கணபதி துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்,

பரிமேலழகருரையும்.

இவை

இராமநாதபுரசமஸ்தானம்

ம. ள. ள. ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

[illegible]கேதனஅச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துன்மதி௵ வைகாசி௴.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய
ம. ா. ா. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்
மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை
இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தமகரந்தப்புதுமதுவைச்செழுங்கமலப்பொகுட்டில்வாழ்வோன்
றென்பூத்தநான்முகத்தோனலனுலைமுகத்தீசானேதெளிவினென்னக்
கொன்பூத்ததமிழ்வழக்குநிலத்திற்பிணிதெழுந்தருதிகொண்டாட
மின்பூத்தசெங்கதிரினவளருவொன்றொருநாமமேவத்தோன்றி. ௧
பொலிதரமுன்னுணர்ந்தமறைபகுத்தமைந்தவற்முசுறுறபொருளுமேன்மே
லொலிதரமற்றநான்குமொருமூன்றினடக்கிப்பின்றேனெழுகியாங்கு
மெலிதரவில்லவாமுதற்பேருருவொருசிறுருடியகமவிளங்கினமான

நலிதரறீசிலசொலலிறபலபொருளுஞசெறிததுநலவனணணுதாக. உ
மொழிசுருஙகலபொருளவிளஙகனமொழியவினிதாதனலமொழிபுணாததல
வழியமையோசையிறபொலி,லாழ' ஈருத ானமுறைநிறுவனமலைவுநீாதல
பொழிவிழுமியதுபயததலகாட்டா நலிபபததும்பொலியவாயநத
கழிபொருளுஙகருதணியுநோககுமிடநதொறுஙகிடநதுகளிபபுசசெயய. ௩
மையேறுபொழினமதுரைமாநகாததகருடபுலமைமாடசியாாமுன
கையேறுதிருமூலாகமசசோழிமறைமுளைததகனிவாயவிணடு
பையேறுமணிபொருமோா துநிகவிசொறறிடபபலருமபரவிபபோறற
வையேறுதிருககுறளௌனவொருநூலசெயதுலகுவபபவளிநதானுக. ௪
அன்னநூறபெருமையுணாநதானறபாணிகிபுரிநதவரியநூலுக
கினனதீாபதஞசலிபோறபலருரையுமவியாபபியமாயிருககநாளு
முனனவாம்வியாபகமேயாகநூறகருததுணாநதேமொழிநதாரொனன
நனனாவானபுகழபபரிமேலழகருரையியறறவதைநாடியாரும். ௫
ஏடடுவரைநதெடுநதுணாநதுவருநாளிலெஙகணுஞசாலெழுததுககுறற
மோடடுமவகையுணராராயபபரமபரையொனறேகருதியொழிநதாாததோ
மாட்டுவலெனறுணாநதனையமூலமுமபேருரையுமுனமவகுததவாறே
நீட்டுதலிலாவெழுததிலியைவியெனவுலகுபுகழசெமபிநாடன. ௬

உ

சிறப்புப்பாயிரம்

ஓதுபதியாயவிராமீசாதிருவருளானீருடுததவைபபிற
கோதுபதியாதகலவறாததமைநதுவிளஙகிடசசெஙகோலகைககொணட
சேதுபதிமானேசரநிகாரநடாததுசெயசிஙகஞசெமபூ
மாதுபதியயாவுமிாபபவுலகமுழுவதுமபுரககுமவளளறகோமான. எ

கறபகததினறளிரனையமெனவிறமுஞசஙகிலெனுடிகமலரோகை
யுறபவமுமொருசாபிசசெருததனமுலைநிகாவிரவுமொளிாபொனனுழி
யிறபதியொணசுடாமணியுமெயததலாறறருநிதியமிாணடுதெயவப
பொறபமைபாவருணமணிபிவவைாதுஞசோநதாயவெனுமபுரவுகைையான. ௮
பாருநெடுவிசுமபுமறுவெகுநதளொனறுராயபபரநதுமாாபா
ஞேருமுணாவுடையாாபாறபெருஙகருணைமடைதிறநதாலொதநதசணணுன
வாருமிளஙகையருமபயினியாமுகமலாநதுமொழிமதுரவாயான .
மேருவெனபபுடைபரநதசபைகவாநிலைகலநகவெழுஉவீஙகுநநேரானான. ௯

சிவஞானததேவாவாபபிரசாதபாலனருளசெறிபூபாலன
பவஞானமுழுதொழியககோபாலனெஞஞானருமபணிகாபாலன
றவஞானநீறறெளியேபொனபாலனபலககாணததாபமினபால
னவஞானமறுததுணாநதமுபபாலனபோாவையெனவமைசீரபபாலனே. ௧௦
ஒருகாவிததுவசதராஜெனிரதவமாலிகையாறுணாவானமீககூாந
தருகாவிததுவசததாஞென றபெருஞசிவஞானமடஙகவுயககுரா
கருகாவிததுவசாததானபாகதாகழியுருமணமேகடைகாதுருசா
துருகாவிததுவசநதானபுணாயானசெயகாயமெனவுணாககுமவாளான. ௧௧
கநதுகசதானமபரபுமாறுபொழிநதெழுகளிறறனகருதாரமேறபாய
கநதுகததானமபரவுகூடியடிபானவாயிறகடடிததுஙகுங
கநதுகததானமபரவுமாதாவெனறுயிாகருகிககரிசெலாமி
கநதுகததானமபரவுரவமாகுசஙகவறஙகைககொணடுளளான. ௧௨
தனாசெயதவபபயனேயமைநதபெருவளபபுநலைததலைமையோனபோன
வனாசெயநிதிபபெருவாழககைமாகனவானபெருமபுலவாமறவாதெனறு [
முனாசெயபெருமபுகழபபொனனுசசாமிநாதனமகிழகூாநதுளைபபககேட
நனாசெயவிடையேறுயாததநமபிரானடிசசனபேநயககுநலலோன. ௧௩
மனனுபெருநதமிழபபாடைமிலககணமுமிலககியமுமவரமபுகணடோன
பனனுசிவபுராணஙகளபலவெரிநதோனசிவாகமஙகளபரவைமூழகி
யுனனுமணபூதியெனுமவீசவரபமிலாமணிகையுறககொணடுளளா
னினனுயகுணததினனுயசைவமெனுமபயிாவளாககுமெழிலிபோலவான.
நீடுபுகழநதிருநரிகழீசசாநதீரதககோணுசலமிநநிலவாநினற
நாடுபுகழததலமபொலியாறபபாணததுநலலூாவாழநகராககொணடோன
றேடுபுகழுருவமைநதகநதவேடவததுதிததசெலவனயாருங
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவவாறசசிறபபிதததானே. ௧௫
சிறபபுபபாயிரம். ௧

மகாவிததுவானாகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ
மீனாடசிசுந்தரப்பிளளைமாணாககரும்
சிதமபரசசெடடியாா குமாரருமாகிய
தியாகராஜச்செட்டியார்
இயறறியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை யவர்த—முருவளர் செங்கை யுதக மவாவிக்
—கருங்கடன் முகட்டிற் செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம் பழுத்த குரகத மேரோ
ழ—சோதர யாத்த வோர்கால வையத்—தமர்ந்தினி தெழூஉ வகலிடம் புதை
த்த—செறியிருள் விழுங்குஞ் செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிக்கு நல
ங்கிளர் கரங்க—ளுண்டிட்ட திறக்கு மாண்டகு புத்தவ—மாயிரந் தாங்கி யவிர
நிலா வெறிக்குந்—தரளங் குயிற்றிய தமனியக் கோயி—லரசுவீற் றிருந்தில
வகில மீன்ற—ஞானமறை முழங்குநன் னாவுடைக் கடவுள்—பெருகுபே ரருளா
ற் றிருவள் ளுவராய—மகிதலத் துதித்து மன்னுறு மக்க—ளறமுத னான்கு
ந்திறமுற வுணரவு—கனைத்தி யெங்கணு நனிசிறந் தோங்கவும்—புன்மை யண்ட
ப புன்மொழி யொழியவுஞ்—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவ—னுள்ள
ம் பெருங்களி கொள்ளக் கொள்ளவுந்—தவலரும் புகழ்ச்சால் சங்கத் தமர்ந்
த—நுவலரும் புலவர்சொ னுண்பொரு ளெல்லாந்—திருப்பெறு கலவி நிரப்
புறு வோர்சொற்—பருப்பொரு ளாய விருப்பற் றொழியவுஞ்—சிற்றளவின
தாய்ப் பெரும்பொரு ளடக்கி—புறத்தவி னூலினி னுணர்வோர் யாரு—நன்குரு
சொற் சுவையொடு நகுபொருட் சுவைகவர்ந்—தனுவினமா மேரு வடக்கத
துணியவு—நற்றமிழ்ச் செல்வம் பெற்றன னாட்டினமுன்—மற்றைய பன்மொ
ழி யுற்றுன னுடைலா—மன்பொரு ளுடையார் முன்ன வறியவர் போல—வென்
செய வாமென றேக்கற்று நிற்கவு—மெழுத்து முதலாய விலக்கண மெல்லாம்
—பழுத்தலின் றுறங்கும் பள்ளி யாகவு—மின்றி யமையா வின்னம் பலவுந்—
துன்றின கிடந்து துங்கப்பெறத் திகழவுந்—திருவுளத் துன்னிச் செருவாய மலர்
ந்து—பொருவற்ப புகன்ற புகலருந் தெய்வத்—திருக்குற ளென்னுஞ் செந்த
மிழ் வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருவர் புலமைத் தரு
மாமுன் னுய—பாடல்சால் சிறப்பிற் பதின்மர் செய்த—நாட்டுறு முரைகளுட
பீடமைந் தோங்கும்—பரிமே லழகர் பண்ணிய வுரையொடு—விரிகடல் சூழ்
புவி மேவி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிறப் பதித்தந் தருகொக—கற்பகச் சோ
லை கக்கனத் தூறுமென்ப—பொற்புறு புலவர் புகலுவ ரஃது—நம்போன் மா
ரு நலவள முடைத்தெனி—லம்பாச் சென்றினி தறிய லாமென—வெண்ணிச்
சென்றுங் கெழிலுற வளர்ந்து—விண்ணுற நிவந்த வியன்மாம் பொழிற்கட்
—சிவந்தழை மன்றத்துச் செவ்வியோர்க் கிடமாயக—கவினதிகழ் காரைக் கா
லவை தரித்த—வம்மைதிரு வுளங்கனிந் தடியார்க் களித்த—கனிக்கெதி ராக்க

கணணுத லருளிய—விளிததே மாஙகனி யிபபொழிற கனியே — யெனனக
கிளைதொறுந தனனிக கனிநத—வெணணிலாக கனிகளை யுணண விருமபி—
வாவிப புகுநதிள மநதிக ளெலலா—மேவியத தருககண மீமிசை யிரு து—
ச

சிறப்புப்பாயிரம்.

தாவிப புகுநதத தருநுனி யேறி—யோவிலக கனிகவாந துணவலி யினறிக—
கூனடை வெரிகின மேனமயி ரொலாமுதிாந—திருகண குழியா வெனபெலாம்
வெளிபபட்—டகடுற வொட்டி யடுபசி வருதத—வணஙுநது நோக்கி நண்ணி
யிருககு—முதுபெரு மநதிகண முனனாமுன ஞுகுதது — வெறுததிட ஆடடி
விழைநதுபின னுணடு—தாமுயன றுணணுந தருவலி யிலலா—வுறவினாக கூ
ட்டியுண ணறவனா கிகாககு—நலமலி செமபி நனனு டையான—மேருவொ
ன றெனறு விளமபுதல பொயயென—ருரு மியமப வளவற வுயாநது—செம்
பொனனு னியனறபல செழுமணி மாடத்—துமப ருலாவு மொளியிழை மடவா
—ரனபுறு மாடவ ரணுக நோககி— யினபுற முயஙக வெணணுதங காதல்—
குதிபபிற புலபபடக கொழுஙகனி யிதனைச— செவவாய்ப பைஞசிறைச சிறு
கிளி யூடடப—புகுவே னெனறு புதுமதி மழுஙகப—பளிஙகரிந தமைதது வி
ளஙகறை புககுப—பிததிகைத் தலததி லொததுத தோனறு — நீழற பஞசர
நோசெனறு திறததல—பினபடா காதல ரனபுற நோகக — வுறுநா ளெணுங
கைத் தோடித் தழுவும—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாஞ சாரா
தகலுற வகறறிச—சிவமெலாம புணாநத சிவஞானத தேவா—பவமெலா மு
வநது பணணிய மாபபெருந—தவமெலாந திரணடொரு தனயனு யுதிததோ
ன—பூவிலுந திசையிலும புகலுறு மறறைய—தீவிலு மிருசுடா திரிதரும பெ
ரிய—கோவிலுந தீருசுவை கொழிக கந தமிழவலோா— நாவிலும பா ந
டிககும புகழா—னுணமையு நூலுணா நுவனமையும வறுமைகொல — வண
மையுங காடசிக கெணமையும பகைசெய—திணமையுங கதிரவா மொண
மையு மதியவாந—தணமையுங கணமையுந தழைசரு செலவன—வணடினங
குழுமிக கொணடினி தேறிக—கிணடிடப பருமுகை விணடின னறவ—மண
டிப பெருக வுணடு தெவிடடுந— தணடொடை புனையுந திணடோள வலியா
—லோதிகழந திலஙகுங காமுடி புனைநது—சீாபெற வுயா ந தேருறக கிழ
போய—நீாநிறைந தமைநத வாாகடல வளைநத—பாாநடு நினற மேருவை
வென்றே—னெறறு திரைபபுனல சுறறிய வருநதனா—யுறறனன னூலகண மு
றறுற வாயநது—கறறநா வலாகள சொறபாக களையிஃ— திறறிஃ திறறெ
ன மறறுணா புலமையான—மலாபொதுள சோலை சுலவுற வுடுதது—யுலகெ

லாம புகழ நிலவுதென கூட—லிலகுபொற சலச மலாதட மமாநத—நலமலி
சஙகப பலகையை வெனறோன—கரவுறு பிறவியு மரணமு மொழித ர—வர
னுறு மேனமை விரவுமெயஞ ஞானத—திரமுறு முதநி தரவல தாய—வரவு
று சடிலப பரசிவ பகதிபால—விணணுறு மிமயப பெணணமா பாகத—நண
ணலை யருசசனை பணணுற வொருநாட—டணணறுங கமலமொன றெணணு
றக குறைதலிற—கணணிட நி—காா வணணனை வெனறே—னெவவெந
நலஙகட கெஃதெஃ துரிததோ—வவவந நலஙகளா லதையதை வெனறேன
—சிநதா மணியோ நா நாச சுரபியோ — தெயவததருவோ பெயயுமா முகி
லோ—விருநதி யோவிவ வுருவெடுத ததுதா—னலமபுனை யிதுவெனப புலந
துணி விலமெனத—தலமபுகல பொனனுச சாமி நரோநதிர—னனியுள மகிழ
நது நவினறன னுக—வினிதினி தெனறு முனிவற நயபபுற — றிவணிடை நி
றைநத நுவலரு மறனெலாந— தனனுறு காட்டா மனனுறக கொளுநான—
முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி— னறைநதது சால வமையுமென றுனனி—

நிறைநதி யாஙகணு நிலவுறப பதிததனன— விடையததிற பரககுந தடையறு
மனத்தை—நடையறச் சுருக்கி யடியிணை வைக்குந—தனமை யுயிாக்குத தா
னறி வுறுததப—பாரிட மெஙகும் படர்பா கீரதிப்—பெருமபுனல சுருககிச்
சிறுதுளி யாககி—யெ ாளியுறு சடைமுடி யிளிதர லவககு— மூவா முதலவ
னேவா தமருந—தாவாப பெருநதவ மே ா விளஙகிக—கவினமலி தனனைக்
கணடவா கொடுமபவங—காணு தருடிருக கோணு சலமுங—குலவுறு நலமு
யிா கலவுற மலவாி—கா ாம பெருந ி ுக ேதநிா ாமு—மிருநதி யாக ம
ருவுறப பெறறு—மனனுறு பீற ாுது டென ாம — பொருவிலாத தனநற
கொா ா மாயது—மாணமா பொழிலயாழப பாணமச சிரததிற—கணிபெ
றட ாவிககு மணிமுடி நிகாககும—ானனூ லுணாந நனனு வலாக—ணடொ
று கூடி நவிலுத லுறற—பீடியாந தோஙகு பெருவள னெலலாந—தனனு
தன பெயராந தொகைநிலைத தொடாசொலின—மனனுமுன மொழியின வய
ஙகுபொரு ளாககி—யினனும் பறபல ரிசைபப விடஙகொணக ாஞ—செலலூ
ரெயிலருழ நலலூ ரென்ப—திகழுமம முடிகிகோா சிகாமணி யெனனப—பு
கரிலா ஞானம புகலவந துதிததோன—செ ாதமி ழெனனுஞ சுநதர மஙகை—,
கநதாத தழகு களிமங கலநா—னிலககண மனைநது நலகக விளககுந—தல
க்க மிகுநத துணடா விளககுப—புணாதரு மினப மணவுறு புராண—முணா
ராவோா யாாககு மொளியுறு நேததிர—நலலறி வுறுததித தொலபவந தொ

லகரும்— பலகலை கடகெலாம புலனுமோ ரிலலம — பொயதெரித தகறறி மெயயிது வெனனுரு — சைவசித தாநதத தெயவ வைபபுக — கணணுபுண ணியங்கட் கணணிய வுயிராந—தணணிய மாசிவ புணணியப பிழமபு—சிவ னடி யவனாச சிவமென மதிகருந—தவமந வளாககு மவமறு சீல—னென னுளங குடிகொண டிருகரு—முனறுசீ ராறு முகநா வலனே.

மஹாவித்துவானாகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரபிள்ளை மாணாக்கரும்
சங்கரலிங்கபபிள்ளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியபபா.

திருவளர் மருமத தருவளா பெருமா—னுநதியந தாமரை யநதிலமாநது —புரிமுறுக் குடைநது முருகுகொப புளிபப—வளளித ழுவிழக்கும் வௌளி தழ்க் கமலத்— திருமனை யவாவு மொருமனைக கிழத்தியை — மனனுற நா ளுந தனனுறு நாவிற— செஙகிறந திரிநது வெணணிறம் பயபப — மருவுற வைதத வொருபெருந தேவ— னருமறைப பொருளைப் பெருநிலத் துதித்த —மனபதை கட்கெலா மினபுற வுணாதத—வுளளத துளளிக கொளளுந தெ யவ—வுருவங கரநது திருவள் ளுவராய—மாநிலத துறறு மேனிலத தவரு —மவாவுற வெனறுந தவாநல மமைதது—பனமலை யுள்ளுயா பொனமலை யென்னப்—பன்னூ லுள்ளுயர் நன்னூ லாகப—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொ
ரு
சிறபபு நபாயிரம்.

ருளசோ—தெயவக திருககுறண மெயமலி நூலைப— பொற்பமா தருககளு ட் கறபக மெனனப—பலருநா யுளளு நிலவுற விளஙகும — பரிமே லழகா புரியுநா யோடு— நயகதறு மசசில வயகசித் தருகென—வானினங களினு யா தேனு வெனன—முறறுற வாயநது கறறவா குழுமிக—கறபம புகலினு மறபமுற குறைபாப—பெருவள னமைநது மருவுமிப புவியிற — பமபுபன னுட்டியா செமபினை னுட—னநதா மணிகளுட சிநதா மணியெனப—பொன ளியல் புரிசை தெனனுற வுதிதது—நனனகா பலவினுட பினனுமோ பெறறு—

முதுபுகழ சுமந்துயா புநவைமா நகரான — சலஞ்சலத் துதிதத நலமபுரி முதலெனந—தவஞாலம் புகழுஞ சிவஞானதேவா—பிறகுமா தவத்திற சிறகதவந றுதிநதோன — பெருநிதி களினுய ரிருநிதி யென்ன—விரவலாக கெலலாம வரையாது கொடுககும—வளளற ருழாஙக ஞளஞயா வளளல—பனனக கேடக வுனனத தெவிடடாச—செநதமிழச சுவைதெரி சுநதரக் குரிசில—கறறாக கெலலா நறறு யிலலந — தூயமை மிருககும வாயமைப பௌவந—தெருடகுரிந தாய வருடபெருங குனற—முதது தருஞசிவ பததி ப பிணட—நனனலம பலவுந துனனுறு முறையுள — பெருமபுயா சலததிற சுருமபமாந துணஞந—தாமமாா பொனனுச சாமி மகிபன—கழிநதபே ரு வகையின மொழிநதன ஞகக—களஙகமற வாயந்து விளஙகுறப பதிததன —னமபரத திலஙகு செமபொன ஞடடைத—தோழ னெனககொளு மீழநன ஞட்டி—னேணமாந தொளிரயாழப பாணத துறற—வளமலி செலவ வள கை நிகாககும—விலலூா மாட நலலூா வாண—னெழுததமுத லாக வழு த்திலக கணமெலாங—கடைபோக வுணாநத தடையறு மறிஞன—றராத லம் புகழசிவ புராணச செலவஞ—சமையங களினுயாந தமைவுபெற ரே ஙகித—தெயவத திறமபொலி சைவ மெனனப—பலபல கலைபெலா நிலவுற வுணாநத—புலவரி லுயாநதொளிா நலமலி பெருமான — புகலருஞ சீததி பொததுஞ—சகமகி மூாறு முகநா வலனே.

மகாவிததுவானுகிய ம. ள. ள. ஸ்ரீ
மீ ஞ ட சி சு ந த ர ப பி ள ளை மா ண க க ரு ம
வீரசசெட்டியாா குமாரருமாகிய
சோடசாவதானம

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயறறியது.

நேரிசையாசிரியபபா.

மலாதலை யுலகிற குலவுயிாத் தொகைக — னெனிய வினைவழி மனனிய போகந—தனைவிழைந தருநத நனைமலாக கோதை— மலைமக ளொருபா னி லைதர வமைதத—சிவபிரா னருளின றவலரு வலியாற—பாறபடு முண்டப ரபபினை னொடியினுள—வீற்றுவீற ருக விழுததக வகுத்த—தேன்முகப் பது

ம நான்முகப புத்தேள்—வனபட ரகனறு மனபதை யனைத தும—விதிவில
க் குணாநது கதிபெறற குவநது—சீரிய தெயவ வாரிய மொழியா—ளலகி

ய வளமை மலகிய சிறபபிற—பாயிர நானமறை மாயிரு ஞாலத— தபபகை
கரககப படுபொரு ளாதலி—னுலையா மரபி னிலபெற வமமறைப—பருபபொ
ரு ளொருவி விழுபபொரு ளொருஙகு — மமிழதினு மினிய தமிழினிற தரு
வான—பவாசடைப பனவா துவலருநு சீாசா—லிகலறு தவதசிறற பகவமா
முனிவரன—செயதவப பயனுள மைதப வநது—மாணடநல லருடகொடை
பூணடகா ரணதநாற—றெயவப புலமைத திருவள ளுவனொடு—நிகரிலபோ
மேறகொண டகவிட முயயத—துனபக லறமபொரு ளினபமவீ டெனறு—
நாறபொருள பயககு மேறபுடைத தாகத— நபபா தருமிய முபபான மருவி
ய—திருககுற ளெனனுந தெயவமா மறையொடு—கருமா முதலிய சாலபினா
வகுதத—திருவிலபே ருரைகளு— சிறநத நிலைஇய—வரிமே லியலபுகழப பரி
மே லழக—ருளஙகனிந தியறறிய வளஙகவி யுரையினைத—தோசசியின மிக
கோா சிநதைநன குவபபக—கரவில தஙகளான விரவிய வழுககளைந—தரு
விய லசசிற றருகெனப பணிதலப—பனனகரு சுமநத பனனக வலாபபிற—
குணககுனைப புரவி வணஙகல ரோடு—வெருபபற வுலகம பொதுககடிந த
னிககும—வலமுறு மிராச குலசசூ டாமணி—கழைசுளி புகாமுகக கடவுணல
வேழம—விழைதரு கறபக மெனகுழை நொடிதது—வானறேய நறுஞசுவை
த தேனறேயத தருநதப—புழைககர நீடடப பறிபபறு தேனிரு—றுறுமிய
சநதனச சூழலவாயக குலவுரு—செறுபுல லுடைய குறுமுனி தனபா—லர
நதைகெட நுவனறு வரமபெறு பாகரு—ருணடுபடு மீருசுனை குடைநதர
மகளி—ரரககலா கரமவிரித திரபபதை நிகாபப—வடுபபடாக காநதட டுபு
பபலா கருவிய—முதியசெந தமிழகமழ பொதியமால வரையான—விரவிய
விணணவா பரவவீ ரடியான—மூவுல களநத மேவரு நெடுமால—வனறிற
ற பருவாய வனறிபி னுருககொளீஇ—யுருவமனா புகுநது மருவியுய காணு
—வருளாா பசுஙகொடி யொருபாற படாநத—முககட கருமபின செககம
லததாள—சனாயினிற றேயாநது புனாதப மணகக—நலநதகு கவுணியக கு
லககொழுந திடட—பழமறை தனனகத சனவளாய மணககுா—தெயவவெ
ண டினாயெறி வையைமா நதியான—வரியளி மிதிபபப புரிமுறுக கவிழந
த—மணஙகம ழமபுய மணஙகபா குநாகரு—மகனமாந ததவுந தகவினா
கடுபப—முகனமாந தொழுகநுந துகளறு செநதே—ளுவடடெறிந தினக

மைப படபபைபிற புகுநது—சுரிமுகச சஙகுழல வரிமடை யுடைபப—மட
டியல பூநதுகள கொடடிச சிறைசெயய— கவிழதுணாந தேமாம பொழில
புடை யுடுநத—பமபிய வளமபொலி செமபிான ருடன— பூனத முளரி மா
னதத தடமெனத—தேவரு மயிாபபப பூவனை யஙகளை—வெணணிறச சிறக
ரணணிய மாாள—மருநதிட வெனறும விருநதிடு மணிததடாந — றுதைதரு
செலவப பு..வைமா நகரா—னுலமபொரு மறுவில வலமபடு புயததி—னுறை
தரு கொறறவை யுவகையொடு குறுநகை—யருமபிய தொபப விருமபிய வ
னோ, —வளியடை டிடககுந தளவமா லிகையான—மாவுரி யாநதணன மறு
ததுமுட சினபபிற—றகைநகுந திறனலன சிகைககனல கொழிககுங—குலி
சவாட படையுடைக குரிசிலென றுணாகுற—றனனவன றனைநீத திநகாப
போநத—துசசைச சிரவமீ துவைமையே யாமெனுக — கணடவா பலருமவா
ய் விணடிடச் சிறநது—விழிகவா வனபிற சுழிகொளவாம பரியான—றன

னுட னுடனறமா தாக்கிய தெயவக — கொனனுறை வயிரவாட கோடடுமா
னினஙக—ளகைபபொடு வாயவெரீஇத திகைததோட டெடுததுச—செலவுழி
யின்றித திசைதொறு மிமைபா—காட்டமொடு வட்கி வாடடமொடு நிறப—
வயஙகொடிறு மாநது நயஙகிமதங் கவிழததது— நிகரிகந துலவும் புகாமுக
க் களிறனுன— கடையுகத தெழுநத கருஙகட லெனனப— படையொடு து
வன்றிய வடையல ருடையா—நெஞ்சுபறை கொடட வஞ்சிவிழி விளாப்ப—
வேறறிடி போல விடையரு திரடடுங—கூறறுற ழெறுழவலி யேறறுரி முா
சினன்—பலபபல வரசா நலபபமே லுயாதத—பைஙகொடி யட்ஙகலும பணி
செயூ நிறபத—நிகழநதுமே லோஙகிச சிறநதெழிற சயமக— ளாவிக இணை
யதாங காவிக் கொடியினுன—பீடா ருலகங கோடா நெறியினிற —குலவு
ற நடாதது நிலவுசெங கோலினன— றணணிய நலஙகெழு புணணிய மேரு
—நிறைதரு கருணைக் குறைபுனல லினப —திரையெறி கலவிக் கரைபொரு
கடனறுந—தணணளி யருமபிப புனவனிய மலாநது—நனறிபல பழுத்து நி
னறகுண தாரு— நிததிய வருடசிவ பததியின பைஙகூழ —புகழதரு மிரவ
லர் நிகழதரு குரிப்பறிந—துதவிடு சிாசா லதுலசிந தாமணி—விளஙகுறு மு
யிரொனு மிளங்கோ தனஙகள்— கூடடமிட டருநதி யேபபமிட் டுவபபக்—
கணணிய வினசுவை நணணிய வருடபா—லேலமொடு சுரககுங காம தேனு
—பொயவகைச சமயப புதையிருள புதைபட—மெயவகை யொளிவிரி சை

வ சிகாமணி—யெனறுபற பலரு மெய்த்தினி தியமபக—குனறலி னிலமகள் குதுகலிப பெயதத—தவஞா னமபெறு சிவஞான தேவ—ரியறறிய தவதநா ளயகதத தோனறியோன —பொதியவிற கடுகைகயொடு மதிதவழ் சடில—மனனு சாமிதன மலாககழல பழிசகம—பொனனு சாமிமால புகனறன ஞ க—வடஙகிய தழனு வடஙகலு நிமிாததெனத—தனிாததளி மொயபபத து ளிததலா தேமாங—கனிசிறு வாியாற கமலமென பொருட்டிற— முக்குறீஇ யுடைநது வாககுறு பைநதே— னிாநதட நிரபபு மீழநன னூடி—னிலமகண் முகமெனக் குலவும்யாழப பாணத—ததிவளஞ செறிநது பொதிதலிற பலக லை—வலலோா புகழு நலலூ ராளி—நநதலி னலஙகெழு கநதவேட குரிசில —பெரிதுவநதுஞறறிய வரியமெயத தவததாற—பொறையருள சாநத நிறை கொடை வாயமையென— றினனநற குணஙகளோா மன்னிய வுருககொடு—வநததென றியாவரும் வழஙகிட வநதோன— கலவியங கடலைக கடபபவர் தமககோா—சொலவியன புணையெனத தூரிசற நிறபோா—னிருவகைப பிரம சரியநன் னெறியின—மபறறலை புகுததா நயிட்டிக நிலையினன—கறபனை கட நத சிறபரஞ சுடாதாள—கனவினு நனவினுங கழலாக கருததினன—பழிதரு முததிப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவிலபே ரினப மளிககுறு முததியை—யெளிதினிற றெரிததுப பளகிலின புறுததஞ—சைவசித தாநத மெயதரு ப னுவலை—யையந திரிபற வகததினன குணாநதோன—கையற விகநத கருணை யங் கடலோன—கூறுசீா புணயு மாறுமுக நாவலன—பரவிய வுவபபிற பதி த்தனன்—விரவிய வுலகம் விளஙகுதற பொருட்டே.

பாயிரவதிகாரவகராதிகள்.

அருளுடைமை.

அலரறிவுறுத்தல்.

அவாவயினவிதும்பல்.

அவாவறுத்தல்.

அவையஞ்சாமை.

அவையறிதல்.

அழுக்காறாமை.

அறன்வலியுறுத்தல்.

அறிவுடைமை.

அன்புடைமை.

ஆள்வினையுடைமை.

இகல்.

இடனறிதல்.

இடுககணழியாமை.

இரவசசம.

இரவு.

இலவாழ்ககை.

இறைமாடசி.

இனியவைகூறல.

இன்னாசெயயாமை.

ஈகை.

உ

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்,

இந்திரன் முதலிய இறைவர் பதங்களும் அந்தமிலின்பத்தழிவில் வீடு ம் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக் கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.* அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், து றவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூற ப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனைமூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென மூவகைப் படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று‡ அவ்வவற்றிற்கோதிய அ றங்களின் வழுவாதொழுகுதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அ து காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற்சொல்வது. அது க டன்கோடன்முதற் பதினெட்டுப்பதத்ததாம்.§

* அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே த ருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமெனப்பனவற்றை வடநூலார் முறையே ஆ சாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம்பட ல், கல்வியதைகல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடைய னல்லான்விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பா கெடுத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொ ற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒதிபு ஏனவிலை.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழீஇயினுர்க்கு அந்நெறி நிறுத்தற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தக்கவாறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்தற்பயத்தவாவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதாம் நூலானேயன்றி உணர்வுமிகுதியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியமினிதுமுடிதற்பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பாயிரம்.

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொருட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளையெனவறிக: என்னை? சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்கு அவற்றான மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயைபுண்டாகலான், அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறலுறுவார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வா[illegible] அம்மூ[illegible]ம பொதுப்படக் கூறினார்

அவுணர்க.

க. அகர முத[redacted]ர மாதி
பகவன் முத[redacted] க.

இதன்பொருள். எழுத்தெல்[redacted] முதல— எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன:— [redacted]திபகவன் முதற்று— அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய* முதலையுடைத்து— என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத்தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுணர்தலானு

---

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறுக்கும் பகமென்னும் பெயரு[redacted]டால், பகவனென்பதற்கு இவ்வாறுகுணங்களையுமுடையோனென்பது[redacted]

ங் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர்கண்மேனின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (க)

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின். உ

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்—எல்லா நூல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக்கல்வியறிவானாய பயன யாது— வாலறிவன நற்றாள் தொழாரெனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாளகளைத் தொழாராயின்? எ-று.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய், ஈண்டின்மை குறித்துநின்றது. கொல்லெனபது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்றாளெ

ன்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்ப து இதனாற் கூறப்பட்டது. (உ)

௩. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். ௩

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ-று.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார்; என்னை? "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து—மோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி—யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்." என்பதோத்தாகலின். இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (௩)

௪. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில. ௪

இ-ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருத்தங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமின்மையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (௪)

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ௫

முதல் அதிகாரம்— கடவுள்வாழ்த்து.

இ-ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் ந

ஸவினை தீவினையென்னு மிரணடுவினையும் உளவாகா— இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு— இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரு ம்பினரிடத்து. எ-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றாம், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேராவென்றுங் கூறினர். இறைமைக்குணங்களிலராயினாரை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருளசேர் புகழெனப்படடது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (ரு)

சு. பொறிவாயி லைந்தவித்தான பொய்தீ ரொழுகக
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். சு

இ-ள். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐநதவாவினையும் அறுததான து — பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நினறார்— மெயயான ஒழுக்க நெறியின்கண் வழுவாது நின்றார்— நீடு வாழ்வார— பிறபபினறி எக்காலததும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செல்கின்ற அவாவு மைநதாயிறறு. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானறை சொலலபபட்டமையின், ஆண்டையாறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண்வநதது, கபிலரது பாட்டு என்பதுபோல. இவைநானகு பாட்டானும் இறைவனை நினைததலும வாழத்தலும் அவனெறிநிற்றலுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவரென்பது கூறபபட்டது. (சு)

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. எ

இ-ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒருவாற்றானுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தாளைச் சோநதார்க்கல்லது — மனக்கவலை மாற்றல அரிது— மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல உண்டாகாது. எ-று.

"உறற்பால-தீண்டா விடுத லரிது." என்றாற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தாள் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாறறமாட்டாமையின், பிறநது அவற்றான் வருநதுன்பங்களுள அழுநதுவரெனபதாம். (எ)

* ஈண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மாலையவாய துறக்க வின்பமுதலிய காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடையனவாம். ஆதலால், இருவினை தீவினையிரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கண் பொனவிலங்கும் இருப்புவிலங்கும்போலத் தம்முளொப்பனவாமென்க. சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவற்றையன்றென்க.

அ. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

இ—ள். அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது— பிற ஆழி நீந்தல் அரிது— அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ—று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையனாகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனெனவுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இஃதேகதேசவுருவகம். (அ)

கூ. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை. கூ

இ—ள். கோள் இல் பொறியிற் குணம் இல— தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல— எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத தலை— எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ—று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரரு ளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை.* இவ் வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை† முதலாகவுடையனவெண வும், கடையிலாவறிவை‡ முதலாகவுடையனவெனவும உரைப்பாருமுளர். காணா த கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத் துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது "எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி — லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை — யெட்டு மூர்த்தி யு மெமமிறை யெம்முளே — யெட்டு மூர்த்தியு மெமமு ளொடுங்குமே." என னுந்திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தானும் "இரும்புயாகத மூவிலைய சூல த்தி னானை யிறையவனை மறையவனை யெணகுணத்தி னானைச் — சுரும்புயாக த கொன்றையொடு தூமதியஞ் சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெ னுஞ் சுடரை — யரும்புயாகத வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யன்னங்கள் வி ளையாடு மகன்றுறையி னருகே — கரும்புயர்நது பெருஞ்செநநெ னெருங்கிவி ளை கழனிக் கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே." என்னுஞ் சுந்தர மூர்த்திநாயனார் தேவாரத்தானும் உணர்க.

† அணிமா முதலிய எண்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகி மா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசிதை, வசிதை எனவிவை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடை யிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாவின்பம், நாமமின்மை, கோத்தி ரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிவை. இவ்வாறு ஆருகதநூலி ற் கூறப்பட்டது.

ஆ ௨ ம் அதி.— வான்சிறப்பு.

பயனிலவென்பதுகொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலு ம் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௯)

௧௦. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார். ௧௦

இ—ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் — இறை

வனடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்;— சேராதார் நீந்தார— அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளழுந்துவர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்கடலென்றார். சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், அவவாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதறாமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (௧0)

உ ம் அதி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதாணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறமபொருளினபங்களும் நடததறகேதுவாகிய மழையினது சிறபபுக கூறுதல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௧. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று. ௧

இ-ள். வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,— தான் அமிழ்தமென்று உணரற்பாற்று— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பானமையை யுடைத்து. எ-று.

நிறபவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமெனறது ஈண்டுயிர்களை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையறாமையின எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டார சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுததுகினற வானை அமிழ்தமென்றுணாகவெனறா. (௧)

௧௨. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை. உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல உணவுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதூஉம் மழை— அவற்றையுண்பார்க்குத் தானும் உணவாய நிற்பதூஉம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறபபுடைய உயர்திணைமேல வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலு,

டையவாயினவென்பதாம். (௨)

௧௩. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி. ௩

௨ ம் அதி.— வான்சிறப்பு. ௪

இ-ள். விண் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழ்ப்பட்ட அகன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடற்றும் பசி— நிலைபெற்று வுயிர்களை வருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத் தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (௩)

௧௪. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். ௪

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுழுதலைச்செய்யார்,— புயல் எனனும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையெனனும் வருவாய தன் பயன் குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைநதுநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூறியவாறு. (௪)

௧௫. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை. ௫

இ-ள். கெடுப்பதூஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாரைப பெய்யாது நின்று கெடுபபதூஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம்— அவவாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப பெயது முனகெடுததாறபோல எடுப்பதூஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மறறு வினைமாற்றின்கணவநதது. ஆங்கெனபது மறுதலைத்தொழிலுவமத்தின்கண் வநத உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதறகுரியாா மக்களாதலின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமெனறது அமமக்கணமுயறசி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது.* மழையினதாறறல் கூறியவாறு. (௫)

கசு. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. கு

இ-ள். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பத ல்லது,— மற்று ஆங்கே பசும்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசும்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றினகண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (கு)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்,— எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின்— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

---

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல். இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

உம் அதி.— வான்சிறப்பு.

உம்மை சிறப்பும்மை, தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைத்தலென்றது முகத்தலை; அது "கடல்குறைபடுத்தநீர்." "கடல் குறைபடவெறிந்த" எனபதனானும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும் மழை வேண்டுமெனபதாம. இவை யேழுபாட்டானும உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வானோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது— தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற செய்யபபடும் விழவும் பூசையும் நடவாது,— வானம் வறக்குமேல்— மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாராகலின், செல்லாதென்றார். உ

ம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியத்திற்றாழ்வுதீரச் செய்வது நைமித்திக* மாதலின், அதனை முற்கூறினர். (௮)

௧௯. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். ௯

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா— அகன்றவுலகின் கண் தானமுந் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,— வானம் வழங்கா தெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடுங் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (௯)

௨௰. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. ௰

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின்—எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,— ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது— அந்நீர் இடையறாதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறாதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையா துலகென்பது எல்லாரானும் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையா துலகெனினென்றார். இதனை நீரையின்றி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (௰)

* நைமித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

௩ ம் அதி.— நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முற்றத் துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வான்சிறப்பின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு. க

இ-ள். ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை—தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை—விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவற்றுணிவு—விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூல்களது துணிவு. எ-று.

தமக்கு உரியவொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறத்தலாவது,— தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமுரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரும், அறம் வளரப் பாவந்தேயும், பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும், அறியாமை நீங்க நித்தவநித்தங்களது வேறுபாடுணர்வும் அழிதன்மாலையவாய இம்மை மறுமையின்பங்களினுவர்ப்பும் பிறவித்துன்பங்களுந் தோன்றும், அவை தோன்ற வீட்டின்கணாசையுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனில் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோக முயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்றாகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றாகிய யானென்பதும் விடும், ஆகலான் இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையேயுவர்த்து விடுதலெனக் கொள்க. பனுவலெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநூல்களெல்லாவற்றிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவென்பது பெற்றாம். செய்தாரது துணிவு பனுவன்மேலேற்றப்பட்டது. (க)

உஉ. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று. உ

இ-ள். துறந்தார் பெருமை துணைக் கூறின்— இருவகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணாற் கூறியறியலுறின், அளவுபடாமையான—வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டு அற்று—இவ்வுலகத்துப் பிறந்திறந்தாரை எண்ணி இத்துணையரென அறியலுற்றாற்போலும். எ-று

முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. (உ)

உ௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு. ௩

இ-ள். இருமை வகை தெரிந்து— பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது துன்பவின்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து— ஈண்டு அறம் பூண்டார் பெருமை—அப்பிறப்பறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே— உலகு பிறங்கிற்று— உலகின்கண்ணுயர்ந்தது. எ-று.

௩௦ ௩ம் அதி — நீத்தார்பெருமை.

"தெரிமாண் டமிழ்மும் மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல இருமையென்றது எண்ணின்கண்ணின்றது.* பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது, இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினார் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்று பாட்டானும் நீத்தார்பெருமையே எல்லாப்பெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

உச. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. ௪

இ-ள். உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்—திண்மையென்னுந் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைந்தனையும் தத்தம் புலன்கண்மேற் செல்லாமற் காப்பான்—வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து—எல்லாநிலத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும் வீட்டுநிலத்திற்கு ஓர்வித்தாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். திண்மை ஈண்டறிவின்மேற்று. அந்நிலத்திற்சென்று முளைத்தலின், வித்தென்றார். ஈண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லனென்பதாம். (௪)

உ௫. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி. ௫

இ-ள். ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல்—புலன்கள்மேற்செல்கின்ற அவாவைந்தனையும் அடக்கினானது வலிக்கு—அகல்விசும்பு உளார் கோமான் இந்திரனே சாலும் கரி—அகன்ற வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ்சான்று. எ-று.

ஐந்துமென்னும் முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுருபும் செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தவ

னதாறறல உணாததிஞருகலின, இநதிரனே சாலுஙகரியெனமுா. (௫)

உசு. செயறகரிய செயவாா பெரியா சிறியா
செயறகரிய செயகலா தாா. ௬

இ-ள். செயறகரிய செயவாா பெரியா —ஒதத பிறபபினராய மககளுள செயதறகெளியவறறைச செயயாது அரியவறறைச செயவாா பெரியா —செயறகரிய செயகலாதாா சிறியா— அவவெளியவறறைச செயது அரியவறறைச் செயயமாடடாதாா சிறியா. எ-று.

செயறகெளியவாவன மனம வேணடியவாறே அதனைப பொறிவழிகளால புலனகளிற செலுததலும, வெஃகலும, வெகுடலும முதலாயின. செயறகரியவாவன இயமம நியமம முதலாய எணவகை யோகவுறுபபுகள, நீரிறபலகான் மூழகல முதலாய நாலிருவழகைறருபதபககமெனபாருமுளா,† அவை நியமததுளளே அடஙகலின, நீததாரது பெருமைககேலாமையறிக. (௬)

---

* ஈணடு இருமையெனபதனுள மைவிகுதி, தனமையுணாததாது தனமையுடைபபொருளையே யுணாததலின, பகுதிப்பொருள விகுதியெனனுஞ சுவாாதத பாவ தததிதப பிரததியம.

† நீரிறபலகானமூழகல முதலியவெட்டும "நீாபலகான மூழகி நிலதத சைஇத தோலுடையாச—சோாசடை தாழச சுடரோமபி - யூரடையா— கானகதத கொணடு கடவுள விருநதோமபல—வானகத தயககும வழி." எனனும வெணபாவானுணாக.

உஎ. சுவையொளி யூறோசை நாறறமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான கடடே யுலகு. எ

இ-ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாறறம் எனற ஐநதின வகை— சுவையும் ஒளியும ஊறும ஓசையும நாறறமுமெனறு சொலலபபடட தனமாததிரைகளைநதனது கூறுபாடடையும—தெரிவான கடடே உலகு— ஆராயவானதின கணணதே உலகம. எ-று.

அவறறின கூறுபாடாவன பூதஙகடகு முதலாகிய அவைதாமைநதும, அ

வற்றின்கட்டோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும், அவற்றின்கூறாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும் கன்மேந்திரியங்களைந்துமாக இருபத்துமாம். வகைதெரிவான்கட்டென உடம்பொடு புணர்த்ததனால்,* தெரிகின்ற புருடனும் அவன்றெரிதற்கருவியாகிய மான்† அகங்கார மனங்களும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெறும். தத்துவமிருபத்தைந்தனையுந்தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஒன்றிற்றோன்றியதன்மையிற் பகுதியேயாவதல்லது விகுதியாகாதெனவும், அதன்கட்டோன்றிய மானும் அதன்கட்டோன்றிய அகங்காரமும் அதன்கட்டோன்றிய தன்மாத்திரைகளுமாகிய ஏழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விகுதியாதலும் தங்கட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடையவெனவும், அவற்றின்கட்டோன்றிய மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தங்கட்டோன்றுவனவின்மையின் விகுதியேயாவதல்லது பகுதியாகாவெனவும், புருடன் றானொன்றிற்றோன்றாமையானும் தன்கட்டோன்றுவனவின்மையானும் இரண்டுமல்லனெனவும், சாங்கிய நூலுளோதியவாற்றானாராய்தல். இவ்விருபத்தைந்துமல்லது உலகென்பது பிறிதொன்றில்லையென உலகினியல்பறிதலின், அவனறிவின்கண்ணதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்துவவுணர்வுமென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

உஅ. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும் அ

இ-ள். நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை—நிறைந்த மொழியினையுடைய துறந்தாரது பெருமையை—நிலத்து மறைமொழி காட்டிவிடும்—நிலவுலகத்தின்கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே கண்கூடாகக்‡ காட்டும். எ-று. நிறைமொழியென்பது அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயன்களைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல் பயனானுணர்த்துதல். (அ)

உ௯. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது. ௯

---

* உடம்பொடுபுணர்த்தலென்பது ஒருத்தி. இது தொல்காப்பியத்து மரபியலின் இறுதிச்சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலார் நிபாதமென்பர்.

† மான—மகத்தத்துவம். மஹத்தென்னும் வடமொழி எழுவாயொருமை யின் மஹாந் என நிற்கும். அது தமிழின் மானென்றாயிற்று.

‡ கணகூடு— பிரத்தியக்ஷம்.

௩உ. ௩-ம் அதி.— அறன்வலியுறுத்தல்.

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி—துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின்முடிவின்கணின்ற முனிவரது வெகுளி,— கணமேயும் காத்தல் அரிது—தானுள்ளவளவு கணமேயாயினும், வெகுளப்பட்டாரால் தடுத்தல் அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வுருவகஞ்செய்தார். குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் கணமேயுமென்றும், நிறைமொழிமாந்தராகலின் காத்தலரிதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (௯)

௩0. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். ௩0

இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான் — எல்லாவுயிர்கண் மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான்,—அந்தணர் என்போர் அறவோர் — அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவர். எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தினையுடையாரென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவ்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து. அவ்வாருளையுடையராயினும் உயிர்கண்மாட்டருளுடையரென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௩0)

௩-ம் அதி. — அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரானுணர்த்தப்பட்ட அம்மூன்றனுள் ஏனைப்பொருளும் இன்பமும் போலாது, அறன், இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றனையும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும

இதனானே விளங்கும். "சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு— மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல" என்றார் பிறரும்.

௩௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு. ௧

இ-ள். சிறப்பு ஈனும்—வீடுபேற்றையுந்தரும், —செல்வமும் ஈனும்—துறக்கம் முதலிய செல்வத்தையுந்தரும், — உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன்— ஆதலான் உயிர்கட்கு அறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கந்தருவதனை ஆக்கமென்றார். ஆக்கம் மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டுயிரென்றது மக்களு

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும் தோன்றாது நின்றும் பின் ஒருமைப் பன்மை வினையீற்றுக மேல் வந்து முடிக்குஞ் சொற்களுமின்றித் தானே பன்மைப்பொருளுணர்த்துவது. இதனை வடநூலார் சாத்தியேகவசனமென்பர். "ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு— மீறுதோன்றாத சாதி யொருமையு—மென்விரு திறப்படு மிருதிணை மருங்கினும்." "சிவிகை — பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை." "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை" என்புழிப் பொறுத்தான் அஞ்சுவது என ஈறுதோன்றிய சாதியொருமை வரும். "தென்புலத்தார் தெய்வம்" "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார்" என்புழித் தெய்வம் குணம் எனவீறுதோன்றாச் சாதியொருமை வரும்.

யினர், சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அறத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௩௨. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை—அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தார்,* அதனாற்கேடுவருதல் கூறுதற்பயனோக்கி. இதனால் அது செய்யாவழிக்

கேடுவருதல கூறபபட்டது.

௩௩. ஒலலும வகையா னறவினை யோவாதே
செலலுமவா யெலலாஞ செயல. ௩

இ-ள். ஒல்லும வகையான—தததமககியலுநதிறததான—அறவினை ஓவா தே செலலும வாய எலலாம செயல— அறமாகிய நலவினையை ஒழியாதே அஃதெய துமிடததானெலலாஞ செயக. எ-று.

இயலுநதிறமாவது இலலறம பொருளளவிறகேறபவும, துறவறம யாக்கை நிலைககேறபவுஞசெயதல. ஓவாமை இடைவிடாமை. எயதுமிடமாவன மனம் வாககுக் காயமெனபன. அவறறுற செயயும் அறஙகளாவன முறையே நறசிந தையும் நறசொலலும நறசெயலுமெனவிவை. இதனுன அறஞசெயயுமாறு கூறப்பட்டது. (௩.)

௩௪. மனத்துககண் மாசில ஞதை லனைததற
ஞகுல நீர பிற. ௪

இ-ள். மனததுககண மாசு இலன ஆதல — அவவாறறுன அறஞ்செயவா ன தனமனததினகட குறறமுடையனலலனுக,—அனைதது அறன— அவ்வள வே அறமாவது,—பிற ஆகுல நீர—அஃதொழிநத சொலலும வேடமும அ றமெனபபடா, ஆரவார நீரமைய. எ-று.

குறறம தீயனசிநதிததல. பிறரறிதலவேணடிச செயகினறனவாகலின, ஆ குலநீரவெனறுா. மனததுமாசுடைபனுயவழி அநனவழியவாகிய மொழி மெ யகளாறசெயவன பயனிலவெனபதூஉம பெறபபட்டது. (௪)

௩௫. அழுககா றவாவெகுளி யினனுசசொன ஞன்கு
மிழுககா வியன்ற தறம். ௫

இ-ள். அழுககாறு— பிறராககம பொறுமையும்—அவா—புலனகண்மேற செலகினற அவாவும—வெகுளி— அவையேதுவாகப பிறாபாலவரும் வெகு

* அனுவதிததலெனினும வழிமொழிதலெனினுமொக்கும. அனுவாதமாவ து முனனாபபெறபபட்டதொனறனை வேறெனறு விதிததறபொருட்டுப் பின னருமெடுததோதுதல். அதனுல அது கூறியது கூறலெனனுங்குறறமாகாது வ ழிமொழிதலென்றுயிற்று. வழிமொழிதறகு முனனர்ப பெறபபட்டதனைப புரோவாதமென்பா வடநூலாா. ஈண்டுப புரோவாதம “ அறததினூஉங காக க மெவனே ” எனபது.

வெகுளியும் — இன்னாச்சொல் — அதுபற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய — நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம் — இந்நான்கினையுங் கடிந்து இடையறாது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

இதனான் இவற்றொடு விரவியியன்றது அறமெனப்படாதென்பதூஉங் கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அறத்தினதியல்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

௩௬. அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. ௬

இ-ள். அன்று அறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க — யாம் இதுபொழுது இளையமாகலின் இறக்கும்பொழுது செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க, — அது பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை — அவ்வாறு செய்த அறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர் போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாம். எ-று.

மற்றென்பது அசைநிலை. பொன்றாத் துணையென்றார், செய்த வுடம்பழியவும் உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனான் இவ்வியல்பிற்றாய அறத்தினை நிலையாத யாக்கை நிலையினபொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௭. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை. ௭

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா — அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளவையான் உணர்த்தல்வேண்டா, — சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை — சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவையானே உணரப்படும். எ-று.

பயனை ஆறென்றார், பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சத்தாற் சொல்லாலென்னு மாகமவளவையும், பொறுத்தானோடூர்ந்தானிடையென்றதனாற் காட்சியளவையும் பெறாம். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இதனாற் பொன்றாத் துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (௭)

௩௮. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். ௮

இ-ள். வீழ் நாள் படாமை நன்று ஆற்றின் — செய்யாது கழியும் நாளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின், — அஃது ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக்குங் கல் — அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடி நாள் வருமவழியை வாராமலடைக்குங் கல்லாம். எ-று.

ஐவகைக்குற்றந்தானவ நம இருவகைவினையுமுள்ள நிணையும உயிர் யாக்கை யோடு கூடிநின்று அவவினைகளதிருவகைப்பயனையும நுகருமாகலான, அந்நா ணமுழுவதும வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைந்தாவன அவிச்சை, அகங் காரம, அவா, விழைவு, வெறுப்பெனபன, இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேச மெனப. வினையிரண்டாவன நலவினை தீவினையெனபன. பயனிரண்டாவன இன பந்துனபமெனபன. இதனுன அறம வீடு பயக்குமெனபது கூறப்பட்டது. (அ)

௩௯. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம
புறத்த புகழு மில. ௪௯

௫ ம் அதி.— இல்வாழ்க்கை ௧௫

இ-ள். அறத்தான வருவதே இனபம—இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இனபமாவது,— மற்ற எல்லாம புறத்த—அதனோடு பொருந்தாது வருவன வெல்லாம இனபமாயினுந் துனபத்தினிடத்த,—புகழும இல—அதுவேயுமன றிப புகழுமுடையவல்ல. எ-று.

ஆனுருபு ஈணடுடனிகழ்ச்சிக்கண வந்தது,"ஊஙகு கையா னோங்கு நடைய" எனபுழிபபோல. இனபம காமநுகர்ச்சி, அஃதாமாறு காமத்துப்பாலின முந் தகட்சொல்லுதும. இனபத்திறபுறமெனவே துனபமாயிறறு. பாவத்தானவ ரும பிறனில்விழைவு முதலாயின அக்கணத்துளினபமாயத தோன்றுமாயினும பின்றுனபமாயவிளைதலின, புறத்தவெனறார். அறத்தோடு வாராதன புகழுமில வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தெனபது பெற்றும. இதனுன ஆற்றுசெய வார்ரோ இம்மையினபமும புகழும எயதுவரெனபது கூறப்பட்டது. (௯)

௪0. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும பழி ௧0

இ-ள். ஒருவற்குச செயறபாலது அறனே— ஒருவனுக்குச செயதற்பான மையது நலவினையே,— உயறபாலது பழியே—ஒழிதற்பானமையது தீவினை யே. எ-று.

ஒருமெனபன விரணடும அசைநிலை. ஏதாரேகாரம பின்னுங்கூட்டப்பட் டது. பழிக்கப்படுவதனைப பழியெனறார். இரணடு செயவதுமொழிவதும நிய மிக்கப்பட்டன. (௪0)

இவைநானகும பாயிரம.

இல்லறவியல்.

ரு ம் அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறஞ் செய்தற்குரிய இருவகைநிலையுள் முதலாதலின், இஃதறன்வலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சக. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை. க

இ-ள். இல்வாழ்வான் என்பான்— இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை —அறவியல்பினையுடைய ஏனைமூவர்க்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம், எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனைமூவராவார் ஆசாரியனிடத்தினின்றோதுதலும்

* என்பப்படுவானென்றபாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்த்தும் படு விகுதி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டார் பிரயோகவிவேக நூலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி காரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் நயத்கு என்பர்.

விரதங்காத்தலுமாகிய பிரமசரியவொழுக்கத்தாரும், இல்லைவிட்டு வனத்தின் கட்டியொடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தாரும், முற்றத்துறந்த யோகவொழுக்கத்தாருமென இவர், இவருள் முன்னையிருவரையும் பிறாமதமேற்கொண்டு கூறினார். இவர் இவ்வொழுக்கநெறிகளை முடியச்செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றான் இடையூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலியவுதவி அவ்வவநெறிகளின் வழுவாமற்செலுத்துதலான், நல்லாற்றினின்றதுணையென்றார். (க)

சஉ. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை. உ

இ-ள். துறந்தாரக்கும — கேளாகணுனவராறதுறககபபட்டாரக்கும— துவ வாதவாக்கும— நல்கூரநதாரக்கும— இறநதாரக்கும— ஒருவருமினறித ந னபால வநதிறநதாரக்கும— இலவாழவான எனபான துணை—இல்வாழவா னெனறு சொலலபபடுவான துணை. எ-று.

துறநதாரக்குப் பாவமொழிய அவா கேளாகணுய நினறு வேணடுவன செய தலானும், துவவாதவாக்கு உணவு முதலிய கொடுததலானும, இறநதார்க்கு நீர்க்கடனமுதலிய செயது நலவுலகினகட செலுததலானும, துணையெனமூா. இவையிரணடுபாட்டானும இனனிலே எலலாவுபகாரததிறகுமுரிநநாதல கூ றபபட்டது. (உ)

சரு. தென்புலததாா தெயவம விருந்தொகக ருனென்றுங கைமபுலததா ரோமப றலே. ரு

இ-ள். தெனபுலததாா தெயவம விருநது ஒககல ,தான எனற—பிதிரா தே வா விருநதினா சுறறததாா தானெனறு சொலலபபட்ட——ஐமபுலநது ஆறு ஓம்பல தலே— ஐநிடததுஞ்செயயும அறநெறியை வழுவாமறசெயதல இல வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம. எ-று.

பிதிரராவாா படைபபுககாலதது அயனுறபடைககபபட்டதோா கடவுடசா தி, அவர்ககிடம தெனறிசையாதலின, தெனபுலததாரொனமூா. தெயவமெனா றது சாதியொருமை. விருநதெனபது புதுமை, அஃது ஈண்டாகுபெயராயப புதியராய வநதாாமேனிறது, அவா இருவகையா, பணடறிவுணமையிற கு றிதது வநதாரும, அஃதினமையிற குறியாது வநதாருமென. ஒககல் சுறறத் தாா. எல்லாவறறகளும தானுளனுய நினறு செயயவேண்டுதலின, தனனே யோமபலும அறனுயிறறு. எனறவெனபது விகாரமாயிறறு. ஆஙகு அசை. ஐவகையும அறஞ்செயதறகிடனுகலின, ஐம்புலமெனமூா. அரசனுக்கு இறை பபொருள ஆறிலொனறுயிறறு, இவவைமபுலததிறகும ஈநது கூறுவேண்டுத லானெனபததிக. (ரு)

சச. பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். சு

நு ம அதி.— இலவாழககை. கள்

இ-ள். பழி அஞ்சிப பாததூ ஊண வாழககை உடைததாயின்— பொருள செயயுஙகால பாவததையஞ்சி* யீட்டி, அபபொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினாக்கும தெனபுலததாா முதலிய நாலவாக்கும பகுததுத் தானுண்டலை ஒருவனிலவாழ்ககை உடைததாயின, — வழி எஞ்ஞானறும எஞ்சல இல— அவனவழி உலகததெஞ்ஞானறும நிறறலலலது இறததலில்லை. எ-று.

பாவததானவநத பிறனபொருளைப பகுததுணணின, அறம பொருளுடையாாமேலும பாவந தனமேலுமாய நினறு வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியெனறாா. வாழவானறுடைமை வாழககைமேலேறறபபட்டது. (௪)

௪௫. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னிலவாழ்க்கை
பணபும பயனு மது. ௫

இ-ள். இலவாழககை அனபும அறனும உடைததாயின— ஒருவனிலவாழக்கை தனதுணைவிமேறசெயயததகும அனபினையும பிறாககுப பகுததுண்டலாகிய அறததினையுமுடைததாயின,— அது பணபும பயனும— அவ்வுடைமை அதறகுப பணபும பயனுமாம எ-று.

நிரனிறை. இலலாட்குங கணவறகும நெஞ்சொனறாகாவழி இலலறங கடைபோகாமையின, அனபுடைமை பணபாயிறறு, அறனுடைமை பயனாயிறறு. இவைமூனறுபாட்டானும இனனிலையினினறான அறஞ்செயயுமாறு கூறபபட்டது. (௫)

௪௬. அறததாறறி னிலவாழககை யாறறிற புறத்தாற்றிற் ,
போஒயப பெறுவ தெவன. ௬

இ-ள். இலவாழககை அறததாறறின ஆறறின— ஒருவன இலவாழக்கையை அறததின வழியே செலுததுவனாயின,— புறததாறறில போஒயப பெறுவது எவன— அவன அதறகுப புறமாகிய நெறியிறபோயப பெறும பயன யாது? எ-று.

அறததாறெனபது பழியஞ்சிப பகுததுண்டலும, அனபுடைமையுமெனமேறசொலலிய ஆறு. புறததாறு இலலைவிட்டு வனததுச் செலலுநிலை. அநநிலையின இது பயனுடைததெனபாா, போஒயபபெறுவதெவனெனறாா, (௬)

௪௭. இயலபினா னிலவாழககை வாழபவ னென்பான்
முயலவாருள ளெலலாந தலை. எ

இ-ள். இலவாழக்கை இயலபினான வாழபவன எனபான— இலவாழககை

க்கணின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவான— முயல்வாருள் எல்லாம் தலை— புலன்களை விட்ட முயல்வாரெல்லாருள்ளும் மிக்கவன். எ-று.

முற்றத்துறந்தவர் விட்டமையின், முயல்வாரென்றது மூன்றுநிலையினரை. அந்நிலைதான் பலவகைப்படுதலின் எல்லாருள்ளுமெனவும், முயலாதுவைத்துப் பயனெய்துதலின் தலையெனவுங் கூறினார். (எ)

---

* பழியஞ்சியெனப்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலாமென்பது "அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டு—மெச்ச மிலவே பொருள்வயினான," என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக.

ரு

கஅ சும் அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

௪அ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. அ

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை — தவஞ்செய்வாரையுந் தத்தநெறியின்கணொழுகப்பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திற்றவறாத இலவாழ்க்கை— நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து— அத்தவஞ்செய்வார் நிலையினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீக்கலின், ஆற்றினொழுக்கியென்றார். நோற்பாரென்பது ஆகுபெயர். நோற்பார்நிலைக்கு அவர்தம்மையுற்ற நோயலலது இல்வாழ்வார்நிலைபோற் பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினோன்மையுடைத்தென்றார். (அ)

௪௯. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. ௯

இ-ள். அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் நூல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே; — அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின், அதுவும் பிறனாற்பழிக்கப்படுவதில்லையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது, இதனாற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின்,

அஃது எனனுஞ்சுட்டுபபெயா அதனமேனினறது. பிறனபழிபபதெனறது கூ டாவொழுக்கததை. துறவறம், மனததையும பொறிகளையும ஒறுததடககவ ல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவறறையொறுககவேணடாது ஐம்புலவின பங்களாரத துயககும மெனமையுடைய இலவாழககையோடு அறமென ஒரு ங்கெணணபபடுவதெனறவாருயிறறு. இவைநானகுபாட்டானும இனனிலையே பயனுடைததென இதனசிறபபுக கூறபபட்டது. (௯)

௫௰. வையததுள வாழ்வாஙகு வாழபவன வானுறையுந
தெயவததுள வைககப படும. ௧௰

இ-ள. வாழ்வாஙகு வையததுள வாழபவன— இலலறததோடுகூடி வாழு மியல்பினால வையததினகண வாழபவன — வான உறையும தெயவததுள வைக்கபபடும—வையததானேயெனினும வானினகணுறையுநதேவருள ஒருவ னாக வைத்து நனகுமதிககபபடும. எ-று.

பினறேவனாய அவவறபபயனுகாதல ஒருதலையாகலின,தெயவததுள் வைக் கபபடுமெனருா. இதனை இனனிலையது மறுமைபபயன கூறபபட்டது. இம மைபபயன் புகழ, அதனையிறுதிககட்கூறுப. (௫௰)

---

௬ ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணை நலம்.

அஃதாவது அவவில்வாழககைக்குத துணையாகிய இலலாளது நனமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௫௧. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. ௧

இ-ள். மனைத் தக்க மாணபு உடையளாகித் தறகொண்டான் வளத்தக்காள் —மனையறததிறகுத தகக நறகுண நறசெய்கைகளையுடையளாயத தனனைக் கொண்டவனது வருவாயககுத தகக வாழ்ககையையுடையாள—வாழக்கைத துணை— அதறகுத துணை. எ-று.

நறகுணங்களாவன துறநதார்ப பேணலும, விருநதயாதலும, வறியார்மா ட்டருளுடைமையும முதலாயின. நறசெயகைகளாவன வாழககைககுவேண் டும பொருளகள அறிநது கடைபபிடிததலும, அட்டிறறொழிலவனமையும, ஒ பபுரவுசெயதலும முதலாயின. வருவாயககுத்தகக வாழககையாவது முத

கோடிந்து அதறகியையவழித்தல். இதனுன இவ்விரணடுநனமையுஞ சிறந்த னவெனபது கூறபபட்டது. (க)

ருஉ. மனைமாட்சி யிலலாளக ணிலலாயின் வாழகசை
யெனைமாட்சித தாயினு மில. உ

இ-ள. மனைமாட்சி இல்லாளகண இலலாயின்— மனையறததிறகுத தகக நறகுண நறசெயலகைள ஒருவனிலலாளிடததிலலையாயின,— வாழககை எனை மாட்சிததாயினும இல— அவவிலவாழககை செலவததான எத்துணைமாட்சி மையுடைததாயினும அஃதுடைததனறு. எ—று.

இலலையெனறுா, பயனபடாமையின். (உ)

ருங. இலலதெ னிலலவண மாண்பானு லுளளதெ
னிலலவண் மாணுக கடை. ங

இ-ள. இலலவள மாணபு ஆனுல இலலது என— ஒருவனுககு இலலாள நறகுண நறசெயலகையளாயினககால இல்லாதியாது?— இலலவள மாணுக கடை உளளது என— அவள அனனளலலாககால உள்ளதியாது? எ—று.

மாணபெனக குணததினபெயா குணிமேனினறது. இவையிரணடுபாட்டா னும இலவாழககைககுவேணடுவது இலலாளதுமாட்சியே பிறவலலவெனபது கூறபபட்டது. (ங)

ருச. பெணணிற பெருநதகக யாவுள கறபென்னுந
திண்மையுண டாகப பெறின. ச

இ-ள. பெண்ணின பெருநதகக யா உள— ஒருவனெயதும பொருளகளு ள இலலாளினமேமபட்ட பொருளகளியாவையுள,—கறபு எனனும திணமை உணடாகப பெறின— அவணமாட்டுக கறபெனனுஙகலஙகாநிலைமை யுணடா கபபெறின? எ-று,

கற்புடையாளபோல அறமுதலிய மூனறற்கும ஏதுவாவன பிறவின்மையி ன, யாவுளவெனறுா. இதனுற கறபுநலததது சிறபபுக கூறப்பட்டது. (ச)

ருரு. தெய்வந் தொழாஅள கொழுநற றெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப பெய்யு மழை. ரு

உ0 கூ ம் அதி.— வாழ்ககைததுணைநலம்.

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள் பெய் என— பிற தெய்வங்தொழாது தனதெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழு வாள்* பெய்யெனறுசொல்ல,— மழை பெய்யும்— மழை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாகலின், தொழு தெழுவாளென்றார். தொழாநின்றெனபது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெ ய்வந்தானேவல் செய்யுமெனபதாம். இதனாற் கற்புடையவளதாற்றல் கூறப் பட்டது. (ரு)

௫௬. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். ௬

இ-ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி—கற்பினறும் வழுவாமற்ற னனைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி —தகை சான்ற சொற் காத்து— இருவர் மாட்டும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோர்வு இலாள் பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற் செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

நன்மாட்சிப் புகழாவது வாழுமூர் கற்பா, றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு ம றவி. இதனாற் றற்புகழ்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௬)

௫௭. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. எ

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்— மகளிரைத் தலை வர் சிறையாற்காக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்? —நிறை காக்கும் காப் பே தலை— அவர் தமதுநிறையாற்காக்குங்காவலே தலையாய காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெஞ்சைக் கற்புநெ றியினிறுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற் பயனில்லையெனபார், நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்க ணவந்தது. இதனாற் றற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

௫௮. பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ

* கொழுநற றொழுதெழுவாளெனபது எழுந்து கொழுநற்றொழுவாளெ ன முனபின்னாகப பொருளபடுமென்றா பிரயோக விவேகநூலார். அவர் கூறுமாறு,— "இனிக 'கொழுநற றொழுதெழுவாள்' 'தொழுதெழுவா வினைவள நீறெழ' என்னும் திருவளளுவரினும திருககோவையாரினுமபரிமேலழகருமபே ராசிரியரும தொழாஙினறெழுவாள தொழாஙினறெழுவார எனததுணைவினை யாயுரைபபர். எழுதல துயிலொழிதலாதலின், எழுந்து தொழுவாள எழுந்து தொழுவார என முன பினனாகப பொருளபடுதலன்றி, நகுபு வந்தான ஓடி வந்தான எனபனபோலத தொழாஙினறு துயிலொழிதல கூடாதெனக. 'வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தானசெயயு—நலலறமு மொணபொருளுஞ் சிந்திதது வாயவதிற—றநதையுந் தாயுந தொழுதெழுக'' எனபதுபோலத துயிலெழுந்து பினறநதையுந தாயுநதொழுது பின காரியததிற செலக வெனப பொருள் படநிவருதலானும், அவருரை அசமபாவிதமெனக." நானகாவது திருப்படலம், நு-ம, பாடினை.

ஏ ம அதி.— புதலவரைபபெறுதல. உக

இ-ள். பெணடிர பெறறுற பெறின— பெணடிர், தமமையெயதிய கணவனைவழிபடுதல் பெறுவராயின,— புததேளிர வாழும உலகு பெருஞசிறப்புப பெறுவர— புத்தேளிர வாழுமுலகினகண அவரார பெருஞசிறபபினைப் பெறுவர். எ-று.

வழிபடுதலெனபது சொலலெசசம. இதனால தறகொண்டாறபேணிய மகளிர புததேளிரார பேணபபடுவரெனபது கூறபபட்டது. (அ)

ருகூ. புகழபுரிந திலலிலோாக கிலலை யிகழவாரமுன்
னேறுபோற பீடு நடை. கூ

இ-ள. புகழ புரிநத இல இலோாககு— புகழை விருமபிய இலலாளையிலலாதாாககு— இகழவார முன ஏறுபோல பீடு நடை இலலை—தமமையிகழந்துரைக்கும்பகைவாமுன சிங்கவேறுபோலநடக்கும பெருமிதநடை இலலை.எ-று.

புரிநதவெனனும பெயரெசசததகரம விகாரததாறறொககது. பெருமிதமுடையானுக்குச சிஙகவேறு நடையானுவமமாகலின், ஏறுபோலெனறார. இதனால தகைசானற சொறகாவாவழிபபடுஙகுறறங கூறபபட்டது. (க)

கூ0. மஙகல மெனப மனைமாடசி மறறத
னன்கல நன்மககட பேறு. க0

இ-ள். மஙகலம எனப மனைமாட்சி— ஒருவறகு நனமையெனறுசொல்லு வா அறிநதோா மனையாளது நறகுண நறசெயலகைகளை,— அதன நனகலம (எனப) நனமககடபேறு— அவைதமககு நலலவணிகலமெனறு சொலலுவா நலல புதலவரைப பெறுதலை. எ-று.

அறிநதோரெனபது எஞசியினறது. மறறு அசைநிலை. இதனால வாழககை த்துணைககு ஆவதோரணிநலஙகூறி, வருகினற அதிகாரததிறகுத தோறறுவா ய செயயப்பட்டது. (சு0)

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறபபாளா மூவரானும* இடலபாகவிறுககபபடூஉஙகட ன் மூனறனுள், முனிவாகடன கேளவியானும், தேவாகடன வேளவியானும், தெனபுலததாாகடன புதலவரைபபெறுதலானுமலலது இறுககபபடாமையின, அககடனிறுததறபொருட்டு நனமககளைப பெறுதல. அதிகாரமுறைமை மே லே பெறபபட்டது.

சுக. பெறுமவறறுள யாமறிவ திலலை யறிவறிநத
மககடபே றலல பிற. க

இ-ள். பெறுமவறறுள— ஒருவன பெறும பேறுகளுள,— அறிவு அறிநத மக்கடபேறு அலல பிற— அறியவேணடுவன அறிதறகுரிய மககளைப பெறு தலல்லது பிறபேறுகளை—யாம அறிவது இலலை—யாம மதிபபதிலலை.எ-று.

---

* இருபிறபபாளாமூவரொனறது உபநயனததிறகு முன்னொருபிறபபும பி னனொரு பிறபபுமாகிய இருபிறபபுடையராயுளள அநதணா, அரசா, வணிக ரென்னும முதனமூனறு வருணததாா. இருபிறபபாளரெனினும், துவிசரெ னினுமொககும.

அறிவதென்பது அறிதலைசசெயவதென அததொழிலமேனின்றது. காரண மாகியவறிவை காரியமாகிய அறிதலைப பயநதேவிடுமாதலான், அததுணிவுப றறி அறிநதவென இறநதகாலத்தாற கூறினா. அறிவறிநதவெனறதனை, ம ககளெனனுமபெயா பெணணொழிததுநினறது. இதனற புதலவாபபேறறின

துசிறபபுக் கூறபபட்டது. (க)

கூஉ. எழுபிறபபுந தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப
பணபுடை மககட பெறின். உ

இ-ள். எழுபிறபபும தீயவை தீண்டா—வினை வயததாறபிறககும பிறபபே ழினகணணும ஒருவனைத துனபங்கள சென்றடையா,— பழி பிறங்காப ப ணபு உடை மகக—பெறின— பிறரால பழிககபபடாத நறகுணங்களையுடைய புதலவரைப பெறுவானாயின. எ-று.

அவன தீவினை வளராது தேயததறகுக காரணமாகிய நலவினைகளைச செய யும புதலவரைப பெறுவனாயினெனறவாறாயிறறு. பிறபபேழாவன "ஊரவ ப திறெனறு மொனபது மானுட— நீரபறவை நாறகாலோர பபபததாகு— சீ ரிய—பநதமாந தேவர பதினு லயனபடைதத—வநதமிலசீத தாவரநா லைந து." தநதைதாயா தீவினை தேயநறபொருட்டு அவரைநோககிப புதலவாசெ யயுநதான தருமஙக—கு அவர நறகுணங காரணமாகலின், பணபெனனுஙகா ரணபபெயா காரியததினமேனினறது. (உ)

கூங. தமபொரு ளென்பதம மகக ளவர்பொரு
டநதம வினையான வரும். ங

இ-ள். தம மககள தமபொருள எனப—தமபுதலவரைத தமபொருளென று சொலலுவர அறிநதோர,—அவர பொருள தநதம வினையான வரும— அபபுதலவர செயதபொருள தமமை நோககி அவர்செயயும நலவினையானே தமபால வரும ஆதலான. எ-று.

தநதம வினையெனபுழித தொகககு நினற ஆறுமவேறறுமை முருகனது கு றிஞசி நிலம எனபுழிபபோல உரிமைபபொருடகண வநதது. பொருளசெய த மககளைப பொருளென உபசரிததார. இவையிரணடுபாட்டானும நனமகக டபெறறார பெறும மறுமைப பயன கூறபபட்டது. (ங)

கூச. அமிழ்தினு மாறற வினிதேதம மககள
சிறுகை யளாவிய கூழ். ச

இ-ள். அமிழதினும ஆறற இனிதே—சுவையான அமிழததினும மிகவினி மையுடைத்து—தமமககள சிறுகை அளாவிய கூழ— தமமககளது சிறுகை யானளாவபபட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது "இட்டுந தொட்டுங் கௌவியுந துழந்து—நெய யுடை யடிசின மெயபட விதிர்த்தல்."* (ச)

*புறநானூறு,— "படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டுண்ணு— முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்— குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி— யிட்டுந் தொட்டுங் கௌவியுந் துழந்து—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து— மயக்குறு மக்களை யில்லோர்— பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே."

௬௫. **மக்கண்மெய்** தீண்ட லுடற்கின்பம் மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு. ௫

இ-ள். உடற்கு இன்பம் மக்கள் மெய் தீண்டல்—ஒருவன் மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டுதல், —செவிக்கு இன்பம் அவர் சொற் கேட்டல்—செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல். எ-று.

மற்று வினைமாற்று. மக்களது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிவுடையராய்ச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல்லென்றார். தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங்களின்மேனின்றன. (௫)

௬௬. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர். ௬

இ-ள். குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையினிதென்று சொல்லுவர்— தம்மக்கள் மழலைச்சொற் கேளாதவர்— தம்புதல்வருடைய குதலைச்சொற்களைக்கேளாதார். எ-று.

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்பரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமைமிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவகையானுங்கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௬௭. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல். ௭

இ-ள். தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி—தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் நன்மையாவது—அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல்— கற்றோரவையத்தின்கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடையனாக்குதல். எ-று.

பொருளுடையனாக்குதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின், நன்மையாகா

வெனபது கருதது. இதனுல் தநதைகடன கூறபபட்டது. (எ)

௬அ. தம்மிறறம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலதது
மன்னுயிர்க கெலலா மினிது. அ

இ-ள். தம்மககள அறிவுடைமை—தம்மகளதறிவுடைமை—மா நிலதது மன உயிாககெலலாம தமமின இனிது—பெரியநிலதது மன்னுகினற உயிாக ட்கெல்லாதம்மினு மினிதாம். எ-று.

ஈண்டறிவென றது இயலபாகிய அறிவோடுகூடிய கலவியறிவினை. மனனுயிரென்றது ஈணடறிவுடையாா மேன்னறது, அறிவுடைமை கணடினபுறுதற கு உரியாா அவராகலின. இதனுல தநதையினும அவையததாருவபபரென பது கூறப்பட்டது. (அ)

௬௯. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றே னெனககேட்ட தாய். ௯

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின பெரிது உவககும்—தான் பெறறபொழுதை மகிழ்ச்சியினும மிகமகிழும்— தனமகனைச் சானறோன எனக் கேட்ட தாய—

௨௪ அ ம அதி— அன்புடைமை.

தனமகனைத கலவி கேளவிகளானிறைநதானெனறு அறிவுடையோா சொலலக கேட்ட தாய. எ-று.

கவானின்கடகண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக் கேட்ட சிறபபுவகை பெரிதாகலின பெரிதுவக்குமெனவும, பெணணியலபாற் றுனுகவறியாமையிற கேட்ட தாயெனவுங கூறினர். அறிவுடையாரெனபது வருவிக்கப் பட்டது, சானறோனெனறறகுரியாா அவராகலின. தாயுவகைககளவினமையின, அஃதிதனுற பிரிததுககூறபபட்டது. (௯)

எ0. மகன்றநதைக காறறு முதவி யிவன்றநதை
யெனனோறறுன கொலலெனுஞ சொல. ௧0

இ-ள். தநதைககு மகன ஆறறும உதவி—கலவியுடையனுககிய தநதைக்கு மகன் செயயுங கைமமாறுவது— இவன தநதை என நோறறுனகொல எனும சொல—தனனறிவு மொழுககமுங கணடாா இவனறநதை இவனைப பெறுதறகு என்ன தவஞ்செயதான கொலலோ வெனறு சொலலுஞ்சொலலை நிகழ்த்துதல. எ-று

சொல்லென்பது நிகழ்ந்ததலாகிய தன்காரணந்தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அங்ஙனஞ்சொல்லவொழுகல். இதனாற் புதல்வன்கடன் கூறப்பட்டது. (௧௦)

அ ம் அதி.— அன்புடைமை.

அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத்துணையும் புதல்வரும் முதலியதொடர்புடையாரகட் காதலுடையனாதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின் பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத்துணைமேல் அன்பில்வழி இல்லறமினிது நடவாமை "அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்— துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்—விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்தவென்னை."* என்பதனானும், அதனாலருள் பிறத்தல் "அருளென்னு மன்பீன் குழவி"† என்பதனானுமறிக.

௭௧. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும். ௧

இ—ள். அன்பிற்கும் அடைக்கும் தாழ் உண்டோ—அன்பிற்கும் பிறரறியாமலடைத்துவைக்குந் தாழுளதோ?—ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்—தம்மாலன்புசெய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார் கண் பொழிகின்ற புல்லியகண்ணீரே உண்ணின்றவன்பினை எல்லாருமறியத் தூற்றும் ஆதலான். எ—று

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மேலேற்றப்பட்டது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அநுமான வளவையான் வெளிப்படுமென்பதாம். இதனால் அன்பினதுண்மை யுணர்த்தப்பட்டது. (௧)

---

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

† திருக்குறள், ௭௫௭.

எஉ. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியா பிறர்க்கு. உ

இ-ள். அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியா—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயனபடாமையின எல்லாப்பொருளானும் தமக்கே யுரியா, — அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு உரியா— அன்புடையார் அவற்றானேயன்றித் தமமுடம்பானும் பிறர்க்குரியா. எ-று.

ஆனுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரததாற் றொக்கன. என்பு ஆகுபெயா. என்புமுரியராதல் தன்னகம் புக்க குறுநடைப்புறவின்றபுதிகண்டளுசிததலைப்புக்கோன் முதலாயினாகட்காண்க. (உ)

எங. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. ங

இ-ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு— பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடர்ச்சியினை— அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப—அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின்பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பிறப்பினதருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உபசாரவழக்கு. வழக்கு ஆகுபெயர். உடம்போடியைந்தலலது அன்புசெய்யலாகாமையின், அதுசெய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுள்தாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று. (ங)

எச. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. ச

இ-ள். அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்தவன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்தரும்,— அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமைதான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலுமில்லையாய் யாவரும் நண்பென்றுசொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ-று.

உடைமை உடையனாந்தன்மை. யாவருநண்பாதல் எல்லாப்பொருளுமெய்துதற்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (ச)

எரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு. ரு

இ-ள். அனபு உறறு அமாநத வழககு எனப— அனபுடையராய இலலறத்தோடு பொருநதிய நெறியின் பயனெனறு சொலலுவா அறிநதோா—வையகதது இனபு உறறுா எயதும சிறபபு—இவவுலகதது இலவாழகைக்கணினறு இனபநுகர்நது அதனமேல துறககததுச்சென்றெயதும பேரினபத்தினை.எ-று.

வழககு ஆகுபெயா. இலவாழககைககணினறு மனைவியோடும மக்களோடும் ஒககலோடுங்கூடியினபுறறுா தாஞசெயத வேளவிதொழிலாற்றேவராய ஆண்டுமினபுறுவராகலின, இனபுறறுெயதுஞசிறபபெனறுா. தவததாறறுன புற்றெயதுந துறக்கவினபததினை ஈண்டுமின்புறறெயதுதல் அனபானனறி யில்லையென்பதாம். (ரு)

௨௯ ௮ம் அதி— அன்புடைமை.

எ௬. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. ௬

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திறகே எனப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொலலுவர் சிலரறியார்;—மறததிறகும் அஃதே துணை — ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவனசெயத பகைமைபற்றி உளளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின, மறத்தைநீக்குதறகுந்துணையாமென்பார், மறததிறகுமஃதேதுணையெனறுா, "துனபததிற கியாரோ துணையாவார." எனபுழிபபோல.* இவையிரணடுபாட்டானும் அனபினது சிறபபுக்கூறபபட்டது. (௬)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். எ

இ-ள். என்பு இலதனை வெயிலபோலக் காயும்—என்பிலலாதவுடமபை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம— அனபிலலாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனுன் உடம்பெனபதூஉம், அனபிலதெனறதனுன உயிரெனபதூஉம் பெறறும். வெறுபபினறி எங்குமொருதனமைததாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தனனியல்பாறசென்று கெடுமாறுபோல, அததனமைத்தாகியவறத்தினமுன் அன்பிலலது தனனியலபாறகெடுமெனபதாம. அதனைககாயுமென வெயிலறஙகளினமேலேறறினுா, அவறறிறகும அவவியலபுணமையின.

இவ்வாறு "அலலவை செயதாாக கறஙகூறறம"† எனப பிறருஙகூறினர்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழககை வனபாறகண்
வறறன் மரநதளிர்த் தறறு. அ

இ-ள். அகத்து அனபு இலலா உயிா வாழககை— மனததினகணனபிலலாத உயிர் இலலறததோடு கூடி வாழதல— வனபாறகண வறறல மரம தளிர்த்தறறு— வனபாலினகண வறறலாகியமரந தளிாததாறபோலும். எ-று.

கூடாதெனபதாம. வனபால வனனிலம. வறறலென்பது பாலவிளஙகாவஃறிணைப்படர்க்கைபபெயா. (அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெலலா மெவன்செயயும் யாககை
யகததுறுப பனபி லவர்கககு. கூ

இ-ள். யாக்கையகதது உறுபபு அனபு இலவாககு—யாககையகததினகணின்று இலலறததிறகுறுப்பாகிய அனபுடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

---

* "ஆதி சதததால் பூவிற்குச் செனறுன, துனபத்திற் கியாரே துணையாவார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிககுமருநது என்பவறறினகட் பறிததல் நீக்குதலென நடுவே பெய்துபொருளுணாததுத துமாததமெனபதுவகொளக." என்றா பிரயோகவிவேகநூலாா. காரகபடலதது "உடனிகழகினற" எனனும் பதினறுஞ்செயயுளுரையிறதாணக.

† வாக்குண்டாம,—கலலாத மாநதர்க்குக் கற்றுணர்நதார் சொற்கூற்ற—மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற— மெல்லிய— வரிவழக்குத் தானின்ற கூர்ங்கூற்றங் கூறறமே— யிலலிற் கிசைநதொழுகாப பெண.

பெலலாம எவன செயயும— ஏனைபபுறததினகணின்று உறுபபாவனவெல்லாம் அவவறஞசெய்தறகண் எனனவுதவியைச செய்யும! எ-று.

புறததுறுப்பாவன இடனும், பொருளும, ஏவலசெயவாருமுதலாயின. அவையொடு கூடாதவழி அவறறுறபயனினமையின், எவனசெயயுமெனறார். உறுபபுபோறலின, உறுபபெனபபட்டன. யாக்கையிற கணமுதலிய உறுப்புக்களெலலாம எனனபயனைச செயயும மனததினகணுறுபபாகிய அன்பிலாதா

ரகவென்றுரைப்பாருமுளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியைபில்லாமை யறிக. (௯)

௮௰. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. ௧௰

இ-ள். அன்பின் வழியது உயிர்நிலை—அன்பு முதலாக அதன்வழிநின்ற உடம்பே உயிர்நின்றவுடம்பாவது,— அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல் போர்த்த— அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உள்ளன உடம்புகள் என்பினைத் தோலாற்போர்த்தனவாம், உயிர்நின்றனவாகா. எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின. இவைநான்குபாட்டானும் அன்பில்வழிப்படுங் குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧௰)

௯-ம் அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தார் முதலியவைம்புலத்துள் முன்னையவிரண்டும் கட்புலனாகாதார் நினைந்து செய்வனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறர்க்கீதலன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத் அன்புடையிருவர்கூடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௮௧. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. ௧

இ-ள். இல் இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம்— மனைவியோடும் வனத்திற்செல்லாது இல்லின்கணிருந்து பொருள்களைப் போற்றிவாழுஞ்செய்கையெல்லாம்— விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு—விருந்தினரைப் பேணி அவர்க்குபகாரஞ்செய்தற்பொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிருத்தலும் பொருள்செய்தலுங்காரணமாக வருந்துன்பச்செய்கைக்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம்.

௮௨. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. ௨

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும்— உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமேயெ

னிலும்,— விருந்து புறத்ததாத் தான உண்டல்—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்து தன்னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல்— வேண்டற்பாற்று அன்று —விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

உஅ கூ ம அதி.— விருந்தோம்பல்.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தின்றியே ஒருகாற்றானுண்டலைச் சாவாமருந்தென்பார் உளராயினும் அதனையொழிகவென்றமைப்பினுமமையும். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

அங. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று. ங

இ-ள். வரு விருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறந்தருவானதில்வாழ்க்கை— பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று— நல்குரவான் வருந்திக் கெடுதலில்லை. எ-று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற்பொருடொலையாது மேன்மேற்கிளைக்குமென்பதாம். (ங)

அச. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில். ச

இ-ள். செய்யாள் அகன் அமர்ந்து உறையும் — திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும்— முகன் அமர்ந்து நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்— முகமினியனாய்த் தக்க விருந்தினரைப் பேணுவானதில்லின்கண். எ-று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் நல்வழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயாதல். பொருள் கிளைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாறு. (ச)

அரு. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம். ரு

இ-ள். விருந்து ஓம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம்—முன்னே விருந்தினரை மிசைவித்துப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—வித்தும் இடல் வேண்டுமோ— வித்திடுதலும் வேண்டுமோ, வேண்டா. எ-று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கண்ணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (ரு)

அசு. செல்விருந தோமபி வருவிருந்து பாாததிருபபா
னலவிருநது வானத தவாககு. சு

இ-ள். செல விருநது ஓமபி வருவிருநது பாாதது இருபபான— தனகட சென்ற விருநதைப பேணிப பின செலலககடவ விருநதைப பாாததுத தான அதனேடு உணணவிருபபான— வானததவாககு நலவிருநது—மறுபிறபபிற றேவனுய வானினுளளாாககு நலவிருநதாம. எ-று.

வருவிருநதெனபது இடவழுவமைதி. நல்விருநது எயதாவிருநது. இதனுன் மறுமைக்கணெயதுமபயன கூறபபட்டது. (சு)

அஎ. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேளவிப பயன். எ

இ-ள். வேளவிப பயன் இனைததுணைத்து எனபது ஒன்று இலலை—விருநதோம்பலாகிய வேளவியினபயன் இனனவளவிறறெனபதோரளவுடைததனறு;— விருநதின துணைத துணை—அதறகு அவ்விருநதின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.

சு ம அதி.— விருந்தோம்பல். உ௲

ஐம்பெருவேள்வியி* ளொன்ருகலின வேளவியெனறுமடி பொருளளவு "தான் சிறி தாயினுந தககாாகைப பட்டக்கால — வானசிறிதாப போாதது விடும்"† ஆகலின், இனைத்துணைததெனபதொனறிலலையெனறுககூறினா. இதனுன இருமையும பயததறகுக காரணங கூறபபட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோமபிப பறறறறே மென்பா விருந்தோம்பி
வேளவி தலைபபடா தாா. அ

இ-ள். பரிநது ஓமபிப பறறு அறறேம எனபா— நிலையாபபொருளை வருநதிக் காத்துப பின அதனையிழநது இதுபொழுது யாம பறறுககோடிலமாயினேமெனறிரஙகுவா— விருநது ஓமபி வேளவி தலைபபடாதாா—அபபொருளான விருநதினரையோமபி வேளவிபபயனையெயதும பொறியிலாதாா. எ-று.

"ஈட்டிய வொணபொருளைக—காததலு மாஙகே கடுந துனபம"‡ ஆகலின, பரிநதோம்பியெனருா. வேளவி ஆகுபெயா. (அ)

அசு. உடைமையு ளின்மை விருந்தோமப லோமபா
மடமை மடவாாக ணுணடு. சு

இ-ள். உடைமையுள இனமை விருநதோமபல ஓமபா மடமை—உடைமை

க்காலத்தினமையாவது விருநதோமபலியிகழும பேதைமை,— மடவாாகணை உணடு— அஃது அறிநதாாமாடடு உளதாகாது, பேதையாாமாடடேயளதாம. எ-று.

உடைமை பொருளுடையனுநதனமை. பொருளாறகொளளுமபயனையிழப பிதது உடைமையை இனமையாககலின, மடமையை இனமையாகவுபசரித தாா. பேதைமையான விருநதோமபலியிகழிற பொருள நினறவழியும அதனு றபயனிலலையென்பதாம். இவையிரணடுபாடடானும விருநதோமபாவழிப ப டுங்குறறங் கூறபபடடது. (௯)

௯0. மோபபக குழைபு மனிசச முகநதிரிநது
நோககக குழையும விருநது. ௧0

இ-ள. அனிசசம மோப்பக குழையும — அனிசசபபூ மோநதுழியனறிக குழையாது,— விருநது முகம திரிநது நோக்கக குழையும — விருநதினா முகமவேறுபடடு நோககக குழைவா. எ-று.

அனிசசம ஆகுபெயா. சேயமைகக்கணடுழி இனமுகமும, அதுபறறி நண ணியவழி இனசொலலும, அதுபறறி உடனபட்டவழி நனருற்றலுமென விரு

* ஐமபெருவேளவியாவன பிரமயாகம, தேவயாகம, மானுடயாகம, பிதி ர்யாகம, பூதயாகமெனவிவை. அவறறுள, பிரமயாகம வேதமோதல, தேவயா கம ஓமமவளாததல, மானுடயாகம் விருநதோமபல, பிதிாயாகம நீரககடனு றறல, பூதயாகம பலியீதல.

†நாலடியாா, அறனவலியுறுத்தல,— உறக்குந துணையதோ ராலம்வித் திண்டி— யிறபப நிழறபயக் தாஅங— கறபபயனுங—தானசிறி தாயினுந தக் கார்கைப் படடக்கால— வான்சிறிதாப போாத்து விடும.

‡ நாலடியார், ஈயாமை,—ஈட்டலுங துன்பமற றீட்டிய வொண்பொருளை க்—காததலு மாங்கே கடுங்துனபங— காத்தல—குறைபடிற றுன்பங கெடி ற்றுன்பங் அன்பக்— குறைபதி மறறைப் பொருள.

நதோமபுவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள முதலாய இனமுகம் இலவ ழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின, நீணடியவழியலலது வாடாத அ னிச்சப்பூவினும விருந்தினர் மெல்லியரெனபதாம. இதனுன விருநதோம்புவா ாககு முதறகண இனமுகம வேணடுமெனபது கூறப்பபடடது. (௧0)

௧௦ ம அதி— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தினகனுவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனியசொறகளைச் சொலலுதல. இதுவும், விருநதோமபுவாாககு இனறியமையாதாகலின், விருநதோம்பலினபின வைககபபட்டது.

௯௧. இன்சொலா லீர மளைஇப படிறிலவாஞ
செமபொருள கண்டாாவாய்ச சொல. ௧

இ-ள். இனசொல— இனசொலாவன— ஈரம அளைஇப படிறு இலவாம செம்பொருள கணடாா வாயச சொல்—அனபோடு கலநது வஞசனையிலவாயிருக்கினற அறததினை உணாநதாாவாயிற சொறகள. எ-று.

ஆல அசைநிலை. அனபோடு கலத்தல அனபுடைமையை வெளிப்படுத்தல. படிறினமை வாயமை. மெயயுணாநதாா நெஞசிறகெலலாஞ செம்மையுடைததாயத தோனறலின், செமபொருளெனபபட்டது. இலவாஞசொல்லெனவினையும். வாயென வேணடாது கூறினர், தீயசொறபயிலாவெனப தறிவிததறகு. இதனுன இனசொறகிலககணங கூறபபட்டது. (௧)

௯௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தினசொல னாகப பெறின. ௨

இ-ள். அகன் அமாநது ஈதலின நனறு— நெஞசுவநது ஒருவறகு வேண்டியதொருபொருளைக கொடுததலினும நனறு — முகன அமாநது இனசொலனாகப பெறின — கணடபொழுதே முகமினியனாய அதனோடு இனியசொலலையுமுடையனாகப பெறின. எ-று.

இனமுகததோடுகூடிய இனசொல ஈதலபோலப பொருளவயததன்றித தன்வயததாயினும, அறநெஞசுடையாாககலலது இயலபாகவினமையின, அதனினுமரிதெனனுங்கருததான, இனசொலனாகப பெறினெனறாா. (௨)

௯௩. முகத்தா னமாந்தினிது நோககி யகததானா
மின்சொ லினதே யறம. ௩

இ-ள். முகத்தான அமாநது இனிது நோக்கி—கணடபொழுதே முகததான விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகததான ஆம் இனசொலினதே அறம்— பின நணணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொறகளைச சொல்லுதலின்கணணதே அறம. எ-று.

நோக்கியெனவும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடையடுத்து நின்ற முத

ரண்டுபோட்டானும் இன்முகத்தோடு கூடியவின்சொல் முன்னரே பிணித்துக் கோடலின விருந்தோம்புதற்கட்சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௯ ம் அதி.— இனியவைகூறல். ௩௯

௯௪. இன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறாஉ மின்சொ லவர்க்கு. ௪

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இன்சொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லையுடையார்க்கு— துன்பு உறூஉம் துவ்வாமை இலலாகும்— துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இலலையாம். எ-று.

நா முதலியபொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின், துவ்வாமையெனறார். யாமாட்டுமினபுறூஉமினசொலவாக்குப் பகையும் நொதுமலுமின்றி உள்ளது நண்பேயாம், ஆகவே, அவா எலலாச்செலவமு மெயதுவரெனபது கருத்து. (௪)

௯௫. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியலல மறறுப பிற. ௫

இ-ள். ஒருவறகு அணி பணிவு உடையன இனசொலனாதல்— ஒருவனுக்க ணியாவது தனனாறறுழபபடுவாரகட்டாழச்சியுடையனாய எல்லாரகண்ணும இனியசொலலையுமுடையனாதல், —பிற அலல— இவையிரண்டுமனறி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள அணியாகா. எ-று.

இனசொலனாதறகினமாகலின, பணிவுடைமையும உடன்கூறினார். மற்று அசைநிலை. வேறறுமையுடைமையாற பிறவெனவும, இவை போலப பேரழகுசெய்யாமையின அலலவெனவுங்கூறினார். இவையிரணடுமபோட்டானும இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன கூறபபட்டது. (௫)

௯௬. அலலவை தேய வறமபெருகு நலலவை
நாடி யினிய சொலின. ௬

இ-ள. நலலவை நாடி இனிய சொலின — பொருளாற பிறாககு நனமை பயக்குஞ்சொற்களை மனததானாராயநது இனியவாக ஒருவனசொலலுமாயின, — அலலவை தேய அறம பெருகும— அவனுககுப பாவஙகடேய அறம வளரும். எ-று.

தேயதல தனபகையாகிய அறம் வளர்தலிற றணக்குநிலையினறிமெலிதல். "தவத்தின்முன னிலலாதாம பாவம்."* எனபதூஉம இபபொருட்டு. நலலவை நாடிசசொலலுங்காலுங் கடியவாகசசொலலின, அறனுகாதென்பதாம. இத னுன மறுமைபபயன கூறபபட்டது. (சு)

கூஎ. நயனீன்று நன்றி பயககும பயனீன்று
பணபிற றலைபபிரியாச சொல. எ

நயன ஈனறு நனறி பயககும — ஒருவனுககு இமமைக்கு நீதியை யுமுண்டாக்கி மறுமைககு அறததையும பயக்கும— பயன ஈனறு பணபின

தலைப்பிரியாச் சொல்— பொருளாற் பிறர்க்கு நனமையைக் கொடுதது இனி மைப்பண்பினீங்காத சொல. எ—று.

நீதி உலகத்தோடு பொருநதுதல். பண்பெனபது ஈண்டதிகாரததான இனி மைமேனினறது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொனனீரமைதது. (எ)

---

* நாலடியாா, துறவு,— விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன— தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்—தேயவிடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை— தீர்விடத்து நிற்குமாந தீது.

கூஉ * கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல.

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன மறுமையு
மிமமையு மினபந தரும. அ

இ-ள். சிறுமையுள் நீஙகிய இனசொல — பொருளாற பிறர்க்கு நோயசெ யயாத இனியசொல— மறுமையும இமமையும் இனபம தரும— ஒருவனுக் கு இருமையினும இனபத்தைப பயக்கும. எ—று.

மறுமையினபம பெரிதாகலின, முறகூறபபட்டது. இமமையினபமாவது உலகம தனவயததாகலான நலலனவெயதி இனபுறுதல. இவையிரண்டுபா ட்டானும இருமைபபயனும ஒருங்கெயதுதல வலியுறுததபபட்டது. (அ)

கூகூ. இனசொ லினிதீன்றல காணபா னெவன்கொலோ

இ-ள இன்சொல இனிது ஈனறல காணபான— பிறா கூறிய இனசொற றனக்கினபம பயததலை அனுபவிததறிகின்றவன—வனசொல வழஙகுவது எ வனகொல—அது நிறகப பிறாமாட்டு வனசொலலைச சொலலுவது எனனபய 'ன கருதி! எ-று.

இனிதெனறது வினைக்குறிப்புபபெயா. கடுஞ்சொற பிறாககுமினனாதாகலி ன, அது கூறலாகாதெனபது கருதது. (சு)

க00. இனிய வுளவாக வினனாத கூறல
கனியிருபபக காயகவாந் தறறு. க0

இ-ள். இனிய உளவாக இனனாத கூறல— அறம பயககும இனியசொறக ளும் தனககுளவாயிருகக அவறறைக கூறாது பாவம பயககும இனனாதசொ றகளை ஒருவன கூறுதல— கனி இருபபக காய கவாநதறறு—இனிய கனி களும தனகைக்கணுளவாயிருக்க அவறறை நுகராது இனனாதகாயகளை நுகா நததனேடொககும. எ-று.

கூறலெனபதனுற சொறகளெனபது பெற்றும. பொருளை விசேடிததுநினற பண்புகள உவமைககணணுஞ்சென்றன. இனியகனிகளெனறது ஒளவையுண டநெலலிக்கனிபோல அமிழதாவனவறறை இனனாதகாயகளெனறது காஞ்சி ரஙகாயபோல நஞ்சாவனவறறை. கடுஞ்சொறசொலலுதல முடிவிறறனக்கே யினனாதெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும இனனாதகூறலின குறறங கூறபபட்டது. (க0)

கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனககுப பிறா செயத நனமையை மறவாமை. இனியலவ கூறி இல்லறமவழுவாதாாக்கு உயதியில குறறம் செயநநனறி கோறலேயா கலின, அதனைப பாதுகாத்துக் கடிதறபொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பி ன் வைக்கப்பட்டது.

க0க. செய்யாமற செய்த் வுதவிககு வையகமும்
வானகமு மாறற லரிது. க

இ·ள். செய்யாமல செய்த உதவிககு— தனக்கு முன்னேருதவிசெய்யாதி ருக்க ஒருவன பிறறுககுச் செயதவுதவிக்கு— வையகமும் வானகமும் ஆற்

றல் அரிது—மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது. எ-று.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றாவாயின. செய்யாமைச் செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமையுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவியென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

க0உ. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. உ

இ-ள். காலத்தினால் செய்த நன்றி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லைக்கண் ஒருவன் செய்தவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது—தன்னைநோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருணோக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

க0ங. பயன் றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ங

இ-ள். பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்—இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலிலராய்ச் செய்தவுதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதன் நன்மை கடலினும் பெரிதாம் எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததூஉம், காலத்தினாற் செய்ததூஉம், பயன்றூக்கராய்ச் செய்ததூஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (ங)

க0ச. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார். ச

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் தினையளவிற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—பனைத்துணையாகக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்—அதனை அவ்வளவிற்றாகக் கருதாது பனையளவிற்றாகக் கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன்றெரிவார். எ-று.

தினை பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சில்லளவை. அக்

கருத்தின் பயனுவது அஙஙனங கருதுவாாக்கு வரும பயன. (ச)

க0ரு. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுத விசெயபபபட்டாா சாலபின வரைதது. ரு

இ-ள். உதவி உதவிவரைதது அன்று—கைமமாறுனவுதவி காரணத்தானும் பொருளானுங் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும முனசெயத உதவியள விறறன்று;—உதவி செயபபபட்டாா சாலபின வரைதது—அதனைச் செயவித்துககொண்டவர்தம் அமைதியளவிறறு. எ-று.

சாலபு எவ்வளவுபெரிதாயிறறு உதவியும் அவவளவு பெரிதாமென்பாா, சால்பின வரைத்தென்றார். இவையிரணடுபொட்டானும மூனறு மல்லாத வுதவி மாத்திரமும் அறிவாாக்குச செய்தவழிப பெரிதாமெனபது கூறப்பட்டது.

ரு

கக ம் அதி.— செயர்நன்றியறிதல.

க0சு. மறவற்க மாசற்றாா கேண்மை துறவற்க துன்பததுட பெபாயாா நடபு. சு

இ-ள். துன்பத்துள துபபு ஆயாா நட்புத துறவறக— துனபக்காலத்துத் தனக்குப் பறறுககோடாயினாரது நடபை விடாதொழிக, — மாசு அறறாா கேணமை மறவறக—அறிவொழுககஙகளிற குறறமறறாரது கேணமையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேணமை கேளாநதனமை. இமமைககுறுதிகூறுவாா மறுமைககுறுதியும உடனகூறினார். (சு)

க0எ. எழுமை யெழுபிறபபு முள்ளுவர் தஙகண் விழுமந துடைததவா நடபு. எ

இ-ள். தஙகண விழுமம துடைததவா நடபு—தஙகணெயதிய துனபததை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும உளளுவர்—எழுமையினையுடைய தமமெழுவகைப்பிறபபினும நினைபபா நல்லோா. எ-று.

எழுமையெனறது வினைபபயனறொடரும எழுபிறபபினை, அது வாையாபதியுட்கணடது. எழுவகைபபிறபபு மேலேயுரைததாம. விரைவுதோனறத துடைத்தவரொனறாா. நினைத்தலாவது துனபந துடைததலான அவாமாட்டுளதாகிய அனபு பிறப்புததோறுந தொடாநது அனபுடையராதல. இவை யிரணடுபொட்டானும் நனறி செயதாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறபபடடது. (எ)

கo அ. நன்றி மறபபது நன்றன்று நன்றலல
தன்றே மறபபது நனறு. அ

இ-ள். நனறி மறபபது நனறு அனறு—ஒருவன முனசெயத நனமையை மறபபது ஒருவறகு அறனனறு, —நனறலலது அனறே மறபபது நனறு—அவன செயத தீமையைச செயதபொழுதே மறபபது அறன. எ-று.

இரணடும ஒருவனுறசெயயபபட்ட வழி மறபபதும மறவாததும வகுதது க் கூறியவாறு. (அ)

கoகூ. கொன்றன்ன வின்னு செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுளளக கெடும. கூ

இ-ள கொனறு அனன இனனு செயினும—தமககு முனனொரு நன்மை செயதவா பினகொனறலொதத இனனுதவறறைச செயதாராயினும,—அவா செயத நனறு ஒனறு உளளக கெடும—அவையெலலாம அவாசெயத நனமை யொனறனையும நினைகக இலலையாம. எ-று.

தினைத துணை பனைத துணையாகக கொளளபபடுதலின, அவவொனறுமே அவ [illegible]றையெலலாங கெடுகக வெனபதாம இதனுன நனறலலது அனறே மறககு [illegible] கூ[illegible]. (கூ)

கo. [illegible] யுவுண்டா முய்விலலை
[illegible] நன்றி [illegible] மகறகு க0

இ-ள். எநநன்றி கொனறுாக்கும உய்வு உண்டாம்—பெரியவறஙகளைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீஙகும் வாயிலுண்டாம்;—செய நனறி கொனற ம

கஉ ம் அதி.— நடுவுநிலைமை. கூ௫

கற்கு உயவு இலலை—ஒருவன செயத நனறியைச சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ-று.

பெரியவறஙகளைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிாகருவினைச் சிதைததலும், பாாபபாாததப்தலும் முதலிய பாதகங்களைச செயதல்.* இதனுற செயநனறிகோறலின கொடுமை கூறபபட்டது. (க0)

கஉ ம அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல நணபெனனும மூனறுபகுதியினும் அறததினவழுவாது ஒபப நிறகு நிலைமை. இது, நனறிசெயதாா மாட்டு அநநனறியி

ஊ நினைததவழிச சிதையுமனறே அவவிடததுஞ் சிதையலாகாதெனறறகு, செயநனறியறிதலினபின வைக்கப்படடது.

கககூ. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாறபட டொழுகப பெறின். க

இ-ள். தகுதி என ஒனறே நனறு—நடுவுநிலைமையெனறு சொலலபபடும் ஓரறமுமே நனறு,—பகுதியான பாறபடடு ஒழுகபபெறின—பகை நொதுமல் நணபெனனுமபகுதிதோறுமதனமுறைமையை விடாதொழுகபபெறின.எ-று.

தகுதியுடையதனைத தகுதியெனறூா. "ஊராணோ தேவகுலம்" எனபது போலப பகுதியானெனபுழி ஆனுருபு தோறுமெனபதன பொருடடாய நின றது. பெறினெனபது அவவொழுககததருமைதோனற நினறது. இதனுன ந டுவுநிலைமையதுசிறபபுக கூறபபடடது. (க)

கக௨. செபப முடையவ னாககஞ் சிதைவினறி
யெசசததிற கேமாப புடைத்து. ௨

இ-ள். செபபம் உடையவன ஆககம—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செ லவம—சிதைவு இனறி எசசததிறகு ஏமாபபு உடைத்து—பிறாசெல்வமபோ ல அழிவினறி அவன வழியினுளளாாககும வலியாதலையுடைதது. எ-று.

விகாரததாறறொகக எசசவுமமையான இறககுந்துணையும அவனறனக்கும் ஏமாபபுடைததெனபது பெறறும். அறததோடு வருதலின, அனனதாயிறறு, தானிறநதுழி எஞசிநிறபதாகலின, எசசமெனறூா. (௨)

கக௩. நனறே தரினு நடுவிகநதா மாககததை
யன்றே யொழிய விடல. ௩

இ-ள். நனறே தரினும—தீஙகனறி நனமையே பயநததாயினும,—நடுவு இகநது ஆம ஆக்கததை அனறே ஒழிய விடல்—நடுவுநிறறலையொழிதலான் உண்டாகினற ஆககததை அபபொழுதே யொழியவிடுக. எ-று.

நன்மை பயவாமைபின, நனறே தரினு மெனறூா. இகததலானெனபது இக நதெனத திரிநதுநினறது. இவையிரணடுபாட்டானும முறையே நடுவுநிலைமை

---

* புறநானூறு,— ஆனமுலை யறுதத வறனி லோாககு— மாணிழை மகளி ர் கருச்சிதைத தோாககுந—குரவர்த தபபிய கொடுமை யோாக்கும—வரு வாய மருங்கிற கழுவாயு முளவே—நிலமபுடை பெயாவ தாயினுமொருவன— செயதி கொனறூாக் குயதி யிலலென—றறமபா டினறே யாயிழை கணவ.

யான் வநத செல்வம் நன்மை பயததலும், ஏனைச்செலவம் தீமை பயத்தலு ம் கூறபபட்டன. (௩)

௧௧௪. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற காணப படும். ௪

இ-ள். தக்கா தகவிலர் எனபது—இவா நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடு வுநிலைமையிலரெனனும விசேடம—அவரவா எசசத்தால காணபபடும—அவ ரவருடைய நனமககளாது உணமையானும இனமையானும் அறியபபடும.எ-று.

தக்கார்கெச்சமுணடாதலும தகவிலாககிலலையாதலும ஒருதலையாகலின், இருதிறததாரையும அறிதறகு அவை குறியாயின. இதனால தககாரையுந தக விலாரையும் அறியுமாறு கூறபபட்டது. (௪)

௧௧௫. கேடும பெருககமு மிலலலல நெஞசததுக்
கோடாமை சானறோர்க கணி. ௫

இ-ள. கேடும் பெருககமும் இல அலல—தீவினையாற்கேடும நலவினையாற பெருக்கமும் யாவாககும முனனே அமைநது கிடநதன, — நெஞசததுக கோடாமைசானறோாககு அணி—அவவாறறையறிநது அவை காரணமாக ம னததினகட்கோடாமையே அறிவானமைநதாாககு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக கோடுதலாவது அவை இபபொழுது வருவனவாகக கருதிக கேடுவாராமையைக்குறிததும பெருக்கம வருதலைககுறிததும் ஒருத லைக்கணிறறல. அவறறிறகுக காரணம பழவினையே கோடுதலனறென உண மையுணாநது நடுவுநிறறல சாலபினையழகுசெயதலின, சானறோாககணியெ னறாா. (௫)

௧௧௬. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞச
நடுவொரீஇ யலல செயின. ௬

இ-ள. தனநெஞசம நடுவு ஒரீஇ அலல செயின— ஒருவன தனனெஞ்சம நடுவுநிறறலையொழிநது நடுவலலவறறைச செயய நினைக்குமாயின்,—யான கெடுவல எனபது அறிக— அநநினைவை யான கெடக்கடவேனெனறுணரும உறபாதமாக அறிக. எ-று.

நினைததலும செயதலோடொககுமாகலின, செயினெனறாா. (௬)

௧௧௭. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக

நன்றிக்கட் டங்கியான் ருழவு. எ

இ-ள். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழவு— நடுவாகநின்று அறத்தி ன்கணணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம்—வறு மையென்று கருதார் உயர்ந்தோர். எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்றுகொள்ளுவொன பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும் பெருக்கமு ங் கோடுதலான் வாராவென்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற்கேதுவாமென்ப தூஉம், கோடாதவன்ருழவு கேடன்றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. (எ)

கக அ. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற
கோட்டாமை சான்றோர்க் கணி. அ
கஉ ம் அதி.— அடக்கமுடைமை. கூஎ

இ-ள். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல — முன்னே தான் சமனு கநின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல— அ மைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி— இலக்கணங்களானமை ந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், கூட்டி, சான்றோர்சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடைகளாற்கேட்டவற்றை ஊழா ன உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவவுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறு தலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க.

ககக. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின். கூ

இ-ள். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது — நடுவுநிலைமையாவது சொல லின்கட்கோடுதலில்லாததாம், — உட்கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாப் பெ றின— அஃதுன்னதாவது மனத்தின்கட்கோட்டமின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின். எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற்கோ டாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமை யாமெனவே, அதனேடு கூடாதாயின் அவவாறுசொல்லுதல் நடுவுநிலைமை

யனறெனபது பெறப்பட்டது. (கூ)

கஉ0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின். க0

இ-ள். பிறவும் தமபோல பேணிச் செயின் — பிறர்பொருளையுந்தமபொருளபோலப் பேணிச் செய்யின், — வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் — வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தமபோற்செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள், முன்னையவிரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின, ஏனையது வாணிகரைநோக்கிற்று, அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேண்டுதலிற் சிறந்தமையின். (க0)

கூ ம அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட்செல்லாது அடங்குதலுடையனாதல். அஃது ஏதிலார்குற்றம்போற்றன்குற்றமுங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையார்க்காதலின், இது நடுவுநிலைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும். க

இ-ள், அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் — ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின் தேவருலகத்துய்க்கும்; — அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்துவிடும் — அடங்காமையாகியபாவம் தங்குதற்கரிய இருளின்கட்செலுத்தும். எ-று.

இருளென்பது ஓர்நரகவிசேடம். "எல்லாம் பொருளிற்பிறந்துவிடும்" என்றாற்போல உய்த்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனின் ஊங்கு ஆக்கம் இல்லை — உயிர்கட்கு அடக்கத்தின்மிக்க செல்வமில்லை, — அடக்கத்தைப் பொருளாக காக்க — ஆகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காக்க. எ-று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மேனின்றது, அறி

நதடஙகிப் பயனகொளவது அதுவேயாகலின. (௨)

கஉ௩. செறிவறிந்து சீரமை பயககு மறிவறிந்
தாறறி னடஙகப பெறின். ௩

இ-ள். அறிவு அறிநது ஆறறின அடஙகப பெறின— அடஙகுதலே நமக்கு அறிவாவதெனறறிநது நெறியானே ஒருவன அடஙகபபெறின, — செறிவு அறிநது சீரமை பயககும— அவவடககம நலலோரானறியபபட்டு அவனுககு விழுபபததைக கொடுககும. எ-று.

இலவாழவானுககு அடஙகுநெறியாவது மெயமமுதன மூனறும தனவயத தவாதல. (௩)

கஉச. நிலையிற றிரியா தடஙகியான் றோறற
மலையினு மாணப பெரிது. ச

இ-ள். நிலையின திரியாது அடஙகியான தோறறம— இலவாழக்கையாகிய தனனெறியின வேறுபடாது நினறு அடஙகினவனது உயாசசி— மலையினும மாணபபெரிது — மலையினுயாசசியினும மிகபபெரிது. எ-று.

திரியாதடஙகுதல பொறிகளாற புலனகளை நுகராநினறே அடஙகுதல. மலை ஆகுபெயா. (ச)

கஉ௫. எலலாாககு நனறாம பணித லவருள்ளுஞ
செலவாககே செலவந தகைதது. ௫

இ-ள். பணிதல எலலாாககும நனறாம — பெருமிதமினறியடஙகுதல் எல்லாாககும ஒபப நனறேயெனினும்,— அவருளளும செலவாக்கே செலவநதகைதது— அவவெலலாருளளுஞ செலவமுடையாாககே வேறொருசெலவமாஞ்சிறபபினையுடைத்து. எ-று.

பெருமிதததினைச செயயுஙகலவியுங குடிபபிறபபுமுடையாா அஃதினறி அவைதம்மானேயடஙகியவழி அவவடககஞ சிறநதுகாடடாதாகலின, செலவாக்கே செலவநதகைததெனறாா. செலவததகைத்தெனபது மெலிநதுநினறது. பொதுவெனபாாாயுமுடமபட்டுச சிறபபாதல கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும பொதுவகையான அடக்கததது சிறபபுக கூறபபடடது. (௫)

கஉ௬. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடகக லாற்றி
னெழுமையு மேமாப புடைதது. ௬

இ-ள். ஆமைபோல ஒருமையுள ஐநது அடக்கல ஆற்றின — ஆமைபோல

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுககு எழுபிறபபினகண்ணும அர ணுதலையுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐநதுறுபபினையும இடாபுகுதாமல அடககுமாறுபோல இவனும ஐ மபொறிகளையுமபாவமபுகுதாமலடககவேண்டுமெனபார, ஆமைபோலென்றுா. ஒருமைக்கட்செயதவினையினபயன எழுமையுநதொடருமெனபது இதனுனறிக. இதனுன மெயயடககங்கூறபபட்டது. (௬)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாககாற
சோகாபபா சொல்லிழுக்குப பட்டு. எ

இ-ள். யா காவாராயினும நா காகக—தமமாறகாககப்படுவனவெல்லாவற றையுங காககமாட்டாராயினும நாவொனறனையுஙகாக்க,—காவாககால சொ லலிழுககுப்பட்டுச சோகாபபா— அதனைக்காவாராயிற சொறகுறறததினகட் பட்டுத தாமே துனபுறுவா. எ று.

யாவென்பது அஃறிணைபபனமைவினுபபெயா. அஃது ஈணடு எஞசாமையு ணரநினறது முறறுமமை விகாரததாறறொககது. சொறகுறறம சொலலினக ட்டோனறுங்குறறம. அலலாபபா செமமாபபா எனபனபோலச சோகாபப ரெனபது ஒருசொல. (எ)

கஉஅ. ஒன்றுனுந் தீசசொற பொருடபய னுண்டாயி
னன்றுகா தாகி விடும. அ

இ-ள். தீசசொறபொருடபயன ஒனறுனும உணடாயின— தீயவாகிய சொ ற்களின்பொருளகளாற பிறாககுவருநதுனபமொனறுயினும ஒருவனபகக ண்டாவதாயின,— நனறு ஆகாதாகிவிடும—அவனுககுப பிறவறறுகளானுண் டான நன்மை தீதாயவிடும. எ-று.

தீயசொலலாவன தீஙகுபயக்கும பொய, குறளை, கடுஞசொலலென்பன. ஒ ருவன நல்லவாகசசொலலுஞசொறகளினகணணே ஒனறுயினுந்தீசசொறபடு ம் பொருளினது பயன பிறாககுண்டாவதாயினெனறுரைபபாருமுளா. (அ)

கஉகூ. தீயினுற் சுடடபு ணுள்ளாறு மாறுதே
நாவினுற் சுடட வடு. கூ

இ-ள். தீயினுல சுட்ட புண உள ஆறும் — ஒருவனையொருவன தீயினுற

சுட்டபுண் மெயக்கட்கிடபபினும் மனததினகண அபபொழுதேயாறும்,—
நாவினல சுடடவடு ஆறாது— அவவாறனறி வெவவுரையுடையநாவினற சுட்
டவடு அதனகணணும எஞஞானறுமாறாது. எ-று.

ஆறிபபோதலால் தீயினறசுட்டதனைப புண்ணெனறும், ஆறாதுகிடத்தலால்
நாவினறசுட்டதனை வடுவென்றுஙகூறினா. தீயும் வெவவுரையுஞ சுடுதறறொ
ழிலான ஒக்குமாயினும், ஆறாமையாறறீயினும வெவவுரைகொடிதென்பது
போதரலின, இது குறிபபானவநத வேறறுமையலஙகாரம. இவைமூனறுபா
ட்டானும் மொழியடக்கஙகூறபபட்டது. (க)

கஙo. கதங்காத்துக் கற்றடஙக லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்ககு மாற்றி னுழைந்து. கo

இ-ள. கதம் காதது்க் கறறு அடஙகல ஆறறுவான செவவி— மனததினக
ண் வெகுளிதோனறாமறகாததுக கலவியுடையனு யடஙகுதலை வலலவனது
செவவியை—அறம பாரக்கும ஆறறின நுழைநது—அறககடவுள் பாரா்கிற
கும அவ்வீனயடையும நெறியினகட் சென்று. எ-று.

அடஙகுதல மனம புறததுப பரவாது அறததினகணணே நிறறல. செவவி
தனகுறைகூறுதற்கேறற மன மொழி முகஙகள இனியனாங காலம. இபபெ
றறியானை அறந தானே சென்றடையுமெனபதாம. இதனுன மனவடககங
கூறபபட்டது. (கo)

கச ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தநதம வருணததிறகும நிலைககுமோதபபட்ட ஒழுககததினை
யுடையராதல. இது, மெயமமுதலிய அடஙகினாககலலது முடியாதாகலின,
அடக்கமுடைமையினபின வைககபபட்டது.

கஙக. ஒழுககம விழுபபந் தரலா னொழுகக
முயிரினு மோமபப படும. க

இ-ள. ஒழுககம விழுபபம தரலான—ஒழுககம எலலாக்குஞ சிறபபினை
த் தருதலான,—ஒழுககம உயிரினும ஓமபபபடும—அவவொழுககம உயிரினு
ம் பாதுகாககபபடும. எ-று.

உயாநதாககும இழிநதாககும ஒபப விழுபபநதருதலின, பொதுபபடக்
கூறினா. சுட்டு வருவிககபபட்டது. அதனுல அஙஙனம விழுபபநதருவதாய

து ஒழுக்கமெனபது பெறரும். உயிா எலலாபபொருளினுஞ சிறநததாயினும ஒழுக்கம்போல விழுபபந தாராமையின, உயிரினுமோமபபபடுமெனறூா. (க)

கஙஉ. பரிநதோமபிக் காகக வொழுககந் தெரிநதோமபித்
தேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். ஒழுககம ஓமபிப பரிநது காகக— ஒழுககததினை ஒனறுனும அழிவு படாமறபேணி வருநதியுங்காகக,—தெரிநது ஓமபித் தேரினும துணை அஃதே —அறஙகளபலவறறையுமாராயநது இவறறுள இருமைக்குநதுணையாவது யா தெனறு மனததையொருககித தோநதாலும துணையாயமுடிவது அவவொழு க்கமேயாகலான. எ- று.

பரிநதுமெனனுமும்மை விகாரததாறறெக்கது. இவையிரணடுபாட்டானும் ஒழுககததுசிறபபுக கூறபபட்டது (உ)

கஙங. ஒழுகக முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிநத பிறப்பாய விடும. ங

இ-ள. ஒழுககமுடைமை குடிமை—எல்லாக்குந தததம்வருணததிறகேற் ற ஒழுககமுடைமை குலனுடைமையாம,—இழுககம் இழிநத பிறபபாய வி டும்— அவவொழுககததிறறவறுதல் அவவருணததிற் றாழநத வருணமாய் விடும். எ—று.

பிறநத வருணத்துள் இழிநதகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலததராவராகலின குடிமையாமெனறும், உயாநத வருணத்துப்பிறநதாரா

யினும் ஒழுக்கததிற்றவறத் தாழநத வருணததாராவராகலின் இழிந்த பிறப் பாய் விடுமெனறுங கூறினா உளவழிபபடுங குணததினும் இல்வழிப்படுங் குறறம பெரிதெனறவாறு. பயன் இடையீடினறியெயதுதலின், அவவிரைவு பறறி அவவேதுவாகிய வினைகளே பயனுகவோதபபட்டன. (ங)

கஙச. மறபபினு மோததுக கொள்லாகும பார்ப்பான்
பிறபபொழுககங குனறக் கெடும. ச

இ-ள. ஒத்து மறபபினும கொளலாகும—கறற வேதததினை மறந்தானாயி னும அவவருணஙகெடாமையிற் பினனும அஃதோதிககொளலாம, — பார பபான பிறபபு ஒழுககம குனறக கெடும—அநதணனது உயாநதவருணம த னனெழுககங குனறக கெடும. எ-று.

மறநதவழி இழிகுலத்தனுமாகலின, மறககலாகாதெனனுங கருததான, மறபபினுமெனறா. சிறபபுடை வருணததிறகு மொழிநதமையின், இஃது ஏனை யவருணங்கட்குங் கொளளபபடும. (௪)

௧௩௫. அழுக்கா றுடையான்க ணாககமபோன் றில்லை
யொழுகக மிலானக ணுயாவு. ௫

இ-ள். அழுக்காறு உடையானகண ஆககம போனறு—அழுக்காறுடையா னமாடடு ஆககமிலலாதாறபோல—ஒழுக்கம இலானகண உயாவு இலலை—ஒழுககமிலலாதவனமாடடும உயாசசி யிலலை. எ-று.

உவமையான ஒழுககமிலலாதவன சுறறததிறகும உயாசசியிலலையெனபது பெறறும, எனனை? "கொடுபபதழுககறுபபான சுறற"மும் நலகூாதலின. உய ாவு உயாகுலமாதல. (௫)

௧௩௬. ஒழுககததி னொல்கா ருரவோ ரிழுககத்தி
னேதம படுபாக கறிநது. ௬

இ-ள். ஒழுக்கததின ஒலகாா உரவோா— செயதறகருமைநோககி ஒழுக்க ததிற சுருஙகாா மனவலியுடையாா, —இழுககததின ஏதம படுபாக்கு அறி நது — அவவிழுககததால தமககிழிகுலமாகிய குறறமுணடாமாறறை அறி நது. எ-று.

ஒழுககததிறசுருக்கம அதனையுடையாாமேலேறறபபடடது. கொண்ட விர தம் விடாமைபறறி, உரவோரெனறாா. (௬)

௧௩௭. ஒழுககத்தி னெயதுவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெயதுவ ரெயதாப பழி. ௭

இ-ள். ஒழுககதநின மேனமை எயதுவா—எல்லாரும ஒழுக்கத்தானே மே ம்பாட்டையெயதுவா, —இழுக்கதத்ன எயதாப பழி எயதுவா—அதனினி ன்றிழுக்குதலானே தாம எயதுதறகுரிததலலாத பழியையெயதுவா. எ-று.

பகைபறறி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும இழுககமபறறி உலகம அடு க்குமெனறு கொள்ளுமாகலின், எயதாபபழி யெயதுவரென்றாா். இவையைந் து பாட்டானும ஒழுககம் உள்வழிபபயககுங் குணமும இல்வழிபபடுங் குற்றமு ங கூறபபடடன. (௭)

௬

௪௨ ௧௫-ம அதி.— பிறனில்விழையாமை.

கஙஅ. நன்றிககு வித்தாகு நலலொழுககந் தீயொழுகக
மென்று மிடும்பை தரும. அ

இ-ள். நலலொழுக்கம நனறிககு விததாகும—ஒருவனுக்கு நலலவொழுகக ம் அறததிறகுக காரணமாய இருமையினும இனபம பயககும,—தீயொழுக கம் எனறும இடுமபை தரும்— தீயவொழுககம பாவததிறகுக காரணமாய இருமையினுந துனபம பயக்கும. எ—று.

நனறிககு விததாகுமெனறதனுல தீயொழுககம பாவததிறகுக காரணமாத லும், இடுமபைதருமெனறதனுல நலலொழுககம இனபநதருதலும பெறரு ம், ஒனறு னெறே ஏனையதை முடிககுமாகலின. இதனுற பினவிளைவு கூற பபட்டது. (அ)

கஙகூ. ஒழுகக முடையவாக கொலலாவே தீய
வழுககியும வாயாற சொலல. கூ

இ-ள். வழுககியும தீய வாயால சொலல—மறநதுந தீயசொறகளைத தம வாயாற சொலலுநதொழிலகள— ஒழுககமுடையவாககு ஒலலா—ஒழுககமு டையவாககு முடியா. எ-று.

தீய சொறகளாவன பிறாககுத தீஙகு பயககும பொயமுதலியனவும வ ருணததிறகு உரியவலலனவுமாம. அவறறது பனமையாற சொலலுதறருெழி ல் பலவாயின. சொல சாதியொருமை. சொலலெனவே அமைநதிருகக வா யாலென வேண்டாது கூறினு, நலல சொறகள பயினறதெனத தாம வே ணடியதனசிறபபு முடிததறகு. இதனை வடநூலாா தாறபரியமெனப. (கூ)

கச0. உலகததோ டொட்ட வொழுகல பலகறறுங
கலலா ரறிவிலா தாா. க0

இ-ள். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல கலலாா— உலகத்தோடு பொருநதவொ ழுகுதலைக கலலாதாா,—பல கறறும அறிவிலாதாா—பலநூலகளையுங கறரு ராயினும, அறிவிலாதாா. எ—று.

உலகததோடு பொருநதவொழுகுதலாவது உயாநதோா பலரும ஒழுகியவா ற்ருன ஒழுகுதல. அறநூலசொலலியவறறுள இககாலத்திறகு ஏலாதனவொ ழிநது சொலலாதனவறறுள ஏறபன கொணடு வருதலான அவையுமடங்க உலகததோடொட்டவெனறும, கலவிககுப பயன அறிவும அறிவிறகுப பய ன ஒழுககமுமாகலின அவவொழுகுதலைக கலலாதாா பலகறறுமறிவிலாதா

றென்றுங் கூறினார். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல். இவை யிரண்டு பாட்டானுஞ் சொல்லானுஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்றாற் றெருத்துக் கூறப்பட்டன. (௰)

---

௧௫ ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடையவில்லாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௫ ம அதி.— பிறனில்விழையாமை. ௪௧

௧௪௧. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில. ௧

இ-ள். பிறன் பொருளாட் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை—பிறனுக்குப் பொருளாந் *தன்மையையுடையாளைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை—ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல—ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்மாட்டில்லை. எ-று.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின்றொகை தொக்குநின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்ப நூலுடையார் இத்தீயொழுக்கத்தையும் பரகீயமென்று* கூறுவராகலின், அறம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார், எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (௧)

௧௪௨. அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில. ௨

இ-ள். அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம்—காமங் காரணமாகப் பாவத்தின் கண் நின்றாரெல்லாருள்ளும்— பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையார் இல— பிறனில்லாளைக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்சென்று நின்றார்போலப் பேதையாரில்லை. எ-று.

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன் கடையென்றார். அறன்கடை நின்ற பெண்வழிச் செல்வாரும் வரைவின்மகளிரோடும் இழிகுலமகளிரோடுங்கூடி இன்புறுவாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலேயன்றிப் பிறன்கடை

நின்றார் அச்சத்தால் தாம் கருதியவின்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேதையாயாரில்லென்றார், எனவே, இன்பமுமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (௨)

௧௪௩. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில்
தீமை புரிந்தொழுகு வார். ௩

இ-ள். மன்ற தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார் — தம்மை ஐயுறாதாரில்லாள்கண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பியொழுகுவார், — விளிந்தாரின் வேறு அல்லர் — உயிருடையரேனும், இறந்தாரேயாவர். எ-று.

அறம்பொருளின்பங்களாகிய பயன் உயிரெய்தாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவு பற்றியாகலின் தெளிந்தாரில்லென்றுங் கூறினார். (௩)

௧௪௪. எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல். ௪

இ-ள். எனைத்துணையராயினும் என்னும் — எத்துணைப்பெருமையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய் முடியும் — தினைத்துணையும் தேரான் பிறன் இல் புகல் — காமமயக்கத்தால் தினையளவுந் தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இல்லின்கட்புகுதல். எ-று.

இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையு மிழந்து சிறுமையெய்தல் நோக்கி, என்னுமென்றார். "என்னீ ரறியாதீர் போல இவைகூறி — னின்னீர வல்ல நெடுந்

* பரகீயம் — பிறற்குரியது.

தகாய்" எனபுழிப்போல உயர்த்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. தேரான் பிறனென்பதனைத் தம்மை ஐயுறாத பிறனென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

௧௪௫. எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. ௫

இ-ள். எளிது என இல் இறப்பான் — எய்துதலெளிதென்று கருதிப் பின்விளைவு கருதாது பிறனில்லின்கணிறப்பான் — விளியாது எஞ்ஞான்றும் நிற்கும் பழி எய்தும் — மாய்தலின்றி எஞ்ஞான்றும் நிலைநிற்குங் குடிப்பழியினையெய்தும். எ-று.

இல்லினகணிறததல இல்லாளகண நெறிகடநது சேறல. (ரு)

கசகூ. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு
மிகவாவா மிலலிறபபான கண். கூ

இ-ள். இல் இறபபானகண—பிறனில்லாளகண நெறிகடநது செல்வானிட த்து—பகை பாவம அசசம பழி என நானகும இகவாவாம—பகையும பா வமும அச்சமுங குடிபபழியுமென்னும இந்நானகு குறறமும ஒருகாலும நீங காவாம். எ—று.

எனவே, இருமையுமிழததல பெறறும. இவையாறுபாட்டானும பிறனில்வி ழைவானகட் குறறங கூறபபட்டது. (கூ)

கசஎ. அறனியலா னிலவாழவா னென்பான பிறனியலாள
பெண்மை நயவா தவன். எ

இ-ள். அறனியலான இல்வாழவான எனபான—அறனொடிய இயலபோடுகூ டி இலவாழவானென்று சொலலபபடுவான—பிறன இயலாள பெணமை ந யவாதவன—பிறனுககுரிமை பூண்டு அவனுடைய இயலபினகண்ணே நிறபா ளது பெணடனமையை விருமபாதவன. எ—று.

ஆனுருபு ஈண்டுடனிகழ்ச்சிககண வநதது. இல்லறஞ் செயவானெனபபடு வான அவனேயெனபதாம. (எ)

கசஅ. பிறனமனை நோககாத பேராணமை சானறோரக
கறனொன்றோ வானற வொழுககு. அ

இ-ள். பிறன மனை நோககாத பேர் ஆணமை—பிறனமனையாளை உடகொ ள்ளாத பெரிய ஆணடகைமை—சானறோரககு அறன ஒனறோ ஆனற ஒழு ககு—சாலபுடையாரககு அறனுமாம, நிரமபியவொழுககமுமாம. எ—று.

புறபபகைகளை அடககும ஆணமையுடையாரககும உடபகையாகிய காம ம் அடககுதறகருமையின, அதனையடககிய ஆணமையைப பேராணமையெ னறார். ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல. செயதறகரிய அறனும ஒழுக ககமும இதனைச செயயாமையே பயககுமெனபதாம. (அ)

கசகூ. நலககுரியார் யாரெனி னுமநீர் வைபபிற
பிறறகுரியா டோடோயா தார். கூ

இ-ள். நாம நீர் வைபபின—அசசந தருங கடலாற சூழபபட்ட உலகத்து —நலககு உரியார் யார் எனின—எல்லாநனமைகளும எயதுதறகுரியார் யா

வரெனின்,—பிறறகு உரியாள தோள தோயாதார்,—பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச சேராதார். எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான அளவிடப்படாமையின், நாம நீரென்றார். நலததிற்கென்பது நலக்கென்க குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல்லீறு திரிந்து நின்றது. இருமையினும் நன்மைபெய்துவரென்பதாம். (க)

கடு0. அறன்வரையா னலல செயினும பிறனவரையாள
பெணமை நயவாமை நனறு க0

இ-ள். அறன் வரையான அலல செயினும—ஒருவன அறததைத தனக்குரிததாகச செயயாது பாவங்களைச செயயுமாயினும்,—பிறனவரையாள பெணமை நயவாமை நனறு—அவனுக்குப பிறனெல்லைக்கணிறபாளது பெணமையை விருமபாமையுணடாயின, அது நனறு. எ-று.

இக்குணமே மேறபடடுத தோனறுமெனபதாம். இவைநான்கு பாடடானும பிறனில விழையாதானகட் குணங கூறப்பட்டது. (க0)

கசு ம அதி. — பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணமபறறியாதல மடமையானுதல ஒருவன தமக்கு மிகைசெயதவழித தாமும அதனை அவனகட்செயயாது பொறுததலையுடையராதல, நெறியினீங்கிய செயதாரையும பொறுக்கவேணடுமெனறறகு, இது பிறனிலவிழையாமையினபின வைக்கப்பட்டது.

கடுக. அகழவாரைத தாஙகு நிலமபோலத தமமை
யிகழ்வாரப பொறுதத றலை. க

இ-ள். அகழவாரைத தாஙகும நிலமபோல— தனனையகழவாரை வீழாமறறாங்குநிலமபோல— தமமை இகழவாரப பொறுததல தலை— தமமை அவமதிப்பாரைப பொறுததல தலையாயவறம். எ-று.

இகழதல் மிகைபாயின செயதலும, சொலலுதலும. (க)

கடு௨. பொறுதத லிறபபினை யெனறு மதனை
மறதத லதனினு நனறு. ௨

இ-ள். எனறும இறபபினைப பொறுததல—பொறை நனறாகலால், தாமொறுத்தறகு இயனற காலததும பிறர செயத மிகையைப பொறுகக,— அத

ன மறததல அதனினும நனறு— அநனே உடகொளளாது அபபொழுதே ம றததல பெறின, அபபொறையினும நனறு. எ—று.

மிகையெனறது மேறசொலலிய இரணடனையும. பொறுககுஙகாலும உட கொளளபபடுதலின, மறததலே அதனினுநனறெனருா. (உ)

கருங. இனமையு ளின்மை விருந்தொரால் வனமையுள
வனமை மடவார்ப பொறை. ங

இ—ள. இன்மையுள இனமை விருநது ஓரால — ஒருவனுககு வறுமையுள வைதது வறுமையாவது விருநதினையேற்றுக்கொளளாது நீககுதல,— வ னமையுள வனமை மடவாரப பொறை—அதுபோல வன்மையுளவைதது வன மையாவது அறிவினமையான மிகைசெயதாரைப பொறுததல. எ—று.

சு கூ கசு ம அதி.— பொறையுடைமை.

இஃதெடுத்துககாட்டுவமை. அறனலலாத விருநதொராஅ பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவாரபபொறையும மெனமையாகாதே வனமையாமெ னபது கருதது. (ங)

கருச. நிறையுடைமை நீஙகாமை வேணடிற பொறையுடைமை
போறறி யொழுகப படும. ச

இ—ள. நிறையுடைமை நீஙகாமை வேணடின — ஒருவன சாலபுடைமை தனகணினறு நீஙகாமை வேணடுவனாயின,— பொறையுடைமை போறறி ஒ ழுகபபடும—அவனாற பொறையுடைமையைத தனகண அழியாமறகாததொழு கபபடும. எ—று.

பொறையுடையாறகலலது சாலபிலலையெனபதாயிறறு. இவைநானகுபாட டானும பொறையுடைமையது சிறபபுக கூறபபடடது. (ச)

கருரு. ஒறுததாரை யொனருக வையாரே வைபபா
பொறுததாரைப பொனபோற பொதிநது.ரு

இ—ள. ஒறுததாரை ஒனருக வையார— பிறன தமககுத தீஙகுசெயதவழி ப பொருது அவனையொறுததாரை அறிவுடையார ஒருபொருளாக மனதது கொளளார,— பொறுததாரைப பொனபோல பொதிநது வைபபா— அத னைப பொறுததாரைப பொனபோற பொதிநது கொளவர. எ—று.

ஒறுததவர தாமும அததீஙகு செயதவனேடொததலின, ஒனருகவையா ரெனருா. பொதிநதுவைததல சாலபுடைமைபறறி இடைவிடாது நினைததல.

கடுசு. ஒறுததாாக கொருநாளை யினபம பொறுததாாககுப
பொனறுந துணையும புகழ். சு

இ-ள். ஒறுததாாககு ஒருநாளை இனபம— தமககுத தீஙகு செயதவனையொ றுததாாககு உணடாவது அவவொருநாளையினபமே, — பொறுததாாககுப பொனறுந துணையும புகழ— அதனைப பொறுததாாககு உலகமழியுமளவும பு கழுணடாம். எ-று.

ஒருநாளையினபம அககாளொனறிலும கருதியது முடிததேமெனத தருககி யிருககும பொயயினபம். ஆதாரமாகிய உலகம பொனறப புகழும பொன றுமாகலின, ஏறபுடையுலகெனறுஞசொல வருவிததுரைககபபடடது. (சு)

கடுஎ. திறனலல தறபிறா செயயினு நோநொந
தறனலல செயயாமை நனறு. எ

இ-ள். திறன அலல தற பிறா செயயினும— செயயததகாத கொடியவற றைத தனகடபிறா செயதாராயினும,—நோ நொநது அறன அலல செயயா மை நனறு— அவாகக அதனால வருநதுனபததிறகு நொநது தான அறன லலாத செயலகளைச செயயாதிருததல ஒருவனுககு நனறு. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை. துனபததிறகு நோதலாவது "உமமை — யெரிவாய நிரயதது வீழவாகொல" * எனறுபரிதல். (எ)

---

* நாலடியார், துறவு,—தமமை யிகழநதமை தாமபொறுபப தனறிமற— றெம்மை யிகழ்ந்த வினைபபயததா —லும்மை—யெரிவாய நிரயதது வீழ்வர் கொ லென்று— பரிவதூஉஞ சானறோா கடன்.

கஎ ம அதி.— அழுக்காறாமை. சஎ

கடுஅ. மிகுதியான் மிககவை செயதாரைத தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள். மிகுதியான மிககவை செயதாரை — மனச்செருககாற றங்கடடிய வறறைச் செயதாரை— தாம தநதகுதியான வெனறுவிடல் — தாம தம முடையபொறையான வெனறுவிடுக. எ-று.

தாமும அவாகடடியவறறைச செயது தோலாது பொறையான அவரின மேமபடடு வெலகவென்பதாம். இவைநானகுபாடடாலும பிறாசெயதன பொ

றுததல சொலலபபடடது. (அ)

கடுகூ. துறநதாரிற றூயமை யுடைய ரிறநதாாவா
யினனுசசொ னேறபிற பவா. கூ

இ-ள. துறநதாரின தூயமை உடையா— இலவாழககைககணினறேயும து றந்தாரபோலத தூயமையுடையாா — இறநதாாவாய இனனுசசொல நோற கிறபவா—நெறியைககடநதாாவாயினனுதசொலலைப பொறுபபவா. எ-று.

தூயமை மனமாசினமை. வாயென வேணடாது கூறினா, தீயசொறகளை பயினறதெனத தாம வேணடிட தனிழிபு முடிததறகு. (கூ)

ககூ0. உணணுது நோறபாா பெரியா பிறாசொலலு
மினனுசசொ னேறைபாரிற பின. ௧0

இ-ள. உண்ணுது நோறபாா பெரியா—விரதஙகளான ஊணைததவிாநது உ ற்ற நோயைப பொறுபபாா எலலாரினும பெரியா,—பிறா சொலலும இன னுசசொல் நோறபாரிற பின—அவா பெரியராவது தமமைப பிறா சொலலு ம இனனுதசொலலைப பொறுபபாரிறபின. எ-று.

பிறர் அறிவிலாதாா. நோலாமைககேதுவாகிய இருவகைபபறறுமே நினறே நோறறலின், இனனுசசொனேறைபாரிறபினனெனருா. இவையிரணடுபாடடா னும பிறா மிகைககசசொலலியன பொறுததல கூறபபடடது. (௧0)

கஎ ம அதி.— அழுக்காறுமை.

இதனுள அழுககாறெனபது ஒருசொல. அதறகுப பொருள மேலேயு ாததாம. அசசொற பினனழுககாறறைச செயயாமையெனனும பொருளப ட எதிாமறையாகாரமும மகரவைகாரவிகுதியும பெறறு அழுககாருமையெ ன நினறது. இபபொருமையும பொறைககு மறுதலையாகலின, இதனை வில ககுதறகு இது பொறையுடைமையினபின வைககபபடடது.

ககூக. ஒழுககாறுக கொளக வொருவனறன னெஞசத்
தழுககா றிலாத வியலபு. க

இ-ள். ஒருவன தனனெஞசதது அழுககாறு இலாத இயலபு— ஒருவன் த னனெஞ்சததினகண அழுககாறெனனுங குறறமிலலாத இயலபினை— ஒழுக் காறுக் கொளக—தனககோதிய ஒழுககநெறியாகக கொளக. எ-று.

இயலபு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அததனமையும நன்மைபயத்தலின், ஒ ழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோமபுகவென்பதாம். (க)

கசுஉ. விழுபபேற்றி னஃதொபப இல்லையா மாடடு
மழுககாறறி னன்மை பெறின. உ

இ-ள். யாரமாட்டும அழுககாறறின அனமை பெறின—யாவாமாட்டும அழுககாறறினினறு நீஙகுதலை ஒருவன பெறுமாயின,— விழுபபேறறின அஃது ஒபபது இலலை — மறறவனபெறுஞ்சிறியபேறுகளுள அபபேறறினையொப பதிலலை. எ-று.

அழுககாறு பகைவாமாட்டும ஒழிதறபாறறெனபாா, யாரமாட்டுமெனறாா. அனமை வேறுதல. இவையிரணடுபாட்டானும அழுககாறினமையது குண ஙகூறபபடடது. (உ)

கசுங. அறனாககம வேண்டாதா னெனபான பிறனாககம
பேணா தழுககறுப பான. ங

இ-ள். அறன ஆககம வேணடாதான எனபான—மறுமைககும இமமைக்கும அறமும செலவமுமாகிய உறுபபுக்களைத தனககு வேணடாதானெனறு சொலலபபடுவான—பிறன ஆககம பேணாது அழுககறுபபான—பிறன செல்வஙகணட வழி அதறகு உவவாது அழுககாறறைச செயவான. எ-று.

அழுக்கறுததலெனினும, அழுககாறெனினுமொககும். அழுககாறு செய்யின் தனககேயேதமாமெனபதாம். (ங)

கசுச. அழுககாறறி னலலவை செயயா ரிழுககாறறி
னேதம படுபாக கறிநது. ச

இ-ள். அழுககாறறின அலலவை செயயாா— அழுககாறு ஏதுவாக அறனல்லவறறைச செயயாா அறிவுடையாா — இழுககாறறின ஏதம படுபாக்கு அறிநது—அததீநெறியால தமககிருமைமயினும துனபம வருதலையறிநது. எ-று.

அறனலலவையாவன செலவம கலவி முதலியனவுடையாாகடடீஙகுநினைத் ததலும, சொலலுதலும, செயதலுமாம. (ச)

கசுரு. அழுககா றுடையாாக கதுசாலு மொன்னாா
வழுககியுங கேடீன பது. ரு

இ-ள். ஒனனாா வழுககியும கேடு ஈனபது—அழுககாறு பகைவரையொழிந்தவ கேடு பயபபதொனறாகலின, —அழுககாறு உடையாாககு அது சாலு

ம—அவவழுககாறுடையாாககுப பகைவா வேணடா, கேடுபயததறகு அது தானேயமையும. எ-று.

அதுவேயெனனுமெ பிரிநிலேயேகாரம் விகாரததாறறொககது. (ரு)

கசுசு. கொடுபப தழுககறுபபான் சுறற முடுபபதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக கெடும. சு

இ-ள. கொடுபபது அழுக்கறுபபாண சுறறம—ஒருவன பிறர்க்குக் கொடு பபதனகண அழுககாறறைசசெயவானது சுறறம்—உடுபபதும் உண்பதும் இனறிக கெடும— உடுக்கபபடுவதும் உணணபபடுவதுமின்றிக் கெடும்.எ-று.

கொடுபபதனகணழுககறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொறுமைசெயதல. சுறறங்கெடுமெனவே, அவன கேடு சொல்லாமையே

கள ம அதி— அழுககாருமை. சுகூ

பெறப்பட்டது. பிறாபேறுபொறுமை தனபேறறையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின பேறறினையும் இழபபிககுமெனபதாம. (சு)

ககுஎ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச செயயவ
டவவையைக காட்டி விடும. எ

இ-ள். அழுககாறு உடையானை—பிறராககாக்கணடவழிப பொறுமையுடையானை—செயயவள அவவிதநுத தவவையைக காட்டி விடும்—திருமகள் தானும் பொறுது தனறவவைக்குக காட்டி நீஙகும. எ-று.

தவவை மூத்தவள். தவவையைககாட்டியெனபது "அறிவுடை யநதண னவளைக்காட் டெனறுனே" எனபதுபோல உருபுமயககம. மனத்தைக்கோடுவித்து அழுக்காறுடையனுயினனையெனறுமாபபாருமுளாா. (எ)

கசுஅ. அழுககா றெனவொரு பாவி திருசசெறறுத்
தீயுழி யுயததது விடும. அ

இ-ள. அழுககாறு என ஒருபாவி—அழுககாறெனறுசொலலபபட்ட ஒபபில்லாத பாவி—திருச செறறுத தீயுழி உயததுவிடும—தனனையுடையானை இம்மைககடசெலவததைககெடுதது,மறுமைககண நரகததிறசெலுததிவிடும.எ-று.

பணபிறகுப பணபியிலலேயேனும, தன்னையாககினனை இருமையுங்கெடுதத றகொடுமைபறறி, அழுககாறறினைப பாவியெனறுா, கொடியானைப பாவியெனனும வழககுணமையின. இவையாறுபாட்டானும அழுககாறுடைமையது குறறங் கூறபபடடது. (அ)

கஅஅ. அவவிய நெஞசததா னாககமுஞ செவ்வியான்
கேடு நினைககப படும். கூ

இ-ள். அவவிய நெஞசததான ஆககமும—கோடடததினைப பொருநதிய மனததையுடையவனதாககமும,—செவவியான கேடுமநினைககபபடும—ஏனை சசெமமைபுடையவனது கேடும உளவாயின, அவை ஆராயபபடும. எ-று.

கோடடம ஈணடமுககாறு. உளவாயினெனபது எஞசிநினறது. ஆககககேடுகள கோடடமுஞ செமமையும ஏதுவாக வருதல கூடாமையின, அறிவுடையரால இதறகேதுவாகிய பழவினை யாதெனறுராயபபடுதலின, நினைககபபடுமெனறார: "இமமைச செயதன யானறி நலவினை—யுமமைப பயனகொ லொருதனி யுழநதித—திருததகு மாமணிக கொழுநதுடன போநதது" எனநினைக்கபபடடவாறறிக. (க)

கஅ0. அழுககற றகன்றாரு மிலலையஃ திலலார்
பெருககததிற றீரநதாரு மில. க0

இ-ள். அழுககறறு அகனறாரும இலலை—அழுககாறறைசசெய்து பெரியராயினாருமிலலை,—அஃது இலலார பெருககததின தீரநதாரும இல—அசசெயலிலாதார பெருககததினீஙகினாருமிலலை. எ-று.

இவையிரணடுபாடடானும கேடுமாககமும வருதறகேது ஒருவகு கூறபபடடது. (க0)

எ

இ0 கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாககுரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை கணடவழிப பொறுமையேயனறி அதனைத தான வெளவககருததலுங குறறமென்றறகு, இஃது அழுககாறுமையினபின வைககபபடடது.

கஎக. நடுவின்றி நனபொருள வெஃகிற குடிபொன்றிக
குறறமு மாஙகே தரும். க

இ-ள். நடுவு இனறி நனபொருள வெஃகின—பிறாக்குரியன கோடல நமககு அறனன்றெனனும நடுவுநிலைமையினறி அவாநனபொருளை ஒருவன வெஃகு

மாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும—அவ்வெஃகுதல் அவ ன குடியைக் கெடசசெயது, பல குற்றங்களையும அப்பொழுதே அவனுக்கு க கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரசசெயத பலநன்மையும பயக்குமியல்புபற்றி, வெஃகினென பார், நன்பொருள வெஃகினென்ருர். பொன்றவென்பது பொன்றியென்த திரிந்து நின்றது,* செயதெனபது சொல்லெச்சம. (க)

களஉ. படுபயன வெஃகிப பழிபபடுவ செயயார
நடுவன்மை நாணு பவர். உ

இ-ள். படு பயன வெஃகிப பழிபபடுவ செயயார—பிறர்பொருளை வெளவி ஞல தமக்கு வரும பயனை விரும்பி அது வெளவுதற்குப பழியினகணணே படு ஞசெயல்களைச செயயார—நடுவு அன்மை நாணுபவர்—நடுவுநிலைமையன்மை யை அஞ்சுபவர். எ-று.

நடுவு ஒருவனபொருட்குப பிறன உரியனல்லனென்னும நடுவு. (உ)

களந. சிற்றினபம வெஃகி யறனல்ல செயயாரே
மற்றின்பம வேண்டு பவர். ந

இ-ள். சிற்றினபம வெஃகி அறனல்ல செயயார—பிறர்பால வெளவிய பொ ருளால தாமெயதும நிலையிலலாதவினபத்தை விரும்பி அவர்மாட்டு அறனல லாத செயல்களைச செயயார—மற்றினபம வேண்டுபவர்—அறத்தான வரும நிலையுடையவினபத்தைக காதலிபபவர். எ-று.

பாவத்தான வருதலின அப்பொழுதேயழியுமெனபார், சிற்றினபமென்ருர், மற்றையின்பமெனபது மற்றினபமென நின்றது. (ந)

களச. இலமென்று வெஃகுதல செயயார புலமவென்ற
புன்மையில காட்சி யவர். ச

இ-ள். இலம என்று வெஃகுதல செயயார—யாம வறியமென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப பிறர்பொருளை விரும்புதலசெயயார—புலம வென்ற புன

---

* குடிபொன்றிக குற்றமு மாங்கே தரும, குடிமடிந்து குற்றம பெருகு ம், இருணீங்கி யின்பம் பயக்கும எனபுழிப பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீ ங்குவித்து என்றபாலன பிறவினைபபொருளுணர்த்தும விகுதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக்கொண்டார் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவித ணிச்செனபர்.

மையில காடசியவா—ஐமபுலனகளையும வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையாா. எ-று.

வெலலுதல பாவநெறிக்கட்செலல விடாமை. புலமவென்ற புனமையில் கா டசியவாககு வறுமையினமையின, வெஃகுதலுமிலலையாயிறறு. புனமையில காடசி பொருளகளைத திரிபினறியுணாதல. (ச)

களரு. அஃகி யகனற வறிவென்னும யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். ரு

இ-ள். அஃகி அகனற அறிவு எனனும—நுணணிதாய எலலா நூலகளினுஞ் சென்ற தமமறிவு எனனபயததாம,—வெஃகி யாாமாட்டும வெறிய செயி ன—பொருளைவிருமபி யாவாமாட்டும அறிவோடு படாத செயலகளை அறி வுடையாா செயவராயின. எ-று.

யாாமாட்டும வெறிய செயதலாவது சகாாமாட்டும தகாதாாமாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும முதலியன செயதல. அறிவிறகுப பயன அவை செயயாமையாகலின, அறிவெனனுமெனறாா. (ரு)

களசு. அருளவெஃகி யாறறினக ணின்றான பொருளவெஃகிப
பொலலாத சூழக கெடும. சு

இ-ள். அருள வெஃகி ஆறறினகண நினறான—அருளாகிய அறததைவிரு மபி அதறகுவழியாகிய இலலறததினகணினறவன—பொருள வெஃகிப பொ ல்லாத சூழக கெடும—பிறாபொருளையவாவி அதனை வருவிககுங குறறநெறி களை எணணக கெடும. எ-று.

இலலறநெறியால அறிவு முதிாந்துழியலலது துறககபபடாமையின, அத னைத துறவறத்திறகு ஆறெனறாா. கெடுதல இரணடறமுஞ சோவிழததல. சூழநத துணையானே கெடுமெனவே, செயதாறகெடுதல சொலலாமையே பெறபபட்டது. (சு)

களஎ. வேணடறக வெஃகியா மாககம விளைவயின்
மாணடற கரிதாம பயன. எ

இ-ள். வெஃகி ஆம ஆககம வேணடறக— பிறாபொருளையவாவிக்கொண டு அதனலாகினற ஆககததை விருமபாதொழிக,—விளைவயின பயன மாண

டற்கு அரிதாம — பின்னனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றுதலில்லை ஆகலான். எ-று.

விளைவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். அ

இ-ள். செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் — சுருங்கன்மாலைத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனுராயின்,— பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை — அது பிறன்வேண்டுங்கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயர். வெஃகாதான் செல்வமஃகாதென்பதாயிற்று. (அ)

இ௨ ககூ ம அதி.— புறங்கூறாமை.

கஎகூ. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. கூ

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார் — இஃதறனென்றறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை — திருந்த திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும் — திருமகள் தானடைதற்காங்கூற்றினையறிந்து அக்கூற்றானே சென்றடையும். எ-று.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின. இவையிரண்டுபாட்டானும் வெஃகாமையின்குணங் கூறப்பட்டது. (கூ)

கஅ0. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. க0

இ-ள். எண்ணாது வெஃகின் இறல் ஈனும் — பின் விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின் அக்கருத்து அவனுக்கிறுதியைப் பயக்கும்,— வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும் — அப்பொருளை வேண்டாமையென்னுஞ்செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும். எ-று.

பகையும் பாவமும் பெருகலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழலாவோராவரையும் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுங் கூறினார். செருக்கு ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

௧௯ ம அதி.— புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரையிகழ்ந்துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧அ௧. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது. ௧

இ-ள். ஒருவன் அறம் கூறான் அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—புறங்கூறான் என்றல் இனிது — பிறனைப் புறங்கூறானென்று உலகத்தாரால் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ-று.

புறங்கூறாமை அறங்களானிழிக்கப்படாது மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவற்றினது நன்மை கூறப்பட்டது. (௧)

௧அ௨. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. ௨

இ-ள். அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீது —அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச்செய்தலினுந் தீமையுடைத்து— புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை — ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்து வாயால் அழிந்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்து நகுதல். எ-று.

உம்மைச் சிறப்பும்மை. ஒள்ளிதின்றைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (௨)

௧அ௩. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும். ௩

இ-ள். புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின்— பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவனுயிர்வாழ்தலின்—சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் — அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கண்ணெய்தும் பயன். அறம் ஆகுபெயர். தருமென்பது இடவழுவமைதி. (௩)

௧அ௪. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க

இ-ள். கண நின்று கண அறச சொலலினும— ஒருவனெதிரேநின்று கண ணோட்டமறச சொனனானாயினும, —— முன இன்று பின நோககாச சொல சொலலறக— அவனெதிரினறிப பினவருங்குற்றத்தை நோககாத சொலலைச சொலலாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயர். சொலவானஞெழில சொனமேலேற்றப்பட்டது.* இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூறறினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

கஅ௫. அறஞ்சொலலு நெஞசததா னன்மை புறஞ்சொலலும
புன்மையாற காணப படும. ௫

இ-ள். அறம சொலலும நெஞசததான அனமை — புறஞ்சொலலுவானொ ருவன அறனை நனறென்று சொலலினும, அது தன மனத்தானுபச சொலலுகி னறானலலனெனபது† —புறஞ்சொலலும புனமையால காணபபடும— அவன புறஞ்சொலலுதற்குக காரணமான மனப்புனமையானே அறியப்படும. எ-று. மனநீதாகலின, அசசொறகொளளபபடாதெனபதாம. (௫)

கஅ௬. பிறனபழி கூறுவான் றனபழி யுளளுந்
திறனறெரிநது கூறப படும. ௬

இ-ள். பிறன பழி கூறுவான—பிறனொருவன பழியை அவனபுறத்துக் கூ றுமவன—— தனபழியுளளும திறன தெரிநது கூறபபடும— தனபழி பலவற றுளளும உளளயுந்திறமுடையவற்றைத தெரிநது அவனாறகூறபபடும. எ-று.

புறததெனபது அதிகாரததாறபெறறும. இது வருகினறவற்றிறகுமொக்கு ம. திறன ஆகுபெயர். தனனைப புறங்கூறியவாறுகேட்டான அககூறியாறகு அ வ்வளவனறி அவனிறந்துபட்டு உளையுந்திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின, திறனறெரிநது கூறபபடுமெனறார். (௬)

கஅ௭. பகசசொலலிக கேளிரப பிரிபபா நகசசொலலி
நட்பாட றேற்றா தவர். எ

---

* முனனின்று பினனோக்காசசொல இது ஒருபொருளினவினை மறறொருபொ ளின வினையானது. பிரயோக விவேகம், திஙஙுபபடலம, "மருளறு காரண ம்" எனனும் விசம பாட்டிறகாணக.

† அறஞ்சொலலுநெஞசத்தான எனபதனை நெஞ்சோடறஞ்சொலவானென விகுதி பிரித்துக்கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

இ-ள். பகச் சொல்லிக் கேளிரப் பிரிப்பர் — தம்மை விட்டுநீங்குமாற்றாற் புறங்கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர் — நகச் சொல்லி நட்பாடல் தேற்றாதவர்— கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு ந ட்பாடலை அறியாதார். எ-று.

சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பரென்றகருத்தான், அயலாரோடுமெனபது வருவிக்கப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென றறிதல். "கடியுமிடந்தேற்றான் சோர்ந்தனன்கை" எனபுழிப்போலத் தேற்று மை ஈனவினையாயநின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரெனபது கருத்து. (எ)

கஅஅ. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு. அ

இ-ள். துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்— தம்மொடு செறிந்தார து குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையார் — ஏதிலார்மா ட்டு என்னைகொல்—அயலார்மாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ! எ-று.

தூற்றுதல் பலருமறியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிறிதொன்று காணா மையின், என்னைகொலென்றார். செய்வதெனபது சொல்லெச்சம். என்னா கொலென்று பாடமோதி, எவவியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

கஅகூ. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. கூ

இ-ள் புறன் நோக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை — பிறர் நீங்கின வளவு பார்த்து அவர்பழித்துரையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை— வை யம் அறன் நோக்கி ஆற்றுங்கொல்— நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே என க்கறமாவதெனக்கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ-று.

எல்லாவற்றையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதெனறு நகருத்தால், அறனோக்கியாற்றுங்கொலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் புற ங்கூறுவார்க்கெய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

ககூ0. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. க0

இ-ள். ஏதிலார் குற்றம்போலத் தங்குற்றம் காண்கிற்பின்— ஏதிலாரைப் புற

ங்கூறுவார் அதற்கு அவர்க்குற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங் காணவல்லராயின்,— மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ — அவரிலைப்பேறுடையவுயிர்க்கு வருவதொருதுன்பமுண்டோ. எ-று.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவழியொழிதலிற் பாவமின்மையும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன்பமில்லையெனபதுநோக்கி உயிர்க்குத்தீதுண்டோவென்றுங் கூறினார். இதனாற் புறங்கூறாமொழிதற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (௧0)

உ0 ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனிலசொல்லென வாக்கினகணிகழும் பாவநான்கனுள், பொய் துறந்தார்க்கல்லது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழிதது, இல்வாழ்வார்ற்ற கடியப்படும் ஏனைமூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குறளை புறங்கூறாமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனிலசொல் இதனான் விலக்குகின்றாராகலின், இது புறங்கூறாமையின்பின் வைக்கப்ப[illegible]து.

௧௯௧ பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்
எல்லாரு மெள்ளப் படும். ௧

இ-ள். பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்— அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான் — எல்லாரும் எள்ளப்படும்— எல்லாரானுமிகழப்படும். எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுதலின், எல்லாருமெள்ளப்படுமென்றார் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (௧)

௧௯௨. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது. உ

இ-ள். பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல்— பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவுடையார் பலர்முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல்—நயன இல நட்டார்கண்

செய்தலின் தீது— விருபபமிலவாகிய செயலகளைத தனனடடாாமாடடுசசெய்தலினும தீது. எ-று.

விருபபமில வெறுபபன. இசசொல அசசெயலினும மிகவிகழறபாடு பயககுமெனபதாம். (௨)

கக௯௩. நயனில னென்பது சொல்லும பயனில
பாரித் துரைககு முரை. ௩

இ-ள். பயன இல பாரிதது உரைககும் உரை — பயனிலவாகிய பொருளகளை ஒருவன விரிததுரைககுமுரைதானே— நயன இலன எனபது சொலலும்— இவன நீதியிலனெனபதனை உரைககும. எ-று.

உரையால இவன நயனிலனெனபதறியலாமெனபார், அதனை உரைமேலேறறி, உரைசொலலுமெனறார். (௩)

கக௯௪. நயன்சாரா நன்மையி னீககும பயனசாராப
பண்பிலசொற பலலா ரகதது. ௪

இ-ள். பயன் சாராப பணபு இல சொல பலலாரகதது— பயனொடுபடாத பண்பில்சொறகளை ஒருவன பலரிடைச்சொலலுமாயின், — நயன சாரா நனமையின நீக்கும—அவை அவாமாடடு நீதியோடுபடாவாய், அவனை நற்குணஙகளினீக்கும். எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெயம்மையும் முதலாய சொறகுணங்கள். சொல்லுமாயினென்பதும, அவாமாட்டெனபதும், எசசமாக வருவிக்கபபட்டன. (௪)

கக௯௫. சீர்மை சிறப்பொடு நீஙகும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ௫

இ-ள். பயன் இல நீரமையடையார சொலின— பயனிலவாகிய சொறகளை இனியநீரமையுடையார சொலலுவராயின்,—சீர்மைசிறபபொடு நீங்கும்—அவரது விழுபபமும் அதனால வரும நனகுமதிககறபாடும் உடனே நீங்கும்.எ-று.

நீரமை நீரினறனமை. சொலினெனபது சொலலாமையை விளக்கிறறு.

கக௯௬. பயனிலசொற பாரடடு வானை மகனெனல
மககட பதடி யெனல. ௬

இ-ள். பயன இல சொல பாராட்டுவானை மகன எனல—பயனில்லாத சொறகளைப பலகாலுஞசொல்லுவானை மகனெனறு சொலலறக, — மககடபதடி எனல்—மக்களுடபதரெனறு சொலலுக. எ-று.

அலவிகுதி வியஙகோள முன எதிரமறையினும, பின உடமபாட்டினும வந்தது. அறிவெனனும உளளீடினமையின, மககடபதடியெனறார். இவையாறு பாட்டாறும பயனிலலாதசொறகளைச சொலலுதலின குறறங கூறபபட்டது.

கசுஎ. நயனில சொலலினுஞ சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொலலாமை நனறு. எ

இ-ள். நயன இல சானறோர சொலலினும சொலலுக — நீதியோடு படாத சொறகளைச சானறோர சொனனாராயினும, அஃதமையும: — பயன இல சொலலாமை நனறு—அவர பயனிலவறறைச சொலலாமை பெறின, அது நனறு. எ-று.

சொலலினுமெனவே, சொலலாமை பெறபபட்டது. நயனிலவறறினும் பயனில தீயவெனபதாம. (எ)

கசுஅ அருமபய னாயு மறிவினார சொலலார
பெரும்பய னிலலாத சொல. அ

இ-ள். அருமபயன ஆயும அறிவினார—அறிதறகரிய பயனகளை ஆராயவலல அறிவினையுடையார—பெருமபயன இலலாத சொல சொலலார — மிக்க பயனுடையவலலாத சொறகளைச சொலலார எ-று.

அறிதறகரிய பயனகளாவன வீடுபேறும, மேறகதிசசெலவும முதலாயின. பெருமபயனிலலாதவெனவே, பயன சிறிதுடையனவும ஒழிககபபட்டன.(அ)

கசுகூ. பொருடீாநத பொசசாநதுஞ சொலலார மருடீாந்த
மாசறு காட்சி யவர. கூ

இ-ள். பொருள தீரநத பொசசாநதும சொலலார—பயனினீஙகிய சொறகளை மறநதுஞசொலலார—மருள தீரநத மாசு அறு காட்சியவர—மயககத்தினீஙகிய தூயவறிவினையுடையார. எ-று.

தூயவறிவு மெயயறிவு. மருடீாநதவெனனும் பெயரெசசம காட்சியவரொன்றுங குறிபபுபபெயரகொணடது. இவைமூனறுபாட்டானும பயனிலசொல்லாமையின் குணஙகூறபபட்டது. (கூ)

உ00. சொலலுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொலலிற பயனிலாச சொல. கய

இ-ள். சொல்லின பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிற்பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக,—சொல்லின பயனிலாச்சொல்ல சொல்லற்க— சொற்களிற்பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வரு நிலையென்னும் அணிநோக்கிவந்தது, "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்"* என்பதுபோல.இதனாற் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உக ம அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனுண் மெய்யினக் கணிகழும் பாவங்களெல்லாநெறாத்தது விலக்குகின்றாராகலின், இது பயனில சொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ0க. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. க

இ-ள். தீவினை என்னும் செருக்கு—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை—தீவினையார் அஞ்சார்—முன்செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்,—விழுமியார் அஞ்சுவர்—அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவர். எ-று.

தீவினையென்னுஞ்செருக்கெனக் காரியம் காரணமாக† உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டுச் செய்து கைவந்தமையான அஞ்சாரென்றும், செய்தறியாமையான அஞ்சுவரென்றுங்கூறினார். (க)

உ0உ. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். உ

இ-ள். தீயவை தீய பயத்தலால் — தனக்கின்பம பயத்தலைக் கருதிச் செயுந்தீவினைகள் பின் அஃதொழிந்தது துன்பமே பயத்தலான,— தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும்— அத்தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனாற்றீயினுமஞ்சப்படும். எ-று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதோருடம்பினுஞ்சென்று சுடுதல் சிக்கினமையின், தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று. (உ)

உ0ந. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ந

இ-ள். அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப— தமக்குறுதி நாடும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீய செய்யா விடல்— தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாதுவிடுதலை. எ-று.

---

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்— வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்— வைகலை வைத்துணரா தார்.

† காரணங் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவேகம், திங்குப்படலம், "மருளறுகாரணம்" என்னும் ௰௪ம் பாட்டிற்காண்க.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செய்தக்கக்குழியுஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென வுய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினுளெல்லாந் தலையென்றுங் கூறினர். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௨0௪. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

இ-ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணற்தொழிக,— சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் — எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானுமுடன்சூழ்தலின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீக்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம். (௪)

௨0௫. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி

னிலனுக்கு மற்றும் பெயாததது. ரு

இ-ள். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க— யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்த்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக,— செய்யின் பெயாததும் இலன் ஆகும்— செய்வனாயின், பெயாததும் வறியனும். எ-று.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனுமெனபதாம். அனாவ்குதி முன் தனித் தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது. தனிதன்மை "உளனுவெனனுயிராயுண்டு" எனபகனுமறிக. மற்று அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளர். பொருளான வறியனெனக் கருதுந் தீயவை செய்யற்க செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ரு)

உ0௬. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடலவேண்டா தான். ௬

இ-ள். நோய்ப்பால தன்னை அடல வேண்டாதான் — துன்பஞ்செய்யுங் கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன் — தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க— தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ-று.

செய்யின், அப்பாவங்களடுதல் ஒருதலையெனபதாம். (௬)

உ0எ. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும். எ

இ-ள். எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் — எத்துணைப் பெரியபகையுடையாரும் அதனையொருவாற்றான் உய்ந்துபோவர்,—வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அடும்— அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புகுழிப் புக்குக் கொல்லும். எ-று.

உக ம அதி.— தீவினையச்சம். ருக

"வீயா- துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மிலலை" எனபுழியும வீயாமை நீங்காமைக்கண்வந்தது. (எ)

உ0அ தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று. அ

இ-ள். தீயவை செய்தார் கெடுதல்— பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்தார் தா

வகெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின்,— நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்தற்று— ஒருவனிழல் நெடிதாகப்போயும் அவன்றன்னை விடாது வந்து அடியின் கட்டங்கிய தன்மைத்து. எ-று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்தழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைந்தகிழற்றன்னை வீயந்தற்றென்னாது வீயாதடியுறைந்தற்றென்ற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் வீயாது பின்சென்றடுமென்றார், ஈண்டு அதனையுவமையான் விளக்கினார். (அ)

உ0௯. தன்னைத் தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால். ௯

இ-ள். தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின்— ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செய்தலுடையனாயின்,— தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க— தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யா தொழிக. எ-று.

நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்யிற்றாங்கெடுவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

உ௧0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின். ௧0

இ-ள். மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின்— ஒருவன் செந்நெறிக்கட்செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின்,— அருங்கேடன் என்பது அறிக— அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடையனென்பதறிக. எ-று.

அருமை இன்மை. அருங்கேடனென்பதனை "சென்றுசேர் கல்லாப் புள்ளாப் புள்ளி லென்றூழ வியன்குளம்" என்பதுபோலக்கொள்க.* ஓடியென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் கேடிலனென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

* அருஙகேடன எனபதனேக் கேடரியனென விகுதிபிரிததுக கூடடுவா பி ரயோகவிவேகநூலார்.

உஉ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிநது செயதல. உலக நடை வேதநடை போல அறநூலகளுடகூறபபடுவதனறித தாமேயறிநது செயயுநதனமைததா கலின, ஒபபுரவறிதலெனறூா. மேல மன மொழி மெயகளாறறவிரததகுவன கூறினூா, இனிசசெயயததகுவனவறறுள எஞசிநினறன கூறுகினறூராகலின, இது தீவினையச்சத்தின்பின வைககபபட்டது.

உகக. கைமமாறு வேண்டா கடபபாடு மாரிமாட
டெனறுறறுங கொலலோ வுலகு. க

இ-ள். மாரிமாடடு உலகு என ஆறறும—தமககு நீருதவுகினற மேகஙகளி னிடதது உயிரகள எனனகைமமாறு செயயாநினறன?—கடபபாடு கைமமா று வேணடா—ஆகலான, அமமேகஙகளபோலவார செயயும ஒபபுரவுகளும கைம்மாறு நோககுவனவலல. எ-று.

எனறுறறுமெனற வினு யாதுமாறறுவெனபது தோனற நிறறலின, அது வருவிததுரைககபபடும. தவிருநதனமைபவலலவெனபது கடபபாடெனனும பெயரானே பெறபபடடது. செயவாரது வேணடாமையைச செயயபபடுவன மேலேறறினூா. (க)

உகஉ. தாளாறறித தநத பொருளெலலாந் தககாாககு
வேளாண்மை செயதற பொருட்டு. உ

இ-ள். தக்காரககு—தகுதியுடையாரககாயின,— தாள ஆறறித தநத பொ ருளெலலாம—முயறசிசெய்தீட்டிய பொருளமுழுதும— வேளாணமை செயதறபொருட்டு—ஒபபுரவுசெயதறபயததவாம. எ-று

பிறாக்குதவாதாரபோலத தாமே உணடறபொருட்டும வைததிழததறபொ ருட்டுமனறெனபதாயிறறு. (உ)

உகங. புததே ளுலகதது மீணடும பெறலரிதே
யொபபுரவி னலல பிற. ங

இ-ள். புததேளுலகததும ஈணடும—தேவருலகததும இவவுலகததும—

ஒப்புரவின் நல்ல பிற பெறல் அரிது—ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெயல்களை பபெறுதலரிது. எ-று.

ராவாரும ஏறபாருமினறி எல்லாரும ஒருதனமைபராதலின், புததேளுலகத தரிதாயிறறு, யாவாககுமொபபது இதுபோற பிறிதொனறினமையின, இவ வுலகததரிதாயிறறு. பெறறகரிதெனறு பாடமோதிப பெறுநறகுக காரண மரிதெனறுரைபபாருமுளா. இவை மூனறுபாடடானும ஒப்புரவினது சிறப புக் கூறபபடடது. (௩)

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிாவாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைககப படும. ௪

இ-ள. உயிாவாழ்வான ஒததது அறிவான—உயிரோடு கூடி வாழவானுவா ன் உலக நடையினையறிநது செய்வான,— மற்றையான செததாருள வைக் கப்படும— அஃததிநதுசெய்யாதவன், உயிருடையனேயாயினும, செததாருள ஒருவனுககக கருதபபடும். எ-று.

உ.உ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல. ஃகக

உயிரினறிவுஞ்செயலுமுள காணமையின, செததாருளவைககபபடுமெனறா. இதனுல உலகநடைவழு வேதநடைவழுபபோலத தீாதிறனுடைததனறெனப து கூறப்பட்டது. (௪)

உகரு. ஊருணி நீாநிறைந தறறே யுலகவாம
பேரறி வாளன திரு. ௫

இ-ள. உலகு அவாம பேரறிவாளன திரு—உலகநடையை விரும்பிச செ யயும பெரியவறிவினையுடையவனது செலவம— ஊருணி நீா நிறைநதறறு —ஊரின்வாழவாா தணணீருணணுங குளம நீாநிறைநதாறபோலும. எ-று.

நிறைதலெனனும இடததுநிகழபொருளினறொழில இடததினமேலேறறபப டடது. பாழபோகாது நெடிதுநினறு எல்லாாககும வேணடுவன தபபாதத வுமெனபதாம. (௫)

உகசு. பயனமர முள்ளூாப பழுததறறாற செலவ
நயனுடை யானகட படின ௬

இ-ள. செலவம நயனுடையானகண படின—செலவம ஒப்புரவுசெயவான கணணே படடாாயின,—பயனமரம உளளூாய பழுததறறு— அது பயனபடு மரம ஊாநடுவே பழுததாறபோலும. எ-று.

உலகநீதி பலவறறுளளும ஒப்புரவு சிறநதமையின, அதனையே நயனென

ரா. எல்லாக்கும் எளிதிற பயனகொடுக்குமெனபதாம். (சு)

உகஎ. மருநதாகித தபபா மரததறறாற செலவம
பெருநதகை யானகட படின. எ

இ-ள். செலவம பெருநதகையானகண படின—செலவம ஒபபுரவுசெயயும பெரியதகைமையையுடையானகணணே படுமாயின,—மருநதாகித தபபா மரததறறு—அஃது எல்லாவுறுபபும பிணிகட்கு மருநதாயத தபபாத மரததை யொக்கும். எ-று.

தபபுதலாவது கோடறகரிய இடஙகளினினறுதல, மறைநதுநினறுதல, காலததான வேறுபடடாதல, பயனபடாமை. தனகுறைநோககாது எல்லா வருததமுந தீர்க்குமெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும கடபபாடடாளனுடைய பொருள பயனபடுமாறு கூறபபடடது. (எ)

உகஅ. இடனில பருவததுமொபபுரவிற கொல்கார
கடனறி காடசி யவர். அ

இ-ள். இடன இல பருவததும ஒபபுரவிறகு ஒல்கார—செலவஞ சுருஙகிய காலததும ஒபபுரவு செயதறகுத தளரார—கடன அறி காடசியவர்—தாஞசெயயததகுவனவறறையறிநத இயறகையறிவுடையார். எ-று.

பிறவெல்லாம ஒழியினும், இஃதொழியாரெனபதாம. (அ)

உகசு. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல செயுநீர
செயயா தமைகலா வாறு. சு

இ-ள். நயன உடையான நலகூரநதான் ஆதல—ஒபபுரவுசெய்தலையுடையான நலகூரநதானாதலாவது—செயும நீர செயயாது அமைகலா ஆறு— தவி
கூஉ உகும அதி.— ஈகை.

ராது செயயுநீரமையையுடைய அவவொபபுரவுகளைச செயயபபெறாது வருநதுகினறவியலபாம. எ-று.

தானுகர்வன நுகரபபெறுமையனறெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும உறுமையான ஒபபுரவொழிதறபாறறனறெனபது கூறபபடடது. (சு)

உஉ0. ஒபபுரவி னலவருங கேடெனி னஃதொருவன்
விறறுககோட டகக துடைததது. க0

இ-ள். ஒபபுரவினால கேடு வரும எனின—ஒபபுரவுசெயதலான ஒருவனுககுப பொருடகேடு வருமெனபாருளராயின,—அஃது ஒருவன விறறுக கோ

டடகககு உடைதறு— அககேம் தனனே விறறுயிறுங கொளளுநதகுதியையு டைதறு. எ-று.

தனனே விறறுககொளளபபடுவதொருபொருளிலலையனறே இஃதாயின அது வுஞசெயயபபடுமெனற டி, புகழபபததனுககு. இதனால ஒபபுரவினுற கெடு வது கேடனறெனபது கூறபபடடது. (கo)

உகூ ம அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியரானேர்ககு மாறறுதுகொடுதநல. இது மறுமை நோககியதாகலின, இமமைநோககிய ஒபபுரவறிதலினபின வைககபபடடது.

உஉக. வறியாாககொன றீவதே யீகைமற றெலலாங
குறியெதிாபபை நீர துடைததுு. க

இ-ள். வறியாாகக ஒனறு ஈவதே ஈகை—ஒருபொருளுமிலலாதாாககு அவ ாவேணடியதொனறுக கொடுபபதே பிறாககுக கொடுததலாவது,—மறறெ லலாம் குறியெதிாபபை நீரது உடைதது—அஃதொழிந்த எலலாககொடையு ங குறியெதிாபபைககொடுதத நீாமையயுடைததது. எ-று.

ஒழிநத கொடைகளாவன வறியரலலாதாாககு ஒருபயனுககுக கொடுபப ன. குறியெதிாபபையாவது அளவு குறிததுவாங்கி அவவாஙகியவாறே எதிா கொடுபபது. நீரதெனபுழி அது வெனபது பகுதிபபொருளவிகுதி. பினனுந் த னபால வருதலின, குறியெதிாபபைகொடுதத நீரதுடைததெனறுா. இதனுன ஈகையதிலககணங் கூறபபடடது. (க)

உஉஉ. நலலா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மிலலெனினு மீதலே நனறு. உ

இ-ள். கொளளல் நலலாறு எனினும் தீது—ஏறறல வீடடிலகிறகு நலலநெறியெ னபாா உளராயினும் அது தீது,—மேலுலகம் இல எனினும் ஈதலே நனறு— ஈநதாாககு அவவுலகெயதுதலிலலையெனபாா உளராயினும் ஈதலே நனறு.எ-று.

எனினுமெனபது இருவழியும் அஙஙனஙகூறுவாாினமை விளககினறது. பி ரிநிலையேகாரததால பிறவறறகளின ஈதல சிறநததெனபது பெறறும். நலலது கூறுவாா தீயதுமுடனகூறினுா. (உ)

உஉங. இலனெனனு மெவ்வ முரையாமை யீதல்

குலனுடையான் கண்ணே யுள. ௩

இ-ள். இலன எனனும எவவம உரையாமை— யான் வறியனென்று இரப பான சொலலுமிளிவரவைத தான பிறாகட்சொலலாமையும்,—ஈதல்— அத னைத தனகட்சொனனாககு மாறறுதீதலும்,—உள குலனுடையானகணணே — இவையிரண்டுமுளவாவன குடிபபிறநதானகணணே. எ-று.

மேறறீதெனறது ஒழிதறகும நனறெனறது செயதறகுமுரியவனை உணாத தியவாறு. இனி இலனெனனுமெவவமுரையாமை யீதலெனபதறகு அவவிளிவ ரவை ஒருவனறனககுச சொலவதறகுமுனனே அவனகுறிபபறிநது கொடுதத லெனவும், அதனைப பினனும பிறனொருவனபாறசெனறு அவனுரையாவகையா றகொடுததலெனவும், யான இதுபொழுது பொருளுடையேனலலேனெனக கர பபாாசொலலும இளிவரவைசசொலலாதுகொடுததலெனவும், உரைபபாருமு ளா. அவாா ஈதலெனபதனைப பொருடபனமைபறறி வநதபனமையாகவுரைபபா.

உ௨௪. இனனு திரககப படுத லிரநதவ
ரினமுகங காணு மளவு. ௪

இ-ள். இரககபபடுதல இனனாது— இரததலேயனறி இரககபபடுதலும இ னிதனறு,— இரநதவா இனமுகம காணும அளவு— ஒருபொருளையிரநதவ ா அதுபெறறதனுல இனிதாகிய அவாமுகஙகாணுமளவும். எ-று.

எசசவுமமையும முறறுமமையும விகாரநதாறறொககன. இரககபபடுதல இரபபாாககு ஈவலெனறிருததல. அதனை இன்னாதெனறது "எலலா—மிரபபா ாககொன தீயாமை"* கூடுஙகொலலோவெனனும அசசநோககி. எனவே, எ லலாபபொருளும ஈதலவேணடுமெனபது பெறபபடடது. (௪)

உ௨௫. ஆறறுவா ராறறல பசியாறற லபபசியை
மாறறுவா ராறறலிற பின. ௫

இ-ள். ஆறறுவாா ஆறறல பசி ஆறறல—தவததான வலியாாககு வலியாவ து தமமையுறற பசியைப பொறுததல,— அபபசியை மாறறுவாா ஆறறலி றபின— அவவலிதான அஙஙனம பொறுததறகரிய பசியை ஈகையானொழி பபாாது வலிககுபபின. எ-று.

தாமும பசிதது பிறரையும அது தீாககமாடடாதாராறறலின தாமும ப சியாது பிறரையும அது தீாபபாராறறல நனறெனபதாம. (௫)

உஉகூ. அறறூ ரழிபசி தீாதத லஃதொருவன
பெறறுன பொருளவைப் புழி. கூ

இ-ள. அறறா, அழி பசி தீாததல—வறியாரது மிகக பசியை அறநோகதி த தீாகக,— பொருள பெறறுன ஒருவன வைபபுழி அஃது — பொருளபெ றறுனொருவன அதனைத தனககுதவ வைககுமிடம அவவறமாகலான. எ-று.

எலலாநனமைகளும அழிய வருதலின, அழி பசியெனறா. அறனேககியெ னபது எஞசினறது. அறறாரழிபசி தீாதத பொருள பினறனக்கே வநதுதவு மெனபதாம. (கூ)

---

* நாலடியாா, குடிபபிறபபு,—கலலாமை யசசங கயவா தொழிலசசஞ— சொலலாமை யுளளுமோா சோாவசச—மெலலா— மிரபபாாகொன நீயா மை யசச மரததாரிம—மாணுக் குடிபபிறந தாா.

உஉஎ. பாத்தூண மரீஇ யவனைப பசியெனனுந
தீபபிணி தீணட லாிது. எ

இ-ள. பாத்து ஊண் மரீஇயவனை— எஞஞானறும் பகுததுண்டலபயினற் வனை— பசி எனனும தீபபிணி தீணடல அரிது— பசியெனறுசொலலபபடும தீயநோய தீணடுதலிலலை. எ-று.

இவ்வுடமபினி னறு ஞானவொழுககஙகளை அழிதது அதனுல வருமுடமபுக ட்குந துனபஞ்செயதலின, தீபபிணியெனபபடடது. தனககு மருததுவனறு ணகலின, பசிபபிணி நணுகாதெனபதாம. இவையாறுபாடடானும ஈதலினசிற பபுக கூறபபடடது. (எ)

உஉஅ. ஈததுவககு மினப மறியாாகொ ழுமுடைமை
வைததிழககும வனக ணவா. அ

இ-ள. தாம உடைமை வைதது இழககும வனகணவா— தாமுடையபொ ருளை ஈயாதுவைததுப பினனிழநதுபோம அருளிலாதாா— ஈதது உவககும இனபம அறியாாகொல—வறியாாககு வேணடியவறறைக கொடுதது அவருவ ததலான அருளுடையாரெயதுமஇனபததினைக கணடறியாாகொலலோ!எ-று.

உவககுமெனபது காரணததினகணவநத பெயரெசசம, அஃது இனபமெ

ணுங்காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின், தாமும் அவ்வின்பத்தை யெய்தவல்லது வைத்திழவாரென்பது கருத்து. (அ)

௨௨௯. இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல். ௯

இ-ள். நிரப்பிய தாமே தமியர் உணல்—பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வறியார்க்கீயாது தாமே தனித்துண்டல்—இரத்தலின் இன்னாது மன்ற— ஒருவர்க்குப் பிறர்பாற்சென்று இரத்தலினும் இன்னாது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஓரோவெண்களைக் குறித்து அத்துணையீட்டுதுமென்ன ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித்தல் பிறரையொழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதையிளிவரவே பின்னல்குரவில்லை தமியருண்டற்கு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின், இரத்தலினின்னாதென்றார். நிரப்பியவென்பதற்குத் தேடியவுணவுகளையென்றுரைப்பாருமுளர். (௯)

௨௩0. சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை. ௧0

இ-ள். சாதலின் இன்னாதது இல்லை—ஒருவற்குச் சாதல்போல இன்னாததொன்றில்லை,— அதூஉம் ஈதல் இயையாக்கடை இனிது — அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும் வறியார்க்கொன்றீதல் முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான், இனிதென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

௨௪-ம் அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கண் நிகழ்ந்து இறவாது நிற்குங் கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௩௧. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. ௧

இ-ள். ஈதல்—வறியார்க்கீக,—இசை பட வாழ்தல்—அதனாற்புகழுண்டாக

வாழக,—அதுவலலது உயிாககு ஊதியம இலலை—அபபுகழலலது மககளுயி ாககுப பயன பிறிதொனறிலலையாகலான. எ-று.

இசைபடவாழதறகுக கலவி, ஆணமை முதலிய பிறகாரணஙகளும் உளவே னும, "உணவின பணட முணடி முதறறு" ஆகலின, ஈதல சிறநததெனபத றகு ஞாபகமாக ஈதலெனறா. உயிாககெனபது, பொதுபபடககூறினுமோறும விலஙகுயிாகடகேலாமையின, மககளுயிாமேலினறது. (க)

உகூஉ. உரைபபா ருரைபபவை யெலலா மிரபபார்க்கொன றீவாாமே னிறகும புகழ் உ

இ-ள். உரைபபாா உரைபபவை எலலாம— உலகதது ஒனறுரைபபாருரை பபனவெலலாம்— இரபபாாககு ஒனறு ஈவாாமேல நிறகும புகழ் — வறு மையானிரபபாாககு அவாவேணடியதொனறையீவாாகணிறகும் புகழாம.எ-று.

புகழதான உரையும பாடடுமென இருவகைபபடும. அவறறுள் உரைப பாருரைபபனவெனை எலலாாககுமுரிய வழககினையேயெடுததாராயினும், இ னமபறறிய புலவாக்கேயுரிய செயயுளுங கொளளபபடும, படவே, பாடுவார் பாடுவனவெலலாம் புகழாமெனபதூஉம பெறறும. ஈதறகாரணஞ சிறந்தமை இதனுளளுஙகாணக. இதனைப பிறாமேலும நிறகுமெனபாா தாமெலலாஞ சொலலுக புகழ ஈவாாமேனிறகுமெனறுரைபபாருமுளா. அது புகழதுசிறபபு நோககாமையறிக. (உ)

உகூகூ. ஒன்றா வுலகத துயர்ந்த புகழலலாற பொன்றாது நிறபதொன் றில கூ

இ-ள். ஒனறா உயாநத புகழலலால—தனககு இணையினறாக வோஙகிய பு கழலலது—உலகததுப பொனறாது நிறபது ஒனறு இல—உலகதது இறவா துநிறபது பிறிதொனறிலலை. எ-று

இணையினறாகவோங்குதலாவது கொடுததறகரிய உயிருடமபுபபொருள்க ளைக் கொடுத்தமைபறறி வருதலால தன்னோடொபபதினறித தானேயாதல. அததனமைததாகிய புகழே செயயபபடுவதெனபதாம. இனி ஒனறாவெனபத றகு ஒருவாாததையாகச் சொலலினெனவும, ஒருதலையாகப பொனறாதுநிறப தெனவும உரைபபாருமுளா. இவைமூன்றுபாடடானும புகழதுசிறபபுக் கூற ப்பட்டது. (கூ)

உகூச. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற புலவரைப போறறாது புத்தே ளுலகு. ச

இ-ள். நிலவரை நீள புகழ ஆறறின—ஒருவன நிலவெலலைககணணே பொ ன்றுதலிறகும் புகழைச செயயுமாயின,— புத்தேள உலகு புலவரைப் போ றறுது— புத்தேளுலகம அவனையலலது தனனையெயதினிற ஞானிகளைப யே ணுது. எ-று.

புகழுடையான் இவவுலகும புததேளுடையான அவவுலகும ஒருஙகேயெய தாமையின, புலவரைபபோறறுதெனறா. அவன இரண்டுலகும ஒருஙகெயது தல் "புலவா பாடும புகழுடையோா விசுமபின—வலவ னேவா வான வூர்தி —யெயதுப வெனபதகு செயவினை முடிதது" எனபபிறராலுஞ சொல்லப பட்டது. (௪)

உ௩௫. நததமபோற கேடு முளதாகுஞ சாகக்ாடும
விததகாக கலலா லரிது ௫

இ-ள. நத்தம (ஆகும்) கேடும—புகழுடமபிறகு ஆககமாகுஙகேடும,— உ ளது ஆகும சாககாடும— புகழுடம்புளதாகுஞசாககாடும,— விததகாககல லால அரிது— சதுரபபாடுடையாககலலதிலலை, எ-று.

நகதெனனுந தொழிறபெயா விகாரததான நததெனறாய, பின அமமென் னும் பகுதிபபொருள விகுதிபெறறு, நததமெனறாயிறறு. போலெனபது ஈண டுரையசை. ஆகுமெனபதனை முனனுஙகூட்டி, அரிதெனபதனைத தனிததனிகூ ட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுஙகேடாவது புகழுடமபு செலவமெயதப பூதவுடமபு நல்கூாதல. உளதாகுஞசாககாடாவது புகழுடமபு நிறகப பூதவுடமபு இறத தல். நிலையாதனவறறுன நிலையினவெயதுவாா விததகராகலின, விததகாககல லாலரிதென்றுா. இவையிரணடுபாட்டானும புகழுடையாரெயதும மேனமை கூறபபட்டது. (௫)

உ௩௬. தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக வஃதிலாா
தோன்றலிற றோனறுமை நனறு. ௬

இ-ள். தோனறின் புகழொடு தோனறுக— மககளாயப பிறககின புகழுக கேதுவாகிய குணததோடு பிறகக,— அஃது இலாா தோனறலின தோனறு மை நனறு— அககுணமிலலாதாா மககளாயப பிறததலின விலஙகாயப பி றத்தல நனறு. எ-று.

புகழ ஈணடு ஆகுபெயா. அஃதிலாரொனறமையின மக்களாயென்பதூஉம,

மக்களாயப பிறவாமையென்ற அருததாபததிபான விலஙகாயப பிறததலெ னபதூஉம், பெறுடும். இகழவாரினமையின், நனறெனருா. (கு)

உகஎ. புகழ்பட வாழாதார் தநநோவார் தமமை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதார் — தமக்குப புகழுணடாக வாழமாட்டாதார் — தம் நோவார் — அதுபறறிப பிறரிகழநதவழி இவவிகழச்சி நமமாட்டா மையான வநததெனறு தமமை நோவாதே — தமமை இகழவாரை நோவ து எவன் — தமமையிகழவாரை நோவதென்கருதி எ-று.

புகழபட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குறறம்பறறிப பிறரிகழதல ஒரு தலையாகலின, இகழ்வாரையென்றுா. (எ)

உகஅ. வசையென்ப வையத்தாக கெலலா மிசையென்னு
மெசசம் பெறுஅ விடின். அ

இ-ள். இசை எனனும எசசம பெருவிடின — புகழெனனுமெச்சம பெற லாயிருகக அது பெருதொழிவராயின், — வையததாககு எலலாம வசை எனப — வையகததோாககெலலாம அதுதானே வசையென்று சொலலுவா நலலோா. எ-று.

எசசமெனருா, செயதவரிறநதுபோகத தான இறவாது நிறறலின. இகழ பபடுதறகுப பிறிதொருகுறறம வேணடாவெனபது கருதது. (அ)

உகக. வசையிலா வணபயன குனறு மிசையிலா
யாககை பொறுதத நிலம். கூ

இ-ள். இசை இலா யாககை பொறுதத நிலம — புகழிலலாதவுடமபைச சுமநதநிலம— வசை இலா வணபயன குனறும— பழிபபிலலாத வளபபத தையுடைய விளையுள குனறும. எ-று.

உயிருணடாயினும அதனறபயன கொளளாமையின யாககையெனவும, அது நிலத்திறகுப பொறையாகலிற பொறுததவெனவுங்கூறினா. விளையுள குனறுதறகேது பாவயாககையைப பொறுககினற வெறுபபு. குனறுமென இடததுநிகழபொருளினதொழில இடததினமேனினறது. இவைநானகுபாட்டா

னும புகழிலலாதாரது தாழவு கூறபபடடது. (௯)

உ௪0. வசையொழிய வாழவாரே வாழவா ரிசையொழிய
வாழவாரே வாழா தவா. ௧0

இ-ள. வசை ஒழிய வாழவாரே வாழவாா — தமமாடடு வசையுணடாகா மல வாழவாரே உயிரவாழவாராவாா,— இசை ஒழிய வாழவாரே வாழாதவா— புகழுணடாகாமல வாழவாரே இறநதாராவாா. எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையெனனுமெசசம பெறுதலாயினமையின, இசையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிறறு. மேல இசையிலாயாககையெனற தனை விளககியவாறு. இதனால இவவிரணடும உடன கூறபபடடன. மறுமை பபயன வானுறையுநதெயவததுள வைககபபடுமென மேலே கூறபபடடது,படவே, இலலறததிறகு இவவுலகிறபுகழும தேவருலகிறபோகமும பயனென்பது பெறறும. (௧0)

இனி மனுமுதலிய அறநூலகளாற பொதுவாககூறபபடட இலலறஙகளெலலாம இவா தொகுததுககூறிய இவறறுளளே அடஙகும. அஃதறிநதடககிககொளக, யாமுரைபபிறபெருகும.

இலலறவியல முறறிறறு

கூடு உ௫ ம அதி.— அருளுடைமை.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினா. துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின வழுவாதொழுகி அறிவுடையராயப பிறபபினையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறநதாாககு உரிததாய அறம். அதுதான வினைமாசுதீர்நது அநதக்கரணஙகள தூயவாதற பொருடடு அவராறகாக்கபபடும விரதங்களும், அவறறான் அவை தூயவாயவழி உதியபதாய ஞானமுமென இருவகைபபடும.

விரதம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவற்றைச்செய்வலெனவும் இன்னபாவ மொழிவலெனவும் தமமாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம வர ம்பிலவாகலின் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம்முள்ளே பலவற்றையு மகப்படுத் துதற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ரண்டுக்கூறுவானதொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல் வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்கு ச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது

உசக. அருட்செல்வஞ்செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள. க

இ-ள். செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம்—செல்வங்கள் பலவற்றுள் ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான வருஞ்செல்வம்;— பொருட்செல்வம் பூரியாகண்ணும் உள—அஃதொழிந்த பொருளான் வரு ஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்கண்ணுமுள்ளவாம் ஆகலான். எ-று.

அருளான வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களையோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படு தல். உயர்ந்தார்கண்ணேயல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வ ம், ஏனைநீசர்கண்ணுமுள்ளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம்.(க)

உசஉ. நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க—அளவைகளானும் பொருந்துமாற் றானும் நன்றானநெறியிலே நின்று,நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந் து, அருளுடையராக,—பல்லாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொ ன்றொவ்வாத சமயநெறிகளெல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளானுய்த்துணரும் அனுமானமும், உருத்தமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியு ணரும் உவமையும், இங்ஙனமன்றாயின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாப த்தியும், உண்மைக்குமாறாய இன்மையுமென் இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாரு

முளா. இவையும ஒருவாறறுன அவறறுளளே அடஙகுதலின, மூனறெனற லே கருத்து. பொருநதுமாறுவது இது கூடும இது கூடாதெனத் தனகண ணே தோனறுவது : இதனை வடநூலாா யுததியெனப. ஆறறுனெனபது வேற றுமைமயககம். ஒனறையொனறெவவாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அள வைகளும பொருளகளும தமமுண மாறுகோடல, அனனவாயினும அருடுனை யெனறறகண் ஒககுமெனபதாம. உயிரா விட்டு நீங்காது இருமைமயினுமுத வலின, துணையெனமுா. இவையிரணடுபாட்டானும அருளின துசிறபபுக கூற பபட்டது. (உ)

உசங. அருளசோந்த நெஞசினாாக கிலலை யிருளசோநத
வினனு வுலகம புகல. ங

இ-ள். இருள சோநத இனனு உலகம புகல—இருள செறிநத துனபவுலகத் துடசெனறுபுகுதல—அருள சோநத நெஞசினாாககு இலலை— அருளசெறிந த நெஞசினையுடையாாககிலலை. எ-று.

இருளசெறிநத துனபவுலகமெனறது திணிநதவிருளையுடைததாயத தனக டபுககாாககுத துனபஞசெயவதோாநரகநனத, அது கீழுலகததுள ஓரிடமா கலின, உலகமெனபபடடது. (ங)

உசச. மன்னுயி ரோமபி யருளாள்வாற கிலலென்ப
தனனுயி ரஞசும வினை. ச

இ-ள். மன உயிா ஓமபி அருள ஆளவாறகு — நிலைபேறுடைய உயிாகளைப பேணி அவறறினகண அருளுடையனுவாாககு— தன உயிா அஞசும வினை இல எனப—தனனுயிா அஞசுதறகேதுவாகிய தீவினைகள உளவாகாவெனறு சொலலுவா அறிநதோா. எ-று.

உயிாகளெலலாம நிததமாகலின, மனனுயிரெனமுா. அஞசுதல துனபஙகோ ககியஞசுதல. அனனவறததினை கொலைமுதலிய பாவஙகள செயயானென வே, மறுமைக்கண நரகம புகாமைககேது கூறியவாறுயிறறு. (ச)

உசரு. அலல லருளாளவாாக கிலலை வளிவழஙகு
மலலனமா ஞாலங கரி. ரு

இ-ள். அருள ஆளவாாக்கு அலலல இலலை— அருளுடையாாககு இமமை யினும ஒருதுனபமுணடாகாது,—வளி வழஙகும மலலல மா ஞாலம கரி— அதறகுக காறறியஙகுகினற வளபபததையுடைய பெரியஞாலதது வாழவாா சானறு. எ-று.

சானருவார் தாஙகணடு தேறிய பொருளைக காணுநாரகுத தேறறுநறகுரி யவா. அருளாளவாாகது அலலலுணடாக ஒருகாலததும ஓரிடததும ஒருவ ருஙகணடறிவாரினமையின, இனமைமுகததான ஞாலத்தாாயாவருஞசானறெ னபார, வளிவழஙகுமலலனமாஞாலஙகரியென்றா: எனவே, இமமைககணெ னபது பெறறும். ஞாலம ஆகுபெயா. இவைமூனறுபாடடாலும அததுணையு டையாாக்கு இருமையினுந துனபமிலலாமை கூறபபடடது. (ரு)

உசகூ. பொருணீஙகிப் பொசசாந்தா ரென்ப ரருணீஙகி
யலலவை செயதொழுகு வார். கூ

எ0 உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

இ-ள். அருள நீஙகி அலலவை செயது ஒழுகுவார—உயிாகணமாட்டுச செ ய்யபபடும அருளைத தவிாநது தவிரபபடுஙகொடுமைகளைசசெயதொழுகுவா ரை—பொருள நீஙகிய பொசசாநதாா எனபா—முனனும உறுதிபபொருளைச செயயாது தாநதுனபுறுகினறமையை மறநதவரொனறு சொலலுவா நலலோா. ஏ—று.

உறுதிபபொருள அறம. துனபுறுதல பிறவிததுனப மூனறனையும அனுபவி ததல. மறநதிலராயின, அவவாறொழுகாரொனபது கருதது. (கூ)

உசஎ. அருளிலலாாக கவவுலக மிலலை பொருளிலலாாக
கிவவுலக மிலலா தியாஙகு. எ

இ-ள். அருள இலலாாகது அவவுலகம இலலை—உயிாகணமேல அருளில்லா தாாகது வீடடுலகததினபமிலலை,—பொருள இலலாாகது இவவுலகம இல்லா தியாஙகு —பொருளிலலாதாாககு இவவுலகததினபம இலலையாயினறபோல. எ—று.

அவ்வுலகம இவவுலகம எனபன ஆகுபெயா. இவவுலகததினபஙகடகுப பொருள காரணமானறுபோல, அவவுலகததினபஙகடகு அருள காரணமென பதாயிறறு. (எ)

உசஅ. பொருளறறாா பூபப ரொருகா லருளறறு
ரறறாமற றுத லரிது. அ

இ-ள். பொருள அறறாா ஒருகால பூபபா—ஊழான வறியராயினுா அது நீஙகிப பின ஒருகாலததுச செலவததாறபொலிவா,—அருள அறறாா அறறு ா மறறு ஆதல அரிது—அவவாறனறி அருளிலாதாா பாவமறுமையின அழிந தாரே, பினனொருகாலததும ஆதலிலலை. எ—று.

மறது விணமாறறினகனவநதது. மேறபொருளினமையோடு ஒருவாறரு ளெபபுமை கூறினராகலின, அது மறுததது, பிறவாறருன அதனினுஙகொடி தெனபது கூறியவாறு. (அ)

உ௪௯. தெருளாதான் மெயபபொருள கணடறறற றேரி
னருளாதான செயயு மறம. ௯

இ-ள. அருளாதான செயயும அறம தேரின—உயிரகணமாட்டு அருள்செ யயாதவன செயயுமறததையாராயின,—தெருளாதான மெயபபொருள கண டறறு — ஞானமில்லாதவன ஒருகால மெயபபொருளை உணாநதாறபோலு ம. எ-று.

மெயபபொருள மெயநூலிறசொல்லுமபொருள. நிலைபெறறஞானமிலலா தவன இடையே மெயபபொருளையுணாநதால அதனைத தனஞானமினமையா ல தானேயழிததுவிடும, அதுபோல அருளாதான இடையே அறஞசெயதால அதனைத் தனனருளாமையால தானேயழிததுவிடுமெனபதாயிறறு, ஆகவே, பி றவறஙகடகெல்லாம அருளுடைமை மூலமெனபது பெறறும. இவைநானகு பாட்டானும அததுணையிலலாதாாககு வருங்குறறஙகூறபபட்டது. (௯)

உ௫0. வலியாாமுற றனனை நினைககதான றன்னின்
மெலியாாமேற செலலு மிடதது. ௧0
உகூ ம அதி.— புலானமறுததல எக

இ-ள். வலியாா முன தனனை நினைகக—தனனினவலியாா தனனை நலிய வ ருமபொழுது அவாமுன் றானஞ்சிநிறகுநிலையினை நினைகக—தான தனனின மெலியார்மேல செலலுமிடதது — அருளிலலாதவன் தன்னினெளியாாமேல் தான நலியசசெலலுமபொழுது. எ-று.

மெலியாரெனச சிறபபுடைய உயாதிணைமேறகூறினராயினும, ஏனையஃறி ணையுங்கொளளபபடும். அதனைநினைககவே இவவுயிாககும அவவாறே அச்சமா மெனறறிநது, அதனமேல அருளுடையனுமெனபது கருதது. இதனுல அரு ள பிறததறகுபாயஙகூறபபட்டது. (௧0)

உகூ ம அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுணடலையொழிதல. கொலைபபாவததைப பினனுமுளதா

க்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனான் வருதலின் அதன்கா ரியமாதலையும் ஒருவனுடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையானுக்கு இல்லைவத ன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு,இஃதருளுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்

இ-ள். தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிது ஊன் உண்பான்— தன்னு டம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான் பிறிதோருயிரினுடம்பைத் தின்பவன்— எங்ஙனம் ஆளும் அருள்— எவ்வகையான் நடத்தும் அருளினை! எ-று.

பயனிலாத ஊன்பெருக்கலைப் பயனெனக்கருதி இக்கொடுமை செய்வானே அறிவிலாத கொடியோனென்றவாறாயிற்று. எங்ஙனமாளுமருளென்பது ஆளா னென்பது பயப்பநின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு உ

இ-ள். பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை— பொருளாற்பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க்கில்லை, — ஆங்கு அருளாட்சி ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை— அதுபோல அருளாற்பயன்கோடல் ஊன்றின்பவர்க்கில்லை. எ-று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமைபோல, அருட்பயனிழத்தற்கு ஊன்றினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊன்றினலாயினும் உயிர்கட்கு ஒருதீ ங்கு நினையாதார்க்கு அருளாட்சியழுக்கில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண் டென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (உ)

உருங. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம். ங

இ-ள். படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல— கொலைக்கருவியைத் தங்கை யிற்கொண்டவர்மனம் அதனாற்செய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அரு ளை நோக்காதவாறுபோல— ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார் மனம் நன்று ஊக்காது— பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைபடவுண்டவர் மனம் அவ்வூனையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது. எ-று.

சுவைபடவுண்டல் காயங்களான் இனியசுவைத்தாக்கியுண்டல். இதனால் ஊன்றின்றா மனம் தீங்குநினைத்தல் உவமவளவையாற்சாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (ங)

உருச. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல். ச

இ-ள். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை — அருள் யாதெனின், கொல்லாமை;— அல்லது (யாதெனின்) கோறல்— அருளல்லதியாதெனிற் கோறல்,—அவ்வூன் தினல் பொருளல்லது—ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத் தின்கை பாவம். எ-று.

உபசாரவழக்கால் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதெனக் காரணங்களாக்கியும், ஊன்றின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்கியுங் கூறினார். அருளல்லது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுதலின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது. கோறலென முன்னின்றமையின், அவ்வூனென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாக்கி, கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமையென்னும் விரதத்தையழித்தலென்றுரைப்பாருமுளர். (ச)

உருரு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு. ரு

இ-ள். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது— ஒருசாருயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்றல் ஊனுண்ணாமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது,— உண்ண அளறு அண்ணாத்தல் செய்யாது—ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனையுண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது. எ-று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனாற்றேய்ந்து சிலவாக ஏனைய பலவாய் வருதலின், உண்ணாமையுள்ளதுயிர்நிலையென்றார். உண்ணினென்பது உண்ணவெனத் திரிந்துநின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் நெடுங்காலம் நிரயத்துளழுந்துமென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேனிற்றலின் பின்னுண்பார்க்குப் பாவமில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ரு)

உருகூ. தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில். கூ

இ-ள். தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின்—பேதைமை காரணமாகவல்லது ஊன்றின்கை காரணமாக உலகங்கொல்லாதாயின்,— விலைப்பொருட்டு ஊன் தருவார் யாரும் இல்—பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை. எ-று.

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகழுந்தின்கை மு

ன்னிகழுஙகொலைகருக் காரணமாகாமையின தினபாாகருக் காரணத்தான வ
ரும் பாவமிலலையென்ற வாதியை நோக்கி, அருததாபத்தியளவையாற காரண
மாதல சாதிததலின, இதனுன மேலது வலியுறுததபபட்டது. (சு)

உருஎ. உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணாவாாப பெறின். எ

இ-ள. புலால் பிறிதொனறன் புண—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் பு
ண்,—அது உணர்வாாப பெறின் உணணுமை வேணடும—அது துய்தனமை
ய்றிவாாைப பெறின, அதனை உணணுதொழியல்வேணடும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாறறெக்கது. அம்மெயம்மையுண
ராமையின, அதனையுண்கினறுரொனபதாம. பொருநதுமாறறுனும் புலாலுண
டல இழிநததெனபது இதனுற கூறபபடடது. (எ)

உருஅ. செயிரிற றலைப்பிரிநத காடசியா ருண்ணு
ருயிரிற றலைபபிரிநத வூன. அ

இ-ள. செயிரின தலைபபிரிநத காடசியாா—மயக்கமாகிய குறறத்தினீஙகிய
அறிவினையுடையாா—உயிரின தலைப்பிரிநத ஊன உணணாா — ஒருயிரினீஙகி
வநத ஊனையுணணாா. எ-று.

தலைபபிரிவெனபது ஒருசொல. பிணமென ஊனினமெயமனம தாமேயு
ணாதலின, உண்ணுரொனருா. (அ)

உருகூ. அவிசொரிந தாயிரம வேடடலி னென்ற
னுயிாசெகுத துண்ணுமை நனறு. கூ

இ-ள. அவி சொரிநது ஆயிரம வேடடலின—தீயினகண நெய முதலிய அ
விகளைச சொரிநது ஆயிரமவேளவி வேடடலினும,—ஒன்றன உயிா செகுத்து
உணணுமை நனறு—ஒருவிலஙகினுயிாைப போககி அது நினற ஊனையுண்ணு
மை நனறு. எ-று.

அவ்வேளவிகளான வரும பயனினும இவவிரததான வரும் பயனே பெ
ரிதெனபதாம. (கூ)

உகூ0. கொலலான புலாலை மறுததானைக கைகூப்பி

யெலலா வுயிருந தொழும். க0

இ-ள். கொலலான புலாலை மறுததானை— ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாயப் புலாலையுமுணணாதவனை—எல்லாவுயிரும கைகூபபித தொழும—எலலாவுயிருங் கைகுவிததுத தொழும். எ-று.

இவவிரணடறமும ஒருங்குடையாரககலலது ஒனறேயுடையார்க்கு அதனாற பயனிலலையாகலின, கொலலாமையுமுடனகூறினா. இபபேரருளுடையான மறுமைககடடேவரின மிககானுமென அபபயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடாலும ஊனுணணாமையதுயாசசி கூறபபடடது. (க0)

உ எ ம அதி.— தவம.

அஃதாவது மனம பொறிவழி போகாது நிறறறபொருட்டு விரதஙகளான உணடிசுருககலும, கோடைககண வெயிலிலே நிறறலும, மாரியினும் பனியினும் நீரிலே நிறறலும முதலிய செயலகளை மேறகொணடு, அவறறாற றமமுயிாக்கு வருந்தன்பஙகளைப பொறுததது, பிறவுயிாகளையோமபுதல. புலானமறுதத உயிாகணமேல அருண முதிர்ந்தழிச் செயயபபடுவதாகலின், இது புலான் மறுததலின்பின வைககபபட்டது.

க0

உகூக. உற்றநோய நோன்ற லுயிாகுறுகண் செய்யாமை
யறறே தவத்திற குரு. க

இ-ள். தவத்திறகு உரு—தவததின வடிவு—உறற நோய நோனறல் உயிர்க்கு உறுகண் செயயாமை அறறே— உணடிசுருககனமுதலியவறறால தமமுயிாக்கு வருந்தனபங்களை பொறுததலும தாம பிறவுயிாகட்குத துனபஞ்செயயாமையுமாகிய அவவளவிறறு. எ-று.

மறறுள்ளனவெலலாம இவறறுளளே அடஙகுதலின, அறறேயெனத தேறறேகாரஙகொடுத்தாா. தவததிறகுருவறறெனபது யானையதுகோடு கூரிதெனபதனை யானைக்குக கோடு கூரிதெனறாறபோல ஆறுவதனபொருடகண் நானகா

வது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்திற்குக் கண்ணங்கூறப்பட்டது. (க)

உகூஉ. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது. உ

இ-ள். தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும்—பயனையனறித் தவந்தானும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே,—அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம்—ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின்முயற்சியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய முடிவுபோகலின் தவமுடையார்க்காகுமென்றும், அஃதிலாதார்க்கு அவையின்மையின் முடிவுபோகாமையின் அவமாமென்றுங் கூறினார். (உ)

உகூந. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்க டவம். ங

இ-ள். மற்றையவர்கள்—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்—துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல்—துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுளுமுதவலை விரும்பித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்! எ-று.

துப்புரவு அநுபவிக்கப்படுவன. "வேண்டியவேண்டியாங்கெய்த" றபயத்தாகலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின் மேல் விருப்பமிகுதியான் மறந்தார்போலுமெனவே, தானத்திற்றவம் மிக்கதென்பது பெற்றாம். (ங)

உகூச. ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும். ச

இ-ள். ஒன்னார்த் தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும்—அதனையுவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான் வரும்— தவஞ்செய்வார் நினைப்பராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம். எ-று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவத்திற்கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனான், அவர்க்கு அவையெண்ணுமை இயல்பென்பது பெற்றாம். ஒன்னார்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேடுமாக்கமும் நினைத்ததுணையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

௨௬௫. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும். ௫

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் — முயன்றால் மறுமைக்கட்டாம் வேண்டிய பயன்களை வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால், — செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும் — செய்யப்படுவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும். எ-று.

ஈண்டென்பதனான் மறுமைக்கண்ணென்பது பெற்றாம். மேற்கதி, வீடுபேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் தவத்தின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

௨௬௬. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு. ௬

இ-ள். தங்கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார் — தங்கருமஞ்செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச் செய்வார், — மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம் செய்வார் — அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கண் ஆசையாகிய வலையுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார். எ-று.

அநித்தமாய மூவகைத் துன்பத்ததாய உயிரின்வேறாய உடற்கு வருத்தம் வருமென்றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களான அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடு பெறுமாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ்செய்வாரென்றும், கணத்துளழிவதாய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டுப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்து கோடலின், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறினார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௬)

௨௬௭. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. ௭

இ-ள். சுடச் சுடரும் பொன்போல — தீயின்கணோடும் பொன்னுக்கு அது சுடச்சுடத் தன்னொடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல — நோற்கிற்பவர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளி விடும் — தவஞ்செய்யவல்லார்க்கு அதனான் வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும். எ-று.

சுடச்சுடரும் பொன்போலென்றாராயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின், ஒளியென்றார். (௭)

உசுஅ. தன்னுயிர் தானறப பெறறுனை யேனைய
மனனுயி ரெலலாந தொழும். அ

இ-ள். தன உயிர தான அறப பெறறுனை—தனனுயிரைத தானறனககுரித்தாகப பெறறவனை—ஏனைய மன்னுயிரெலலாம தொழும—பெருதனவாகிய மனனுயிககளெலலாநதொழும். எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தனகருமஞ்செயதல. அதனினூங்குப பெறுதற்கரியதின்மையின, பெற்றுனையெனருா. அது பெருதனவெனறது ஆசையுடபட்டு அவஞ்செயயுமுயிாகளை. சாபமுமருளுமாகிய இரணடாறறலுமுடைமையின, தொழுமென்ருா. (அ)

௩௧ உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம.

உகக. கூற்றங குதித்தலுங கைகூடு நோறறலி
ன்றற றலைபபட டவர்க்கு. கூ

இ-ள். கூற்றம குதித்தலும் கைகூடும—கூறறத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவதாம்—நோறறலின ஆறறல தலைபபட்டவாககு—தவததான வரும ஆறறலைத் தலைப்பட்டாாககு. எ-று.

சிறபபும்மை அது கூடாமை விளககிறறு, மனனுயிரெல்லாநதொழுதலேயனறி இதவுங்கைகூடுமென எசசவுமமையாகவுரைபபினுமமையும. ஆறறல சாபவருளகள. இவைநானகுபாட்டாலும் தவஞ்செயவாரது உயாசசி கூறப்பட்டது. (கூ)

உஎ0. இலர்பல ராகிய காரண நோறபார
சிலாபலர் நோலா தவா. க0

இ-ள். இலா பலராகிய காரணம்—உலகததுச செலவாகள் சிலராக நல்கூரவாா பலராதறகுக காரணம யாதெனின,—நோறபாா சிலா நோலாதவா பலா—அது தவஞசெயவாா சிலராக அது செயயாதாா பலராதல. எ-று.

செல்வநல்குரவெனபன ஈணடறிவினது உணமையினமைகளையுங குறிததுநின்றன, என்னை? “நுணணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பணணபபணைத்த பெருஞ்செலவம” *எனருராகலின. நோறபாா சிலரெனக் காரணங கூறினமையான, காரியம வருவிததுரைககபபட்டது. தவஞசெயயாதாாககு இமமையினபமுமிலலையென இதனால அவரது தாழவு கூறபபட்டது. (க0)

அஃதாவது தாம விட்டகாமவினபததை உரனினமையிற பினனும் விருமபு மாறுதோனற அவவாறே கொணடு நினறு தவததோடு பொருநதாததாய தீய வொழுக்கம. அது விலககுதறகு, இது தவததினபின வைக்கபபட்டது.

உஎக. வஞச மனததான படிறறொழுககம பூதஙக
ளைந்து மகததே நகும. க

இ-ள். வஞச மனத்தான் படிறறொழுக்கம—வஞ்சம பொருநதிய மனததை யுடையவனது மறைநதவொழுககததை — பூதஙகள ஐநதும அகததே நகு ம— உடம்பாய அவனோடு கலநது நிறகினற பூதஙகளைநதுஙகணடு தமமுள ளே நகும். எ-று.

காமம தனகணணே தோனறி நலியாநிறகவும அதனதினமைகூறிப புறததா ரை வஞசித்தலின வஞசமனமெனறும, அந்நலிவு பொறுககமாட்டாதொழுகு ங் களவொழுக்கததைப் படிறறொழுககமெனறும, உலகத்துக்களவுடையார பிறரறியாமறசெயவனவறறிறகு ஐமபெருமபூதஙகள சானறாகலின, அவவொ ழுக்கததையும் அவனமறைககின்றவாற்றையுமறிநது அவனறியாமற றமமுள

* நாலடியார், அறிவினமை,— நுணணுணா வினமை வறுமை யஃதுடை மை—பணணப பணைதத பெருஞசெலவ—மெணணுங்காற—பெணணவா யா ணிழநத பேடி யணியாளோ— கணணவாத தகக கலம.

ளே நகுதலின, அகததேநகுமென்றுங்கூறினர். செய்தகுறறம் மறையாதாகலி ன், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதெனபது கருதது. (க)

உஎஉ. வானுயா தோறற மெவன்செயயுந தன்னெஞசந
தானறி குறறப படின். உ

இ-ள். வான உயா தோறறம எவன செயயும— ஒருவனுககு வானபோலு யாநத தவவேடம என்ன பயனைச செயயும,—தான அறி குறறம தன நெஞ சம் படின—தான குறறமெனறறிநத அதனகணணே தனனெஞசு தாழுமா யின. எ-று.

வானுயாதோறறமென்பது "வானமுேயகுடி" என்றுறபோல இலககணவ ழக்கு. அறியாது செயத குறறமலலது அறிநதுவைததுச செயத குறறங கழு வபபடாமையின, நெஞசு குற்றததாயேவிடும, விடவே, நினற வேடமாததிர ததிறகுப புறததாரை வெருட்டுதலேயலலது வேறுபயனிலலையெனபதாம.(உ)

உஎங. வலியி னிலலைமையான் வலலுருவம் பெறறம
புலியினறேல போாததுமேயங தறறு. ங

இ-ள. வலி இல நிலைமையான வலலுருவம்— மனததைத தனவழிபபடுத தும் வலியிலலாத இயலபினையுடையான வலியுடையார் வேடததைககொணடு தான் அதன் வழிபபடுதல—பெறறம புலியினறேல போாதது மேயநதறறு —பசு காவலா கடியாமற புலியினறேலப போாததுப பைஙகூழை மேயந தாறபோலும. எ-று.

இலபொருளுவமை. வலியினிலலைமையானெனற அடையானும, மேயநதற றெனனுநதொழிலுவமையானும, வலலுருவததோடு மனவழிபபடுதலெனபது பெறறும. காவலா கடியாமை புலி புறறினறுதெனபதனுனும, அசசததானு மாம; ஆகவே, வலலுருவஙகோடறகுப பயன அனனகாரணஙகளான உலகத தாா அயிராமையாயிறறு. இவவாறு தனககுரிய இலலாளையுநதுறநது வலியுமி னறிப் பிறா அயிராத வலலுருவமுஙகொணடு நினறவன மனவழிபபடுதலா வது தன மனமோடியவழியே ஓடி மறைநது பிறாககுரிய மகளிரை விழைத லாம. அவவாறுதல, பெறறம தனககுரிய புலலைவிடடுப பிறாக்குரிய பைஙகூ ழை மேய்நதாறபோலுமெனற உவமையான, அறிக. (ங)

உஎச. தவமறைந் தலலவை செயதல புதனமறைநது
வேடடுவன் புடசிமிழதத தறறு. ச

இ-ள. தவம மறைநது அலலவை செயதல— அவவலியினிலலைமையான த வவேடததினகணணே மறைநதுநினறு தவமலலவறறைச செயதல—— வேட டுவன புதல மறைநது புள சிமிழததறறு—வேடடுவன புதலினகணணே ம றைநதுநினறு புட்களைப் பிணித்தாறபோலும. எ-று.

தவம ஆகுபெயா. தவமலலவறறைச செயதலாவது பிறாக்குரிய மகளிரை த தனவயததாககுதல. இதுவும இநதொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎரு. பற்றற்றே மென்பார் படிறறொழுக்க மெறறெறறென்

ஏதம் பலவுந் தரும். ரு

இ-ள். பறறு அறறேம எனபார படிறறொழுககம— தம்மைப் பிறர் நன்கு மதிததறபொருட்டு யாம பறறற்றேமெனறு சொலவாரது மறைந்தவொழுககம்,—எறறு எறறு எனறு ஏதம் பலவும தரும—அபபொழுது இனிதுபோல தோனறுமாயினும, பின எனசெயதேம எனசெயதேமெனறு தாமேயிரஙகுமவகை, அவாக்குப் பலதுனபஙகளையுங கொடுக்கும எ-று.

சொல்லளவலலது பறறறுமையின, பறறறறேமெனபாரொனறும, சிறிதாய க் கணததுளளே அழிவதாய இனபததினபொருட்டுப பெரிதாய நெடுஙகால நிறபதாய பாவநதைச் செயவாா அதனவிளைவினகண் அநதோ வினையேயென றழுஙகுவராகலின, எறறெறறெனறுஙகூறினாா. இவையைநதுபாட்டானும கூடாவொழுக்கததினிழுககம கூறபபட்டது. (ரு)

உஎகூ. நெஞ்சிற றுறவாா துறநதாாபோல வஞ்சிததது
வாழவாரின வனகணா ரில. கூ

இ-ள். நெஞ்சின துறவாா— நெஞ்சாறபறறறுதலைத்து— துறநதாாபோல் வஞ்சித்து வாழவாரின —பறறறறாரபோனறு தானஞ்செயவாரை வஞ்சித து வாழுமவர்போல— வனகணாா இல—வனகணமையையுடையாா உலகத் தில்லை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞசிததலாவது யாம் மறுமைககடடேவராதறபொருட்டு இவ்வருநதவாககு இனனதீதுமெனறு அறியாதீநதாரை அறுகொணடு இழிபிறபபினராக்குதல. அவா இழிபிறபபினராதல "அடஙகலாக கீநத தானப பயததினு லலறு மூநநீத—தடஙகட னடுவுட டீவு பலவுள வவுறுட் டோனறி— யுடமபொடு முகஙக ளொவவா ரூழகனி மாநதி வாழவா — மடஙக லஞ சீறறத துபபின மானவேன் மனன ரேறே."* எனபதனானறிக. தமக்கு ஆவன செயதாாக்கு ஆகாதன விளைததலின, வன்கணாரிலலெனறாா. (கூ)

உஎஎ. புறஙகுன்றி கண்டனைய ரேனு மகஙகுன்றி
மூககிற கரியா ருடைதது. எ

இ-ள். குனறிபபுறம கணடு அனையரேனும— குனறியினபுறமபோல வேட தததாற செமமையுடையராயினும,— குனறி மூககின அகம கரியாா உடைத து— அதனமூக்குபபோல மனமிருணடிருபபாரை உடைதது உலகம. எ-று.

குனறி ஆகுபெயா. செமமை கருமையெனபன பொருளினகணிறததை வி
ட்டுச் செபபததிறும அறியாமையினுஞ் செனறனவாயினும, பண்பாலொததலி
ன, இவை பணபுவமை "கூழின மலிமனம் போனறிரு ளாகினற கோகில
மே."† என்பதமத. (எ)

உஎஅ. மனததது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைநதொழுகு மாந்தர் பலர். அ

---

* சீவகசிநதாமணி, முத்தியிலம்பகம, தானபபயன, கசு.

† திருச்சிறறமபலக்கோவையாா, நஉஉ.—வாழும் படியொன்றுங் கண்டில
ம் வாழியிம் மாமபொழிறறேன— சூழு முகச்சுறறும டுறறின வாறறெண்
டை யஙகளிவா—யாழின மொழிமஙகை பங்கனசிற றமபல மாதரியாக்—
கூழின மலிமனம போன்றிரு ளாகினற கோகிலமே.

இ-ள். மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தமமனததினகண்ணதாக— மாண்டா
ர நீராடி — பிறாகருத தவததான மாட்சிமையுடையராய நீரின்மூழ்கிக்காட்
டி—மறைந்து ஒழுகும் மாநதர் பலர்—தாம் அதனகண்ணே மறைந்து செ
ல்லும மாநதா உலகத்துப பலா. எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள. அவை போகற்கனறி மாண்டாரொனறு
பிறா கருதுதறகு நீராடுதலான், அதனொழிகி அவா மறைததொழுகுகின்றா.
இனி மாணடாாநீராடியெனபதறகு மாட்சிமைபபட்டாரது நீரைமயயுடை
யராயென உரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டானும அவ்வொழுக்கமுடை
யாரதுகுறறமும அவரையறிநது நீககலவேண்டுமெனபதும கூறபபட்டன.(அ)

உஎகூ. கணைகொடி தியாழ்கோடு செவவிதாங் கனன
வினைபடு பாலாற கொளல. கூ

இ-ள். கணை கொடிது யாழ கோடு செவவிது—அம்பு வடிவாறசெவ்விதா
யினும, செயலாறகொடிது, யாழ கோட்டால வளைந்ததாயினும, செயலாறசெ
வவிது,— ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால கொளல— அவவகையே தவஞ்
செயவோரையுங கொடியா செவவியரெனபது, வடிவாறகொள்ளாது, அவா
செயல்பட்ட கூறறானே அறிநதுகொளக. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுககுச்செயல இசையாலினபம் பயத்தல். அ

வ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியனெனவும், அறமாயிற் செவ்வியனெனவுங் கொள்கவென்பதாம். இதனான் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௨௮௦. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின். ௧௦

இ-ள். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா— தவஞ்செய்வாராகுத் தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா,— உலகம் பழித்தது ஒழித்துவிடின்—உயர்ந்தோர் தவத்திற்காகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்துவிடின், எ-று.

பறித்தலும் மழித்தலுளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உணர்த்தலின், அது கூறாராயினார். இதனாற் கூடாவொழுக்கமில்லார்க்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

௨௯ ம் அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செய்தலோடொத்தலின், கள்ளாமையென்றார். இல்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விளையாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங்கொள்ளினும் அமையும், துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப் போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கற்பாலதாய அவர்மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பற்றப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அதுதன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோரிழுக்காதல் அறிக

இவ்வாறு வாய்மை முதற் கொல்லாமையீறாய நான்கதிகாரத்திற்குமொக்கும். பொருள்பற்றி நிகழுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்பற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௮௧. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. ௧

இ-ள். எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான்— வீட்டினையிகழாது விரும்புவான் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான்— எனைத்தொன்றும்

களளாமை தன நெஞசு காகக— யாதொருபொருளையும பிறரை வஞசித்துக் கொளளக் கருதாவகை தனனெஞசினைக காக்க. எ-று.

எள்ளாதெனனும எதிமறைவினையெசசம எளளாமையெனத திரிநது நின றது. வீடடினைஇகழதலாவது காடசியே அளவையாவதெனறும, நிலம, நீர், தீ, வளியெனப பூதம நானகேயெனறும, அவறறது புணாசசி விசேடததாறறோ ன்றிப் பிரிவான மாயவதாய உடமபினகணணே அறிவு மதுவினகடகளிபபுப்போல வெளிப்பட்டழியுமெனறும, இறநதவுயிர பின பிறவாதெனறும, இ ன்பமும பொருளும் ஒருவனறெ செயயபபடுவதெனறுஞ சொலலும உலோகா யதமுதலிய மயககநூலகளைத தெளிநது, அவறறிறகேறப ஒழுகுதல். ஞான த்திறகேதுவாய மெயநூறபொருளையேனும ஆசிரியனை வழிபட்டனறி அவ னைவஞ்சிததுக கொளளின, அதுவுஙகளவாமாகலின, எனைததொன்றுமெனறா ர். நெஞசுகளளாமற காககவெனவே, துறநதாாககு விலககபபட்ட களளுதல கள்ளககருதுதலெனபது பெறறும். (க)

உஅஉ. உளளததா லுளளலுந தீதே பிறன்பொருளைக்
களளததாற கொளவே மெனல. உ

இ-ள். உளளததால உளளலும தீதே— குறறஙகளைத தன்னெஞசாறகருது தலும துறநதாாககுப பாவம,— பிறன பொருளைக களளததால கொளவேம் எனல—ஆதலால, பிறனொருவனபொருளை அவன அறியாவகையால வஞசித துககொளவேமெனறு கருதறக. எ-று.

உளளததாலென வேணடாது கூறினா, அவருளளம ஏனையாருளளம போ லாது சிறபபுடைததெனபது முடிததறகு. உளளலுமெனபது இழிவுசிறபபு ம்மை. அலவிகுதி வியஙகோளெதிாமறைககண வநதது. இவையிரணடுபாட டானும இாணடைககுக களவாவது இதுவெனபதூஉம அது கடியபபடுவதென பதூஉங கூறபபடடன. (உ)

உஅந. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். ந

இ-ள். களவினால ஆகிய ஆககம— களவினாலுளதாகிய பொருள— ஆவ துபோல அளவிறநது கெடும—வளாவதுபோலத தோனறித் தனனெலலையை க் கடநது கெடும. எ-று.

ஆககததிறகேதுவாகலின், ஆககமெனபபடடது. எலலையைக்கடநதுகெடுத லாவது தான போநகாற பாவததையும் பழியையும நிறுததிச செயதவறத்தை யும் உடனகொணடுபோதல். அளவறிநதெனறு பாடமோதி, அவர் பயன்கொ

ள்ளுமளவறிந்து அவ்வளவிறகு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளா. (௩)

உ-அ௪. களவினகட கனறிய காதல விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும. ௪

இ-ள. களவினகண கனறிய காதல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்க ணணே மிக்க வேட்கை—விளைவினகண வீயா விழுமம தரும—அபபொழுது இனிதுபோலத தோனறித தான பயன கொடுககுமபொழுது தொலையாத இடுமபையைக கொடுககும. எ-று.

கனறுதலான எஞஞானறும அககளவையே பயிலவிததது அதனுற பாவமும பழியும் பயநதேவிடுதலின, வீயாவிழுமநதருமெனறுா. இவையிரணடுபாட டானும அது கடியபபடுதறகுக காரணஙகூறபபடடது. (௪)

உ-அ௫. அருளகருதி யனபுடைய ராதல பொருள்கருதிப
பொசசாபபுப பாாபபாாக ணில. ௫

இ-ள். அருள கருதி அனபு உடையராதல—அருளினது உயாசசியையறிந து அதனமேல அனபுடையாாயொழுகுதல—பொருள கருதிப பொசசாபபு ப பாாபபாாகண இல—பிறாபொருளை வஞசிததுககொளளக கருதி அவரது சோாவு பாாபபாாமாடடு உணடாகாது. எ-று.

தமககுரிய பொருளையும அதனது குறறம நோககித துறநது போந்தவா பி ன பிறாககுரிய பொருளை நனகுமதிதது அதனை வஞசிததுககோடறகு அவா து சோாவுபாாககும மருடசியராகலின, அவாமாடடு, உயிாகணமேலருளசெ யதல நமககுறுதியெனறறிநது அவவருளின வழுவாதொழுகுதலருடசி, கூடா தெனபதாம (௫)

உ-அ௬ அளவினக ணினறொழுக லாறறாா களவின்கட
கனறிய காத லவா. ௬

இ-ள. அளவினகண நினறு ஒழுகல ஆறறாா— உயிா முதலியவறறையள ததலாகிய நெறியினகணினறு அதறகேறப ஒழுகமாடடாா—களவினகண க னறிய காதலவா—களவினகணணே மிகக வேடகையையுடையாா. எ-று.

உயிாமுதலியவறறையளததலாவது காடசி முதலாகச சொலலபபடட அள வைகளான உயிாபபொருளையும, அதறகு அநாதியாய வருகினற நலவினை தீ வினைக குறறவிளைவுகளையும, அவறறான அது நாறகதியுட பிறநதிறநது வருத லையும, அது செயயாமல அவறறைக கெடுததறகுபாயமாகிய யோக ஞானஙக

ளேயும, அவறருன அஃதெயதும வீடடிேேயும, அளநது உளளவாறறிதல. இ
தனே ஆருகதா தருமததியானமெனப. அதறகேறப ஒழுகுதலாவது அவவள
ககபபடடனவறறுள தீயனவறறினீஙகி நலலனவறறினவழி நிறறல. (சு)

உஅஎ. களவெனனுங காரறி வாணமை யளவென்னு
மாறறல புரிந்தாாக ணில. எ

இ-ள. களவு எனனும கார அறிவாணமை—களவெனறு சொலலபபடுகின
ற இருண்டவறிவினேயுடையராதல—அளவு எனனும ஆறறல புரிநதாகனை
இல்—உயிா முதலியவறறை அளததலெனனும பெருமையை விருமபினுாக
ணிலலே, எ-று.

கக

அஉ உகூம அதி.—கள்ளாமை.

இருள் மயககம். காரியததைக காரணமாகவுபசரிததுக் களவெனனுங் கா
ரறிவாணமையெனறும, காரணததைக காரியமாகக் அளவெனனுமாறறலெ
னறுங்கூறினா. களவுநதுறவும இருளுமொளியும்போலத தம்முண்மாருகலி
ன, ஒருஙகு நிலலாவெனபது இவை மூன்றுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிநதாா நெஞசத தறமபோல நிறகுங
களவறிநதார் நெஞசிற கரவு. அ

இ-ள. அளவு அறிநதாா நெஞசதது அறமபோல நிறகும— அவவளததலே
யே பயினறவா நெஞசதது அறம நிலைபெறறுறபோல நிலேபெறும—களவு
அறிநதாா நெஞ்சில கரவு—களவையே பயினறவா நெஞசதது வஞ்சனே.எ-று.

உயிாமுதலியவறறை அளநதறிநதாாககுத் துறவறஞசலியாதுநிறகுமெனப
து அவவுவமையாறபெறறும. களவோடு மாறினறி நிறபது இதனுற கூறப
பட்டது. (அ)

உஅகூ. அளவலல செயதாஙகே வீவா களவலல்
மறறைய தேறறு தவா. கூ

இ-ள. அளவு அலல செயதாஙகே வீவா— அவவளவலலாத தீய நினேவுக
ளே நினேததபொழுதே கெடுவா—களவு அலல மறறைய தேறருதவா—களவ
லலாத பிறவறறை அறியாதவா. எ-று.

தீயநினேவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞசிககுமாறும, அவவஞசனேயா
ல் அது கொளளுமாறும், கொணடவதனல தாமபுலனகளே நுகருமாறும மு

தலாயின. நினைததலுஞசெயதலாகலிற செயதெனறும, அஃது உளளவறறுக ளைப போககிக கரநத சொறசெயலகளைப புகுவிததது அபபொழுதே கெடுககு மாகலின ஆஙகே வீவொனறுஙகூறினா. மறறையவாவன அறநதாாககு உண வாகவோதபபட்ட காய கனி கிழஙகு சருகு முதலாயினவும, இலவாழவாா செயயுந தானஙகளுமாம. தேறறுமை அவறறையே நுகாநது அவவளவானி றைநதிருததலை அறியாமை. இதனுற களவாா கெடுமாறு கூறபபட்டது. (௯)

௨௯0. கள்வாாககுத தளளு முயிாநிலை களளாாககுத
தளளாது புததே ளுலகு. ௧0

இ-ள். களவாாககு உயிாநிலை தளளும—களவினைப பயிலவாாககுத தமமி ன் வேறலலாத உடம்புந தவறும, —களளாாககுப புத்தேளுலகு தளளாது —அது செயயாதாாககு நெடுஞசேணதாகிய புததேளுலகுநதவறாது. எ-று.

உயிா நிறறறகிடனுகலின, உயிாநிலையெனபபட்டது. சிறபபுமமைகளிரணடு ம் விகாரததாறறொககன. இமமையினும அரசனுலொறுககபபடுதலின உயிாநி லையுந தளளுமெனறும, மறுமையினுந தேவராதல கூடுதலிற புததேளுலகுந தளளாதெனறுங கூறினா. "மறறது—தளளினுந தளளாமை நீதது"* என புழியும தளளுதல இபபொருட்டாதலறிக.இதறகுப பிறவாறுரைபபாருமுளா. இதனுல இருவாபயனும ஒருஙகு கூறபபட்டது. (௧0)

---

* திருக்குறள் ௬௩௧.

௩0 ம அதி.— வாயமை.

அஃதாவது மெயயினது தனமை. பெருமபானமையுங காமமும பொரு ளுமபறறி நிகழவதாய பொய்மையை விலககலின, இது கூடாவொழுககம க ளளாமைகளினபின வைககபபட்டது.

௨௯௧. வாயமை யெனபபடுவ தியாதெனின யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல. ௧

இ-ள். வாயமை எனபபடுவது யாது எனின—மெயமையெனறு சிறபபித துச சொலலபபடுவது யாதெனறு வினவின,—தீமை யாதொனறும இலாத சொலல—அது பிறிதோருயிாககுத தீஙகு சிறிதும பயவாத சொறகளைச சொ

லனுதல். எ-ளு.

தீமை யாதொன றுமிலாதவென இளைப்பும், எனப்படுவதென்பது "ஊறொன ப படுவ துறையூா" என்றுறபோல நினற து. இதனுன நிகழ்ந்தது கூறலென பது நீககப்பட்டது. அதுதானும், தீங்கு பயவாதாயின மெய்ம்மையாம், பய பபிற பொய்ம்மையாமெனபது கருதது. (க)

உகூ உ. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின் உ

இ-ள். புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின—பிறாக்குக் குற்றந் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின்,—பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த— பொய்ம் மைச்சொறகளும் மெய்ம்மைச்சொறகளின பாலவாம். எ-று.

குற்றந்தீர்ந்தநன்மை அறம், அதனைப பயத்தலாவது கேட்டல் சாக்கா ட்டாதல் எய்தநின்றதோருயிர் அச்சொற்களின பொய்ம்மையானே அதனினீங கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற பொய்ம்மையா ம், பயப்பின மெய்ம்மையாமெனபது கருதது. இவையிரண்டுபாட்டானும் தீ ஙகு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெ ய்ம்மையெனவும், நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும் தீஙகு பயக்கும் நிகழ ந்தது கூறலும பொய்ம்மையெனவும், அவற்றிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உகூங. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின
றன்னெஞ்சே தன்னைச சுடும். ங

இ-ள். தன நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க—ஒருவன தன்னெஞ்சறிவதொன றனைப பிறரறிந்திலரென்று பொய்யாதொழிக, — பொய்த்தபின தன நெஞ சே தன்னைச சுடும—பொய்த்தானாயின், அதனையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பா வத்திறகுக் கரியாய் நின்று, தன்னை அதன பயனாய துன்பத்தையெய்துவிக் கும். எ-று.

நெஞ்சு கரியாதல் "கண்டவ ரிலலென வுலகத்து ளுணராதார — தங்காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளுள—நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்ப வு மறையாவா—நெஞ்சத்திற குறுகிய கரியிலலை யாகலின" எனபதனானுமறி க. பொய்மறையாமையின், அது கூறலாகாதெனபது இதனுற கூறப்பட்ட து. (ங)

உகூச. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன். ச

இ-ள். உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின்—ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற்கேற்பப் பொய் கூறுதொழுகுவனாயின்,—உலகத்தார் உள்ளத்துளெல்லாம் உளன்—அவன் உயர்ந்தோருள்ளத்தின்கணெல்லாம் உளனாம். எ-று.

உள்ளத்தாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய் கூறுதொழுகுதலாவது மெய் கூறியொழுகுதல். அவன்றற்றன்றருமைநோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பரென்பதாம். இதனான் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

உகூரு. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை. ரு

இ-ள். மனத்தொடு வாய்மை மொழியின்—ஒருவன் தன் மனத்தோடு பொருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின்,—தவத்தொடு தானம் செய்வாரின் தலை—அவன் தவமுந்தானமும் ஒருங்குசெய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன். எ-று.

மனத்தோடுபொருந்துதல் மனத்திற்கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற் செய்யுமவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாற்செய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம்.

உகூசா. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும். சா

இ-ள். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை—ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய்யாமையையொத்த புகழ்க்காரணமில்லை,—எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும்—மறுமைக்கு மெய் வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லாவறங்களையுந் தானே கொடுக்கும் எ-று.

புகழ் ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றானும் துறவறத்திற்கு உண்ணாமை முதலியவற்றானும் வருந்தல்வேண்டுமன்றே, அவ்வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ்விருவகைப்பயனையுந் தானே தருமென்பார், எய்யாமையெல்லாவறமுந்தருமென்றார். (சா)

உகூஎ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின்—ஒருவன் பொய்யாமையையே பொய்யாமையையே செய்யவல்லனாயின்,—பிற அறம் செய்யாமை செய்யாமை நன்று—அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று. எ-று.

அடுக்கிரண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேற்று, ஏனையது துணிவின் மேற்று. பலவறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சில தவறிற் குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய இத்னையே மேற்கொண்டு தவறுமற் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப் பொய்யாமற்செய்யிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப் பொய்கூறிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனாற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவறங்களெல்லாந் தரும பயனைத் தானே தருமாற்றலுடைத்தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

நுகம அதி.— வெகுளாமை அடு

உகூஅ. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். அ

இ-ள். புறம் தூய்மை நீரான் அமையும்— ஒருவனுக்கு உடம்பு தூயதாந் தன்மை நீரானேயுண்டாம், — அகம் தூய்மை வாய்மையான் காணப்படும் — அதுபோல மனந்தூயதாந்தன்மை வாய்மையானுண்டாம். எ-று.

காணப்படுவதுள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூயதாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூயதாதல் மெய்யுணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகந்தூய்மைக்கு வாய்மையல்லது காரணமில்லையென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டுதூய்மையும் வேண்டுமென்பதூஉம் பெற்றாம். (அ)

உகூகூ. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. கூ

இ-ள். எல்லாவிளக்கும் விளக்கு அல்ல — புறத்திருள்கடியும் உலகத்தார் விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா,—சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு—துறவானமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே விளக்காவது. எ-று.

உலகத்தார் விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற்குப் போகாதவிருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். அவ்விருளாவது அறியாமை. பொய்யாதவிளக்கென்பது குறைந்துநின்றது. பொய்கூறாமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையா

ன வரும விளககமே விளககமெனறுணாபபாருமுளா. (௯)

௩00. யாமெயயாக கணடவறறு ளிலலை யெனைததொன்றும
வாயமையி னல்ல பிற. ௧0

இ-ள். யாம மெயயாக கணடவறறுள—யாம மெயந்நூலகளாகக கண்ட நூலகளுள—எனைததொனறும வாயமையின நலல பிற இலலை— யாதொரு தனமையானும வாயமையின மிககனவாகச சொலலபபடட பிறவறஙகளில லை. எ-று.

மெயயுணாததுவனவறறை மெயயெனறா. அவையாவன தஙகண மயகக மினமையின பொருளகளையுளளவாறுணரவலலராயக காம வெகுளிகளினமை யின அவறறையுணாநதவாறே உரைககவும வலலராய, இறைவா அருளான உலகததா உறுதியெயததறபொருடடுக கூறியவாகமஙகள. அவையெலலாவ றறினும இஃதொபபமுடிநததெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும இவவறத தலைமை கூறபபடடது. (௧0)

௩௧ ம அதி. — வெகுளாமை.

அஃதாவது சினததைச செயதறகுக் காரணம ஒருவனமாட்டுளதாயவி டததும் அதனைச் செயயாமை. இது பொயமமைபறறி நிகழவதாய வெகுளி யை விலககலின், வாயமையினபின வைக்கபபடடது.

௩0௧. செலலிடததுக காபபான் சினஙகாபபா னலலிடததுக
காககினென காவாககா லென். ௧

இ-ள். சினம செல இடததுக் காபபான காபபான—தன சினம பலிககு மிடதது அதனையெழாமறறடுபபானே அருளாறறடுபபானுவான;— அல இடததுக காக்கின என காவாககால என—ஏனைபலியாதவிடதது அதனைத தடுததாலென தடாதொழிநதாலென எ-று.

செலலிடம அலலிடமெனறது தவததாற றனனினமெலியாாயும வலியா ாயும. வலியாாமேற காவாவழியும அதனான அவாககு வருவதோாதீஙகின மையிற காததவழியம அறனிலலையெனபாா, காககினென காவாககாலெனனெ னறா. இதனான வெருளாமைககிடங கூறபபடடது. (௧)

௩0௨. செலலா விடததுச சினநதீது செலலிடதது

இ-ள். சினம செலலா இடததுத் தீது— ஒருவன வெகுளி தன்னின வலி யாாமேலெழின் தனககே தீதாம,—செல இடததும அதனின தீய பிற இல —மறறையெளியாாமேலெழினும அதனிறறீயன பிற இலலை. எ-று.

செலலாவிடததுச சினம பயபபது இமமைககண அவரான வருமேதமே, ஏனையது இம்மைககடபழியும மறுமைககடபாவமும பயததலின, அதனிறறீ யன பிறவிலலையெனறாா. ஓரிடகதுமாகாதெனபதாம. (உ)

௩0௩. மறததல வெகுளியை யாாமாடடுந தீய
பிறகக லதனான வரும. ௩

இ-ள் யாாமாடடும வெகுளியை மறததல— யாவாமாடடும வெகுளியை யொழிக;—தீய பிறததல அதனான வரும — ஒருவாககுத் தீயனவெலலாமு ளவாதல அதனான வரும ஆகலான. எ-று.

வலியாா, ஒபபாா, எளியாரெனனும மூவா மாடடும ஆகாமையின யாாமா டடுமென றும, மனததாறறுறறாாககு ஆகாதனவாகிய தீசசிநதைகளெலலா வறறையும பிறபிததலின தீயபிறததலதனான வருமெனறுங்கூறினாா (௩)

௩0௪. நகையு மூவகையுங கொலலுஞ சினததிற
பகையு முளவோ பிற. ௪

இ-ள். நகையும உவகையும கொலலும சினததின — துறநதாாககு அரு ளானுளவாய முகததினகணநகையையும மனததினகணுவகையையுங கொனறு கொணடெழுகினற சினமேயலலது— பிற பகையும உளவோ— அதனிற பி றவாய பகைகளும உளவோ இலலை. எ-று.

துறவாற புறபபகையிலராயினும உடபகையாய நினறு அருணமுதலிய நட் பினையும பிரிததுப பிறவிததுனபமுமெயதுவிததலான, அவாககுச சினததின மிகக பகையில்லையாயிறறு. இவைமூனறுபாடடானும வெகுளியது தீஙகு கூ றபபடடது. (௪)

௩0௫. தன்னைத்தான் காககிற சினஙகாகக காவாககாற
றன்னையே கொலலுஞ் சினம. ௫

இ-ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க—தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க,—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின், அச்சினந் தன்னையே கெடுக்கும் கடுந்துன்பங்களையெய்துவிக்கும். எ-று.

"வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்"பயந்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம் விடுதற்காக இழந்து அத்தவத்துன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையேகொல்லுமென்றார். "கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்"* என்புழிப்போலக் கொல்லச்சொல் ஈண்டித் துன்பமிகுதியுணர்த்திநின்றது. (௫)

௩௦௬. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு மேமப் புணையைச் சுடும். ௬

இ-ள். சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி—சினமென்னும் நெருப்பு—இனம் என்னும் ஏமப்புணையைச் சுடும் — தனக்கு இடமானவரையேயன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையையுஞ் சுடும். எ-று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர், தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழிலதென்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயர்திணைப்பன்மைமேல் வைத்து ஏனைநான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்கொண்டார், ஈண்டு உருவகஞ்செய்கின்றது துறந்தார்சினத்தையேயாகலின். சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுடுவது தான்சேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேர்ந்தவிடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களாற்பெரியராயக் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணை ஏமத்தையுப்தேசிக்கும் புணை. இனமென்னுமேமப்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுளழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தன்னையும் வீழ்ந்து எடுப்பாரையுமகற்றுமென்பதாம். (௬)

௩௦௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. ௭

இ-ள். சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தன்னுறற்லுணர்த்துவதோர் குணமென்று தனக்குக்கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்— நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று—நிலத்தின்கண் அறைந்தவ

னகை அநநிலததையுறுதல தபபாதவாறுபோலத தபபாது. எ-று.

வைசேடிகா பொருள, பணபு, தொழில, சாதி, விசேடம, இயைபு என்ப னவறறை அறுவகைபபொருளெனறுறபோல, ஈண்டுக குணம பொருளெனப படடது. பிழையாதவற்றென்பது குறைநது நினறது. இவைமூனறுபாடடானு ம வெகுண்டார்க்கு வருந தீஙகு கூறபபடடது. (எ)

* நாலடியார, ஈயாமை,—இரவலா கனறுக வீவாரா வாக—விரகிற சு ரபபதாம வணமை—விரகினறி—வலலவ ரூனற வடியாபோல வாயவைதது க்—கொல்லச சுரபபதாங் கீழ.

அஅ கூஉ ம அதி.— இன்னுசெய்யாமை

கூ0அ. இணரெரி தோயவன்ன வின்னு செயினும்
புணரின வெகுளாமை நன்று. அ

இ-ள. இணர எரி தோயவு அனன இனனு செயினும— பலசுடாயுடைத தாய பேரெரிவநது தோயநதாலொதத இனனுதவறறை ஒருவன செயதானு யினும,—வெகுளாமை புணரின நனறு— அவனை வெகுளாமை ஒருவறகுக் கூடுமாயின, அது நனறு, எ-று.

இனனுமையின மிகுதி தோனற இணரெரியெனறும, அதனை மேனமேலு ஞசெயதல தோனற இனனுவெனறும், அசசெயல முனிவாயும வெகுளிக குமெனபது தோனறப புணரினெனறுங கூறினா. இதனுன வெகுளாமையது நனமை கூறபபடடது. (அ)

கூ0கூ. உளளிய வெலலா முடனெயது முளளததா
லுளளான் வெகுளி யெனின. கூ

இ-ள. உளளததால வெகுளி உளளான எனின— தவறுசெயயுமவன, தன மனததால வெகுளியை ஒருகாலும நினையானுயின,— உளளிய எலலாம் உ டன் எயதும— தானகருதிய பேறெலலாம ஒருஙகே பெறும எ-று.

உளளததாலென வேணடாது கூறியவதனுன, அருளுடையுளளமெனபது மு டிநதது. அதனுனுளளாமையாவது அவவருளாகிய பகையைவளாததறு அதனு ன முறறக கடிதல. இமமை மறுமை வீடெனபன வேறுவேறு திறத்தனவா யினும, அவையெலலாம இவவொனறுனேயெயதுமெனபாா, உளளியவெல லாமுடனெயதுமெனருா. இதனுன வெகுளாதாாககு வரும நனமை கூறபப டடது. (கூ)

கூகo. இறந்தா ரிறநதா ரனையா சினததைத
துறநதா துறநதா துணை. கo

இ-ள். இறநதாா இறநதாா அனையா— சினததினகணணே மிககாா, உயிருடையராயினும, செததாரோடொபபா,—சினததைத துறநதாா துறநதாா துணை— சினததைத துறநதாா, சாதறறனமையராயினும, அதனையொழிநதாரனவினா. எ-று.

மிககசினததையுடையாாககு ஞானமெயதுதறகுரிய உயிா நினறதாயினும் கலககததான அஃதெயதாமை ஒருதலையாகலின, அவரை இறநதாரனையரென றும, சினத்தை விட்டாாககுச சாககாடெயதுதறகுரிய யாககைநினறதாயினும, ஞானததான வீடுபெறுதல ஒருதலையாகலின, அவரை வீடுபெறறாரோடொப்பரென றும கூறினாா. துறநதாா துணை பனமையொருமைமயககம். இதனான அவவிருவர் பயனும ஒருஙகு கூறபபட்டது. (கo)

கூஉ ம அதி.— இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனநோககியாதல, செறறமபறறியாதல, சோாவானாதல ஒருயிாககு இனனாதவறறைச செயயாமை. இனனாசெய்தல வெகுளியொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தறகு, இது வெகுளாமையினபின வைக்கபபட்டது.

கூகக. சிறபபீனுஞ செல்வம பெறினும பிறர்ககின்னா
செய்யாமை மாசறறாா் கோள். க

இ-ள். சிறபபு ஈனும் செலவம பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செலவஙகளைப பிறாககினனா செயது பெறலாமாயினும்,— பிறாககு இனனா செயயாமை மாசு அறறாா கோள—அதனைச் செயயாமை ஆகமஙகள கூறியவாறறான் மனநதூயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச சிறபபென்றும், அதன்பயிறசியான வாயுவை வெனறெயதபபடுதலின எட்டுச்சிததிகளையுஞ் சிறப்பீனுஞ்செல்வமெனறும, காமம வெகுளி மயககமெனனுங் குறறஙகளாறறமையான மாசறறாரெனறும கூறினாா. இதனால தமககொருபயனநோககிச செயதல விலககப

பட்டது. (க)

௩கஉ. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௨

இ-ள். கறுத்து இன்னா செய்த அக்கண்ணும்— தம்மேற்செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்—மறுத்து இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்—மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவ்வின்னாதவற்றை உட்கொள்ளாதுவிடுதல் செயற்பாலதெனபதாம். (௨)

௩கந. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும். ௩

இ-ள். செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்— தான் முன்போ ரின்னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற் செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்,—உய்யா விழுமம் தரும்—அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

அவ்விடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்துதல். (௩)

௩கச. இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ௪

இ-ள். இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல்— தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தாரைத் துறந்தோரொறுத்தலாவது—அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல்—அவ ரதாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனியவுவகைகளைச்செய்து அவ்விரண்டையும் மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின. அவரைவெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௪)

௩கரு. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை. ௫

இ-ள். அறிவினுன் ஆகுவது உண்டோ— துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறறிந்த அறிவினுனவதொரு பயனுண்டோ,— பிறிதின் நோய் தந்நோய்போல் போற்றாக்கடை—பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னுதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ-று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவற்றானும் உயிர்களுறுவனவற்றை முன்னேயறிந்து உறுமற்காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் நுண்ணியவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்படப் பிறிதினேயென்றும், மறப்பான் அது துன்புறினும் நமக்கின்னுசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லையென்றுங் கூறினுர். இதனுற் சோர்வாற்செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (ரு)

௩௧௬. இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல் ௬

இ-ள். இன்னு எனத் தான் உணர்ந்தவை — இவை மக்கட்கின்னுதனவென்ன அனுமானத்தாற்றுன்றிந்தவற்றை—பிறன்கண் செயல் துன்னுமை வேண்டும்—பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ-று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமுளவாவது மனமுளனுயவழியாகலான், உணர்ந்தவையென்முர். (௬)

௩௧௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு
மாணுசெய் யாமை தலை எ

இ-ள். மனத்தான் ஆம் மாணு—மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னுத செயல்களை— எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை—எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாயவறம். எ-று.

ஈண்டு மனத்தானுகாவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றும். ஆற்றலுண்டாயகாலத்தும் அக்காமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியார்க்குமாகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தென்றுங் கூறினுர். (எ)

௩௧௮. தன்னுயிர்க் கின்னுமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னு செயல். அ

இ-ள். தன் உயிர்க்கு இன்னுமை தான் அறிவான் — பிறர் செய்யுமின்னு

தன தனனுயிாககு இனனுவாநதனமையை அநுபவிததறிகினறவன — மன உயிாககு இனனு செயல எனகொல—நிலைபேறுடைய பிறவுயிாகடகுத தான வறறைச செயதல எனனகாரணததான! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிாககுமினனுவெனபது அநுமானததானறிநதுவைத்துச செயகினற ஒபபாவஙகழுவபபடாமையின, இனனுதன யான் வருநதப் பினனே வநது வருததுமெனபது ஆகமததாலுமறிநது ஒழியறபால்னென்பது தோனறத தானெனறும, அததனமையான ஒழியாமைக்குக காரணம

மயககமெனபது தோனற எனகொலோவென்றுங கூறினா. இவைமூன்றுபாட்டானும் பொதுவகையான விலககபபடடது. (௮)

௩௧௯. பிறாககினனு முறபகற செயயிற றமககினனு
பிறபகற றாமே வரும. ௯

இ-ள பிறாககு இனனு முறபகல செயயின—துறநதவா பிறாககினனுதன வறறை ஒருபகலது முறகூறறினகட செயவராயின, — தமககு இனனு பிறபகல தாமே வரும—தமககினனுதன அதனபிறகூறறினகண அவாசெயயாமறறுமேவரும. எ-று.

முறபகல பிறபகலெனபன பின முனனுகதொகக ஆறுமவேறறுமைதொகை. தவமழிதலின, அஙஙனனம கடிதினும எளிதினும வரும; அதனால அவை செயயறகவெனபதாம. இனித தானேவருமெனபது பாடமாயின, அசசெயறுனே தமககினனுதனவாய வருமென உபசாரவழககாககி, ஆககம வருவிததுரைகக. (௯)

௩௨0. நோயெலலா நோயசெயதாா மேலவா நோயசெயயாா
நோயினமை வேணடு பவா. ௧0

இ-ள. நோய எலலாம நோய செயதாா மேலவாம— இனனுதனவெலலாம் பிறிதோருயிாககு இனனுதன செயதாாமேலவாம, — நோய இனமை வேணடுபவா நோய செயயாா—அதனால தம்முயிாககு இனனுதன வேணடாதார் பிறிதோருயிாககு இனனுதன செயயாா. எ-று.

உவாநிலத த வினைவிததிடடாாககு வினைவும அதுவேயாகலின, நோயெலலாநோயசெயதாாமேலவாமெனறுா. ஒரு சொறபொருடபினவருநிலை இவையிரணடுபாடடானும அது செயதாாககு வருநதீஙகு கூறபபடடது. (௧0)

௩௩ ம் அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல ஓரறிவுடையனவீறாய உயிர்களைச் *சோரந்துங்கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாயக் கூறுதவறங்களையும் அகப்படுத்துகிற்றலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். ௧

இ-ள். அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை— அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை யாதென்று வினவின், அஃது ஒருயிரையுங்கொல்லாமையாம்,—கோற

* புல்லும் மரமும் முதலியன பரிசத்தையறியும் ஓரறிவுயிர்கள். இப்பியுஞ் சங்கும் முதலியன அதனோடு இரதத்தையுமறியும் ஈரறிவுயிர்கள். கறையானும் எறும்பும் முதலியன அவ்விரண்டனோடு கந்தத்தையுமறியும் மூவறிவுயிர்கள். தும்பியும் வண்டும் முதலியன அம்மூன்றனோடு உருவத்தையுமறியும் நாலறிவுயிர்கள். வானவரும் மக்களும், நரகரும் விலங்கும் புள்ளும் முதலியன அந்நான்கனோடு சத்தத்தையுமறியும் ஐயறிவுயிர்கள்.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். எ-று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகலின், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். ஈண்டு பிறவினையென்றது அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந்துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்றவாறு கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனையுந்தருமென்று மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறாயிற்று. (௧)

௩௨௨. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. ௨

இ-ள். பகுத்து உண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்— உண்பதனைப் பசித்தவுயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிர்களையுமோம்புதல் —— நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாவறத்தினுந் தலையாயவறம். எ-று.

பல்லுயிருமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓம்புதல் சோர்ந்து கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன்றியமையாவுறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெச்சத்தாற் கூறினார். எல்லாநூல்களினும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாயவறமென்றுங் கூறினார்.

௩௨௩. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. ௩

இ-ள். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை—நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன்னோடிணையொப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை,—பொய்யாமை அதன் பின்சார நன்று—அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று. எ-று.

நூலோர் தொகுத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும், மேற் பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினெனவும் யாமெய்யாகக் கண்டவற்றுள்ளில்லையெனவுங் கூறினாராகலின், இரண்டற்துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு அதன்பின்சாரப்பொய்யாமை நன்றென்றார், முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பின்சாரநன்றென்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானென்வுணர்க. இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௨௪. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி. ௪

இ-ள். நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு நல்லநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,— யாதொன்றும்

௩௩ ம் அதி.— கொல்லாமை. ௩௯௯

கொல்லாமை சூழும நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும நெறி. எ-று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓரறிவுயிரையும அகப்படுத்தற்கு. காத்தல் வழுவா மற்காத்தல். இதனால இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப் பட்டது. (௪)

௩௨௫. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. ௫

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம—பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டு மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தாரெல்லாருள்ளும—கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை—கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ-று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிற்பவெனனுமிருவகைப்பிறப்பினும் இன்பமென்பதொன்றின்றி உள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும், சமயவேறுபாட்டாற் பலவாமாகலின், நீத்தாருளெல்லாமென்றார். இதனான் இவ்வறம் மறவாதவனுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௫)

௩௨௬. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. ௬

இ-ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாண்மேல்—கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல்—உயிர் உண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது—உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது. எ-று.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின்பயன் அனுபவிப்பரென்னும் அறநூற் றுணிபுபற்றி, இப்பேரறஞ்செய்தானுறுங் கொல்லப்படான், படானாகவே, அடியிற்கட்டியவாழ்நாள் இடையூறின்றியெய்துமென்பார், வாழ்நாண்மேற் கூற்றுச்செல்லாதென்றார் : செல்லாதாகவே, கால நீட்டிக்கும், நீட்டித்தால ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடுபெறுமென்பது கருத்து. இதனான் அவர்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது. (௬)

௩௨௭. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை. ௭

இ-ள். தன் உயிர் நீப்பினும—அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினீங் கிப்போமாயினும,—தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செய்யற்க—தா

ன பிறிதோரினனுயிரா அதனுடமபினீகருநதொழிலைச செயயறக. எ-று.

தன்னே அது கொலலினுந தான அதனேக கொலலறகவெனறது, பாவம கொ லையுணடவழித தேயதலும கொனறவழி வளாதலும நோககி. இனித தனனு யிர் நீபபினுமெனபதறகுச சாநதியாகச செயயாதவழித தனனுயிா போமா யினுமெனறுரைபபாருமுளா; பிறா செயதலுமாகாமையின, அஃதுரையன மையறிக. (எ)

௩௨அ. நன்ருகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்ருேர்க்குக்
கொன்ருகு மாககங கடை. அ

ﻩ

அ௪ ௩௩ ம அதி.— கொலலாமை

இ-ள். நனறு ஆகும ஆககம பெரிது எனினும—தேவாபொருடடு வேளவி ககட்கொனருல இனபமிகுஞசெலவம பெரிதாமெனறு இலவாழவாாககுக கூறப்பட்டதாயினும,—சானருோககுக கொனறு ஆகும ஆககம கடை—து றவானமைநதாாகத ஒருயிரைக கொலலவருஞ செலவஙகடை. எ-று.

இனபமிகுஞ செலவமாவது தாமுந்தேவராயத துறககததுச சென்றெய தஞ செலவம. அது சிறிதாகலாலும, பினனும பிறததறகேதுவாகலானும, வீடாகிய ாறிலினபமெயதுவாாக்குக கடையெனபபட்டது. துறககமெய துவாாககு ஆமாயினும வீடெயதுவாாககு ஆகாதெனறமையின, விசு விலககு ககள தமமுணமலையாமை விளககியவாறுமிறறு. இஃதிலலறமனமைககுக் காரணம. இவையிரணடுபாடடானுங கொலையது குறறங கூறபபட்டது. (அ)

௩உகூ. கொலைவினைய ராகிய மாககள புலைவினையா
புனமை தெரிவா ரகதது. கூ

இ-ள். கொலை வினையா ஆகிய மாககள—கொலைதொழிலையுடையராகிய மாநதா,—புனமை தெரிவாா அகததுப புலை வினையா—அகதொழிலின கீழ மையை அறியாத நெருசததராயினும, அறிவாா நெஞசததுப புலைதொழிலி னா. எ-று.

கொலைவினையரெனறதனை, வேளவிககடகொலையனமையறிக. புலைவினையா ரெனறது தொழிலாற புலையரெனறவாறு. இமமைககட கீழமையெயதுவ ரெனபதாம. (கூ)

௩௩௰. உயிருடமபி னீககியா ரென்ப செயிருடமபிற
செலலாததீ வாழககை யவா. ௧௰

இ-ள். செயிா உடமபின செலலாத தீவாழககையவா—நோககலாகா நோயுடமபுடனே வறுமை கூாநத இழிதொழில வாழககையினையுடையாரை— உயிா உடமபின நீககியாா எனப — இவா முறபிறபபினகண உயிாகளை அவை நினறவுடமபினினறு நீககினவாெனறு சொலலுவா வினைவிளைவுகளைபறிநதோா. எ-று.

செலலாவாழககை தீவாழககையெனககூடடுக. செயிருடமபினராதல "அககேபோ லஙகை யொழிய விரலழுகித — துககத தொழுநோ யெழுபவே"* எனபதனானுமறிக. மறுமைககண இவையுமெயதுவவொனபதாம். இவையிரணடுபாடடானும கொலவாாககுவருந தீஙகு கூறபபடடது. (௧௰)

அருளுடைமை முதறகொலலாமையீறாகச சொலலபபடட இவறறுளளே சொலலபபடாத விரதஙகளுமடஙகும, அஃதறிநதடககிககொளக. ஈணடுரைபபிறபெருகும.

* நாலடியாா, தீவினையசசம,—அக்கேபோ லஙகை யொழிய விரலழுகித —துக்கத தொழுநோ யெழுபவே—யககா—லலவனைக காதலிததுக கானமுரிததுத தினற— பழவினை வநதடைநதக கால.

௩௪ ம அதி.— நிலையாமை. கூ௫

ஞானம்.

இனி அவறறினபயனாகிய ஞானஙகூறியதொடஙகினாா. ஞானமாவது வீடுபயககுமுணாவு. அது நிலையாமைமுதல அவாவறுதியீறாக நானகதிகாரததுளடககபபடடது.

௩௪ ம அதி — நிலையாமை.

அவறறுள நிலையாமையாவது தோறறமுடையன யாவும நிலையுதலிலவாநதனமை. மயஙகியவழிப பேயததேரிறபுனலபோலத தோனறி மெயயுணாநதவழிக கயிறறிலரவுபோலக கெடுதலிற பொயயெனபாரும, நிலைவேறுபடடுவருதலாற கணநதோறும பிறநதிறககுமெனபாரும, ஒருவாறறானவே

றுபபிதலும ஒருவாறறுன வேறுபடாமையுமுடைமையின நிலையுதலும நிலையாமையும ஒருஙகேயுடையவெனபாருமெனப பொருடபெறறி கூறுவார பல திறததராவர, எலலாகருமம் அவறறது நிலையாமை உடமபாடாகலின, ஈணடு அதனையே கூறுகினறுர். இஃதுணாநதுழியலலது பொருளகளிறபறறுவிடா தாகலின, இது முன வைககபபடடது.

கூகூக. நிலலா தவறறை நிலையின வெனறுணரும
புலலறி வாணமை கடை. க

இ-ள். நிலலாதவறறை நிலையின என று உணரும புலலறிவாணமை—நிலையுதலிலவாகிய பொருளகளை நிலையுதலுடையவென று கருதுகினற புலலியவறிவினையுடையராதல— கடை— துறவறததாரககிழிபு. எ-று.

தோறறமுடையவறறைக கேடிலவெனறு கருதும புலலறிவால அவறறின மேற பறறுசசெயதல பிறவிததுனபததிறகேதுவாகலின, அது வீடெயதுவாரககிழுககெனபது இதனறகூறபபடடது. இஙவிப புலலறிவாளர பெருமபானமையும பறறுசசெயவது சிறறினபததிறகேதுவாகிய செலவததினகணணும அதனையநுபவிககும யாககையினகணணுமாகலின, வருகினற பாடடுககளான அவறறது நிலையாமையை விதநது கூறுப. (க)

கூகூஉ. கூததாட டவைககுழாத தறறே பெருஞசெலவம
போககு மதுவிளிந தறறு. உ

இ-ள். பெருஞசெலவம கூததாடடு அவைக குழாததறறு— ஒருவனமாடடுப பெரியசெலவம வருதல கூததாடுதல செயகினற அரஙகினகடகாண போர்குழாம வநதாறபோலும,— போககும அது விளிநதறறு— அதனது போகலும அககூததாடடு முடிநதவழி அககுழாம போயினறுபோலும. எ-று.

பெருஞசெலவமெனவே, துறககசசெலவமுமடஙகிறறு. போககுமெனற எசசவுமமையான, வருதலெனபது பெறறும. அககுழாங கூததாடடுக காரணமாக அரஙகினகட பஃறிறததாறறுனே வநது, அககாரணம போயவழித தானும போமாறுபோல, செலவமும ஒருவனலவினை காரணமாக அவனமாடடுப பஃறிறததாறறுனே வநது, அககாரணம போயவழித தானும போமெனற தாயிறறு. (உ)

ஆங்க கூச ம் அதி.— நிலையாமை.

௩௩௩. அறகா வியலபிறறுச செல்வ மதுபெறறு
லறகுப வாஙகே செயல். ௩

இ-ள். அறகர் இயலபிறறுச செலவம—நில்லாதவியலபினையுடைத்துச் செல்வம,—அது பெறறால அறகுப ஆஙகே செயல்—அதனைப பெறறால், அத'ஞற செயயபபடும அறஙகளை அபபெறறபொழுதே செயக. எ-று.

அலகாவெனபது திரிநதுநினறது. ஊழுளவழியலலது துறநதாராற பெறப்படாமையின அது பெறறுலெனறும, அஃதிலவழி நில்லாமையின ஆஙகேயென்றுஙகூறினா. அதஞறசெயயபபடும அறஙகளாவன பயனுேககாது செயயபபடுங கடவுட்பூசையும, தானமும முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய வீடு பயததலின, அவறறை அறகுபவெனறும செயகவெனறுஙகூறினா. இவையிரணடுபாடடானும செலவநிலையாமை கூறப்பட்டது. (௩)

௩௩௪. நாளென வொன்றுபோற காட்டி யுயிரீரும
வாள துணாவாாப பெறின். ௪

இ-ள். நாள என ஒனறுபோல காட்டி ஈரும வாளது உயிா—நாளெனறு அறுக்கபபடுவதொருகாலவரையறைபோலத தனனைக காட்டி ஈாநது செல்கினற வாளினது வாயது உயிா,—உணாவாாப பெறின—அஃதுணாவாரைப பெறின. எ-று.

காலமெனனும அருவபபொருள உலகியனடாததறபொருட்டு ஆதிததன முதலிய அளவைகளாற கூறுபட்டதாக வழஙகபபடுவதலலது தானுககூறுபடாமையின நாளெனவொனறுபோலெனறும, அது தனனை வாளெனறுணரமாட்டாதாா நமககுப பொழுது போகாநினறதெனறு இனபுறுமாறு நாளாய மயககலிற காட்டியெனறும, இடைவிடாதீாதலான'வாளின வாயதெனறும, அஃதீாகினறமையை உணாவாா அரியராகலின உணாவாாபபெறினெனறுங் கூறினா. உயிரெனனுஞ்சாதியொருமைபபெயா ஈணடு உடமபினமேனினறது, ஈாபபடுவது அதுவேயாகலின. வாளெனபது ஆகுபெயா. இனி இதனை நாளெனபதொருபொருளபோலத தோனறி உயிரையீாவதொரு வாளாமெனறுரைபபாருமுளா; எனவெனபது பெயரனறி இடைசசொலலாகலானும, ஒனறுபோறகாட்டியெனபதறகு ஓாபொருட்சிறபபினமையானும, அதுவெனபது குறறியலுகரமனமையானும, அஃதுரையனமையறிக. (௪)

௩௩௫. நாசசெறறு விககுண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேறசென்று செயயப படும. ௫

இ-ள். நாச செறறு விககுள மேல் வாராமுன்— உரையாடாவண்ணம நா வையடககி விக்குளெழுவதறகுமுனனே—நலவினை மேறசென்று செயயபப டும— வீட்டிறகேதுவாகிய அறம விரைந்து செயயபபடும. எ-று.

மேனோககிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்தழிச் செயதலேயனறிச் சொல்லுமாகாமையானும் வாராமுனனென்றும்,'அதுதான இனனபொழுது வருமெனபதினமையின் மேறசென்றென்றுங் கூறினார். மேற்சேறல் மண்டுதல். நல்வினை செயயுமாறறினமேல் வைதது நிலையாமை கூறியவாறு. (௫)

௩-௪ ம அதி.— நிலையாமை. ௩௩௭

௩௩௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. ௬

இ-ள். ஒருவன நெருநல உளன இன்று இலலை எனனும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன நெருநலுளனாயினான அவனே இன்றிலலையாயினானென்று சொலலும நிலையாமை மிகுதியுடைதது—இவவுலகு— இவவுலகம. எ-று.

ஏணடு உணமை பிறததலையும, இன்மை இறததலையுமுணாததிநினறன. அவை பெணபாறகுமுளவாயினும, சிறபபுபபறறி ஆணபாலையே கூறினா. இந நிலையாமையே உலகின மிககதெனபதாம. (௬)

௩௩௭. ஒருபொழுதும வாழவ தறியார் கருதுப
கோடியு மலல பல. ௭

இ-ள். ஒருபொழுதும வாழவது அறியாா— ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்புமுயிரும இயைநதிருத்தலைத தெளியமாட்டாா,— கோடியும அலல பல கருதுப—மாட்டாா்தவைததும, கோடியளவுமனறி அதனினும பலவாய நினைவுகளை நினையாநிறபா அறிவிலாதாா. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமையாற பொழுதெனபது ஏணடுக கணத்தினமேனினறது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழதறகும அளவாகலின, அஃதறியபபடாதாயிறறு. பலவாய நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரபபடும இனபங்கள தமககுரியவாமாறும, அதறகுப பொருள துணைககாரணமாமாறும, அது தமமுயறசிகளான வருமாறும, அவறறைத தாமுயலுமாறும, அவறறிறகு வருமிடையூறுகளும, அவறறை நீககுமாறும, நீககி அப்பொருள கடைககூட்டுமாறும, அதனைப பிறாகொளளாமற காககுமாறும, அதனை நட்டாரையாககுமாறும், நளளாரையழிககுமாறும, தாம அவவினபங்கள நுகருமாறும முதலாயின

அறிவிலாரதியலபினமேல வைதது நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக கருதுப வெனபதனை அஃறிணைபபனமைபபெயராககி உரைபபாருமுளா. (எ)

கூகூஅ. * குடமபை தனிததொழியப புடபறந தறறே
யுடமபோ டுயிரிடை நடபு. அ

இ-ள். குடமபை தனிதது ஒழியப புள பறநதறறு—முனறனியாத முட்டை தனிததுக் கிடபப அதனுளிருநத புளளுப் பருவமவநதுழிப பறநதுபோன தன்மைதது— உடமபோடு உயிரிடை நடபு— உடமபிறகும உயிககுமுள தாய நடபு எ-று.

தனிததொழியவெனறதனுன, முனறனியாமை பெறறும அஃதாவது கருவு நதானும ஒனருயபபிறநது வேருந துணையும அதறகாதாரமாய நிறறல, அத னுல அஃது உடமபிறகுவமையாயிறறு, அதனுள வேறறுமையினறியினறே பின புகாமறபோகலின, புள உயிாககுவமையாயிறறு. முடடையுடபிறபபன பிறவு முளவேனும், புளளையே கூறினா, பறநதுபோதறறெழிலான உயிரோடொப புமையெயதவது அதுவேயாகலின. நடபெனபது ஈணடுகெகுறிபபுமொழியாய நட்பினறிபபோதலுணாததிநினறது.* சேதனமாய அருவாய நிததமாய உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத தோனறிய குறிபபை வடநூலாா அபிதாமூல த்தொனியெனறும, விருத்தலக்கணையெனறுங கூறுவா.

ரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முண் மாருகலின, வி னைவயத்தாற்கூடியதலலது நடபிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையெனபதற்கு க் கூடென்றுரைபபாருமுளா: அது புள்ளுடனறோனருமையானும, அதனகண் அது மீணடு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிறகு உவமையாகாமையறிக.(அ)

கூகூகூ. உறஙகுவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும பிறபபு. கூ

இ-ள். சாக்காடு உறஙகுவதுபோலும — ஒருவனுககுச சாககாடு வருத ல் உறக்கம் வருதலோடொககும, — பிறபபு உறஙகி விழிபபதுபோலும— அதனபின பிறபபு வருதல உறஙகி விழிததல வருதலோடொக்கும. எ-று.

உறங்குதலும் விழிததலும உயிாகடகு இயலபாயக் கடிதின மாறிமாறி வ ருகின்றுறபோலச சாககாடும பிறபபும இயலபாயக கடிதின மாறிமாறிவரு

மென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாறறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன்கூறப்பட்டது. (௯)

௩௩௦. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
சேக்கை விருந்த வுயிர்க்கு. ௧௦

இ-ள். உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு — வாதமுதலியவற்றின் இல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிர்க்கு — புக்கில் அமைந்தின்றுகொல் — என்றுஞானறுமிருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்ததில்லைபோலும்! எ-று.

அந்நோய்கள் இருக்கவமைந்த ஞான்று இருந்தும், வெகுண்ட ஞான்று போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றார். பின்புறப்படாது புக்கேவிடுமில் அமைந்ததாயின், பிறிதுகளுள் ஒதுக்கிராதெனப்தாம், ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிற்பதோருடம்புமில்லையெனபது பெறப்பட்டது. இவையேழுபாட்டானும், முறையே யாக்கைக்கு வரைந்த நாள் கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாகிலமையும், அவை ஓரோவழிப் பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிற்குமெனபது தெளியப்படாமையும், உயிர் நீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரியவனமையுமென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (௧௦)

௩௫ ம அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின்கண்ணும் உளதாய பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல்
லதனி னதனி னிலன். ௧

இ-ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் — ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினான்— அதனின் அதனின் நோதல் இலன்— அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன். எ-று.

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் துன்

பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான் வருவனவுமாய இருவகைத் துன்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை, அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றான்வருந் துன்பமில்லையென்பது கருத்து.

௩௪௨. வேண்டி னுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல. ௨

இ-ள். துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல—எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல;— வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க— அவ்வின்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அலையாது நிற்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட்சேறலானும், வருவன. இளமைக்கட்டுறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலமெய்துமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவென்றார். இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கட்டுன்பங்கள் இல்லாதலேயன்றி இன்பங்களுளவாதலுமுண்டென்பதாம். (௨)

௩௪௩. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ௩

இ-ள். ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும்— வீடெய்துவார்க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிகட்குரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களையுங் கெடுத்தல்வேண்டும்,—வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல் வேண்டும்—கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற்பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருண்முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும். எ-று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானுமன்றி வாராத பொருள்கண்மேலல்லது வீட்டுநெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனையடல்வேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொருள்கண்மேற்செல்லின் அந்நுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்போல முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றுங் கூறினார். (௩)

௩௪௪. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௪

இ-ள். ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பாகும்— பற்றப்படுவதொருபொருளுமில்லாமை தவஞ்செய்வார்க்கு இயல்பாம்,— உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயலாகும்— அஃதன்றி, ஒன்றுயினுமுடைமை அத்தவத்தைப் போக்குதலான், மீண்டும் மயக்குதற்கேதுவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நோன்பென்பதூஉம் மயலென்பதூஉம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலானென்பது திரிந்துநின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூட்டுக. எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டுவ

ந்து தவத்திற்கிடையீடாய மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௪௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. ௫

இ-ள். பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை—பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்,— மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்— ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ்சில தொடர்ப்பாடுளவாதல் என்னாம்? எ-று.

உடம்பென்றபொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங்கொள்ளப்படும்.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது-பத்துவகையிந்திரியவுணர்வோடும் ஐவகைவாயுக்களோடும் காமவினைவிளைவுகளோடுங் கூடிய மனம், இது நுண்ணுடம்பெனவும்படும். இதன்கட்பற்று நிலையாமையுணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னர்க் கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறாதுவருதலையுணர்ந்து இவற்றின்கண் கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொறாது வீட்டின்கண்ணே விரைதலின், உடம்புமிகையென்றார். இன்பதுன்பங்களான் உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனால் அகப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௪௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். ௬

இ-ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் — தானல்லாதவுடம்பை யானென்றும் தன்னோடியைபில்லாத பொருளை எனதென்றுங் கருதி அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் — வா

னோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்— வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தைஎய்தும். எ-று.

மயக்கம் அறியாமை அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற்பெற்ற உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானெனதன்மை தெளிந்து, அவற்றினைக்கட்பற்றை விடுதல். சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது.(௬)

௩௪௭. பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. ௭

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு — இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதாரை— இடும்பைகள் பற்றி விடா— பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப் பற்றி விடா. எ-று.

இறுகப்பற்றுதல் காதலகூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீடில்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௩௪௮. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். ௮

* உருவுடம்பு தூலசரீரம். அருவுடம்பு சூக்குமசரீரம்.

இ-ள். தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார்—முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்;—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ-று.*

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவர்த்துப் பற்றற விடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின்கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். தனிவுற்றித தலைப்பட்டாரொன்றும், பொய்ந்நெறி கண்டே பிறப்புவலையுள்கப்படுதலின், மயங்கியென்றுங் கூறினார்.(௮)

௩௪௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
நிலையாமை காணப் படும். ௯

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும்— ஒருவன் இருவகைப்பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன்பிறப்பையறுக்கும், — மற்று நிலை

யாமை காணப்படும்— அவையற்றபொழுது அவற்றாற் பிறந்திறந்துவருகின்ற நிலையாமை காணப்படும். எ-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்ணேயென்றார், "அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடு"† என்பதூஉம் அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

௩௫0. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. ௧0

இ-ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக — எல்லாப்பொருளையும்பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக்கொள்க,— அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு—கொண்டு, அதன்கணுபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு-எ-று.

கடவுள்வாழ்த்திற்கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் பற்றற்றானென்றார். பற்றற்றான்பற்றென்புழி ஆறாவது செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது. ஈண்டுப்பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதன்கணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாய்வரும் உடம்பிற்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாற்கூறப்பட்டது. (௧0)

---

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைச் சந்தானகுரவருளொருவராகிய கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் நெஞ்சுவிடுதூதில் "தேருங்கா—லுன்னை யொழிய வுறவில்லை யென்னுமது—தன்னை யறிவைத் தனியறிவை—முன்னங்—தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் மற்றையவ ரென்று—நிலைத்ததமிழின்—றெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவருரைத்த—மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாமல்—லைவாக்கு—மாவதுவே செய்தங் கவாவழியைத் தப்பாமற்—பாவ மெனும் பௌவப் பரப்பழுந்திப்— பூவையாதங்—கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலைபயின்றங்—குண்மை நிலையுணர்ச்சி யோராமற்—றிண்மையினு—ளுவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்—சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங்—காவிநிலை—நிற்குமவகை பாராய நிலையான நெஞ்சமே—பொற்பி னுடன் யானே புகலக்கேள்" என்வெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெஞ்சுவிடுதூது சைவசித்தாந்தம் பதினான்கினுளொன்று.

† திருவாய்மொழி, ௨-ம் திருப்பதிகம், ௫.—அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடுயிர்— செற்றது மன்னுறி—லற்றிறை பற்றே.

௩௬ ம அதி. — மெய்யுணர்தல்:

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவை யங்களான்றி உண்மையானுணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞானமென்ப. இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்கா ரணவொற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௫௧. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு. க

இ-ள். பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் — மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென்றுணரும் விபரீதவுணர்வா னே உளதாம் — மாணாப் பிறப்பு — இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ-று.

அவ்விபரீதவுணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லை யென்பதும், [illegible] பகுதிகளை மெய் [illegible] ணிதல் [illegible] வெளி யென [illegible] அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, [illegible] யாவி. நரகர், வி லங்கு, மக்கள், தேவரென [illegible] பிறப்பு துன்பமேயா கலின், மாணாப்பிறப்பு [illegible] துன்பமெனப்படூஉம், அதற் கு முதற்காரணம [illegible] கூறப்பட்டன. (க)

௩௫௨. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. உ

இ-ள். மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு, — அவிச்சையினீங்கி மெய் யுணர்வினையுடையராயினார்க்கு — இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் — அம்மெய் யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும். எ-று.

இருள் நரகம், அஃது ஆகுபெயராய் காரணத்தினமேனின்றது. நீங்கியெ னத் தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்ற [illegible] நீங்கவெனபதன் றிரிபெனினுமமை யும். மருணீங்கியென்னும் வினையெ[illegible] காட்சியவரென்னுங் குறிப்புவினை

ப்பெயர் பெற்றது. மாசறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதனால வீடாவது பிறப்பின் நீக்கமென்பதூஉம், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப பொருளென்பதூஉம் கூறப்பட்டன. (௨)

௩௫௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. ௩

இ-ள். ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு—ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து—எய்திநின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் அணித்தாதலுடைத்து. எ-று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றின் துணிவு பிறவாது நிற்றல்; பேய்த்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதூஉம் அது. ஒருவாற்றான் பிறர் மதங்களைத் தம்மதத்து நிறுத்தல் எல்லாச்சமயநூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழு

மையத்தினை யோகமுதிர்ச்சியுடையார் தம் அனுபவத்தால் நீக்கி மெய்யுணர்வாராகலின், அவரை ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தாரென்றும், அவர்க்கு அவ்வனுபவவுணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டை உலகியலுணர்வு தேய்ந்து வருமாகலின் அதனைப் பயனின்மேலிட்டு வையத்தின் வானம் நணியதுடைத்தென்றுங் கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வு பிறவிக்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௩௫௪. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ௪

இ-ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே—செல்லப்படுகின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தமவயத்தாய வழியும், அதனாற் பயனில்லையேயாம் —மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு—மெய்யினையுணர்தலில்லாதார்க்கு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது புலன்களின் ஓடாது ஒருதலைப்பட்டுத் தாரணைக்கண்ணிற்றல். அங்ஙனம் நின்றவழியும் வீடு பயவாமையின், பயமின்றே என்றார். சிறப்புமமை எய்துதற்கருமை விளக்கி நின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீடென்பது மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௫௫. எபபொரு ளெததனமைத தாயினு மபபொருண்
மெயபபொருள காணப தறிவு. ௫

இ-ள். எபபொருள எததனமைத தாயினும்—யாதொருபொருள யாதோரியலபிற்றாயத தோனறினும்;—அபபொருள மெயபபொருள காணபது அறிவு—அததோனறியவாற்றாற் கணடொழியாது அபபொருளினகணினறு மெயயாகிய பொருளைக காணபதே மெயயுணர்வாவது. எ-று.

பொருடோறும உலகததார கறபிததுககொணடு வழஙகுகினற கறபனைக ளைக கழிதது, நினறவுணமையைக காணபதெனறவாறாயிற்று. அஃதாவது கோச்சேரமான யானைககடசேஎய மாநதரஞசொலிருமபொறை எனறவழி அரசனெனபதோாசாதியும், சேரமானெனபதொருகுடியும், வேழநோக்கினையுடையானெனபதோாவடிவும், சேயெனபதோரியறபெயரும், மாநதரஞசொலிருமபொறையெனபதோாசிறபபுபபெயரும, ஒருபொருளினகடகறபனையாகலின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல உயிரீறாகிய தததுவஙகளினறொகுதியெனவுணாநது, அவறறை நிலமுதலாகத தததஙகாரணஙகளுளொடுககிககொணடுசெனறுற காரணகாரியஙகளிரணடுமினறி முடிவாய நிறபதனையுணாதலாம். எப்பொருளெனற பொதுமையான இயஙகுதிணையும நிலைததிணையுமாகிய பொருளகளெலலாம் இவ்வாறேயுணரபபடும. இதனான மெயயுணாவினதிலக் கணங்கூறபபட்டது. (௫)

௩௫௬. கறறீண்டு மெயபபொருள் கண்டார தலைபபடுவர்
மறறீண்டு வாரா நெறி. ௬

இ-ள். ஈண்டுக் கறறு மெயப்பொருள கண்டார—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகாபாறகேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளையுணாநதவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர்—மீண்டு இப்பிறப்பினகண வாராத நெறியையெய்துவர். எ-று.*

௩௬ ம் அதி.—மெயயுணாதல.

கற்றெனறதனால் பலாயக்கலினும் பலகாலும பயிறலும, ஈண்டெனறதனால் வீடுபேறறிறகுரிய மககட்பிறபபினது பெறுதறகருமையும பெறறும். ஈணடுவாராநெறி வீடடுநெறி. வீடடிறகு நிமித்தகாரணமாய முகறபொருளை உணாதறகு உபாயம் மூனறு, அவை கேள்வி, விமரிசம, பாவனையெனபன.* அவற

றுட்கேளவி இதனுற கூறபபட்டது. (௬)

௩௫௭. ஓாதறுளள முளள துணரி ெனுருதலேயாப்
போததுளள வேணடா பிறபபு. ௭

இ-ள். உளளம ஒருதலேயா ஓாதது உளளது உணரின—அஙஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிபபொருளே ஒருவனுளளம அளவைகளானும பொருநதுமாறறு னுந தெளியவாராயநது, அதனுன முதறபொருளேயுணருமாயின, —பிறபபுப போதது உளளவேணடா— அவனுககு மாறிப பிறபபுளதாக நினேககவேண டா. எ-று.

ஒருதலேயாவோாததெேன இயையும. அளவைகளும பொருநதுமாறும் மே லேயுணாததாம. இதனுல விமரிசங கூறபபட்டது. (௭)

௩௫௮. பிறபபெனனும பேதைமை நீஙகச சிறபபென்னுஞ
செமபொருள காண்ப தறிவு. ௮

இ-ள். பிறபபு எனனும பேதைமை நீஙக—பிறபபிறகு முதறகாரணமாய அவிசசை கெட—சிறபபு எனனும செமபொருள காணபது அறிவு—வீட்டி றகு நிமிததகாரணமாய செவவியபொருளேக காணபதே ஒருவாககு மெயயு ணர்வாவது. எ-று.

பிறபபெனனும பேதைமையெனவும, சிறப்பெனனுஞ செமபொருளெனவு ம, காரியததைக காரணமாக உபசரிததாா. ஐவகைககுறறஙகளுள அவிசசை ஏனேயநானகிறகுங காரணமாதலுடைமையின, அசசிறபபுபபறறி அதனேயே பிறபபிறகுக காரணமாககிக கூறினா. எலலாபபொருளினுஞ சிறநததாகலால், வீடு சிறபபெனபபட்டது. தோறறககேடுகளினமையின நிததமாய நோனமை யாறறனேயொனறுங கலததலினமையிறறூயதாயத தானெலலாவறறையுங கலநது நிறகினற முதறபொருள விகாரமினறி எஞஞானறும் ஒருதனமைத் தாதலபறறி, அதனேச செமபொருளெனறூா. மேல மெயபபொருளெனவும் உளளதெனவுங்கூறியதூஉம இதுபறறியெனவுணாக. அதனேக காணகையாவ து உயிா தனனவிசசைகெட்டு அததேேடு ஒறறுமையுற இடைவிடாது பாவித் தல. இதனேச சமாதியெனவுஞ சுககிலததியானமெனவுங்கூறுப. உயிா உடம் பினீக்குஙகாலதது அதனுல யாதொனறு பாவிககபபட்டது அஃது அதுவா யத் தோனறுமெனபது எல்லாவாகமஙகட்குந துணிபாகலின, வீடெயதுவாா க்கு அக்காலததுப பிறபபிறகேதுவாய பாவனே கெடுதறபொருட்டுக் கேவ லபபொருளேயே பாவிததலவேணடுதலான, அதனே முனனே பயிறலாய இத னின மிக்கவுபாயமிலலேயெனபதறிக. இதனுற பாவனே கூறபபட்டது. (௮)

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும, மனனமெனினுமொக்கும். பாவனேயெனினும, ... ம், நிதித்தியாசனமெனினுமொக்கும்.

௩௫௧. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். ௯

இ-ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின்— ஒருவன் எல்லாப்பொருட்குஞ்சார்பாய செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்லனாயின்,— சார்தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா—அவனை முன் சார்தற்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர்வொழுக்கங்களையழித்துப் பின் சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயரால் சார்பிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். ஈண்டொழுக்கமென்றது யோகநெறியொழுகுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப்படும். அவற்றின்பரப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும், யோகநூல்களுட்காண்க. மற்றுச் சார்தராவென்வினையும், சார்தற்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களாவன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பான் முகர்ந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னுமநுபவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன்னிருள்போல ஞானயோகங்களின்முன்னாக கெடுதலான், அழித்துச்சார்தராவென்றார். இதனை ஆருகதர் உவாப்பென்ப. பிறப்பிற்குக் காரணமாகலான், நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேன்மூன்றுபாயத்தானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃதறுமவழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசார்பின்மையானுங் கெடுவிடுமென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (௯)

௩௬௦. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய். ௧௦

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெட — ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னு

* இவவருமைததிருககுறளைத திருககடவூா உயயவநததேவநாயனாதிருகக ளிறறுபபடியாரிலே "சாாபுணாநது சாாபு கெடவொழுகி னெனறமையாற— சாாபுணாவு தானே தியானமுமாரு—சாாபு—கெடவொழுகி னலல சமாதியு மாங கேதப—படவருவ திலலைவிணைப பறறு." எனவெடுததருளிச்செயதாா. இவவுயயவநததேவநாயனாா பெருமபறறபபுலியூரில எழுநதருளியிருநதபொ ழுது தமமையடைநத ஓரதிபககுவாபொருடடு இநநூலைச செயது, இதனபெ ருமையை உலகததுளளாா உணாநதுயயுமாறு திருவுளஙகொணடு, திருவமப லததிற சென்று வணஙகி, திருககளிறறுபபடியிலே இநநூலைவைககுமளவில அததிருககளிறறுககை நிமிாநது இதனைவாஙகிப பரமகருணாநிதியாகிய நடரா சரது திருவடியிலே கொடுததமையால, அததிருபபடைவீடடினுளள ஏழுநூறு திருமடதது முதலிகளும தில்லைவாழநதணாா மூவாயிரவரும மாகேசுராாறப தநெணணாயிரவரும திருககோயிறறிருததொணடு செயயும திருபபோ ஏழா யிரத்துததொளாயிரவரும பிறரும சநநிதியிலே கூடிநினறு வியபபுறறு, இந நூறகுத் திருககளிறறுபபடியாரெனத திருநாமஞசாததினாாகளெனறறிக.இது சைவசித்தாநதசாததிரம பதினன்கினுளொனறு.

கசு

கூசு கூஎ ம அதி.— அவாவறுத்தல.

மிக்குறறஙகணமூனறனுடைய பெயருஙகூடக்கெடுதலான,— நோய கெடும — அவறறின காரியமாய வினைபபயனகள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிசசையும, அதுபறறி யானென மதிககும அகஙகாரமும, அதுபற்றி எனக்கிதுவேணடுமெனனும அவாவும,அதுபறறிஅபபொருடகடசெ ல்லுமாசையும், அதுபறறி அதனமறுதலைககட செலலுஙகோபமுமென வட நூலார் குறறமைநதெனறுா, இவா அவறறுள அகஙகாரம' அவிசசைககண ணும் அவாவுதல ஆசைககணணும டஙகுதலான, மூனறெனறுா. இடையருத ஞானயோகஙகளின முனனா இககுறறஙகள் மூனறுங காடடுததீமுனனாப பஞ்சுததுயபோலுமாகலின, அமமிகுதி தோனற இவைமூனறனுமஙகெடவெ னறுா். இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. கெடவெனபது எசசததி ரிவு. நோயெனபது சாதியொருமை. காரணமாய அககுறறஙகளைக கெடுததாா காரியமாகிய இருவினைகளைச் செயயாமையின, அவாககு வரககடவதுனபஙக ளுமிலலையெனபது இதனுற கூறபபடடது. முனமிடநத துனபஙகளும மேல வரக்கடவதுனபஙகளுமிலவாதல மெயயுணாவின பயனாகலின, இவையிரணடு

பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின. இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமேயென்பது பெற்றாம்.(க0)

௩௭ம் அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பறுத்தார்க்கு நடுவுநின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்கண்மேற் பழைய பயிற்சிவயத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே, அந்நினைவும் அவிச்சையெனப் பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வான் அறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௬௧. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. க

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாப் பிறப்பு ஈனும் வித்து—எல்லாவுயிர்கட்கும் எக்காலத்தும் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை விளைக்கும் வித்து— அவா எனப— அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங்கதிநிமித்தங்களும், அகக்கண்ணாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்து நிற்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிர் அவ்வவா அக்கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் பிறப்பீனும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுளதாய அவ்வுயிர்வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சாப்பிணி அவசாப்பிணி*யென்னுங்கால வேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்குமொத்தலான் என்பவென்று ங்கூறினார். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (க)

---

* உற்சாப்பிணியாவது உலகம் வாழ்நாள் போகமுதலியவற்றான் 'வளர் பிறைபோலப்பெருகுங்காலம். அவசாப்பிணியாவது அஃது அவற்றாற் றேய்பிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

௩௬௨. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். ௨

இ-ள். வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும்—பிறப்புத் துன்பமாதலறிந்தவன் ஒன்றை வேண்டிற் பிறவாமையை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வேண்ட வரும்—அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.*

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களாற் றுன்பமுற்று வருகின்றமையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணேயாகலிற் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஈண்டைச்சிற்றின்பங்கருதி ஒருபொருளையவாவின் அது பிறப்பீனும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின் அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுங்கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௨)

௩௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில். ௩

இ-ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை — ஒருபொருளையும் அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கணில்லை, — ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல—இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனையொப்பதில்லை. எ-று.

மக்கள்செல்வமும் தேவர்செல்வமும் மேன்மேனோக்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டுலகினுமொப்பதில்லையென்றுங்கூறினார். ஆகமவளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், மக்கள்செல்வம் வகுத்து முற் கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௬௪. தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும். ௪

இ-ள். தூய்மை என்பது அவாவின்மை—ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை,— அது வாய்மை வேண்ட வரும்—அவ்வவாவில்லாமைதான் மெய்ம்மையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பதவா

வின்மையெனறும, மெயமமைமையயுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான மெயமமை யென்றுஙகூறினா. மறறு மேலையதுபோல வினைமாறறினகணவநதது. வேண டுதல இடைவிடாது பாவிததல. அவாவறுததல வீடடிறகுப பரம்பரையான னறி நேரேயேதுவெனபதூஉம அது வருமவழியும இதனறகூறபபடடன.(ஈ)

---

* இவவருமைததிருககுறள திருககளிறறுபபடியாரிலே "வேணடுஙகால வே ணடுமபிறவாமை யெனறமையால — வேணடு மஃதே யஃதொனறும—வே ணடினது— வேணடாமை வேணடவரு மெனறமையால வேணடிடுக— வே ணடாமை வேணடுமவன பால." எனவெடுததருளிசசெயப்படடது.

௪௰அ கூஎ ம் அதி.— அவாவறுத்தல்.

கூசுரு. அறறவ ரென்பா ரவாவறறா மறறையா
ராறறுக வறற திலா. ரு

இ-ள். அறறவர் என்பாா அவா அறறா — பிறவியறறவரொனறு சொலலப படுவார் அதறகு நேரேயேதுவாகிய அவாவறறவாகள, — மறறையாா அற றுக அறறதிலர் — பிறவேதுககளறறு அஃதொனறுமறறவாகள, அவறறுற சிலதுனபஙகளறறதலலது, அவாபோற பிறவியறறிலா. எ று.

இதனால அவாவறுததாரது சிறபபு விதிமுகததானும எதிாமறைமுகததானு ம் கூறபபடடது (ரு)

கூசுசு. அஞசுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞசிபப தோரு மவா. சு

இ-ள். ஒருவனை வஞசிபபது அவா—மெயயுணாதலீறுகிய காரணஙகளெல லாமெயதி அவறறான வீடெயதறபாலனாய ஒருவனை மறவிவழியாற புகுநது பினனும பிறபபினகணணே வீழததிக கெடுகக வலலது அவா, — அஞசுவ தே அறன—ஆகலான, அவவவாவை அஞசிககாபபதே துறவறமாவது. எ-று.

ஒருமெனபன அசைநிலை. அநாதியாயப போநத அவா, ஓரோவழி வாயமை வேணடலையொழிநது பராககாற காவாறாயின, அஃதிடமாக அவனறியாமற புகுநது, பழையவியறகையாய நினறு பிறபபினையுணடாககுதலான, அதனை வஞசிபபதெனறா. காததலாவது வாயமை வேணடலை இடைவிடாது பயின று அது செயயாமற பரிகரிததல. இதனால அவாவின குறறமும அதனைக காப

படீத அறமெனபதூஉ கூறபபடடன. (௬)

௩௬௭. அவாவினை யாறற வறுபபிற றவாவினை
தானவேணடு மாறறுன வரும். ௭

இ-ள். அவாவினை ஆறற அறுபபின —ஒருவன அவாவினையஞ்சித் துவரக கெடுககவலலனுயின்,— தவா வினை தான வேண்டும ஆறறுன வரும—அவனுக்குக கெடாமைககேதுவாகிய வினை தான விருமபுநெறியானேயுணடாம .எ-று.

கெடாமை பிறவித்துனபங்களானழியாமை. அதறகேதுவாகிய வினையென றது மேறசொலலிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான விருமபுநெறி மெயவருநதாநெறி. அவாவினை முறறவறுததானுககு வேறறுஞ்செயய வேணடா, செயதனவெலலாம அறமாமெனபது கருதது. இதனுல அவாவறுத்தறசிறபபுக கூறபபட்டது. (௭)

௩௬௮. அவாவிலலார்க கிலலாகுந் துனபமஃ துண்டேற
றவாஅது மேனமேல வரும. ௮

இ-ள். அவா இலலாரககுத் துனபம இலலாகும—அவாவிலலாதாரககு வரக்கடவதொருதுனபமுமிலலை,— அஃது உணடேல தவாது மேனமேல வரும்— ஒருவறகுப பிறகாரணங்களெல்லாமின்றி அஃதொனறுமுணடாயின், அதனுனே எலலாததுன்பங்களும முடிவின்றி இடைவிடாமல வரும். எ-று.

உடமபு முகநதுநின்ற துனபம முனபே செயதுகொணடதாகலின், ஈணடுத துனபமெனறது இதுபொழுது அவாவாற செயதுகொளவனவறறை. தவாது மேனமேல வருமெனறதனுன, மூவகைத்துனபங்களுமெனபது பெறறும. இதனுல் அவாவே துனபத்திறகுக காரணமெனபது கூறபபட்டது, (௮)

௩௭ ம அதி.— அவாவறுத்தல். ௩௭௬

௩௬௯. இனப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னுந்
துனபததுட் டுனபங் கெடின. ௯

இ-ள். அவா என்னும துனபததுட்டுனபம கெடின்— அவாவென்று சொல்லபபடுகின்ற மிகக துனபம ஒருவறகுக கெடுமாயின்,— ஈணடும இனபம இடையறாது — அவன வீடு பெறறவழியேயன்றி உடமபோடு நின்றவழியும இனபமிடையறாது. எ-று.

துனபத்துட்டுனபம ஏனைததுனபங்களெல்லாம இனபமாக வருநதுன்பம. விளைவின்கண்ணேயன்றித தோறறததின்கணணுந துனபமாகலின், இவ்வாறு

கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்ப த்துடனபமெனறும, அது கெட்டாாகந மனநதமோரு நிரமபி நிறறலான ஏனடுமினபமிடையருதெனறுங கூறினா. இனி ஈணடு மெனபதறகுப பெரு குமெனறுரைப்பாருமுளா. இதனால அவாவறுததாா வீட்டினபம உடமபொடு நினறே எயதுவரெனபது கூறப்பட்டது. (கூ)

௩௭0. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும். ௰

இ-ள். ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின— ஒருகாலும நிரமபாதவியல்பினையு டைய அவாவினை ஒருவன நீககுமாயின,— அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும — அந்நீப்பு அவனுககு அப்பொழுதே எஞ்ஞானறும் ஒருநிலைமையனுமியல பைக் கொடுககும். எ-று.

நிரமபாமையாவது தாமேயனறித தமபயனும நிலையாமையின வேணடாத னவாய பொருளகளை வேணடி மேனமேல வளாதல. அவவளாசசிககு அள வினமையின, நீததலே தககதெனபது கருததது. களிப்புக கவறசிகளும பிறப புப்பிணி மூப்பிறப்புககளும முதலாயினவினறி உயிா நிரதிசயவினபததத்தாய நிறறலின, வீட்டினைப பேராவியற்கையெனறும, அஃது அவா நீததவழிப பெ றுதல ஒருதலையாகலின் அந்நிலையே தருமெனறுங கூறினா. "நனறு ஞாலங கடந்துபோய நலலிந திரிய மெலலாநீத—தொனறுயக கிடந்த வருமபெரும பாழுலப்பி லதனை யுணாந்துணாந்து— சென்றுசெனபத துனபஙகளசெற றிக்களைந்து பசையறறு—லனறே யப்போ தேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே."* எனபதும இககருததேபறறி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலாா சீவனமுததனெனப. இதனால வீடாவது இதுவெனபதூஉம அஃதுஅவாவறுத் தார்ககு அப்பொழுதேயுளதாமெனபதூஉங கூறப்பட்டன. (௰)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான இம்மை மறுமை வீடெனனுமூனறனையும பயததற்சிறப்பு டைத்தாய அறங்கூறினா, இனிப பொருளுமினபமுங்கூறுவாா, அவற்றினமு தறகாரணமாகிய ஊழினவலி கூறுகினறாா.

---

* திருவாயமொழி, ௭அ ம திருப்பதிகம, ௬.

௩௮-ம் அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்கிளவி. இது பொருளின்பங்களிரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும், மேற்கூறிய அறத்தோடியைபுடைமையானும், அதனிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௭௧. ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி. ௧

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும் — ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் முயற்சியுண்டாம், — போகு ஊழால் மடி தோன்றும் — அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் மடியுண்டாம். எ-று.

ஆகூழ் போகூழென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி பொருளினாக்கவழிவுகட்குத் துணைக்காரணமாய முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோன்றுவிக்குமென்பது கருத்து. (௧)

௩௭௨. பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழுற்றக் கடை. ௨

இ-ள். இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் — ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும், கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதையாக்கும், — ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை அகற்றும் — இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃததனை விரிக்கும். எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பனவிரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. இயற்கையாயுள்ள அறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம். (௨)

௩௭௩. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும். ௩

இ-ள். நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் — பேதைப்படுக்குமூழுடையானொருவன் நுண்ணியபொருள்களையுணர்த்தும் நூல்பலவற்றையுங் கற்றானாயினும், — மற்றும் தன் உண்மையறிவே மிகும் — அவனுக்குப் பின்னுந் தன்னூழா

ளுகிய பேதைமையுணாவே மேறபடும். எ-று.

பொருள்ணுணமை நூலினமேலேறறபபடடது. மேறபடுதல கலவியறிவைப பினனிரஙகுதறகாககிச செயலுக்குத தான முறபடுதல. "காதன மிககுழிக கறறவுங கைகொடா— வாதல கணணகத தஞசனம் போலுமால"*எனப துமது. செயறகையாளுயவறிவையுங கீழபபடுததுமெனபதாம். (௩)

---

*சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலமபகம, எசு.—காதன மிக்குழிக் கற றவுங கைகொடா— வாதல கணணகத தஞசனம் போலுமாற— மூது தற றுபு தஙகிய வணடனாக — கேத மிறறென வெணணுமென னெஞசரோ.

௩எச. இருவே றுலகதத தியறகை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும வேறு. ௪

இ-ள். உலகதது இயறகை இருவேறு — உலகதது ஊழினுளுயவியறகை இரணடுகூறு,— திருவேறு தெளளியராதலும வேறு— ஆகலாற செலவமு டையராதலும வேறு அறிவுடையராதலும வேறு. எ-று.

செல்வததினைபபடைததலுங் காததலும பயனகோடலும அறிவுடையாாக் கலலதியலாவனறே, அவவாறனறி அறிவுடையாா வறியராகவும ஏனையாா செ லவராகவுங காணடலான, அறிவுடையராதறகாகுமூழ செலவமுடையராதற காகாது, செலவமுடையராதறகாகுமூழ அறிவுடையராதறகாகாதெனறதாயி றறு. ஆகவே செலவஞசெயயுஙகால அறிவாகிய துணைககாரணமும வேணடா வெனபது பெறறும். (௪)

௩எரு. நலலவை யெலலாஅந தீயவாந தீயவு
நலலவாஞ் செலவஞ் செயறகு. ௫

இ-ள். செலவம செயறகு—செலவததையாககுதறகு—நலலவை எலலாம தீயவாம— நலலவைபெலலாநதீயவாய அழிககும,— தீயவும நலலவாம— அதுவேயனறித தீயவைதாமும நலலவாய ஆககும ஊழவயததான.எ-று.

நலலவை தீயவையெனபன காலமும, இடனும, கருவியும், தொழிலுமமு தலாயவறறை. ஊழானெனபது அதிகாரததாறபெறறும.* அழிககுமூழுறறவ ழிக் காலமுதலிய நலலவாயினும அழியும, ஆககுமூழுறறவழி அவை தீயவா

யினும் ஆகுமெனபதாயிறறு. ஆகவே காலமுதலிய துணைககாரணஙகளையும வேறுபடுககுமெனபது பெறறும். (ரு)

௩எசு. பரியினு மாகாவாம பாலலல வுயததுச
சொரியுனும போகா தம. சு

இ-ள். பால அலல பரியினும ஆகாவாம—தமககூழலலாதபொருள்கள் வருநதிககாபபினும், தமமிடதது நிலலாவாம,—தம உயததுச சொரியினும போகா—ஊழாறறமவாயபொருளகள், புறததே கொணடுபோயச சொரிநதாலும், தமமைவிடடுப போகா. எ-று

பொருளகளினிலையும போகதும ஊழினுனவதலலது காபபிகழசசிகளானு காவெனபதாம. இவையாறுபாடடானும பொருடகுககாரணமாய ஊழினவலி கூறபபடடது. (சு)

௩எஎ. வகுத்தான் வகுதத வகையலலாற கோடி
தொகுததாககுந துயதத லரிது. எ

இ-ள். கோடி தொகுததாககும— ஐமபொறிகளான நுகரபபடும பொருளகள கோடியை முயனறு தொகுததாக்கும—வகுததான வகுததவகையல லால் துயத்தல அரிது— தெயவம வகுததவகையானலலது நுகாதலுண்டா காது. எ-று.

---

* இவவாறு அதிகாரததால வருவித்துமுடிபபதனை வடநூலார அநுஷங் கமெனபர.

௩௮ ம அதி.—ஊழ.

ஒருயிர செயதவினையின பயன பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுததலின், வகுத்தானென்றார். "இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான." எனபதனுன உயாதிணையாயிறறு. படையாதாக்கேயனறிப படைத்தாககுமென்றமையான, உமமை எசசவுமமை. வேறுமுயறசிகளாற பொருள்களைப படைத்தலலலது நுகாதலாகாது அதறகு ஊழ் வேணடுமெனபதாயிறறு. (எ)

௩எஅ. துறபபாராமற றுபபுர விலலா ருறறபால
ஊடடா கழியு மெனின. அ

இ-ள். துபபுரவு இலலா துறபபார— வறுமையானுகாசசியில்லாதார துறக்குமகருததுடையராவா,— உறறபால ஊடடா கழியுமெனின— ஊழகள

உறுதறபாலவாய துனபஙகளை உறவியாதொழியுமாயின. எ-று.

துறபபாரெனபது ஆரீறறெதிாகாலமுறறுசசொல. தமமால விடபபெறுவன தாமே விடபபெறறுவைத்நங் கருதறவேறுபாடடாறறுனபமுறுகினறது ஊழினவலியானெனபது எஞசிநிறறலின, மன ஒழியிசைசககண்வநதது. (அ)

கூஎகூ. நனறுஙகா னலலவாக காண்பவ ரன்றுஙகா
லலலற படுவ தெவன. கூ

இ-ள. நனறு ஆஙகால நலலவாக காணபவா—நலவினை விளையுஙகால் அத ன்விளைவாய இனபஙகளைத துடைககுநதிறன நாடாது இவை நலலவெனறு இயைநதனுபவிபபா— அனறு ஆஙகால அலலறபடுவது எவன— ஏனைத்தீவினை விளையுஙகால அதனவிளைவாய துனபஙகளையும அவவாறனுபவியாது துடைககுநதிறன நாடி அலலலுழபபது எனகருதி! எ-று.

தாமே முனசெயதுகொணடமையானும, ஊடடாது கழியாமையானும, இரணடுமியைநதனுபவிககறபால, அவறறுள ஒனறறகு இயைநதனுபவிதது ஏனையதறகு அது செயயாது வருநதுதல அறிவனறெனபதாம. இவைமூனறு பாட்டானும இனபதுனபஙகடகுக காரணமாய ஊழினவலி கூறபபடடது.

கூ அ0. ஊழிற பெருவலி யாவுள மறறொனறு
சூழினுந தான்முந துறும. க0

இ-ள. மறறொனறு சூழினும தான முநதுறும—தனனை விலககுதறபொருட்டுத் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயததைச சூழினும, தான அவவுபாயமேயானும பிறிதொனறுனும வழியாக வநது அசசூழ்சசியினமுறபடடு நிறகும்,—ஊழிற பெருவலி யா உள — அதனால் ஊழபோல மிககவலியுடையன யாவையுள ! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயா. சூழதல பலருடனும பழுதறவெணணுதல. செயதறகேயன்றிச் சூழதறகும அவதி கொடாதென றமையின, உமமை எசசவுமமை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின, ஊழே வலியதென்பதாம். இதனான் அவ்விருவகையூழின வலியும பொதுவாககூறபபடடது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தன்றுணைக்காரணமாய அரசநீதி கூறவேயடங்கும். அரசநீதியாவது காவனடாத்து முறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலையுலகிற்குயிரெனச்சிறந்த அரசனதியல்பு இருபத்தைந்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

௩௯ம் அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவனது நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின்று உலகங்காத்தலின், இறையென்றார், "திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்"* என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

௩௮௧. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு. ௧

இ-ள். படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான்—படையுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோல்வான். எ-று.

ஈண்டுக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்பதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுணோக்கிப் பிறழ வைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்றில்வழியும் அரசநீதி செல்லாதென்பது பெற்றாம்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசற்கங்கமாவன இவையென்பதூஉம் இவை முற்றுமுடைமையே அவன்வெற்றிக்கேதுவென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

௩௮௨. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. ௨

இ-ள். வேந்தற்கு இயல்பு—அரசனுக்கியல்பாவது—அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை—திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்

கமுமெனறும இககானகு குணமும இடைவிடாது நிறறல. எ-று.

ஊக்கம வினைசெயதறகண மனவெழுசசி. இவறறுள அறிவு ஆறங்கத்திற குமுரித்து, ஈகை படைக்குரிதது, ஏனைய வினைககுரிய. உயிககுணஙகளுள

---

* திருவாயமொழி, ௩௪ ம திருபபதிகம், அ.—திருவுடை மனனரைக கா ணின திருமாலைக் கண்டேனே யெனறு—முருவுடை வணணங்கள காணி னுல்களாக தானென்று துளளுங—கருவுடைத் தேவிறக ளெலலாந கடல்வ ணணன கோயிலே யென்றும—வெருவிலும் வீழவிலு மோவாள கணணன கழல்கள விருமபுமே.

ஒன்று தோனற ஏனையவடங்கிவரும, அவறறுள் இவையடஙகின, அரசறகுக் கெடுவன பலவாறாகலின், இவை எப்பொழுதுந்தோனறி நிறறல இயலபாக வேண்டுமெனபார், எஞசாமை வேநதறகியலபெனறா. (௨)

௩௮௩. தூஙகாமை கலவி துணிவுடைமை யிமமூன்று
நீஙகா நிலனாள பவறகு. ௩

இ-ள். நிலன ஆளபவறகு — நிலததினையாளுந்திருவுடையாற்கு— தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இமமூனறும நீஙகா—அககாரியஙகளில விரைவுடைமையும் அவையறிதறகேறற கலவியுடைமையும ஆணமையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும ஒருகாலும் நீஙகா. எ-று.

கலவியது கூறுபாடு முன்னாககூறபபடும. ஆணமையாவது ஒனறனையும பாராது கடிதிறசெயவதாகலின், அஃது ஈணடு உபசாரவழக்கால துணிவெனபபட்டது. உமமை இறநததுதழீஇயவெசசவுமமை. இவறறுடகலவி ஆறஙகததிற குமுரித்து, ஏனைய வினைககுரிய. நீஙகாவெனபதறகு மேலெஞசாமைககுரைத் தாஙகுரைகக. (௩)

௩௮௪. அறனிழுககா தலலவை நீககி மறனிழுககா
மான முடைய தரசு. ௪

இ-ள். அறன இழுககாது — தனககோதிய அறததின வழுவாதொழுகி— அலலவை நீககி — அறனலலவை தனனாட்டினகணணும நிகழாமறகடிநது— மறன இழுககா மானம உடையது அரசு—வீரததின வழுவாத தாழவினமை யினையுடையான அரசன. எ-று.

அவவறமாவது ஓதல, வேடடல, ஈதலெனனும பொதுதொழிலினும, படைக்கலம பயிறல, பலலுயிரோமபல, பகைததிறநதெறுதலெனனுஞ சிறபபுததொழிலினும, வழுவாது நிறறல. "மாணட—வறநெறி முதறறே யரசின கொறறம" என்பதனால இவவறம பொருடகு காரணமாதலறிக. அலலவை கொலை, களவு முதலாயின. குறறமாய மானததினீககுதறகு, மறனிழுககாமானமெனறா, அஃதாவது "வீறினமையின விலஙகாமென மதவேழமு மெறியா—னேறுணடவர் நிகராயினும பிறாமிசையிலெவா றெறியான— மாறனமையின மறமவாடுமென றினையாரையு மெறியா—னூறனமையின முரியாரையு மெறியானயி லுழவன."* எனவும "அழியுநா புறககொடை யயிலவே லோசசான" எனவுஞசொலலபபடுவது. அரசு அரசனது தனமை, அஃது உபசாரவழககால அவனறனமேனினறது. (௪)

௩௮௫. இயறறலு மீடடலுங காததலுங காதத
வகுததலும வலல தரசு. ௫

இ-ள். இயறறலும—தனககுப பொருளகள வருமவழிகளை மேனமேலுளவாககலும—ஈட்டலும—அஙஙனம வநதவறறை ஒருவழிததொகுததலும—காததலும—தொகுததவறறைப பிறாகொளளாமற காததலும—காதத வகுத்தலும—காததவறறை அறமபொருளினபஙகளினபொருட்டு விடுததலும்—வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன. எ-று.

---

* சீவகசிநதாமணி, மணமகளிலம்பகம, கடுக.

ஈட்டல, காததல, வகுத்தலெனறவற்றிறகேறப இயறறலெனபதற்குச் செயபபடுபொருள் வருவிககபபடடது. பொருளகளாவன மணி, பொன, நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும, திறைகோடலும, தனறுடு தலையளிததலும முதலாயின. பிறரொன்றது பகைவா, கள்வர், சுறறததா, வினைசெயவாா முதலாயினா. கடவுளா, அநதணா, வறியோரொனறிவாககும புகழிறகுஙகொடுததலை அறபபொருடடாகவும, யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணெனறிவறறிறகும பகையொடுகூடலிற பிரிககப்படுவார்க்குந தனனிற பிரிதலிற கூடடபபடுவாாககுங கொடுததலைப பொருட்பொருடடாகவும, மணடபம, வாவி, செயகுனறு, இளமரககா முதலிய செய்தறகும் ஐமபுலனகளானுகர்வனவறறிறகுங கொடுததலை இனபபொருட்டாகவுஙகொ

ளக. இயற்றனமுதலிய தவறுமறசெயதல அரிதாகலின, வல்லதெனறூர். இவை நான்குபாட்டானும மாட்சியே கூறப்பட்டது. (௫)

௩௮௬. காட்சிக கெளியன கடுஞ்சொலல னல்லனேன்
மீககூறு மன்ன னிலம. ௬

இ-ள். காட்சிககு எளியன — முறைவேணடினாககுங குறைவேணடினாக குங காணடறகெளியனாய — கடுஞ்சொலலன அல்லனேல — யாவா மாட்டுங் கடுஞ்சொலலனலலனுமாயின, — மன்னன நிலம மீககூறும — அம்மன்னனது நிலததை எல்லாநிலஙகளினும உயாதறகக்கூறும உலகம. எ-று.

முறைவேணடினா வலியரானலிவெயதினா, குறைவேணடினா வறுமையுறறிரநதாா. காணடறகெளிமையாவது பேரததாணிக்கண அநதணா சானறோருளளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனாயிருததல. கடுஞ்சொல கேளவியினும் வினையினுங கடியவாய சொல. நிலததை மீககூறுமெனவே, மன்னனை மீக கூறுதல சொலலவேணடாவாயிறறு. மீககூறுதல இவன் காககினற நாடு பசி பிணி பகை முதலியவினறி யாவாககும பேரினபநதருதலிற றேவருலகினும நனறெனறல. உலகமெனனுமெழுவாய வருவிககபபட்டது. (௬)

• ௩௮௭. இனசொலா லீததளிகக வலலாறகுத தன்சொலாற்
றனகண் டனைததிவ் வுலகு. எ

இ-ள இனசொலால ஈதது அளிகக வல்லாறகு — இனியசொலலுடனே ஈதலைச்செய்து அளிககவல்ல அரசனுககு — இவவுலகு தனசொலால தான கண்டனைத்து — இவவுலகந தனபுகழோடு மேவித தான கருதியவளவிறறும. எ-று.

இனசொல கேளவியினும வினையினும இனியவாய சொல. ஈதல வேணடு வாாககுவேணடுவன கொடுததல. அளிததல தனபரிவாரததானும பகைவரானும நலிவுபடாமறகாததல. இவை அரியவாகலின வல்லாறகெனறும, அவனமண முழுதுமாளுமாகலின இவவுலகென்றுங கூறினா. கருதியவளவிறறுதல கருதியபொருளெல்லாஞ்சுரததல். (எ)

௩௮௮. முறைசெயது காப்பாறறு மன்னவன் மககட
கிறையென்று வைககப படும். அ

இ-ள. முறைசெயது காப்பாறறும மன்னவன — தான முறைசெயது பிறா நலியாமற காததலையுஞ் செய்யுமரசன, — மககட்கு இறை எனறு வைககப

பகும்—பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான மக்கட்குக் கடவுளென்று வே று வைக்கப்படும். எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லும நெறி. பிறனென்றது மேற்சொல்லியாரை. வேறுவைத்தல் மககளிற்பிரிதது உயாததுவைததல். (அ)

௩அக௯. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. ௯

இ-ள். சொல செவி கைபபப பொறுககும பணபு உடை வேநதன—இடிக்குநதஙணயாயினா சொறகளைத தனசெவி பொருதாகவும விளைவுநோக்கிப பொறுககும பணபுடைய அரசனது—கவிகைககீழத தஙகும உலகு—குடைநிழறகணணே தஙகும உலகம். எ-று.

செவிகைபபவெனறதறகேறப இடிக்குநதுணையெனபது வருவிககபபட்டது. நாவினபுலததைச செவிமேலேறறிக கைபபவெனறா. பணபுடைமை விசேடவுணாவினனுதல், அறநீதிகளிறறவருமையின், மணமுழுதுந தானேயாளுமெனபதாம். (௯)

௩௯0. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி. ௧0

இ-ள். கொடை—வேணடுவாாககு வேணடுவன கொடுததலும— அளி—யாவாககுந தலையளி செயதலும—செஙகோல— முறை செயதலும—குடி ஓம்பல—தளாநத குடிகளைப பேணலுமாகிய— நானகும உடையான—இந நானகுசெயலையுமுடையவன — வேநதாககு ஒளியாம— வேநதாககெலலாம விளக்காம. எ-று.

தலையளி முகமலாநதினியகூறல். செவவியகோலபோறலின, செஙகோலெனபபட்டது. குடியோமபலெனவேறுதது நக கூறினமையால், தளாசசி பெறறும. அஃதாவது ஆறிலொனறாய பொருடனறியும வறுமை நீஙகியவழிக கொளளலவேணடின அவவாறுகோடலும, இழததலவேணடின இழததலுமாம சாதிமுழுதும் விளக்கலின, விளககெனறா. ஒளி ஆகுபெயா. இவையைநதுபாட்டானும் மாடசியும பயனும உடனகூறபபட்டன. (௧0)

அஃதாவது, அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன, அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலமென்றிவற்றின் நூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனாயக்கால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதலின், இஃது அரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற்சிறப்புடைமையின் பொதுப்படக் கூறினார். மேல் தூங்காமைகல்வியென்று தோற்றுவாய்செய்த மாட்சியை விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃது இறைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௯௧. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
ன்நிற்க வதற்குத் தக. ௧

இ-ள். கற்பவை கசடு அறக் கற்க— ஒருவன் கற்கப்படு நூல்களைப் பழுதறக் கற்க;— கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க— அங்ஙனங்கற்றால் அக்கல்விக்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க. எ-று.

கற்பவையென்றதனான், அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் உறுதிப்பொருளுணர்த்தவன அல்லாத பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னாட்பலபிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு ஆகாவென்பது பெற்றாம். கசடறக்கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிற்றலாவது இல்வாழ்வுழிக் "கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்"*தலினும், துறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை. சிறப்புடைமக்களாயிற் கற்றல்வேண்டுமென்பதூஉம், அவ்வாறு கற்கப்படுநூல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனாற் பயனும் இதனாற் கூறப்பட்டன. (௧)

௩௯௨. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. ௨

இ-ள். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும்— அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலைகளிரண்டனையும்— வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப— அறிந்தார் சிறப்புடையுயிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர். எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம்; அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும்,

அவை ஏரமபமுதலிய நூலகளுடகாணக. எழுததெனவே, அதனேடொறறு மையுடைய சொலலுமடஙகிறறு. இவவிருதிறமும, அறமுதறபொருளகளைக் காண்டறகுக கருவியாகலின, கணணெனபபடடன. அவை கருவியாதல "ஆதி முதலொழிய வலலா தனவெணணி—னீடு வழுவா நிலைமையவான——மாதே—யறமாா பொருளினபம வீடென நிவறறின—றிறமாமோ வெணணிறநதா ற செபபு." "எழுத்தறியத தீரு மிழிதகைமை தீாநதான—மொழிததிறநதின முடடறுபபா ளுகு—மொழிததிறததின — முடடறுதத நலலோன முதனூற பொருளுணாநது—கடடறுதது வீடு பெறும." இவறறுனறிக, எனபவெனபவு றறுள, முனனையவிரணடும அஃறிணைப பனமைபபெயா, பினனது உயாதிணை பபனமைவினை. அறியாதாா அறிநதாரெனபன வருவிககபபட்டன. சிறபபுடை யுயிரெனறது மககளுயிருளளும உணாவுமிகுதியுடைபதனை.இதனுற கறகபபடு நூலகடகுக கருவியாவனவும அவறறினறியமைபாமையுங கூறப்படடன.(உ)

ருகூரு. கண்ணுடைய ரென்பவா கறறோா முகததிரண்டு
புண்ணுடையா கலலா தவா. ரு

இ-ள். கண் உடையர் எனபவா கறறோா— கணணுடையரெனறு உயாத்துச் சொல்லபபடுவாா கறறவரே,— கலலாதவா முகத்து இரண்டு புண் உடையா—மறறைக் கல்லாதவர் முகததினகண இரணடுபுணணுடையர், கண்ணிலா. எ-று.

---

* நாலடியாா, அறிவுடைமை,— கருமமு முளபடாப போகமுந துவவா த்—தருமமுந தக்காககே செயயா—வொருநிலையே—முட்டினறி மூனறு முடியுமே லஃதெனப—படடினம பெறற கலம.

ருகூவு சு0 ம.அதி.— கல்வி.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங காலமிடையிட்டவறறையுங் கா்ணும் ஞானக்க ண்ணுடைமையிற கறறாரைக் கணணுடையரெனறும, அஃதினறி நோய முதலியவறறுற றுனபஞ்செயயும ஊனககணணேயுடைமையிற கல்லாதவரைப புணணுடையரெனறுங கூறிஞா. மேறகணணனமையுணரநினற ஊனககண ணின மெயமமை கூறியவாறுன, பொருணூலகளையுங கருவிநூலகளையுங் கற

ரா தயாவும கலலாதாரதிழிவும இதனாறெருகுததுக் கூறபபட்டன. (௩)

௩௯௪. உவபபத தலைககூடி யுளளப பிரித
லனைததே புலவா தொழில. ௪

இ-ள். உவபபத தலைககூடி உளளப பிரிதல அனைததே—பாவலாயும அவரு வககுமாறு தலைபபெயபது இனி இவரை யாமெஙஙனங கூடுதுமென நினையு மாறு நீஙகுதலாகிய அததனமைதது— புலவா தொழில— கறறறிநதாரது தொழில. எ-று.

தாம நலவழியொழுகல பிறாககுறுதிகூறலெனபன இரணடுந தொழிலென ஒன்றாயடஙகுதலின, அததனமைததென்றா. அததனமை அபபயனைததருநத ன்மை. நல்லொழுககஙகாணடலானும, தமககு மதுரமுமுறுதியுமாய கூறறு க்கள் நிகழவெதிாவுகளின இனபம பயததலானும, கறறாமாட்டு எலலாரும னபுடையராவரெனபதாம். இதனாற கறறா தயாவு வகுததுககூறபபட்டது.

௩௯௫. உடையாாமு னிலலாாபோ லேககறறுங கறறா
கடையரோ கலலா தவா. ௫

இ-ள். உடையாாமுன இலலாாபோல ஏககறறும கறறா — பிறறை நிலை முனியாது கறறல நனறுதலான, செலவாமுன நலகூாநதாாநிறகுமாறுபோலத தாமும் ஆசிரியாமுன ஏககறறுநினறுங்கறறா தலையாயினா,—கலலாதவா க டையரே—அநநிலைககுநாணிககலலாதவா எஞஞானறுமிழிநதாரேயாவா.எ-று.

உடையாா இலலாரெனபன உலகவழககு. ஏககறுதல் ஆசையாறறாழதல. கடையரெனறதனை அதனமாறுதலைபபெயா வருவிககபபட்டது. பொயபாய மானநோக்கி மெயபாய கலவியிழநதாா பினனொருஞானறும அறிவுடையரா காமையின, கடையரேயெனறா. இதனாற கறறாதுயர்வுங கலலாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டன. (௫)

௩௯௬. தொட்டனைத் தூறு மணறகேணி மாநதாககுக
கறறனைத தூறு மறிவு. ௬

இ-ள். மணறகேணி தொட்டனைதது ஊறும—மணலினகட்கேணி தோண டியவளவிறறுகலூறும,—மாநதாககு அறிவு கறறனைத்து ஊறும—அதுபோல மக்கட்கறிவு கறறவளவிறறுகலூறும். எ-று.

ஏண்டுக் கேணியென்றது அதனகணீா. அளவிறறுகவெனறது அதனளவு ஞ்செலலவெனறவாறு. சிறிது கறறதுணையான் அமையாது மேனமேற கற றலவேணடுமெனபதாம். இஃது ஊழ மாறுகொளளாவழியாகலின, மேலுண

மையறிவே மிகுமென்றதனாேம் மலையாமையறிக. (௬)

௩௯௭. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. ௭

௪௰ம் அதி—கல்வி.

இ-ள். யாதானும நாடாம ஊராம்—கற்றவனுக்குத் தன்னுடைய நாடுமே யன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம, யாதானுமோரூரும் ஊராம்;—ஒருவன் சாந்துணையும கல்லாதவாறு என—இங்ஙனமாயின ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கல்லாது கழிகின்றது என்கருதி எ-று.

உயிரோடுசேறலிற சாந்துணையுமென்றார். பிறநாடுகளும ஊர்களுந் தம்போல உறறுப பொருட்கொடையும் பூசையும உவந்து செய்தற்கேதுவாகலின் கலவிபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை, அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்கவென்பதாம். (௭)

௩௯௮. ஒருமைக்கட் டானகற்ற கலவி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. ௮

இ-ள். ஒருவறகு— ஒருவனுக்கு— தான ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி—தானொருபிறப்பினகட்கற்ற கலவி— எழுமையும ஏமாப்பு உடைத்து — எழுபிறப்பினுஞ்சென்று உதவுதலையுடைத்து. எ-று.

வினைகள்போல உயிரினகட்கிடந்து அது புகுழிப் புகுமாகலின, எழுமையுமேமாப்புடைத்தெனறார். எழுமை மேலேகூறப்பட்டது. உதவுதல நன்னெறிக்கணுய்த்தல. (௮)

௩௯௯. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார். ௯

இ-ள். தாம் இனபுறுவது உலகு இனபுறக் கண்டு—தாமினபுறுதற்கு ஏதுவாகிய கலவிக்கு உலகமி்னபுறுதலால அச்சிறப்பு நோக்கி—கற்றறிந்தார் காமுறுவர்—கற்றறிந்தார் பின்னும அதனையே விரும்புவர். எ-று.

தாமினபுறுதலாவது நிகழ்வினகட்சொற்பொருளகளின சுவைநுகர்வானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும, எதிர்வினகண் அறம வீடு பயத்தலானும், அதனை இடையறுதலினபமெய்துதல. உலகினபுறுதலாவது இம்மிக்கா

ரோடு தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம அறியப்பெறறேமெனறும, யாண்டு பலவாக நரையிலமாயினேமெனறுமுவததல. செலவமாயின், ஈட்டல காத்தல் இழததலெனறிவறறாற றுனபுறுதலும பலரையும பகையாககலுமுடைத்தென அறிநது அதனைக காமுறுமையிற கறறறிநதாரெனறும, கருமபயிறறகுக் கூலிபோலத் தாமினபுறுதறகு உலகினபுறுதல பிறவாறறானினமையின் அதனையே காமுறுவரெனறுங்கூறினார். (௯)

௪00. கேடில விழுசசெலவங கலவி யொருவற்கு
மாடலல மறறை யவை. ௧0

இ-ள். ஒருவறகுக கேடு இல விழுசசெலவம கலவி— ஒருவனுக்கு அழிவிலலாத சீரியசெலவமாவது கலவி,— மறறையவை மாடு அலல—அஃதொழிநத மணியும் பொனனுமுதலாயின செலவமலல. எ-று.

அழிவினமையாவது தாயத்தார், களவர், வலியர், அரசரென்றிவரால் கொளளப்படாமையும், வழிபட்டார்ககுக கொடுததுழிக குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி பொன முதலியவறறிறகு இவவிரணடுமின்மையின், அவ்றறை மாடலலவென்றார். இவவையாந்துபாட்டானுங் கல்வியது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (௧0)

௪௧ ம் அதி. — கல்லாமை.

௪௧ ம் அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கறறலைசசெயயாமை, எனறது அதனானுயமிழிபினை. கலவிச சிறபபு மேல விதிமுகத்தாற் கூறியதனையான முறறுபபெருமைநோக்கி, எதிர்மறைமுகததானுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கலவியினபின வைக்கபபட்டது.

௪0௧. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரமபிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல. ௧

இ-ள். அரங்கு இனறி வட்டு ஆடியறறு—அரங்கினையிழையாது வட்டாடினாற்போலும—நிரமபிய நூல இனறிக கோட்டி கொளல—ஞானிரமபுதறகேதுவாகிய நூலகளைககலலாது ஒருவன அவையினகணணே உரைசசொலலுதல். எ-று.

அரங்கு வகுததததானம. வட்டாடல உணடையுருட்டல. இவை "கட்டளை யனன வட்டரங் கிழைததுக—கலலாச சிறாஅர் நெலலிவட் டாடும" எனபதனானறிக. நிரமபுதல அறியவேணடுவனவெல்லாமறிதல. கோட்டியெனபது ஈண

டாகுபெயா, "புலலா வெழுததிற பொருளில வருஙகோட்டி"*எனபுழிபபோல. சொல்லும்பொருளும செறிபபடாவெனபதாம. (௧)

௪0௨. கலலாதான சொறகா முறுதன முலையிரண்டு
மிலலாதாள பெணகாமுற றறறு. ௨

இ-ள். கலலாதான சொற காமுறுதல— கலவியிலலாதானொருவன அவை யின்கணொனறுசொலலுதலை அவாவுதல—முலையிரணடும இலலாதாள பெண காமுறறறறு—இயலபாகவே முலையிரணடுமிலலாதாளொருததி பெணமையை அவாவினறபோலும. எ-று.

இனைததெனவறிநத சினைபாகலின, தொகையொடு முறறுமமை கொடுததா ா சிறிதுமிலலாதாளெனபதாம. அவாவியவழிக கடைபோகாது, போகினும நகை விளைககுமெனபதாயிறறு. (௨)

௪0௩. கலலா தவரு நனிநலலா கறறாமுற
சொலலா திருககப பெறின. ௩

இ-ள். கலலாதவரும நனி நலலா — கலலாதாரும மிக நலலராவர்,—கற றாமுன சொலலாது இருககபபெறின — தாமே தமமையறிநது கறறாரவை யினகண ஒன றனையுஞசொலலாதிருததல கூடுமாயின. எ-று.

உமமை இழிவுசிறபபுமமை. தமமைத தாமறியாமையின அது கூடாதென பார் பெறினெனறும, கூடின ஆணடுத தமமை வெளிபபடுத்தாமையானும, பின கலவியைவிருமபுவராகலானும நனிநலலொனறுஙகூறினாா. இவைமூனறு பாட்டானுஙகலலாதாா அவைககடசொலலுதறகுரியரனமை கூறபபட்டது.(௩)

௪0௪. கலலாதா னொட்பங கழியநன் றாயினுங
கொளளாா ரறிவுடை யாா ௪

* நாலடியாா — மேனமககள், — புலலா வெழுததிற பொருளில வறுங கோட்டி— கலலா வொருவ னுரைபபவுங கண்ணோடி— நல்லா வருந்தியுங் கேட்பரே மறறவன்—பலலாரு ணணல பரிநது.

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம கழிய நனறாயினும—கல்லாதவனதொணமை

ஓரோவழி மிக நன்றாயிருப்பினும்,— அறிவுடையார் கொள்ளார்—அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளார். எ-று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிற்றாயினும் நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம். (ச)

சO௫. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். ௫

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடையேனெனத் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு — தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வுபடும்—அவற்றைக் கற்றவனைக் கண்டு உரையாடக் கெடும் எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோராவார்தத்தைசொல்லுந்துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கல்லாதாரதியற்கையறிவின்குற்றங் கூறப்பட்டது.

சO௬. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர். ௬

இ-ள். கல்லாதவர்— கல்லாதவர்——'உளர்' என்னும் மாத்திரையர் அல்லால்—காணப்படுதலான் இலரல்லர் உளரென்று சிலர்சொல்லுமளவினரா தலன்றி—பயவாக் களர் அனையர்—தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் விளையாத களர்நிலத்தோடொப்பர். எ-று.

களர் தானும் பேணற்பாடழிந்து உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாததுபோலத் தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்பதாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (௬)

சOஎ. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. எ

இ-ள். நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம்—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும்— மண் மாண் புனை பாவையற்று— சுதையான் மாட்சிமைப் படப் புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ-று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற்காண்டலும் மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். "உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிது"* ஆகலான் எழினலங்களும் ஓர்பயனேயெனினும், நூலறிவிலவழிச் சிறப்பிலவென்பதாம். இதனான் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.(எ)

௪0அ. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு. அ

---

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, ௧0.—கருவி மாமழை கணபெயல் பொழிந்தென வழிநா—ளருவி போற்றொடாந் தறுதன வரும்பிணி யழலுட்—கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா—வுருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

௧௧

அஉ௪ ௪உ ம் அதி.— கேள்வி.

இ-ள். நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது—கற்றார்மாட்டுநின்ற வறுமையினுமின்னாது— கல்லார்கண் பட்ட திரு—கல்லாதார்மாட்டுநின்ற செல்வம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தத்தநிலையினின்றி மாறிநிற்றலால் தாமிடிக்கப்படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ்செய்தலும் இரண்டற்குமொக்குமாயினும், திருக் கல்லாரைக்கெடுக்க, வறுமை நல்லாரைக் கெடாது நிற்றலான், வறுமையினுந்திருவின்னாதென்றார். இதனால் அவர் திருவின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

௪0௯. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு. ௯

இ-ள். கல்லாதார் மேற்பிறந்தார் ஆயினும்— கல்லாதார் உயர்ந்தசாதிக்கட் பிறந்தாராயினும்—கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்துப் பாடு இலர்—தாழ்ந்தசாதிக்கட்பிறந்துவைத்துங் கற்றாரது பெருமையளவிற்றாய பெருமையிலர். எ-று.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவர் சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (௯)

௪௧0. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். ௧0

இ-ள். விலங்கொடு மக்கள் அனையர்—விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்துணைநன்மையுடையர் அத்துணைத்தீமையுடையர்— இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர் — விளங்கிய நூல்களைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர். எ-று.

இலங்கு நூலென்பது சாதிப்பெயர். விளங்குதல் மேம்படுதல். விலங்கின

மக்கட்கேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றார்கண்ணேயாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லரென்பதாம். மயக்கநிரனிறை. இதனால் அவர் மக்கட்பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது. (௧௦)

௪௨ம் அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனினாய அறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும், இது கல்வி கல்லாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௧௧. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. ௧

இ-ள். செல்வத்துட்செல்வம் செவிச்செல்வம் — ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியானவருஞ்செல்வம்,—அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை—அச்செல்வம் பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாகலான். எ-று.

செவியானவருஞ்செல்வம் கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையுமறிதல், பிறசெல்வங்கள் பொருளான் வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவிளைவினவாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (௧)

௪௧௨. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும். ௨

இ-ள். செவிக்கு உணவு இல்லாதபோழ்து—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில்லாதபொழுது—வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும்—வயிற்றுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும். எ-று.

சுவைமிகுதியும் பிறப்பயத்தலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப்படுதலான் இல்லாதபோழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேடற்றுன்பமேயன்றி நோயுங் காமமும் பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டற்பொருட்டாகலான் ஈயப்படுமென்றுங் கூறினார். ஈதல் வயிற்றதிழிவு தோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

சகங. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னானறாரோ டொபபா நிலதது. ங

இ-ள். செவியுணவிற கேளவி உடையார—செவியுணவாகிய கேளவியினையு டையார,—நிலதது அவியுணவின ஆனறாரோடு ஒபபா—நிலத்தினகணணரா யினும, அவியுணவினையுடைய தேவரோடொபபா. எ-று.

செவியுணவு செவியானுணணுமுணவு. அலவழிககணவநத இன்சாரியையது னகரம் வலிநது நினறது. அவியாகியவுணவு தேவாக்கு வேளவிததீயிறகொடு ப்பன. அறிவானிறைநதமையான ஆனறாரொனறும, துனபமறியாமையாற தே வரோடொபபரொனறுங கூறினா. இதனால அதனையுடையாரது சிறபபுக கூற பபட்டது. (ங)

சகச. கற்றில னாயினுங் கேடக வஃதொருவற்
கொறககததி னூறறாந துணை. ச

இ-ள். கறறிலன ஆயினும கேட்க—உறுதி நூலகளைத் தான கறறிலனாயினும், அவறறின பொருளகளைக கறறறிநதார சொலலக கேடக,—அஃது ஒருவறகு ஒறகததின ஊறறாம துணை — அககேளவி ஒருவனுககுத தளாச்சிவநதுழிப பறறுககோடாந துணையாகலான. எ-று.

உம்மை கறகவேணடுமென்பது பட நினறது. தளாசசி வறுமையானுதல அறிவினமையானுதல இடுககடபடடுழி மனந்தளாதல. அதனைக கேளவியினு ய அறிவு நீககுமாகலின, ஊறறாந துணையெனறா. ஊனறெனனுமாகுபெயரின் னகரம திரிநது நினறது. (ச)

சகரு. இழுகக லுடையுழி யூறறுககோ லறறே
யொழுகக முடையாரவாயச சொல. ரு

இ-ள். இழுக்கல உடை உழி ஊறறுககோல அறறு— வழுக்குதலையுடைய சேறறுநிலத்து இயஙகுவாாககு ஊனறுகோலபோலுதவும்—ஒழுக்கம உடை யாா வாயசொல — காவறசாகாடுகைபபாாக்கு ஒழுககமுடையாா வாயிற் சொறகள. எ-று.

அவாயநிலையான வநத உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றுகியகோலபோலுதவுதல தளாநதுழி அதனை நீககுதல. கல்வியுடையரோ

லும் ஒழுக்கமில்லாதார அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதெ ன்பது தோனற ஒழுக்கமுடையார்வாயசசொல்லெனருர். வாயென்பது நீச சொலநிமையாகிய சிறபபுணர நினறது. அவற்றைக் கேடகவென்பது குறிப பெச்சம். (ரு)

சகசு. எனைத்தானு நலலவை கேடக வனைததானு
மான்ற பெருமை தரும. சு

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேடக—ஒருவன சிறிதாயினும உறுதிபபொ ருள்களைக் கேட்க,—அனைததானும ஆனற பெருமை தரும—அககேளவி அத் துணையாயினும் நிறைநத பெருமையைத தரும ஆகலான. எ-று.

எனைதது அனைதது எனபன கேட்கும்பொருண்மேலுங காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேளவி மழைததுளிபோல வநதிணடி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதெனறிகழறகவெனபதாம. (சு)

சகஎ. பிழைததுணாநதும பேதைமை சொலலா ரிழைத்துணாந்
தீண்டிய கேளவி யவா. எ

இ-ள். பிழைதது உணாநதும பேதைமை சொலலா — பிறழவுணாநதவ ழியும, தமக்குப் பேதைமை பயககுஞ சொறகளைச சொல்லா—இழைதது உணாநது ஈணடிய கேளவியவா—பொருளகளைந தாமும நுணணிதாகவாரா யநதறிநது அதனமேலும ஈணடிய கேளவியினையுடையார். எ-று.

பிழைபபவெனபது திரிநதுநினறது. பேதைமை ஆகுபெயா. ஈணடுதல பல வாற்றான் வநது நிறைதல. பொருளகளின மெயமமையைத தாமுமறிநது அறிநதாரோடொபபிபபதுஞசெயதார தாமதகுணததான மயஙகினராயினும, அவவாறல்லது சொலலாரெனபதாம. இவைாரனகுபாட்டானுங கேட்டாரக கு வருநனமை கூறபபட்டது. (எ)

சகஅ. கேடபினுங கேளாத தகையவே கேளவியாற
றோடகப படாத செவி அ

இ-ள. கேட்பினும கேளாத தகையவே— தமபுலமாய ஓசைமாததிரததைக் கேட்குமாயினுஞ செவிடாந தனமையவேயாம — கேளவியால தோட்கபப டாத செவி— கேளவியாறறுளைககபபடாத செவிகள. எ-று.

ஏகாரம தேறறததினகணவநதது. ஓசைமாததிரததான உறுதியெயதாமை யிற கேளாததகையவெனறும, மனததினகண நுாறபொருள நுழைதறகு வழி

யாகலிற் கேள்வியைக் கருவியாக்கியுங் கூறினார். பழையதனைத் துளையனறெ
னபதாம் (அ)

சகக. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. கூ

இ-ள். நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்— நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடையரல
லாதார்— வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது— பணிந்த மொழியினையுடைய
ராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமேலேற்றப்பட்டது.
வாய ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப்புலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார

உணர்வின்மையாற் றம்மைவியந்து கூறுவரென்பதாம். அல்லாரென்பதூஉம்
பாடம். (கூ)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென். க0

இ-ள். செவியிற் சுவை உணரா வாய் உணர்வின் மாக்கள்— செவியானுக
ரப்படுஞ்சுவைகளையுணராத வாயுணர்வினையுடைய மாந்தர்— அவியினும் வா
ழினும் என— சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்னை! எ-று.

செவியானுகரப்படுஞ் சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்:
அவற்றுட்சொற்சுவை குணம், அலங்காரமென இருவகைத்து. பொருட்சுவை
காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்த
மென ஒன்பதுவகைத்து. அவையெல்லாம் நாண்டுரைப்பிற்பெருகும். வாயுணர்
வென்பது இடைப்பதங்கடொக்குநின்ற மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகை: அது
வாயானுகரப்படுஞ்சுவைகளையுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை கைப்பு, கா
ழ்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆறும். செத்தாலிழப்பதும
வாழ்ந்தாற் பெறுவதுமின்மையின், இரண்டுமொக்குமென்பதாம். வாயுணர்வி
னென்றுபாடமோதுவாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானுங்கேளாதவழிப்படுங்
குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

சங ம் அதி.— அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்விகளானாய அறிவோடு உண்மையறிவுடையனா
தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா அரண். க

இ-ள். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி — அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதி வாராமற்காக்குங்கருவியாம், — செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள்ளரணும்— அதுவேயுமன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். எ-று.

காத்தல் முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண் உள்ளாயவரண், உட்புக்கழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடத்தால் செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலத்தின்கட்செல்ல விடாது— தீது ஒரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு—அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளையாராய்ந்து தீயதனினீக்கி நல்லதன்கட்செலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கணல்லது செல்லாமையின், இடத்தாலென்றார். விடாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்துசெலுத்தும் வாதுவன்போல வேறாக்கி மனத்தைப் புலமறிந்துசெலுத்துவது அறிவென்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

சஉஃ சஉ ம் அதி.— அறிவுடைமை.

சஉங. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ங

இ-ள். எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையார் யார் சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு— அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்களமூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யார்க்குமுண்மையின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தாராயினும், இழிந்தபொருள் உயர்ந்தாராயினும், உறுதிப்பொருள் பகைவராயினும், கெடுபொருள் நட்டாராயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான், எப்பொருள் யார்யார்வாய்க்கேட்பினுமென்றார். அடுக்குப் பன்மைபற்றிவந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருளின்கட்பயிலாமையுண

ாதநுகினறது. மெயயாதல நிலபெறுதல. சொலவாரதியலபு நோககாது அப பொருளினபயனறுககிக கொளளுதல ஒழிதல செயவததிவெனபதாம. (௩)

௪உ௪. எணபொருள வாகச செலச்சொலலித தானபிறாவாய
நுணபொருள காணப தறிவு. ௪

இ-ள். தான எணபொருளவாகச செலச சொலலி—தான சொலலுஞசொறகளை அரியபொருளவாயினும கேட்பாாககு எளிய பொருளவாமாறு மனஙகொளச சொலலி—பிறாவாய நுணபொருள காணபது அறிவு—பிறாவாயக் கேடகுஞசொறகளின நுணணியபொருள காணவரிதாயினும அதனைக காண வலலது அறிவு. எ-று.

உடையவனெருழில அறிவினமேலேறறபபட்டது. சொலலுவன வழுவின்றி இனிது விளஙகச் சொலலுகவெனபாா சொனமேலவைததும, கேடபன வழுவினும் இனிதுவிளஙகாவாயினும பயனைக கொணடொழிகவெனபாா பொருணமேலவைததுஙகூறினா. (௪)

௪உ௫. உலகந தழீஇய தொடப மலாதலுங்
கூமபலு மிலல தறிவு. ௫

இ-ள. உலகம தழீஇயது ஒட்பம—உலகததை நடபாககுவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம,—மலாதலும கூமபலும இலலது அறிவு—அநநடபினகண முன மலாதலும பின கூமபுதலுமினறி ஒருநிலையனுவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இலலதெனபன அவவததொழினமேனினறன. உலகமெனபது ஈணடுயாநதோா. அவரோடு கயபபூபபோல வேறுபடாது கோட்டுபபூப போல ஒருநிலையே நடபாயினன எலலாவினபமுமெயதுமாகலின, அதனை அறிவென்றாா.* காரியஙகள காரணஙகளாக உபசரிககபபடடன. இதனைச் செலவத்தினமலாதலும நலகுரவிறகூமபலுமிலலதெனறு உரைபபாருமுளா. (௫)

௪உ௬. எவ்வ துறைவ துலக முலகததோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. ௬

---

* நாலடியாா, நடபாராய்தல, —கோட்டுப்பூப் போல மலாநதபிற கூம்பாது— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாடசி— தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்மலாநது பிறகூமபு வாரை—நயபபாரு நட்பாரு மில.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாறாயொழுகுவ தாயிறறு,—உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மே வித் தானும் அவ்வாறாயொழுகுவது அரசனுக்கறிவு. எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான எனனை நியமிப்பாரில்லையெனக் கரு தித் தானினைத்தவாறே ஒழுகிற பாவமும் பழியுமாமாகலான, அவ்வாறொழுகு தல அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிறறு. இவ்வையந்துபாட்டாலும் அதனதி லக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். எ

இ-ள். அறிவுடையார் ஆவது அறிவார்—அறிவுடையராவார் வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லார்,—அறிவிலார் அஃது அறிகல்லாதவர் — அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார். எ-று.

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃதறிகல்லாமையாவது வந்தால றிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மையறிவாரென றுரைப் பாருமுளர். (எ)

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை—அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்,—அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்—அவ்வஞ்சப்படுவ தனை அஞ்சுதல் அறிவார்தொழிலாம். எ-று

பாவமும் பழியும் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதி பற்றி அஞ்சுவதெனறார். அஞ்சாமை எண்ணாதுசெய்துநிறறல். அஞ்சுதல் எண் ணித் தவிர்தல். அது காரியமன்றென்று இகழப்படாதென்பார் அறிவார்தொ ழிலென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்ட ஞ்சவேண்டுமிடங்கூறியவாறு. இவ்விரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையாரதி லக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

சஉகூ. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். கூ

இ-ள். எதிரதாகக் காக்கும் அறிவினார்க்கு—வரக்கடவதாகியவதனை முன்ன றிந்து காக்கவல்ல அறிவினையுடையார்க்கு — அதிர வருவது ஓர் நோய் இல

லை—அவர் நடுங்க வருவதொருதுன்பமுமில்லை. எ—று.

நோயென வருகின்றமையின், வாளா எதிரதாவென்றார். இதனாற் காக்கலா ங்காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் அதன்காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனாற்கூறப்பட்டது. (௯)

சுஉ0. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர். ௧0

இ—ள். அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எல்லாமுடையராவர்,—அறிவிலார் என உடையரேனும் இலர்—அறிவிலாதார் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ—று.

௬௨-ஞ சுசு ம் அதி.— குற்றங்கடிதல்.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின் அஃதுடையாரை எல்லாமுடையாரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய்வத்தானழிந்தழிப் படைத்தற்குங் கருவியுடையரன்மையின் அஃதில்லாதாரை என்னுடையரேனுமிலரென்றுங் கூறினார். என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் அவரதுடைமையும் ஏனையாரதின்மையுங் கூறப்பட்டன. (௧0)

சுசு ம அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன் தன்கணிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார் பகைவர்க்கமென்ப. இவை குற்றமென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுஉக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. ௧

இ—ள். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் — மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில்லாதவரசரது செல்வம்— பெருமித நீர்த்து— மேம்பாட்டுநீர்மையினையுடைத்து. எ—று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர்செயலாகலின், அளவிறந்தகாமஞ் சிறுமையெனப்பட்டது. இவை நீதியல்லன செய்வித்தலான், இவற்றைக் கடிந்தார்செ

ல்வம நலவழிபபாடும நிலைபெறமுடைமையின, மதிபபுடைததெனபதாம். மி குதிபறறி இவை முறகூறபபடடன. (க)

சகஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள். இவறலும — வேண்டுமவழிப பொருளகொடாமையும் — மாண்பு இறநத மானமும—நனமையினீஙகிய மானமும—மாணு உவகையும— அள விறநதவுவகையும— இறைககு ஏதம— அரசனுககுக குறறம். எ-று.

மாடசியான மானததினீககுதறகு மாணபிறநத மானமெனருர்: அஃதா வது அநதணா சானருே ஆருநதவததோா தமமுனனோ தநதை தாயென றிவரை வணஙகாமையும, முடிககபபடாதாயினும கருதியது முடிததேவிடுத லும் முதலாயின. அளவிறநதவுவகையாவது கழிகணணேடடம். பிறருஞசின னேகாமஙகழிகண்ணேடட மெனறிவறறையறநதருநிகிரிககு வழியடையாகு ந்தீதெனருா. இவையிரணடுபாடடானுங குறறஙகளாவன இவையெனபது கூ றபபடடது. (உ)

சகங. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வா பழிநாணு வார். ங

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார்,—தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொளவா—தங்கட்டினையளவாங் குறறம் வநததா யினும் அதனை அவ்வளவாகவனறிப பனையினளவாகக் கொள்வர். எ-று.

சச ம் அதி.— குற்றங்கடிதல்.

குறறம் சாதிப்பெயா. தமக்கேலாமையிற சிறிதென்று பொருர் பெரிதாக க் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற காபபரெனபதாம். (ங)

சகச. குறறமே காகக பொருளாகக குறறமே
யறறந் தரூஉம பகை. ச

இ-ள. அறறம் தரூஉம் பகை குறறமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குறற மே,— குறறமே பொருளாகக காகக — ஆகலான, அக்குறறம தனகணவா ராமையே பயனுகக கொணடு காககவேணடும. எ-று.

இவைபறறியலலது பகைவா அறறநதாராமையின இவையே பகையாவன வெனனும வடநூலாா மதம பறறிக குறறமேயறறநதரூஉம பகையெனறும், இவறறினமையே குணஙகளதுணையாககொணடெனபார் பொருளாக

வென்றுங் கூறினார். குற்றமேயாகவென்பது "அரும்பண்பினறநீமைகாக்க" என்பதுபோல நின்றது. (௪)

சஙடு. வருமுன்னாக் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும். ௫

இ-ள். வருமுன்னாக் காவாதான வாழ்க்கை—குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னா வைத்தூறுபோலக் கெடும்—அது வந்தால் எரிமுகத்ததாகின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும். எ-று.

குற்றமெனபது அதிகாரத்தான வந்தது. முன்னனொன்றதனீற்றது பகுதிப பொருள்விகுதி. வருமெனனும்பெயரெச்சம் முன்னனொன்னுங்காலப்பெயர்கொண்டது, அதனாற் காக்கலாகா காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனாற் பெரியசெல்வம் அழிந்தேவிடுமெனபது உவமையாற் பெறும். (௫)

சஙசு. தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. சு

இ-ள். தன்குற்றம நீக்கிப பிறர் குற்றம் காணகிற்பின— முன்னர்த் தனகுற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றங் காணவல்லனாயின,—இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என—அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது. எ-று.

அரசனுக்குத் தனகுற்றங்கடியாவழியே பிறர்குற்றங்கடிதல குற்றமாம் அது கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமெனபார், எனகுற்றமாகுமென்றார்: எனவே, தன் குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவனெனபதாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப. (சு)

சஙஎ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும். எ

இ-ள். செயற்பால செய்யாது இவறியான செல்வம்—பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதனகட் பற்றுள்ளுஞ் செய்தானது செல்வம்— உயற்பாலதன்றிக் கெடும்—பின் உளதாம்பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும் எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற் பொருள்செய்தலாவது பெருக்குதல், அது "பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை— தன்

கள

*கீடீ0 ர்சு ம்' அதி.— குற்றங்கடிதல்.

ளி ருகு தரணி தரணியிற— பின்னை யாரும பெரும்பொருளப்பொரு— "பின்னுங் காலைத் துனருதன வில்லையே."* எனபதனுனறிக. அறஞசெயயா மையானும பொருளபெருக்காமையானும உயறபாலதன்றியெனறும, இனபப பயன்கொளளாமையிற கெடுமெனறுங்கூறினா. உயறபாலதினறியெனறு பாட மோதுவாருமுளா. (எ)

சகஅ. பறறுளள மென்னு மிவறன்மை யெறறுள்ளு
மெணணப படுவதொன றனறு. அ

இ-ள. பறறுளளம எனறும இவறனமை— பொருளை விடத்தகுமிடதது வி டாது பறறுதலைச் செயயுமுளளமாகிய உலோபததினது தனமை— எறறுள் ளும எணணப்படுவது ஒனறு அனறு—குறறததனமைகளெலலாவறறுளளும் வைததெண்ணபபடுவதொன்றனறு, மிககது. எ-று.

இவறலது தனமையாவது குணஙகளெலலாம ஒருஙகுளவாயினும் அவறறை க் கீழ்ப்படுததுத தான மேறபட வலலவியலபு. ஒழிநதன அதுமாட்டாமையி ன, எறறுளளுமெணணபபடுவதொனறனறெனறா. எவறறுளளுமெனபது இ டைககுறைநதுநினறது. இவையிரணடுபாட்டானும உலோபததினதீமை கூற பபட்டது. (அ)

சகக. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. கூ

இ-ள. எஞ்ஞானறும தனனை வியவற்க—தான இறபபவுயாநதஞானறும் மத த்தாற் றனனை நனகுமதியாதொழிக,— நனறி பயவா வினை நயவறக— தன க்கு நனமை பயவா வினைகளை மானததால விருமபாதொழிக, எ-று.

தனனைவியநதுழி இடமுங காலமும வலியும அறியபபடாமையானும, அற னும் பொருளும இகழபபடுதலானும, எஞஞானறுமவியவறகவெனறும, கருதி யது முடிததேவிடுவலெனறு அறம பொருளினபஙகள பயவா வினைகளை நயப பின் அவறறுற பாவமும பழியுங கேடும வருமாகலின, அவறறைநயவறகவென றுங்கூறினா. இதனுன மதமானஙகளினதீமை கூறபபட்டது. (கூ)

சசo. காதல காத லறியாமை யுயககிறபி
னேதில வேதிலா நூல. கo

இ-ள். காதல காதல அறியாமை உயககிறபின— தான காதலித்த பொருள் களை அவா அக்காதலறியாமல அநுபவிககவலலனாயின,— ஏதிலா நூல ஏதி

ல— பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற்கெண்ணு மெண்ணம் பழுதாம். எ—று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுய்த்தால் வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப் படானென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகையென்பன முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையின், இதனாற் பெரும்பான்மைத்தாகிய காமநுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கினையே கொண்டொழிந்தார். (௪௰)

---

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩௫.

௪௫ ம் அதி. — பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற் காவற்சாகாடுகைத் தற்குரியனாய அரசன் தீநெறிவிலக்கி நன்னெறிச் செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையராவார் அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத்தெய்வக்குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

௪௪௧. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். ௧

இ—ள். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை — அறத்தது நுண்மையையறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை — தேர்ந்து திறன் அறிந்து கொளல் — அரசன் அதனதருமையையோர்ந்து, கொள்ளுந்திறமறிந்து கொள்க. எ—று.

அறநுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறியவேண்டுதலின், அறனறிந்தென்றார். மூத்தல் அறிவானும், சீலத்தானும், காலத்தானும் முதிர்தல். அறிவுடையார் நீதியையும் உலகியலையுமறிதலையுடையார். திறனறிதலாவது நன்குமதித்தல், உயரச்செய்தல், அவர்வழிநிற்றலென்பன முதலாக அவர் பிணிப்புண்ணுந்திறனறிந்து செய்தல். (௧)

௪௪௨. உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். ௨

இ—ள். உற்ற நோய் நீக்கி — தெய்வத்தானும் மக்களானும் தனக்கு வந்த*

துனபஙகளை நீக தமாறறிநது நீககி—உறுமைமுறகாககும பெறறியார—பின அபபெறறியன வாராவணணம முனனறிநதுகாககவலல தனமையினையுடையாரை—பேணிக கொளல— அரசன அவா உவபபன செயது துணைபாகக் கொளக. எ-று.

தெயவததானவருந துனபஙகளாவன மாழையினறினமை மிகுதிகளானும, காறறுந தீப பிணியெனறிவறறானும, வருவன. அவை கடவுளாயுந தக்கோரையும நோககிச செயயுஞ சாநதிகளானீககபபடும. மககளானவருந துனபஙகளாவன பகைவா, களவா, சுறறததாா, வினைசெயவாரெனறிவர்களான வருவன. அவை சாம பேத தான தணடஙகளாகிய நாலவகையுபாயததுள ஏறறதனுனீக்கபபடும முறகாததலாவது தெயவததான வருவனவறறை உறபாதஙகளானறிநது, அசசாநதிகளாறகாததலும, மககளான வருவனவறறை அவாகுணம, இங்கிதம, ஆகாரம, செயலெனபனவறறானறிநது அவவுபாயஙகளுளொனறாறகாத்ததலுமாம. ஆகவே, புரோகிதனையும அமைசசனையுங கூறியவாறாயிறறு. இங்கிதம குறிபபானிகழும உறுபபினறொழில. ஆகாரம குறிபபினறி நிகழும வேறுபாடு. உவபபன நனகுமதிததனமுதலியன. இவையிரண்டுபொட்டானுமபெரியாரதிலககணமும, அவரைத துணையாகக கோடலவேணடுமெனபதூஉம, கொளளுமாறுங கூறபபட்டன. (உ)

சசங. அரியவற் றுளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக கொளல். ங

சடும் அதி.—உ. பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் — அபபெரியவர்களை அவர் உவபபனவறிநது செயது தமககுச சிறநதாராகக் கொளளுதல்— அரியவறறுள் எல்லாம அரிது—அரசாககு அரியபேறுகளெலலாவறறுளளும அரிது. எ-று.

உலகததரியனவெலலாம பெறுதறகுரிய அரசாககு இபபேறு சிறநததெனறது, இதனால அவையெலலாம உளவாதலானெகி. (ங.)

சசச. தமமிற பெரியார் தமரா வொழுகுதல
வன்மையு ளெலலாந தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியாா தமரா ஒழுகுதல—அறிவு முதலியவறறால தமமின மிக்கார தமககுச் சிறநதாராகத தாம அவாவழி நினறொழுகுதல— வனமை

யுள் எல்லாம் தலை— அரசாகக்கு எல்லாவலியுடைமையினுந்தலை. எ-று.

பொருள, படை, அரண்களானுய வலியினும இதந்துணைவலி சிறந்ததென்றது, இவா அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்தனபமுதலியனவும நீக்குதற்கு உரியரா கலின. (ச)

சசரு. சூழ்வாரகண் ணுக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச சூழந்து கொளல. ரு

இ-ள். சூழ்வார கணணுக ஒழுகலால—தனபாரம அமைச்சரைக் கணணுகக் கொணடொழுகதலான,— மன்னவன சூழ்வாரைச சூழந்து கொளல—அரசன அத்தன்மையராய அமைச்சரையாராயந்து தனக்குத் துணையாககொளக.எ-று

இரணடாவது விகாரததாற்றொக்கது. தானே சூழவல்லனுபினும அளவிறந்த தொழிலகளான ஆகுலமெய்துமரசனபாரம அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானலலது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கணணுகக் கூறினா. ஆராயதல அமைச்சியலுடசொலலப்பட்ட இலக்கணத்தினரொனபதனையாராயதல. இவை மூன்றுபாட்டானும பெரியாரைத் துணைக்கோடலின சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சசசு. தககா ரினததனுயத் தானொழுக வலலானைச
செற்ருா செயக்கிடந்த தில. சு

இ-ள். தககா இனத்தனுயந் தான ஒழுக வலலானை — தககாராகியவினத்தையுடையனுயத் தானுமவிகதொழுகவல்லவரசனை —— செற்ருா செயக கிடந்தது இல— பகைவா செயயக கிடந்ததொருதனபமுமிலலை. எ-று.

தக்கா அறிவொழுககங்களாற் றகுதியுடையாா. ஒழுகுதல அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனடததல. வஞ்சித்தல,கூடினாரைபபிரித்தல, வேறுபகைவிளைத்தலென்றிவற்றானும, வலியானும, பகைவாசெய்யுந் துன்பங்கள பலதிறத்தவாயினும, தானுமறிந்து அறிவாரசொலலுங்கொணடொழுகுவானகண அவற்றுளொன்றும வாராதெனபாா, செற்ருா செயக்கிடந்ததிலலெனருா. (சு)

சசஎ. இடிக்குந் துணையாரை யாளவாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவா. எ

இ-ள். இடிக்கும துணையாரை ஆளவாரை—தீயன கணடால நெருங்கிச்சொல்லுந் துணையாந்தன்மையையுடையாரை இவா நமக்குச் சிறந்தாரொன்றாளுமரசரை—கெடுக்கும் தகைமையவா யாா—கெடுக்கும பெருமையுடைய பகைவா உலகத்தியாவா' எ-று.

தியன பாவங்களும நீதியல்லனவும். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கணணுடைமையுமாம. அத்தனமையுடையார நெறியினீங்கவிடாமையின், அவரையாளுமரசா ஒருவரானுங்கெடுக்கபபடாரென்ப தாம். நெருஙகிச்சொல்லுமளவினரையெனறுரைபபாருமுளா. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன்பயன கூறபபட்டது. (எ)

சசஅ. இடிபபாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுபபா ரிலானுங கெடும. அ

இ-ள். இடிப்பாரை இலலாத ஏமரா மனனன—கழறுதறகுரியாரைத தனக்குத துணையாகக்கொளளாமையிற காவலறற அரசன— கெடுபபார இலானும் கெடும— பகையாயக கெடுபபார இலலையாயினும தானே கெடும. எ-று.

இலலாத ஏமராவெனபன பெயரெசசவடுக்கு.கெடுபபார உளராவரெனபது தோனற, இலானுமெனறார. தானே கெடுதலாவது பாகனிலலாத யானைபோல நெறியலலாநெறிச சென்று கெடுதல. (அ)

சசகூ. முதலிலாரக ஊதிய மிலலை மதலையாஞ
சாாபிலாரக கிலலை நிலை. கூ

இ-ள். முதல் இலாரக்கு ஊதியம இலலை — முதறபொருளிலலாத வணிகாக்கு அதனாலவருமூதியமிலலையாம,— மதலையாம சாாபு இலாரககு நிலை இலலை— அதுபோலத தமமைத தாஙகுவதாந துணையிலலாத அரசாககு அதனானவரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலைபபெறறே இலாபம பெறவேணடுமாறுபோலத தாஙகுவாரைப் பெறறே நிலைபெறவேணடுமெனபதாம. நிலை அரசா பாரததோடு சலியாது நிறறல. (கூ)

சருo. பல்லார பகைகொளலிற பததடுதத தீமைத்தே
நலலார தொடாரகை விடல. கo

இ-ள். பலலார பகை கொளலின பதது அடுதத தீமைதது— தானறனிய ஞயவைத்துப பலரோடும பகைகொளளுதலிற பதிறறுமடஙகு தீமையுடைதது— நலலார தொடார கைவிடல— அரசன பெரியாரோடு நடபினைக கொளளாதொழிதல. எ-று.

பலர் பகையாயக்கால "மோதி முனளொடு முட்பகை கணடிடல — பேது செயது பிளநதிடல"* எனபவையல்லது ஒருநகுவினையாக்குதல தீது, செயதா லும ஒருவாற்ருனுயதலகூடும, நல்லாரதொடாகைவிட்டால ஒருவாறருனுமுய தல் கூடாமையின,இது செயதல அதனினுந தீதெனபதாம. இவைமூனறுபாட் டானும அது செய்யாதவழிபபடுங்குற்றங்கூறபபட்டது. (௪0)

* சீவகசிநதாமணி, விமலையாரிலம்பகம, ௩௨.— நீதி யாலறுத தநநிதி யீட் டுத— லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன—மோதி முனளொடு முட்பகை கண டிடல— பேது செயது பிளநதிடல பெட்டதே.

௪௬ ம் அதி— சிற்றினஞ்சேராமை.

௪௬ ம அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப பொருநதாமை. சிறியவினமாவது நல்லத னின்றும் தீயதன்றீமையுமிலலென்போரும விடரும தூர்த்தரும நடருமுள ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெடுக்குமியலபிறருய அதனைப் பொருநதிற பெரியாரைததுணைககோடல பயனின்றெனபதுணாததறகு இஃத தனபின வைககபபட்டது.

௪௫௧. சிறறின மஞசும பெருமை சிறுமைதான்
சுறறமாச சூழநது விடும. ௧

இ-ள். பெருமை சிறறினம் அஞசும— பெரியோரியலபு சிறியவினததையஞ சாநிறகும,— சிறுமை தான சுறறமாச சூழநது விடும— ஏனைசசிறியோரிய ல்பு அது சேர்நதபொழுதே அதனைத தனககுச சுறறமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும அதனாறறமககுவருநதுனபமும நோககலின அறிவு டையாரஞசுவரெனறும, அறிவொறறுமையாற பிறிதுநோககாமையின அறிவி லரதாா தமககுச சுறறமாகத துணிவரெனறுங்கூறினா. பொருளினறெழில கள பணபினமேனினறன. இதனாற சிறியவினம பெரியோாககாகாதெனபது கூறபபட்டது. (௧)

சஙுஉ. நிலததியலபா னீாதிரிந தறறுகு மாநதாக
கினததியலப தாகு மறிவு. உ

இ-ள. நிலதத இயலபான நீா திரிநது அறறு ஆம— தான சோநத நிலததி னதியலபானே நீா தனறனமை திரிநது அநநிலததினறனமைததாம,— மாந தர்கது இனததியலபு அறிவு (திரிநது) அதாகும— அதுபோல மாநதாகத் தாஞசோநத இனததின்தியலபானே அறிவுந தனறன்மை திரிநது அவவினத தினறனமைததாம. எ-று.

எடுததுககாட்டுவமை. விசுமபினகட்டனறனமைததாய நீா நிலததோடு சே ர்நதவழி நிறமு,சுவை முதலிய பணபுகள திரிநதாறபோலத தனிநிலைககட்டன றனமைததாயவறிவு பிறவினததோடு சோநதவழிக காட்சி முதலிய தொழில் கள் திரியுமென இதனால அதனது காரணங கூறபபட்டது. (உ)

சஙுங. மனததானு மாந்தாக குணர்சசி யினத்தானு
மின்னு னெனபபடுஞ சொல. ங

இ-ள். மாநதாகது உணாசசி மனததான ஆம — மாநதாக்குப பொதுவுண ர்வு தம் மனஙகாரணமாகவுணடாம,— இனனான் எனப்படும சொல இனத தான் ஆம் — இவன இததனமையனெனறு உலகததாராற சொல்லப்படும் சொல் இனங்காரணமாகவுணடாம. எ-று.

இயறகையாய புலனுணாவுமாததிரத்திறகு இனம வேண்டாமையின அதனை மனததானுமெனறும, செயறகையாய விசேடவுணாவுபறறி நலலனெனறுகத தியனென்றுக நிகழுஞ்சொறகு இனம் வேணடுதலின அதனை இனததானுமென் றாங்கூறினர். உவமையளவை கொளளாது அததிரிபும மனத்தானுமெனபாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக கூறப்பட்டது. (ங)

சஙு-ம் அதி.— சிறறினஞ்சோாமை. கந-இ

சஙுச. மனதது ளதுபோலக காட்டி யொருவற்
கினததுள தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு— அவவிசேடவுணர்வு — ஒருவறகு மனத்து உளதுபோலக காட்டி— ஒருவறகு மனத்தினகணணேயுளதாவதுபோலத தனனைப புலப்படு ததி— இனதது உளதாகும்—அவனசோநதவினததினகணணேயுளதாம.எ-று.

மெய்ம்மை நோக்காமுன் மனத்துள் ஞ்போன்று காட்டியும் பின்னோக்கியவ ழிப் பயின்றவினத்துள்தாயுமிருத்தலின், காட்டியென இறந்தகாலத்தாற்கூறி னார். விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றேயுள்தாவதெனபாரை நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந்துணையேயுள்ளது அதற்குமூலம் இனமெனபது இதனாற்கூறப்பட்டது. (ச)

சடுரு. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும். ரு

இ-ள். மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்— அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுதற்கிடனாய மனந்தூயனாதற்றன்மையும் செய்யும்வினைதூயனாதற்ற ன்மையுமாகியவிரண்டும்— இனம் தூய்மை தூவா வரும்—ஒருவற்கு இனந் தூயனாதற்றன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம். எ-று.

மனந்தூயனாதலாவது விசேடவுணர்வுபுலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியா மையினீங்குதல். செய்வினைதூயனாதலாவது மொழிமெய்களாற்செய்யும் நல வினையுடையனாதல். தூவென்பது அப்பொருட்டாதல் "தூவற்த் துறந்தாரை" என்பதனானுமறிக. ஒருவன் இனந்தூயனாகவே அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனந்தூயனாய் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற்சொல்லுஞ் செ யலுந்தூயனாமென, இதனால் இனத்துள்ளவாமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சடுசு. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க
கில்லைநன் றாகா வினை. சு

இ-ள். மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும் —மனந்தூயராயினார்க்கு மக்கட் பேறு நன்றாகும்,— இனம் தூயார்க்கு நன்று ஆகா வினை இல்லை— இனந்தூ யராயினார்க்கு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை. எ-று.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்சநன்றாகுமென்றும், நல்லின த்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையு நல்லவாமென்றுங்கூறினார்.

சடுஎ. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும். எ

இ-ள். மன உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் (தரும்)—நிலைபெற்றவுயிர்கட்கு மன த்தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்;—இனநலம் எல்லாப்புகழும் தரு ம—இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயர்திணைமேனின்றது. தருமென்றும் இடவழுவ மைதிச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும் மை. மனநன்றுதற்னே அறமாகலின் அதனை ஆக்கந்தருமென்றும், புகழ கொ

டுதற்குரிய நல்லோர்தாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழுந்தருமென்றுங் கூறினார். மேல் மனநன்மை இனநன்மையாற்றிவருமென்பதனை உட்கொண்டு.

சஎ ம். அதி.— தெரிந்துசெயல்வகை.

ன்றி அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அதனையன்றி அத்தன்மைய பலவுமுறையுந்தருமென அவர்க்கும் அது வேண்டுமென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

சருஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க
கினநல மேமாப் புடைத்து. அ

இ-ள். மனநலம் நனகு உடையராயினும் — மனநன்மையை முன்னை நல்வினையாற் றாமேயுடையராயினும், — சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து — அமைந்தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காலென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நல்வினையுள்வழியும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாப்புடைத்தாயிற்று. (அ)

சருகூ. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து. கூ

இ-ள். மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் — ஒருவற்கு மனநன்மையானே மறுமையின்பமுண்டாம், — மற்றஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து — அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனநன்மையான வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலத்தினாகு மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றன்றென்னும் மதத்தையுடம்பட்டுக் கூறியவாறு. மற்று வினைமாற்று. உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. ஓரோவழித் தாமதகுணத்தான் மனநலந்திரியினும் நல்லினம் ஒப்ப நிறுத்தி மறுமைபயப்பிக்குமென நிலைபெறச் செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவ்வைந்துபாட்டானும் சிற்றினஞ்சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ்சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறறிக. (கூ)

சகூ0. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில். க0

இ-ள். நல்லினத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை — ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மிக்க துணையுமில்லை, — தீயினத்தின் (ஊங்கு) அல்லற்படுப்பதூஉம் இல — தீயவினத்தின் மிக்க பகையுமில்லை. எ-று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளின்கண்வந்தன. ஊங்கென்பது பின்னுங்கூட்டி

உம்மை மாறறியுளாக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையினீக்கித் துயருறுமற் காத்தலின் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவினீக்கித் துயருறுவித்தலி ன் அதனைப் பகையென்றுங் கூறினார். அல்லற்படுப்பதென்பது ஏதுப்பெயர். இதனால் விதியெதிர்மறைகள் உடன்கூறப்பட்டன. (௧0)

---

௪௭ ம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் வினைகளையாராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செ ய்யப்படுவதாகலின், இது சிற்றினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௬௧. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
ஊதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல். ௧

இ-ள். அழிவதூஉம் — வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனாலழிவதனை யும்— ஆவதூஉம்— அழிந்தாற்பினாவதனையும்— ஆகி வழி பயக்கும் ஊதி யமும்— ஆயின்று பிறபொழுது தருமூதியத்தையும் — சூழ்ந்து செயல்— சீர்தூக்கி உறுவதாயிற் செய்க. எ-று.

உறுவதாவது நிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்வினும் அது வளர்ந்துவருதல். அழிவதின்மையின், எதிர்வின்கண் வருமாக்கத்தை ஊதிய மென்றார். எனவே, அவ்வூதியம் பெறின் நிகழ்வின்கண் அழிவதும் ஆவதூஉம் முள்ளொத்தாலும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றும். இரண்டுகாலத்தும் பய னுடைமை தெரிந்து செய்கவென்பதாம். (௧)

௪௬௨. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில. ௨

இ-ள். தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு— தாந்தெரி ந்துகொண்ட இனத்துடனே செய்யத்தகும் வினையை ஆராய்ந்து பின் தாமேயு மெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்க்கு— அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல— எய்துதற்கரிய பொருள் யாதொன்றுமில்லை. எ-று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்றுமாம். செய்வார

கனெறதனுல, வினையென்றுஞ் செயபபடுபொருள வருவிககபபடட்து. வினை யாவது மேறசேறனமுதல வேறலீருய தொழில. பொருளகடகேதுவாய அத னிறறவருமையின, அரியபொருளகளெலலாம எளிதினெய துவரொனபதாம. இவையிரணடுபாடடானுஞ செயயததகும வினையும அது செயயுமாறுங கூறப பட்டன. (உ)

சகூங. ஆககங கருதி முதலிழககுஞ செயவினை
யூககா ரறிவுடை யார். ங

இ-ள். ஆக்கம கருதி முதல இழக்கும செயவினை — மேலெயதககடவதூதி யததினை நோககி முனனெயதியினற முதறனையுமிழததறகேதுவாய செய வினையை — அறிவுடையார ஊககார — அறிவுடையார மேறகொளளார. எ-று.

கருதியெனனும வினையெசசம இழககுமெனனும பெயரெசசவினை கொண டது. எசசவுமமை விகாரததாறறொககது. ஆககமேயனறி முதலையுமிழககும வினைகளாவன வலியுங காலமும இடனுமறியாது பிறாமணை கொளவானசெ னறு தமமணணுமிழததலபோலவன. முனசெயது போாத வினையாயினுமெண பார, செயவினையெனருா. (ங)

சகூச. தெளிவி லதனைத தொடஙகா ரிளிவென்னு
மேதபபா டஞசு பவா. ச

இ-ள். தெளிவு இலதனைத தொடஙகார — இனததோடுந தனிததும ஆராயநது துணிதலிலலாத வினையைத தொடஙகார — இளிவு எனனும ஏதபபாடு அஞ்சுபவா — தமககு இளிவரவெனறுஙகுறறமுணடாதலை அஞசுவார. எ-று.

தொடஙகின இடையின மடஙகலாகாமையின, தொடஙகாரொன்ருா. இளி வரவு அவவினையாற பினனழிவெயதியவழி அதன மேலும அறிவும மானமுமி லரெனறு உலகததாரிகழுமிகழசசி. அஃதுணடாதல ஒருதலையாகலின், தெளி வுளவழித தொடஙருகவெனபதாம. (ச)

கஅ

கஉஅ சஎம் அதி— தெரிநதுசெயலவகை.

சகூரு. வகையறச சூழா தெழுதல பகைவரைப
பாததிப படுபபதோ ராறு. ரு

இ-ள். வகை அறச சூழாது எழுதல — செனறுல நிகழுநதிறஙகளையெல லாம முறறவெணணுத லெவெணணிய துணையானே அரசன பகைவாமேறசெ லலுதல — பகைவரைப பாததிபபடுபபது ஒராறு — அவரை வளருநிலததி

லே நிலைபெறச் செய்வதோர் நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்குமுள்ளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட் சிலவொழிந்தும் பகைவர்க்கு இடனாமாகலான், முற்றும்பெறவெண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தக்கும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டன. (௫)

௪௬௬. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். ௬

இ-ள். செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும் — அரசன் தன்வினைக்கட் செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும்; — செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் — இனி அதன்கணேயன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமைதன்னானுங்கெடும். எ-று.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயர்விளைப்பனவுமென விவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றலுடன் பொருள் படையென இருவகைத்தாய பெருமை சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனாமாகலான், இரண்டுங் கேடுபயக்குமாயின. இதனாற் செய்வன செய்து ஒழிவன வொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (௬)

௪௬௭. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. ௭

இ-ள். கருமம் எண்ணித் துணிக — செய்யத்தகுங் கருமமும் முடிக்கும்உபாயத்தையெண்ணித் தொடங்குக; — துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு — தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக்கடவேமென்றொழிதல் குற்றமாதலான். எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உபாயமென்பது அவாயநிலையான் வந்தது. அது கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தானசாம பேத தண்டமென்ப. அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய, அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றானால் விலக்கப்பட்டு

முடியாமையானும், இடையிறெழிதலாகாமையானும், அரசனறுயருறுதலின், அவ்வெண்ணுமையை இழுக்கென்றூர். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

சஎ ம் அதி.— தெரிந்துசெய்வல்வகை. கஙகூ

சசஅ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலாநின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். அ

இ-ள். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் — முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முய லாத முயற்சி— பலா நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும் — துணைவர்பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும்புரைபடும். எ-று.

முடியுமுபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தற்பொருண்மையாளன் கண்ணும், இன்சொலல்ச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னேபிறரோடு பொருது நொந்தவனென்ன இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தலாற் துணைபடையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென்ன இவர்கண்ணும், ஒருத்தல் இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணும் தேறப்படாக கீழ்மக்களைக்கண்ணுஞ்செய்து, வெல்லு மாற்றூன் முயறல். புரைபடுதல் கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பய த்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சசகூ நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவா
பண்பறிந் தாற்றுக் கடை. கூ

இ-ள். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு— வேறுவேந்தாமாட்டு நன்று னவுபாயஞ்செய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம், — அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றுக்கடை— அவரவர்குணங்களையாராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்கியையச் செய யாவிடின். எ-று.

நன்றானவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற்சொல்லுதலுமாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்பும்மை. அவ ற்றை அவரவர் பண்பறிந்தாற்றுமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கண் ணே செய்தல். தவறு அவ்வினைமுடியாமை. (கூ)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது— அரசர் வினைமுடித்தற் பொருட்டுத் தாந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின்

உலகந தமமையிகழாநிறகும, — எள்ளாத எண்ணிச செயலவேண்டும் — ஆக லான அஃது இகழாவுபாயஙகளை நாடிச செய்க. எ-று.

தமமெனபது ஆகுபெயா தநநிலைமையோடு பொருநதாத உபாயஙகளைச செயதலாவது தாம வலியராய வைதது மெலியாாககுரிய கொடுததனமுதலிய மூனறனைச செயதலும, மெலியராயவைதது வலியாாககுரிய ஒறுத்தலைச செயதலுமாம். இவையிரணடும அறிவிலாா செயலனவாகலின, உலகஙகொள்ளா தெனறாா. அஃதெள்ளாதனசெயதலாவது அவறறைத தததம வனமை மெனமைகடகேறபச செயதல. மேல இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயஙகடகு வினைமுதலவகையான உரிமை கூறியவாறு. இவைநானகுபாடடானுஞ செயவன வறறிறகு உபாயமும அதனதுரிமையுங கூறபபடடன. (க0)

சஅ ம் அதி. — வலியறிதல்.

அஃதாவது அவவுபாயஙகளுள ஒறுததல குறிததவரசன நாலவகை வலியையும அளநதறிதல. அதிகாரமுறைமையும இதனனே விளஙகும.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாறறான் வலியுந
துணைவலியுந தூககிச செயல. க

இ-ள். வினை வலியும்—தான செயயககருதிய வினைவலியையும—தனவலியும்—அதனைச செயது முடிககுந தனவலியையும—மாறறான வலியும — அதனை விலககலுறும மாறறானவலியையும—துணை வலியும—இருவாககுந துணையாவாா வலியையும—தூககிச செயல—சீாதூககித தனவலிமிகுமாயின அவ வினையைச் செய்க. எ-று.

இநநாலவகைவலியுள வினைவலி அரணமுறறலும கோடலும முதலிய தொழிலானும, ஏனைய மூவகையாறறலானுஙகூறுபடுததுத தூககபபடும. தனவலி மிகவினகட செயகவெனற விதியாலே தோறறல ஒருதலையாய குறைவினகண ணும வேறல ஐயமாய ஒபபினகணணும ஒழிகவெனபது பெறறும். (க)

சஎஉ. ஒலவ தறிவ தறிநததன் கடடஙகிச
செலவாாககுச செலலாத தில. உ

இ-ள். ஒல்வது அறிவது அறிந்து—தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டுவதாய வலியையும் அறிந்து—அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு—எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அதன்கண் வைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு—செல்லாதது இல்—முடியாதபொருளில்லை. எ-று.

ஒல்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றும் அடங்குதலின், ஏண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வலியினப்பகுதியும் அஃதறிந்து மேற்செல்வாரெய்துமபயனுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சஎங. உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். ங

இ-ள். உடைத்த தம் வலி அறியார் — கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியின் அளவறியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி—மனவெழுச்சியாற் றம்மின்வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்— அவர் அடாத்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையேகெட்டவரசர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

உடையவென்பது அவாயநின்றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின், முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சி நின்றது. (ங)

சஎச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். ச

சஅ ம் அதி.— வலியறிதல். கசக

இ-ள். ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான்—அயல்வேந்தரோடு பொருந்தியொழுகுவதுஞ்செய்யாது — அளவு அறியான் — தன் வலியளவறிவதுஞ்செய்யாது —தன்னை வியந்தான்—தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—விரைந்து கெடும்—விரையக் கெடும். எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். விரையவென்பது திரிந்துநின்றது. நட்பாயொழுகுதல், வலியறிந்து பகைத்தலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற்பாலது, இவைபனிற்த தானமெலியனுயவைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், விரைந்துகெடுமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுந் தன்வலியறியா

வழிபபடும இழுககுக கூறபபடடது. (௪)

௪௭௫. பீலி பெய சாகாடு மசசிறு மபபணடஞ
சால மிகுததுப பெயின. ௫

இ-ள். பீலி பெய சாகாடும அசசு இறும— பீலியேறறிய சகடமும அசசு முறியும,—அபபணடம சால மிகுததுப பெயின—அபபீலியை அது பொறுக குமளவனறி மிகுததேறறின. எ-று.

உமமை சாகாடடது வலிசசிறபபேயனறிப பீலியது நொயமைசசிறபபுந் தோனற நினறது. இருமெனனுஞசினைவினை முதனமேனினறது. எளியரொ னறு பலரோடு பகைகொளவான தான வலியனேயாயினும அவர் தொககவழி வலியழியுமெனனும பொருடோனற நினறமையின, இது பிறிதுமொழிதலெ னுமலஙகாரம: இதனை நுவலாநுவறசியெனபாரும ஒடடெனபாருமுளர். ஒரு வன தொகுவாாபலரோடு பகைகொளளறகவெனறமையின, இதனான மாற ரூன் வலியும அவனறுணைவலியும அறியாவழிபபடும இழுககுக கூறபபடடது.

௪௭௬. நுனிககொமப ரேறினா ரஃதிறந தூககி
னுயிாககிறுதி யாகி விடும. ௬

இ-ள். கொமபா நுனி ஏறினா அஃது இறநது ஊககின—ஒருமரககோடடி னது நுனிக்கணணேயேறினரா தமமூககததால அவவளவினைக கடநது மே லுமேறலூககுவராயின,—உயிாககு இறுதியாகி விடும—அவவூககம அவருயி ாககு இறுதியாய முடியும. எ-று.

நுனிககொமபெனபது கடைககணெனப துபோலப பினமுனனாகததொகக ஆறும வேறறுமைததொகை. பனமை அறிவினமைபறறி இழிததறகண வந தது. இறுதிககேதுவாவதனை இறுதியெனறார். பகைமேறசெலவானொருவ கித் தனனால செலலலாமளவுஞ சென்று நினறான பின அவவளவினிலலாது மனவெழுசசியான மேலுஞசெலலுமாயின, அவவெழுசசி வினைமுடிவிறகேது வாகாது அவனுயிாமுடிவிறகேதுவாமெனனும பொருடோனற நின்றமையின, இதுவும மேலையலஙகாரம். அளவறிநதுநிறறலவேணடுமெனறமையின், இத னால வினைவலியறியாவழிபபடும இழுககுக் கூறப்படடது. (௬)

௪௭௭. ஆறறி னளவறிந் தீக வதுபொருள
போறறி வழஙகு நெறி. ௭

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக—ஈயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளி னெல்லையையறிந்து அதற்கேற்பவீக,— அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி—அங்ஙனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ-று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் வகுத்தலும் வல்லதரசு என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கேற்பவீதலாவது ஒன்றனெல்லையை நான்கு கூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன்செல்வாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்வந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றனையீதல். பிறரும் "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்" * என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தம்மொடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செல்வு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

௪௭௮. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை. ௮

இ-ள். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை—அரசர்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனாற்கேடில்லையாம்,— போகு ஆறு அகலாக்கடை—போகின்ற நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின். எ-று.

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பின்றொழில்கள் பொருண்மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்தது. அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செல்வுந் தம்முளொப்பினுங் கேடில்லையென்பதாம். (அ)

௪௭௯ அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். ௯

இ-ள். அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை—தனக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கை—உளபோல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்—உள்ளனபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அந்நாற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ-று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற்சுருங்கக் கூடாதாயின் ஒக்கவாயினும் ஈதலுந் துய்த்தலும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின், உள்போலத் தோன்றியென்றார். முதலிற்செல்வு மிக்கால் வருமேதங் கூறியவாறு. (௯)

௪௮0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். ௧0

இ-ள். உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை—தனக்குள்ளவளவு தூக்கா

மைக்கேற்றவாய் ஒப்புரவாண்மையால் — வளவரை வல்லைக் கெடும் — ஒருவன் செல்வத்தினெல்லை விரையக் கெடும். எ-று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவை நான்கு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுட் பெருமையின் பகுதியாய பொருள்வலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (க0)

---

* திரிகடுகம், உக.—வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச் செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை — பெய்தப் — பலநாடி நல்லவை கற்றலிம் மூன்று — நலமாட்சி நல்லவர் கோள்.

சகூ ம அதி. —காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியானமிகுதியுடையனாய்ப் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசன் அச்செலவிற்கேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஅக. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. க

இ-ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும் — தன்னினும் வலியதாய கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்கும், — இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும் — ஆதலாற் பகைவரை வெல்லக் கருதும் அரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாது. எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற்பயனில்லையென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையும் குளிர்ச்சியும் சமமொத்து நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலியவுடைத்தாய்த் தான் வருந்தாது செலுமியல்பினதாம். இதனாற் காலத்து சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுகல் திருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு. உ

இ-ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் — அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினைசெய்தொழுகல் — திருவினைத் தீராமை ஆர்க்குங் கயிறு — ஒருவாற்கணும் நிலையாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தன்கண் நீங்காமற் பிணிக்குங் கயிறாம். எ-று.

காலத்தோடு பொருந்துதல் காலம் [illegible] மையின்பால் [illegible]

தீர்தனமால்பவென்பது பெற்றாம். [illegible] வாய்ந்துவருதலான், அந்நிலைக்குஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதென்பதாம். (௨)

௪௮௩. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
காலம் அறிந்து செயின். ௩

இ-ள். அருவினை என்ப உளவோ — அரசரால் செய்தற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ, — கருவியான் காலம் அறிந்து செயின் — அவற்றை முடித்தற்காங் கருவிகளுடனே செய்யுங்காலம் அறிந்து செய்வராயின். எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்களுமாம். அவை உள்ள வாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்பதறிவித்தற்கு, கருவியானென்றார். எல்லா வினையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம். (௩)

௪௮௪. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின். ௪

இ-ள். ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் — ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானேயாளக் கருதினானாயினும் அஃது அவன் கையகத்ததாம், — காலம் கருதி இடத்தான் செயின் — அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வானாயின். எ-று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. கைகூடாதனவும் கைகூடுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானுங் காலமறிதற் பயன் கூறப்பட்டது. (௪)

௪௮௫. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர். ௫

இ-ள். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர் — தப்பாது ஞாலமெல்லாங்கொள்ளக் கருதுமரசர் — காலம் கருதி இருப்பர் — தம் வலிமிகுமாயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார். எ-று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங்கருதியென்றதனாற் பெற்றாம். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுந் தேய்ந்து வருத்தமுழுறுவராகலின், இருப்பரென்றார். இருத்தலாவது நட்பாக்கல், பகை

யாககல, மேறசேறல, இருததல, பிரிததல, கூட்டலெனனும அறுவகைககுணஙகளுள மேறசெலவிறகு மாருயது. இதனுற காலம வாராவழிச செயவது கூறபபட்டது. (ரு)

சஅசு. ஊககமுடையா ரொடுககம பொருதகா
தாககறகுப பேருந தகைதது. சு

இ-ள. ஊககம உடையான ஒடுககம—வலிமிகுதியுடையவரசன பகைமேற செல்லாது காலம பாாததிருககினற இருப்பு—பொரு தகா தாககறகுப பேரும் தகைத்து—பொருகினற தகா தனபகை கெடப பாயதறபொருட்டுப பினனே காலவாஙகுநதனமைதது. எ-று.

உவமைககட்டாககறகெனறதனுல, பொருளினும வெனறியெயதறபொருட்டெனபது கொளக. இதனுல அவவிருபபின சிறபபுக கூறபபட்டது. (சு)

சஅஎ. பொளளென வாஙகே புறமவோா காலமபாாத்
துளவோபப ரொளளி யவா. எ

இ-ள். ஒளியவா— அறிவுடையவரசா — ஆஙகே பொளளெனப புறம வேரா—பகைவா மிகைசெயத பொழுதே அவரறியப புறதது வெகுளாா,— காலம பாாதது உள வோபபா—தாம அவரை வெலலுதறகேறற காலததினையறிநது அது வருந்துணையும உளளே வெகுளவா. எ-று.

பொளளெனவெனபது குறிபபுமொழி. வேரா வோபபரெனக காரணததைக் காரியமாகவுபசரிததாா. அறிய வெகுணடுழித தமமைக காபபராகலிற புறமவேராரெனறும, வெகுளியொழிநதுழிப பினனும மிகை செயயாமலடக்குதல கூடாமையின உளவோபபரெனறுஙகூறினார. (எ)

சஅஅ. செறுநரைக காணிற சுமகக விறுவரை
காணிற கிழககாந தலை. அ

இ-ள. செறுநரைக காணின சுமக்க— தாம வெலலக் கருதியவரசா பகைவாக்கு இறுதிககாலம வருந்துணையும அவரைக கணடாறபணிக;—இறுவரை காணின தலை கிழககாம்—பணியவே அககாலம வநதுழி அவா தலைகீழாய்விழுவா. எ-று.

௫௦ம் அதி.— இடனறிதல். சுசு

பகைமையொழியும்வகை மிக்குந்தாழ்கவென்பா சுமக்கவென்றும், அங்ஙனந்தாழவே அவா தம்மைக் காத்தலிகழ்வாராகலிற றப்பாமற் கெடுவரென்பார் அவாதலை கீழாமெனறுங்கூறினர். தலைமேறகொணடதொருபொருளைத் தன்

ளுஙகால அது தனறலை கீழாக விழுமாகலின, அவவியல்பு பெறபபட்டது. இவையிரணடுபாட்டானும இருகருமவழிப பகைமை தோனறுமலிருககவென பது கூறபபட்டது. (அ)

சஅகூ. எயதற கரிய தியைநதககா லஙகிலேயே
செயதற கரிய செயல. கூ

இ-ள். எயதறகு அரியது இயைநதககால—பகையை வெலலககருதுமரசர் தம்மாலெயதுதறகரிய காலம வநதுகூடியககால், — அஙகிலேயே செய்தறகு அரிய செயல—அதுகழிவதறகு முனபே அது கூடாவழித தமமாற செயதறக ரிய வினைகளைச் செயக. எ-று.

ஆறறனமுதலியவறறுற செயதுகொளளபபடாமையின எயதறகரியதென றும், அது தானேவநதியைதல அரிதாகலின இயைநதககாலெனறும, இயைநத வழிப பினனிலலாதோடுதலின அஙகிலேயேயெனறும, அது பெறுவழிச் செய யபபடாமைபிற செயநறகரியவெனறுங கூறினார். இதனுற காலம் வநதுழி விரைநது செயகவெனபது கூறபபட்டது. (கூ)

சகூ0. கொககொகக கூமபும பருவத்து மற்றதன்
குததொகக சீரதத விடதது. க0

இ-ள். கூமபும பருவததுக் கொககு ஒகக — வினைமேற செலலாதிருக்குங காலத்துக் கொககிருககுமாறுபோல இருகக,—மறறுச் சீரநத இடத்து அதன குததுஒகக—மறறைச் செலலுஙகாலம வாயததவழி அது செயதுமுடிக்குமா றுபோலத தபபாமறசெயது முடிகக. எ-று.

மீன்கோடறகிருககுமவழி அது வநதெயதுநதுணையும முனனறிநது தபபா மறபொருட்டு உயிரிலலதுபோனறிருககுமாகலானும, எயதியவழிப் பினறபபு வதறகுமுனபே விரைநது குததுமாகலானும, இருபிறகுஞ்செயலிறகுங கொக் கே உவமைபாயிறறு. கொககொககவெனறுராயினும அது கூமபுமாறுபோலக் கூமபுகவெனறும, குததொககவெனறுராயினும அது குததுமாறுபோலக் குத துகவெனறுமுரைககபபடும, இது தொழிலுவமமாகலின. உவமைமுகததால இருபிறகுஞ் செயலிறகும இலககணங் கூறியவாறுயிறறு. (க0)

ருo ம அதி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமறிநது பகைமேற செலவான தான் வெலலுத றகேறற நிலததினையறிதல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

சகூக. தொடங்கறக வெவ்வினையு மௌளறக முற்று
மிடங்கண்ட பினனல லது. க

இ-ள். முறறும இடம கணடபினனலலது—பகைவா முறறுதற்காவதோ ரிடம் பெறறபினனலலது—எவவினையும தொடஙகறக—அவர்மாட்டியாதொருவினையையுநதொடங்காதொழிக,—எளளறக—அவரைச் சிறியரென்றிகழாதொழிக. எ-று.

கசூ

௫0 ம் அதி— இடனறிதல்.

முற்றுதல் வளைத்தல. அதற்காமிடமாவது வாயிலகளானும் நுழைகளானும் அவா புகலொடு போககொழியமவகை அரணினைச சூழநது ஒனறறகொனறு தினையாயத தமமுணவிலாத பலபடையிருபபிறகும மதிலும் அகழுமுதலிய வரண செயயபபட்ட அரசிருப்பிறகுமேறற நிலககிடககையும நீருமுடையது. அது பெறறல இரணடுஞசெயகவெனபதாம். (க)

சகூஉ. முரண்சோந்த மொயமபி னவாகரு மரண்சோந்தா
மாககம பலவுந தரும. உ

இ-ள். முரண் சோநத மொயமபினவாகரும — மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினையுடையாரகும்—அரண சோநது ஆம ஆக்கம பலவும தரும—அரணைசசோநதாகின்றவாககம பலபயனகளையுநகொடுககும. எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம பொதுவெனப பொருவரசா மனததினகணிகழவதாகலானும, வலியுடைமை கூறியவதனுனும, இது பகைமேறசெனறவரசா மேறறுயிறறு. உமமை சிறபபுமமை. அரணசோராதாமாககமுமுணமையின், ரணடாக்கம விசேடிககபபட்டது. ஆககமெனறது அதறகேதுவாய முறறினை. அது கொடுககும பயனகளாவன பகைவராறறமக்கு நலிவினமையும, தாம் நிலைபெறறுநினறு அவரை நலிதலும முதலாயின. (உ)

சகூந. ஆறறுரு மாறறி யடுப விடனறிநது
போறறூாகட போறறிச செயின். ந

இ-ள். ஆறறுரும ஆறறி அடுப—வலியரலலாதாரும வலியராய வெல்வா,—இடன் அறிநது போறறிப போறறூாகண செயின—அதறகேறறவிடததினையறிநது தமமைக காததுப பகைவாமாட்டு வினை செயவராயின. எ-று.

வினையென்பதூஉம் தம்மையென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. காத்தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணாலும் படையாலுங் காத்தல். இவ்வாற்றான் வினைசெய்வராயின் மேற்சொல்லிய வலியின்றியும் வெல்வரென்பதாம்.

௪௯௪. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். ௪

இ-ள். இடன் அறிந்து துன்னியார் — தாம் வினைசெய்தற்கேற்றவிடத்தினை யறிந்து சென்றவரசர் — துன்னிச் செயின் — அரணைப் பொருந்திநின்று அதனைச் செய்வராயின், — எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் — அவரை வெல்வதாக வெண்ணியிருந்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினையிழப்பர். எ-று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனையிழப்பரென்றார், அவர் வினைசெய்யாமற் றம்மைக்காத்தமையின். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. இவைநான்கு பாட்டானும் பகைவரணின்புறத்திருப்பார் அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது.

௪௯௫ நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற. ௫

இ-ள். முதலை நெடும்புனலுள் (பிற) வெல்லும் — முதலை ஆழமுடைய நீரின் கணாயிற் பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெல்லாநிற்கும், — புனலின் நீங்கின் அத

னைப் பிற அடும் — அப்புனலினீங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும். எ-று.

எனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிறவென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின்கட் பிறவெல்லாம் நிற்றலாற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம் அவையியங்குதற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃதியங்கலாற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லாமெளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்றலாற்றாவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர் தமக்கெளியராவரென்பதூஉம் தாநிற்கலாற்றாவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க்கெளியராவரென்பதூஉம் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம். அவரை அவர் நிற்றலாற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம்.

௪௯௬. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து. ௬

இ-ள். கால்வல் நெடுந்தேர் கடல் ஓடா—நிலத்தின்கணோடுங் கால் வலிய நெடிய தேர்கள் கடலின்கணோடமாட்டா,— கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா — இனி அக்கடலின்கணோடும் நாவாய்கடாமும் நிலத்தின்கணோடமாட்டா. எ-று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கால்வனெடுந்தேரென்பது ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமையுமுடைய வாயினுமென்பது பட நின்றது. மேற்சொன்னார் பகைவரிடங்களையறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்றநின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (௬)

சகூஎ. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். ௭

இ-ள். எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின் — பகையிடத்து வினைசெய்யுந் திறங்களையெல்லாம் ஒழியாரெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வராயின்,—அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா—அச்செயற்குத் தந்திண்மையல்லது பிறிதொருதுணை வேண்டுவதில்லை. எ-று.

திண்ணியராய் நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவதல்லது துணைவேண்டாவென்றார், அவ்வினை தவறுதற்கேதுவின்மையின். இம்மூன்றுபாட்டானும் வினைசெய்தற்காமிடனறிதல் கூறப்பட்டது. (௭)

சகூஅ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும். அ

இ-ள். உறுபடையான் — பெரும்படையுடையவரசன் — சிறுபடையான் செல் இடம் சேரின்—ஏனைச்சிறுபடையுடையானையழித்தல் கருதி அவன் புகலைச்சென்று சாருமாயின்,—ஊக்கம் அழிந்துவிடும்—அவனூற்றன்பெருமை யழியும். எ-று.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது எழுந்திருக்குமென்றாற்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தின்ழிவு உடையான் மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைப்பெருமைநோக்கி இடநோக்காது செல்வனாயின் அஃது அப்படை

க்கோருங்குசென்று வினைசெய்யலாகாமையானும் பயிற்சியின்மையானும் அப்பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்துவிடுமென்பதாம். (அ)

௪௬௯. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. ௯

இ-ள். சிறை நலனும் சீரும் இலா எனினும்—அரணழித்தற்கருமையும் பெருமையாகியவாற்றலுமுடையரல்லராயினும்,—மாந்தா உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது—வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்தினகட்சென்று தாக்குதலரிது. எ-று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆண்மையுடையாரைச் சிறுமை நோக்கி இருப்பினகட்சென்று தாக்கின் அவா அது விட்டுப்போதற்றுணிவின்றனறிச் சாதற்றுணிவினராவா, ஆகவே, அவாக்குப் பெரும்படையுடையுமென்பதாம். (௯)

௫00. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு. ௧0

இ-ள். கண் அஞ்சா வேலாள முகத்த களிறு — பாகாக்கடங்காவுமாய வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய களிறுகளை — கால ஆழ களரின் நரி அடும் — அவை காலாழுமியல்பிற்றாய சேற்றுநிலத்துப்பட்டுழி நரி கொல்லும். எ-று.

முகம் ஆகுபெயா. ஆண்மையும் பெருமையுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்லின் அவற்றாற் பயனின்றி மிகவுமெளியரால் அழிவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ்வலங்காரம். வேலாழ்முகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளா: வேற்படைகுளித்தமுகத்தவாயின் அதுவும் நரியடுதற்கேதுவாயமுடிதலின், அது பாடமன்மையறிக. இவைமூன்றுபாட்டானும் பகைவரைச்சாதலாகாவிடனும் சாரந்துழிப் படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டன. (௧0)

---

௫௧ ம் அதி.—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சா முதலாயினாைப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும் அளவைகளானாராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதன்மூன்றுமறிந்து பகைமேற்செல்வானுக்குத் தானே வினையுற்றுச்செய்தற்பொருட்டும் அறைபோகாமற்பொருட்டும் இது வேண்டுதலின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫0௧. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும். ௧

இ-ள். அறம் பொருள இனபம உயிரசசம— அரசனுறறெளியபபடுவாஞெருவன, அறமும பொருளும இனபமும உயிரபபொருட்டானவருமசசமுமென்னும— நானகின திறம் தெரிநது தேறபபடும — உபதைநானகினதிறததான மனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியபபடும். எ-று.

அவறறுள, அறவுபதையாவது புரோகிதனையும் அறவோனையும் விட்டு, அவராரல இவவரசன அறவோனனமையின இவனைப் போககி அறனுமுரிமையுமுடையரொருவனை வைததறகெணணினம இததான யாவாககுமியைநதது நினகருத்தெனனையெனச சூளுறவோடு சொலலுவிததல். பொருளுபதையாவது சேனைததலைவனையும அவனுடியைநதாரையும விட்டு, அவரான இவ்வரசன் இவறனமாலையனுகலின இவனைப போககிக கொடையுமுரிமையுமுடையாஞெருவனை வைததறகெணணினம இததான யாவாக்குமியைநதது நினகருத்தெனனையெனச சூளுறவோடுசொலலுவிததல. இனபவுபதையாவது தொனறுதொட்டு உரிமையோடு பயினறுளோாதவமுதுமகளைவிட்டு, அவளால உரிமையுள இனனுள நினனைக்கணடு வருததமுறறுக கூடுவிககவேணடுமெனறு என்னைவிடுததாள அவளைக கூடுவையாயின நினககுப பேரினபமேயனறிப பெருமபொருளுமகைகூடுமெனச சூளுறவோடு சொலலுவிததல. அசசவுபதையாவது ஒருநிமிததததினமேலிட்டு ஓரமைசசனுல ஏனையோாை அவனிலலினகணழைபபிததது, இவா அறைபோவானெணணறககு சூழ்இயினுொனறு தான காவலசெயதது, ஒருவனால இவவரசன நமமைக கொலவானசூழ்கினறமையின அதனைநாமுறபடசெயதது நமக்கினியவரசஞெருவனை வைததல ஏனைடை யாவாககுமியைநதது நினகருத்தெனனையெனச சூளுறவோடு சொலலுவிததல. இநநானகினுநதிரிபிலனுயவழி எதிாகாலதுநதிரிபிலனெனகக்கருததளவையாறறெளியபபடுமெனபதாம். இவவடனுறபொருணமையையுடகொணடு இவரோதியததியாது பிறரொலலாம இதனை உயிரசசமெனப பாடநதிரிததநத தத்தமககுத்தோன்றியவாறேயுளாததாா. (க)

௫0௨. குடிபபிறநது குறறததி னீஙகி வடுபபரியு
நாணுடையான கடடே தெளிவு. ௨

இ-ள். குடிப பிறநது—உயாநத குடியிறபிறநது—குறறததின நீஙகி—குறறஙகளினினறு நீஙகி— வடுப பரியும நாண உடையானகடடே தெளிவு—நமககு வடு வருஙகொலெனறஞசாநிறகும நாணுடையவனகணணதே அரசனது

தெளிவு, எ-று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லிய வகையானும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பென்றிவைமுதலாயவுமாம். நாண் இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

௫0௩. அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு. ௩

இ-ள். அரிய கற்று ஆசு அற்றார்கண்ணும் — கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றாமாட்டும் — தெரியுங்கால் வெளிறு இன்மை அரிது — நுண்ணிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. எ-று.

வெண்மை அறியாமை, அஃது இவாமாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமையான ஓரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற்றெரிந்தால் அதுவுமில்லாதாரோ தெளியப்படுவோனென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுங் குற்றமுந்தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

௫0௪. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின்மையின் ஒருவன் குணங்களையாராய்ந்து, — குற்றமும் நாடி —ஏனைக்குற்றங்களையுமாராய்ந்து, — மிகை நாடி — பின் அவவிருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றையாராய்ந்து, — மிக்க கொளல் — அவனை அம்மிக்கவற்றானேயறிக. எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமையானும் பன்மையானும் உயர்ந்தன. அவற்றானறிதலாவது குணமிக்கதாயின் வினைக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றுமறிதல். குணமேயுடையார் உலகத்தரியராகலின், இவ்வகை யாவனாயுந்தெளிகவென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது.

௫0௫. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். ௫

இ-ள். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல் — பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றான் மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும்

உளாகலலாவது—தததம கருமமே—தாநதாஞசெயயுஙகருமமே, பிறிதிலலை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம. மககளதுபெருமையுஞ சிறுமையுந தபபாமலறிய லுறுவாராகுப பிறகருவிகளுமுளவாயினும, முடிநதகருவி செயலெனபது தே றறேகாரததாறபெறறும. இதனுற குணஙகுறறஙகள நாடறகுக கருவி கூறப பட்டது. (ரு)

௫0சு. அறறுளாத தேறுத லோமபுக மறறவா
பறறிலர் நாணா பழி. சு

இ-ள். அறறாதாத தேறுதல ஓமபுக— சுறறமிலலாதாரைத தெளிதலையொ ழிக,—அவா பறறுப பறறு இலா — அவா உலகததோடு தொடாபிலா,— பழிநாணா—ஆகலாற பழிககஞசாா. எ-று.

பறறிலாரெனபதனால சுறறமெனபது வருவிககபபட்டது. உலகததாா பழி ப்பனவொழிதறகும புகழவன செபதறகுமேதுவாகிய உலகநடையியலபு சுற றமில்லாதாாக்கு இனமையின, அவா தெளியபபடாரெனபதாம. (சு)

௫0எ. காதனமை கநதா வறிவறியாத தேறுதல
பேதைமை பெலலாந தரும. எ

இ-ள. காதனமை கநதா அறிவு அறியாத தேறுதல— அனபுடைமை பற றுக்கோடாகத தமககறியவேணடுவன அறியாதாரைத தெளிதல — பேதை மை எலலாம தரும—அரசனுகது எலலாவறியாமையையுங கொடுககும.எ-று.

தனனோடு அவரிடைநினறவனபுபறறி அரசன அறிவிலாமேல வினையை வைப்பின, அஃது அவரறிவினமையாற கெடும, கெடடால அவாகருளதேப னறி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேலவிளைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமெனபதாம. (எ)

௫0அ. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிநதான் — தனனோடியைபுடையனல்லாதா னைப்பிறப்புமுதலியவறறுனும்செயலானும் ஆராயாது தெளிநத அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடுமபை தரும—அததெளிவு தனவழிமுறையினும நீங்காத துனபத்தைக் கொடுககும். எ-று.

இயைபு தன குடியொரி கோடாமரபு. இதனுனே அதவும் வேணடுமென் பது பெறறும. தெளிதல் அவனகணணே வினையை வைததல. அவவினை கெடு தலால தனகுலததுப பிறநதாரும பகைவாகைபபடுக்கேேரய் விடுவரெனப தாம. நானகனுருபு விகாரததாறறெககது. (அ)

ருoகூ. தேறறக யாரையுந தேராது தேரநதபிற
தேறுக தேறும பொருள். கூ

இ-ள். யாரையும தேராது தேறறக—யாவரையும ஆராயாது தெளியாதொ ழிக,—தோநதபின தேறும பொருள தேறுக—ஆராயநதபின தெளியுமபொ ருடகளை ஐயுறுதொழிக. எ-று.

தேறறகவென்ற பொதுமைபான ஒருவினைககணணுநதெளியலாகாதென்பது பெறறும. ஈணடுத தேறுகவென்றது தாறபரியததால ஐயுறவினது விலக்கின மேனினறது. தேறுமபொருளென்றது அவரவராறறறகேறற வினைகளை. பொ ருள் ஆகுபெயா. (கூ)

ருகo. தேரான் றெளிவுந தெளிந்தானக ணையுறவுந
தீரா விடுமபை தரும. கo

இ-ள். தேரான தெளிவும—அரசன ஒருவனையாராயாது தெளிதலும—தெளி நதானகண ஐயுறவும— ஆராய்து தெளிநதவனமாட்டு ஐயபபடுதலும இவ விரண்டும—திரா இடுமபை தரும—அவனுககு நீஙகாத துனபததைக் கொடு க்கும. எ-று.

வினை வைததபின் ஒருதவறு காணுதவைத்து ஐயுறுமாயின, அதனை அவன றிநது இனி இது நிலலாதெனறுஙகருததான அவவினையை நெகிழநதுவிடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால எளிதிறபிரிக்கவும்படும், ஆகவாறறெளிநதான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிறறு. தெளிவிறகெலலை கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டா னும, றெளியபபடாதார இவரெனபதூஉம, அவரைத் தெளிநதாறபடுமிழுககும், தெளிவிறகெலலையும், கூறபபட்டன. (கo)

ருஉ ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அததெளியபபட்டாரை அவா செயயவலல வினைகளையறிநது அவறறினகணணேயாளுநதிறம. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

ருகக. நன்மையுந திமையு நாடி நலமபுரிநத

தன்மையா னாளப் படும்.   க

இ-ள். நன்மையும் தீமையும் நாடி — அரசன் முற்றக்கண் ஒருவினையைத் தன்கண் வைத்தால், அதன்கண் ஆவனவும் ஆகாதனவுமாய செயல்களையாராய்ந்தறிந்து—நலம் புரிந்ததன்மையான்—அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய

வியல்பினையுடையான்—ஆளப்படும்—பின் அவனாற் சிறந்தவினைக்கணேயாள ப்படும். எ-று.

தன்னையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நடுவாயதோர்வினையை அரசன்றன்கண் வைத்தவழி அதன்கண் செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ் வியல்பினானுதலப்பற்றி அகமாய வினைக்கண்ணேயாளப்படுவனென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்ற இறந்தகாலந்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினை யாதல் பெற்றாம். (க)

௫௧௨. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.   உ

இ-ள். வாரி பெருக்கி—பொருள் வருவாயில்களை விரியச்செய்து— வளம் படுத்து—அப்பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து — உற்றவை ஆராய்வான — அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்கும் செல்வங்கட்கும் உற்ற இடையூறுகளை நாடோறுமாராய்ந்து நீக்கவல்லவன் — வினை செய்க — அரசனுக்கு வினை செய்க. எ-று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலும் எனபுழியுரைத்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமெனனும் வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன ஆண்டுப்பொருளுமின்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்றிவரான் வருநலிவுகள். (உ)

௫௧௩. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.   ௩

இ-ள். அன்பு— அரசன்மாட்டன்பும் — அறிவு— அவனுக்காவனவறியுமறிவும்— தேற்றம்— அவை செய்தற்கட் கலங்காமையும் — அவாவின்மை— அவற்றாற் பொருள் கையுற்றவழி அதன்மேலவாவின்மையுமாகிய — இந்நா

ன்கும் நனகு உடையானகடடே தெளிவு — இநநானகுகுணஙகளையும நிலை பெறவுடையானமேலதே வினையைவிடடிருககுந தெளிவு. எ—று.

இநநானகு நனகுடைமை இவன செயகினற வினைககண யாதுமாராயவே ண்டுவதிலலையெனறு அரசனறெளிதறகேதுவாகலின, அவனை அதன பிறபிட னுக்கிக் கூறினா. இவைமூனறுபாட்டானும ஆடறகுரியானதிலககணங் கூறப் பட்டது. (ஙு)

ருகச. எனைவகையாற றேறியக கணணும வினைவகையான்
வேறாகு மாநதா பலா. ச

இ-ள். எனைவகையான தேறியககணணும — எலலாவகையானுமாராயநது தெளிநது வினை வைததபினனும— வினைவகையான வேறாகும மாந்தா் பலா் —அவ்வினையினியலபானே வேறுபடுமாநதா உலகததுப பலா. எ—று.

கட்டியஙகாரனபோல அரசவினபததினை வெஃகி விகாரபபடுவதல்லது அத னைக் குற்றமெனறொழிநது தமமியலபினிறபாா அரியராகலின, வேறாகுமாநதர் பலரெனறா. வினை வைபபதறகுமுன எலலாகுணஙகளுமுடையராய் வைத்த பின் விகாரபபடுவாரை இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்ப தாம. இதனானொருவகையாலொழிக்கப்படுவாா இவரெனபது கூறப்பட்டது.

ருஉ ம் அதி— தெரிநதுவினையாட்டல். கஞ்ங

ருகரு. அறிந்தாற்றிச செயகிற்பாற கலலால் வினைதான்
சிறந்தானென றேவறபாற றன்று. ரு

இ-ள. அறிநது ஆறறிச செயகிறபாறகு அலலால—செயயுமுபாயங்களைய றிநது செயலானும இடையூறுகளானும வருநதுனபங்களைபபொறுதது முடி வுசெய்யவலலானையலலது — வினைதான சிறநதான எனறு ஏவறபாறறனறு —வினைதான இவன நமமாட்டு அனபுடையனெனறு பிறனொருவனையேவுமி யலபுடைததனறு. எ—று.

செயகிறபாறகெனபது வேறறுமைமயககம. அறிவாற்றலகளானல்லது அன பான முடியாதென இதனால வினையினதியலபு கூறபபட்டது. (ரு)

ருகசு. செயவானை நாடி வினைநாடிக காலததோ
டெயத வுணாநது செயல. சு

இ-ள. செயவானை நாடி— முதறகண்ணே செயவானதிலககணததையாரா யநது,—வினை நாடி—பின செயயபபடும வினையின்சியலபையாராயநது,—

காலததோடு எயத உணாநது செயல—பின அவனேயும அதனேயுங காலததோ டுபடுததப பொருநதவறிநது அவனை அதனகணடலைச்செயக. எ-று.

செயவானநிலககணமும வினையினதியலபும மேலே கூறபபடடன. காலத தோடெயதவுணாதலாவது இககாலதது இவவிலககணமுடையான செயயின இவவியலபிறறுய வினை முடியுமென று கூட்டியுணாதல். (சு)

௫கஎ இதனை யிதனு லிவனமுடிககு மென்றாயந
தததனை யவன்கண விடல. எ

இ-ள். இதனை இதனல் இவன முடிககும் என று ஆயநது — இவவினையை இககருவியால இவன முடிககவலலனெனக கூறுபடுததாராயநது,—அதனை அவனகண விடல—மூனறுநதமமுளியைநதவழி அவவினையை அவனகணணே விடுக. எ-று.

கருவி துணைவரும, பொருளும முதலாயின. வினைமுதலும கருவியும வினை யுந தமமுள்யைதலாவது ஓரொனறொடு ஏனையவிரணடறகும பொருததமுண டாதல். விடுதல அதறகு அவனையுரியனுககுதல. (எ)

௫கஅ. வினைககுரிமை நாடிய பினறை யவனை
யதறகுரிய னுகச செயல. அ

இ-ள். வினைககு உரிமை நாடிய பினறை—ஒருவனை அரசன தனவினைசெ யதறகுரியனுகவாராயநது துணிநதால,—அவனை அதறகு உரியனுகச செயல. —பினனவனை அதறகுரியனுமாறு உயரசசெயக. எ-று.

உயரசசெயதலாவது அதனைத தானே செயதுமுடிககுமாறறலுடையானுக் குதல. அது செயயாககாலுங கெடுமெனபது கருதது. (அ)

௫கக. வினைககண வினையுடையான் கேண்மைவே றுக
நினைப்பானை நீஙகுந திரு. கூ

இ-ள். வினைக்கண வினை உடையான கேண்மை—எபபொழுதும தன்வினை யின்கண்ணே முயறலையுடையான அவவுரிமையாறறனக்குக கேளாயொழுகு

...டு ம அதி.— சுற்றந்தழால்.

...ன்ற தன்மையை—வேறுக நினைப்பானைத் திரு நீஙகும —அது பொருதா

சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டு நீங்கும். எ-று.

கேளாயொழுகுகின்றதன்மையாவது தான பிறரைய நிலலாது கேளிாசெய யுமுரிமையெலலாஞ செயதொழுகுதல. அவனை அவமதிபபாகக கொணடு செற க்கருதுமாயிற பினனொருவருமுடபட்டு முயல்வாரிலலையாம, ஆகவே, தனசெ ல்வஙகெடுமெனபது கருதது. இந்நானகுபாடடானும ஆடறகுரியானையாளுந திறஙகூறப்பட்டது. (௯)

௫௨0. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெயவான
கோடாமை கோடா துலகு. ௧0

இ-ள். வினை செயவான கோடாமை உலகு கோடாது — வினைசெய்வான கோடாதொழிய உலகு கோடாது,— மனனன நாடோறும நாடுக— ஆதலான அரசன் அவனசெயலை நாடோறுமாராயக. எ-று.

அஃதொனறனையுமாராயவே அதனவழிததாய உலகமெலலாமாராயநதாஞம், அதனால அவனுரிமை அழியாமறறனனுளளேயாராயநது போதுகவென பதாம். இதனுன ஆணடவழிசசெயவது கூறபபட்டது. (௧0)

௫௩ ம அதி. — சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன தனகிளைஞாத தனனினீஙகாமல அணைததல. வினை செய்வாரைக் கூறி ஏனைசசுறறஙகூறுகினறாராகலின், இது தெரிநதுவினையாடலின்பின் வைககபபடடது.

௫௨௧. பறறற கண்ணும பழைமைபா ராடடுதல
சுறறததரா கணணே யுள ௧

இ-ள். பறறு அறற கணணும பழைமை பாராடடுதல—ஒருவன செலவஙதொலைநது வறியனுயவழியும விடாது தமமோடு அவனிடைப பழைமையை எடுத்துக்கொணடாடுமியலபுகள — சுறறததாாகணணே உள — சுறறததாாமாடடே உளவாவன. எ-று.

சிறபபுமமை வறியனுயவழிப பாராட்டபபடாமை விளககி நினறது. பழைமை பறறறுககாலததுத தமககுச செயத உபகாரம. பிறவெலலாம அவன பறறற்றபொழுதே தாமும அவனேடு பறறறுவராகலின, ஏகாரநதேறறததின கண வநதது. இதனுற சுறறததது சிறபபுக கூறபபடடது. (௧)

௫உஉ. விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
ஆக்கம் பலவுந் தரும். உ

இ-ள். விருப்பு அறாச் சுற்றம் இயையின்—அன்பறாத சுற்றம் ஒருவற்கெய்துமாயின்,— அருப்பு அறா ஆக்கம் பலவும் தரும்—அஃது அவற்குக் கிளைத்தலறாத செல்வங்கள்பலவற்றையுங் கொடுக்கும். எ-று.

உட்பகையினீக்குதற்கு விருப்பறாச்சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்குமொருதலையாய செல்வத்தினீக்குதற்கு அருப்பறாவாக்கமென்றும், விசேடித்தார். ௫௩ம் அதி.— சுற்றந்தழால. கஉ௫

தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாற்றையுநோக்கி: பலாகூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்குமென்பது கருத்து.(உ)

௫உ௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. ௩

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று—குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத் தன்னளவும் அதனளவுமுசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றனுஉம் அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவாரின்மையிற் புறத்துப் போமென்பதாம். (௩)

௫உ௪. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ௪

இ-ள். செல்வம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல்—தன்சுற்றத்தால் தான் சூழப்படுமவகை அதனைத் தழீஇயொழுகுதல். எ-று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனுனென்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாட்டற்கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது

௫௨௫. கொடுததலு மினசொலு மாறறி னடுகூிய
சுறறததாற சுறறப் படும. ௫

இ-ள். கொடுததலும இனசொலும ஆறறின—ஒருவன சுறறததிறகு வேண்டுவன கொடுததலையும இனசொறசொலலுதலையும வலலனாயின,— அடுககிய சுறறததால சூழபபடும—தமமிறறொடாநத பலவகைச சுறறததானே சூழபபடும. எ-று.

இரணடும அளவறிநதாறறுதலரிதெனபது தோனற, ஆறறினெனறா. தமமிற றொடாதலாவது சுறறததது சுறறமும அதனதுசுறறமுமாய அவறறுற பிணிப புணடு வருதல. இவவுபாயங்களை வடநூலார தானமுஞ சாமமுமெனப. (௫)

௫௨௬. பெருங்கொடையான பேணான் வெகுளி யவனின
மருஙகுடையார் மாநிலத தில. ௬

இ-ள். பெருஙகொடையான வெகுளி பேணான — ஒருவன மிககொடையையுடையனுமாய வெகுளியை விருமபானுமாயின, — அவனின மருங்கு உடையார மாநிலதது இல — அவனபோலக கிளையுடையார இவவுலகத்தில்லை. எ-று.

அதிக ௫௨,ம், அதி.— சுறறந்தழாலை.

மிக்ககொடை ஒனறுனும வறுமையெயதாமற கொடுத்தல். விருமபாமை இஃதாசறகுவேணடுவதொனறென்று அளவிறநது செய்யாமை. (௬)

௫௨எ. காககை கரவா கரைந்துண்ணு மாககமு
மனனநீ ராாகவே யுள. எ

இ-ள். காக்கை கரவா கரைநது உணணும—காககைகள தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனததையழைததது அதனொடுகூடவுண்ணுநிறகும்,— ஆக்கமும் அனன நீராாகவே உள— சுறறததானெய்தும ஆக்கங்களும அபபெறறிததாய இயலபினையுடையாாகவே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாககங்களாவன பகைபினமையும, பெருஞ்செலவமுடைமையும முதலாயின. எசசவும்மையான அறமுமினபமுமேயனறிப பொருளுமெயதுமெனபது பெறுதும். அபபெறறிததாயவியலபெனறது தாம நுகாவனவெலலாம அவரும் நுகருமாறு வைததல. (எ)

குறள் ௫௨௮. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். ௮

இ-ள். பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின— எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தந்தகுதிக்கேற்ப நோக்குமாயின, — அது நோக்கி வாழ்வார் பலர்—அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழு ஞ் சுற்றத்தார் பலர். எ-று.

உயர்ந்தார் நீங்குதற்கேதுவாகிய பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொ ழுகுதற்கேதுவாகிய வரிசைநோக்கை விதித்தார். இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந் தழுவும்உபாயங் கூறப்பட்டது. (௮)

குறள் ௫௨௯. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் அமராமைக் காரண மின்றி வரும். ௯

இ-ள். தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம்—முன்றமராயிருந்து பின் தன்னோடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற் றன்னைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல்— அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும்— அவ்வமராமை க்காரணம் தன்மாட்டில்லையாகத் தானேயுளதாம். எ-று.

அமராமைக்காரணமின்றியென்றதனான், முன் அஃதுண்டாயது துறத்தல் பெறாம்: அஃதாவது அரசன்முன்னெறிகெட வொழுகல் வெறுப்பனசெய்தலெ ன்றிவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கை யாகவே அன்புடையராய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான வந்த நீக்கம் அத னையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழை யவியல்பாயநிற்குமென்பார், வருமென்றார். (௯)

குறள் ௫௩௦. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். ௰

இ-ள். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை — காரணமின்றித் தன்னி டத்துநின்றும் பிரிந்துபோய்ப் பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானை—வே ந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல் — அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க. எ-று.

௫௪ ம் அதி.— பொச்சாவாமை.

வாளா உழைப்பிரிந்தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரணமின்மை பெறாம்.

வருந்தற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் இழைத்திருந்தெண்ணும், அன்பின்றிப் போயப் பின்னுவகாரணந் தான் வந்தமையின் எண்ணிக்கொள்ளலென்றுங் கூறினார். பிரிந்துபோய சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய அதனையொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போயப் பின்னன்மை செய்யவருவானுந் தழுவப்படுமாகலின், தழுவுமாறு முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௧0)

ருசு ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றானமகிழ்ந்து தற் காத்தலினும் பகையழித்தன்முதலிய காரியங்களினுமசோர்தலைசெய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாரால் பயனுள்ளது இச்சோர்விலவழியாகலின், இது சுற்றந்தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருகூக. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு க

இ-ள். சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு — மிக்கவுவகைக் களிப்பான் வரும் மறவி—இறந்த வெகுளியிற் றீது—அரசனுக்கு அளவிறந்த வெகுளியினுந்தீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென்றிவற்றான் வருவது. அளவு பகைவரையடாதற்கும் கொடியோரையொறுத்தற்கும் வேண்டுவது இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுங்கொல்லும், இஃதன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின், அதனினுந்தீதாயிற்று. (க)

ருகூஉ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. உ

இ-ள். புகழைப் பொச்சாப்புக்கொல்லும்—ஒருவன் புகழினை அவன் மறவி கெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொன்றாங்கு—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கெடுக்குமாறுபோல. எ-று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான் வருத்தித் தன்வயிறு நிறைத்தல். அஃது அறிவுடையான்கணுண்டாயின் அவற்கு இளிவரவானும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமதிப்பினையழிக்கும், அதுபோல மறவியும் புகழுடையான்கணுண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேட்டானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமதிப்பினை அழிக்குமென்பதாயி

றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௨)

௫௩௩. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு. ௩

இ-ள். பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை — பொச்சாந்தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமையில்லை,— அது உலகத்து எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு —அவ்வின்மை இந்நீதிநூலுடையார்க்கேயன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ-று.

அதி௮ ௩௪ ம் அதி.— பொச்சாவாமை.

அரசர்க்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையிற் புகழில்லையென்பது தோன்ற, எப்பானூலோர்க்குந்துணிவென்றார். (௩)

௫௩௪. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. ௪

இ-ள். அரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை — காடு மலை முதலிய அரண்களுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கண் அச்சமுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனில்லை,— ஆங்கு நன்கு பொச்சாப்பு உடையார்க்கு இல்லை — அதுபோலச் செல்வமெல்லாமுடையராயினும், மனத்தின்கண் மறவியையுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனில்லை. எ-று.

நன்மைக்கேதுவாகலின், நன்கென்றார். அச்சமுடையார் நின்ற அரணழியுமாறுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று. (௪)

௫௩௫. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும். ௫

இ-ள். முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான்— தன்னுற்றாக்கப்படுந்துன்பங்களை அவை வருதற்குமுன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான்—பின் ஊறு தன்பிழை இரங்கிவிடும் — பின்வந்துற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின் அப்பிழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும். எ-று.

காக்கப்படுந்துன்பங்களாவன சோர்வுபார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊறு தின்கணென்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றொக்கன. உற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொச்சாப்பு

டையாககு வருமேதஙகூறபபடடது. (௫)

௫௬௬. இழுககாமை யாாமாடடு மென்றும வழுககாமை
வாயி னதுவொபப தில. ௬

இ-ள. இழுககாமை யாாமாடடும எனறும வழுககாமை வாயின—அரசா கரு மறவாமைக குணம யாவாமாடடும எககாலததும ஒழிவினறி வாயககுமாயின,— அது ஒபபது இல— அதனையொககும நனமை பிறிதிலலை. எ-று.

வினைசெயவாா சுறறததாரொனறுந தம பாலாாகணணும ஒபபவேணடுதலின யாாமாடடுமெனறும, தாம பெருகியஞானறும சுருஙகியஞானறும ஒப்பவேணடுதலின எனறுமெனறும, எலலாககாரியஙகளினும ஒபபவேணடுதலின வழுககாமையெனறுங கூறினா. வாயினெனபது முதனிலைததொழிறபெயரடியாக வநத வினையெசசம. வாயததல நோபடுதல. (௬)

௫௬எ. அரியவென் ருகாத விலலைபொச சாவாக
கருவியாற் போறறிச செயின். எ

இ-ள. அரிய எனறு ஆகாத இலலை—இவை செயதறகரியனவென்று சொலலபபடடு ஒருவற்கு முடியாத காரியஙகளிலலை,—பொச்சாவாக் கருவியால் போறறிச செயின—மறவாத மனததானே எணணிச் செயயப்பெறின். எ-று.

௫௪ ம அதி.— பொச்சாவாமை. **௩௫௬**

பொச்சாவாத எனபதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. அநதக்கரணமாகலிற கருவியென்றா.* இடைவிடாதநினைவும தபபாதசூழ்சசியுமுடையார்க்கு எலலாம எளிதினமுடியுமென்பதாம. இவையிரணடுபாடடானும பொச்சாவாமையது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (எ)

௫௬அ. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேண்டுஞ் செய்யா
திகழநதாாக கெழுமையு மில. அ

இ-ள. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேணடும—நீதிநூலுடையாா இவை அரசாக்குரியனவெனறு உயாததுககூறிய செயலகளைக் கடைபபிடிததுச செய்க,— செயயாது இகழ்நதாாககு எழுமையும இல — அஙஙனஞ்செயயாது மறநதவாககு எழுமையினும நனமையிலலையாகலான. எ-று.

அசசெயலகளாவன மூவகையாறறலும, நாலவகையுபாயமும, ஐவகைததொழிலும, அறுவகைக்குணமும முதலாய செயலகள சாதிதருமமாகிய இவறறின வழீஇயோர்ககும உளளது நிரயததனபமேயாகலின; எழுமையுமிலலெ

னரா. எழுமை ஆகுபெயர். இதனற பொசசாவாது செயயவேணடுவன கூற பபட்டன. (அ)

ருஉகூ. இகழசசியிற கெட்டாரை யுளளுக தாநதம
மகிழசசியின் மைநதுறும போழது. கூ

இ-ள். தம் மகிழசசியின தாம மைநது உறும போழது—அரசா தமமகிழ்ச்சிக்கட்டாமவலியுறுமபொழுது,— இகழசசியின கெட்டாரை உளளுக—முறகாலத்து அதனினுப சோாவாற கெட்டவாகளை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழசசிமேலேறறித தமமகிழ்ச்சியினென்றும,இகழசசியுங கேடும உடனறேனறுமாகலின மகிழசசியின மைநதுறுமபோழதெனறுங்கூறினா. கெட்டாரை உளளவே, நாமும அவ்வாறே கெடுதுமெனறு அதனகண மைநதுறுாெனபது கருதது. எணணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (கூ)

ருச0. உளளிய தெய்த லெளிதுமன் மறறுந்தா
னுளளிய துளளப் பெறின். க0

இ-ள். தான உளளியது எயதல எளிது மன — அரசனுக்குத தானெயத நினைதத பொருளை அருநினைதத பெறறியே எயதுதல எளிதாம,—மறறும உளளியது உள்ளப பெறின— பினனும அதனையே நினைககககூடுமாயின. எ-று.

அது கூடாதெனபது ஒழிநதுநினறமையின, மன ஒழிபிசைககண்வநதது. அதனையே நினைததலாவது மறவியினறி அதனகணணே முயறல. இவையிரணடுபாட்டானும பொசசாவாமைக்கு உபாயங கூறபபட்டது. (க0)

---

* பொசசாவாககருவி எனபதறகுப பொசசாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருளகோடலே சிறபபு. அது தொலகாபபியதது வினையியலுள "நிலனும பொருளும" எனனும முபபததேழாஞசூததிரததுரையிலே சேனுவரையா "நினமுகங்காணுமருநதினேன எனபுழிக காட்சியை மருநதெனறாராகலிற காணுமருநதெனபது வினைப்பெயா தொகாடதாம. பொசசாவாக கருவியாற போறறிச செயின் எனபுழிப பொசசாவாககருவி எனபதும அது." எனக கூறுமாறறாலுணாக. இலககணவிளக்கநூலாாகும இலக்கணவிளக்கசசூறாவளியாாக்கும இதுவே கருததெனக.

இஙு ம அதி.— செஙகோன்மை:

௫௫ ம் அதி.— செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசன் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்விய கோல்போறலிற் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்விலலாத அரசன் செய்யற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௪௧. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை ௧

இ-ள். ஓர்ந்து— தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி — யார்மாட்டும் கண்ணோடாது — யாவர்மாட்டுங்கண்ணோடாது — இறைபுரிந்து—நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி—தேர்ந்து— அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரொடுமாராய்ந்து — செய்வஃதே முறை— அவ்வளவிற்றாகச் செய்வதே முறையாம். எ-று.

நடுவுநிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனை இறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறந்தார்கண்ணுமென்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும், நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௫௪௨. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி. ௨

இ-ள். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும்—உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகின்றமையின்,—குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்—குடிகள் அரசன்செங்கோலுளதாயின் உளவாகின்றமையின். எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை. வானினுய்யுமுணவை வானென்றும், கோலினுய்யுமேமத்தைக் கோலென்றுங் கூறினார். அவ்வேமமில்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். (௨)

௫௪௩. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். ௩

இ-ள். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது — அந்தணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற்சொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங்காரணமாய் நிலைபெற்றது — மன்னவன் கோல் —அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல். எ-று.

அரசர் வணிகரென்னுமேனையோர்க்குமுரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்த

ணர்நூலென்றார் "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங் — காவலன் காவ லன்றித் தங்கா" *ஆகலின், ஈண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோலில்வழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற்காதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லையென்பார் நின்றதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

௫௪௪. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. ௪

இ-ள். குடி தழீஇக் கோல் ஓச்சும் மாநிலமன்னன் அடி — தன்குடிகளையு மணைத்துச் செங்கோலையுஞ் செலுத்தும் பெருநிலவேந்தனடியை — தழீஇ நிற்கும் உலகு — பொருந்தி விடார் உலகத்தார். எ-று.

அணைத்தல் இன்சொற்சொல்லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டுவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற்செய்வான் நிலமுழுதுமாளு மாகலின் அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காவன்பினராவராகலின் அடிதழீஇநிற்குமுலகென்றும், கூறினார். (௪)

௫௪௫. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு. ௫

இ-ள். பெயலும் விளையுளும் தொக்கு — பருவமழையுங் குன்றாதவிளைவும் ஒருங்கு கூடி — இயல்புளிக் கோல் ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட — நூல்கள் சொல்லியவியல்பாற் செங்கோலைச் செலுத்துமரசனது நாட்டினகண்ணவாம். எ-று.

உளியென்பது மூன்றுருபின்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். வானும் நிலனுஞ் சேர்ந்து தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்குமென்பதாம். (௫)

௫௪௬. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின். ௬

இ-ள். மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல் — மன்னவனுக்குப் போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல், — அதூஉம் கோடாது எனின் — அஃதும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின். எ-று.

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் வேலன்றென்றார்: "மாணடவறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்றார் பிறரும். கோடா தென்பது பாடமாயின், கருவியின்றொழில் வினைமுதன்மேனின்றதாகவுரைக்க.

ருசஎ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின். எ

இ-ள். வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும்—வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்,—அவனை முறை காக்கும்—அவன்றன்னை அவனது செங்கோலே காக்கும்,—முட்டாச் செயின்—அதனை முட்டவந்தவிடத்தும் முட்டாமற்செலுத்துவனாயின். எ-று.

முட்டாமற்செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான்கண்ணும் தன்கை குறைத்தான்கண்ணும் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினானெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (எ)

ருசஅ. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும். அ

இ-ள். எண்பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன்—முறைவேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியையுடையனாய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோ

உக*

ருசு ம் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

டோராய்ந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரசன்—தண்பதத்தான் தானே கெடும்—தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும். எ-று.

எண்பதத்தானென்னும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரெச்சவெதிர்மறையுட் செய்தல்வினை கொண்டன. தாழ்ந்தபதம் பாவமும்,பழியுமெய்திநிற்குநிலை. "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்" ஆகலின், பகைவரின்றியுங்கெடுமென்றார். இதனான் முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது. (அ)

ருசகூ. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில். கூ

இ-ள். குடி புறங்காத்து ஓம்பி குற்றம் கடிதல்—குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, அவர்மாட்டுக் குற்றநிகழின் அதனை

யொறுப்பானொழித்தல் — வேந்தன் வடு அன்று தொழில் — வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாகலான். எ-று.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறலென ஒறுப்பு மூன்று, அவற்றுள் ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடிதலென்பதனாற் பெறும். தன்கீழ் வாழ்வாரையொறுத்தல் அறனன்மையின் வடுவாமென்பதனையா சங்கித்து, அஃதாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினீக்கித் தூயராக்குதலுஞ் சாதிதருமமென்றார். (௯)

௫௫0. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர். ௧0

இ-ள். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல் — அரசன் கொடியவர்களைக் கொலையானொறுத்து நல்லோரைக் காத்தல் — பைங்கூழ் களை கட்டதனொடு நேர் — உழவன் களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனோடொக்கும். எ-று.

கொடியவரென்றது தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற்கொல்வார், கள்வர், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்வார், பிறனில்விழைவாரென்றிவர் முதலாயினாரை. இவரை வடநூலார் ஆததாயிகளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழிப் புறக்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ்போன்று நலிவுபலவெய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிதருமமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோல்செலுத்துதும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயார்மாட்டு மூவகையொறுப்பும் ஒழியற்பாலவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

---

௫௬ ம் அதி. — கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதற்றன்மை. ஈண்டும் உவமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௫௧. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. ௧

இ-ள். கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது — பகைமைபற்றிக் கொலைத

ற்றெழிலைத தமமேறகொணடொழுகுவாரினுங கொடியன — அலை மேறகொண்டு அலலவை செயது ஒழுகும வேநது—பொருள வெஃகிக் குடிகளையலைத தற்றெழிலைத தனமேறகொணடு முறையலலவறறைச செயதொழுகும வேநதன. எ-று.

அவா செயவது ஒருபொழுதைததுனபம, இவன செயவது எபபொழுதுந துனபமாமெனபதுபறறி, அவரினுஙகொடியனெனறா. பானமயககுறழசசி. வேநதெனபது உயாதிணைபபொருட்கணவநத அஃறிணைசசொல. அலை கொலையினுங கொடிதெனபதாயிறறு. (க)

௫௫௨. வேலொடு நினறா னிடுவென் றதுபோலுங
கோலொடு நினறா னிரவு. உ

இ-ள். வேலொடு நினறான — ஆறலைககுமிடததுத தனியே வேலகொணடு நினற களவன— இடு எனறது போலும — ஆறுசெலவானை நினகைபபொருடாவெனறு வேணடுதலோடொககும— கோலொடு நினறான இரவு—ஒறுததறறெழிலோடு நினறவாசன குடிகளைப பொருள வேணடுதல். எ-று.

வேலொடு நினறானெனறதனால பிறரொடு நிலலாமையும, இரவெனறதனால இறைபபொருளன்மையும, பெறறும. தாராக்கால ஒறுபபலெனனுங குறிபபினனாகலின, இரவாறகோடலும கொடுங்கோனமையாயிறறு. இவை இரணடுபாட்டானுங கொடுங்கோனமையது கூறறங கூறபபடடது. (உ)

௫௫௩. நாடொறு நாடி முறைசெயயா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும. ங

இ-ள். நாடொறும நாடி முறை செயயா மனனவன— தனனாடடு நிகழுந தீமைகளை நாடோறுமாராயநது அதறகொகக முறைமையைச செயயாதவாசன— நாடொறும நாடு கெடும— நாடோறும நாடிழககும. எ-று.

அரசனுககு நாடு உறுபபாகலின, அதனவினை அவனமேனினறது. இழநதல பயனெயதாமை. மனனவனும நாடொறுங்கெடுமெனறுமாமபாருமுளா. (ங)

௫௫௪. கூழுங குடியு மொருங்கிழககுங கோலகோடிச
சூழாது செயயு மரசு. ச

இ-ள். சூழாது கோல கோடிச செயயும அரசு— மேல விளைவதெணணாது முறை தபபச்செயயுமரசன— கூழும குடியும ஒருங்கு இழககும— அச்செயலான முனனீட்டியபொருளையும பினனீட்டுதறகேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேர விழககும. எ-று.

கோடவெனபது திரிந்தசினறது. முனனீட்டியபொருள இழததறகேது வருகினறபாட்டாறகூறுப. (௪)

௫௫௫. அலலறபட டாறறு தழுதகண ணீரனறே
செலவததைதத தேயககும படை. ௫

இ-ள். அலலறபட்டு ஆற்றாது அழுத கணணீர் அனறே— அரசன முறைசெயயாமையாற குடிகள துனபமுறறு அதனைப பொறுககமாட்டாது அழுத

௪௬௪ ௫௬ ம் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

கண்ணீரன்றே — செலவததைதத தேயககும படை — அவன செலவத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகணணீர அழுதலான வநத கணணீர செலவமாகிய மரததையென ணமையின, இஃதேகதேசவுருவகம். அலலறபடுததிய பாவததது தொழில அதறகேதுவாகிய கணணீரமேனினறது. அககணணீரறகொடிது பிறிதினமையின, செலவஙகடிதிறறேயுமெனபது கருதது. (௫)

௫௫௬. மன்னாககு மனனுதல செஙகோனமை யஃதின்றேன்
மன்னுவா மனனாக கொளி ௬

இ-ள். மனனாககு மனனுதல செஙகோனமை— அரசாககுப புகழகடாம நிலைபெறுதல செஙகோனமையானும,— அஃது இனறேல மனனாககு ஒளி மனனுவாம — அசசெஙகோனமையிலலையாயின, அவாககு அபபுகழகடாம உளவாகா. எ-று.

விகாரததாறறெககு மூனறுவது விரிதது ஆககம வருவிததுரைககபபட்டது. மனனுதறகேது புகழாதல "இநநிலதது மனனுதல வேணடி னிசைநடுக" எனபதனுனுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலுநிலையாமை. பழிககபபட்டால ஒளி மனனுவாம, ஆகவே, தாமுமனனுவொனபதாயிறறு. வெனறி கொடை முதலியவேறுககளாற புகழ பகுதிபபடுதலின, பனமையாறகூறினா. அவையெலலாம செஙகோனமையிலவழி இலவாமெனபதாம. இவைநானகுபாட்டானுங கொடுங கோலனுயினுன எயதுங்குறறங கூறபபட்டது. (௬)

௫௫௭. துளியின்மை ஞாலததிற கெறறறறே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிாககு எ

இ-ள். துளியினமை ஞாலததிறகு எறறு—மழையிலலாமை வையததுவாழு முயிாகட்கு எவவகைத துனபம பயககுமோ,— அறறே வேநதன அளியினமை

வாழும் உயிர்க்கு— அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன்றண்ணளியில்லா மை அவனாட்டிவாழுங்குடிகட்கு எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்றார் மழைமேனின்றது. உயிரென்பது குடிகண் மேனின்றது. மேல் வானோக்கிவாழுமென்றதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறிய வாறு. (எ)

ருரு௮. இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். ௮

இ-ள். முறை செய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின் — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின்கீழ் வாழின்,— இன்மையின் உடைமை இன்னாது —யாவர்க்கும் பொருளின்றின்மையினும் உடைமை இன்னாது. எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டுக் கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கேயாகலின் அவ்வுடைமை இன்மையினுமின்னாதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனாட்டுவாழ்வார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௮)

ருருக. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல். க

ருஎம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை. ககூரு

இ-ள். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின்— மன்னவன் தான் செய்யும் பொருள் முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,— உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது— அவனாட்டுப் பருவமழை இன்றுமவகை மேகம் பொழிதல்செய்யாது. எ-று.

இரண்டிடத்துங் கோட்டவென்பன திரிந்துநின்றன. உறைகோடுதலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (க)

ருகூ0. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். க0

இ-ள். காவலன் காவான் எனின்— காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைக் காவானாயின், — ஆ பயன் குன்றும்—அறனில்லாத அவனாட்டுப் பசுக்களும் பால் குன்றும்,— அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர் —அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவர். எ-று.

ஆபயன் ஆவாற்கொள்ளும் பயன் அறுதொழிலாவன ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றலென்றிவை. பாக்கள் பாலதுன்றியவழி

அவியினமையானும, அது கொடுங்கோற்குரியா மென்றெங்கறபமெனபன ஓதாமை யானும, வேளவி நடவாதாம, ஆகவே, வானம பெயலொலலாதெனபதாயிறறு. இவையிரணடுபாட்டானும அவனுடைய கணிகழுங்குறறங்கூறபபட்டது. (௧௦)

௫௭ ம அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞசுவதும பகுதியஞசுவதும தானஞசுவதுமாய தொழிலகளைச செயயாமை. அவை செயதல கொடுங்கோனமைபபாறபடுதலின, இஃதுதனபின வைககபபட்டது.

௫௬௧. தககாங்கு நாடித தலைசசெலலா வணணததா
லொததாங்கு கொறுபபது வேநது. ௧

இ-ள். தககாங்கு நாடி—ஒருவன தனனினமெலியாாமேற சென்றவழி அதனை நடுவாக நினறாராயநது — தலைசசெலலாவணணததால ஒததாங்கு ஒறுபபது வேநது— பினனும அது செயயாமறபொருட்டு அவனை அக்குறறததிற கொபப ஒறுபபானே அரசனுவான. எ-று.

தககாங்கு ஒததாங்கெனபன ஒருசொல. தகுதியெனபது நடுவுநிலைமையாதல "தகுதி யெனவொனறு நனறே" எனபதனுனுமறிக. இதனுனே தககாங்கு நாடாமையும, பிறிதோாகாரணமபறறி மிகவொறுததலும, குடிகளஞசுமவினையாதல பெறறும். (௧)

௫௬௨. கடிதோசசி மெலல வெறிக நெடிதாகக
நீங்காமை வேணடு பவா. ௨

இ-ள். கடிது ஓசசி— அவவொததாஙகொறுததல தொடஙகுஙகால அளவிறபபச செயவாாபோற்றொடஙகி,—மெலல எறிக—செயயுஙகால அளவிறவாமறசெயக—ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டுபவா— ஆககந தஙகணெடுங காலநிறறலை வேணடுவாா. எ-று.

கடிதோச்சல குறறஞ்செயவார் அதனையஞசுதற்பொருட்டும்,, மெலலவெறிதல் யாவரும வெருவாமைபபொருட்டுமாம. தொடஙகினவளவிறகுறைதல பறறி மெனமை கூறபபட்டது. ஓசசுதல எறிதலென்பனவிரணடும உவமை பறறி வநதன. இவையிரணடுபாட்டானும குடிகள வெருவநத செயயாமைய

ருகூ௩. வெருவநத செய்தொழுகும் வெஙகோல னுயி
னொருவநத மொலலைக கெடும். ௩

இ-ள். வெருவநத செயது ஒழுகும வெஙகோலன ஆயின— குடிகள வெரு
விய செயலகளைச் செயது நடககும வெஙகோலனுமாயின,— ஒருவநதம ஒல
லைக் கெடும— அரசன ஒருதலையாகக் கடிதிறகெடும. எ-று.

வெங்கோலனெனபது ரணடு வாளா பெயராய நினறது. ஒருவநதம, ஒரு
தலை, ஏகாநதமெனபன ஒருபொருட கிளவி. அசசெயலகளுங கேடுகளும
முனனாக கூறபபடும். (௩)

ருகூ௪. இறைகடிய னெனறுரைககு மினனுசசொல வேநத
னுறைகடுகி யொலலைக கெடும். ௪

இ-ள். இறை கடியன எனறு உரைககும இனனுசசொல வேநதன—குடி
களான நமமிறைவன கடியனெனறு சொலலபபடும இனனாதசொலலையுடைய
வேநதன— உறை கடுகி ஒலலைக கெடும— ஆயுளுங்குறைநது செலவமுங
கடிதினிழககும். எ-று.

நெஞசு நொநது சொலலுதலான,இனனாமை பயபபதாய சொலலை இனனுச
சொலலெனறா. உறையெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. அஃது ரணடா
குபெயராய உறைதலைசசெயயும நாணமேனினறது. அது குறைதலாவது அச
சொலலிலலாதாககு உளளதிற சுருஙகுதல. (௪)

ருகூரு. அருஞசெவவி யினனா முகததான் பெருஞசெலவம
பேஎயகண் டனன துடைததது. ரு

இ-ள். அருஞசெவவி இனனாமுகததான பெருஞசெலவம— தனனைக காண
வேணடுவாாககுக காலமரியனுபக கணடால இனனாதமுகததினையுடையான
து பெரியசெலவம— பேய கணடனன து உடைததது—பேயாற காணபபட
டாறபோலவதொருகுறறமுடைததது. எ-று.

எனவே, இவையிரணடும வெருவநத செயதலாயின. இவைசெயவானைச
சாாவாரினமையின, அவன தசெலவந தனககும பிறாககும பயனபடாதென
பதுபறறிபபேயகணடனனதுடைததெனறா. காணுதல தனவயமாககுதல.(ரு)

ருகூகூ. கடுஞசொலலன கணணில னுயி னெடுஞசெலவ
நீடினறி யாஙகே கெடும். கூ

இ-ள். கடுஞசொலலன கண இலன ஆயின—அரசன கடியசொலலையமு

டையனுயக் கணணேட்டமுமிலனுமாயின,—நெடுஞசெலவம நீடு இனறி ஆங கே கெடும—அவனது பெரியசெலவம நீடுதலினறி அபபொழுதே கெடும. எ-று.

"வேட்டங கடுஞசொன மிகுதணடஞ் சூதுபொரு— ளீட்டங்கட காமமோ டேழு." எனபபடட விதனங்களுட் கடுஞசொலலையும மிகுதணடைதடையும

ருள ம அதி.— வெருவந்தசெயயாமை. கசுஎ

இவா இவவெருவநதசெயதலுளடககினுா. கண ஆகுபெயா. இவை செயத பொழுதே கெடுஞசிறுமைததளருயினுமெனபா, நெடுஞசெலவமெனருா. நீடு தல-நீடடித்தல். (சு)

ருகூஎ. கடுமொழியுங கையிகநத தண்டமும வேநத
னடுமுரண டேயககு மரம. எ

இ-ள. கடுமொழியும கை இகநத தணடமும— கடியசொலலுங குறறத தினமிக்க தணடமும—வேநதன அடு முரண தேயககும அரம— அரசனது பகை வெலலுதறகேறற மாறுபாடாகியவிருமபினைத தேயககுமரமாம. எ-று.

கடுமொழியாறருணையுங கையிகநததணடத்தாறறேசமுங கெட்டு முரண சுருங்கிவருதலின அவறறை அரமாககி, திணணிதாயிருநதேயுமெனறறகு அடுமுரணை இருமபாககினுா. ஏகதேசவுருவகம அரமெனபதனைத தனிததனி கூடடுக.*

இவையைநதுபாடடாலும, செவவியின்மை, இனனுமுகமுடைமை, கணணோட்டமினமை, கடுஞசொறசொலலல, கையிகநததணடமெனறிவைகள குடிகளஞ்சும் வினையெனபதூஉம், இவைசெயதான ஆயுளும அடுமுரணுஞ செலவமுமிழககுமெனபதூஉங கூறபபடடன. (எ)

ருகூஅ. இனததாறறி யெண்ணாத வேந்தா சினததாறறிச
சீறிற சிறுகுந திரு. அ

இ-ள். இனதது ஆறறி எணணாத வேநதன — காரியததைபபறறி வநதவெணணததை அமைசசாமேலவைததது அவரோடு தானுமெணணிச செயயாதவரசன— சினதது ஆறறிச சீறின—அபபிழைபபாற றனகாரியநதபபியவழித் தனனைசசினமாகிய குறறததினகணணே செலுததி அவாவெகுளுமாயின,— திருச சிறுகும— அவனசெலவம நாடோறுஞ சுருங்கும. எ-று.

அரசாபாரம பொறுததுயததலொபபுமையான அமைசசரை இனமெனறும, தான பின பிழைபபாதலறிநது அமையாது அதனை அவாமேலேறறி வெகுளின அவா வெரீஇநீங்குவா, நீஙகவே, அபபிழைபபுத தீருமாறும அபபார

மினிதுயக்குமாறும இலனுமெனபது நோககித திருசசிறுகுமெனறுங கூறி னூா. இதனுற பகுதியருசுமவினையும அது செயதானெயதுங்ஙுறறமுங கூறப பட்டன (அ)

ருசுகூ. செருவந்த போழ்திற சிறைசெயயா வேந்தன்
வெருவநது வெயது கெடும. கூ

இ-ள். சிறை செயயா வேநதன— செரு வருதறகுமுனனே தனககுப புக லாவதோரரண் செயதுகொளளாதவரசன — செரு வநத போழதில் வெரு வநது வெயது கெடும—அது வநதகாலதது ஏமமினமையான வெருவிக கடி திறகெடும. எ—று.

* இவவாறு ஒருமைபபெயரை வாககியபேதமாகத தனிததனி கூட்டி முடிப்பதனைத தோவடமிழுபபாரபோலப பிரத்தியேகபநதாநுவயமெனபா வடநூலாா.

*கூஅ ருஅம அதி.— கண்ணோட்டம.

பகையை வெருவிச சேர்நதார் நீஙகுதலிற றமியனுயத தானும் வெருவி அப்பகைவயததனுமெனபதாம. இதனுல தானருசும வினையும் அது செயதானெயதும பயனுங கூறபபட்டன. (கூ)

ருஎ0. கலலாாப பிணிககுங கடுஙகோ லதுவலல
திலலை நிலககுப பொறை. க0

இ-ள. கடுஙகோல கலலாாப பிணிககும — கடுஙகோலனுயவரச னாீதிநூ னமுதலிய கலலாதாரைத தனககுப பகுதியாகக கூட்டாநிறகும, — அதுவ லலது நிலககுப பொறை இலலை— அககூட்டமலலது நிலததிறகு மிகையாய பாரம் பிறிதிலலை. எ-று.

கடுஙகோலெனபது ஈணடு மிககதணடததினமேறறனறி அதனைச செயவா னமேறறுநிறறு. அவன ஏது செயதறகுவைவாளாயலலது கூட்டாமையிற கல லாாபபிணிகருமெனறும,ஏனையவறறையெலலாம பொறுககினறதியலபாகலின நிலததிறகுப பொறை அதுவலலதிலலையெனறுங்கூறினூா. நிலமெனபது செய யுளவிகாரம. இதனுல வெருவநத செயதலினகுறறங கூறபபட்டது. (க0)

ருஅம அதி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னொடு பயின்றாராகக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமையுட் கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃதூதனபின் வைக்கப்பட்டது.

ருஎக. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. க

இ-ள். கண்ணோட்டம் என்னும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான—கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழகு அரசரமாட்டு உண்டாகலான்,— இவ்வுலகு உண்டு— இவ்வுலகமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுயிரழகது சிறப்புணர்நின்றது. இவ்வழகு அகத்துறுப்பாகலின், உண்மையானென்ன நிலைபெறுங்கூறினார். இன்மை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்நாட்டுவாழ்வார் புலியையடைந்த புல்வாயினம்போன்று ஏம்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார்.

ருஎஉ. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை. உ

இ-ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது—உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது— அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை— ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தலென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

ருஎ௩. பண்ணென்னாம் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னாங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௩

இ-ள். பண் என்னாம் பாடற்கு இயைபு இன்றேல்—பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருந்தமின்றாயின்!—கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் — அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததாம் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து! எ-று.

பண கணணெனபன சாதிபபெயா. பணகளாவன பாலையாழ முதலிய நூற றுமூனறு. பாடறறொழிலகளாவன யாழினகண வாாதல முதலியவெட்டும்,* பணணல முதலியவெட்டும்,† மிடறறினகண எடுத்தல, படுததல, நலிதல, கம பிதம, குடிலமெனனுமைநதும, பெருவணணம, இடைவணணம, வனபபுவ ணணமுதலிய வணணஙகளெழுபததாறுமாம. இவறறொடியையாதவழிப பண ணுறபயனிலலாதவாறுபோலக கணணோடடததியையாதவழிக் கண்ணுறபயனி லலையெனபதாம, கண செனறவழி நிகழுதலபறறி அதனையிடமாக்கினா. இறு திகக்கணணெனபதனைக் "கணணகனஞாலம" எனபுழிப்போலக கொளக.

௫௭௪. உளபோல் முகததெவன் செயயு மளவினாற்
கண்ணோடட மிலலாத கண். ௪

இ-ள். முகதது உளபோல எவன செயயும — கணடாாககு முகத்தினகண் உளபோறறோனறலலலது வேறெனன பயனைச செயயும—அளவினான் கண ணோடடம இலலாத கண — அளவிறவாத கணணோடுதலையுடையவலலாத கண கள. எ-று.

தோனறலலலதெனனுஞசொறகள அவாயநிலையான வநதன. கழிகணணோ டடததினீககுதறகு, அளவினானெனறா. ஒருபயனையுஞ செயயாவெனபது குறிபபெசசம. (௪)

௫௭௫. கணணிற கணிகலங கணணோடட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப படும். ௫

இ-ள். கணணிறகு அணி கலம கணணோடடம—ஒருவனகணணிற்கு அணி யுஙகலமாவது கணணோடடம,— அஃது இனறேல புண எனறு உணரபபடும் —அக்கலமிலலையாயின அஃததிவுடையாராற புணணெனறறியபபடும். எ-று.

வேறணிகலமினமையிற கணணிறகணிகலமெனறும, கண்ணுயததோன்றி னும நோயகளானும புலனபறறலானுநதுயாவினைததலோககிப புணணெனறு ணரபபடுமெனறுங கூறினா. இவை மூனறுபாடடானும ஓடாது நின்ற கண ணினகுற்றங கூறபபடடது. (௫)

௫௭௬. மணணோ டியைநத மரததனையா கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவா. ௬

---

* வார்தல் முதலிய இசைககரணஙகளெட்டாவன வாாதல், வடிததல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல, தெருட்டல, எள்ளல, பட்டடை எனவிவை.

† பண்ணல் முதலிய கலைததொழிலகளெட்டாவன பண்ணல், பரிவட் டணை, ஆராய்தல், தைவரல, செலவு, விளையாட்டு, கையூழ, குறும்போக்கு எனவிவை.

கள் ருஅ ம் அதி.— கண்ணோட்டம்.

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கண்ணோடாதவர் —ஓடுதற்குரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர்—மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் —இயங்காநின்றாராயினும் மண்ணோடுபொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினையொப்பர். எ-று.

ஓடாதவரென்புழிச் சினைவினை முதன்மேனின்றது. மரமுங்கண்ணோடியை ந்து கண்ணோடாமையின, இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவையென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்மை காணப்படுங்கண் ணின்றி அதனுண் மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையா னும், "மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென்ன திரக்கண்டாய்" என்பதனா னுமறிக. (சு)

ருஎஎ. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். எ

இ-ள். கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் — கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லர், — கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் —கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமிலராதலுமில்லை. எ-று.

• கண்ணுடையராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோட்டமில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிப் பின் அதனையெதிர்மறைமுகத்தான் விள க்கினார். உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோடாதாரிழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

ருஎஅ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. அ

இ-ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு—முறைசெய்தலாகிய தந்தொழிலழியாமற் கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு—உரிமை உடைத்து இவ் வுலகு—உரித்தாந்தன்மையுடைத்து இவ்வுலகம். எ-று.

தம்மொடு பயின்றார் பிறரையிடுக்கண்செய்துழி அவர்கட் கண்ணோடியொறுத்தார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் "ஓர்ந்துகண் ணோடாது" என்ற முறையிலக் கணத்தானும் பெறும். முறை சிதையவருமவழிக் கண்ணோடாமையும் வாரா வழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்கியல்பாதலருமையிற் கண்ணோடவல்லார்க்கெ

னரும், அவவியலபுடையாாகரு உலகமுழுதும நெடுங்காலஞசேறலின உரிமையுடைததெனறுங கூறினா. இதனுற கணணேடுமாறு கூறபபட்டது.(அ)

ருஎகூ. ஒறுத்தாற்றும பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணோடிப
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. கூ

இ-ள். ஒறுததாறறும பணபினாகணணும— தமமையொறுககுமியலபுடையாரிடததும்— கண்ணோடிப பொறுததாறறும பணபே தலை— கணணோட்டமுடையராயக குறறததைப பொறுககுமியலபே அரசாககுத தலையாயவியலபாவது. எ-று.

* பணபினுமொன்றதனுல அவாபயிறசி பெறறும. ஒறுத்தாறறும, பொறுததாற்றுமெனபன ாணடொருசொனனீர. * (கூ)

ருஅ0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். க0

இ-ள். நஞ்சு பெயக கணடும உணடு அமைவா—பயினறூர் தமக்கு நஞ்சிடக கண்டுவைததும கண் மறுககமாட்டாமையின அதனையுணடு பினனுமவரோடு மேவுவா— நயததக்க நாகரிகம வேணடுபவா — யாவரானும விரும்பததகக கணணோட்டததினை வேணடுமவா. எ-று.

நாகரிகமெனபது கணணோட்டமாதல "முநதை யிருநது நட்டோா கொடுபபி—னஞ்சு முணபா நனிநா கரிகா." எனபதனுனுமறிக. அரசா அவரையொறுது கணணோடறபாலது தமமாடடுக குறறஞ்செயதுழியெனபது இவவிரணடுபாட்டானுங கூறபபடடது. (க0)

ருகூ ம அதி — ஒற்றுடல.

அஃதாவது பகை, நொதுமல, நட்பெனறும மூனறுதிறததாாமாட்டும் நிகழுநதனவறிதறகு ஒறறனையாளுதல. மேறசொலலியவிலககணததனுய அரசனுக்குத தனனுடு செலுததுங்காலும பிறநாடு கொளளுங்காலும வேணடுவன கூறுகினறுராகலின, அவவிருமைககும இனறியமையாதாய இது முனவைக்கபபட்டது.

௫௮௧. ஒறறு முரைசான்ற நூலு மிவையிரணடுந
தெறறெனக மன்னவன கண. ௧

இ-ள. ஒறறும உரை சானற நூலும இவை இரணடும — ஒறறும் புகழமைநத நீதிநூலுமாகிய இவையிரணடனையும — மனனவன கண தெறறெனக — அரசன தனனிரணடுகணணுமாகத தெளிக. எ-று.

ஒறறுத தனகண செலலமாட்டாத பரபபெலலாஞசென்று கணடு ஆணடு நிகழநதனவெலலாமுணாததலானும, நூல அந்நிகழநதவறறிறகுத தனனுணாவு செலலமாட்டாத வினைகளையெலலாஞசொலலியுணாததலானும, இவவிரண்டனையுமே தனககூனககணணும ஞானககணணுமாகந துணிநதுகொளகவெனறுகெனபதாம. ஒறறனை ஒறறெனருா, வேநதனை வேநதெனருறபோல. தெறறெனகவெனபது தெறறெனனபது முதனிலையாக வநத வியஙகோள. அது தெறறெனவெனனுஞ செயவெனெசசத்தானறிக. இதனால ஒறறினது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௧)

௫௮௨. எலலாாககு மெலலா நிகழபவை யெஞஞான்றும
வலலறிதல வேநதன றொழில. ௨

இ-ள. எலலாாககும நிகழபவை எலலாம எஞஞானறும வல அறிதல — எலலாாகணணும நிகழவனவெலலாவறறையும நாடோறும ஒறறான விரைநதறிதல — வேநதன தொழில — அரசனுககுரிய தொழில. எ-று.

எலலாாககுமெனறது மூனறுதிறததாரையும. நானகாவது ஏழாவதனபொருட்கண வநதது. நிகழவனவெலலாமெனறது நலலவுநதீயவுமாய சொறகளையுஞ செயலகளையும. அவை நிகழநதபொழுதே அவறறிறகுத தககவழியாகத் தேறுதலாகச செயயவேணடுதலின வலலறிதலெனறும, அவவிருதொழிறகும் அறிதல காரணமாகலின அதனையேயுபசாரவழககாறறொழிலெனறுங கூறினர். ஒறறனென்பது அதிகாரததான வநதது. இதனால ஒறறினுடைய பயனகூறப் பட்டது. (௨)

௫௮௩. ஒற்றிநு ணுறறிப பொருடெரியா மன்னவன
கொற்றங் கொளககிடந்த தில. ௩

இ-ள். ஒறறினன் ஒறறிப பொருள தெரியா மனனவன—ஒற்றினுனே எல்லார்கண்ணும நிகழநதவறறை ஒறறுவிதது அவறறுனெயதும பயனையாராயா தவரசன்—கொறறம கொளக் கிடநதது இல—வெனறியடையக் கிடநதது வேறொருநெறியிலலை. எ-று.

அநநிகழநதனவும் பயனும அறியாது பகைக்கெளியனுதல பிறிதிறறீராமையின், கொறறங்கொளககிடநததிலலெனறா. இதறகுக் கொளககிடநததொரு வென்றியிலலையெனறுரைபபினுமமையும.இதனுல அததொழில செயயாதவழி வருங்குறறங் கூறபபட்டது. (௩)

௫௮௪. வினைசெயவார் தஞ்சுறறம வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராயவ தொறறு. ௪

இ-ள். தம் வினை செயவார சுறறம வேணடாதார எனறு அனைவரையும் ஆராயவது—தஙகாரியஞ்செயவார், சுறறததார், பகைவரொனறு சொலலபபட்ட அனைவரையும சொறசெயலகளானுராயவானே— ஒறறு— ஒறறனுவான.
எ-று.

தமமெனறது அரசனேடுளபபடுதகி. அவனுககுக காரியஞ்செயவார செயவனவும், சுறறததார தனனிடததும நாட்டிடததுஞ்செயவனவும், பகைவர் தனனறறமாராயதலும மேறறேறபபடுதலும முனனிட்டுத தனனிடததுச செயவனவுமறிநது, அவறறிறகேறறன செயயவேணடுதலின, இமமூவகையாரையும எஞ்சாமலாராயவேணடுமெனபார, அனைவரையுமாராயவதொறறெனறா. (௪)

௫௮௫. கடாஅ வுருவொடு கணணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வலலதே யொறறு. ௫

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒறறபபட்டார கணடால ஐயுறாத வடிவோடு பொருநதி— கண அஞ்சாது—அவா ஐயுறறறிய லுறிற செயிர்த்து நோககியு அவாகணணிறகஞ்சாது நினறு—யாணடும உகாமை வலலதே ஒறறு—தானுபாயமுஞ்செயதாலும மனததுககொணடவறறை உமிழாமை வலலவே ஒறறனுவான். எ-று.

கடாவெனபது கடுக்கும பெயரெசசததெதிரமறை. ஐயுறாத வடிவாவன

பாரபபார, வணிகா முதலாயினா வடிவு. (ரு)

ருஅசு. துறந்தா படிவதத ராகி யிறந்தாராயந
தென்செயினுஞ சோரவில தொறறு. சு

இ-ள். துறநதா படிவததா ஆகி இறநது ஆராயநது—முறறததுறநதாரா யும் விரதவொழுக்கினராயும உளபுகுதறகரியவிடஙகளெலலாம உளபுக்கு ஆராயவேணடுவனவாராயநதறிநது—என செயினும சோரவு இலது ஒறறு—ஆண டையார் ஐயுறறுப பிடித்து எலலாததுனபமுஞசெயது கேட்டாலும தனனை வெளிபபடுததாதவனே ஒறறனுவான. எ-று.

விரதவொழுககம தீர்த்தயாததிரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோ ரெனறு செயவாரினமை விளககி நினறது. மேல நாலவகையுபாயத்தினுஞ்சோ

ர்வினமை சொலலிவைததது ஈண்டுத தண்டததைப பிரிததுக்கூறியது அதனது பொறுததறகருமைசசிறபபு நோககி. இதனைப படிவமென்றதனை வேடமாக்கித் துறநதாரவேடததாராகியெனறுரைப்பாருமுளா. (சு)

ருஅஎ. மறைந்தவை கேடகவற ருகி யறிந்தவை
யையபபா டிலலதே யொறறு. எ

இ-ள். மறைநதவை கேட்க வறறு ஆகி— ஒறறபபட்டார் மறையச்செய்த செயலகளை அவாகருள்ளாயினாராற கேட்க வலலனாய் —— அறிநதவை ஐயப பாடு இலலதே ஒறறு—கேட்டறிநத செயலகளிற பினனையப்படாது துணிய வலலவனே ஒ்றறனுவான். எ-று.

மறைநதவை சொலலுவாரையறிநது, அவரயிராமறசென்றொட்டித் தாமே சொலலும்வகை அதறகேறற சொலலாகச செயலாக முனனே விளைத்து, அத் தொடாபாறகேடகுங்காலும உருதாரபோனறுநினறு கேடகவேணடுதலிற கேட்கவறறாகியெனறும, கேட்டறிநதவறறைத தானேயையுறறுவநது சொல லின அரசனுல அவறறிறகேறற வினை செய்யலாகாமையின ஐயபபாடிலலதே யெனறுங்கூறினா.இவைநானகுபாட்டானும ஒறறினதிலககணஙகூறப்பட்டது.

ருஅஅ. ஒறறொறறித தநத பொருளையு மறறுமோ
ரொறறினு லொறறிக கொளல. அ

இ-ள். ஒறறு ஒறறித தநத பொருளையும—ஓரொறறன ஒறறி வநதறிவித்த காரியநதனனையும்—— மறறும ஓரொறறினுல ஒறறிக கொளல—பிறனுெரு

றறனும ஒறறுவிதது ஒபபுமை கணடுகொளக. எ-று.

ஒறறபபட்டாரோடொததுநின்று மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின, ஒருவன மாறறந தேறபபடாதெனபதாம். (அ)

ருஅகூ. ஒறறொற றுணராமை யாள்க வுடன்மூவா
சொறறொககத் தேறப படும. கூ

இ-ள. ஒறறு ஒறறு உணராமை ஆளக—ஒறறரையாளுமிடதது ஒருவனையொருவனறியாமலாளக,— உடன மூவா சொல தொகக தேறபபடும—அஙஙனமாணடவொறறாமூவரை ஒருபொருணமேல வேறுவேறுவிட்டால அமமூவா சொலலும் பயனொலொததனவாயின,அது மெயயெனறு தெளியபபடும். எ-று.

ஆயினெனபது வருவிககபபட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற றமமுளியைநது ஒபபககூறுவராகலின உணராமையாளகவென்றும, மூவாககு நெஞ்சொறறுமைபபடுதலும பட்டால நீடுநிறறலுஙகூடாமையிற றேறபபடுமெனறுங்கூறினர். இதனானே அஃதொததிலவாயிற பினனுமாராயகவெனபதூஉம பெறறும. (க)

ருகூ0. சிறப்பறிய வொறறின்கட் செயயற்க செயயிற
புறபபடுத்தா னாகு மறை. க0

இ-ள். ஒறறினகண சிறப்பு அறியச செயயற்க—மறைநதவையறிநது கூறிய ஒறறின்கட்செயயுஞ்சிறப்பினை அரசன பிறரறியச செயயாதொழிக;—செய்யின் மறை புறபபடுத்தான ஆகும்— செயதானாயிற றனனகததடக்கப்படும மறையைத தானே புறததிட்டானாம். எ-று.

கூ0 ம அதி.— ஊக்கமுடைமை.

மறையாவது அவனொறறனெனபதூஉம, அவன கூறியதூஉமாம். சிறபபுபெறறவிவன யாவனெனறும இது பெறுதறகுக காரணம யாதெனறும வினவுவாரும இறுப்பாரும் அயலாராகலின, புறபபடுததானாகுமெனறார். இவைமூனறுபாட்டானும ஒறறலாயாளுமாறும, அவராளிகழநதனவறியுமாறும, அறிநதாற சிறபபுச் செய்யுமாறுங கூறபபட்டன. (க0)

கூ0 ம அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனமமெலிதலினறி வினைசெயதறகட கிளாச்சியுடைத்தாதல.

ஒற்றரான நிகழ்ந்தனவறிந்து அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃதின்றியமையாமையின், ஒற்றாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௯௧. உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று. ௧

இ-ள். உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்—ஒருவரை உடையரென்றுசொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம், — அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ—அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகார். எ-று.

வேறுடையதென்றது முன்னெய்தினின்ற பொருளை உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. காக்குமாற்றலிலராகலின், அதுவுமிழப்பரென்பதாம். (௧)

௫௯௨. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். ௨

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை — ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது,— பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும்—மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிற்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய அழிதன்மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலையில்லாமையுங்கூறினார். கூறவே, அஃது உடைமையனறென்பது பெறப்பட்டது.

௫௯௩. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார் ௩

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார்—இழந்தாராயினும் யாங்கைப்பொருளையிழந்தேமென்றலமரார்—ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார்—நிலைபெற்றவூக்கந்தைக் கைப்பொருளாகவுடையார். எ-று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவூக்கமெனக். கைத்துக் கையகத்தாயபொருள். "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்மின்"* என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (௩)

௫௯௪. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை. ௪

---

* நாலடியார், இளமை நிலையாமை,—மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது — கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்—முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா—னற்கா யுதிர்தலு முண்டு.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம உடையானுழை—அசைவிலலாத ஊக்கத்தை யுடையானமாட்டு—ஆக்கம அதா வினயச செலலும—பொருள் தானே வழி வினவிக்கொணடு செலலும.எ-று.

அசைவினமை இடுக்கண முதலியவறறுற றளராமை. வழிவினவிச் சென்று சாவாாபோலத தானே செனறு சாருமெனபாா, அதாவினயசசெலலுமெனறாா. எயதிநினற பொருளினும் அதறகுககாரணமாயவூககஞசிறநததென்பது இவைகானகுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (சு)

ருகூடு. வெளளத தனைய மலாநீட்ட மாநதாதம
உளளத தனைய துயாவு. ரு

இ-ள். வெளளத்து அனைய மலா நீட்டம— நினற நீரினளவினவாம நீாப பூககளினறுளின து நீளஙகள,—மாநதாதம உளளதது அனையது உயாவு— அதுபோல மககடமமூககததளவினதாம அவருயாசசி. எ-று.

மலா ஆகுபெயா. நீா மிககதுணையும மலாததாள நீளுமெனபது பட, வெளளததனையவெனறாா. இவவுவமையாறறலான ஊககமிககதுணையும மககளு யாவொனபது பெறபபட்டது. உயாதல பொருள படைகளான மிகுதல (ரு)

ருகூசு. உள்ளுவ தெலலா முயாவுளளல் மறறது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீரதது. சு

இ-ள். உளளுவது எலலாம உயாவு உளளல — அரசராயினாா கருதுவதெ லலாம தம்முயாசசியையே கருதுக,—அது தளளினும தள்ளாமை நீத்து —அவவுயாசசி பாலவகையாறகூடிறறிலலையாயினும,அககருததுத தளளாமை நீாமையுடைததுு. எ-று.

உமமை தளளாமை பெருமபானமையாதல விளககிறறு. தளளியவழியுந தாளாணமையிற றவறினறி நலலோராறபழிககபபடாமையின, தளளாவியற கைததெனபதாம. மேல உளளததனையதுயாவு எனறதனையே வறபுறுத்தி யவாறு. (சு)

ருகூஎ. சிதைவிடத் தொல்கா ரூரவோா புதையுமபிற
பட்டுபபா ஊனறுங களிறு எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின படடுப பாடு ஊனறும—களிறு புதையாகிய

அம்பாற புணபட்டவிடத்தத தளராது தனபெருமையை நிலைநிறுததும,— உரவோா சிதைவிடதது ஒலகாா— அதுபோல ஊக்கமுடையாா தாங்கருதிய உயர்சசிக்குச சிதைவு வநதவிடததுத தளராது தமபெருமையை நிலைநிறுத் துவா. எ-று.

புதை அமபுககடடு. பனமை கூறியவாறு. பட்டாலெனபது பட்டெனத திரி நதுநினறது. ஒலகாமை களிறறுடனும, பானேறுதல உரவோருடனும, சென் றியைநதன. தளளினுநதவறுதளளியது முடிபபெனபதாம. இவைமூன்றுபா ட்டானும ஊககமுடையாரதுயாசசி கூறபபட்டது. (எ)

ருகூஅ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ

ஊக்கம் அதி.— மடியின்மை.

இ-ள். உளளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசா—உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருககு எயதார்— இவ்வுலகததாருள் யாம வணமையுடையேமெ னறு தம்மைத தாமதித்தலைப பெறுர். எ-று.

ஊககமிலலையாகவே, முயறசி, பொருள், கொடை, செருககிவை முறையே இலவாமாகலின, செருக்கெயதாரென்ருா. கொடை வெனறியினுயவினபம் தமக்கலலது பிறாககுப புலனுகாமையின, தனமையாற கூறபபட்டது. (அ)

ருகூகூ. பரியது கூாஙகோடட தாயினும யானை
வெரூஉம புலிதாக குறின. கூ

இ-ள். பரியது கூாஙகோடடது ஆயினும—எலலாவிலஙகினுந தான பெரு டமபினது அதுவேயுமனறிக கூரியகோடடையுமுடையதாயினும, — யானை புலி தாககுறின வெரூஉம—யானை தன்னைப புலியெதிாபபடின அதறகஞ்சும. எ-று.

பேருடமபான வலிமிகுதி கூறபபட்டது. புலியின்மிகக மெயவலியுங் கரு விச்சிறப்புமுடைததாயினும யானை ஊககமினமையான அஃதுடைய அதறக ஞ்சுமெனற இது, பகைவரின மிகக மெயவலியுங கருவிசசிறப்புமுடையராயி னும் அரசா ஊககமிலராயின அஃதுடையவரசாககஞ்சுவரெனபது தோனற நின்றமையின, பிறிதுமொழிதல. (கூ)

கூ00. உரமொருவற குளள வெறுககையஃ திலலாா
மரமகக ளாதலே வேறு. க0

இ-ள். ஒருவறகு உரம உளள வெறுககை— ஒருவறகுத திணணியவறிவா

வது ஊக்கமிகுதி,— அஃது இல்லா மரம—அவவூககமிகுதியிலலாதாா மக களாகாா, மரஙகளாவாா,— மககளாதலே வேறு — சாதிமரஙகளோடு இம மரஙகளிடை வேறறுமைவடிவு மககளவடிவே, பிறிதிலலை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல "உரனெனனுந தோட்டியான" எனபதனுனும றிக. மரமெனபது சாதியொருமை. மககட்குளள நலலறிவுங காரியமுயறசி யுமினமைபறறி மரமெனறும, மரததிறகுளள பயனபாடினமைபறறி மககளா தலே வேறெனறுங் கூறினா. பயன பழமுதலியவும, தேவாகோட்டம, இல லம், தோ, நாவாயகட்கு உறுபபாதலும முதலிய. இவைமூனறுபாட்டானும ஊககமிலலாதாரதிழிபு கூறபபட்டது. (௬௦)

௬௧ ம அதி. — மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செயயுஙகாற சோமபுதலிலலாமை. ஊக்கமுடை யார்க்கு ஒரோவழிக குணவயததான மடி வருதனோககி, இஃதூககமுடைமை யின்பின் வைக்கபபட்டது.

௬௦௧. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். ௧

இ-ள். குடி எனனும் குன்றா விளக்கம்— தான் பிறநத குடியாகிய நந்தாவி ளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்நது கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளடர நநதிபபோம். எ-று.

௬௧ ம அதி.— மடியின்மை. கள்

உலகநடையுள்ளதுணையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமா சென்றும, அஃது ஏனையிருளபோலாது அவவிளக்கததைத தானடாநது மாய்க்கும வலியுடைமையின மாசூரமாயநதுகெடுமெனறுங் கூறினர். கெடுதல் பெயர்வழககுமிலலையாதல. (௧)

௬௦௨. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக
குடியாக வேண்டு பவா. ௨

இ-ள். குடியைக குடியாக வேணடுபவா— தாம் பிறநத குடியை மேன மேலுயரும நறகுடியாக வேண்டுவாா— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயறசியோடொழுகுக. எ-று.

முயறசியோடெனபது அவாயஙிலையான வநதது. நெருபபிறகொடியது பிறிதி
ன்மைபறறி நெருபபை நெருபபாகவே கருதுகவெனறுறபோல மடியிறறியது
பிறிதின்மைபற்றிப பினனும அபபெயாதனனுனே கூறினா. அஙஙனஙகருதிய
தணேக் கடிநத முயனறெழுகவே தாமுயாவா, உயரவே, குடியுயருமெனபார்,
குடியைககுடியாகவேணடுபவனெனறா. அஙஙனமொழுகாககாற குடியழியு
மெனபது கருததது. இனி மடியாவெனபதனே வினையெசசமாககிக கெடுததொ
ழுகுகவெனறு உரைபபாருமுளா. (௨)

கூ0௩. மடிமடிக கொண்டொழுகும பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முநது. ௩

இ-ள. மடி மடிககொணடு ஒழுகும பேதை பிறநத குடி — விடத்தகுவ
தாய மடியைத தனனுளளே கொணடொழுகும அறிவிலலாதான பிறநத குடி
— தனனினும முநது மடியும — அவனறனனினும முநதுறவழியும. எ-று.

அழிவு தருவதனே அகததே கொணடொழுகுதலிற பேதையெனறும, அவ
னுற புறநதரபபடுவதாகலிற குடிதனனினுமுநதுறவழியுமெனறுங கூறினா.
ஆககததிற பிறபடினும அழிவின முறபடுமெனபதாம. (௩)

கூ0௪. குடிமடிநது குறறம பெருகு மடிமடிநது
மாணட வுஞற்றி லவாககு. ௪

இ-ள, மடி மடிநது மாணட உஞறறு இலவாககு — மடியினகணணே வீழ
தலாற் திருநதிய முயறசியிலராயினாககு — குடி மடிநது குறறம பெருகும
— குடியும மடிநது குறறமும பலகும. எ-று.

மடிநதெனத திரிநதுநினற வினையெசசம இலவொனனுஙகுறிபபுவினைபெ
யா கொணடது. குறறஙகள முனனாக கூறுப. இவைமூனறுபாட்டானும மடி
யினறீமை கூறபபடடது. (௪)

கூ0௫. நெடுநீா மறவி மடிதுயி னென்குங
கெடுநீரார் காமக கலன். * ௫

இ-ள். மடி நெடுநீா மறவி துயில நானகும — மடியும விரைநதுசெய்வதனே
நீட்டிததுச் செயயுமியல்பும் மறபபும துயிலுமாகிய இநநானகும — கெடும
நீராா காமக் கலண — இறககுமியலபினேயுடையாா விருமபியேறும் மரக்
கலம். எ-று.

[illegible] . கூ[illegible]ம் [illegible] மடியின்மை.

முன்னிற்கற்பாலதாய மடி செய்யுளோக்கி இடைநின்றது. நெடுநீர் முதலிய நான்கும் அவைதாம் அமைந்தவிடத்தும் அதனைக் கணிகழுவதாய செயன் மேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல் முதலனவாம் தாமதகுணத்திறனாதலின் உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்குமியல்பு நாளுலத்தல். இவை துன்புறுவார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நாளுலத்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பியேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்கும் கலத்தினையொக்குமெனவும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கலனென்னும் சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப்பூணும் ஆபரணமென்றுரைப்பாருமுளர். (௫)

௬௱௬. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது. ௬

இ-ள். படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும்—நிலமுழுதும் ஆண்டாரது செல்வம் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும்—மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது—மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனையெய்துதல் இல்லை. எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம். அச்செல்வம் அழியாமற் காக்கும் முயற்சியின்மையின் அழியும், அழியவே, தாமும் அதனைப் பெறாதொழிவரென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்துமென்றுரைப்பாருமுளர். (௬)

௬௱௭. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர். ௭

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர்—மடியை விரும்புதலான் மாண்ட முயற்சியில்லாதார்—இடி புரிந்து எள்ளும் சொற் கேட்பர்—தந் நட்டார் முன் கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற் பயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்து சொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட்பர். எ-று.

இடியென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், நட்டாரென்பது பெறாம். அவர் இகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறர் இகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறு சொல்லும் ஆற்றலின்மையின், கேட்பரென்றார். (௭)

௬௱௮. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும். ௮

இ-ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்—மடியினது தன்மை குடிமையுடை

யானகண்ணே தஙகுமாயின, — தன ஒனனாகககு அடிமை புகுததிவிடும— அஃதவனைத தனபகைவாககு அடியனாநதன்மையையடைவிததுவிடும். எ-று.

மடியினததனமைகாரியககேடு. குடிமை குடிசெயததறனமை. அஃது அத னையுடையவரசனமேறறுதல, தனனெனனாககெனறதனை, அறிக. அடியனா ந்தன்மை தாழநதுநினறேவலகேட்டல. இவைநானகுபாட்டானும மடிமைக் குறறஙகள கூறபபட்டன. (அ)

கூ0கூ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். கூ

கூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை. கஙகூ

இ-ள். ஒருவன மடி ஆணமை மாறற—ஒருவன தனமடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே, —குடி ஆணமையுள வநத குறறம கெடும— அவனகுடியுள் ளும ஆணமையுளளும் வநத குறறஙகள கெடும. எ-று.

மடியாளுநதனமை மடியுடைமைககேதுவாய தாமதகுணம. குடியாண்மை யெனபது உமமைததொகை. அவறறினகண வநத குறறமெனறது மடியான ன்றி முனனே பிறகாரணஙகளான நிகழநதவறறை. அவையும் மடியாணமை யை மாறறி முயறசியுடையனாக நீஙகுமெனபதாம. (கூ)

கூக0. மடியிலா மனனவ னெயது மடியளந்தான்
றாஅய தெலலா மொருஙகு. க0

இ-ள். அடி அளநதான தாயது எலலாம— தனனடியளவானே எலலாவுல கையுமளநத இறைவன கடநத பரபபுமுழுதையும— மடி இலா மனனவன ஒருங்கு எயதும—மடியிலாதவரசன முறையானனறி ஒருஙகேயெயதும.எ-று.

அடியளநதானெனறது வாளா பெயராய நினறது. தாவியதெனபது இடை க்குறைநதுநினறது. எபபொழுதும வினையினகணணே முயறலின, இடையீ டினறியெயதுமெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும மடியிலாதான எயதும பயன கூறபபட்டது. (க0)

கூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியுடையனாதல். அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினை முயற்சியா னன்றியாளப்படாமையின், இது மடியின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௬௧௧. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். ௧

இ-ள். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் — தஞ்சிறுமை நோக்கி நாமிவ் வினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக, — பெருமை முயற்சி தரும் — அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாக்கும். எ-று.

சிறுமைநோக்கியென்பது பெருமை தருமென்றதனானும், வினைமுடித்தலென்பது அதிகாரத்தானும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயலத் தாம் பெரிய ராவர், ஆகவே, அரியனவும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (௧)

௬௧௨. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு. ௨

இ-ள். வினைக்குறை தீர்ந்தாரின் உலகு தீர்ந்தன்று — வினையாகிய குறையைச் செய்யாதுவிட்டாரை உலகம் விட்டது, — வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் — அதனாற் செய்யப்படும் வினைக்கட் டவிராதிருத்தலையொழிக. எ-று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள். அது "பயிர்க்குறை யிலவேத்தாம் வாழு நாளே" என்பதனானுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டுங் குறையை நீங்கினாரை நீங்கிற்றென்றுரைப்பாருமுளர். (௨)

[illegible] ௬௨ ம் அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

௬௧௩. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ௩

இ-ள். தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்று — முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த குணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது — வேளாண்மை என்னும் செருக்கு — எல்லார்க்கு முபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தற்குரியார் முயற்சியுடையாரென்பார் அவ்வுயர்குணத்தின்மேல்வைத்தும், அது பிறர்மாட்டில்லையென்பார் தங்கிற்றே

யெனறுங்கூறினர். இவை மூனறுபாட்டானும முயறசியது சிறபபுக கூறபபட்டது. (ங)

௬௧௪. தாளாண்மை யிலலாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக கெடும். ௪

இ-ள். தாளாணமை இல்லாதான் வேளாணமை—முயற்சியில்லாதவன் உபகாரியாகதன்மை—பேடி கை வாள ஆணமைபோலக் கெடும்—படைகண்டாலஞ்சும் பேடி அதனிடைத தனகையில வாளை ஆளுதறறனமைபோல இலலையாம். எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைதொழிறபெயா். பேடி வாளைப பணிகோடறகருததுடையளாயினும அது தனனசசததான முடியாதவாறுபோல முயறசியிலலாதான பலாக்குமுபகரிததறகருததுடையனாயினும அது தனவறுமையானமுடியாதெனபதாம். வாளாணமையெனபதறகு வாளாறசெயயுமாணமையெனறுரைபபாருமுளா். இதனுன அஃதிலலாதானது குறறங கூறபபட்டது. (௪)

௬௧௫. இனபம் விழையான வினைவிழைவான் றனகேளிர்
துன்பந் துடைததூனறுந் தூண. ரு

இ-ள். இனபம் விழையான வினை விழைவான — தனக்கினபததை விருமபானுகி வினைமுடிததலையே விருமபுவான—தனகேளிா துனபம துடைதது ஊனறும தூண—தனகேளிராகிய பாரததினறுனபததினை நீககி அதனைத் தாங்குந்தூணாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊனறுமெனறது அபபொருட்டாதல "மததிய ாய மறறதன வீழூனறி யாஙகு"* எனபதனானுமறிக. சுறறததாா நட்டாரதுவற ப யுநதீாதது அவாக்கேமஞ்செயயுமாறறலையுடையனுமெனவே, தனனைக ய ணடாவாயிறறு. காரியததை விழையாது காரணததை விழைவா எலலாபபயனுமெயதுமெனறதனால், காரணததை விழையாது காரியத ழைவான் யாதுமெயதானெனபது பெறறும். இதனால அஃதுடையானத மை கூறபபட்டது. (ரு)

௬௧௬. முயற்சி திருவினை யாககு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். ௬

* நாலடியார், தாளாண்மை,—சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை—மத லையாய மறறதன வீழூன்றி யாங்குக்—குதலைமை தந்தைகட் டோனறிற்றன பெறற—புதலவன மறைபபக கெடும்.

கூஉ ம் அதி.—ஆள்வினையுடைமை.

இ-ள். முயறசி திருவினை ஆககும்—அரசாமாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளாககும்,—முயற்று இனமை இனமை புகுத்திவிடும—அஃ திலலாமை வறுமையையடைவிததுவிடும. எ-று.

செலவம அறுவகையஙகஙகள. வறுமை அவறறின வறியராதல். அதனை யடைவிககவே, பகைவரானழிவொனபது கருதது. (க)

கூகஎ. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள். எ

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள— கரியசேட்டை ஒருவனமடியின கண்ணே யுறையும,— தாமரையினுள மடி இலான் தாள உளாள எனப — திருமகள மடியிலாதானது முயறசிக்கணணேயுறையுமெனறு சொலலுவா அறிநதோா. எ-று.

பாவததின கருமை அதனபயனாய முகடிமேலேறறபபட்டது. மடியும முய றசியுமுடையாாமாட்டு நிலலாமை அவைதமமேல வைததுக கூறினா. இவையிர ணடுபாட்டானும அவ்விருமைககுமேது கூறபபட்டது. (எ)

கூகஅ. பொறியின்மை யாாககும பழியன் றறிவறிந
தாளவினை யினமை பழி. அ

இ-ள். பொறி இனமை யாாககும பழியனறு— பயனைத தருவதாய விதி யிலலாமை ஒருவறகும பழியாகாது,— அறிவு அறிநது ஆளவினை இனமை பழி—அறியவேணடுமவறறையறிநது வினைசெயயாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேணடுவன வலி முதலாயின. தெயவமிலலாவழி ஆளவினையுடை மையாற பயனிலலையெனபாரை நோககி, உலகம பழவினைபறறிப பழியாது ஈணடைககுறறமுடைமைபறறியே பழிபபதெனறுா. அதனால விடாதுமுயலக வெனபது குறிபபெசசம. (அ)

கூகக. தெயவததா னாகா தெனினு முயறசிதன
மெயவருததக கூலி தரும. கூ

இ-ள். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பாலவகையாற கருதிய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலி தரும்—முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானுயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெறவும். இருவழியும் பாழாகலின்மையின், தெய்வநோக்கியிராது முயலகவென்பது கருத்து. (க)

கூ௨0. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர். க0

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்—பயனை விலக்குவதாயவூழினையும் புறங்காண்பர்— உலைவு இன்றித் தாழாது உஞற்றுபவர்— அவவிலக்கிற்கிளையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினுங் குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகால் .... 'கூகூ'ம் அதி.— இடுக்கணழியாமை.

முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார், உப்பக்கங்காண்பரென்றார். தெய்வத்தானிடுக்கண்வரினும் முயற்சி விடற்பாலதன்றென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூகூ ம் அதி.— இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தானுக, பொருளின்மையானுக, மெய்வருத்தத்தானுகத் தனக்கிடுக்கண் வந்தவழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூ௨க. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில். க

இ-ள். இடுக்கண் வருங்கால் நகுக—ஒருவன் வினையாற் றனக்கிடுக்கண் வருமிடத்து அதற்கழியாது உண்மகிழ்க, — அதனை அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இல்—அவ்விடுக்கணை மேன்மேலடரவல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது பிறிதில்லையாகலான். எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்துழி நிகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடு க்கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான அதனைத் தள்ளி அக்குறை முடிக்குமாற்றலுடையனுமாகலின், அதனைப்படுத்தலாவதஃதொ ப்பதில்லென்றார். (க)

கூஉ௨. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். ௨

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய இடும்பை — வெள்ளம்போலக் கரையில்லாத இடும்பைகளெல்லாம், — அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும் — அறி வுடையவன் தன்னுள்ளத்தால் ஒன்றனை நினைக்க, அத்துணையானே கெடும். எ-று.

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடேயன்றிப் பிறிதில்லையென்ப தூஉம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதூஉம் அறிதல்வேண்டுதலின், அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெண்மை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ள வென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஊழினாய இடுக்கணால் அழி யாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (உ)

கூஉ௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர். ௩

இ-ள். இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர் — வினைசெய்யுங்கால் அதற்கிடை யேவந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர் — இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் — அத்துன்பந்தனக்குத் தாந்துன்பம் விளைப்பர். எ-று.

வருந்துதல் இளைத்து விடநினைத்தல். மனத்திட்பமுடையராய் விடாது முய லவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடும்பையுமில்லா மாகலின், இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பரென்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதற்கிவ்வாறேகொள்க. சொற்பொருட்பின்வருநிலை. (௩)

கூ௩ ம் அதி— இடுக்கணழியாமை. கூ௩௪

கூஉ௪. மடுத்தவா யெல்லாம் பகட்டன்ன னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. ௪

இ-ள். மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு அன்னான் — விலங்கியவிடங்களெல்லா வற்றினுஞ் சகடமீர்க்கும் பகடுபோல வினையையெடுத்துக்கொண்டு உய்க்க வல்லானை — உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து — வந்துற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலையுடைத்து. எ-று.

மடுத்தவாயெல்லாமெனபது பொதுபபட நின்றமையின, சகடத்திறகு அள ற்றுநிலமுதலியவாகவும், வினைககு இடையூறுகளாகவுங் கொளக. பகடு மரு ங்கொறறியும மூககூனறியும தாடவழநதும அரிதினுயககுமாறுபோலத் தன் மெயவருத்த நோக்காது முயனறுயபபானெனபாா, பகடனனெனறாா.(ச)

௬௨௫. அடுககி வரினு மழிவிலா னுறற
இடுகக ணிடுககட படும. ௫

இ-ள். அடுக்கி வரினும—இடை விடாது மேனமேல வநதனவாயினும்,— அழிவிலான் உறற இடுக்கண இடுககடபடும்— தனனுளளககோடபாடு விடா தான உறறவிடுக்கணடாம இடுககணிலே படடுபபோம. எ-று.

ஒன்றே பலகால வருதலும வேறுபடடன விராயவருதலுமடஙக, அடுக்கி வரினுமென்றாா. அழிவெனறுஙகாரணபபெயா காரியததினமேனினறது. இவை மூனறுபாடடானும தெயவததானுயததறகழியாமை கூறபபடடது. (௫)

௬௨௬. அறறேமென றல்லற படுபவோ பெறறேமென
றோமபுத றேறறு தவா. ௬

இ-ள். அறறேம எனறு அலலறபடுபவோ—வறுமைக்காலதது யாம வறிய மாயினேமெனறு மனத்தாற றுயருழபபரோ— பெறறேம எனறு ஓமபுதல தேறறுதவா—செலவககாலததது இது பெறறேமெனறு இவறறதலையறியாதாா. எ-று.

பெறறவழி இவறுமை நோககி அறறவழியும அபபகுதி விடாதாகலின, அல லறபாடிலலையாயிறறு. இநநூற பொருளினமையானுயதறகு அழியாமையும் அதறகுபாயமுங கூறபபடடன. (௬)

௬௨௭. இலகக முடமபிடும்பைக கென்று கலககததைக
கையாறாக கொளளாதா மேல. எ

இ-ள். உடமபு இடும்பைககு இலககம எனறு—நாறகதியினுமுளளவுடம்பு கள் இடுமபையெனனும் வாளுக்கிலககெனறு தெளிநது,— கலககததைக கையாறாக் கொளளாதாம மேல—தமமேல வநத இடுமபையை இடுமபையா கக் கொளளாா அறிவுடையாா. எ-று.

ஏகதேசவுருவகம. உடமபு சாதிபபெயா. கலககமெனனுங்காரியபபெயர் காரணததினமேனினறது. கையாறெனபது ஒருசொல இதறகு ஒழுககநெறி யெனறுரைபபாருமுளா. இயலபாகக கொளவரொனபது குறிபபெச்சம். (எ)

௬௨௮. இன்பம் விழையா னிடுமபை யியலபென்பான்

இ-ள். இனபம் விழையான இடுமபை இயலபு எனபான்—தனனுடமபிறகு இனபமாயவறறை விருமபாதே வினையாலிடுமபையெயததல் இயலபெனறு தெளிநதிருபபான— துனபம உறுதல இலன — தனமுயறசியாற றுனபமு றுன. எ-று.

இனபததை விழைபினும, இடுமபையையியலபெனறுத காககக்கருதினும, துனபம வினை தவின,இவவிரணடுஞ்செயயா தானை த துனபமுறுதலிலனெனறா.

கூஉகூ. இனபதது ளினபம் விழையாதான றுன்பததுட
டுன்ப முறுத லிலன். கூ

இ-ள். இன்பத்துள இனபம விழையாதான—வினையாற றனக்கினபம வந திழி அதனையனுபவியாநினறே மனததான விருமபாதான — துனபத்துள துனபம உறுதல இலன — துனபம வநதுழியும அதனையனுபவியாநின்றே மனததான வருநதான. எ-று.

துனபம் முயற்சியான வருமிடுககண. இரணடையும ஒருதனமையாகக கோ டலின, பயனகளுமிலவாயின. (கூ)

கூஙு0. இன்னுமை யின்ப மெனககொளி னாகுந்தன்
னொன்னா விழையுஞ் சிறபபு. கo

இ-ள். இனனுமை இனபம எனக கொளின—ஒருவன வினைசெயயுமிடதது முயறசியான வருந்துனபந தனனையே தனககினபமாகக கறபிததுக்கொளவனு யின,— தன ஒனனா விழையும சிறபபு ஆகும—அதனுற றனபகைவா நன குமதிததறகேதுவாய உயாசசியுணடாம. எ-று.

துனபந்தானும உயிாககியலபனறிக கணிகமாய மனததிடை நிகழவதோா கோட்பாடாகலின, அதனை மாறுபடககொளளவே, அதறகழிவினறி மனமகிழ ச்சியுடையனாய அதனுற றொடஙகிய வினை முடிததேவிடு மாறறலுடையனுமெ ன்பது கருதது. இவைநானகுபாட்டானும மெயவருததததானுயதறகு அழி யாமையும அதறருபாயமுங கூறபபடடன. (கo)

அரசியல முற்றிறறு.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்களாற்றனியல்பு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டு, அவையாற்றுள்ளும் காவற்சாகாடுகைத்தற்கண் அவ்வரசற்கிணையாய அமைச்சனியல்பு பத்ததிகாரத்தாற் கூறுவானெருட்டங்கு முதற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றார்.

௬௪-ம் அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை; என்றது அவன்றன் குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

௬௩௧. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. ௧

இ-ள். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங்கருவிகளும் — காலமும் — அதற்கேற்ற காலமும் — செய்கையும் — அது செய்யுமாறும் — செய்யும் அருவினையும் — அவ்வாற்றாற்செய்யப்படும் அவ்வரியவினைதானும் — மாண்டது அமைச்சு — வாய்ப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங்காலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையூறுநீக்கி முடிவுபோகுமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன்றருவதெனபார், அருவினையென்றார். இவையைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திறங்களென்ப. (௧)

௬௩௨. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. ௨

இ-ள். வன்கண் — வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும் — குடி காத்தல் — குடிகளைக் காத்தலும் — கற்று அறிதல் — நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர்வனவறிதலும் — ஆள்வினை — முயற்சியும் — ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு — மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்களைந்துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனாவான். எ-று.

எண்ணெண்ணும் நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சுட்டு வருவிக்க. இந்நான்கனையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையுமிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும்.

இனி இதனை ஈணடெண்ணியவறறிறகே தொகையாககிக குடிகாததலெனப தனைக குடிபபிறபபும அதனையொழுககநநாறகாததலுமெனப் பகுப்பாரும், கறறறிதலெனபதனைக கறறலும அறிதலுமெனப பகுபபாருமுளா. அவா உட னெனபதனை முறறுமமைபபொருட்டாககியும, குடியெனபதனை ஆகுபெயராக் கியும இடாபபடுப. (௨)

௬௩௩. பிரிததலும பேணிக கொளலும பிரிந்தார்ப
பொருததலும வலல தமைசசு. ௩

இ-ள். பிரிததலும— வினை வநதுழிப பகைவாகதுத துணையாயினுரை அவ ரிறபிரிககவேணடிற பிரிததலும— பேணிககொளலும— தமபாலாரை அவா பிரியாமற கொடை இன்சொறகளாற பேணிககொளளுதலும— பிரிநதவாப பொருததலும—முனனே தமமிறுந தமபாலாரினும பிரிநதாரை மீணடுப பொ ருததவேணடிற பொருநதலும— வலலது அமைசசு— வலலவனே அமைச சனுவான. எ-று.

இவறறுள அபபொழுதைக்கிலககேறற செயலறிதலும அதனை அவரறியா மல ஏறறவுபாயததாற் கடைபபிடிததலும அரியவாதலுககி, வலலதெனருா. வடநூலாா இவறறுட பொருததலைச சநதியெனறும, பிரிததலை விககிரகமெ னறுங கூறுப. (௩)

௬௩௪. தெரிதலுந தோநது செயலு மொருதலையாச்
சொலலலும வலல தமைசசு ௪

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியசசெயகை பலவாறறுற்றேனறின் அவறறுள் ஆவதாராயநதறிதலும— தேர்நது செயலும— அது செயயுஙகால வாயக

௨௪

குந்திறனுடிச் செய்தலும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலைாப பிரித்தல பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதெனறு துணிவுபிறக் கும்வகை சொல்லுதலும— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சனு வான, எ-று.

தெரிதல் செயனமேலதாயிறறு, வருகினறது அதுவாகலின. (௪)

௬௩௫. அறனறிந தான்றமைநத சொலலானெஞ் ஞானறுந்
திறனறிநதான் றேரசசித துணை. ௫

இ-ள். அறன் அறிநது ஆன்று அமைநத சொலலான — அரசனுற செயய

பபடுமெ அறஙகளையறிநது தனககேறற கலவியானிறைநதமைநத சொலலையு டையனுய — எஞஞானறும திறன அறிநதான— எக்காலத்தும வினை செய யுநதிறங்களையறிநதான— தோசசித துணை— அவறகுச சூழசசித துணையாம. எ-று.

தனனரசன சுருஙகியகாலததும பெருகியகால்த்தும இடைநிகராயகாலத் துமெனபார, எஞஞானறுமெனறார. சொலலானெனபதனை ஓம்வுருபினபொ ருட்டாய ஆனுருபாககியுரைபபாருமுளர். இவையைநதுபாட்டானும அமைச் சரது குணததனமை கூறபபட்டது. (ரு)

சுருகூ. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற பவை. சு

இ-ள். மதிநுட்பம் நூலோடு உடையாாககு— இயறகையாகிய நுணணறி வைச் செயறகையாகிய நூலறிவோடு உடையராய அமைசசாககு— அதிநு ட்பம் முன நிறபவை யா உள—மிகக நுட்பததையுடைய சூழச்சிகளாய முன னிறபன யாவையுள! எ-று.

மதிநுட்பமெனபது பினமொழிநிலையல. அது தெயவநதரவேணடுதலின முறகூறப்பட்டது. நூலெனபதூஉம மதிநுட்பமெனபதூஉம ஆகுபெயர். அதி யெனபது வடசொலலுள மிகுதிபபொருளதோரிடைசசொல; அது திரிநது நுட்பமெனபதனேடு தொக்கது. முனனிறறல மாறறாசூழசசியாயின தஞசூ ழ்சசியால் அழியாதுநிறறல. இனி அதினுட்பமெனறு பாடமோதி, அதனினுட் பம் யாவென்றுரைபபாருமுளர், அவர் சூழசசிககினமாய முனசுட்டப்படு வதொன்றிலலாமையும், சுட்டுப்பெயர் ஐநதாமுருபேறறவழி அவவாறு நிலலா மையுமறிநதிலர். பகைவர் சூழவனவறறைத தாமறிநது அழிதது அவரறிநத றியாதன தாஞ்சூழவரெனபது கருதது. இதனல அவரது சிறபபுக் கூறபப ட்டது. (சு)

சுருஎ. செயறகை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியறகை யறிந்து செயல. எ

இ-ள், செயற்கை அறிநதக்கடைத்தும் — நூனெறியான வினைசெய்யுநதி றங்களையறிநதவிடத்தும்,— உலகதது இயற்கை அறிநது செயல்—அப்பொ ழுது நடக்கின்ற உலகவியறகையையறிநது அதனேடு . பொருநதச் செயக. எ-று.

கண்டதுமெனபுழித் து பகுதிப்பொருள்விகுதி. நூனெறியேயாயினும் உலகநெறியோடு பொருந்ாதன செய்யற்க, செய்யின அது பழிக்குமென இயற்கையறிவாற் பயன கூறியவாறு. (எ)

௬௩௮. அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல கடன். அ

இ-ள். அறிகொன்று அறியான எனினும—அறிநதுசொல்லியாரது அறிவை யுமழித்து அரசன தானுமறியானேயாயினும,—உறுதி கூறல உழையிருநதான கடன — அககுற்றம் நோக்கியொழியாது அவனுககு உறுதியாயின கூறுதல அமைச்சனுககு முறைமை. எ-று.

அறியெனபது முதனிலைத்தொழிறபெயா. கோறல தானகொள்ளாமையேயும இகழ்ந்துகூறுதல உழையிருநதானெனப பெயா கொடுத்தாா, அமாத்தியனெனும வடமொழிப்பெயாககும பொருணமை அதுவாகலின.* உறுதிகூறுககால அவனதிருதியெய்தறகுற்றதை உலகந் தனமேலேறறுமெனபாா, கூறல கடனென்றாா. இவையிரணடுபாட்டானும அவாசெயல கூறப்பட்டது. (அ)

௬௩௯. பழுதெண்ணு மந்திரியிற பக்கத்துட டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி யுறும. கூ

இ-ள். பக்கத்துள பழுது எணணும மந்திரியின— பக்கத்திருநது பிழைப்பவெணணும் அமைச்சனொருவனில— ஒரெழுபதுகோடி தெவ உறும— அரசனுககு எதிாநிறபாா ஓரெழுபதுகோடி பகைவருறுவா. எ-று.

எழுபதுகோடியெனறது மிகப்பலவாயவெணணிறகொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்படநிறறலான அவா காக்கப்படுவா, இவன உட்பகையாய நிறறலாற காக்கப்படானெனபதுபறறி, இவவாறு கூறினாா. எழுபதுகோடிமடங்கு நல்லொன்றுரைப்பாரும, எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுளா.(கூ)

௬௪0. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வா
திறப்பா டிலாஅ தவா. ௧0

இ-ள். முறைப்படச் சூழநதும முடிவிலவே செய்வா—செய்யப்படும் வினைகளை முன அடைவுபடவெணணிவைத்தும, செய்யுங்கால அவை முடிவிலவாகவே செய்யாநிறபா—திறப்பாடு இலாதவா—முடித்தறகேற்ற கூறுபாடிலலாதாா. எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்தவிடையூறுகட்கு ஏறறவேற்ற பரிகாரமறிநது செய்தலும, தாநதிணணியராதலுமாம. பிழையாமலெணண வலலராய

வைத்தும் செய்துமுடிக்கமாட்டாருமுளரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧௰)

*அமாத்தியரென்பானுள் அமா என்பதற்குப்பொருள் அண்மை.

௬௫-ம் அதி.— சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடத்தற்கேதுவாய சொற்களைச் சொல்லவல்லனாதல். மேல் ஒருதலையாச் சொல்லலும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சினபின் வைக்கப்பட்டது.

௬௪௧. நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று. ௧

இ-ள். நாநலம் என்னும் நலன் உடைமை — அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாத குணமாவது சான்றோரான் நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல்,—அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று —அந்நலம் பிறர்க்கும் பிறநலமெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான். எ-று.

நாவானுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம்வயத்ததாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேறாகவேண்டுமென்னும் நீதிநூல்வழக்குப்பற்றி நாநலமென்னுநலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற்சிறந்தது பிறிதின்மையான அந்நலம் யாநலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும் இஃதின்றியமையாதாயபின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்து. (௧)

௬௪௨. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. ௨

இ-ள். ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால்— தம்மரசற்கும் அங்கங்கட்கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான் வருமாகலான்,—சொல்லின்கண் சோர

வு காதது ஓமபல — அபபெறறிததாய சொலலினகட்சோாதலே அமைசசா தஙகணிகழாமற போறறிக காகக. எ-று.

ஆககததிறகேதுவாய நறசொலலேயும கேடடிறகேதுவாய தீசசொலலேயும சொலலாதலொபபுமைபறறி அதனுலெனறா. செயயுளாகலின, சுட்டுபெயா முனவநதது. பிறா சோாவுபோலா து உயிாகட்கெலலாம ஒருஙகுவருஙகேடு, காததோமபலெனறா. இவையிரணடுபாட்டானும இஃது இவாக்கின்றியமை யாதெனபது கூறபபட்டது. (உ)

கூசரு. கேட்டாாப பிணிகருந் தகையவாயக கேளாரும
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல. ரு

இ-ள. கேட்டாாப பிணிகரும தகை அவாய — நடபாயேறறுககொண்டாரைப பின வேறுபடாமற பிணிகருங குணஙகளை அவாவி — கேளாரும வேட்ப மொழிவது—மறறைப பகையாய ஏறறுககொளளாதாரும பின அப பகைமையொழிநது நட்பினை விருமபுமவணணஞ்சொலலப்படுவதே—சொல் லாம—அமைச்சாககுச் சொலலாவது. எ—று.

அககுணஙகளாவன வழுவினமை, சுருஙகுதல, விளங்குதல, இனிதாதல், விழுபபயனறருதலெனறிவை முதலாயின. அவறறையவாவுதலாவது சொல லுவான குறிததனவேயனறி வேறு நுணணுணாவுடையோா கொளபவற

கூகு ம அதி— சொலவன்மை. கஅுகூ

றினமேலும நோககுடைததாதல. அவாயெனனுஞ்செய்தெனெச்சம மொழி வதெனனுஞ்செயபபாடடுவினை கொணடது. இனிக கேட்டாா கேளாரெனப தறகு நூலகேட்டாா கேளாதாரெனவும, வினவியாா வினவாதாரெனவுமுரைப பாருமுளா. தகைபவாயெனபதறகு எலலாருந தகுதியையுடையவாயென்று ரைத்தாா, அவா அபபனமை மொழிவதெனனும் ஒருமையொடு இயையாமை நோககிறறிலா. இதனுற சொலலினதிலக்கணங் கூறபபட்டது (ந)

கூசச. திறனறிந்து சொலலுக சொலலே யறனும
பொருளு மதனினூஉங் கில. ச

இ-ள. சொலலேத திறன அறிநது சொலலுக — அப்பெறறிததாய சொல லே அமைசசா தமமுடையவுங கேட்பாருடையவுமாய திறஙகளேயறிநது சொ லலுக,—அதனின ஊஙகு அறனும பொருளும இல—அஙஙனஞ் சொலலுந் றகு மேறபட்ட அறனும பொருளுமிலலேயாகலான. எ—று.

அத்திறங்களாவன குடிபபிறபபு, கலவி, ஒழுக்கம, செலவம, உருவம், பருவமெனபனவறறுன வருநதகுதிவேறுபாடுகள. அவறறையறிநது சொலலுதலாவது அவறறுற றமககும அவாககுமுளவாய ஏறறததாழவுகளையறிநது அவ்வமமரபாற சொலலுதல. அஃது உலகததோடொட்டவொழுகலையும இனிமையையும பயததலின அறனுயிறறு, தஙகாரியமுடிததலிற பொருளாயிறறு. அறனுமபொருளுமெனக காரணததைக காரியமாககிக கூறினா. (ச)

௬௪௫. சொலலுக சொலலைப பிறிதோாசொ லசசொலலை
வெலலுஞ்சொ லினமை யறிநது. ௫

இ-ள். சொலலைப பிறிது ஓாசொல வெலலும சொல இனமை அறிநது— தானசொலலக கருதிய சொலலைப பிறிதோாசொலலாய வெலலவலலதொரு சொல இலலாமையறிநது,— அசசொலலைச சொலலுக — பின அசசொலலைச சொலலுக. எ-று.

பிறிதோாசொல மாறறுாரது மறுநலைசசொல. வெலலுதல குணஙகளானமிகுதல. அதுவே வெலலச சொலலுகவெனபதாம. இனிப பிறிதோாசொல வெலலுஞ்சொலலெனச செவவெணணுககி, ஒததசொலலும மிககசொலலுமுளவாகாமற சொலலுகவெனறுரைபபாருமுளா. இது சொறபொருட்பினவருகிலை.

௬௪௬. வேடபததாஞ சொலலிப பிறாசொற பயன்கோடன்
மாடசியின மாசறறாா கோள. ௬

இ-ள். வேடபத தாம சொலலிப பிறா சொறபயன கோடல்— பிறாக்குத தாஞ்சொலலுஙகால அவா பினனுங்கேட்டலை விருமபுமாறு சொலலி, அவா தமககுச சொலலுஙகால அசசொலலினபயனைக கொணடொழிதல— மாட்சியின் மாசு அறறாா கோள— அமைசசியலுட்குறறமறறாரது துணிபு. எ-று.

பிறாசொறகளுட் குறறமுளவாயினும அவை நோககியிகழாரெனபதாம். வலலாாயிகழ்தல வலலுநாககுத தகுதியனமையின, இதவ்வுடனகூறினர். இவையிரணடுபாட்டானும அதனைச சொலலுமாறு கூறபபட்டது. (௬)

௬௪௭. சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகலவெலலல யாாககு மரிது. எ

௩௩௰ ௬௫ ம அதி.— சொல்வன்மை.

இ-ள். சொலல வலலன — தானெணணியகாரியஙகளைப பிறாக்கேறபச் சொலலுதலவலலனுய— சோர்வு இலன— அவை மிகப் பலவாயவழி ஒனறி

னுஞ்சோாவிலனுப— அஞசான—அவைக்களுசானுயினுன யாவன்— அவீனே இகல் வெல்லல யார்க்கும அரிது — அவனே மாறுபாடடினகண் வெல்லுதல யாவாககுமரிது. எ-று.

ஏறபசசொலலுதல அவாகரு அவை காரியமலலவாயினும ஆமெனத துணி யுமவகை சொலலுதல. சோாவு சொலலவேண்டுவதனே மறபபாளுெழிதல். இம்மூனறுகுணமுமுடையானே மாறறுராயப பிரித்தல பொருததலசெயது வெலலாரிலலையெனபதாம. (எ)

கூசஅ. விளாஙது தொழிலகேடகு ஞால நிரநதினிது சொலலுதல வலலாப பெறின. அ

இ-ள். தொழில நிரநது இனிது சொலலுதல வலலார்ப் பெறின — சொல லபபடுஙகாரியஙகளே நிரலபடக கோததது இனிதாகச சொலலுதலவலலாைப பெறின,— ஞாலம விளாநது கேடகும— உலகம அவறறை விளாநதேறறுக கொளளும். எ-று.

தொழில சாதியொருமை. நிரலபடக கோததல முனசொலவனவும பின சொலவனவுமறிநது அமமுறையே வைததல. இனிதாதல கேடபாாக்கினபம பயத்தல். சொலலுதலவலலான நூறுபிரவருளொருவன எனற வடமொழி பறறிப் பெறினெனறூா. ஏனடுங் கேடடல ஏறறுககோடல. இவையிரண்டுபா டடாலும அவவாறறுற சொலலுதலவலலாரது சிறபபுக் கூறபபடடது. (அ)

கூசகூ. பலசொலலக காமுறுவர் மன்றமா சறற சிலசொலல றேறறு தவா. கூ

இ-ள். மாசு அறற சில சொலலல தேறறுதவா— குறறமறறனவாயச சில வாய வாாதஙைகளே அவவாறறுற சொலலுதலையறியாதார்— பல சொலலக காமுறுவா—பலவாய வாாதைதகளேத தொடுததுசசொலல விருமபுவா. எ-று.

குறறம மேறசொலலிய குணஙகடகு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொலலுதலையுஞ சொலவனமையெனறு விருமபுவாருளா, அவா இவவாறு சொலலமாடடாதாரோ, வலலா அதுசெயயாரென யாபபுறுபபாா, மனறவெ னறூா. (கூ)

கூ௫0. இணருழததும நாறு மலரனையர் கறற துணர விரிததுரையா தாா. க0

இ-ள். கறறது உணர விரிதது உரையாதார்—கறறுவைதத நூலைப பிறரறி யுமவணணம விரிதது௨ரைககமாட்டாதவா — இணா ஊழததும நாறு மலா அனையா — கொததினகணணே மலாநதுவைததும நாறுத பூவையொபபா.

எ-று.

செவ்விபெற மலரந்துவைத்தும நாற்றமிலலாத பூச சூடபபடாதவாறுபோல நூலைக கறறுவைத்தும சொலலமாட்டாதார் நனகுமதிக்கபபடாரென்றமை யின், இது தொழிலுவமையாயிறறு. இவையிரண்டுபாட்டானும அது மாட்டா தாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௬0)

அதி.— வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது அமைச்சன் செய்யும வினைகள பொருளேயனறி அறமும் புகழும் பயநது நல்லவாதல். சொல்லேயனறிச செயலும நனறாகவேணடுமென்கின் றமையின, இது சொல்வன்மையின்பின வைககபபட்டது.

சூ௬க. துணைநல மாககந் தரூஉம வினைநலம
வேண்டிய வெலலாந் தரும. க

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம் தரூஉம— ஒருவனுககுத்துணையது நனமை செ ல்வமொனறனையுங்கொடுக்கும்,— வினை நலம வேணடிய எலலாம தரும— அவவளவனறி வினையது நனமை அவன வேண்டியன யாவறறையுங்கொடுக் கும். எ-று.

வேணடியவெல்லாமெனறது இமமைககண அறம பொருளினபமுதலாயவ றறையும மறுமைககட்டானவிரும்பிய பதங்களையும. இதனுற காணபபடு துணைநனமையினுங கருதபபடும வினைநனமைசிறப்புக்கூறி வினைததூயமையது சிறபபுக கூறபபட்டது. (க)

சூ௬உ. என்று மொருவுதல வேண்டும் புகழொடு
நனறி பயவா வினை உ

இ-ள். புகழொடு நனறி பயவா வினை—தமமரசனுக்கு இமமைககட புகழும் மறுமைககண அறமும பயவாத வினைகளை — எனறும ஒருவுதலவேண்டும —அமைசசாககு எககாலததுமொழிதலவேணடும. எ-று.

பெருகல, சுருஙகல, இடைநிறறலெனனும நிலைவேறுபாடு காலததான வரு தலின, எனறுமெனறார். வேணடுமெனபது ஈணடு இனறியமையாதெனனும

பொருட்டு. (உ)

சுடுங. ஓஒதல வேண்டு மொளிமாழகுஞ செயவினை
யாஅது மெனனு மவா. ங

இ-ள. ஆதம எனனுமவா— மேலாககடவேமெனறு கருதுவாா — ஒளி மாழகும வினை செய ஓதலவேணடும — தமமொளி கெடுதறகுக காரணமாய வினையைச செயதலைத தவிாக. எ-று.

ஓதலவேணடுமெனபது ஒருசொனனீாமைதது. ஓவுதலெனபது குறைநது நினறது. ஒளி தாமுளகாலதது எலலாராலும நனகுமதிககபபடுதல. செயயெ னனும முதனிலைதொழிறபெயா மாறறபபடடது. அனறிச செயவினையென வினைதொகையாககியவழிப பொருளினமையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்க மனறெனபதாம். (ங)

சுடுச. இடுககட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுககறற காடசி யவா. ச

இ-ள். இடுக்கட்படினும இளிவநத செய்யாா—தாமிடுககணிலேபடடவரினும், அது தீர்தற்பொருட்டு முன செயதாக்கு இளிவநத வினைகளைச செய்யார்— நடுக்கு அறற காட்சியவா— தளக்கமறற தெளிவினையுடையார். எ-று.

சுசு ம அதி—வினைததூயமை

சிறிதுபோழதிற கழிவதாய இடுககணுக்கு எஞஞான்று கழியாதவிழிவு எயதறபாலதனறெனபதூஉம அஃதெயதினும வருவது வருமெனபதூஉம தெளிவராகலால, செயயாரெனறாா. (ச)

சுடுடு. எறறென் றிரஙகுவ செயயறக செயவானேன
மறறன்ன செயயாமை நனறு. டு

இ-ள். எறறு எனறு இரஙகுவ செயயறக—யான் செயதது எததன்மைத் தெனறு பின ருனேயிரஙகும வினைகளை ஒருநாளுஞசெயயாதொழிக, — செயவானேல மறறு அனன செயயாமை நனறு — அனறி ஒருகாலமயஙகி அவறறைசசெயயுநதனமைபனுயினுமில, பினனிருநது அவவிரஙகலகளைச செயயாதொழிதல நனறு. எ-று.

இரஙகுவவென முனவநதமையிற பின அனனவெனச சுட்டியொழிநதாா. அவவினைகளது பனமையான, ஓரககமும பலவாயின. அசசெயறகுப பினனி

ருநதிரஙகுவனுயின, அது நீரும் வாயிலறிநதிலனெனவும, கிடபபிலனென வும, பயனில்லன செயகின்றனெனவும், தனபழியைத தானே தூறறுகினறு னெனவும, எலலாருமிகழதலிற பினனிரஙகாமை நனறெனருா. இதுவும, வினை ததுயாா செ...லின, உடனகூறபபடடது. பிறருடாதறகுச செயவாறு டஉ அவைபோலவனவுஞசெயயாமை நனறெனப பிறரொலலாம இயைபற வுராததாா. (ரு)

சுருசு. ஈனருள பசிகாணபா ளுயினுஞ செயயறக
சானருோா பழிககும வினை. சு

இ-ள. ஈனருள பசி காண்பான ஆயினும—தனனைப பயநதாளது பசியை வறுமையாறகண்டிரஙகுந தனமையனுயினுனெனினும, — சானருோா பழிக கும வினை செயயறக—அது சுடடி அறிவுடையாா பழிககும வினைகளை ஒரு வன செயயாதொழிக. எ-று.

இறநத மூபபினராய இருமுதுகுரவருங கறபுடைமனைவியுங குழவியும் பசி யான வருநதுமெலலைககண தீயனபலவுஞசெயதாயினும புறநதருகவெனனும அறனூறபொதுவிதி பொருணூலவழியொழுகுதலும அரசாதொழிறகுரியராத லும நனகுமதிககறபாடுமுடைய அமைசசாககெயதாமைபறறி, இவவாறு கூறினா. இவையைநதுபாட்டானும பாவமும பழியும பயககும வினை செய யறகவெனபது கூறபபடடது. (சு)

சுருஎ. பழிமலைநதெயதிய வாககததிற சானருோா
கழிநல குரவே தலை. எ

இ-ள. பழி மலைநது எயதிய ஆககததின—சாலாதாா தீயவினைகளைச செயது அதனுறபழியைத தமமேறகொணடு பெறற செலவததின —— சானருோா கழி நலகுரவே தலை—அது மேறகொளளாத சானருோனுபவிககும மிகக நலகு ரவே உயாநதது. எ-று.

நிலையாத செலவததினபொருட்டு நிலையின பழியை மேறகோடல் சால பேதைமையாமையின, சானருோாகழிநலகுரவே தலையென்ருா. (எ)

சுஎ ம அதி.— வினைததிட்பம். கசிஙு

சுருஅ. கடிந்த கடிந்தொரார் செயதார்க கவைதா

இ-ள். கடிந்த கடிந்து ஒரார் செய்தாக்கு—நூலோர் கடிந்த வினைகளைத் தாமுங்கடிந்தொழியாது பொருளுக்குச் செய்த அமைச்சர்க்கு — அவை தாம முடிந்தாலும் பீழை தரும—அவை தூயவனமையின முடியா, ஒருவா றமுன முடியினும பின்றுன்பத்தையே கொடுக்கும். எ-று.

முடிதல கருதியபொருட்டுதல. பீழைதருதலாகிய பொருளினஞெழில அத றகுக காரணமாய வினைகணமேலேறறப்பட்டது. (அ)

கூடுக. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிறபயக்கு நற்பா லவை. கூ

இ-ள். அழக் கொண்ட எல்லாம அழப போம — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறரிரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம இம்மையிலே அவன்மூனிரங்கப போகாநிற்கும்,—நற்பாலவை இழப்பினும பிறபயக்கும—மறறைத் தூய வினையான வந்த பொருள்கள் முனனிழந்தானாயினும் அவனுக்குப பினனா வந்து பயன கொடுக்கும். எ-று.

பினனெனவே, மறுமையுமடங்கிறறு. பொருள்களான அவறறிறகுக் காரணமாய வினைகளதியலபு கூறியவாறு. (கூ)

கூகூ0. சலத்தாற பொருள்செய்தே மார்த்தல பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. க0

இ-ள். சலத்தால பொருள செய்து ஏமாத்தல— அமைச்சன் தீயவினைக ளாறபொருள்படைத்து அதனால அரசனுக்கேமஞ்செய்தல— பசுமட்கலத்துள நீர் பெய்து இரீஇயறறு— பசியமட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ் செய்ததனோடொக்கும். எ-று.

முன ஆக்கம பயப்பனபோறறோன்றிப பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சல மெனப்பட்டன. ஏமமார்த்தலெனபது ஏமாத்தலெனறுயிறறு: ஏமத்தைய டையப்பண்ணுதலெனறவாறு. இருத்துதல நெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அர சனும பொருளும சேரப்போமெனபதாம. பிறரெல்லாம ஏமாத்தலென்று பாட மோதி, அதறகு மகிழ்தலென்றும, இரீஇயற்றெனபதறகு வைத்தாற்போலு மென்றுமுரைத்தார், அவர் அவை தனவினையும பிறிதின்வினையுமாய் உவமை யிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல நோக்கிறறிலர். இவைநானகுபாட்டானும அதற்குக காரணங் கூறப்பட்டது. (க0)

கூஎ ம அதி. — வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது அத்துணைய வினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய மனத்திண்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுசுக. வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற. க

இ-ள். வினைத்திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்பம்— வினைசெய்தற்கட் டிண்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்குரியானொருவன் மன

த்தினது திண்மை— மற்றைய எல்லாம் பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம் அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா. எ-று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் திண்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய இனமாகலின் மற்றையவென்றும், வேண்டினும் அஃதில்வழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்றுங் கூறினார். இதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சுசுஉ. ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். உ

இ-ள். ஆய்ந்தவர் கோள்— முன் நீதியாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு— ஊறு ஒரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு என்பர்— பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யும்வினை தெய்வத்தாற் பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டன் வழியென்பர் நூலோர். எ-று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப் பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ரண்டு வினைத்தூய்மையும் உடன்கூறினார். உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின் உற்றபினென்றும், இவ்விரண்டின்கணே பட்டதென்பார் இரண்டினாறென்றுங் கூறினார். ஊறொராவொன்று பாடமோதுவாருமுளர், அஃது ஒல்காமையென்னுமெண்ணோடும் இரண்டென்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவரறிந்திலர். (உ)

சுசுஙு. கடைக்கொட்கச் செயற்பால தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும். ங

இ-ள். கடைக் கொட்கச் செயற்பாலது ஆண்மை — செய்யப்படும் வினையை

முடிவினகட் புலபபடுமவகை முனனெல்லாம மறைததுச செயவதே திடப மாவது,— இடைக கொட்கின எறறு விழுமம தரும—அஙஙனமனறி இடையே புலபபடுமாயின் அபபுலபபாடு செயவானுககு நீஙகாத இடுமபையைக கொடுக்கும். எ-று.

மறைததுச செயவதாவது அஙகமைநதுமெணணியவாறு பிறரறியாமலும், தானறிநததூஉம், தனனிஙகிதம, வடிவு, செயல, சொறகளான அவருயததுணராமலும அடககிச செயதல. அததிடபம, ஆணடனமையான வருதலின், ஆணமையெனபபட்டது. எறறுவிழுமமாவன பகைவா முனனறிநது அவவினையை விலககுதல, செயவானை விலககுதல செய்வராகலின, அவற்முன வருவன. விழுமம சாதிப்பெயா. இவையிரணடுபாடடானும அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (௩)

௬௬௪. சொல்லுதல யார்ககு மெளிய வரியவாஞ
சொலலிய வண்ணஞ் செயல. ௪

இ-ள். சொல்லுதல யாாககும எளிய — யாம் இவவினையை இவ்வாறறுசெயதுமென நிரலபடச் சொலலுதல யாவாககுமெளிய,— சொலலியவணணம செயல் அரியவாம் — அதனை அவவாறறுனே செயதல யாவர்க்குமரியவாம். எ-று.

௬௭ ம் அதி.— வினைத்திட்பம். ௨௭௭

சொலலுதல், செபலென்பன சாதிபபெயா. அரியவறறையெண்ணிச்சொலலுதல திட்பமில்லாதார்ககுமியறலின, எளியவெனமுர். இதனுல் அதனருமை கூறபபட்டது. (௪)

௬௬௫. வீறெயதி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெயதி யுளளப் படும. ௫

இ-ள. வீறு எயதி மாண்டாா வினைததிடபம—எணணததாற சிறப்பெய்திப் பிறவிலககணஙகளாலும மாட்சிமைபபட்ட அமைசசாது வினைத்திட்பம,— வேநதனகண் ஊறு எயதி உளளபபடும— வேநதனகண்ணே உறுதலையெயதலான, எல்லாராலும நனகுமதிககபபடும. எ-று.

வேநதனகணூறெயதல எடுததவினை அதனுன முறறுபபெற றுச செலவமும் புகழும அவனகணணவாதல. எயதலானெனபது திரிநது நினறது. உளளல்

மதிப்பான மறவாமை. இதனால் அதனசிறப்புக கூறப்பட்டது. (ஞ)

சுசுசு. எண்ணிய வெண்ணியாங கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். சு

இ-ள். எண்ணிய எணணியாஙகு எயதுப— தாமெயத எண்ணிய பொருள் களெலலாவறறையும அவவெணணியவாறே எயதுவா,— எணணியாா திண ணியராகப பெறின்— எணணியவா அவறறிறகு வாயிலாகிய வினைகட டிண் மையுடையராகப பெறின. எ-று.

எளிதினெய்துபவெனபாா, எணணியாஙகெய்துபவெனறாா. அவா அவ்வா றலலதெணணுமையிற திணணியராகவே வினைமுடியும, அது முடிய அவை யாவையுங்கைகூடுமெனபது கருதது. இதனால அஃதுடையாரெய்துமபயன கூறபபட்டது. (சு)

சுசுஎ. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து. எ

இ-ள். உருள பெருநதோகது அசசு ஆணி அனனாா உடைத்து— உருளா நினற பெரிய தோககு அசசினகணணிபோல வினைகட டிணணியாரையுடை தது உலகம,— உருவு கணடு எளளாமைவேணடும—அதனால அவரை வடி வின சிறுமை நோககி இகழதலையொழிக. எ-று.

சிறுமை, எளளாமைவேணடுமெனபதனாலும, உவமையாலும, பெறறும். அச்சு உருளகோதத மரம. ஆணி உருள கழலாது அதனகடைககட செருகு மது. அது வடிவாற சிறிதாயிருநதே பெரியபாரததைதக கொணடுயககுநதிட பமுடைதது அதுபோல, வடிவாறசிறியராயிருநதே பெரிய வினைகளைக கொ ணடுயககுநதிடபமுடைய அமைசசருமுளா, அவரை அததிடபநோககி அறிநது கொளகவெனபதாம. இதனால அவரையறியுமாறு கூறபபட்டது. (எ)

சுசுஅ. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். அ

இ-ள். கலஙகாது கணட வினைககண—மனந்தெளிநது செயவதாகத துணி நத வினையினகண்— துளஙகாது தூககம கடிநது செயல — பினனைதவி னறி நீட்டித்தலையொழிநது செய்க. எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற்றோன்றுமாகலின், தெளிந்து பலகாலாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஓர்ந்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென்றார். கலங்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

௬௬௯. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. ௯

இ-ள். துன்பம் உற வரினும் — முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியால் நமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்,— இன்பம் பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செய்க — அது நோக்கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்பமுடையராய்ச் செய்க. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையாரகலல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடாமையின், துணிவாற்றிச்செய்கவென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௬௭௦. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. ௧௰

இ-ள். வினைத்திட்பம் வேண்டாரை — வினைத்திட்பத்தை இது நமக்குச் சிறந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை,— எனைத்திட்பம் எய்தியக்கண்ணும் — ஒழிந்ததிட்பங்களெல்லாமுடையராயவிடத்தும்,— வேண்டாது உலகு — நன்குமதியார் உயர்ந்தோர். எ-று.

மனத்தின்கட் டிட்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் திட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல்லாங் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றார். இதனால் வினைத்திட்பமில்லாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧௰)

௬௮-ம் அதி.— வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடையவமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந்திறம்.

அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

சுஎக. சூழ்சசி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்சசியுட் டஙகுத றீது. க

இ-ள. சூழசசி முடிவு துணிவு எயதல—விசாரததிறகெலலையாவது விசாரி க்கினறுன இனி இது தபபாதெனனுந துணிவினைப் பெறுதல, — அதது ணிவு தாழசசியுள தஙகுதல தீது— அஙஙனந துணிவுபெறற வினை பின நீட்டிபபின கட்டஙகுமாயின, அது குற்றமுடைததது. எ-று.

சூழசசிமுடிவு துணிவெயதலெனவே, துணிவெயதுமளவுஞ் சூழவேணடுமெ னபது பெறறும. பினனாத துணிவு ஆகுபெயா. நீட்டிபபு செயயுங்காலத துச செயயாமை. அஃதுளவழிக காலக்கழிவாகலானும, பகைவா அறிநதழி ததலானும முடியாமையின, அதனைத தீதெனறுர். (க)

சுஎஉ. தூங்குக தூஙகிச செயறபால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. உ

கூஅ ம் அதி.—வினைசெயலவகை. கஅஎ

இ-ள. தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக—நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க,— தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கறக — நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவி னைகளும் வலியானுங்காலத்தானும அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவை வா யாவென்பது கருத்து. மேறறூஙகாமையென்றா, ரணடதனைப் பகுத்துக்கூறி ஞர். இவையிரணடுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறங கூறப பட்டது. (உ)

சுஎங. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற
செலலுமவாய் நோககிச செயல. ங

இ-ள. ஒலலும வாய எல்லாம் வினை நனறு — வினைசெய்யுங்கால இயலு மிடததெல்லாம போராறசெயதல நனறு, — ஒலலாக்கால செலலுமவாய நோக்கிச் செயல—அஃதியலாவிடதது ஏனைமூனறுபாயததுளளும அது முடி வதோருபாயநோககிச செயக. எ-று.

இயலுமிடம பகையிறறின வலியனுய காலம. அக்காலத்துத் தண்டமே நன றென்றா, அஞ்சுவது அதறகேயாகலின. இயலாவிடம ஒததகாலமும மெலிய

காலமும். அவவிரணடுகாலததுஞ் சாம பேத தானஙகளுள அத முடியு முபாயத்தாற செயகவெனறூா, அவை ஒனறறகொன று வேறுபாடுடையவே னும உடமபடுத்தற்பபததாற றமமுளொககுமாகலின. இதனுன வலியான, ஒபபான, மெலியானென நில மூவகைததெனபதூஉம அவறறுள வலியது சிறப்பும, கூறபபட்டன. (ங)

கூஎச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெசச நினையுங்காற்
தீயெசசம போலத் தெறும். ச

இ-ள். வினை பகை எனற இரணடின எசசம—செயயத தொடங்கிய வினை யும களையத தொடஙகிய பகையுமெனறு சொலலபபட்ட இரணடனதொழி வும— நினையுஙகால தீயெச்சமபோலத தெறும்— ஆராயுஙகாற தீயினதொ ழிவுபோலப பின வளாநது கெடுக்கும. எ-று.

இனி இககுறை எனசெயவதெனறு இகழநதொழியறக, முடியசசெயகவெ ன்பதாம. பின வளாதலொபபுமைபறறிப பகையெசசமும உடன கூறினூா. இதனுன வலியான செயயுநதிறங கூறபபட்டது. (ச)

கூஎரு. பொருள்கருவி காலம வினையிடனெ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச செயல. ரு

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐநதும் — வினைசெயயுமி டத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும வினையும் இடனுமாகிய இவவைநத னையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல—மயககமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எணணெடு பிறவழியுஙகூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்றுனையும் மாறறுாதானையும். காலம் தனக்காஙகால மும அவாக்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும அவா வல்லவினையும். இடம் தான் வெலலுமிடமும் அவா வெலலுமிடமும். இவறறைத தான் வென றியெயதுநதிறததிற பிழையாமலெண்ணிச செயகவென்பதாம். (ரு)

கூஅ ம அதி,— வினைசெயலவகை.

கூஎசு. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும பார்த்துச செயல. சு

இ-ள். முடிவும் — வினைசெயயுஙகால அது முடிதறகுளதாம் முயற்சியும — இடையூறும— அதறகு வருமிடையூறும — முறறியாங்கு எய்தும் படு

பயனும்— அது நீங்கி முடிந்தாற் றுனெய்தும் பெரும்பயனும்— பார்த்துச் செயல்— சீதூக்கிச் செய்க. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயர். முயற்சியிடையூறுகளதளவிற் பயனதளவு பெரிதாயிற் செய்கவென்பதாம். (சு)

சுஎஎ. செயல்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். எ

இ-ள். செயல்வினை செய்வான் செயன்முறை— அவ்வாறன்றிச் செய்யப்படும் வினையைத் தொடங்கினன் செய்யுமுறைமையாவது — அவ்வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல்— அதன் றுளப்பாட்டினையறிவான் கருத்தினைத் தான் றிதல். எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலியவெண்ணலையும் முடிவுமுதலியதூக்கலையும். உள்ளறிவான் முன்செய்து போந்தவன். அவன்கருத்து அவன் செய்து போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனாற்செய்து பயனெய்துமெனபதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒப்பான செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது.

சுஎஅ. வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. அ

இ-ள். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் — செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிதுமோர்வினையை முடித்துக்கொள்க, — நனை கவுள் யானையால் யானை யாத்தற்று—அது மதத்தானனைந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோர்யானையைப் பிணித்ததனேடொக்கும். எ-று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை முடித்தற்குபாயமாமாறு எண்ணிச்செய்க, செய்யவே, அம்முறையான் எல்லாவினையும் எளிதின் முடியுமெனபதாம். (அ)

சுஎசு. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல். சு

இ-ள். நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே— வினைசெய்வானுற் றன்னட்டார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தலினும் விரைந்து செய்யப்படும்— ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்—தன்பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல். எ-று.

அவ்வினை வாய்த்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு

புலனாவதன்முன்னே செய்கவென்பார், விரைந்தென்றார். விரைந்து செய்ய படுவதென்றவாறு. வினைசெய்யுந்திறமாகலிற் பகைவரோடொட்டாராயிற்று. தன்னொடொட்டார் பிறருடன் கூடாமல் மாற்றி வைத்தலெனினுமமையும். (௯)

கூக ம் அதி.— தூது. ககூக

கூஅ0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. க0

இ-ள். உறை சிறியார் — ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சர், — உள் நடுங்கல் அஞ்சி — தம்மின்வலியார் எதிர்ந்தவழித் தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி, — குறை பெறின் பெரியார்ப் பணிந்து கொள்வர் — அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாய சந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றுக்கொள்வர், எ-று.

இடம் காலம் அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார்மேலேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடியிலே மெலியராயினர் தம்பகுதியுமஞ்சி நீங்கின் முதலொடுங் கெடுவராகலின், அது வாராமற் சிறிது கொடுத்தானுஞ் சந்தியையேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகியலாற் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் மெலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (க0)

கூகூ ம் அதி.— தூது.

அஃதாவது சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டனையும் மேல் வினைசெயல்வகையென்றமையின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவானென்னத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சனோடொப்பானாகலானும், பின்னோன் அவனிற் காற்கூறு குணங் குறைந்தோனாகலானும், இஃதமைச்சியலாயிற்று.

கூஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. க

இ-ள். அன்பு உடைமை — தன்சுற்றத்தார்மாட்டு அன்புடையனாதலும் — ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் — அமைச்சுப் பூண்டற்கமைந்த குடியின்கட்பிறத்தலும் — வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை — அரசர்சாதி விரும்பும் பண்புடையனாதலும் — தூது உரைப்பான் பண்பு — தூதுவார்த்தை சொல்லுவானுக்கில

ககணம. எ-று.

முனனையவிரண்டனுலும, முறையே சுறறத்தாரகுத நீஙகு வாராமற முன் பேணியொழுகலும், தனமுனனோ அதியல கேடடறிதலும, பெறறும. வேந தவாமபணபுடைமை முனனா மன்னாைசசோகதொழுகறகட் பெறபபடும. அதனால வேற்றரசரும அவன வயததராதல பெறுதும. (௬)

சூ.அஉ. அன்பறி வாராயநத சொலவனமை தூதுரைபபார்க் கின்றி யமையாத மூன்று. ௨

இ-ள். அன்பு — தமமரசனமாட்டனபுடைமையும — அறிவு — அவனுக்கு ஆவனவறியுமறிவுடைமையும — ஆராயநத சொலவனமை — அவறறை வேற்ற ரசரிடைச சொலலுங்கால ஆராயநது சொல்லுதல வனமையுமென — தூது உரைப்பார்க்கு இனறியமையாத மூனறு — தூதுரைக்கவுரியார்க்கு இனறிய மையாத குணஙகள மூனறு. எ-று.

[illegible] சூ.கூம் அறி[illegible] தூது[illegible]

ஆராய்தல் — அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இனறியமையாத மூனறெனவே, அமைசசர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேணடுமென்பது பெறறும். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறபபட்டது. (௨)

சூ.அங. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள் வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ௩

இ-ள். வேலாருள் வெனறி வினை உரைப்பான் பண்பு — வேலையுடைய வேற் றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வெனறிதரும் வினையைச சொல்லுவா னுக்கு இலககணமாவது — நூலாருள் நூல வல்லன ஆகுதல் — நீதிநூலையுண ர்நத அமைசசரிடைத் தான அநநூலை வலலனாதல. எ-று.

கோறன்மாலையானபது தோனற வேலாரெனறும், தூதுவினையிரண்டும டங்க வெனறிவினையென்றுங கூறினா. வலலனாதல உணாவுமாநதிரமுடைய ராய அவாமுன வகுக்குமாறறலுடையனாதல. (௩)

சூ.அச. அறிவுரு வாராய்ந்த கலவியிம மூன்றன் செறிவுடையான செலக வினைககு. ௪

இ-ள். அறிவு — இயற்கையாகியவறிவும — உரு — கணடாாவிரும்புந் தோற் றப்பொலிவும — ஆராய்நத கலவி — பலரோடும பலகாலுமாராயபபட்ட கல்வி

யுமென—இம்மூன்றன் செறிவு உடையான—நன்குமதித்தற்கேதுவாய இம்மூன்றனது கூட்டத்தையுடையான— வினைக்குச் செல்க — வேற்றுவேந்தரிடைத் தூதுவினைக்குச் செல்க. எ-று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பாற்கூடுதலரிதாகலின், செறிவுடையானென்றார். இவற்றான் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமென்பது கருத்து. (௪)

சூ.அ௫. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது. ௫

இ-ள். தொகச் சொல்லி—வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழிக் காரணவகையாற் றொகுத்துச்சொல்லியும்—தூவாத நீக்கி நகச் சொல்லி—இன்னாதகாரியங்களைச் சொல்லும்வழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழச்சொல்லியும்—நன்றி பயப்பது தூதாம்—தன்னரசனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதனாவான். எ-று.

பலகாரியங்கட்குடம்படாதார் பரம்பரையான அவற்றிற்குக் காரணமாய தொன்றைச் சொல்ல அதனால் அவை விளையுமாறுய்த்துணர வருமையானுஞ் சுருக்கத்தானுமுடம்படுவர், இன்னாதவற்றிற்குடம்படாதார் தம்மனமகிழச்சொல்ல அவ்வின்னாமை காணாது உடம்படுவராதலின், அவ்விருவாற்றானும் தன்காரியந்தவறாமல் முடிக்கவல்லானென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன.

சூ.அசு. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது. சு

இ-ள். கற்று—நீதிநூல்களைக் கற்று—செலச் சொல்லி—தான் சென்ற கருமத்தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி—கண் அஞ்சான்—அவர் செயிர்த்துநோக்கின் அந்நோக்கிற்கஞ்சாது—காலத்தால் தக்கது அறிவது ஆம் அதி— தூது. உ௰௪

தூதாம்—காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூதனாவான். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனானன்றிப் பிறிதொன்றான் முடியுங்காலமவரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற் காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (சு)

சூ.அஎ. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்

இ-ள. கடன அறிந்து— வேற்றரசரிடத்துத் தான செய்யுமுறைமையறிந்து — காலம் கருதி—அவர்செவ்வி பார்த்து—இடன அறிந்து—சென்ற கரும ஞ்சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து— எண்ணி— சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான் தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரினமிக்கான். எ-று.

செய்யுமுறைமையாவது அவர்நிலையுந் தன்னரசனிலையுந் தன்னிலையும் நோக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தன்சொல்லையேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாக லிற் காலமென்றார். இடம் தனக்குத் துணையாவாருடனுயவிடம். எண்ணுதல் தான அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவர்சொல்லுமுத்தரமும் அதற்குப பின் றான்சொல்லுவனவுமாக இவ்வாறறுன மேனமேற்றுனே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன ஓலைகொடுத்து விடப்பாரையுங்கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக்கூறினாராகலின், அவர்மதமுந்தோன்றத் தலை யென்றார். தூதெனபது அதிகாரத்தான வந்தது. இவ்வையைந்து பாட்டானும் தான வகுத்துக்கூறுவானிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

கூஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. அ

இ-ள. வழி உரைப்பான் பண்பு— தன்னரசன வார்த்தையை அவன்சொ லலியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்றுசொல்லுவானிலக்கணமாவது — தூய்மை— பொருள் காமங்களாற்றூயனாதலும்— துணைமை— தனக்கு அவ ரமைச்சர் துணையாந்தன்மையும்— துணிவுடைமை— துணிதலுடைமையும்— இம்மூன்றின் வாய்மை— இம்மூன்றோடுங்கூடியமெய்ம்மையுமெனவிவை. எ-று.

பொருள் காமங்களபற்றி வேறுபடக் கூறாமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூறியவழி எம்மனோர்க்கஃதியல்பெனக்கூறி அவர் வெகுளிநீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரோதஞ்செய வரென்றொழியாமற்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவரானுந்தேறப்படுதற் பொருட்டுமெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன ஒடுவினபொருட்கண் வந்தது.

கூஅகூ. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். கூ

இ-ள். விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லவுரியான— வடு மாற்றம்

வான வார்த்தையை வாயசோராத தஞ்சொலலாத திண்மையையுடையன,எ-று.
தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடுவெனறூா. வாயசோராவெனக காரியங காரணததுளடக்கபபட்டது. (க)

௬௯0. இறுதி பயபபினு மெஞசா திறைவற
குறுதி பயபபதாந தூது. க0

இ-ள். இறுதி பயபபினும எஞசாது—அவவாததை தனனுயிாக்கிறுதி தருமாயினும் அதறகஞசியொழியாது— இறைவறகு உறுதி பயபபது தூதாம—தன்னரசன் சொலலியவாறே அவனுககு மிருதியை வேறறரசரிடைச் சொலலுவானே தூதனுவான. எ-று.

இறுதிபயபபினுமெனறதனுல, ஏனைய பயததல் சொல்லவேணடாவாயிறறு. இவைமூனறுபாடடாறுங கூறியது கூறுவானதிலக்கணங கூறபபடடது.(க0)

எ0 ம் அதி. — மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைசசா அரசரைப பொருநதியொழுகுமாறு. இது, வேநதவாமபண்புடைமையென மேலே வேணடபபடடமையின, தூதினபின வைக்கப்பட்டது.

௬௯௧. அகலா தணுகாது தீககாயவார் போல்க
இகலவேநதாச சோநதொழுகு வாா. க

இ-ள். இகல வேநதாச சோநது ஒழுகுவாா — மாறுபடுதலையுடைய அரசரைச் சோநதொழுகும அமைசசா—அகலாது அணுகாது தீககாயவாா போல்க—அவரை மிகநீஙகுவதும மிகசசெறிவதுஞசெயயாது தீக்காயவாாபோல இடைநிலததிலே நிறக. எ-று.

கடிதின வெருளுநதனமையயொனபது தோனற, இகலவேநதொனரூா. மிக வகலிற பயன கொடாது மிகவணுகின அவமதிபபறறித தெறும வேநதாககு, மிகவகலிற குளிா நீககாது மிகவணுகிற சுடுவதாயதீயோடுஒளதாய தொழிலுவமம பெறபபட்டது. (க)

சுகூ௨. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மனனிய வாககந் தரும. ௨

இ-ள். மனனா விழைப விழையாமை— தமமாற சேரபபட்ட மன்னர் விரும்புவனவறறைத தாம விருமபாதொழிதல— மனனரான மனனிய ஆக கம தரும் — அமைசசாககு அவரானே நிலைபெறற செலவததைக கொடுக கும். எ-று.

ஈணடு விழைபவெனறது அவாககுச சிறபபாகவுரியவறறை. அவை நுகர ப்படுவன, ஒபபனை, மேனமையெனறிவை முதலாயின. இவறறை ஒபபிறக் ஞசித தாம விழையாதொழியவே, அவவசசநோககியுவநது அவாதாமே எல லாச்செலவமும் நலகுவரொனபது கருதது. எனவே, அவற்றை விரும்பிற கேடு தருமெனபதாம. (௨)

சுகூங. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல யார்க்கு மரிது. ங

இ-ள. போறறின் அரியவை போறறல—அமைசசா தமமைக காக்கக் கரு தின அரியபிழைகள தங்கணவாராமற காக்க,—கடிததபின தேறறுதல யாா ககும அரிது—அவறறை வநதனவாகக கேட்டு அவவரசா ஐயுறறுழிஅவரைப பினதெளிவித்தல யாவாககுமரிதாகலான. எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவராறபொறுத்தறகரிய அறைபோதல, உரிமையொடு மருவல, அருமபொருள வெளவலெனறிவை முதலாயின. அவறறைக காத்தலா வது ஒருவன சொலலியககால தகுமோவெனறையுறாது தகாதெனறே அவர் துணியவொழுகல. ஒருவா தமுறறெளிவிததாலும கடனகொனடானறோனறப பொருடோனறுமாறுபோலக கணடுழியெலலாம அவை நினைககபபடுதலின, யாாககுமரிதெனறூா. இவைமூனறுபாட்டானும அது பொதுவகைபாற கூறப

சுகூச. செவிசசொலலுஞ சோந்த நகையு மவிததொழுக
லானற பெரியா ரகதது. ச

இ-ள். ஆனற பெரியாரகதது— அமைந்தவரசரைச் சோந்தால்,— செவிச சொலலும சோநத நகையும அவிதது ஒழுகல—அவாகாண ஒருவனசெவிகக டசொலலுதலையும ஒருவனமுகநோககி நகுதலையுந் தவிாநதொழுதக. எ-று.

சோதல பிறனொடு சோதல. செயதொழுகின, நஙகுறறங கணடு செயதன வாகக கொளவரெனபது கருதது. (ச)

சுகூரு. எபபொருளுந் மோரார தொடராாமற றபபொருளை
விடடககாற கேடக மறை. ரு

இ-ள். மறை—அரசனுககுப பிறரோடு மறை நிகழவுழி— எபபொருளும ஓரார—யாதொருபொருளையுஞ செவிகொடுததுக கேளாது,— தொடரார— அவனை முடுகி வினவுவதுஞ செயயாது,— அபபொருளை விடடககால கேடக —அமமறைபபொருளை அவனறானே அடககாது சொலலியககாற கேடக. எ-று.

ஓாதறகேறகுமபொருளாயினுமெனபாா, எபபொருளுமெனறாா. மறறு வினை மாறறினகண வநதது. (ரு)

சுகூசு. குறிபபறிநது காலங கருதி வெறுபபில
வேணடுப வேடபச சொலல. சு

இ-ள். குறிபபு அறிநது— அரசறகுக காரியஞசொலலுஙகால அபபொழுது நிகழகினற அவனகுறிபபினையறிநது,— காலம கருதி— சொலலுதறகேறற காலததையும நோககி,—வெறுபபு இல வேணடுப வேடபச சொலல — வெறுபபிலவுமாய வேணடுவனவுமாய காரியஙகளை அவனமனம விரும்புமவகை சொலலுக. எ-று.

குறிபபுக் காரியததினகணணறிக காம வெகுளியுளளிட்டவறறினிகழ்வுழியும் அதறகேலாக்காலததுஞ சொல்லுதல பயனினறாகலின குறிபபறிநதுகாலங்கருதியெனறும, அவனுடமபடாதன முடிவுபோகாமையின வெறுபபிலவெனறும, பயனில்லவும பயனசுருஙகியவுஞ செயதலவேணடாமையின வேணடுபவென்றும, அவறறை இனியவாயச சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொறகளாற சொலலுகவெனபாா வேடபசசொலலெனறுஙகூறினாா. (சு)

௬௬எ. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங் கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். எ

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன் பெரியனவுமாய அரசன் விரும்புவனவுமாய காரியங்களை அவன் கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞான்றும் வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞான்றும் பயனில்லாயவற்றைத் தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் மறுதலைச்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையானவருதலின் வினையென்றும்,வறுமைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

௬௬அ. இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற வொளியோ டொழுகப் படும். அ

இ-ள். இளையர் இன முறையர் என்று இகழார்— இவர் எம்மினிளையரென்றும் எமக்கின்ன முறையினையுடையரென்றும் அரசரையவமதியாது,—நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும்—அவர்மாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல்செயப்படும். எ-று.

ஒளி உறங்காநிற்கவுந் தாமுலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை. அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவர் கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுகுதல். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்டவிளமையும் முறையும்பற்றி இகழ்வராயின், தாமும் போக்கப்படுவரென்பது கருத்து. (அ)

௬௬௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார் துளக்கற்ற காட்சி யவர். ௯

இ-ள். கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக்கொள்ளாத செய்யார்—அரசனலையாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருதி அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார்— துளக்கு அற்ற காட்சியவர்— நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். எ-று.

கொள்ளாதன செய்தழிவெய்துவார் கொளப்பாட்டிற்குப் பின்றம்மை வேறொருவராகக் கருதுவராகலின்,முன்னையராகவே கருதியஞ்சியொழுகுவாரைத

எ00. பழைய மெனககருதிப பண்பல்ல செயயுங
கெழுதகைமை கேடு தரும. க0

இ-ள். பழையம எனக் கருதிப பணபு அலல செயயும கெழுதகைமை— அரசனுககு யாம பழையமெனக கருதித் தமககியல்பலலாதவறறைச் செய யுமுரிமை— கேடு தரும்— அமைசசாககுக் கேட்டினைப பயககும். எ-று.

அவன் பொருது செறுமபொழுதின அபபழைமைநோககிக் கணணோடாது உயிரைவெளவுதலான,அவனவேணடாதன செயதறகேதுவாய கெழுதகைமை கேடுதருமெனறா. இவைமூனறுபாட்டானும பொறுபபொனறு அரசா வெறு பபன செயயறகவெனபது கூறபபட்டது. (க0)

எக ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா கருதியவதனை அவா கூறாமலறிதல். இது, மனனரைச சேர்ந்தொழுகற்கு இனறியமையாதாகலின, அதனபின் வைககபபட்டது.

எ0க. கூறாமை நோககிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக கணி. க

இ-ள். குறிபபுக கூறாமை நோக்கி அறிவான்—அரசனுற் குறிதத கருமத்தை அவன கூறவேண்டாவகை அவனமுகமானுங கண்ணானுநோககி அறியுமமைச்சன— எஞ்ஞானறும மாறா நீா வையககு அணி— எஞ்ஞான்றும வறறாத நீராறசூழப்பட்ட வையததுளளாாககு ஓராபரணமாம. எ-று.

ஒட்பமுடையனுய எலலாாக்கும் அழகுசெயதலான, வையககணியென்றாா். குறிபபும வையமும் ஆகுபெயா. வையததிறகெனபது விகாரபபட்டுநின்றது.

எ0உ. ஐயப் படாஅு தகதத துணாவானைத
தெயவததோ டொபபக கொளல. உ

இ-ள. அகத்தது ஐயபபடாது உணாவானை—ஒருவனமனத்தினகணிகழவதனை ஐயபபடாது ஒருதலையாகவுணரவலலானை — தெயவததோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனேயாயினும், தெயவததோடொபப நனகுமதிகக. எ-று.

உடம்புமுதலியவறறுன ஒவவாறுயினும பிறாகினைததுணருநதெயவததன்

மையுடைமையின, தெயவததோடொபபவெனருர். (உ)

எ0௩. குறிப்பிற குறிபபுணா வாரை யுறுப்பினுள
யாது கொடுததுங கொளல. ௩

இ-ள. குறிபபின குறிபபு உணாவாரை—தமகுறிபபு நிகழுமாறறிநது அத றை பிறாகுறிபபறியுநதனமையாரை, — உறுபபினுள யாது கொடுத்தும கொளல—அரசா தமமுறுபபுககளுள அவா வேணடுவதொனறனைக கொடுத தாயினும், தமககுத் துணையாகக் கொளக. எ-று.

உணணிகழுநெறி யாவாக்குமொததலின, பிறாகுறிபபறிதறகுத தமகுறிப்புக் கருவியாயிறறு. உறுபபுககளாவன பொருளும நாடும யானைகுதிரைகளும முதலிய புறததுறுபபுககள. இதறகுப பிறா முககுறிபபானே அவர்மனககு றிபபுணாவாரையெனறுரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாடடானுங் குறிபபறி வாரது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௩)

எ0௪. குறித்தது கூறுமைக கொள்வாரோ டேனை
யுறுபபோ ரனையரால வேறு. ௪

இ-ள். குறித்தது கூறுமைக் கொளவாரோடு—ஒருவன் மனததுக கருதிப வதனை அவனகூறவேண்டாமல அறியவல்லாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓரனை யா—மறறைமாட்டாதா உறுபபாலொருதனமையராகவொபபாராயினும,— வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொளளாதாரெனபதூஉம் ஆயினுமெனபதூஉம அவாயநிலையான வநதன. சிறநதவறிவினமையின, விலங்கெனனுங்கருததான வேறெனமுா. (௪)

எ0௫. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ௫

இ-ள. குறிபபின குறிபபு உணராவாயின்— குறித்தது காணவல்ல தங்கா ட்சியாற பிறாகுறிபபினையுணரமாட்டாவாயின,— உறுபபினுள் கண என்ன பயததவோ—ஒருவனுறுபபுககளுட சிறநதகணகள வேறெனனபயனைச் செய்

வன்| எ-று.

முதறகட் குறிபபு ஆகுபெயா. குறிபபறிதறகட் டுணையாதறசிறபபுப்பற்றி உயிர துணாவு கணமேலேறறபபடடது. அககணகளாற பயனிலலையெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானுங குறிபபறியாரதிறபு கூறபபடடது. (ரு)

எ0சு. அடுததது காடடும பளிஙகுபோ னெஞசங
கடுததது காடடு முகம. சு

இ-ள். அடுத்தது காடடும பளிஙகுபோல—தனனையடுத்தபொருளது நிறத தைத தானே கொணடுகாடடும பளிஙகுபோல— நெஞசங கடுததது முகம காடடும—ஒருவனெஞசததது மிககதனை அவனமுகந தானேகொணடு காடடும். எ-று.

அடுததததெனபது ஆகுபெயா. கடுததததெனபது கடியெனனுமுரிச்சொலடி யாயவந்த தொழிறபெயா. உவமை ஒருபொருள பிறிதொருபொருளினபணடைக கொணடு தோறறுதலாகிய தொழிலபறறி வநதது. (சு)

எ0எ. முகததின முதுககுறைநத துணடோ வுவபபினுங
காயினுந தானமுந் துறும. எ

இ-ள். உவபபினும காயினும தான முந்துறும—உயிா ஒருவனையுவததலானும காயதலானுமுறின, தானறிந்து அவறறினகண அதனினமுறபடடுநிறகுமாக லான,— முகததின முதுககுறைநதது உணடோ—முகமபோல அறிவுமிக்கது பிறிதுணடோ இலலை. எ-று.

உயிாககே அறிவுளளது ஐமபூதஙகளானியனற முகததிறகிலலையெனபாரை நோககி, உயிரது கருததறிநது அஃதுவககுறின மலாதலுங காயவுறிறகருகி யும வரலான, உணடென மறுபபாாபோனறு, குறிபபறிதறகுக கருவி கூறிய வாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிறக வமையு மகநோககி
யுறற துணாவாாப பெறின. அ

இ-ள். அகம நோககி உறறது உணாவாாப பெறின — குறையுறுவானும தனமனததைக குறிபபானறிநது தானுறறவதனைத தீர்பபாரைப பெறின,— முகம நோககி நிறக அமையும—அவா தனமுகம நோககுமவகை தானும அவ ாமுகநோககி அவவெலலைககணிறகவமையும. எ-று.

உணாவாரொனக காரியநதைக காரணமாக்கிக கூறினா. அவவெலலையைக் கடநது சொலலுமாயின இருவாககுஞ சிறுமையாமாகலின், அது வேணடாவெ னபதாம. குறையுறுவானியலபு கூறுவாாபோனறு கருவி கூறியவாறு. இவை

மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0கூ. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். கூ

இ-ள். கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப் பெறின் — வேந்தர் தந்நோக்கு வேறுபாட்டினுண்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின், — பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் — அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த பகைமையையும் ஏனைக்கேண்மையையும் வேற்றுவேந்தர் சொல்லிற்றிலராயினும் அவர் கண்களே சொல்லும். எ-று.

இறுதிக்கட்கண் ஆகுபெயர். நோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணர்தல் அவற்றை அவ்வக்குறிகளானறிதல். (கூ)

எக0. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்ல தில்லை பிற. க0

இ-ள். நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும் கோல் — யாம் நுண்ணறிவுடையேமென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசர்கருத்தினையளக்குங் கோலாவது — காணுங்கால் கண்ணல்லது பிற இல்லை — ஆராயுமிடத்து அவர்கண்ணல்லது பிறவில்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர்கருத்தளக்குமளவைகள் பல, அவையெல்லாம் முன்னறிந்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத்தொடு கலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினார். இனி அலகைக்குங்கோலென்று பாடமோதி, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசரலகைக்குங்கோலாவது கண்ணென்னவுணர்த்து, தன்வெகுளிநோக்கால் அவர் வெகுட்டற்குறிப்பறிகவென்பது கருத்தாக்குவாருமுளர். இவ்விரண்டுபாட்டானும் நுண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எஉ ம் அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையினியல்பையறிதல். காரியஞ்சொல்லுங்கால் அவன்குறிப்பறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொலலுக சொலலின்
றொகையறிந்த தூயமை யவா. க

இ-ள. சொலலின தொகை அறிநத தூயமையவா — சொலலின குழுவினை யறிநத தூயமையினையுடையாா — அவை அறிநது ஆராயநது சொலலுக— தாமொனறுசொலலுங்கால அபபொழுதையவையினையறிநது ஆராயநது சொலலுக. எ—று.

சொலலினகுழுவெனவே, செஞ்சொல, இலககணசசொல, குறிபபுசசொல லென்னும மூவகைசசொலலுமடஙகின.* தூயமை அவறறுள தமககாகாதன வொழிதது ஆவன கோடல. அவையெனறது ஈணடுதனளவை. அது மிகுதி, ஒபபு, தாழவென மூவகைதது. அறிதல தமமொடு தூககியறிதல. ஆராயதல இவவவைககடசொலலுங்காரியம இது, சொலலுமாறிது, சொனனால அதன் முடிவிதுவெனறு இவையுளளிட்டனவாராயதல. (க)

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொலலெனபனவறறை முறையே வடநூலாா அபிதை, இலககணை, வியஞசனாவிருததியெனபா.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொலலி
னடைதெரிநத நனமை யவா.

இ-ள். சொலலின நடை தெரிநத நனமையவா — சொறகளினடையினை ஆராயநதறிநத நனமையினையுடையார்—இடை தெரிநது நன்கு உணர்நது சொலலுக — அவைககண ஒனறுசொலலுஙகால அதனசெவவியையாராயநதறிநது வழுபபடாமல மிகவுநதெளிநதுசொலலுக. எ—று.

சொறகளினடையாவது அமமூவகைச சொலலுமசெமபொருள், இலக்கணபபொருள, குறிபபுபபொருளௌனனும் பொருளகளைப பயககுமாறு. செவவி கேட்டறகண விருபபுடைமை. வழு சொலவழுவும பொருளவழுவும. இவையிரண்டுபாட்டானும ஒனறுசொலலுஙகால அவையறிநதே சொலலவேண்டுமெனபது கூறபபடடது. (உ)

எகங. அவையறியார் சொல்லனமேற கொள்பவா சொலலின

இ-ள. அவை அறியா சொலலல மேறகொளபவா சொலலின வகை அறியா—அவையினதளவையறியாது ஒனறு சொலலுதலைத தமமேறகோளவாா அசசொலலுதலினகூறுபாடும அறியாா,— வலலதூஉம இல— கறறு வலலலையும அவாககிலலை. எ-று.

அமமூவகைசசொறகளால வருஞ சொலலுதலவகைமை கேட்பாாதுணாவு வகைமைபறறி வருதலாற சொலலினவகையறியாரொனறும, இஃதறியா யாதுமறியாரொனறு எலலாராலுமிகழபபடுதலின வலலதூஉமிலலெனறுங கூறினாா. இதனால அவையறியாககால வருங்குறறங கூறபபட்டது. (ரு)

எகசா. ஒளியாாமுன் னொளளிய ராதல வெளியார்முன
வான்சுதை வண்ணங கொளல. சா

இ-ள. ஒளியாாமுன ஒளளியா ஆதல— அறிவாலொளளியாா அவைக்கட்டாமுமொளளியராக,— வெளியாாமுன வானசுதை வணணம கொளல— ஏனைவெளளைகளவைககட் டாமும வாலியசுதையினிறத்தைக கொளக. எ-று.

ஒளளியாரொனறது மிககாரையும ஒததாரையும. அது விகாரத்தால ஒளியாரென நின்றது. ஒள்ளியராதல தநூலறிவுஞ சொலவனமையுநதோனற விரித்தல. அவையறியாத புலலரை வெளியாரொனறது, வயிரமினமரததை வெளிறென்னும வழககுபபறறி. அவா மதிக்குமவகை அவரினும வெணமையுடையராகவென்பாா, வானசுதைவணணஙகொளலெனறாா. அவையளவறிநதாா செய்யுநதிறம இதனாறறொகுததுககூறபபட்டது. முனனா விரிததுக் கூறுப.

எகரு. நன்றென்ற வறறுளளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச செறிவு. ரு

இ-ள. நன்று எனறவற்றுள்ளும் நன்றே—ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டகுணஙகளெலலாவறறுள்ளும் நனறே—முதுவருள் முநது கிளவாச செறிவு—தமமின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றனைச சொலலாதவடக்கம். எ-று.

தற்குறைவும் அவாமிகுதியும முநதுகிளநதாறபடுமிழுக்கும் கிளவாக்காலெ யத தன்மையும அறிநதேயடங்கினமையின, அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவ றறுள்ளுநனறெனறா. முனகிளததலையே விலககினமையின், உடனகிளத்தலும் பினகிளத்தலுமாமென்பது பெறறும. இதனுன மிககாரவைக்கட்செய்யுந்திறங் கூறபபட்டது. (ரு).

எகசு. ஆறறி னிலைதளாநத றறே வியன்புல
மேறறுணாவாா முனன ரிழுககு. சு

இ-ள். ஆறறின நிலை தளாநதறறு—வீடெயதறபொருட்டு நனனெறிக்கணின முனெருவன அநநெறியினினறும நிலை தளாநது வீழநதாலொக்கும்— வியன் புலம ஏறறு உணாவாாமுன்னா இழுககு—அகனற நூறபொருளகளையுட்கொ ணடு அவறறினமெயமமையுணரவலலாரவைக்கண வலலாருெருவன் சொல விழுக்குபபடுதல. எ-று.

நிலைதளாநது வீழ்தல உரனென்னுந தோட்டியானறைாநதுஙகாத்தொழுகி யான பினனிழுககிக கூடாவொழுககததனுதல. பயனிழததலேயனறி இகழவும படுமெனபதாம. இதனுன் அதனகணிழுககிடவழிபபடுஙகுறறங கூறபபட்டது.

எகள கறறறிநதாா கலவி விளஙகுங கசடறச
சொறறெரிதல வலலா ரகதது. எ

இ-ள. கசடு அறச சொறறெரிதல வலலாரகதது— வழுபபடாமற சொறக ளையாராயதலவலலாரவைககட்சொலலின,— கறறு அறிநதாா கலவி விளங் குமு — பலநூலகளையுஙகறறு அவறறினுய பயனையறிநதாரது கலவி யாவாக கும விளஙகித்தோன்றும். எ-று.

சொலலினெனபது அவாயநிலையான வநதது. ஆணடேசொலகவென்பதாம.

எகஅ. உணாவ துடையாாமுற சொலலல வளாவதன்
பாததியு ளீாசொரிந தறறு. அ

இ-ள. உணாவது உடையாாமுன சொலலல—பிறருணாததலினறிப பொரு ளகளைத தாமேயுணரவலல அறிவினையுடையாரவைககட கறறா ஒனறனைச சொலலுதல—வளாவதன பாததியுள நீா சொரிநதறறு—தானே வளாவதொரு பயிா நினற பாததிககண நீரினைச சொரிநதாறபோலும. எ-று.

தானேயும வளாதறகுரிய கலவி மிக வளருமெனபதாம. இவையிரணடுபா டடானும ஒததாரவைக்கண் எவவழியுஞசொலலுகவெனபது கூறபபட்டது.

எகக. புலலவையுட பொசசாந்துஞ சொலலற்க நலலவையு
ணன்கு செலசசொல்லு வாா. கூ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார்—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லபொருள்களை அவர்மனங்கொள்ளச் சொல்லுதற்குரியார் —— புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க—அவையறியாத புல்லரிருந்தவவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ்சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லின, தம்மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறியாமையயற்ற புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டவைக்குமாகாவென்பது கருதிப பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கவென்றார். (௯)

எ௨0. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். ௧0

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மினத்தரல்லாதாரவைக்கண் ஒன்றனையுஞ்சொல்லற்க,—அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்று—சொல்லின், அது தூயதல்லாத முற்றத்தினகணுக்க அமிழ்தினையொக்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் முன்னின்று பின்னெதிர்மறை யல்விகுதியோடு கூடி "மகனெனல" என்பதுபோனின்றது. சொல்லின அது வெனபன அவாய்நிலையான வந்தன. பிறரெல்லாங் கொளலென்பதனைத் தொழிற்பெயராக்கியுரைத்தார், அவர் அத்தொழில அமிழ்தென்னும பொருளுவமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். சாவாமருந்தாதலறிந்து நுகர்வாரகையினும்படாது அவவங்கணத்துக்குமியைபின்றிகெட்டவாறு தோன்ற, உக்க வமிழ்தென்றார். அசசொற்பயனில்சொல்லாமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டு பாட்டானும் தாழ்ந்தாரவைக்கண் ஒருவழியுஞ்சொல்லற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

எ௩ ம அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும.

எ௨௧. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்

றொகையறிந்த தூய்மை யவர். க

இ-ள். வகை அறிந்து வல்லவை வாய்சோரார்—கற்றுவல்லவவை, அல்லா வவையென்னும் அவைவகையினையறிந்து வல்லவவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அச்சத்தான் வழுப்படச்சொல்லார்—சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்மையவர்—சொல்லின்றொகையெல்லாமறிந்த தூய்மையினையுடையார். எ-று.

இருந்தாரது வன்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. வல்லவையென்பதற்குத் தாங்கற்றுவல்ல நூற்பொருள்களையென்றுரைப்பாருமுளர். அச்சத்தானென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. சொல்லின்றொகை, தூய்மையென்பனவற்றிற்கு மேலுரைத்தாங்குரைக்க. (க)

எஉஉ. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். உ

இ-ள். கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவார்—கற்றாரெல்லாரினும் இவர் நன்குகற்றாரென்று உலகத்தாரால் சொல்லப்படுவார்—கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளும் வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழப்படுவாரும் அவரென்பதாம். (உ)

எஉ௩. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ௩

இ-ள். பகையகத்துச் சாவார் எளியர்—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ வல்லார் உலகத்துப் பலர்,—அவையகத்து அஞ்சாதவர் அரியர் — அவையிடையஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லார் சிலர். எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரென்பதனோடுங்கூட்டி, அதனாற் சொல்லவல்லாரென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாதார் சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (௩)

எஉ௪. கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லி—பலநூல்களையுங்கற்றாரவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொளுமாற்றாற் சொல்லி—தாம் கற்ற மிக்க

மிககாருள கொளல—அவறறின் மிககபொருளகளை அமமிககககறறுரிடததறிந துகொளக. எ-று.

எலலாம ஒருவாககுக் கறறல கூடாமையின வேறுவேறுய கலவியுடையார் பலரிருநத அவைககட டாஙகறறவறறை அவாககேறபச சொலலுக, சொல லவே, அவரும அவையெலலாஞசொலலுவராகலான, ஏனைககறகபபெறுதன கேட்டறியலாமெனபதாயிறறு. இதனுல அதனதொருசாாபயனகூறபபட்டது.

எஉடு. ஆறறி னளவறிநது கறக வவையஞசா
மாறறங கொடுததற பொருட்டு. டு

இ-ள். ஆறறின அளவு அறிநது கறக— சொலலிலககணநெறியானே அள வைநூல அமைசசா உடபடடுக கறக,—அவை அஞசா மாறறம கொடுதத றபொருட்டு — வேறறுவேநதரவையிடையஞசாது அவா சொலலிய சொறகு உததரஞசொலலுதறபொருட்டு. எ-று.

அளவைநூல சொனனூல கற்றே கறகவேணடுதலின, அதறகஃதாறெனப் பட்டது. அளககுங கருவியை அளவெனரு, ஆருபெயரான. அவாசொலலை வெலலுதொருசொற சொலலலாவது நியாயதது வாத செறப விதணடைகளும் சல சாதிகளும முதலிய கறறுாககேயாகலின, அவறறைப பிழையாமற கறக வெனபதாம. இதனுல அதனகாரணங கூறபபட்டது. (டு)

எஉசு. வாளொடென் வனகண்ண ரலலாாககு நூலொடெ
னுணணவை யஞசு பவாககு. சு

இ-ள். வனகணண ரல்லாககு வாளொடு என—வனகணமையுடையரலலா தாாககுவாளோடெனனவியைபுணடு,—நுணணவை அஞசுபவாககு நூலொடு என—அதுபோல நுணணியாரதவையையஞசுவாாககு நூலோடெனனவியை புணடு எ-று.

இருநதாரது நுணமை அவைமேலேறறபபட்டது. நூறகுரியரலலரென்ப தாம. (சு)

எஉஎ. பகையகத்துப பேடிகை யொள்வா ளவையகத
தஞசு மவன்கறற நூல். எ

உகை எரு ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஒளவாள்— எதியபபடும பகைநடுவண அதனையஞசும பேடி பிடிதத கூர்வாளையொக்கும்— அவையகத்து அஞசும

வன் கற்ற நூல்—சொல்லப்படும் அவைநடுவண அதனையஞ்சுமவன கறறநூல். எ-று.

பேடி பெணணியலபுமிக்கு ஆணியலபுமுடையவள. களமும் வாய்ததத தானும நனருயிருநததேயாயினும் பிடிததவள்குறறததால் வாள சிறபபினரு யினறபோல, அவையும வாயததத தானும நன்ருயிருநததேயாயினுங கறற் வனகுற்றத்தால் நூல் சிறபபின்ருயிறறு. (எ)

எஉஅ. பலலவை கறறும் பயமிலரே நலலவையு
ணன்கு செலசசொலலா தாா. அ

இ-ள். நல்லவையுள் நனகு செலச சொலலாதாா—நல்லாரிருநதவவைக்கண நல்லசொறபொருளகளைத தமமசசததான அவாக்கேறகச சொலலமாட்டாதாா — பலலவை கறறும பயம இலரே— பலநூலகளைக கறருராயினும உலகிற்குப பயன்படுதலிலா. எ-று.

அறிவாாமுறசொலலாமையிற கலவியினுணமையறிவாரிலலையெனபதாம். இனிப் பயமிலரெனபதறகுக கலவிப்பயனுடையரலலரெனறுரைபபாருமுளா.

எஉகூ. கலலா தவரிற கடையெனப கறறறிநது
நலலா ரவையஞசு வாா. கூ

இ-ள். கறறு அறிநதும நல்லாா அவை அஞசுவாா—நூலகளைக் கறறுவைததும அவறறுபயனறிநதுவைத்தும நலலாரிருநத அவையினையஞசி ஆணடுச சொலலாதாரை—கல்லாதவரின கடை எனப—உலகததாா கல்லாதவரினுங கடையரெனறு சொலலுவா. எ-று.

அககலவியறிவுகளாற பயனருமுமெயதாது பிறரையெயதுவிப்பதுஞ்செய யாது கலவிததுனபமேயெய்திநிறறலின, கலலாதவரிறகடையென உலகமபழிககுமென்பதாம. (கூ)

எகூ0. உளரெனினு மிலலாரொ டொபபர் களனஞசிக்
கறற செலசசொலலா தார். க0

இ-ள். களன அஞசிக கறற செலச சொலலாதாா— அவைககளத்தையஞ்சித் தாங்கறறவறறை அதறகேறகச சொலலமாட்டாதாா,— உளா எனினும இல்லாரொடு ஒபபா — உயிா வாழுகினருராயினும, உலகததாராலெண்ணபபடாமையின இறநதாரோடொபபா. எ-று.

ஈணடுக களனெனறது ஆணடிருநதாரை. இவையைநதுபாட்டானும் அவை

யஞசுவாரதிழிபு கூறபபட்டது. (௬௦)

அங்கவியலில அமைசசியல் முற்றிறறு.

எச ம அதி. — நாடு.

இனி அவ்வரசனுலும அமைச்சனுலுங் கொண்டியக்கப்படுவதாய ஏனைய ரண்முதலிய அங்கங்கட்கு இனறியமையாச சிறபபிற்ருய நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகினருர்.

எ௩௧. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச
செலவருஞ சேரவது நாடு. ௧

இ-ள். தளளா விளையுளும — குனருத விளையுளைச் செயவோரும் — தக் காரும — அறவோரும் — தாழவு இலாச செலவரும — கேடிலலாத செலவ முடையோரும — சேரவது நாடு — ஒருஙகு வாழவதே நாடாவது. எ-று.

மறறையயாதிணைபபொருளகளோடுஞ சேரதறகுெழிலோடும் இயையாமை யின, விளையுளெனபது உழவாமேனினறது. குனருமை எலலாவுணவுகளும நிறையவுளவாதல. இதனுன வாழவாரகு வறுமையினமை பெறபபட்டது. அறவோா துறநதோா, அநதணாமுதலாயினுா. நறறவஞசெயவாரகடநதவ ஞசெயவாரகருமஃதிடமெனருா பிறரும. இதனுல அழிவினமை பெறபபட டது. கேடிலலாமை வழஙகததொலையாமை செலவா கலததிஞுங காவிஞ் அருமபொருடரும வணிகா. இதனுல அரசனுககும வாழவாரககும பொ(வாயததல பெறபபட்டது. (௧)

எ௩௨. பெருமபொருளாற் பெட்டகக தாகி யருஙகேட்டா
லாறற விளைவது நாடு. ௨

இ-ள. பெருமபொருளால பெட்டககது ஆகி — அளவிறநத பொருளுடை மையாற பிறதேயததாராறும விரும்பததககதாய — அருஙகேட்டால ஆறற விளைவது நாடு — கேடினமையோடு கூடி மிகவிளைவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறபபுப பொருளகளது பனமைமேலும தனிததனி அவறறின மிகுதி மேலும் நினறது. கேடாவது மிகுகபெயல, பெயலினமை, எலி, விட்டில, கிளி,

அரசணமையெனறிவறருன வருவது. "மிககபெய லோமிபெய லினமையெலி விட்டிலஙிளி— யககணர சணமையோ டாறு." இவறறை வடநூலா ரதிக ளெனப. இவறறுள முன்னேயவறறினமை அரசனறததானும, பின்னேயதின மை அவனமறததானும, வரும். இவவினமைகளான மிகவிளேவதாயிறறு.(உ)

எ௩௩. பொறையொருங்கு மேலவருஙகாற ருஙகி யிறைவற
கிறையொருஙகு நோவது நாடு. ௩

இ-ள். பொறை ஒருஙகு மேலவருஙகால தாஙகி—பிறநாடுகள பொறுத்த பாரமெல்லாம ஒருஙகே தனகணவருஙகால அவறறைத தாங்கி — இறைவ றகு இறை ஒருஙகு நோவது நாடு—அதனமேறறனனரசனுககு இறைபபொ ருண்முழுதையும உடம்படடுக கொடுபபதே நாடாவது, எ—று.

பாரஙகள மககடடொகுதியும் ஆனெருமைமுதலிய விலஙகுத்தொகுதியும். தாஙகுதல் அவை தததநதேயத்துப பகை வநதிறுததநதாக, அரசுகோல் கோடி யதாக, உண வினமையானுகத தனகண வநதால் அவவததேயஙகளேப்போல இனிதிருபபச் செயதல். அசசெயலால் இறையைக குறைபடுததாது தானே கொடுபபதென்பார, இறையொருஙகுநோ்வதெனறா. (௩)

உ௩௪ எ௩ ம அதி.— நாடு.

எ௩௪. உறுபசியு மோவாப பிணியுஞ் செறுபகையுஞ
சேரா தியலவது நாடு. ௪

இ-ள். உறு பசியும—மிகக பசியும—ஓவாப பிணியும—நீங்காத நோயும் —செறு பகையும் சேராது—புறததுநினறுவநதழிவுசெயயும பகையுமினறி —இயல்வது நாடு— இனிது நடபபதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும ஆறறவிளேதலானும சேராதாயிறறு. ஓவா பபிணி தீக காற்று மிககுளிர் வெபபங்களும அகரபபடுமவறறது நீமையு மினமையிற சேராதாயிறறு. செறுபகை அரசனுறறலும நிலேபபடையும அட வியும அரணுமுடைமையிற சேராதாயிறறு. (௪)

எ௩௫. பலகுழுவும் பாழ்செயயு முட்பகையும் வேந்தலேக்குங
கொலகுறும்பு மிலலது நாடு. ௫

இ-ள். பல குழுவும் — சஙகேதவயத்தான மாறுபடடுக் கூடும பலகூட டமும்—பாழ செயயும உடபகையும—உடனுறையாகினறே பாழாககச செய்யு முட்பகையும—வேநது அலேககும கொல குறும்புமஇலலது நாடு—அளவுவந

ால் வேந்தணையலைக்கும்கொலவினைக்குறும்பருமில்லாததே நாடாவது. எ-று.
இன் சங்கேதம சாதிபறறியும கடவுளபறறியும பலாகுளதாமொருமை. உட பகை ஆறலைப்பார், களவா, குறளை கூறுவார முதலிய மககளும பனறி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும. உடபகை குறும்பெனபன ஆகுபெயா. இமமூனறும அரசனுலும வாழ்வாராலுங கடியபபட்டு நடபபதே நாடெனபதாம.

எ௩௬. கேடறியாக் கெட்ட விடததும் வளங்குனறா
நாடென்ப நாட்டிற றலை. ௬

இ-ள். கேடு அறியா— பகைவராற கெடுதலறியாததாய— கெட்டவிடததும வளம குன்றா நாடு— அரிதிறகெட்டதாயினும அபபொழுதுந்தனவளங குனறாத நாட்டினை— நாட்டின தலை எனப— எல்லாநாட்டினுந்தலையென்று சொலலுவர் நூலோா. எ-று.

அறியாத குனறாதவெனனும பெயரெச்சங்களினிறுதிநிலைகள விகாரததாற றொககன. கேடறியாமை அரசனாறறலானுங் கடவுட்பூசையறாககளெனறிவறறது செயலானும வரும. வளம ஆகரங்களிறபடுவனவும வயலிருந்தணடலையினும் விளைவனவுமாம. குனறாமை அவை செயயவேண்டாமல இயலபாகவே யுளவாயும முனனீட்டப்பட்டுக்குறைவறுதல. இவையாறுபாட்டாலும நாட்டிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (௬)

எ௩௭. இருபுனலும் வாயந்த மலையும வருபுனலும்
வலலரணு நாட்டிற குறுப்பு. எ

இ-ள். இருபுனலும— கீழநீா மேனீரெனபபட்ட தனகணீரும்—வாயந்த மலையும்—வாயப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும—அதனினின்றும வருவதாய நீரும்— வலலரணும — அழியாத நகரியும — நாட்டிறகு உறுப்பு— நாட்டிறகவயவமாம். எ-று.

ஈண்டுப் புனலெனறது தரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாதறகுரியன அவையேயாகலின. அவறறுள் வானம வறப்

எ௩௭ அதி.— நாடு. ௬௧௫

பினும் வளனுடைமை பெறபபட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தனவளந்தருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழதலுமுடைமைபறறி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயா. இதனை அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (எ)

எஅ௲அ. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. அ

இ-ள். பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து—நோயி ன்மையுஞ் செல்வமும் விளைதல் இன்பம் காவலென்றிவையுடைமையுமாகிய இவ் வைந்தினையும்— நாட்டிற்கு அணி என்ப — நாட்டிற்கழகென்றுசொல்லுவா ரூலோர். எ-று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான் வருவது. செல்வம் மேற்சொல்லியன. இன்பம் விழவும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும், துகாவனவுடைமையானும், நிலநீர்களது நன்மையானும்,வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழ்வது.காவலெனவே அர சன்காவலும் வாழ்வோர்காவலும் அரண்காவலுமடங்கின்.பிறதேயங்களினுள் ளாரும் விழைந்து பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாய அதனழகு இதனாற்கூற பபட்டது. (அ)

எஅ௲கூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. கூ

இ-ள். நாடா வளத்தன நாடு என்ப —தங்கண்வாழ்வார் தேடி வருந்தாமல் அவர்பாற்றானேயடையுஞ் செல்வத்தையுடையவற்றை நூலோர் நாடென்று சொல்லுவர்,—நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல—ஆதலாற் றேடிவருந்தச் செல்வமடைவிக்கும் நாடுகள் நாடாகா! எ-று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மேனின்றது. பொருள்செய்வார்க்குமஃ திடமென்றார் பிறரும். நூலோர்விதிப்பற்றி எதிர்மறைமுகத்தாற்குற்றங்கூறிய வாறு. இவ்வாறன்றி எனப்வென்பதனைப் பின்னுங்கூட்டி இருபொருள்படவுரை ப்பின், அனுவாதமாம். (கூ)

எசௗ. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. ௧௦

இ-ள். வேந்து அமைவு இல்லாத நாடு—வேந்தனோடு மேவுதலில்லாத நாடு —ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே— மேற்சொல்லியகுண ங்களெல்லாவற்றானும் நிறைந்திருந்ததாயினும் அவற்றாற் பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையராதலும் அவன்றான் இவர்மாட்டருளுடையனாதலும் அடங்கின். அவையில்வழி வாழ்வோரின்மை யின், அவற்றாற்பயனின்றாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதன்குற்றங்

எரு ம் அதி. — அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்குறுப்பாயடங்குமாயினும் பகைவராற்றெல்வுவந்தழி அதுதனக்கும அரசனறனக்கும ஏமமாதறசிறப்புப்பறறிப பிறிதோரங்கமாக வோதப்பட்ட அரண இவ்வதிகாரததாறகூறுகின்றா.

எசக. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சிதற
போற்று பவர்க்கும் பொருள். க

இ-ள. ஆறறுபவாக்கும அரண் பொருள—மூவகையாறறலுமுடையராயப பிறர்மேறசெலவாக்கும் அரண சிறநதது,—அஞசித தறபோற்றுபவாககும (அரண) பொருள — அவையினறித தமமேலவருவாககஞசித தனனையேய டைவாக்கும அரண சிறநதது. எ-று.

பிறாமேறசெலலுங்கால உரிமை பொருண்முதலியவறறைப பிறனொருவன வெளவாமல வைததுச செலலவேணடுமாகலானும், அபபெருமை தொலைநதி றுதிவநதழிக கடனகெணுடைகலத்தாாபோனறு ஏமங்காணறிறுவராகலா னும், ஆறறுபவாககும போறறுபவாககும அரண பொருளாயிறறு. அரணில வழி அழியுமபாலராகலின, அவரை முறகூறினா. இதனால அரணினது சிறப புக்கூறபபட்டது. (க)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற
காடு முடைய தரண். உ

இ-ள. மணி நீரும மணணும மலையும அணிநிழறகாடும உடையது அரண —மணிபோலுநிறததினையுடைய நீரும வெளிடைநிலமும மலையும குளிாநத நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணவது. எ-று.

எஞஞான்றும வறறாத நீரெனபாா மணிநீரெனறும, நீருநிழலுமில்லா மரு நிலமெனபாா மணணெனறும், செறிநத காடெனபாா அணிநிழறகாடெனறுங் கூறினா். மதிறபுறததமருநிலமபகைவா அரணபறறுமைபபொருட்டு. நீரரண,

நிலவரண, மலையரண, காட்டரணென இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய இந்நா னகரணுஞ்சூழப்படுவது அரணெனப்படும். (உ)

எசஙு. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல். ங

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு — உயர்ச்சியும் அகலமுந் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை — அரண் என்று உரைக்கும் நூல் — அரணென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அமைவு நூலெனபன ஆகுபெயர். உயர்வு ஏணியெய்தாதது. அகலம் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாந் தலையகலமும். திண்மை கல்லிட்டிகைகளாற்செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அருமை பொறிகளான் அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன "வளைவிற் பொறியு மயிற் செறி நிலையுங்—கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்—பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்— காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்— தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்புங்—கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு—மையவ எடு ம துகி.— அரன். உகள்

வித் துலாமுங் கைபெயர் ஊசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பனையு—மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங்— கோலுங் குந்தமும் வேலுஞ் சூலமும்"* என்றிவை முதலாயின. (ங)

எசச. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண். ச

இ-ள். சிறுகாப்பிற் பேர் இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய் அகன்றவிடத்தையுடைத்தாய—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்—தன்னை வந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணாவது. எ-று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்தவிடங்கள் மலை, காடு, நீர்நிலையென்றிவற்றுள் ஏற்பனவுடைத்தாதலபற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலிவின்றியிருத்தல்பற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழித்துமென்று வரும்பகைவர் வந்துகண்டால் அவ்வூக்கமொழிதல்பற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றுங்கூறினார். (ச)

எசரு. கொளறகரிதாயக கொண்டகூழத் தாகி யகத்தார்
நிலைககெளிதா நீர தரண. ரு

இ-ள். கொளறகு அரிதாய— புறததாராற கோடறகரிதாய — கொண்ட கூழததாகி— உடகொண்ட பலவகையுணவிறறாய— அகததார நிலைக்கு எளி தாம நீரது அரண—அகததாரது போாநிலைககெளிதாய நீர்மையையுடையதே அரணவது. எ-று.

கோடறகருமை இனி கிடஙகுகளானும பொறிகளானும இடஙகொள்ளுதற கருமை. உணவு தலைமைபறறிக கூறினமையின, மறறுள்ள நுகரபபடுவன வுமடஙகின. நிலைககெளிதாநீாமையாவது அகததாா விடடவாயுதமுதலிய புறத தாாமேலெளிதிறசேறலும, அவாவிடடன அகததாாமேறசெலலாமையும், பத ணபபரபபும முதலாயின. (ரு)

எசசு. எலலாப பொருளு முடைததா யிடததுதவு
நலலா ளுடைய தரண். சு

இ-ள். எலலாபபொருளும உடைததாய—அகததோாககு வேண்டுமபொருள களெலலாவற்றையும உளளேயுடைததாய—இடத்து உதவும நலலாள உடை யது அரண்— புறததோராால அழிவெயதுமெலலைசகண அஃதெயதாவ கையு தவிக்காக்கும நலலவீரரையுமுடையதே அரணவது. எ-று.

அரசனமாட்டனபும மானமும மறமுமசோாவினமையும முதலிய நறகுண ஙகளுடைமைபறறி நலலாளெனறாா. (சு)

எசஎ. முறறியு முறறு தெறிநது மறைபபடுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண். எ

இ-ள். முறறியும—புகலொடு போககொழியும்வகை நெருஙகிச்சூழ்ந்தும்— முற்றாது எறிநதும்— அஙஙனஞசூழாது நெகிழநதவிடனோக்கி ஒருமுகமாகப்

---

* சிலபபதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

உஅ

பொருதும்;— அறைப்படுத்தும்,—அகத்தோரை அவாதெளிநதோரைவிட்டுக் கீழறுத்தத திறப்பிததும்—பறறறகு அரியது அரண்— புறததோராறகொள ளுதற்கரியதே அரணவது. எ-று.

இமமூனறுபாயததுளளும முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும், ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. முறறுறறி முற்றி யவரையும பறறுறறிப
பற்றியாா வெலவ தரண. அ

இ-ள். முறறு ஆறறி முறறியவரையும—தானைபபெருமையாற சூழதலவல லராய வநது சூழநத புறததோரையும — பறறியார் பறறு ஆறறி வெலவது அரண—தனனைபபறறியவகததோா தாம பறறியவிடம விடாதே நினறு பொ ருது வெலவதே அரணாவது. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை பறறின்கணணேயாறறியெனவிரியும. பறறு ஆகுபெ யா. வெலவதென உடையாாதொழில அரணமேனினறது. பெருமபடையா னைச சிறுபடையான பொருதது நிறகுநதுணையேயனறி வெலலுமியலபினதெ ன்பதாம. இதறகுப பிறிதுரைபபாருமுளா. இவையேழுபாடடானும அதனி லக்கணஙகூறப்பபடடது. (அ)

எசகூ. முனைமுகதது மாறறலர் சாய வினைமுகதது
வீறெயதி மாணட தரண். கூ

இ-ள. முனைமுகதது மாறறலா சாய வினைமுகத ற வீறு எயதி—போாதொ டஙகினவளவிலே பகைவா கெடுமவணணம அகததோாசெயயும வினைவேறு பாடுகளான வீறுபெறறு—மாணடது அரண—மறறும வேணடுமாடசியையு டையதே அரணாவது. எ-று.

தொடககததிற கெடடாா பினனுஙகூடிபபொருதல கூடாமையின, முனைமு கததுசசாயவெனறாா. வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடஙகியபோரி னையறிநது எயதல, எறிதல, குததுதல, வெடடுதலெனறிவை முதலாயின வினை களுள அதனைச சாயபபன செயதல. மறறுமவேணடுமாடசியெனறது புறத தோரறியாமற புகுதல போதல செயதறகுக கணட சுருஙகைவழி முதலாயி னவுடைமை. (கூ)

எகூ0. எனைமாடசித் தாகியக கண்ணும வினைமாட்சி
யிலலாாக ணிலல தரண. க0

இ-ள. அரண—அரண,—எனைமாடசிதது ஆகியககணணும— மேறசொல லப்படட மாட்சியெலலாமுடைததாயவிடததும,—வினைமாடசி இலலாாகண இலலது—வினைசெயதறகண் மாடசியிலலாதாாமாடடு அவையிலதாம. எ-று.

வாளாவிருததலும அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செயதலுமெலலாம் அடஙக வினைமாடசியிலலாரொனறும, ஏறறவினையையளவறிநதுசெயது காவா க்கால அமமாட்சிகளாற பயனினறியழியுமெனபாா அவையுடைததனறென

முங கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானுங காபபாளாயினறியமையாதென்பது கூறபபட்டது. (௧0)

எ௬ ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

இனிப பெரும்பான்மையும் நாட்டானும அரசனும் ஆக்கவுங் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச செயதலினறிறம இவவதிகாரததாற கூறுகின்றா.

எ௫௧. பொருளல லவரைப பொருளாகச செயயும
பொருளலல திலலை பொருள். ௧

இ-ள். பொருள அலலவரைப பொருளாகச செயயும பொருளலலது—ஒரு பொருளாக மதிககபபடாதாரையும பதிவாராகச செயயவலல பொருளையொழிய—பொருள இலலை—ஒருவனுககுப பொருளாவதிலலை. எ-று.

மதிககபபடாதாா அறிவிலாதாா, இழிகுலததாா. இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. மதிககபபடுவாராகச செயதல அறிவுடையாரும் உயாகுலததாரும அவாபாறசெனறு நிறகப பணணுதல. அதனால ஈட்டபபடுவது அதுவே பிறிதிலலையெனபதாம. (௧)

எ௫௨. இலலாரை யெலலாரு மெளளுவா செலவரை
யெலலாருஞ செயவா சிறபபு. ௨

இ-ள். இலலாரை எலலாரும எளளுவா—எலலாநனமையுமுடையராயினும பொருளிலலாரை யாவருமிகழவா,— செலவரை எலலாரும சிறபபுச செயவா— எலலாததீமையுமுடையராயினும அஃதுடையாரை யாவருமுயரசசெயவா. எ-று.

உயரசசெயதல தாநதாழநது நிறறல. இகழததககணணுந தாழததககண்ணும் பகைவா, நட்டாா, நொதுமலரெனறும் மூவகையாருமொததலின, யாவருமெனறா. பினனுங்கூறியது அதனைவலியுறுததறபொருட்டு. (௨)

எ௫௩. பொருளெனனும பொயயா விளகக மிருளறுககு
மெண்ணிய தேயததுச செனறு. ௩

இ-ள். பொருள எனனும பொயயா விளககம—பொருளெனறு எலலாரா

நுஞசிறபபிககபபடும நநதாவிளககு— எஃணிய தேயததுச செனறு இருள அறுககும—தனனைச செயதவாககு அவா நினைதத தேயததுச் செனறு பகை யெனறுமிருளைக கெடுக்கும. எ—று.

எலலாாககும எருஞானறும நினறியமையாததாய வருநலபறறிப பொய யாவிளககமெனறும, ஏனை விளககோடு இதனிடை வேறறுமைதோனற எணணி யதேயததுச்செனறெனறுங கூறினா. ஏகதேசவுருவகம. இவைமூனறுபாட் டானும் பொருளது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௩)

எடுச. அறனீனு மினபமு மீனுந திறனறிநது
தீதினறி வநத பொருள. ௪

இ-ள. திறன அறிநது தீது இனறி வநத பொருள — செயயுந திறததினை யறிநது அரசன கொடுங்கோனமையிலனுக உளதாயபொருள— அறன ானும இனபமும ானும்— அவனுககு அறததையுங்கொடுககும, இனபததையுங்கொ டுக்கும். எ—று.

செய்யுந்திறம் தான பொருளசெயதறகுரிய நெறி. இலனுகவெனபது இன் றியெனத திரிநதுநினறது. செங்கோலனென்று புகழபபடுதலானும கடவுட்

பூசை தானங்களாற பயனெயதலானும் அறனீனுமெனறும்,நெடுங்காலநின்று துய்க்கபபடுதலான இன்பமுமீனுமெனறுங்கூறினர். அதனுன் அததிறததானீ ட்டுகவென்பதாம். (௪)

எடுரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாககம்
புலலாா புரள விடல. ௫

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள ஆக்கம— தாங்குடி கணமாட்டுச் செயயுமருளோடும் அவா தமமாட்டுச செயயுமனபோடுங்கூடி வாராத பொருளீட்டததை— புலலாா புரள விடல— அரசா பொருநதாது கழியவிடுக. எ—று.

அவறறோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொனறாய் வருதல. அவவாறு 'வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலததுணீாபோலச செயதானையுங்கொணடிறததலின, அதனைப் புலலாரனறெழியாது புரளவிடலெனறுங்கூறினா. (௫)

எடுசு. உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன் ஞென்னார்த
தெறுபொருளும வேந்தன பொருள. சு

இ-ள். உறு பொருளும—உடையாரினன்மபிற ருனேவநதுறற பொருளும — உலகு பொருளும— சுஙகமாகிய பொருளும — தன ஒனனாத தெறு பொருளும — தனபகைவனாத திறையாககொளளுமபொருளும—வேநதன பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருளகள, எ-று.

உறுபொருள வைததாரிறநதுபோக நெடுங்காலம நிலததினகடகிடநது பின கணடெடுததலுஉம், தாயததா பெறுதலுஉமாம. சுஙகம கலததினுங காலி னும் வரும பணடஙகடகிறையாயது. தெறுபொருள தெறுதலான வரும பொருளென விரியும. ஆறிலொனறெழியவும உரியன கூறியவாறு. இவைமூ னறுபாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறபபடடது. (சு)

எடுஎ. அருளென்னு மன்பீன குழவி பொருளென்னுஞ
செலவச செவிலியா லுணடு. எ

இ-ள. அனபு என அருள எனனும குழவி—அனபினலீனப்பட்ட அருளெ னனுங்குழவி— பொருள எனனும செலவச செவிலியால உணடு — பொரு ளெனறு உயாததுசசொலலபபடுஞ்செலவததையுடைய செவிலியான் வளரும. எ-று.

தொடாபுபறறுதே வருததமுறறாமேற செலவதாய அருள தொடாபுபறிச் செல்லுமனபு முதிாநதழி உளதாவதாகலின அதனே அனபீனகுழவியெனறும, அது வறியாாமேறசெலவது அவவறுமை களையவலலாாகாதலிற பொருளை அதறகுச செவிலியெனறும, அஃது உலகிறசெவிலியாபோலாது தானேயெல லாபபொருளுமுதவி வளாத்தலிற செலவசசெவிலியெனறுங் கூறினா. (எ)

எடுஅ. குன்றேறி யானைபபோா கண்டறறுற றன்கைததொன்
றுண்டாகசச் செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன கைதது உணடாக ஒனறு செயவான வினை—தன கையதாகிய பொருளுணடாக ஒருவினையையெடுததுக்கொணடான அதனைச் செயதல— குனறு ஏறி யானைப்போர் கண்டறறு—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப போாக் கணடாலொக்கும். எ-று.

எள ம் அதி.— படைமாட்சி. உ௨௧

ஒன்றென்பது வினையாதலசெயவானென றதனுறபெறறும். குன்றேறியான அச்சமும வருததமுமின்றி நிலததிடை யானையும யானையும பொருபோரைத தானினிதிருநது காணுமதுபோலக கைததுண்டாக வினையை மேறகொண்டா னும அசசமும் வருததமுமின்றி வலலாரையேவித தானினிதிருநது முடிககு மெனபதாம். (அ)

எருகூ. செய்க பொருளைச செறுநா செருககறுக்கு
மெஃகதனிற கூரிய தில. கூ

இ-ள். பொருளைச செயக—தமககொன றுண்டாகக் கருதுவார பொருளை யுண்டாககுக,— செறுநா செருககு அறுக்கும எஃகு— தமபகைவாதருககி னையறுககும் படைக்கலம அதுவாம,— அதனிற கூரியது இல— அதறகது போலக கூரிய படைக்கலம் பிறிதிலலை. எ-று.

அதுவாம அதறகெனபன அவாயநிலையான வநதன. பொருளைச செயயவே பெரும்படையும நடபுமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருககொழிநது தாமே யடஙகுவரெனபாா செறுநாசெருககறுககுமெஃகாமெனறும, ஏனையெஃகுகள அதுபோல அருவபபொருளையறுககமாட்டாமையின அதனிறகூரியதிலலென றுங கூறினா. (கூ)

எகூ0. ஒண்பொருள காழ்பப வியறறியார்க கெண்பொரு
ளேனை யிரணடு மொருஙகு. க0

இ-ள். ஒண்பொருள காழபப இயறறியாாககு—நெறியான வரும் பொருளை இறபப மிகபபடைத்தாாககு—ஏனை இரணடும ஒருஙகு எணபொருள்—மற றையறனுமின்பமும ஒருஙகேயெளியபொருளகளாம. எ-று.

காழததல முதிாதல. பயனகொடுததலலது போகாமையின ஒணபொருளெ னறும, ஏனையிரணடும அதனவிளைவாகலிற ருமேயொருகாலததிலேயுளவா மெனபாா எணபொருளென றுங கூறினா. இவை நான்குபாட்டானும அதனை வரும பயன கூறபபட்டது. (க0)

எஎ ம் அதி.— படைமாட்சி.

இனி அபபொருளினுனவதாய வெலவதாய படை இரணடதிகாரத்தாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகட படைமாட்சி கூறுகினறா. அஃதாவது படை யினது நனமை.

எசுக. உறுபபமைந் தூறஞ்சா வெலபடை வேந்தன்
வெறுககையு ளெலலாந் தலை. க

இ-ள் உறுபபு அமைநது ஊறு அஞசா வெலபடை—யானை முதலிய நான குறுபபானும நிறைநதுபோரினகணூறுபடுதறகஞசாது நினறு பகையை வெல வதாய படை— வேநதன் வெறுக்கையுள எலலாம தலை— அரசனசெல்வ ஙகளெலலாவறறுளளுந தலையாய செலவம. எ-று.

ஈணடுப படையெனறது அநநான்கனறொகுதியை. ஊறஞசியவழி வேறல கூடாமையின ஊறஞ்சாவெனறும், ஒழிநதவஙகடகும் அரசன்றனக்குங் காவலாகலின வெறுககையுளெலலாநதலையென்றுங கூறினர். (க)

உ௰௪ எள ம் அதி— படைமாடசி.

எசுஉ. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொலபடைக கலலா லரிது. உ

இ-ள. தொலைவிடதது உலைவிடதது ஊறு அஞசா வன்கண—தான சிறிதா யவழியும அரசறகுப போரினகணுலைவுவநதால தனமேலுறுவதறகஞசாது நினறு தாஙகும வனகணமை— தொலபடைககலலால அரிது— அவனமு னனோனைத தொடஙகி வரும படைககலலது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறொககது. மூலபபடை, கூலிபபடை, நாடடுப்படை, காடடுபபடை, துணைபபடை, கைபபடையெனனும அறுவகைபபடையுளளுஞசிறபபுடையது மூலபபடையாகலான, அதனை அரசன "வெலபொறியு நாடும விழுபபொருளுந தணணடையுங — கொலகளிறு மாவுங கொடுததளிகக" எனபது குறிப்பெச்சம். இபபடையை வடநூலார மௌலமெனப. (உ)

எ௬௩. ஒலித்தககா லென்னா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். ந

இ-ள. எலிபபகை உவரி ஒலிததககால எனனும— எலியாய பகைதிரணடு கடலபோலவொலிததால நாகததிறகு எனனவேதம வரும! —நாகம் உயிரப பக கெடும—அநநாகமுயிர்ததததுணையானே அதுதானே கெடும. எ-று.

உவமைச்சொற றொககுநினறது. இத்தொழிலுவமததாற திரட்சிபெறறும். வீரரலலாதார பலர திரணடாராததால அதறகு வீரனஞசான அவன் ஙிளாநத துணையானே அவர் தாஙகெடுவரெனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிது

மொழிதலெனனுமலஙகாரம. வீரரலலாதாரபலரினும வீரனொருவனேயாடல் நனறெனபதாம. இவைமூன்றுபாட்டானுமமுறையே அரசனுக்குபபடையேனைய நகஙகளுடசிறநததெனபதூஉம், அததனுளளும மூலபபடை சிறநததென பதூஉம், அததனுளளும் வீரன சிறநதானெனபதூஉங கூறபபட்டன. (௩)

எசுச. அழிவின றறைபோகா தாகி வழிவநத
வனக ணதுவே படை. ௪

இ-ள். அழிவு இனறு— போரினகட்கெடுதலினறி— அறைபோகாதாகி— பகைவராற கீழறுக்கபபடாததாய—வழிவநத வனகணதுவே படை—தொன றுதொட்டுவநத தறுகணமையையுடையதே அரசனுககுப படையாவது. எ-று.

அழிவினமையான மறமானஙகளுடைமையும, அறைபோகாமையான அரச னமாட்டன்புடைமையும, பெறபபட்டன. வழிவநத வனகணமை "கனனின்று னெநன்தகணவன் களபபட்டான—முனனின்று மொயயவிநதானனையா— பினனின்று—கைபோயக கணையுதைபபக் காவலன மேலோடி—யெயபோற கிடநதானென னேறு."† எனபதனுனபிக. குறறியலுகரததின்மேன்னா உடம படுமெயவிகாரததானவநதது. இது வருகினறபாட்டுளளுமொகரும். (௪)

* வெணபாமாலை, தமபைபபடலம,உ.—வெலபொறியு நாடும் விழுப்பொ ருளுந் தணணடையுங—கொல்களிறு மாவுங கொடுததளிததான—பலபுரவி —நனமணித திண்டோ் நயவார் தலைபனிபபப்—பனமணிப பூணன படைககு.

† வெண்பாமாலை, வாகைபபடலம், உஉ.

எஎ ம் அதி.—படைமாட்சி.

எசுரு. கூறறுடன்று மேல்வரினுங கூடி யெதிர்நிற்கு
மாறற லதுவே படை. ௫

இ-ள். கூறறு உடனறு மேலவரினும—கூறறுவனறனே வெகுணடு மேல் வநதாலும— கூடி எதிாநிறகும ஆறறலதுவே படை— நெஞசொதது எதிர் நின்று தாஙகுமாறறலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருநதிலகூறறுகலின, உமமை சிறபபுமமை. மிகபபலா நெஞசொததறகுக் காரணம அரசனமேலனபு. ஆறறல மனவலி. (௫)

எகூசு. மறமான மாணட வழிசசெலவு தேறற
மெனநானகே யேமம படைககு சு

இ-ள். மறம் மானம மாண்ட வழிசசெலவு தேறறம என நானகே—தறு கண்மையும மானமும் முனவீரராயினா சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும அரசனறதேறபபடுதலுமென இநநானகுகுணமுமே— படைககு ஏமம—படைககு அரணாவது எ-று.

இவறறுள முறையே பகைவராக கடிதிறகொனறுநிறறலும, அரசனுககுத் தாழவுவாராமறகாததலும, அழியுநாபுறககொடையிலவாளோசசாமை முதலியவும், அறைபோகாமையுமாகிய செயகைகள பெறபபட்டன. இசசெயகை யாககுப் பகைவா நணுகாராகலின, வேறரண வேண்டாவெனபதாம். (சு)

எகூஎ. தாரதாஙகிச செலவது தானை தலைவநத
போரதாஙகுந தன்மை யறிநது. எ

இ-ள். தலைவநத போா தாஙகும் தனமை அறிநது — மாறறாரால வகுகக பபட்டுத தனமேலவநத படையினபோரை விலக்கும வகுபபறிநது வகுத்துக் கொண்டு—தாா தாஙகிச செலவது தானை—அவாதூசியைத தனமேல வாராமறறுததுத தான அதனமேறசெலவதே படையாவது. எ-று.

படைவகுபபாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுபபிறறுய, வகையானுன் காய, விரியானமுபபதாம. உறுபபேழாவன அரமுதறறேட்டியீறுயின. வகை நானகாவன தண்டம், மண்டலம், சஙகதம, போகமெனவிவை. விரி முபபதாவன தண்டவிரி பதினேழும, மண்டலவிரி இரண்டும, சஙகதவிரியாறும், போகவிரியைநதுமெனவிவை. இவறறின பெயாகளும இலககணமும ஈண்டு ரைபபிறபெருகும, அவையெலலாம் வடநூலகளுடகணடுகொளக. இவைநானகுபாட்டானும படையினதிலககணஙகூறபபட்டது. (எ)

எகூஅ. அடறறகையு மாறறலு மிலலெனினுந் தானை
படைததகையாற பாடு பெறும். அ

இ-ள். தானை— தானை,— அடறறகையும ஆறறலும இல எனினும—பகைமேற் சென்றடுநதறுகணமையும அது தனமேலவநதாற பொறுககுமாறறலும் இலலையாயினும,— படைததகையால பாடு பெறும — தனதோறறப பொலிவானே பெருமையெயதும். எ-று.

இலலெனினுமெனவே, அவறறினதியமையாமை பெறபபட்டது. படைத் தகையெனறது ஒருபெயாமாததிரமாய நின்றது. தோறறபபொலிவாவது அலங்கரிக்கப்பட்ட தோ, யானை, குதிரைகளுடனும பதாகை, கொடி, குடை, பல

லியம், காகளமுதலியவறறுடனும் அணிநது தோன்றுமழகு. பாடு கணடவள விலே பகைவரஞசும பெருமை. (அ)

எசுகூ. சிறுமைபுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மிலலாயின வெலலும படை. சுகூ

இ-ள். சிறுமையும செலலாத துனியும வறுமையும இல்லாயின் — தான றேயநத சிறிதாகலும மனததினினறு நீஙகாத வெறுபபும நலகுரவும தன கசிலலையாயின,— படை வெல்லும — படை பகையை வெலலும. எ-று.

விட்டுபபோதலும நினறது நலகூர்தலும அரசன் பொருளகொடாமையான வருவன. செலலாததுனியாவது மகளிா வெளவல, இளிவரவாயின செயதன முதலியவறறான வருவது. இவையுளவழி அவன்மாட்டனபினறி உறறுபபொ ராமையின, இலலாயின வெலலுமெனறாா. (கூ)

எஎ0. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமகக ளிலவழி யில. ௧0

இ-ள். நிலைமககள சால உடைதது எனினும — போரினகணநிலையுடைய வீரரை மிகவுடைததேயாயினும,—தலைமககள இலவழித தானை இல—தனக் குத தலைவராகிய வீரரிலலாதவழித தானை நிலலாது. எ-று.

படைததலைவா நிலையுடையரனறிப போவாராயிற கானபோரிலலெனப பொராது தானும போமெனபாா, தலைமககளிலவழியிலலெனறாா. இவைமூ னறுபாட்டானும முறையே படைததகையினமையானும, அரசனகொடைத தாழவுகளானும, தலைவரினமையானும, தாழவு கூறபபட்டது. (௧0)

எ௮ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அபபடையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

எஎக. என்னைமுன் னிலலன்மின் றெவ்விா பலரென்னை
முனனினறு கன்னின றவா. ௧

இ-ள். தெவவிா என ஐமுன நினறு கல நினறவா பலா—பகைவீா, இன றிங்கெனறலைவனெதிா போரேறறு நினறு அவனவேலவாய வீழநது பினகல லினகணனே நினறவீரா பலா,— என ஐமுன நிலலனமின— நீவிா அதன கணினறி றமமுடறகணிறறலவேணடின, எனறலைவனெதிா போரேறறுநிறற

லையொழியின. எ-று.

எனனையெனத தனனெடு தொடாபுபடுததுக் கூறினமையின, அவனவேல வாயவீழதலபெறறும. கல நடுகல. "நமபன சிலைவாய நடக்குநகணை மீச்சி லலலா—லமபொன முடிபபூ ணரசமயிலை"* எனப் பதமுகனகூறினாறபோல

* சீவகசிநதாமணி, காநதருவததையாரிலமபகம, ருகள.—பைம்பொற புள கப் பருமக்களி யானை யீடடழு— செமபொ னெடுநதேர்த் தொகைமாககடற றுனை வெளள—நமபன் சிலைவாய நடகுநகணை மிச்சி லல்லா — லமபொன மணிபபூ ணரசமயில யென்று நக்கான.

ஒருவீரன தனமறம அரசனமேலவைததுக கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொ ழி வஞ்சி.* (௪)

எஎ௨. கான முயலெயத வமபினில் யானை
பிழைததவே லேந்த லினிது. ௨

இ-ள். கான முயல எயத அமபினில—கானததினகணேடும் முயலைப பிழை யாமலெயத அமபையேநதலினும்—யானை பிழைதத வேல ஏநதல இனிது—வெளளிடைநின்ற யானையையெறிநது பிழைதத வேலையேநதுதல நன்று.எ-று.

கானமுயலெனறதனுல வெளளிடைநினறவெனபதூம, பிழைத்தவெனறத ஞற பிழையாமலெனபதும,முயறருத் தக எயதவெனறதனுன் யானைககுததக எறிதலும், வருவிககபபடடன. இது வேறறரசனபடையொடு பொருதானேர் வீரன அதுபுறககொடுததததாக காணிப பினனவனறனமேறசெலலலுறறுனது கூறறு. (௨)

எஎ௩. பேராண்மை யென்ப தறுகணெ் னுற்றக்கா
லூராணமை மறறத னெஃகு. ௩

இ-ள். றுகணபோ ஆணமை எனப—பகைவாமேற கணணேடாது செயயும் மறததை நூலோா மிககவாணடனமையெனறு சொல்லுவா,—ஒனறு உறற க்கால ஊராணமை அதன எஃகு(எனப)—அவாககு ஒரு,ாழவு வநததாயிற கணணேடி அது தீாதுககோடறபொருடடு ஊராணமைசெயதலை நூலோர் அதறகுக கூாமையெனறு சொலலுவா. எ-று.

எனபவெனபதுபினனுமியைநது.ஊராணமை உபகாரியாநதனமை. அஃதா

வது இலங்கையாவேந்தன போரிடைத் தனருனைமுழுதமபடத் தமியனயகப் பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அயோத்தியரிறை மேறசெல்லாது இன்றுபோய நாளை நினருனையோடு வாவென விட்டாறபோலவது. இவையிரண்டுபாட்டுந தழிஞ்சி.† (௩)

எஎச. கைவேல களிறறொடு போக்கி வருபவன்
மெயவேல பறியா நகும ௪

இ-ள். கைவேல களிறறொடு போக்கி வருபவன — தனகைப்படையாய வேலைத தனமேலவநத களிறறொடு போக்கி வருகின்ற களிறறுக்கு வேணடித திரிவான—மெய வேல பறியா நகும— தனமாாபினகணினற வேலைககணடு பறிதது மகிழும. எ-று.

களிறறொடு போக்கல களிறறினதுயிரொக கொடுபோமாறு விடுதல. மகிழ்ச்சி தேடியதெபதலான. இதனுட களிறறையலலதெறியானெனபதூஉம, சின மிகுதியான வேலிடைபோழ்நதறிநதிலனெனபதூஉம, பினனும் போரமேல் விருபபினனெனபதூஉம, பெறபபட்டன. தூழிலாட்டு.‡ (௪)

---

* நெடுமொழிவஞ்சியெனபது ஒனனாா படைகெழுமித்—தனனணமை யெடுததுரைததனறு.

† தழிஞ்சியெனபது அழிபவா புறககொடை யயிலவா ளோச்சாக்—கழிதறு கணமை காதலித துரைததனறு.

‡ தூழிலாட்டெனபது களங்கழுமிய படையிரிய— வுளங்கழிநதவேல் பறித்தோசசினறு.

எஎரு. விழிததகண் வேலகொண டெறிய வழித்திமைபபி
னொட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. ரு

இ-ள். விழித்த கண—பகைவரை வெகுணடுநோககிய கண — வேலகொணடு எறிய அழிதது இமைபபின—அவா வேலைககொணடெறிய அஃதாறறுது அநநோக்கையழிதது இமைககுமாயின,— வனகணவாககு ஓட்டு அனறோ— அது வீராககுப புறஙகொடுததலாம. எ-று.

அவவெகுளிநோக்கமீட்டலும போரினக்கணமீட்சியெனககருதி அதுவுஞசெயயாரெனபதாம். (ரு)

எஎகூ. விழுப்புண படாதநா ளெலலாம வழுககினுள
.வைககுந்தன ழுளை யெடுத்து. கூ

இ-ள். தன நாளை எடுத்து — தனககுச சென்ற நாளகளையெடுத்தெண்ணி, —விழுபபுண படாத நாளெல்லாம் வழுககினுள வைக்கும்—அவறறுள விழுபபுணபடாத நாளகளையெல்லாம பயனபடாது கழிநதநாளுளளே வைககும வீரன. எ-று.

விழுபபுண முகத்தினும மாாபினும படடபுண. போாபெறறிருககவும அது பெருத நாளகளோடுங்கூட்டுமெனபதாம். இவைமூனறுபாட்டானும ஊறறுசாமை கூறபபடடது. (கூ)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேணடா வுயிராா
கழலயாபபுக காரிகை நீாதது எ

இ-ள். சுழலும இசைவேணடி வேணடா உயிராா—அறககததுந் தமமொடு செல்லாது வையததைச சூழநது நிறகும புகழை வேணடி உயிாவாழுதலை வேணடாத வீரா—கழல யாபபுக காரிகை நீாதது—கழலகட்டுதல அலஙகார நீாமையையுடைத்து. எ-று.

வையததைச சூழுமெனவே, அதன பெருமை பெறறும். செயபபடுபொருள வருவிககபபடடது. சூழதல அகநநிடல அறககமும புகழும எளிதினெயதுவ ராகலின, ஆபரணமாவது அதுவேயெனபதாம். (எ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞசா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞசீா குன்ற லிலா அ

இ-ள். உறின உயிா அஞசா மறவா—போாபெறின தமமுயிாபபொருட்டஞசாது அதன மேறசெலலும வீரா—இறைவன செறினும சீா குனறல இலா—தம்மிறைவன அது வேணடாவென றுமுனியினும அவவீரமிகுதி குனறாா.எ-று.

போாபெறறியாமையின, அது பெறறல அரசனறடுபபினும நிலலாரென பதாம். பிறரும "போாஎளிற புகலும புனைகழன மறவா" எனறும "புடபகத—தேவ ருகவிற சாவேம யாமென— நீஙகா மறவா வீஙகுதோள் புடைப்ப" எனறுங கூறினாா. (அ)

எஎகூ. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுககிற பவர். கூ

இ-ள். இழைததது இகவாமைச் சாவாரை— தாஙகூறின வஞ்சினந்தபபா

மற்பொருட்டுச் சென்று சாவல்ல வீரரை — பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர் யார் — அது தப்பியவாறு சொல்லியெள்ளுதற்குரியார் யாவர் எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகக்கடவேனென்று தான் வகுத்தல். சொல்லியென்பது ஆவாய்நிலையான் வந்தது. வருசின முடிப்பான் புகற்கு முன்னே சாவின் தொலைவின்மையின், அது முடித்தாராயினெனச் சாற்றுச் சிறப்புக் கூறியவாறு. (௯)

௭௮0. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து. ௧0

இ-ள். புரந்தார் கண்ணீர் மல்கச் சாகிற்பின் — தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைந்து ஆண்டவரசர் கண்கள் நீர் மல்குமவகை போரின்கட் சாவப்பெறின், — சாக்காடு இரந்து கோட்டக்கது உடைத்து — அச்சாக்காடு இரந்தாயினுங் கொள்ளுந் தகுதியுடைத்து. எ-று.

மல்குதலாற்ப இடைப்பட நிகழ்பொருள்வரெழுதல் இடைநின்றமேனின்றது. இனையது இல்லிடைச் சாதல் விரியாம் பழிப்போப்பனென்பதயின், அது தவிர்ந்ததாற வகைக்குமெய்யந்த சாவல் இரந்துகோட்டக்க துடைத்தென்றார். இவை நான்கு பாட்டானும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது. (௧0)

௭௯ ம் அதி.— நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசர்க்கு வினையிடத்து உதவுவதாய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் விதிமுகத்தானும் பண்பினைத் — தகாமை எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுவானெடுத்து, அவற்றுள் முகவதிகாரமாகிய இஃது நட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது இருவரிடையே உளதாம் முறைமையுமாம் இரண்டு வினைகளும்.

௭௮௧. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. ௧

இ-ள். நட்பின் செயற்கரிய யா உள — நட்புப்போலச் செய்துகோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள — அதுபோல் வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள — செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள எ-று.

நட்புச்செய்தற்கு ஆவாரைப் பெறுதலும் பெற்றாற் செய்யுமுபாயமும் செய்தார் திரிபின் நிற்றலும் முதலிய அரியவாகலின் நட்பிற் செயற்கரியன இல்லையென்றும், செய்தாற் பகைவராற் வினையொடுங்காதாகலின் அதுபோல வினைவாராமைக்கு அரியகாவலில்லையென்றுங் கூறினார். நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கை

யென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறையானாயதூஉம் தேய முறையானாயதூஉமென விருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாக லின் அது சுற்றந்தழாலினடங்கிற்று, ஏனையது பகையிடைவிட்டதேயத்ததாக லின், அது துணைவலியென வலியறிதலுளடங்கிற்று. இனி நண்பெனச் சொல்லப் படுவது முன்செய்தவுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கைப்பேறாகலின், அதன்சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது. (க)

எகூ-ம் அதி.— நட்பு.

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு. உ

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மைபோல நாடோறும் நிறையுந்தன்மையவாம், — பேதையார் நட்பு மதிப் பின் னீர — மற்றைப்பேதைமையுடையார் நட்புக்கள் நிறைந்த மதி பின் குறையுந்தன்மைபோல நாடோறுங் குறையுந்தன்மையவாம். எ-று.

நீரவரென்றார், இனிமைபற்றி. கேண்மை, நட்பென்பன ஒருபொருட்கிளவி. செய்தாரது பன்மையான் நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடை யாருஞ்செய்தன முன்சுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேதையாரும்பேதையாருஞ் செய்தன முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்குங்காரணம் தம்முண் முன்னறியாமை யும் பின்னறிதலுமாம். (உ)

எஅங. நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. ங

இ-ள். பண்பு உடையாளர் தொடர்பு பயிறொறும் — நற்குணமுடைய மக்கள் தம்முட்செய்த நட்புப் பயிலுந்தோறும் அவர்க்கு இன்பஞ்செய்தல் — நூல் நவி றொறும் நயம்போலும் — நூற்பொருள் கற்குந்தோறுங் கற்றார்க்கு இன்பஞ்செ ய்தலையொக்கும். எ-று.

நயத்தினைச் செய்தலான், நயமெனப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால் மிகுமென்பதாம். இவ்விரண்டுபாட்டானும் அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது. (ங)

எஅச. நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு. ச

இ-ள். நட்டல் நகுதற்பொருட்டன்று — ஒருவனோடொருவன் நட்புச்செய

தல தமமுணகுதறகியைநதன சொலலி நகையாடறபொருடடன்று,—மிகுதி ககண மேறசென்று இடிததறபொருட்டு—அவாககு வேணடாதசெயகையுள தாயவழி முறபடடுக கழறுதறபொருட்டு. எ-று.

பழியும பாவமுநதருஞசெயகை தனபமே பயததலான வேணடபபடுவதன மையின அதனை மிகுதியென றும, அ நசெயதறகு முனனே மீடடலவேணடுத லின மேறசென்றென்றும, இனசொறகு மீளாமையின இடிததறபொருடடெ னறுங்கூறினா. இதனுன நடபினபயன கூறபபடடது. (ச)

எஅரு. புணாசசி பழகுதல வேண்டா வுணாசசிதா
னடபாங கிழமை தரும. ரு

இ-ள். புணாசசி பழகுதல வேணடா—ஒருவனேடொருவன நடபாதறகுப புணாசசியும பழகுதலுமாகிய காரணஙகள வேணடுவதிலலை,—உணாசசிதான நட்பாம் கிழமை தரும— இருவாக்குமொததவுணாசசிதானே நடபாமுரிமை யைக கொடுக்கும். எ-று.

புணாசசி ஒருதேயததாராதல, "இனறே போலகநும் புணாசசி தானே." எனறதும் அதனை. பழகுதல் பலகாறகண்டுஞ் சொல்லாடியும மருவுதல. இவவி ரணடுமினறிக் கோபபெருஞசோழனுக்கும பிசிராநதையாாக்கும்போல உண

ாசசியொபபின், அதுவே உடனுயிாநீஙகுமுரிமைததாய நடபினைப பயக்குமெ னபதாம. நடபிறகுப புணாசசி,பழகுதல், உணாசசியொததலெனனுஙகாரண மூனறனுளளும பினனது சிறபபுடைததெனபது இதனுற கூறபபட்டது.(ரு)

எஅசு. முகநக நடபது நடபனறு நெஞசத்
தகநக நடபது நடபு. சு

இ-ள். முகம நக நட்பது நடபு அனறு—கண்டவழி அகமொழிய முகமா த்திரமே மலருமவகை நட்குமது நடபாகாது,—நெஞசததகம நக நடபது நட்பு— அனபால அகமுமலர நடகுமதே நடபாவது. எ-று.

நெஞ்சினகணிகழவதனை நெஞசென்றா. இறநததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாறறொககது. அதனுல் இரணடும் ஒருஙகே மலரவேணடுமெனபது பெறறும். (சு)

எஅஎ. அழிவி னவைநீககி யாறுயத தழிவின்க
ணலலல் ஊழபபதா நடபு. எ

இ-ள். அழிவினவை நீககி ஆறு உயதது — கேடடினைததருநநெறிகளைச

செல்லுங்கால் விலக்கி ஏனைநன்னெறிக்கட் செல்லாக்கால் செலுத்தி— அழிவின்கண் அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு—தெய்வத்தாற் கேடுவந்துழி அது விலக்கப்படாமையின் அத்துன்பத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நட்பாவது. எ-று.

ஆறென வருகின்றமையின், அழிவினைத் தருமவையென்றொழிந்தார். "தெருண்டவறிவினவர்" என்புழிப்போல இன்சாரியை நிற்க இரண்டனுருபு தொக்கது. இனி நவையென்று பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினுஞ் செல்வவழிவினும் வந்த துன்பங்களென்றும், அழிவின்கண் என்பதற்கு யாக்கையழிவின்கண் என்றும் உரைப்பாருமுளர். (௭)

௭௮௮. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு ௮

இ-ள். உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல—அவையிடையாடையிழந்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அவ்விளிவரல் களையுமாறுபோல,— ஆங்கே இடுக்கண் களைவது நட்பாம் — நட்டவனுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொழுதே சென்றுதவி அதனைக் களைவதே நட்பாவது. எ-று.

அற்றங்காத்தற்கட் கை தன்மனத்தினும் முற்படுதலின், அவ்விரைவு இடுக்கண் களைவுழியும் அதற்கொத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க. உடையவன்றொழில் நட்பின்மேலேற்றப்பட்டது. (௮)

௭௮௯. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை. ௯

இ-ள். நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் — நட்பினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின்,—கொட்பு இன்றி ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை—அஃது எஞ்ஞான்றும் திரிபின்றி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறம்பொருள்களிற் றளராமைத் தாங்குந் திண்மை. எ-று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமையிம்மைகட்கு உறுதியாய அறம்பொருள்களிற் றளராதவழி அத்தளர்ச்சி நீக்கி அவற்றின்கணிறுத்துதற்குமேல் ஒருசெயலுமின்மையின், அதனை நட்பிற்கு முடிந்தவெல்லையென்றார். (௯)

௭௯௦. இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு. ௧௦

இ-ள். இவர் எமக்கு இனையர் யாம் இன்னம் என்று புனையினும் — இவர்

நமககிதஞனையனபினா யாமிவாககிததனமையமெனறு ஒருவனையொருவா புனைநதுசொலலினும்,— நடபுப புலலெனனும—நடபுப புலலிதாயத தோன றும். எ-று.

இவாககெனபது வருவிககபபடடது. தாம அவனெனனும வேறறுமையின றிவைததுப புனைநதுரைபபினும வேறறுமையுணடாமாகலின, நடபுப புலலெ னனுமெனறா. இவவிரணடுபாடடானும நடபினதிலககணங கூறபபடடது.

அ௰ ம அதி.— நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லியவிலககணததாரையாராயநதறிநதே நடகவே ணடுதலின, அவரையாராயுந்திறம. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

எகக. நாடாது நடடலிற கேடிலலை நடடபின
வீடிலலை நடபாள பவாககு க

இ-ள. நடபு ஆளபவாகது நடடபின வீடு இலலை—நடபினைவிருமபி அதனக ணணே நிறபாாககு ஒருவனொடு நடபுசசெயதபின அவனை விடுதலுணடா காது,—நாடாது நடடலின கேடு இலலை—ஆகலான, ஆராயாது நடபுசசெ யதலபோலக கேடு தருவது பிறிதிலலை. எ-று.

ஆராயதல குணசசெயலகளை நனமையையாராயதல. கேடு ஆகுபெயா. நடகிறறுமவனொடும வேறறுமையினமையின விடிலலையென றும, அவவேற றுமையினமையான அவனகட பழிபாவஙகள தமவாமாகலின இருமையுங்கெடு வனெனபது நோககி நாடாது நடடலிற்கேடிலலையெனறுங்கூறினா. (க)

எகஉ. ஆயநதாயநது கொளளாதான கேணமை கடைமுறை
தானசாந துயரந தரும. உ

இ-ள. ஆயநது ஆயநது கேணமை கொளளாதான — குணமுஞசெயகை யும நலலனெனபதும அலலனெனபதும பலகாலாராயந்தும பலவாறறானுமரா யநதும ஒருவனொடு நடபுககொளளாதவன—கடைமுறை தான சாம துயரம தரும— முடிவில்றுனசாதறகேதுவாய துனபததினைத தனமாறறா விலகக வேணடாமற றானே விளைககும. எ-று.

கடைமுறைககணணென இறுதிககடடொகக ஏழாவது விரிகக. குணமுஞ செயலுந தீயானொடு கொளளின அவறகு வரும பகைமையெலலாந தனமே லவாயப பின அவறறானிறநதுவிடுமெனபதாம. இவவிரணடுபாடடானும

எகூ௩. குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு. ௩

இ-ள். குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா இனனும் அறிந்து—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையு மாராய்ந்தறிந்து,—நட்பு யாக்க—அவனோடு நட்புச்செய்க. எ-று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர்நட்பு விடற்பாற்றன்றென்பார் குற்றமுமென்றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்டாரோடும் பிணிப்புண்டுவருதலிற் குன்றாவினனுமென்றும், விடப்படிற் றங்குறையாமென்பார் அறிந்தியாக்கவென்றுங்கூறினார். (௩)

எகூச. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு. ௪

இ-ள். குடிபிறந்து தனகட் பழி நாணுவானை — உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்து தன்மாட்டு உலகர்சொல்லும் பழிக்கஞ்சுவானை — கொடுத்தும் நட்புக் கொளல் வேண்டும்—சில கொடுத்தாயினும் நட்புக்கோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றன் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெற்றும். இவையிரண்டுமுடையானைப் பெறுதலருமையின், அவனட்பை விலைகொடுத்துங்கொள்கவென்பதாம். (௪)

எகூ௫. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல். ௫

இ-ள். அல்லது அழச் சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகம்பிறக்குமவகை சொல்லி விலக்கியும்—இடித்து—செய்தக்காற் பின்று ஞ்செய்யாவகை நெருங்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார்—அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விக்கவும் வல்லாரை—ஆய்ந்து நட்புக் கொளல்—ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்க. எ-று.

அழச்சொல்லியிடித்தென்வந்த பரிகாரவினைகளான் அவற்றிற்கேற்ற குற்ற வினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார் அடிப்படச் செய்துபோந்த செயல். தம்மொடு நட்டாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறியவல்லாரென்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. (௫)

எகூசு. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல். சு

இ-ள். கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர்கோல்—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னட்டாராகிய புலங்களையெஞ்சாமலளப்பதோர்கோல், — கேட்டினும் ஒருறுதி உண்டு— ஆகலின் அதன்கண்ணும் அவனுற பெறப்படுவதோர்நலல ரிவுனம். எ-று.

தந்தநட்பெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வககாலத்துப் புறத்துத்தோன்றுமறபோந்தார் பினகேடு வந்துழிச் செயல்வேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமெனபதுபற்றிக் கேட்டினைக்கோலாக்கியும், அதனுல் அவரையளந்தறிந்தால் ஆவாரையே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதியென்றுங் கூறிஞர். கிளைஞர் ஆகுபெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவைநானகுபாட்டானும் ஆராயுமாறும் ஆராய்ந்தால நட்கப்படுவார் இவரெனபதூஉங்கூறப்பட்டன.

எகூஎ. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல். எ

உகூஉ அ0 ம் அதி.— நட்பாராய்தல்.

இ-ள். ஒருவற்கு ஊதியமெனபது—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது— பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ விடல்— அறிவிலாரோடு நட்புக்கொண்டானுயின அதனையொழிந்து அவரினீங்குதல். எ-று.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறுபோலத் தீங்கு வருதலின விடலென்றும், நீங்கியவழித்தீங்கொழிதலேயன்றி இருமையினபத்திற்குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையூதியமென்றுங் கூறினர். (எ)

எகூஅ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு. அ

இ-ள். உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளற்க — தம்மூக்கஞ்சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்யநினையாதொழிக,— அல்லற்கண் ஆற்று அறுப்பார் நட்பு கொள்ளற்க — அந்தபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவவாவன தமயினவலியாரோடு தொடஙகியனவும பயனில்ல னவுமாம. ஆறறெனபது முதனிலைதொழிற்பெயர். முனனெலலாம வலியரா வாரபோனறு ஒழிதலின, வலிய ரூபபாரெனருா. எடுததுககாட்டுவமை. கொள ளின அழிநதேவிடுமெனபதாம. (அ)

எகூகூ. கெடுஙகாலைக கைவிடுவார கேண்மை யடுஙகாலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும. கூ

இ-ள். கெடுஙகாலைக கைவிடுவார கேணமை — ஒருவன கெடுஙகாலத்து அவனைவிட்டு நீஙகுவார் முனனவனேடுசெயத நட்பு, — அடுஙகாலை உள்ளினும உள்ளம சுடும — தனனைக கூற்றடுஙகாலதது ஒருவனினைபபினும, அந்நினைததவு ள்ளததைச சுடும. எ — று.

நினைததுணையானே இயைபிலலாத பிறருககுங் கூறறினுஙகொடிதாமெ னக கைவிடெணணிச செயத நட்பின கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவனரு னே ஆககியகேடு தனனையடுஙகாலையுள்ளினும அககேட்டினுஞ்சுடுமெனறுரை பபாருமுளர். இவைமூனறுபாட்டானும ஆராயநதால நட்கபபடாதார இவரெ னபது கூறபபட்டது. (கூ)

அ00. மருவுக மாசறருா கேணமையொன றீததது
மொருவுக வொபபிலா நட்பு. க0

இ-ள. மாசு அறருா கேணமை மருவுக — உலகோடொததுக குறறமற்ருர் நட்பினையே பயிலக, — ஒபபு இலா நட்பு ஒனறு ஈததும ஒருவுக — உலகோ டொததலிலலா நட்பினை அறியாது கொணடாராயின, அவாவேணடியதொன றனைக கொடுததாயினும விடுக. எ — று.

உலகோடொததா நட்பு இருமையின்பமும் பயததலின மருவுகவெனறும், அதனேடு மாருயினாநட்புத துனபமே பயததலின அதனெழிவை விலைகொடு ததுஙகொள்கவெனறுங கூறினா. இதனல அவவிருமையுந தொகுததுக்கூறப் பட்டன. (க0)

அகம் அதி.— பழைமை.

அஃதாவது நட்டாரது பழையராந்தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தனபொ றுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரெ னினும் பொறுக்கப்படுங்குற்றமுடையராகலானும் ஊழ்வகையானும் நட்டார் மாட்டுப்பிழையுள்ளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின்பின் வைக் கப்பட்டது.

அ0௧. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. ௧

இ-ள். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்— பழைமையென்று சொல்லப் படுவதியாதென்று வினவின்,— கிழமையை யாதும் கீழ்ந்திடா நட்பு— அது பழைமையோர் உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற் குடம்படும் நட்பு. எ-று.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செ ய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற் கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்களின்மையென்றி வை முதலாயின. சிதைத்தல் விலக்கல். இதனாற் பழைமையாவது காலஞ்செ ன்றதனாலிப்பெற்றித்தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது (௧)

அ0௨. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன் ௨

இ-ள். நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை— நட்பிற்கவயவமாவன நட்டார் உரிமையாற்செய்வன,— அதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன் — அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. எ-று.

வேற்றுமைதோன்ற உறுப்பென்றார். உறுப்பென்பது ஈண்டிலக்கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவரென்பது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார். (௨)

அ0௩. பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை. ௩

இ-ள். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை — தாமுடம்படாதன வேனும் நட்டார் உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம் படாராயின்,— பழகிய நட்பு எவன் செய்யும்—அவரோடு பழையதாய்வந்த நட்பு என்னபயனைச்செய்யும். எ-று.

செய்தாற்போலவுடம்படுதலாவது தாமும் அவரிடத்துரிமையாலுடம்படுதல்.

இவையிரண்டுபாட்டானும பழைமையான வருமுரிமையது சிறப்புக கூறப்
பட்டது. (௩)

௮0௪. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின். ௪

இ-ள். நட்டார கெழுதகையால கேளாது செயின—தங்கருமத்தை நட்டார உரிமையாறகேளாது செய்தாராயின,—விழைதகையான வேண்டி இருப்பா

—அசசெயலது விழையபபடுநதனமைபறறி அதனை விரும்புவா அறிவுடையாா. எ-று.

ஒருவாக்குத தஙகருமநதாமறியாமன முடிநதிருததலினுஉங்கு நனமையின மையின, அசசெயல விழையததககதாயிறறு. அதனை அவவாறறிநது விரும்புதல அறிவுடையாாககலலதினமையின, அவாமேலவைததுககூறினா. வேணடியிருபபனொனபது எழுநதிருபபனொனபதுபோல ஒருசொனனீாமைதது. இதனுற கேளாது செயதுழி அதனைவிரும்புகவெனபது கூறபபட்டது. (௪)

௮0௫. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணாக
நோதகக நட்டாா செயின. ௫

இ-ள. நோதகக நட்டாா செயின—தாம வெறுககததககனவறறை நட்டாா செயதாராயின, —பேதைமை ஒனறோ பெருஙகிழமை என்று உணாக—அதறகுக காரணம ஒனறிறபேதைமையெனறுதல ஒனறினமிக்கவுரிமையெனறுதல கொளக. எ-று.

ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல. செயினெனவே, தமமியலபாறசெயயாமை பெறறும. இது வருகினறவறறுளளுமொககும. இழவூழான வரும பேதைமை யாவாககுமுணமையிற றமககேதஙகொணடாரொனறுதல ஊழவகையான எமமினவரறபாலதது ஒறறுமைமிகுதிபறறி அவரினவநததெனறுதல கொளவதலலது அனபினமையென்று கொளளபபடாதெனபதாம.கெழுமவகை செயயின அதறகுக காரணம இதனுறகூறபபட்டது. (௫)

௮0௬. எல்லைக்க ணின்றாா துறவாா தொலைவிடததுந
தொலலைக்க ணின்றாா தொடாபு. ௬

இ-ள. எலலைககண நினறாா—நட்புவரமபிகவாது அதனகணணே நினறவா—தொலலைககண நினறாா தொடாபு தொலைவிடததும துறவாா—தமமொடு

பழைமையிறறிரியாது நினைுராது நட்பினை அவராறறெலைவுவநதவிடததும விடாா. எ-று.

பழைமையிறறிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொருடகேடும போாககேடும். (கூ)

அ0எ. அழிவநத செயயினு மன்பறா ரன்பின
வழிவநத கேணமை யவா. எ

இ-ள. அழிவநத செயயினும அனபு அறாா— நடடாா தமககழிவுவநதவற றைச செயதாராயினும அவாமாடடனபொழியாா — அனபின வழி வநத கேணமையவா— அனபுடனே பழையதாயவநத நட்பினையுடையாா. எ.று.

அழியெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. அழிவு மேறசொலலிய கேடுகள. இவையிரணடுபாடடானும கேடுசெயதககணணும நடபு விடறபாறறனறெனபது கூறபபடடது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங கேளாக கெழுதகைமை வல்லாாககு
நாளிழுகக நடடாா் செயின். அ

இ-ள. கேள இழுககம கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நடடாா செயதபிழையைத தாமாகவேயனறிப பிறாசொனனாலுங் கொளளாத உரிமை

யறியவலலாாககு— நட்டாா இழுக்கம செயின நாள — அவா பிழை செய் வாராயின, அது பயனபடட நாளாம எ-று.

பிழைபாவன சொலலாது நறபொருளவெளவல, பணியாமை, அஞசாமை முதலாயின. கேடடல உடகோடல. கெழுதகைமைவலலாாெனபது ஒருபெய ராயககேளாதவெனனுமெசசததிறகு முடிபாயிறறு. செயதுபோநதழியலலது அவவனமை வெளிபபடாமையின, செயயாதன நாளலலவாயின. இதனால பிழைபொறுததறசிறபபுக கூறபபடடது. (அ)

அ0கூ. கெடாஅ வழிவநத கேணமையாா கேணமை
விடாஅா விழைபு முலகு. கூ

இ-ள. கெடா வழி வநத கேணமையாா கேணமை—உரிமையறாது பழைய தாய வநத நடபினையுடையாரது நடபினை — விடாா உலகு விழையும—அவா பிழைநோககி விடுதலசெயயாதாரை உலகம நடபுககுறிதது விருமபும.எ-று.

கெடாதென்பதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. விடாதாரையெனவே, விடுதறகாரணஙகூறபபடடது. நமமாடடும இவரிததனமையராவாொனறு யா

வருநதாமே வநது நடபாவரெனபதாம். கெடாரெனறு பாடமோதி, நடபுதத னமையிற கெடாராகியெனறுரைபபாருமுளா. (கூ)

அக0. விழையாா விழையப படுப பழையாாகட
பணபிற றலைபபிரியா தாா. க0

இ-ள். பழையாாகண பணபின தலைபபிரியாதாா—பழைய நடடாா பிழை செயதாராயினும அவாமாடடுத தமபணபினீஙகாதாா— விழையாா விழையப படுப— பகைவராலும விருமபபபடுவா. எ-று.

தமபணபாவது செயயாதமுனபோல அனபுடையராதல். மூனறனுருபுஞ சிறபுமமையும விகாரததாறறொககன. அதகிரிபினமை நோககிப பகைவரும நடடாராவரெனபதாம். இவவிரணடுபாடடாலும பழைமையறிவாா எயதுமபயன கூறபபடடது. (க0)

அஉ ம அதி. — தீநட்பு.

இனிப பொருககபபடாத குறறமுடைமையின விடறபாலதாய நடபு நடபாராயநதகடசுருஙகசசொலலிய நீலையானடஙகாமையின அததனையிரு வகைபபடுதது இரணடதிகாரததாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகடநடபுக கூறுகினறாா. அஃதாவது தீககுணததாரோடு உளதாய நடபு. குணததினறீமை ஒறறுமைபபறறி உடையாாமேறறுயது, பின அவரோடு செயத நடபினமேற றுயிறறு. அதிகாரமுறைமை கூறுமையே விளஙகும.

அகக. பருகுவாா போலினும பணபிலாா கேணமை
பெருகலிற குனறல இனிது க

இ-ள். பருகுவாாபோலினும பணபு இலாா கேணமை—காதனமிகுதியாற பருகுவாாபோனறாராயினுந தீககுணமுடையாாநடபு— பெருகலின குனறல இனிது— வளாதலிறறேயதனனறு. எ-று.

"பருகு வனன வருகா நோககமொடு" எனறாா பிறரும. நறகுணமிலலா ரெனவே, தீககுணமுடையாரெனபது அருததாபததியான வநதது. பெருகி

லால் வருங்கேடு குனறிலுல வாராமையின, குனறலினிதெனறாா. இதனுற தீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற கூறபபடடது. இனிச சிறபபுவகை யாற கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட டறினொரூஉ மொப்பிலாா கேண்மை

பெறினு மிழப்பினு மெனல். உ

இ-ள். உறின் நட்டு அறின் ஒரூஉம் ஒப்பு இலார் கேண்மை — தமக்குப் பயனுள்வழி நட்புச்செய்து அஃதிலவழியொழியும் ஒப்பிலாதார் நட்பினை — பெறினும் இழப்பினும் என் — பெற்றால் ஆக்கமியாது! இழந்தால் கேடியாது! எ-று.

தமக்குற்றனபார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமிலராகலின், அவரை ஒப்பிலா ரென்றார். அவர்மாட்டு நொதுமற்றன்மையே அமையுமென்பதாம். (உ)

அகங. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர். ௩

இ-ள். உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் — நட்பளவு பாராது அதனால் வரும் பயனளவு பார்க்கும் நட்டாரும் — பெறுவது கொள்வாரும் — கொடுப்பா ரைக் கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதுமகளிரும் — கள்வரும் — பிற ர்கேடு நோக்காது அவர்சோர்வு நோக்குங்கள்வரும் — நேர் — தம்முளொப்பர். எ-று.

நட்பு ஆகுபெயர். பொருளையேகுறித்து வருசிதத்தொழுகலின், கணிகையர் கள்வரொடறிவரோடொப்பரென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுந் தமக் குறுவது பார்ப்பார் நட்பினதீமை கூறப்பட்டது. (௩)

அகச. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை. ௪

இ-ள். அமரகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னார் தமரின் — அமர் வாராதமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை வீழத்துப் போங் கல்வியில்லாத புரவிபோல்வாரது தமர்மையில் — தனிமை தலை — தனிமை சிறப்புடைத்து. எ-று.

கல்லாமை கதியைந்தும் சாரிபதினெட்டும்பொருமுரணுற்றலும் அறியாமை. துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாந் துணையாவார்போன்று வந்துழி விட்டுநீங்குவ ரென்பது உவமையாற் பெற்றும். அவர் தமரானால் வருமிறுதி தனியானால் வாராமையின், தனிமையைத் தலையென்றார் எனவே, அதுவுந்தீதாதல் பெறு தும். (௪)

அகரு. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று. ௫

இ-ள். செய்து ஏமம் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை — செய்துவைத்தா லும் அரணாகாத கீழ்மக்களது தீநட்பு — எய்தலின் எய்தாமை நன்று — ஒருவ

றகுண்டாதலின இல்லையாதல நனறு. எ-று.

சிறபபும்மை விகாரத்தாறறொக்கது. அரணுகாமை தொலைவினகண விட்டு நீங்குதல. எயதலினெய்தாமை நனறெனபதறகு மேலுரைத்தாஙகுரைகக.

சாராதவெனனுமபெயரெச்சம கேண்மையெனனுமபெயா கொணடது; சிறிய வரெனபதனைக கொளளின, செயதெனபது சினறு வறறும. இவையிரணடுபா டடானும தொலைவிறறுணையாகாத நடபினறீமை கூறபபட்டது. (௫)

அகசு. பேதை பெருஙகெழீஇ நடபி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும. சு

இ-ள. பேதை பெருஙகெழீஇ நடபின—அறிவிலானது மிகசசெறிநதநட்பின — அறிவுடையார ஏதினமை கோடி உறும—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடஙகு நனறு. எ-று.

கெழீஇயவெனபதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. பனமை உயாததறகண வநதது. அறிவுடையானபகைமை ஒருதீஙகும பயவாமையானும,பேதைநடபு எலலாததீஙகும பயததலானும, கோடியுறுமெனறாா. பெருஙகழிநடபெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (சு)

அகஎ. நகைவகைய ராகிய நடபிற பகைவராற
பததடுதத கோடி யுறும. எ

இ-ள. நகை வகையா ஆகிய நடபின— தாமறிதலவகையராகாது நகுதல வகையராதறகேதுவாகிய நடபான வருவனவறறின — பகைவரால பதது அடுதத கோடி உறும— பகைவரான வருவன பததுககோடிமடஙகு நலல. எ-று.

நடபு ஆகுபெயா. அநநடபாவது விடமருந னாத்தரும வேழமபருமபோ னறு பலவகையானகுவிததுத தாம பயனகொணடொழிவாரோடு உளதாயது. பகைவராலெனபது அவாயநிறறலின, வருவனவெனபது வருவிககபபட்டது. பததடுததகோடி பததாகததொகுததகோடி. அநநடபான வருமினபஙகளின அபபகைவரானவருந துனபஙகள இறபபநலலவெனபதாம. இதறகுப பிறரெல லாஞசொலலிலககணததோடு மாறுகொளவுரைததாா. (எ)

அகஅ. ஒலலுங கரும முடற்று பவாகேண்மை
சொலலாடா சோர விடல. அ

இ-ள. ஒலலும கருமம உடறறுபவா கேணமை— தமமான முடியுங்கரும

ததை முடியாதாகக்ச செயயாதாரோடு கொண்ட நடபினை —சொலலாடாா சோரவிடல—அது கணடால அவரறியசசொலலாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாக்குதல முடியாதாகநடிததல.சோரவிடல விடுகினறவாறு தோன ருமல ஒருகாலைககொருகாலோயவிடுதல. அறியசசொலலினும விடுகினறவாறு தோனறினும அதபொழுது பரிகரிததுப பினனுநடபாயொழுகககருதுவராக லின, சொலலாடாரொனறுஞ் சோரவிடலெனறுங் கூறினா. இவைமூனறுபாட் டானும் முறையே பேதையாா, நகுவிபபாா, இயலவதுசெயயாதாரொனறிவாக ணடபினறீமை கூறபபடடது. (அ)

அகக. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொலவேறு படடார் தொடாபு. கூ

இ-ள. வினை வேறு சொல வேறு படடாா தொடாபு — வினையுஞ்சொலலு மொவவாது வேறுவேறாயிருபபாாநட்பு—கனவினும இனனாது — நனவினக ணேயனறிக கனவினகணணுமினனாது. எ-று.

உகஅ அங்ம அதி.—கூடாநடபு.

வினை சொறகளதொவவாமை மூ்தனமேலேறறபபடடது. அஃதாவது வினை யிற பகைவராயச சொலலின நடடாராயிருததல். நிகழவின்கண உளதாயிரு ததலால, கனவினுமினனாதெனறாா. உமமை எசசவுமமை, இழிவுசிறபபுமமை யுமாம. மனனும ஒவும அசைநிலை. (கூ)

அஉ0. எனைததுங் குறுகுத லோமபன மனைகெழீஇ
மனறிற பழிபபாா தொடாபு. க0

இ-ள. மனைக கெழீஇ மனறிற பழிபபாா தொடாபு — தனியே மனைகக ணிருநதுழி நடபாடிப பலரோடு மனறினகணிருநதுழிப பழிகூறுவாாநடபு —எனைததும குறுகுதல ஓமபல — சிறிதாயினுந தமமை நணுகுதலைப பரிக ரிகக. எ-று.

மனைககடகெழுமலும மனறினகடபழிததலுந தீதாகலின, அவா ஒருகாலுந தமமை நணுகாவகை குறிககொணடு காககவெனபாா, அவா நடபினமேல வைததுக கூறினா. இவையிரணடுபாடடானும வஞசாநடபினறீமை கூறபப டடது. (க0)

அ௯ம அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைககூடாநடபுக கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமையான் அகத தாறகூடாதிருநதே தமககு வாயககுமிடம பெறுந்துணையும புறததாற கூடி யொழுகுவார நடபு.

அ௨௧. சீரிடங காணி னெறிதறகுப பட்டடை
நேரா நிரநதவா நடபு க

இ-ள். நேரா நிரநதவா ந—பு—கூ—ாதிருநதே தமககுவாயக்குமிடம பெறு நதுணையுங்கூடியொழுகுவாரநடபு,— சீரிடம காணின எறிதறகுப பட்டடை —அது பெறறால, அறவெறிதறகுத துணையாய பட்டடையாம. எ-று.

எறியுமெலலை வாராமுனெலலாந் தாயகுவதுபோனறிருநது வநதுழி அற வெறிவிபபதாய பட்டடைககும அததனமைததாய நடபிறகுந தொழிலொபபு மையுணமையான, அதுபறறி அககடபினைப பட்டடையாகவுபசரிததார. நிாவி டமெனறு பாடமோதி முடிவிடமெனறுரைபபாருமுளர. (க)

அ௨௨. இனம்போன றினமலலார கேணமை மகளிர
மனமபோல வேறுபடும உ

இ-ள். இனம்போனறு இனமலலார கேணமை—தமககுறறாரபோனறு உறு தாரோடு உளதாய நடபு—மகளிர மனமபோல வேறுபடும—இடமபெறறுற பெணபாலாரமனம போல வேறுபடும. எ-று,

அவாமனம் வேறுபடுதல "பெணமனம பேதின றொருபபடுப பேனெனனு மெண்ணி லொருவன" எனபதனுனுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையப கையேயாதல. இவையிரண்டுபாட்டானுங கூடாநடபினது குறறங கூறபபட்டது. (உ)

அ௨௩. பலநலல கறறக கடைதது மனநலல
ராகுதன் மாணார்க கரிது. ௩

இ-ள். நலல பல கறறககடைததும — நலலன பலநூலகளைக கறறவிடத தும— மனம நலலா ஆகுதல மாணாரககு அரிது— அதனுள மனநதிருநதி நடபாதல பகைவாககிலலை. எ-று.

நலலன மனக்குறறஙகெடுப்பன. மனநலலரெனச சினைவினை முதனமேனி னறது. நலலராகுதல செறறம விடுதல. உளளே செறறமுடையாரைக கலவி

யுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்கவென்பதாம். (க)

அ௨ச. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும். ௪

இ-ள். முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னா வஞ்சரை — கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தாலின்னாராய வஞ்சரை— அஞ்சப்படும்— அஞ்சலவேண்டும். எ-று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச் செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய் நகையைப் புறத்துவிளைத்தலின் வஞ்சரென்றும், அச்செற்றங் குறிப்பறிதற்கருவியாய முகத்தாலுந்தோன்றாமையின் அஞ்சுதல்செய்யப்படுமென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றத்திற்கேதுவாய அவர் கொடுமை கூறப்பட்டது. (௪)

அ௨ரு. மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று. ரு

இ-ள். மனத்தின் அமையாதவரை — மனத்தாற் றம்மொடு மேவாதாரை — எனைத்தொன்றும் சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று — யாதொருகருத்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன்முறைமைத்தன்றென்று சொல்லும் நீதிநூல். எ-று.

நீதிநூலென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. பகைமைமறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்வியசொல்லெனக் கருதி அவரைக் கருமங்களிற்றெளிதல் நீதிநூன்முறைமையன்றென்பதாம். (ரு)

அ௨சு. நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். சு

இ-ள். நட்டார்போல நல்லவை சொல்லினும்— நட்டார்போன்று நன்மை பயக்குஞ்சொற்களைச் சொன்னாராயினும்,— ஒட்டார் சொல் ஒல்லை உணரப்படும் — பகைவர்சொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதேயறியப்படும். எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெரும். ஒட்டாராதலாற் றீமை பயத்தல் ஒருதலையென்பார், ஒல்லையுணரப்படுமென்றார். (சு)

அ௨எ. சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான. எ

இ-ள். வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான—வில்லினது வணக்கம் ஏற்றவாகுத தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால்,— ஒன்னார்கண் சொல்வணக்கம்

கொள்ளற்க—பகைவர்மாட்டுப் பிறக்குஞ்சொல்லினது வணக்கத்தையும் தம க்கு நன்மைசெய்தல்லக் குறித்ததென்று கருதற்க. எ-று.

உதா அரு ம் அதி.— கூடாநட்பு.

தம்வணக்கமன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக் கம் வேறுயினும் 'வணங்குதலோப்புமைபற்றி அதன்குறிப்பையேதுவாகக்கூ கூறினார். வில்லியதுகுறிப்பு அவனுய வில்வணக்கத்தின்மேனிற்றலான், ஒன்னார்தகுறிப்பும் அவரினுய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுநீங் குகுறித்த வணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காக்கவென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா
ரழுதகண் ணீரு மனைத்து. அ

இ-ள். ஒன்னார் தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்—ஒன்னார் குறிப்பை யுணரவல்லாரக்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக் கும்,— அழுத கண்ணீரும் அனைத்து—அவரழுதகண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருக்கற்கிடனும். எ-று.

தாகட்டென்பதனைத் தங்கையானுங் கண்ணானுந்தேற்றிப் பின் கோறற்கு வாங்கவிருக்கின்றபடைக்கலம் உயத்துணாவுழித் தேறுகின்றபொழுதே அவ ற்றுள்ளே தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தம்மென்மை கா ட்டித் தொழினுமழினும், அவர்குறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம். இதனால் அவரைச் செயலாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

அஉகூ. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. கூ

இ-ள். மிகச் செய்து தம எள்ளுவாரை—பகைமை தோன்றுமற் புறத்தின் கண் நட்பினை மிகச்செய்து அகத்தினகட்டமமையிகழும் பகைவரை,— நகச் செய்து நட்பினுள் சாப் புல்லற்பாற்று— தாமும் அந்நட்பினகண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவர்மகிழுமவண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அதுசாமவண் ணம், பொருந்தற்பாலன்மையுடைத்து அரசநீதி. எ-று.

நின்றென்பதூஉம் அரசநீதியென்பதூஉம் அவாயநிலையான் வந்தன. அக ஞென்று புறஞென்றுதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர்மாட்டாயிற் றகுமென்பது நீதிநூற்றுணிபென்பார், அதனமேல்வைத்துக் கூறினார். சாவ

வென்பதனிறுதிநிலை விகாரததாறெருகக்த, "கோட்டினவாயசசாககுததி" என்புழிப்போல. எளனுவாரைப புலலெனககூட்டுக. (க)

அரு0. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட
டகநட்ட பொரீஇ விடல். க0

இ-ள். பகை நட்பாம் காலம் வருங்கால—தம்பகைவர் தமக்கு நட்டாரா யொழுகுங்காலம் வந்தால்,—முகம் நட்டு அகம் நட்பு ஒரீஇ விடல—தாமும் அவரோடு முகததால நட்புசசெய்து அகததால அதனைவிட்டுப பின்னதுவுநத விரக. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்படநீககலாகாதவளவு. இதனுனே ஆமளவெல்லாம நீக்குகவெனபது பெறறும். இவையிரண்டுபாட் டானும அரநட்பிடையொழுகுமாறு கூறப்பட்டது. (க0)

அசு ம் அதி.— பேதைமை.

இனி அங்நட்பினையெதிர்மறுததுப் பகைமுகத்தாறகூறிய தொடங்கினுர். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுங்குற்றமன்மையினுளவாய வெகுளியானுங் காமத் தானும வருவதாம. அவற்றுள வெகுளியான்வருவன ஐநததிகாரத்தானும்காம ததானவருவன ஐநததிகாரத்தானுங்கூறுவார், அவவிரண்டற்கும் அடிவாயமாய கத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண்டதிகாரததாறகூறுவானறொடங்கி, முத றகட்பேதைமை கூறுகினறூர். அஃதாவது யாதுமறியாமை.

அரு௧. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டூதியம் போக விடல். க

இ-ள். பேதைமை எனபது ஒனறு— பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குற்றங்களெல்லாவற்றினும மிகக்தொன்று,—யாது எனின ஏதம கொண்டு ஊதியம போகவிடல—அதுதான யாதெனறு வினவின், தனக் குக்கேடு பயப்பனவற்றைக கைக்கொண்டு ஆக்கம பயப்பனவற்றைக் கைவி டுதல. எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள. ஆக்கம் செலவம, புகழ், அறங்கள். தானே

தனனிருமைபுநகெடுத துக்கோடலெனபதாம். (க)

அ௩உ. பேதைமையு ளெலலாம பேதைமை காதன்மை
கையலல தனகட் செயல. உ

இ-ள். பேதைமையுள எலலாம பேதைமை—ஒருவனுக்குப பேதைமையெ லலாவறறுளளும மிகக பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண காதனமை செயல— தனககாகாத ஒழுககததினகட்காதனமை செயதல. எ-று.

இருமைக்கும ஆகாவெனறு நூலோா கடிநந செயலகளை விரும்பிச் செய தலெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டாலும பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்ப டடது. (உ)

அ௩௩. நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணுமை பேதை தொழில. ௩

இ-ள. நாணுமை—நாணவேணடுமவறறுககு நாணுமையும்— நாடாமை— நாடவேண்டுமவறறை நா—ாமையும்—நாா இனமை—யாவாமாட்டும் முறிந தசொறசெயலுடைமையும்—யாதொனறும பேணுமை—பேணவேணடுமவற றுள யாதொனறனையும பேணுமையும்—பேதை தொழில—பேதையது தொ ழில. எ-று.

நாணவேண்டுமவை பழி பாவஙகள. நாடவேணடுமவை கருமஙகளிற்செ யவன தவிாவன. முறிதல் கணணறுதல. பேணவேணடுமவை குடிபபிறபபு, கல்வி, ஒழுககமுதலாயின. இவை பேதைககு எஞ்ஞானறுமியல்பாய வருத லின, தொழிலெனமுா. (௩)

அ௩௪. ஓதி யுணாந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற பேதையா ரில. ௪

இ-ள். ஓதி—மனமொழிமெயகளடங்குதற்கேதுவாய நூல்களையோதியும், —உணர்நதும் — அவவடக்கத்தான் வரும் பயனையுணாநதும,— பிறர்க்கு

உரைததும் — அதனையறியலுறப பிறாககுரைததும், — தான் அடங்காப் பேதையின— தான அவையடஙகியொழுகாத பேதைபோல— பேதையாா இல— பேதையாா உலகததிலலை. எ-று.

உம்மை முனனுஙகூடடபபடடது. இபபேதைமை தனககு மருநதாய இவ ற்றூறறீராமையானும, வேறுமருநதினமையானும், பேதையிறபேதையாரில

லெனறா. இவையிரணடுபாட்டானும பேதையது தொழில பொதுவகையாற கூறபபட்டது. இனிச சிறபபுவகையாறகூறுப. (ச)

அகரு. ஒருமைச செயலாறறும பேதை யெழுமையுந்
தான்புக கழுந்து மளறு. ரு

இ-ள். பேதை — பேதையாயினன்— எழுமையும தான புககு அழுநதும அளறு—வருமபிறவிகளெல்லாந தானபுககழுநதும நிரயத்தினை — ஒருமைச செயல! ஆறறும—இவவொருபிறபபுளளே செயதுகொளள வலலனும. எ-று.

எல்லாபபிறபபும ஏழாயடஙகுதல அறியபபட்டமையின, முறறுமமை கொடுத்தார். அழுநதுதறகிடனாய நிரயம. ஈணடைபபிறபபுக்களினுங கொடுவினைவயததால அநநிரயததனபமேயுழநதுவருதலின, எழுமையுநதான புககழுநது மளறென்றார. முடிவிலகாலமெல்லாம தான நிரயததனபமுழததறகேதுவாஙகொடுவினைகளையேயறிநது சிலகாலததுளளே செயதுகோடல பிறாககரிதாகலின, ஆறறுமெனறார. இதனான அவனமறுமைசசெயல கூறபபட்டது. (ரு)

அகசா. பொயபடு மொன்றோ புனைபூணுங கையறியாப
பேதை வினைமேற கொளின். சா

இ-ள். கை அறியாப பேதை வினைமேறகொளின—செயயுமுறைமையறியாதபேதை ஒருகருமததை மேறகொளவனாயின,—பொயபடும ஒனறோ புனை பூணும— அதுவும புரைபட்டுத தானுநதளைபூணும. எ-று.

புரைபடுதல பின ஆகாவகை உளளழிதல. ஒனறோவெனபது எணணிடைச சொல். அதனையுங்கெடுததுத தானுங்கெடுமெனபதாம. இதனால அவன செலவம் படைககுமாறு கூறபபட்டது. (சா)

அகஎ. ஏதிலா ராரத் தமா பசிபபர் பேதை
பெருஞசெலவ முறறக கடை. எ

இ-ள. பேதை பெருஞ்செலவம உறறககடை — பேதையாயினனை பெரிய செலவததைத தெயவததானெயதியவழி,— ஏதிலார் ஆரத தமா பசிபபா— தனனோடு ஒரியைபுமில்லாதார நிறைய, எல்லாவியைபுமுடைய தமராயினார பசியாநிறபா. எ-று.

எல்லாநன்மையுஞசெயதுகோடறகருவியெனபது தோனறப பெருஞசெலவமெனறும, அதனைப படைககுமாறறலில்லாமை தோனற உறறக்கடையெனறும், எல்லாம பெறுதறகுனற ஆரவெனறும, உணவும பெருமை தோனறப் பசிபபரெனறுங்கூறினா. (எ)

௮௩௮. மையலொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின். ௮

இ-ள். பேதை தன்கை ஒன்று உடைமை பெறின்—பேதையாயினான் தன் கைக்கண்ணே ஒன்றனையுடைமையாகப் பெறுவானாயின், — மையல் ஒருவன் களித்தற்று—அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையானொருவன் அம்மயக்கத்தின்மேலே மதுவுண்டு மயங்கினாற்போலும். எ-று.

பெறினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னாற்பெறுமை பெறான். பேதைமையுஞ் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செய்வன மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செய்வனபோற றலைதடுமாறுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப் பயன்கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது. (௮)

௮௩௯. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில். ௯

இ-ள். பிரிவின்கண் தருவது பீழை ஒன்று இல்—பின் பிரிவுவந்துழி அஃதிருவர்க்குந் தருவதொரு துன்பமில்லை,—பேதையார் கேண்மை பெரிது இனிது—ஆகலாற் பேதையாரொடு தாமுட்கொண்ட நட்பு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுந்தேய்ந்து வருதலின், துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார்போன்று பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௯)

௮௪௰. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். ௰

இ-ள். சான்றோர் குழாத்துப் பேதை புகல்—சான்றோரவையின்கட் பேதையாயினான் புகுதல்—கழாக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்று—தூயவல்லன மிதித்த காலை இனப்பந்தரும் அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும். எ-று.

கழுவாக்காலென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்படுமாறுபோல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இதனால் அவன் அவையிடையிருக்குமாறு கூறப்பட்டது (௰)

௮௫-ம் அதி.— புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார். அது புல்லியவறிவினையாடற

றனமையென விரியும். அஃதாவது தான சிறறறிவினனுபிருநதே நனணப பேரறிவினனுக மதிநது உயாநதோா கூறும உறுதிசசொறகொளளாமை.

அசாக. அறிவினமை யினமையு ளினமை பிறிதினமை
யினமைபா வையா துலகு. க

இ-ள். இனமையுள இனமை அறிவினமை— ஒருவனுககு இலலாமை பல வறறுளளும மிககவிலலாமையாவது அறிவிலலாமை, —— பிறிதினமை இன மையா வையாது உலகு — மறறைபபொருளிலலாமையோவெனின, அதனை அபபெறறிததாய இலலாமையாகக கொளளாா உலகததாா. எ-று.

அறிவெனபது ஈணடுத தலைமைபறறி நலலறிவினமேனிறறது. புலலறிவா ளா செலவமெயதியவழியும இமமை மறுமைபபயனெயதாமையின அதனை இனமையுளினமையெனவும், நலலறிவாளா வறுமையெயதியவழியும அஃதி ழவாமையின் அதனை இனமையாவையாதெனறுங கூறினா. இதனுற புலலறி வினது குற்றங்கூறபபட்டது. (க)

அசாஉ. அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது
மிலலை பெறுவான் றவம். உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞசு உவநது ஈதல — புலலறிவுடையான் ஒருவனு க்கு மனமுவநது ஒன்று கொடுததல் கூடிறறுயின,——பெறுவான் தவம் பிறிது யாதும இல்லை—அதறகுக காரணம பெறுகினறவனலவினையே, வேறென்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞசுவநதீதலகூடவிற புலலறிவாளரும நல்வினைசெயப என பாக்குப பெறுவான வீழபொருளெயதியானபோலவதலலது இம்மை நோக கியாக மறுமை நோககியாக ஈகினறுரலலனெனக் கூறியவாறு. கூடிறறுயின அதறகுக்காரணமெனனுஞசொறகள அவாயநிலையான வநதன. இதனுல அஃ துடையாா தமமாட்டு நலலன செயதலறியாமை கூறபபட்டது. (உ)

அசாங. அறிவிலாா தாந்தமமைப பீழிககும் பீழை
செறுவாாககுஞ் செயத லரிது. ங

இ-ள். அறிவிலாா தாம் தமமைப பீழிககும பீழை — புலலறிவுடையாா தாமே தம்மை வருததும வருததம——செறுவாாககும செயதல அரிது—அது செயதறகுரியராய தமபகைவாககுஞ செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிநததொனறனைக காலமபாாததிருநது செயவதல்லது

வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எக்காலத்துஞ் செய்யமாட்டாமை யின், அவர்க்குஞ்செய்தலரிதெனறார். இதனால் அவர்தமமாட்டுநீ தீயன செய தலறிவோனபது கூறபபட்டது. (ங)

அசச. வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை
யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு. ௪

இ-ள். வெண்மை எனப்படுவது யாது எனின — புல்லறிவுடைமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,— யாம் ஒண்மை உடையம் எனனும் செருக்கு— அது தம்மைத் தாமே யாம் நல்லறிவுடையமென்று நனகுமதிக்கும் மயக்கம். எ-று.

வெண்மையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக் காரியபபெயர் காரண த்திறகாயிறறு. உலகத்தாரிகழதல் அறிந்துவைத்தும் அவவாறு மதித்தலான, மயக்கமெனறார். (௪)

அசரு. கல்லாத மேறகொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும். ரு

இ-ள். கல்லாத மேறகொண்டு ஒழுகல்—புல்லறிவாளர் தாங்கல்லாதநூலக ளையுங் கற்றாராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொண்டு ஒழுகுதல், — கசடு அற வல் லதூஉம் ஐயம் தரும்—கசடறக் கறறதொருநூலுண்டாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையந்தை விளைக்கும். எ-று.

வல்லதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொகக்து. உண்டாயினென்பது அவாய்நி லையானவந்தது. ஐயம் அதுவல்லனென்பதூஉம் இவவாறுகொலலோவென்பது.

அரு ம் அதி— புல்லறிவாண்மை. ௬௫

அசசு. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி. சு

இ-ள். தம வயின குற்றம் மறையாவழி — புல்லறிவாளர் தங்கணிகழுங குற்றங்களையறிந்து கடியாராயின,—அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு— ஆடை யால் அற்றமறைத்தாராகத் தம்மைக் கருதுதலும் புல்லறிவாம். எ-று.

குற்றமறைத்தலாவது அவற்றை இல்லாக்குதல். மறைக்கப்படுவன பலவ ற்றுளளும் உயர்ந்தவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்ததொன்றனையே மறை த்து அவவளவால் தம்மையுமுலகவொழுக்கினராக மதித்தலும் புல்லறிவென பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர் தமமை வியத்தற்குற்றங் கூறப்பட

அசஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும
பெருமிறை தானே தனககு. எ

இ-ள். அருமறை சோரும அறிவிலான — பெறுதறகரிய உபதேசபபொரு ளைப பெறறுஙம் உடகொளளாது போககும புலலறிவாளன— தானே தனக குப பெருமிறை செயயும—அவ்வுறுதியறியாமையாற றானே தனககு மிக்க வருத்ததனதைச செயதுகொளளும. எ-று.

சோருமென இடதது நிகழபொருளினதொழில் இடததினமேனினறது. மிக கவருததம பொறுததறகரிய துனபங்கள. இனி அருமறைசோருமெனபதற குப பிறசொலலாம உளளததடககபபடும எணணததை வாயசோாநது பிறாக குரைககுமென்றுரைததாா. அது பேணுமையெனனும பேதைமையாவதனறிப புலலறிவாணமையனமையறிக. (எ)

அசஅ. ஏவவுஞ செய்கலான் றான்றேறு னவ்வுயிா
போஒ மளவுமோா நோய. அ

இ-ள். ஏவவும் செயகலான—புலலறிவாளன தனக்குறுதியாயவறறை அறி வுடையாா சொலலாநிறகவுஞ செயயான,— தான தேறுன— அதுவனறித தானுகவும் இவை செபவனவெனறறியான, — அவவுயிா போமளவும் ஓா நோய — அவவுயிா யாககையினீஙகுமளவும நிலததிறகுப பொறுததறகரிய தொருநோயாம. எ-று.

உயிா தான உணாதறறனமைததாயிருநதும நினற யாககைவயததான மரு டறறனமைததாய வேறுபடுதலின அவவுயிரொனறும, அதனினீஙகியபொழுதே அதறகு இரணடனுளொனறுகூடுதலிற போமளவுமெனறும, குலமலை முதலிய பொறுககினற நிலததிறகுப பாவயாககை பெருமபொறையாயத துனபஞசெ யதலின ஒருநோயெனறுங்கூறினாா. (அ)

அசகூ. காணுதாற காடடுவான் றான்காணுன் காணுதான்
கணடானுந் தானகண்ட வாறு. கூ

இ-ள். காணுதாற காடடுவான தான காணுன—தனனை எலலாமறிநதானுக மதிததலாற பிறரால ஒனறறியுநதன்மையிலாதானை அறிவிககபபுகுவான் அவ னுறபழிக்கபபட்டுத தான அறியானுய முடியும்; — காணுதான் தான கண்ட வாறு கண்டானும்—இனி அவ்வறியுநதனமையிலலாதான கொணடது விடாமை யாறறுனறிநதவாற்றுல அதனை அறிநதானுய முடியும். எ-று.

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதன்றெ ன்பதாம். (க)

*அரு0. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும். க0

இ-ள். உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான் — உயர்ந்தோர்பலரும் உண்டென்பதோர்பொருளைத் தன் புல்லறிவானில்லையென்று சொல்லுவான் — வையத்து அலகையா வைக்கப்படும் — மகனென்று கருதப்படான், வையத்துக் காணப்படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும். எ-று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென்பன பலவேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப்பும் வடிவால் ஒவ்வாமையுமுடைமையிற் றனியாக்கை கரந்து மக்களியாக்கையுடனோன்றுதலவல்ல அலகையென்றுங் கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

அசு ம அதி.—இகல்.

இனி அவற்றான் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும் பான்மைத்தாகலின், அதனான் வருவன கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முட்பொருந்து வலிதொலைத்தற்கேதுவாய மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். க

இ-ள். எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும் பண்பு இன்மை பாரிக்கும் நோய் — எல்லாவுயிர்கட்கும் பிறவுயிர்களோடு கூடாமையென்னுந் தீக்குணத்தை வளர்க்குங்குற்றம் — இகல் என்ப — இகலென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பித்தென்பது தோன்ற எல்லாவுயிர்க்கு மென்றும், பகுதிக்குணத்தை இடைநின்று விளைத்தலிற் பகலென்னும் பண்பின்மையென்றுங் கூறினார். நற்குணமின்மை அருத்தாபத்தியாற்றீக்குணமாயிற்று. இதனால் இகலதுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அருஉ. பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி

யினனுசெய யாமை தலே. உ

இ-ள. பகல கருதிப பறறு செயினும — தமமோடுகூடாமையைக கருதி ஒருவன வெறுபபன செயதானாயினும, — இகல கருதி இனனு செயயாமை தலே — அவனேடு மாறுபடுதலைக குறிததுத தாமவனுககு இனனாதவறறைச செயயாமை உயாநதது. எ-று.

செய்திறபுகைமைவளரத தாநதாழநதுவரலானும, ஒழியின அப்பறறுதன தாமேயோயநதுபோகத தாம ஓஙகிவரலானும, செயயாமை தலேயெனறா. பறறுதவெனபது விகாரமாயிறறு. (உ)

அகூ ம் அதி.— இகல. உ௬எ

அ௱௩. இகலென்னு மெவ்வநோய நீககிற றவிலலாத
தாவில விளக்கந தரும. ௩

இ-ள். இகல எனனும எவவ நோய நீக்கின— மாறுபாடெனறு சொலலப படுகினற துனபததைசசெயயு நோயை ஒருவன தனமனததினினறு நீககுமா யின,— தவல இலலாத தாவில விளக்கம தரும — அவனுககு ஆநநீககுதல எஞ்ஞானறும உளளுதறகேதுவாய புகழைக கொடுககும. எ-று.

தவலிலலாமை அருததாபததியான அபபொருட்டாயிறறு. தாவிலவிளக்கம வெளிபபடை. யாவருநணபராவா, ஆகவே எலலாசசெலவமுமெயதிக கொடை முதலியகாரணஙகளாற புகழபெறுமெனபதாம. (௩)

அ௱௪. இன்பததுள் ளினபம பயககு மிகலென்னுந
துன்பததுட டுனபங கெடின. ௪

இ-ள. இகல எனனும துனபததுள துனபம கெடின — மாறுபாடென்று சொலலபபடுகினற துனபஙகளெலலாவறறினும மிகக துனபம ஒருவனுககில லையாயின,—இனபததுள இனபம பயககும —அவவினமை அவனுககு இன பஙகளெலலாவறறினும மிக்கவினபததினைக கொடுககும எ—று.

துனபததுட்டுனபம் பலரோடு பொருது வலிதொலேதலான யாவாககுமெளி யனாயுறுவது. அதனே இடையினறியே பயததலின, இகலெனனுமெனறா. இன பத்துளினபம யாவருநடபாகலின எலலாபபயனுமெயதியுறுவது. (௪)

அ௱௫. இகலெதிா சாயநதொழுக வலலாரை யாரே
மிகலூககுந தனமை யவா. ௫

இ-ள். இகல் எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை — தம்முள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேற்றுக்கொள்ளாது சாய்ந்தொழுகவல்லாரை—மிகல் ஊக்கும் தன்மையவர் யார்—வெல்லக் கருதுந்தன்மையுடையார் யாவர்! எ-று.

இகலையொழிந்தொழுகல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் வல்லாரையென்றும், அவர் யாவர்க்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக்கருதுவார் யாவருமில்லையென்றுங்கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் இகலார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

அருசு. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து. சு

இ-ள். இகலின் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கை — பிறரோடுமாறுபட்டு தற்கண் மிகுதல் எனக்கு இனிதென்று அதனைச் செய்வானது உயிர்வாழ்க்கை —தவலும் கெடலும் நணித்து—பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொழுதுள் உளவாம். எ-று.

மிகுதல் மேன்மேலூக்குதல். இனிதென்பது தானவேறலகுறித்தல். பிழைத்தல் வறுமையானின்னாதாதல். முற்றக்கெடுதல் இறத்தல். இவற்றோடு நணித்தென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டி, உம்மைகளை எதிரதும் இறந்ததுந்தழீஇய வெச்சவும்மையாக்வுரைக்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதேயுளவாமெனபதாம். (சு)

உகூஅ அகூ ம் அதி.— இகல்.

அருஎ. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவ
லின்னா வறிவி னவர். எ

இ-ள். இகல் மேவல் இன்னா அறிவினவர் — இகலோடு மேவுதலையுடைய இன்னாதவறிவினையுடையார்—மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார்—வெற்றிபொருந்துதலையுடைய நீதிநூற்பொருளையறியமாட்டார். எ-று.

இன்னாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்குந்தீங்கு பயக்குமறிவு. வெற்றி வழிநின்றார்க்கு உளதாவது. காண்பப்படுமப்யத்ததாகலின், மெய்ந்நூலெனப்பட்டது. இகலால் அறிவு கலங்குதலின், காணாரென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இகலினார்க்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

அருஅ. இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை

மிகலூக்கின் ஊக்குமாங் கேடு. ௮

இ-ள். இகலிற்கு எதிர் சாய்தல் ஆக்கம்—தன்னுள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையெதிர்தலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம்,—அதனை மிகலூக்கின் கேடு ஊக்குமாம் — அதுசெய்யாது அதன்கண் மிகுதலை மேற்கொள்வானாயிற் கேடுந்தன்கண் வருதலை மேற்கொள்ளும். எ-று.

எதிர்தல் ஏற்றுக்கோடல். சாய்ந்தபொழுதே வருதலின், சாய்தல் ஆக்கமென்றார். இகலிற்கெனவும் அதனையெனவும் வந்தன வேற்றுமைமயக்கம். (௮)

௮௫௯. இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு. ௯

இ-ள். ஆக்கம் வருங்கால் இகல் காணான்—ஒருவன் றனக்கு ஆக்கம் வரும் வழிக் காரணமுண்டாயினும் இகலை நினையான்,—கேடு தரற்கு அதனை மிகல் காணும்—தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்கட் காரணமின்றியும் அதன்கண் மிகுதலை நினைக்கும். எ-று.

இகலான் வருங்கேடு பிறரானன்றென்பது தோன்றத் தரற்கென்றார். நான்காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதன்கண் வந்தன. ஆக்கக்கேடுகட்கு முன்னிற்பன இகலினது இன்மை உண்மைகளென்பதாம். (௯)

௮௬0. இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு. ௧0

இ-ள். இகலான் இன்னாத எல்லாம் ஆம் — ஒருவனுக்கு மாறுபாட்டோன்றானே இன்னாதனவெல்லாம் உளவாம்,— நகலான் நன்னயம் என்னும் செருக்கு ஆம்—நட்போன்றானே நல்லநீதியென்னும் பெருஞ்செல்வம் உளதாம். எ-று.

இன்னாதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலென்பதூஉஞ் செருக்கென்பதூஉம் தத்தங்காரணங்கட்காயின. நயமெனனுஞ்செருக்கென் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்விருமையுங்கூறப்பட்டன. (௧0)

அஎம அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவின்மைமுதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இதனை ஈண்டுச் சிறப்புவகையான் விதிக்கின்றாராகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அசுக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை. க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஓம்புக — தம்மின்வலியார்க்குப் பகையாயெதிர்தலை ஒழிக,— மெலியார்மேல் பகை ஓம்பா மேக—ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக. எ-று.

வலியானொன்புறித் துணைவலியுமடங்கலின், மெலியானொன்புறித் துணைவலியின்மையுங்கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் படை பொருண்முதலிய வேற்றுமைத்துணையும் நல்லறிவுடைமை நீதிநூல்வழியொழுகன்முதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமெனவிரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெல்வார்க்கு வலிதொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (க)

அசுஉ. அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு. உ

இ-ள். அன்பு இலன் — ஒருவன் தன்சுற்றத்தின்மேலன்பிலன்,— ஆன்ற துணை இலன்—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—தான் துவ்வான்—அதன்மேற் றான்வலியிலன்,— ஏதிலான் துப்பு என் பரியும் — அப்பெற்றியான் மேல்வந்த பகைவன் வலியினை யாங்ஙனந்தொலைக்கும். எ-று.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுமில்லாகலின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவ்வான் துவ்வினைச்செய்யான். (உ)

அசுங. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு ங

இ-ள். அஞ்சும் — ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்,— அறியான— அறியவேண்டுமவற்றையறியான்,— அமைவு இலன—பிறரோடு பொருத்தமிலன்,—ஈகலான—இவற்றின்மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன்,—பகைக்குத் தஞ்சமெளியன—இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிகவெ

ளியன. எ-று.

தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பனமொழி. இந்நான்குகுற்றமுமுடையான பகையினறியுமழியுமாகலின, தஞ்சமெளியனென்றார். (௩)

அ௬௪. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ௪

இ-ள். வெகுளி நீங்கான—ஒருவன வெகுளியினீங்கான,—நிறை இலன்—அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன, — எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும்

யார்க்கும் எளிது—அவனமேற்சேறல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யார்க்குமெளிது. எ-று.

நிறை மறைபிறரறியாமை. வெகுடன்மாலையனாகலானும, மறைவெளிப்படுத்தலானும்,மேற்செலவாதற்குக் காலமும இடனும வலியுமறிந்து சேறலவேண்டாதாயிற்று. இனி இனிதென்றுபாடமோதி அவனபகைமை இனிதென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

அ௬௫. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது. ௫

இ-ள். வழி நோக்கான—ஒருவன நீதிநூலையோதான,— வாய்ப்பன செய்யான—அது விதித்ததொழில்களைச் செய்யான,—பழி நோக்கான—தனக்கு வரும்பழியைப் பாரான,—பண்பு இலன—தான்பண்புடையனல்லன,—பற்றார்க்கு இனிது—அவனபகைவர்க்கு அப்பகைமையினிது. எ-று.

தொல்லோரடிப்பட்டு வழங்கிவந்ததாகலான வழியென்றும, தப்பாது பயன்படுதலின வாய்ப்பனவென்றும, இக்குற்றங்களுடையான முன்னெயழிதலிற் பற்றார்க்கினிதென்றுங்கூறினார். (௫)

அ௬௬. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான
பேணாமை பேணப் படும். ௬

இ-ள். காணாச் சினத்தான — தன்னையும பிறரையுந் தானறியாமைக்கேதுவாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன,— கழி பெருங்காமத்தான —மேன்மேல வளராநின்ற மிக்க காமத்தையுடையான யாவன,—பேணாமை பேணப்படும — அவரது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும். எ-று.

காணாதசினமெனபது விகாரமாயிறறு. முனனோனுககு யாவரும் பகையா கலானும், ஏனோனுககுக காரியநதோனறாமையானும, தாமேயழிவொனபது பறறி, இவாபேணாமை பேணபபடுமெனறா. (௬)

அகூஎ. கொடுத்துங் கொளலவேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செயவான் பகை. எ

இ-ள். அடுதது இருநது மாணாத செயவான பகை — வினையைத தொடங்கியிருநது அதற்கேலாதன செயவான பகைமையை—கொடுததும கொளல மன்ற வேணடும — சிலபொருளழியக கொடுததாயினும கோடல ஒருதலையாகவேணடும. எ-று.

ஏலாதன மெலியனாயவைததுததணிதலும, வலியனாயவைததுத தணிதலும, முதலாயின. அபபொழுது அதனாற்சிலபொருளழியினும பின பலபொருளெயதறகு ஐயமின்மையின, கொளலவேணடுமன்றவெனறா. இவையாறுபாட்டானும அது சிறபபுவகையாற கூறபபட்டது. (எ)

அகூஅ. குணனிலனாயக குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க
கினனிலனாம் ஏமாப புடைத்து. அ

இ-ள். குணன இலனாயக குற்றம் பலவாயின இனன் இலனாம்— ஒருவன் குணமொனறுமிலனாய உடைய குற்றம் பலவாயவழி, அவன துணையிலனாம,

— மாற்றாரககு ஏமாபபு உடைதது — அவவிலனாதலானே அவனபகைவாககுத துணையாதலையுடைததது. எ-று.

குணம இறைமாட்சியுட்சொலலியன. குறறம இவவதிகாரததுச சொல்லியனவும மறறுமததன்மையனவும. துணை சுற்றம, நடபு, பொருள, படை முதலாயின. பகைவாககு இவறறானுளதாம பயனறானேயுளதாமாகலின, ஏமாபபுடைததெனறா. இலனாயொனறும செயபதெனெச்சம உடையவென வநத பெயரெச்சககுறிபபுக கொணடது. (அ)

அகூகூ. செறுவார்ககுச சேணிகவா வினப மறிவிலா
வஞசும் பகைவாப பெறின். கூ

இ-ள். அறிவு இலா அஞசும பகைவாப பெறின—நீதியையறிதலிலலாத அஞசும பகைவாரைப பெறறால,—செறுவார்க்குச சேண இனபம இகவா —அவரைச செறுவாரககு உயாநதவினபஙகள நீஙகா. எ-று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற் செய்துமுடிக்குந் திண்மையுமில்லாதாரோ பகை வராதல் கூடாமையிற் பெறினென்றும், அவரையறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கேயெய்தலிற் சேனுடையின்பங்கள் இக வாவென்றுங்கூறினார். (௯)

௮௭0 கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லானை யொல்லா தொளி ௧0

இ-ள். கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொருள் ஒல்லானை — நீதிநூலைக் கல்லாதானோடு பகைத்தலான் வரும் எளியபொருளை மேவாதானை — எஞ்ஞான்றும் ஒளி ஒல்லாது — எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதியறியாதானை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துகவென்றவாறாயிற்று. இதற்குப் பிறவெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதலன்மேலும் ஒருபொருட்டொடர்பு படாமலுரைத்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதனினாய பயன் கூறப்பட்டது.

௮௮ ம் அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாணாத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட் செயவதும், ஏனைக்களைதற்பாலதன்கட் செயவனவும், களையும் பருவமும், களையாக்காற்படும் இழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாகுந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாணாப் பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௮௭௧. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. ௧

இ-ள். பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுந் தீமைபயப்பதனை — ஒருவன் நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று — ஒரு

வன் விளையாட்டின்கண்ணேயாயினும் விரும்புதலியற்கைத்தன்றென்று கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாணாதபகையையாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றானுந்தீமையேபயத்தலிற் பண்பில

தெனறும, அதனை விளையாட்டினகண வேணடினுஞ செறறமே விளைநத மெயயாமாகலின நகையேயுமென்றும, வேணடாமை தொல்லையோர தணி வெனபாா்நீதிநூனமேலவைததுங்கூறினா். அப்பெயா அவாய்நிலையானவநதது.

அஎஉ. விலலே ருழவா பகைகொளினுங கொளளறக
சொலலே ருழவா பகை. உ

இ-ள். வில் ஏர் உழவா பகை கொளினும—ஒருவன விலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொணடானுயினும,—சொல ஏர் உழவா பகை கொளள றக — சொலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொளளாதொழிக. எ-று.

சொல ஆகுபெயரான நீதிநூன்மேனினறது. வீரம சூழசசியெனனும ஆறற லகளுள வீரமேயுடையாரோடு பகைகொணடாற கேடுவருதல ஒருதலையன று, வநததாயினுந தனக்கேயாம, ஏனைசசூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற றனவழியினு ளளார்க்குந தபபாது வருதலின, அது கொளினும இது கொளளறகவெனா றா. உமமையான அதுவுமாகாஸம பெறுதும. இரணடுமுடையாரோடு கொள ளலாகாமை சொலலவேணடாவாயிறறு. உருவகவிசேடம். (உ)

அஎங. ஏமுற றவரினு மேழை தமியனுயப
பலலார பகைகொள பவன. ங

இ-ள. தமியனுயப பலலாா பகை கொளபவன — தான தனியனுயவைத து பலரோடு பகைகொளவான—ஏமுறறவரினும ஏழை— பிததுறறாரினும அறிவிலன. எ-று.

தனிமை சுறறம் நட்புப படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால ஒபபாராயி னும் ஏமுறறவா அதனுறறீஙகெயதாமையின, தீஙகெயததலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையெனறா. தீஙகாவது துணையுளவழியும வேறல ஐயமாயிருக்க அஃதின்றியும பலரோடு பகைகொணடு அவரால வேறுவேறு பொருதறகண ணும ஒருஙகுபொருதறகணணும அழிநதேவிடுதல. இவைமூனறுபாட்டானும் பகைகோடறகுறறம பொதுவினுஞ சிறபபினுஙகூறபபட்டது. (ங)

அஎச. பகைநட்பாக கொண்டொழுகும பண்புடை யாளன
றகைமைககட டஙகிற றுலகு. ச

இ-ள். பகை நட்பாக கொணடு ஒழுகும் பண்புடையாளன தகைமைககண — வேணடியவழிப பகையை வேறுபடுததித தனககு நடபாகசசெயதுகொ ணடொழுகும இயலபினையுடைய அரசனது பெருமையுளளே — தஙகிறறு உலகு— அடஙகிறறு இவவுலகு. எ-று.

வேணடியவழியெனபது ஆககததானவநதது. (வேறுபடுததல பகைகிலமை யினீகருதல, ஒழுகல நீதிவழியொழுகல. பெருமை பொருள, படையென இரு வகைததாய ஆறறல. அதனவழிததாதறகு எனுஞானறுநதிரிபின்மையின, அத துணிவுபறறித நஙகிறறெனரூர. (௪)

அ௮ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல. ௨௫௬.

அஎ௫. தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக கொள்கவற்றி னொன்று. ௫

இ-ள. தன்றுணை இன்று — தனககுதவுந துணையோவெனின இல்லை,— பகை இரண்டு—நலிவுசெயயும் பகையோவெனின இரண்டு,— ஒருவன் தான் அவறறின ஒனறு இனறுணையாக கொளக— அககானமாயினறவழி ஒருவனு கிய தான அபபகையிரணடனுடபொருநதியதொனறை அபபொழுதைக்கு இனிய துணையாகச செயதுகொளக. எ-று.

பொருநதியது ஏனையதனை வேறறகு ஏறறது. அபபொழுது அவவெலலும பொழுது. திரிபினறுகச செயதுகொளகவெனபார, இனறுணையாவெனறூர. ஆலகள அசை. இவையிரணடுபாடடானும் நடபாககறபாலது கூறபபடடது.

அஎகூ. தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட
டேறான் பகாஅன் விடல. ௬

இ-ள. தேறினும் தேறாவிடினும—பகைவனை முன தெளிநதானுயினுந் தெளி நதிலனுயினும—அழிவினகண தேறான பகான விடல—தனககுப புறததொ ருவினையாறறுழவு வநதுழிக் கூடாது நீககாது இடையேவிடடு வைகக.எ-று.

முனறெளிநதானுயினும அபபொழுது கூடாதொழிகவெனறது, உளளாய ினறு கெடுததனோக்கி. தெளிநதிலனுயினும அபபொழுது நீககாதொழிகவெ னறது, அவவழிவிறகுத துணையாதனோககி. இதனுன நொதுமலாக்கறபாலது கூறபபடடது. (௬)

அஎஎ. நோவற்க நொந்த தறியாரக்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து. ௭

இ-ள. நொநதது அறியாரககு நோவறக—நொநததனைத தாமாகவறியாத நட்டாரககுத தனனோவு சொலலறக,—மென்மை பகைவரகதது மேவறக— வலியினமை பாாததிருககும பகைவாமாடடு அவவலியினமையை மேவிடடுக் கொள்ளறக. எ-று.

நோவெனனும முதனிலைதொழிறபெயா ஈணடு அதுசொல்லுதறகணுயி றறு. பகைவாகடடவிாவது கூறுவாா, நட்டாாகடடவிாவதும உடனகூறிஞா. இதனல அவவிருபகுதிககணணுஞ செயவது கூறபபடடது (எ)

அஎஅ. வகையறிநது தறசெயது தறகாபப மாயும
பகைவாகட பட்ட செருககு. அ

இ-ள். வகை அறிநது தறசெயது தறகாபப—தான வினைசெயயுமவகையை அறிநது அது முடித்தறகேறபத் தனனைப பெருககி மறவி புகாமறறனனைக காககவே,— பகைவாகண பட்ட செருககு மாயும் — தனபகைவாமாட்டுள தாயகளிபபுக கெடும. எ-று.

வகை வலியனுயத தானெதிரே பொருமாறும, மெலியனுயவ்ளவிற போா விலக்குமாறும முதலாயின. பெருககல பொருள படைகளாற பெருகச்செய தல. களிபபு இவறருன் வேறுமெனறெணணி மகிழநதிருததல. இவவிருகுத லறிநது தாமே அடஙகுவரெனபதாம். இதனுற களைதறபாலதனகட்செய்வன கூறபபட்டது. (அ)

உ-இச அசகூ ம அதி.— உடபகை.

அஎகூ. இளைதாக முணமரங கொலக களையுநா
கைகொலலுங காழதத விடதது. கூ

இ-ள். முள மரம் இளைதாகக கொலக — களையவேணடுவதாய முண்மர ததை இளைதாய நிலைமைக்கட்களைக,— காழததவிடததுக களையுநா கை கொலலும—அனறியே முதிாநத நிலைமைககட்களையலுறிற களைவாாகையினை அததான களையும. எ-று.

களையபபடுவதாய தமபகையை அது மெலிதாயகாலததே களைக அனறியே வலிதாயகாலதது களையலுறிறறமமை அததான களையுமெனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிதுமொழிதல. இதனுற களையுமபருவஙகூறபபடடது.

அஅ0. உயிாபப வுளரலலா மனற செயிாபபவா
செமமல சிதைககலா தாா. க0

இ-ள செயிாபபவா செமமல சிதைககலாதாா— தமமொடு பகைபபாரது தருககினைக கெடுககலாயிருகக இகழசசியான அது செயயாதவரசா — உயி ாபப உளரலலா மனற—பின உயிாககுமாததிரததிறகும உளரலலா ஒருதலை

யாக. எ-று.

அவர் வலியராயத் தம்மைக் களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரேயாவ ரென்பதாம். அவருயிர்த்த துணையானே தாமிறப்பரெனினுமமையும். இதனாற் களையாவழிப்படும்மிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (க0)

அகூ ம் அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடனோக்கிக் கொண்டு அது வெல்லுந்துணையும் உள்ளாயிருக்கும் பகை. இதுவும், களையப்படுவதன்பாலதாகலின், பகைத்திறந் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅக. நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின். க

இ-ள். நிழல் நீரும் இன்னாத இன்னா— ஒருவனுக்கு அநுபவிக்கவேண்டுவனவாய நிழலும் நீரும் முன் இனியவேனும் பின் நோய்செய்வன இன்னாவாம்— தமர் நீரும் இன்னாசெயின் இன்னாவாம்— அதுபோலத் தமுவேண்டுவனவாய தமரியல்புகளும் முன் இனியவேனும் பின் இன்னாசெய்வன இன்னாவாம். எ-று.

நோய் பெருங்கால், பெருவயிறு முதலாயின. தமரென்றதனால் உட்பகையாதற்குரியராய ஞாதியரென்பதறிக. இன்னாசெயல் முன்வெளிப்படாமையின்று துணைபெற்றவழிக் கெடுத்தல். (க)

அஅஉ. வாள்போல பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல பகைவர் தொடர்பு. உ

இ-ள். வாள்போல பகைவரை அஞ்சற்க—வாள்போல எறிதுமென்று வெளிப்பட்டுநிற்கும் பகைவரை அஞ்சாதொழிக,—கேள்போல பகைவர் தொடர்பு அஞ்சுக—அங்ஙனம் நில்லாது கேள்போல மறைந்துநிற்கும் பகைவர்நட்பினை அஞ்சுக. எ-று.

முன்னேயறிந்து காக்கப்படுதலான் அஞ்சற்கவென்றும், அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவும்படாமையிற் கெடுதல் ஒருதலையென்பதுபற்றி அஞ்சுகவென்றுங்கூறினார். பின்செய்யும் பகையினுங்கொடிதாகலானும், காக்குங்காலம் அதுவாகலானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்தொடர்பாயிற்று. இவையி

ரண்டுபட்டானும் உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௮௮௩. உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும். ௩

இ-ள். உட்பகை அஞ்சித் தற்காக்க — உட்பகையாயினாரையஞ்சித் தன்னைக் காத்துக்கொண்டொழுகுக, — உலைவிடத்து மட்பகையின் மாணத் தெறும் — அங்ஙனமொழுகாதவழித் தனக்கோர் தளர்ச்சி வந்தவிடத்துக் குயவன் மட்கலத்தையறுக்குங் கருவிபோல அவர் தப்பாமற்கெடுப்பர். எ-று.

காத்தல் அவரை நம்பாமலும் அவர்க்கு உடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண்ணைப் பகுக்குங் கருவி மட்பகையெனப்பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலின், கெடுத்தல் தப்பாதென்பதாம். (௩)

௮௮௪. மனமாணா வுட்பகை தோன்றி னினமாணா
வேதம் பலவுந் தரும். ௪

இ-ள். மனம் மாணா உட்பகை தோன்றின் — புறந்திருந்தியதுபோன்று அகந்திருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின், — இனம் மாணா ஏதம் பலவும் தரும் — அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமைக்கேதுவாகிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை சுற்றத்தார் உள்ளாயின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவர் வேறுபட்டவழித் தான்றேறாமையும், பின் அவற்றான் விளைவனவுமாம். (௪)

௮௮௫. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா
னேதம் பலவுந் தரும். ௫

இ-ள். உறல் முறையான் உட்பகை தோன்றின் — புறத்து உறவுமுறைத் தன்மையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின், — இறல் முறையான் ஏதம் பலவும் தரும் — அஃது அவனுக்கு இறத்தன்முறையோடு கூடிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமற் கோறன்முதலிய வஞ்சனை செய்தலும், அமைச்சர்முதலிய உறுப்புக்களைத் தேய்த்தலும் முதலாயின. (௫)

௮௮௬. ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது. ௬

இ-ள். ஒன்றாமை ஒன்றியார்கண் படின் — பகைமை தன்கட்உள்ளாயினார் மாட்டே பிறக்குமாயின், — பொன்றாமை ஒன்றல் எஞ்ஞான்றும் அரிது — அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றுமரிது. எ-று.

பொருள படை முதலிய உறுபபுககளாறபெரியனுயகாலத்துமென்பார், எஞ்ஞானறுமென்றூா. இவைநானகுபாட்டானும அதனுறற்னகது வருநதீங்கு கூறபபட்டது. (௬)

உ௰௯ அ௯ ம் அதி.— உட்பகை.

அஅஎ. செப்பின் புணாசசிபோற கூடினுங் கூடாதே
புடபகை யுறற குடி. எ

இ-ள். செபபின் புணாசசிபோல கூடினும்—செபபினது புணாச்சிபோலப புறநது வேறறுமை தெரியாமற கூடினூராயினும, — உடபகை உறற குடி கூடாது—உட்பகை உணடாயகுடியிலுளளாா அகததுத தமமுடகூடாா. எ-று.

செபபினதுபுணாசசி செபபு மூடியோடு புணாநத புணாச்சி. உட்பகைடான மனம வேறுபட்டமையிற புறபபகை பெறறுழி வீறறுவீறருவரெனபதாம். குடிகூடாதெனபதனை நாடு வநதெனபதுபோலக கொளக. உடபகை தானுறறகுடியோடு கூடாதெனறும உடபகையுணடாயகுடி அபபகையோடு கூடாதெனறும உரைபபாருமுளா. (எ)

அஅஅ. அரமபொருத பொன்போலத தேயு முரம்பொரு
துடபகை யுறற குடி. அ

இ-ள உடபகை உறற குடி — முன வளாநதுவநததாயினும உட்பகையுணடாய குடி—அரம பொருத பொன போலப பொருது உரம தேயும — அரததாறபொரபபட்ட இருமபுபோல அதனுறபொரபபட்டு வலிதேயும. எ-று.

பொருதெனனுஞ்செயபபாட்டுவினையெசசம தேயுமெனனும வினைகொணடது. அஃது, உரததினெழுசியாயினுமகுடிமேலேறறுதலின, வினைமுதல்வினையாயிறறு. காரியஞ்செயவதுபோனறு பொருநது மெலலமெல்லப பிரிவிததலான, வலி தேயநதுவிடுமெனபதாம். இவையிரணடுபாட்டானும அவனகுடிககு வருநதீஙகு கூறபபட்டது. (அ)

அஅகூ. எடபக வன்ன சிறுமைததே யாயினு
முடபகை யுளளதாங கேடு. கூ

இ-ள. உடபகை எடபகவு அனன சிறுமைததே ஆயினும— அரசனது உடபகை அவனபெருமையை நோகக எளளினபிளவையொதத சிறுமையுடைததேயாயினும,—கேடு உளளதாம—பெருமையெலலாம அழியவருஙகேடு அதனகததததாம. எ-று.

எததுணையுமபெரிதாயகேடு தனககெலலவருநதுணையும எததுணையுஞ்சிறி

தாய உடபகையுளளேயடஙகியிருந்து வநதால வெளிபபட்டுகிறகுமெனபதாம். இதனால அது சிறிதென்று இகழபபடாதெனபது கூறபபட்டது. (க)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவா வாழககை குடஙகருட
பாமபோ டுடனுறைந தறறு. கூ0

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவா வாழககை— மனப்பொருததமிலலாதாரோடு கூட ஒருவன வாழுமவாழககை— குடஙகருள பாம்போடு உடன உறைநத றறு— ஒருகுடிலுளளே பாம்போடுகூட உறைநதாறபோலும். எ-று.

குடஙகமெனனும வடசொறறிரிநதுநினறது. இடசசிறுமையானும் பயிற் சியானும பாம்பாறகோடபடல ஒருதலையாம், ஆகவே, அவவுவமையால அவ னுயிர்க்கு இறுதி வருதல ஒருதலையெனபது பெறறும். இதனால கண்ணோடா தவரைக கடிகவெனபது கூறபபட்டது. (கூ0)

கூ0 ம அதி.— பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியராயினாா அவமதிததது ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழி தலென்பதனால பெரியாரெனபது ஆறறலாறபெரியாராய வேநதாமேலும் தவ ததாறபெரியர்ராய முனிவாமேலும நினறது. மேறசொலலாது எஞசிநினறதா கலின, இது வெகுளியான வருவனவறறதிறுதிக்கண வைககபபட்டது.

அகூக. ஆறறுவா ராற்ற லிகழாமை போறறுவார்
போறறலு ளெலலாந தலை. க

இ-ள். ஆறறுவாா ஆறறல இகழாமை—எடுததுககொண்டன யாவும் முடிக கவலலாருடைய ஆறறலகளை அவமதியாமை — போறறுவாா போறறலுள் எலலாம தலை— தஙகடகுஙகுவாராமறகாபபாா செயயுஙகாவலகளெலலாவற றினும மிககது. எ-று.

ஆறறலெனபது பெருமை, அறிவு, முயறசியெனனும மூனறனமேலும நிற றலிற சாதியொருமை. இகழநதவழிக கேளயவல்லாரொனபது தோனற ஆறறு வாரொனறும, அரண, படை, பொருள், நடபு முதலிய பிறகாவலகள அவரா னழியுமாகலின அவவிகழாமையைத தலையாயகாவலெனறுஙகூறினா. பொது

வகையால அவவிருதிறததாரையும பிழையாமையது சிறபபு இதனறகூறபப டடது. (க)

அகூஉ. பெரியாரைப பேணு தொழுகிற பெரியாராற்
பேரா விடுமபை தரும. உ

இ-ள. பெரியாரைப பேணுது ஒழுகின— ஆறறலகளாறபெரியாராயினரை வேநதா நனகுமதியாது அவமதிதது ஒழுகுவாராயின,—பெரியாரால பேரா இடுமபை தரும—அவவொழுககம அபபெரியாரால அவாககு எஞஞானறும நீஙகாத துனபஙகளைக் கொடுககும. எ-று.

அததுனபஙகளாவன இருமையினும இடையறுது வரும மூவகைத்துனப ஙகளுமாம. அவையெலலாந தாமே செயதுகொளகினறனவெனபது தோனற, ஒழுகததை வினைமுதலாகவும பெரியாரைக கருவியாகவுஙகூறினர். பொது வகையால அவரைப பிழைததறகுறறம இதனற கூறபபட்டது. இனிசசிறபபு வகையாறகூறுப. (உ)

அகூஙு. கெடலவேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னுறறு பவாக ணிழுககு. ங

இ-ள. அடல வேணடின ஆறறுபவாகண இழுககு— வேறறுவேநதரைக் கோறலவேணடியவழி அதனை அபபொழுதே செயயவலல வேநதாமாட்டுப பிழையினை— கெடல வேணடின கேளாது செயக— தான கெடுதலவேண டினுமயின ஒருவன நீதிநூலைக கடநதுசெயக. எ-று.

அபபெரியாரைக "காலனும காலம பாரககும பாராது — வேலினொடுதானை விழுமியோா தொலைய—வேணடிடத தடுஉம வெலபோா வேநதா" எனறுா பிறரும. நீதிநூல செயலாகாதெனறுகூறலின, கேளாதெனருா். (ங)

அகூச. கூற்றததைக கையால விளிததறறு லாற்றுவார்க்
காறறுதா ரின்னு செயல. ச

டிஇஅ கூ0 ம் அதி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

இ-ள. ஆற்றுவாாக்கு ஆறறுதார் இன்னு செயல—மூவகையாறறலுமுடை யாரகு அவையிலலாதார் தாம முறபட்டு இனனுதவற்றைச் செய்தல்—கூற றத்தைக் கையால் விளித்தறறு—தானேயும வரறபாலனுய கூறறுவனை அத ற்கு முனனே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல இகழசசிக்குறிபபிறறு. தாமேயும உயிாமுதலிய கோட

ற்குரியாரை அதற்குமுன்னே வினைத்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இற பபினது உண்மையும அண்மையுங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும வேந்தரைப்பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (ச)

அகூரு. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர். ரு

இ-ள். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்—பகைவர்க்கு வெய்தாய வலியினையுடைய வேந்தனாற்செறப்பட்ட அரசர் — யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளராகார் — அவனைத் தப்பி [illegible]ங்கேபோயுளராவர், ஓரிடத்தும் உளராகார். எ-று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாகலால் தந்நிலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராயின் இவர் இனியாகாரென்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதற்பொருட்டுங்கொல்வர், அன்றெனின் உடனேயழிவரென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுளராகாரென்றார். இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண் சேர்ந்தும உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (ரு)

அகூசு. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். சு

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உய்வு உண்டாம—காட்டிடைச் சென்றொருவன் ஆண்டைத்தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருய்தல்கூடும், —பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுகுவார் உய்யார்—தவத்தாற் பெரியாரைப்பிழைத்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார். எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேறலின் இடையே உய்யவுங்கூடும், அருந்தவர்வெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய அதற்குள்ளே யாவர்க்குங் காத்தலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற்கேதுவாய பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (சு)

அகூஎ. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். எ

இ-ள். தகை மாண்ட தக்கார் செறின் — சாபவருள்கட்கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வராயின்,—வகை மாண

டவாழகையும் வான பொருளும் எனனும—உறுபபழகுபெறற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைதத பெருமபொருளும எனபடடுவிடும்! எ-று.

உறுபபு அமைசசு, நாடு, அரண, படையென்விவை. செறினெனபது அவர் செருமை தோனற நினறது. இவவெசசததான முன் வருவனவறறிறகும்

கூக ம் அதி.— பெண்வழிசசேறல்.

இஃதொக்கும். அரசா தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருநதவாம்மாட்டுப் பிழை் செயவராயின, அசசெலவம அவர் வெகுளிததீயான ஒருகணத்துளளே வெந்தவிடுமெனபதாம். (எ)

அகூஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிபபிற குடியொடு
நினறனனா மாயவா நிலதது. அ

இ-ள. குனறு அனனா குனற மதிபபின்— குனறதநைபொககும அருநதவா கெடநினைபபாராயின,—நிலதது நினறு அனனா குடியொடு மாயவா— அபபொழுதே இநநிலதது நிலைபெறறுறபோலுஞ்செலவா தஙகுடியொடும் மாயவா. எ—று.

வெயில மழை முதலிய பொறுததலுஞ சலியாமையும உளளிட்ட குணஙகளுடைமையின, குனறனனாரெனறா "மலலன மலையனைய மாதவா" எனறா பிறரும. நிலைபெறறுறபோறலாவது இறபபபெரியராகலின இவாககு எஞ்ஞானறும அழிவிலலையெனறு கணடாராறகருதபபடுவல. (அ)

அகூகூ. ஏநதிய கொளகையாா சீறி னிடைமுரிநது
வேநதனும வேநது கெடும. கூ

இ-ள. ஏந்திய கொளகையாா சீறின—காததறகருமையான உயாநத விரதஙகளை உடையாா வெகுளவராயின, — வேநதனும இடை வேநது முரிநது கெடும்—அவராறறலான இநதிரனும இடையே தனபதமஇழநதுகெடும.எ—று.

"வேநதன மேய தீமபுன லுலகமும" எனறா பிறரும. நகுடனென்பான் இநதிரனபதமபெறறுச செலகினற காலததுப பெறற களிபபுமிகுதியான அகததியன வெகுளவதோாபிழைசெய அதனுறசாபமெயதி அபபதம இடையே இழநதானெனபதனையுடகொணடு, இவவாறு கூறினா. இவைநானகுபாட்டானும முனிவாப பிழைததலினகுறறஙகூறபபட்டது. (கூ)

கூ00. இறநதமைநத சாாபுடைய ராயினு முயயாா
சிறநதமைநத சீராா செறின. கo

இ-ள். சிறந்து அமைந்த சீரார் கெறின—கழியமிகக தவததினையுடையார் வெகுளவராயின,—இறந்து அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உயயார்—அவ ரானவெகுளப்பட்டார் கழியப்பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உயய மாட்டார். எ-று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பெனவிவை. அவையெல்லாம் வெகு ணடவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாகலின், உயயாரென்றார். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உயயாரென்பது கூறப்பட்டது. (௯0)

கூக ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான் வருவன் நேரே பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத தல் அழிவுதலைத்தருதலென்னும் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகை பபாறபடுவனவாமாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியதிறுதிக்கட்கூறுவான் றொடங்கி, முதறகட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழி யொழுகற்பாலளாய இல்லாளவழியே தான் ஒழுகுதல.

கூக ம் அதி.— பெண்வழிசசேறல்.

௯0க. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது. க

இ-ள். மனை விழைவார் மாண் பயன் எய்தார்—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவட்கேற்றவராய ஒழுகுவார் தமக்கு இனறுணையாய அறத்தினையெய்தார், — வினை விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது— இனிப் பொருள்செய்தலைமுயல்வார் அதற்கிடையீடென்று இகழும்பொருளும அவ்வின்பம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம் அவட்கேற்றவரா தற்கு ஏதுவாயவின்பம். அஃது அவளாற்பயனுயவற்றதினும் அவ்வறத்திற்கு தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்றெனபதாம்.

௯0உ. பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும். உ

இ-ள் பேணாது பெண் விழைவான் ஆக்கம்—தன்னாண்மையை விட்டு மனை யாளது பெண்மையை விழைவான் எய்தி்நின்ற செல்வம்— பெரியது ஓர்

நாண ஆக நாணுத் தரும— இவவுலகதது ஆணபாலாாகளெலலாம் பெரிய தோாநாணுணடாகத தனககும நாணுதலைக கொடுககும. எ—று.

எயதிினறதாயிறறு, படைககும் ஆறறலிலலுகலின. அசசெலவததால ஈத லுந துயததலும முதலிய பயனகொளவாள அவளாகலின, அவவாணமைச செயகை அவளகணணதாயிறறெனறு ஆணபாலாாயாவரும நாண அதனுறற னனுணமையினமை அறிநது பின தாமும நாணுமெனபதுநோககிப பெரிய தோாநாணுக நாணுததருமெனறுா. இவையிரணடுபாடடானும் மனைவிழைதற குறறஙகூறபபடடது. (உ)

கூ0ங. இலலாள்கட டாழநத வியலபின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணுணுத தரும. ௩

இ—ள். இல்லாளகண் தாழநத இயலபு இனமை—ஒருவன இலலாணமாட் டுத தாழதறகு ஏதுவாய அசசம — நலலாருள நாணு எஞஞானறும தரும —அஃதிலராய நலலாரிடைச செலலுஙகால நாணுதலை அவனுககு எககாலத துங்கொடுககும. எ—று.

அவடான அஞசி ஒழுகுதல இயலபாகலின, அவளையஞசுதல இயலபினமை யாயிறறு. அஙஙனமஞசியொழுகுதலின, அவளை நியமிபபாரிலலையாம், ஆகவே, எல்லாக்குறறமும விளையுமெனபது நோக்கி, எஞஞானறும நாணுததருமெ ன்றுா. (௩)

கூ0ச. மனையாளை யஞ்சு மறுமைபி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று. ச

இ—ள. மனையாளை அஞ்சும மறுமை இலாளன—தனமனையாளையஞ்சி ஒழு குகினற மறுமைபபயனிலலாதானுககு— வினை ஆணமை வீறு எயதல் இனறு — வினையை ஆளுநதன்மை உணடாயவழியும் நலலோராறகொணடாடபப டாது. எ—று.

உணடாயவழியுமெனபது அவாயநிலையான வநதது. இலலறஞ்செயதறகுரி யஙனமையினமையின மறுமையிலாளனெனறும, வினையையாளுநதனமை தனறனமையிலலாத அவனுன முடிவுபோகாமையின வீறெயதலினறெனறு ஙகூறினுா. (ச)

கூ0ரு. இலலாளை யஞசுவா னஞசுமற றெஞஞான்று
நலலாாககு நலல செயல. ரு

இ-ள், இலலாளை அஞசுவான—தனமனையாளையஞசுவான — நலலாாக்கு நலல செயல் எஞஞானறும அஞசும— தானதேடிய பொருளேயாயினும அதனால நலலாாககு நலலனசெயதலை எஞஞான்றும அஞசாநிறகும. எ-று.

நலலாா தேவா, அருநதவா, சானறோா, இருமுதுகுரவா முதலாயினாரும நலவிருநதினரும. நலலனசெயதல அவாவிருமபுவன கொடுததல. அது செயயவேணடும் நாளகளினுமெனபாா, எஞஞானறுமெனறாா. "இலலாளை யஞசி விருநதினமுகங கொனற நெஞசிற—புலலாளனாக"* எனறாா பிறரும. (ரு)

கூ0சு. இமையாரின் வாழினும பாடிலரோ யிலலா
ளமையாாதோ ளஞசு பவா. சு

இ-ள. இலலாள அமை ஆா தோள அஞசுபவா—தமமிலலாளுடைய வேயபோலுநதோளினை அஞசுவாா,—இமையாாின வாழினும பாடு இலா— வீாததாறறுறககமெயதிய அமராபோல இவவுலகதது வாழநதாராயினும, ஆணமையிலா. எ-று.

அமராபோலவாழதலாவது பகைதத வீரா தோளகளையெலலாம வேறலானனகுமதிககபபடடு வாழதல. அது கூடாமையின, வாழினுமெனறாா. அமையாாதோளெனவே, அஞசுதறகாரணததது எணமை கூறியவாறு. வீராதோளகளை வெனறாராயினும இலலாடோளகளை அஞசுவாா ஆணமையிலரெனபதாம. இவைநானகுபாடடானும அவளையஞசுதறகுறறங கூறபபடடது. (சு)

கூ0எ. பெண்ணேவல செயதொழுகு மாண்மையி னுனுடைய
பெணணே பெருமை யுடைதது. எ

இ-ள். பெண ஏவல செயது ஒழுகும ஆணமையின—நாணினறித தன்னிலலாளது ஏவறறொழிலைச செயது திரிகினறவனது ஆணடனமையின—நாண உடைய பெணணே பெருமை உடைதது—நாணினையுடைய அவள பெணடனமையே மேமபாடுடைத்து. எ-று.†

நாணுடைபபெணணெ்ன வேணடாது கூறியது அவளேவலசெயவானது நாணினமை முடிதத்றகாதலின, அமமறுதலைததொழில வருவிககபபடடது.

* சீவகசிந்தாமணி, மணமகளிலம்பகம், உகள.— இல்லானை யஞ்சி விருந்தினமுகங் கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாள ளாகு மறந்தோற்கி லெனப்பு கைந்து —வில்லா ளமுவம் பிளந்திட்டு வெகுண்டு நோக்கிக— கொல்யானை யுந்திக் குடைமேலுமோர் கோரூே நேதந்தான.

† பெண்மை ஆண்மைகட்குப் பொருள் கட்புலனுகிய அமைதித்தன்மை ஆளுந்தன்மை என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

௩௬௨ கூஉ ம அதி.— வரைவின்மகளிர்.

ஏவல் ஆகுபெயர். இந்திக்கட்பெண்டென்பதூஉம் அது. ஏவல்செய்வித்தற் கோடற்சிறப்புத்தோன்றப் பெண்ணேயெனப் பிரித்தார். (எ)

௯0அ. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர். அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர்—தாம் வேண்டியவாறன்றித் தம்மனையாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுவார்—நட்டார் குறை முடியார்—தம்மொடு நட்புச்செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார்,—நன்று ஆற்றார்—அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய அறஞ்செய்யவுமாட்டார். எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை "அமையார்தோள்" என்புழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்து ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின், இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டாரென்பதாம். (அ)

௯0௯. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். ௯

இ-ள். அறவினையும்—அறஞ்செய்தலும்—ஆன்ற பொருளும்—அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட்செய்தலும்—பிற வினையும் — அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச்செயல்களும்—பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல—தம்மனையாள் ஏவல் செய்வார்மாட்டு உளவாகா. எ-று.

புலன்களைந்தாகலின், பிறவினையென்பப் பன்மையாயிற்று. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னேயொழிந்தாராகுத் தலைமை அவள் கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவளேவல்செய்தற்குற

றங்கூறப்பட்டது. (௯)

௯௧0. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கென்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில். ௧0

இ-ள். எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடன் உடையார்க்கு— கருமச்சூழ்ச்சிக் கட்சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அதனிறைய செல்வத்தினையும் உடையராய வேந்தர்க்கு—பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை என்றும் இல—மனையாளைச் சேர்தலான வினையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது. எ-று.

"இடனில்பருவத்தும்" எனவும் "இடனின்றியிரந்தோர்க்கு" எனவும் வந்தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலறிக. இளமைக்காலத்துமென்பார், என்றுமென்றார். அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய விழைதல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தலென்னும் மூன்றற்குங்காரணமாயது. எதிரமறைமுகத்தான் அம்மூன்றும் இதனுற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௧0)

---

௯௨ ம் அதி.—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தந்நலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு, ஆதலால் தம் கருரிய மகளிரான வருங்குற்றத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

௯௧௧. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியார்

இ-ள். அன்பின விழையார பொருள விழையும் ஆய தொடியார—ஒருவனை அன்புபறறி விழையாது பொருள்பறறி விழையு ம மகளிர—இன சொல இழுக்குத் தரும—அது கையுறுந துணையும் தாம அனபுபறறி விழைநதாராகச் சொல்லும் இனியசொல அவனுக்குப பின இளுமைப்ப பயக்கும். எ-று.

பொருளெனபுழி இன விகாரததாறறொகக்து. ஆபநததொடியினையுடையாளெனறதனானும, இனியசொல்லெனறதனானும, அவாகருவி கூறபபட்டது. அச்சொல் அபபொழுதைக்கு இனிதுபோனறு பின வறுமை பயததலின், அது கொளளறகவெனபதாம். (க)

கூகஉ. பயனறூககிப பண்புரைககும பணபின மகளிர
நயன்றூககி நள்ளா விடல். உ

இ-ள். பயன தூககிப பணபு உரைககும பணபு இல மகளிர—ஒருவனுககு உள்ளபொருளை அளநதறிநது அஃதெய்துந துணையும தமபண்புடைமை சொல்லும் பணபிலலாத மகளிரது—நயன தூககி நளளா விடல—ஒழுகலாறறினை ஆராயநதறிநது அவரைப பொருநதாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொலலினகணலலது தங்கடகிடவாமை தோனறப பணபினமகளிரெனறும, அவாகடகு அது சாதிதருமமாதல நூலானேயனறி அவாசெயலானுமறிநதென்பார நயனறூககியெனறும, அவவறிவு அவரை விடுதறகு உபாயமெனபது தோனறப பின நளளாவிடலெனறுங்கூறினார. (உ)

கூகஙு. பொருடபெண்டிர பொயமமை முயககம் இருட்டறையில்
லேதில பிணநதழீஇ யறறு. ஙு

இ-ள். பொருட்பெணடிர பொயமமை முயககம்— கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விருமபும பொதுமகளிரது பொயமமையையுடைய முயககம—இருட்டு அறையில ஏதில பிணம தழீஇயறறு—பிணமெடுப்பார இருட்டறைககணணே முனனறியாத பிணததைத தழுவினாறபோலும். எ-று.

பொருடகுமுயஙகும மகளிர கருததுஞ்செயலும ஆராயாது சாதியும பருவமும ஒவவாதாரை முயஙகுஙகால அவாகுறிப்புக கூலிககுப பிணமெடுப்பார காணபபடாததோரிடததினகண இயைபிலலாததோரபிணததை எடுக்குஙகால் அவாகுறிபபோடொக்குமெனவே, அகததால அருவராறினறும பொருளுககுப புறததாறறழுவுவா அதனையொழிகவெனபதாம். இவைமூனறுபாட்டானும் அவாசொலலும செயலும பொயயெனபது கூறபபட்டது. (ஙு)

கூகச. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். ச

இ-ள். பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லியநலத்தை— அருட்பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய்ந்து செய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.
பாடம். கூஉம அதி.— வரைவின்மகளிர்.

அறமுதலியநான்கும் பொருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட்பொருளென விசேடித்தார். புன்மை இழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர்மெய்ந்நலம் மறுதலையாகலின், தோயாரென்பதாம். (ச)

கூகரு. பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். ரு

இ-ள். மதிநலத்தின் மாண்ட அறிவினவர்— இயற்கையாகிய மதிநன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையார்— பொது நலத்தார் புன்னலம் தோயார்— பொருள்கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையினையுடைய மகளிரது புல்லியநலத்தைத் தீண்டார். எ-று.
மதிநன்மை முற்பிறப்புக்களிற்செய்த நல்வினைகளான் மனந்தெளிவுடைத்தாதல். அதனானன்றிக் கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொய்ம்மையும் மெய்ந்நலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரென்றுங் கூறினார். (ரு)

கூகசா. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். சா

இ-ள். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள் — ஆடல், பாடல், அழகென்பனவற்றாற் களித்துத் தம்புல்லிய நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவர்மாட்டும் பரப்பும் மகளிர்தோளினை—தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார்—அறிவொழுக்கங்களானாய தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார். எ-று.
ஆடன்முதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென

னும, தோயின அறிவொழுககங்கள அழியுமாகலின அவறறுறபுகழபரபபுவாா தோயாரொனறுஙகூறிஞா. தநநலமெனபுழி நலம ஆகுபெயா. இவைமூனறுபா ட்டானும அவரை உயாநதோா தீணடாரெனபது கூறபபட்டது. (கூ)

கூகஎ. நிறைநெஞச மிலலவா தோயவா பிறநெஞசிற
பேணிப புணாபவா தோள. எ

இ-ள். நெஞசின பிற பேணிப புணாபவா தோள—நெஞசினுறபிறவற்றை ஆசைபபட்டு அவை காரணமாகக கொடுபபாரை மெயயாறபுணரும மகளிா தோளகளை— நிறை நெஞசம இலலவா தோயவா — நிறையாறறிருநதிய நெஞசமிலலாதாா தோயவா. எ-று.

பொருளும அதனுறபடைககபபடுவனவும விருமபும் நெஞசு அவறறினமே லதாகலின, புணாவது உடமபுமாததிரமெனபதறிநது அதுவழி ஓடாதுநிறகும நெஞசினையுடையாா தோயாமையின, அஃதிலாா தோயவரென்றுர். (எ)

கூகஅ. ஆயு மறிவின ரலலாாக கணஙகென்ப
மாய மகளிா முயககு. அ

இ-ள். மாய மகளிா முயககு—உருவுசொறசெயலகளான் வஞ்சித்தலைவல்ல மகளிரது முயக்கததை —ஆயும அறிவினர் அல்லாாக்கு அணங்கு என்ப—

கூ ம அதி.— களளுண்ணாமை. உகூ

அவவஞசனை ஆராயநதறியுமறிவுடையரலலாாககு அணஙகுதாக்கென்றுசொல லுவா நூலோா. எ-று.

அணஙகு காமநெறியான உயிாகொளளும தெயவமகள. தாக்குத் தீணடல். இவவுருவகததான அமமுயககம முன இனிதுபோனறு பின உயிாகோடல் பெறறும. இது நூலோா துணிவெனபது தோனற அவாமேலவைததுக கூறி ஞா. அபபெயா அவாயநிலையான வநதது. (அ)

கூகக. வரைவிலா மாணிழையாா மெனறோள் புரையிலாப
பூரியாக ளாழு மளறு. கூ

இ-ள். வரைவு இலா மாண இழையாா மெனறோள— உயாநதோர் இழிந தோரொனறு நோககாது பொருள்கொடுபபாா யாவரையும முயஙகும மகளிரமெலலிய தோளகள—புரை இலாப பூரியாகள ஆழும அளறு—அககுறறததையறியும அறிவிலலாத கீழமககள புககழுநதுநிரயம. எ-று.

உயாதறகேதுவாகலின, புரைபெனபபட்டது. சாதியானிழிநதாரினீக்குத றகுப புரையிலாபபூரியாகளெனறும, அவா அழுநதறகேது உருவமுதலியமூன றுமெனபது தோனற மாணிழையாா மெனறோளெனறும, அவாககு அளறறி

னையிடையின்றிப் பயக்கும் என்பது தோன்ற உருவகமாக்கியுங் கூறினார். (௯)

௯௨௦. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. ௧௦

இ-ள். இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும் — கவர்த்த மனத்தினையுடைய மகளிரும் கள்ளும் சூதும் என்னும் மூன்றும் — திரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு — திருமகளால் நீக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு. எ-று.

இருமனம் ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தேயுடைய மனம். கவறு ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்தவாகலின், கள்ளும் சூதும் உடன்கூறப்பட்டன. வடநூலாரும் இக்கருத்தான் விதனமென உடன்கூறினார். வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் நோக்குக. இனைவிராய் எண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபுகோடலின், ஈண்டு அஃறிணையாற்கொண்டது. திருநீக்கப்பட்டமை இக்குறிகளான் அறியப்படும் என்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் சேர்வார் இழிந்தோர் என்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

௯௩ம் அதி. — கள்ளுண்ணாமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தற்கண் அவ்வரைவின் மகளிரோடொப்பதாய கள்ளினையுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறுகின்றார்.

௯௨௧. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். ௧

இ-ள். கட்காதல் கொண்டு ஒழுகுவார் — கள்ளின்மேற் காதல்செய்தொழுகும் அரசர் — எஞ்ஞான்றும் உட்கப்படார் — எஞ்ஞான்றும் பகைவரான் அஞ்சப்படார், — ஒளி இழப்பர் — அதுவேயன்றி முன்னெய்திநின்ற ஒளியினையும் இழப்பர். எ-று.

அறிவின்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றாற் பெரியராயகாலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்னோரான் எய்திநின்ற ஒளியினையும் இகழ்ப்பாட்டான் இழப்பர் என்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிது செல்லாதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௧)

௯௨௨. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார். ௨

இ-ள். கள்ளை உண்ணற்க—அறிவுடையராயினார் அஃதிலராதற்கு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணுதொழிக,— உணில் சான்றோரான் எண்ணப்பட வேண்டாதார் உண்க—அன்றியே உண்ணல்வேண்டுவார் உளராயின், நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டாதார் உண்க. எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானழித்துக்கொள்வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணுராகலின், சான்றோரா னெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (௨)

கூஉ௩. ஈன்ருள் முகத்தேயு மின்னுதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி. ௩

இ-ள். ஈன்ருள் முகத்தேயும் களி இன்னுது—யாது செய்யினும் உவக்குந் தாயமுன்பாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல் இன்னுதாம்,— மற்றுச் சான்றோர் முகத்து என—ஆனபின் குற்றம் யாதும் பொருத சான்றோர்முன்பு களித்தல் அவர்க்கியாதாம்! எ-று.

மனமொழிமெய்கள் தமவயத்தவன்மையான் நாணழியும், அழியவே, ஈன்ருட்கும் இன்னுதாயிற்று, ஆனபின், கள் இருமையுங்கெடுத்தலறிந்து சேய்மைக்கணே கடியுஞ்சான்ருேர்க்கு இன்னுதாதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம்.

கூஉ௪. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணுப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ௪

இ-ள். கள் எனனும் பேணுப் பெருங்குற்றத்தார்க்கு— கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிகக்குற்றத்தினையுடையாரை— நாண் எனனும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் — நாணென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவள் நோக்குதற்கஞ்சி அவர்க்கெதிர்முகமாகாள். எ-று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார் சேய்மைக்கண்ணே நீங்குவராகலிற் பேணு வென்றும், பின் ஒருவாற்றுனுங் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோர்பானில்லாமையின் நல்லாளென்றும், கூறினார். பெண்பாலாக்[illegible] வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒளியிழ[illegible] கூறப்பட்டது. (௪)

கூஉ௫. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். ௫

இ-ள். பொருள் கொடுத்து மெய் அறியாமை கொளல்—ஒருவன் விலைப் பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளாற்றனக்கு மெய்ம்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்— கை அறியாமை உடைத்து—அவன் பழவினைப்பயனுய செயவதறியாமையைத்

தனக்குககாரணமாகவுடைத்து. எ-று.

தனனையறியாமைசொலலவே, ஒழிநதன யாவுமறியாமை சொலலலவேண டாவாயிறறு. கை அபபொருட்டாதல "பழனுடைய பெருமரம வீழாதெனக் கையறறு" எனபதனானுமறிக. அறிவார விலகொடுதது ஒனறனைககொளளு, நகாறறிய துகொளளாமையின, மெயயறியாமைகொளல முனனையறியாமை யான வநததெனபதாம். (ரு)

கூஉகூ. துஞசினார் செததாரின் வேறலல ரெஞ்ஞான்று
நஞசுணபார களளுண பவர். கூ

இ-ள். துஞசினார் செததாரின் வேறு அல்லர்— உறஙகினார், செததாரின வேறுதலுடையரோனும, அககாலததறிவினமையான வேறெனபபடார்; — கள உணபவர் எஞஞானறும நஞசு உணபார்— அவவாறே களளுணபார், நஞசுணபாரின வேறுதலுடையரோனும, எககாலத நமறிவினமையான வேறெ னபபடார், அவர்தாமேயாவர். எ-று

உறஙகினாரகரும களளுணபாரகரும வேறறுமை உயிரபபுநிறறல. வேறுத லும வேறனமையுமுடைமைகாட்டபபரு உவமை புணாககபபட்டது. இதனை நிரனிறையாகக, கூரிககபபடுதலால உறஙகினாரும நஞசுணபாருமொபபர், கைவிடபபடுதலாற செததாருஙகளளுணபாருமொபபரொனறுரைபபாருமுளர். அதிகாரபபொருள பினனதாயிருகக யாதுமியைபிலலாத நஞசுணபாரககு உவ மைபுணர்தது எணடுகூறல பயனினறுகலானும, சொறகிடககை நிரனிறைக கேலாமையானும, அஃதுரையனமையறிக. இவையிரணடுபாட்டானும அவர தறிவிழததறகுறறங்கூறபபட்டது. (சு)

கூஉஎ. உளளொற்றி யுளளூர் நகபபடுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
களளொற்றிக் கணசாய பவர். எ

இ-ள். கள ஒறறிக் கண சாயபவர்—களளைம மறைநதுணடு அகககளிபபாறறம மறிவு தளர்வார் — உளளூர் உள ஒறறி எஞஞானறும நகபபடுவார்—உளளூர் வாழபவரான உணணிகழ்கினற நயததுணாநது எஞஞானறும நகுதலசெய யபபடுவர். எ-று.

உளளூர் ஆருபெயர். உணடெனப தூ ஆவாயநிலையான வநதது. உயததுண ரதல தளர்சசியாறகளிபபினையுணர்நது அததுறைகளளுணடதுணர்தல். (எ)

கூஉஅ. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும். அ

இ-ள். களிதது அறியேன எனபது கைவிடுக—மறைநதுணடுவைதது யான களுணடறியேனெனறு உணாநதபொழுது தமமொழுககஙகூறுதலையொழிக; —நெஞசததது ஒளிததது ஆஙகே மிகும—அவவுணடபொழுதே பிறாறியின இழுககாமெனறு முனனெஞசததொளிததகுறறமும முனனையளவினமிககு வெளிபபடுதலான. எ-று.

களிததறியேனெனக காரியததாறகூறினா. இவையிரணடுபொட்டாலும் அது மறைககபபடாதெனபது கூறபபடடது. (அ)

கஉகூ. களிததானைக காரணங காடடுதல கீழ்நீாக்
குளிததானைத் தீததுரீஇ யறறு. கூ

உகூஅ கூ௪ ம அதி.—சூது

இ-ள். களிததானைக் காரணம காடடுதல—களுணடு களிததானொருவனை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன காரணஙகாடடித தெளிவித்தல — நீாக கீழக குளிததானைத தீததுரீஇயறறு — நீருணமூழகினானொருவனைப பிறனொருவன விளககினால நாடிதலையொககும். எ-று.

களிததானையெனுமிரணடாவது "அறிவுடை யநதண னவளைககாட டெனறுனே" எனபுழிபபோல நினறது. நீருள விளககுச செல்லாதாறபோல அவனமனததுக காரணஞ்செலலாதெனபதாம. இதனுன அவனைததெளிவித்தல முடியாதெனபது கூறபபடடது. (கூ)

கூகூ0. கள்ளுணணாப் போழதிற களிததானைக காணுங்கா
லுளளானகொ லுணடதன சோரவு. க0

இ-ள். கள் உணணாப போழதில களிததானை—களளுணபாநொருவன தான அஃதுணணாது தெளிநதிருநதபொழுதினகண உணடு களிதத பிறனைக காணும னறே,— காணுஙகால உணட தன சோரவு உளளானகொல— காணுஙகால தானுண்டபொழுது உளதாஞ்சோாவினை அவனசோாவால அதுவுமிறறெனறு கருதானபோலும். எ-று.

சோரவு மனமொழிமெயகள தனவயததவலலவாதல. கருதலளவையான அதனிழுககினையுயததுணாின ஒழியுமென இதனால அஃதொழிதறகாரணஙகூறபபடடது. (க0)

கூ௫ ம அதி.—சூது.

இனி அககளுணடலபோல அறம பொருள இனபஙகடகு இடையீடாகி

யசூதாடலும பிணியுழத்.கலுங்கூறுவானரொடங்கி, முதற்க—சூதினதியலபு கூறுகினறா.

கூங.க. வேணடறக வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந
தூணடிறபொன மீனவிழுங்கி யறறு க

இ-ள். வென்றிடினும சூதினை வேணடறக — தாம வெலலுமாறறலுடை யனுயினும சூதாடலை விரும்பாதொழிக, — வென்றதூஉம தூணடிறபொன மீன விழுங்கியறறு — வென்று பொருளெயதுவார உளராலெனின அவவெ னறபொருடாறும இரையான மறைந்த தூணடிலிரும்பினை இரையெனககருதி மீன விழுங்கினுறபோலும. எ-று.

வேறல ஒருதலையனமையின வென்றிடினுமெனறும, கருமங்களபலவுங்கெ டுதலின வேணடறகவென்றுங்கூறினா. எயதியபொருள சூதாடுவார நீங்கா மைக்கு இட்டதோரதலையெனபதூஉம, அதனறபின்றுயருழததலும, உவமை யாறபெறறும். (க)

கூங.உ. ஒன்றெயதி நூறிழககுஞ் சூதாகரு முண்டாங்கொ
லன்றெயதி வாழவதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒனறு எயதி நூறு இழககும சூதாககும — அததூணடிறபொன போனற ஒனறனை முனபெறறு இனனுமபெறுதுமெனனுங்கருததால நூறறி னையிழந்து வறியராஞ்சூதாககும — நனறு எயதி வாழவது ஓராறு உண

டாங்கொல — பொருளால அறனுமினபமுமெயதி வாழவதொருநெறியுணடா மோ ஆகாது. எ-று.

அவவாறறுற பொருளிழந்தேவருதலான, அதனலெயதும பயனும அவாக் கிலலையெனபதாம. (உ)

கூங.ங. உருளாய மோவாது கூறிற பொருளாயம
போஒய புறமே படும். ங

இ-ள். உருள ஆயம ஓவாது கூறின — உருளுங்கவறறினகடபட்ட ஆய ததை இடைவிடாதுகூறிச சூதாடுமாயின,— பொருள ஆயம் போஒய புற மே படும—அரசனீட்டியபொருளும அவனபொருளவருவாயும அவனைவிட்டுப போஒய பகைவாகணணே தஙகும. எ-று.

கவறறினதுருட்சியை அதனினுய ஆயததினமேலேறறியும, சூதாடலை அது

கூறலாகிய காரணத்தின்மேலிட்டுக்கூறினார். பொருளாயமென்பது உம்மைத் தொகை. ஆயம் வடமொழித்திரிசொல். காதற்றக்கணனும் இப்பற்றக்கணனும் கருதுதிலனாகலின், அவையிரண்டும் பகைவர்பாற்செல்லுமென்பதாம். (௩)

கூகூச. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். ச

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின் — தன்னை விழைந்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள்பலவற்றையும் விளைத்து உள்ளபுகழையுங்கெடுக்குஞ் சூதுபோல — வறுமை தருவது ஒன்று இல் — நல்குரவினைக் கொடுக்க வல்லது பிறிதொன்றில்லை. எ-று.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க்கூறுப. நல்வினைகளையும் நல்லினத்தையும் நீக்கித் தீவினைகளையுந் தீயினத்தையுங்கூட்டுதலால், சீரழிக்குமென்றார். வறுமைக்கு எல்லையாவதென்பதாம். (௪)

கூகூரு. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார். ரு

இ-ள். இல்லாகியார் — முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இலராகியொழிந்தார் — கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார் — கவற்றினையும் அஃதாடுங் களத்தினையும் அவ்வாடற்குவேண்டுங் கைத்தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர் எ-று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாயம்பட பிடித்தெறிதல். அவ்விவறுதலாற்பாண்டவர் தம்மரசுவிட்டு வனத்திடைப்போய் ஆண்டுமறைந்தொழுகினொன அனுபவங்கூட்டியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் அதனது வறுமைபயத்தற்றன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

கூகூசு. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார். சு

இ-ள். சூது என்னும் முகடியால் மூடப்பட்டார் — தன்பெயர்சொல்லல் மங்கலமன்மையிற்சூதென்று சொல்லப்படும் முகடியான் விழுங்கப்பட்டார் — அகடு ஆரார் அல்லல் உழப்பர் — இம்மைக்கண் வயிறாரப்பெறார், மறுமைக்கண் நிரயத்துன்பமுழப்பர். எ-று.

செலவமகெடுதது நலகுரவுகொடுததறருெழில வேறுபடாமையிற் சூதெனறு மூகடியெனறும, வெறறிதோலவிகளுககி ஒருபொழுதும விடாராகலின ஈணடு அகடாரரொனறும, பொயயுங களவும முதலியபாவங்களீட்டலின ஆணடு அலலலுழப்பரொனறுங்கூறினா. வயிறுராமை சொலலவே,ஏனைபபுலனகளுகா பபெருமை சொலலவேண்டாவாயிறறு. உழபபரொனபது எதிாகாலவினை. (கூ)

கூஙு௭. பழகிய செலவரும பணபுங கெடுககுங
கழகததுக காலை புகின. ௭

இ-ள. காலை கழகததுப புகின — அறம் பொருளினபங்கட்கடைததகாலம அரசனுககுச் சூதாடுகளததனகட கழியுமாயின,— பழகிய செலவமும பணபும கெடுககும— அககழிவு தொனறுதொட்டுவநத அவனசெலவததினையும நறகுணங்களையும போககும. எ-று.

பழகியவெனபது பணபுடனுமியையும். தான செயதுகொளளும அறமுத லியவேயனறி முனனோாதொடஙகி வருகினற செலவமும முனசெயத நலவினையினபயனாய பணபும இலவாமெனபதாம். (௭)

கூஙு௮. பொருளகெடுததுப பொயமேற கொளீஇ யருளகெடுத
தலலலுழபபிககுஞ் சூது. ௮

இ-ள. சூது—சூது—பொருள கெடுதது—தனனைபபயினறவனபொருளைக் கெடுதது,—பொய மேறகொளீஇ— பொயமமையைமேறகொளளபபணணி, —அருள கெடுதது— மனததெழும அருளைககெடுதது,—அலலல உழபபிக கும்—இவ்வாறறுன அவனை இருமையினுமதுனபமுறுவிககும. எ-று.

இததொழிலகணமூனறறகும சூது வினைமுதலாகவும, தோலவி, வெறறி, செறறமெனபன முறையே கருவிகளாகவுங்கொளக. முனனதனை இமமை யினும், ஏனையவறறுன மறுமையினுமாம பொருளகொடுததெனபது பாடமா யின, அவவெசசததிறகு முடிவு மேறகொளீஇயெனபுழி மேறகோடலாகிய வினைமுதலவினை. (௮)

கூஙுகூ. உடைசெலவ மூணொளி கலவியென் றைநது
மடையாவா மாயங கொளின. கூ

இ-ள். ஆயம கொளின— அரசன சூதினைத தனககு வினோததொழிலாக விருமபுமாயின,—ஒளி கலவி செலவம ஊண உடை எனற ஐநதும அடை யாவாம—அவனை ஒளியும கலவியும செலவமும ஊணும உடையுமெனறிவ வைநதுஞ்சாராவாம. எ-று.

ஆயம ஆகுபெயா. இசசிறபபுமுறை செயயுளுகைகப பிறழினறது. செல வம அறுவகையுறுபபுகககள. ஊணுடையெனபனவறறுல துபபுரவுகளெல்லாங் கொளளபபடும. காலமும கருததும பெருமையின, இவையுளவாகாவெனப தாம. இவைநானகுபாட்டானும சிறுமைபலசெயது அவறறுனிருமையுங்கெடு த்தல கூறப்பட்டது. (கூ)

கூசo. இழந்தொறூஉங காதலிககுஞ சூதேபோற றுன்ப
முழநதொறூஉங காதற றுயிா. கo
கூறு ம அதி.— மருந்து. உஎக

இ-ள். இழத்தொறூஉம காதலிக்கும் சூதேபோல—சூதாடலான் இருமைப பயனகளையுமிழககுநதோறும அதனமேறகாதலசெயயுஞ்சூதன்போல— தன் பம உழததொறூஉம காதறறு உயிா—உடமபான மூவகைததுன்பங்களையும் அனுபவிககுநதோறும அதனமேறகாதலையுடைதது உயிா.எ-று.

சூது ஆகுபெயா. உயிரினதறியாமை கூறுவாாபோனறு சூதனதறியாமை கூறுதல கருததாகலின, அதனையாபபுறுததறபொருட்டு உவமமாக்கிக்கூறினாா. இதனெதிாமறைமுகததாற சூதினைவெறுநதொழிவானையொக்கும உடமபினை வெறுததொழியுமுயிரொனவுங்கொளக. இதனுன் அஃதொழிதறகருமையும ஒழி நதாாதுபெருமையுங்கூறபபட்டன. (கo)

கூறு ம அதி.—மருந்து.

பழவினையானும காரணஙகளாலும மககட்கு வாதமுதலியபிணிகளவரும, அவறறுட்பழவினையான வருவன அதனகழிவினகணலலது தீராமையின அவை யொழிநது, ஏனைககாரணஙகளான வருவனவறறைத தீாக்கும மருநதினதிறங கூறுகினறுா. காரணஙகளாவன உணவுசெயலகளெனவிவவானமயாகலின,பிணி களுநகாரணததான வருவனவாயின.

கூசக. மிகினுங குறையினு நோயசெயயு நூலோா
வளிமுதலா வெணணிய மூனறு க

இ-ள. மிகினும குறையினும— உணவுஞ செயலகளும ஒருவனபகுதிக்கொ ததவளவினவனறி அதனின மிகுமாயினும குறையுமாயினும,— நூலோா வளி முதலா எணணிய மூனறு நோய செயயும— ஆயுளவேதமுடையாரால வாத முதலாகவெணணபபட்ட மூனறுநோயும அவனுககுத துனபஞசெயயும.எ-று.

னூலோரொணணியவெனவே, அவா அவறறுளவருதத வாதபபகுதி பிததப பகுதி ஐயபகுதியெனனும பகுதிபபாடும பெறறும. அவறறிறகுணவொததலா வது சுவை விரியஙகளானும அளவானும பொருநதுதல. செயலகளொததலா வது மனமொழிமெயகளாறசெயயுநதொழிலகளை அவையவருநதுவதறகு முன னேயொழிதல. இவையிரணடும இஙஙனமனறி மிகுதல குறைதலசெயயின, அவை ததததநிலையினிலலாவாய வருததுமெனபகாம. காரணமிரணடும அவா யநிலையான வநதன. முறறுமமை விகாரததாறறொககது. இதனால, யாககை கடகியலபாகிய நோய மூவகைததெனபதூஉம, அவை றனபஞசெயதறகார ணம இருவகைததெனபதூஉம, கூறபபடடன. இனபஞசெயதறகாரணம முன னாககூறுப. (க)

கஅ௨. மருநதென வேண்டாவாம் யாககைக கருநதிய
றறது போறறி யுணின. ௨

இ-ள். அருநதியது அறறது போறறி உணின — ஒருவன முன்னுணடது அறறபடியைக குறிகளாறறெளியவறிநது பினனுணணுமாயின,—யாககைககு மருநது என வேணடாவாம்—அவனயாககைககு மருநதெனறு வேறுவேண டாவாம். எ-று.

உஎஉ கூறு ம அறி.— மருநது.

குறிகளாவன யாககைநொயமமை, தேககினறுயமை, காணஙகடொழிற குரியவாதல, பசிமிகுதலெனவிவை முதலாயின. பிணிகள யாககையவாகலின, யாககைககெனறா. உணினெனபது அதனருமை தோனற நினறது. (௨)

கஅ௩. அறறா லளவறிந் துண்க வஃதுடமபு
பெறறா னெடிதுயககு மாறு. ௩

இ-ள். அறறால அளவு அறிநது உணக — முனனுணடது அறறாற பினனு ணபதனை அஃஅளவறிநது அவவளவிறறாக உணக,—உடமபு பெறறான நெ டிது உயககுமாறு அஃது—இறபபவுமபலவாய பிறயாககைகளிறபிழைததுப பெறறகரிய இமமானுடயாககையைப பெறறான அதனை நெடுங்காலஙகொணடு செலுததுநெறி அதுவாகலான. எ-று.

இமமை மறுமை வீடுபேறு எயதுதறபாலது ஈதொனறுமேயாகலின உட மபுபெறறானென றும, அது நெடி வினறுறி அவை பெருகசசெயதுகொளள லாமாகலின நெடிதுயககுமாறெனறுமகூறினா. பெறறுலெனறு பாடமோது

வாருமுளா. (௩)

கூசச அறற தறிநது கடைபபிடிதது மாறலல
துயகக துவரப பசிதது ௪

இ-ள். அறறது அறிநது முனனுணடது அறறபடியையறிநது,— துவரப பசிதது—பின மிகபபசிதது, —மாறலல கடைபபிடிததுத துயகக—உணணுஙகால மாறுகொளளாத உணவுகளைக குறிககொணடுணக. எ-று.

அறறதறிநதெனறுமபெயாநதுமை அதனையாபபுறுததறபொருட்டு. உணடது அறறலும அதனபயனாகிய இரதமுதலாகலான அதுவுமறலவேணடுமெனபார, மிகபபசிநதெனறார. பசிததலவினை ரணடு உடையானமேனினறது. மாறுகொளளாமையாவது உணபானபகுதியோடு மாறுகொளளாமையும, காலவியலபோடு மாறுகொளளாமையும, சுவை வீரியஙகளாறறமமுள மாறு கொளளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாத பித்த ஐகளானுய பகுதிகடகு ஆநதவறறைச செயவனவாதலும, பெருமபொழுது சிறுபொழுதெனனுங காலவேறுபாடுகளுள ஒனறறகாவன பிறிதொனறறகாகாமையும், தேனுநெயயுநதமமுளொததது நஞசாதலபோலவனவுமாம். அவறறைககுறிககொளளாது மனமபடடவாறறுறறுபபாறின அதனானே நோயும மரணமும வருதலின, கடைபபிடிததெனறார. (௪)

கூசரு மாறுபா டிலலாத வுணடி மறுததுணணி
னூறுபா டிலலை யுயிரககு. ரு

இ-ள். மாறுபாடு இலலாத உணடி மறுதது உணணின— அமமூவகைமாறுகோளுமிலலாத உணவைத தனனுளளம வேணடியவளவினனனறிப பிணி வாராவளவினல ஒருவனுணணுமாயின,— உயிரககு ஊறுபாடு இலலை—அவனுயிரககுப பிணிகளாறறுனபம விளைதலுணடாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறெனறார, அஃது இனபததிறசெலலாதாயிறறு, இலலையென்பது தொடாபாகலின. துனபமுறுவது உயிரேயாதலின, அதனமேலவைததுக் கூறினார. மாறுபாடிலவழியுஙகுறைதல நனறெனபதாம். இவைநானகுபாட்டானும உணணபபடுவனவும,அவறறதளவும,'காலமும, பயனுஙகூறபபடடன.

கூரு ம் அதி.— மருந்து. உளகூ

கூசகூ. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய். சு

இ-ள். இழிவு அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல—அக்குறைதலை நன்றென்றறிந்து அவ்வாறேயுண்பவன்மாட்டு இன்பம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறு

போல,— கழி பேர இரையானகண நோய நிறகும—மிகப்பெரியவிரையை விழுஙகுவான்மாட்டு நோய நீஙகாது நிலைநிறகும. எ-று.

அவவாறேயுணடல உணணலாமளவிறசிறிதுகுறைய வுணடல், இன்பமாவது வாதமுதலியமூன றும நததநிலையிறறிரியாமையின மனமொழிமெயகள் அவன வயததவாதலும அதனுன அறமுதலியநானகுமெயதலுமாம். இரையையள வினறியெடுதது ஆதனுனவருநதும விலஙகோடொததலின, இரையானென ருர. விதியெதிாமறைகளே உவமமும பொருளுமாககியது இரணடானும பெ றுதறகு. (சு)

கூசஎ. தீயள வன்றித தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப படும. எ

இ-ள. தெரியான தீ அளவு அனறிப பெரிது உணணின — தனபகுதியும அநறகேறறவுணவும காலமுமாராயாது வேணடியதோருணவை வேணடிய தோராகாலதது வயிறறுததீயளவனறி ஒருவன மிகவுணணுமாயின்,— நோய அளவு இனறிப படும—அவனமாடடு நோயகள எலலையற வளரும. எ-று.

தெரியாமைவினைககுச செயபபடுபொருளகள அதிகாரததானவநதன.நோய சாதியொருமை. இவையிரணடுபாடடானும அவவகையுணணுவழிப்படுமிழுக் குககூறபபடடது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோயமுத னாடி யதுதணிக்கும்
வாயநாடி வாயப்பச செயல. அ

இ-ள. நோய நாடி— மருததுவனுயினுன ஆதுரனமாடடு நிகழ்கினற நோயை அதனகுறிகளான இனனதெனறு துணிநது,— நோய முதல நாடி— பின அதுவருதறகாரணததை ஆராயநது தெளிநது,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின அதுதீக்குமுபாயததினையறிநது,—வாயபபச செயல—அதனைச் செயயுமவழிப பிழையாமறசெயக. எ-று.

காரணம உணவு செயலென முறகூறியவிரணடும், அவறறை ஆயுளவேத முடையார நிதானமெனப. அவைநாடுதறபயன நோயினையும வாயினையும ஐய மறததுணிதல. மருநதுசெயதல, உதிரஙகளைதல, அறுததல, சுடுதன்முதலிய செயலகளெலலாம அடஙகுதறகு,அது தணிககுமவாயெனருர. "கழுவாயுமுள" எனருர பிறரும. பிழையாமை பழையமருததுவா செயதுவருகினறமுறைமை யிறறப்பாமை. (அ)

கூசகூ. உற்ரு னளவும் பிணியளவுங காலமுங்
கற்ருன் கருதிச செயல. கூ

இ-ள். கற்றான்—ஆயுள்வேதத்தினை கற்றமருத்துவன்,— உற்றான் அளவும் பிணி அளவும காலமும் கருதிச் செயல —அவவுபாயத்தினைச்செய்யுங்கால்,

கூடு

ஈஎச கூடு ம் அதி.— மருந்து.

ஆதுரனளவினையும் அவனகணிகழ்கின்ற நோயினளவினையும தன்செயறகேற்ற காலத்தினையும் அநநூனெறியால் நோககி, அவறறோடுபொருநதச்செயக.எ-று.

ஆதுரனளவு பகுதி பருவம வேதனை வலிகளினளவு. பிணியளவு சாத்தியம, அசாத்தியம,யாபபியமெனனுஞ சாதிவேறுபாடும,* தொடக்க நடுவீறென்னும அதன்பருவவேறுபாடும், வனமை மெனமைகளுமுதலாயின. காலம மேறசொல்லியன. இமமூனறும பிழையாமல் நூனெறியானும உணாவுமிகுதியானும ஆராய்நதுசெயகவென்பாா, கறறான்கருதிசசெயலெனறாா. இவையிரணடிபாட்டானும அவ்விழுககுபபட்டுழி மருததுவனறீககுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

கூ௫0. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச செலவானென்
றப்பானாற் கூறறே மருந்து. கூ0

இ-ள். மருநது— பிணிக்கு மருநதாவது— உறறவன்—அதனையுறறவன, —தீாபபான்— அதனைத தீககுமருததுவன,— மருநது—அவனுககுக கருவியாகிய மருநது,—உழைச செல்வான எனற அபபால நாறகூறறு— அதனைப்பிழையாமல இயறறுவானெனறு சொலலபபட்ட நானகுபகுதியையுடைய நானகுதிறத்தது. எ-று.

நானகெனனு மெண்வருகினறமையின, அதுநோககி அபபாலெனறொழிநதாா். நாறகூறறதெனபது விகாரமாயிறறு. அவறறுள உறறவனவகைநானகாவனபொருளுடைமை, மருத்துவனவழிநிறறல, நோயநிலையுணாததலவனமை, மருததுததுனபமபொறுததலெனவிவை. தீாபபானவகைநானகாவன பலபிணிநோயகாண்டறகஞசாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோதியகலவியுநுணணறிவுமுடைமை, பலகாலுநதீததுவருதல, மனமொழிமெயகடேவாதலெனவிவை. மருநதின்வகைநானகாவன பலபிணிகட்குமேறறல, சுவை வீரியம்விளைவாறறல்களானமேமபடுதல, எளிதினெயதப்படுதல, பகுதியோடுபொருநதுதலெனவிவை. இயறறுவானவகைநானகாவன ஆதுரனமாட்டனபுடைமை, மனமொழிமெயகடேவாதல, சொலலியன அவவாறேசெயதலவனமை, அறிவுடைமையெனவிவை. இவையெலலாங்கூடியவழிபலலது பிணி தீராமையின, இத்தொ

குதிரையும் மருந்தென்றார். ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை காலகளாக நடக குமெனபதுபறறிப பாதமென்றும், இவை மாறுபட்டவழிச சாததியமுமுதி ர்நது அசாததியமாமென்றுங்கூறினார். இதனால் அதனை ததிரததறகு வேண்டு வனவெல்லாந்தொகுததுககூறபபட்டன. (௬௦)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

---

* சாததியம் தீர்க்கததக்கது. அசாத்தியம தீர்க்கததகாதது. யாப்பியம் பெரும்பான்மை தீர்க்கததககதும் சிறுபான்மை தீர்க்கததகாததுமெனககொள்ளததககது.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியல்பு பதினமூன்றதிகாரததாற கூறுவானறொடங்கி, முதறகட்குடிமைகூறுகின்றார்.

௯௬ ம அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயாந்தகுடியினகட்பிறந்தாரது தன்மை. உயாந்தகுடிபபிறபபு நாலவகைவருணததாாககும இன்றியமையாதாகலின், அசசிறப்புபபற்றி இது முன்வைககப்பட்டது.

௯௫௧. இறபிறந்தார் கண்ணல்லல திலலை யியல்பாகச
செப்பமு நாணு மொருங்கு. ௧

இ-ள். செப்பமும நாணும —செம்மையும நாணும்— ஒருங்கு இறபிறந்தார் கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை—சேரக குடிப்பிறந்தாாமாட்டல்லது பிறாமாட்டியற்கையாக உள்வாகா. எ-று.

இல்லுககுடியெனபன ஏண்டியாந்தவறறினமேல. செம்மை கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுந்தம்முண்மாறுகாமை. நாண பழி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை பிறபிறந்தாாககாயின ஒருவாாறபிககவேண்டாமறறுமேயுளவாம, பிற

ாக்காயிற் கற்பித்தவழியும் கெடுதலில்லாவென்பதாம். (க)

கூ௫௨. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார். ௨

இ-ள். குடிப் பிறந்தார் — உயர்ந்தகுடியின்கட் பிறந்தார் — ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இம்மூன்றும் இழுக்கார் — தமக்குரிய ஒழுக்கமும் மெய்ம்மை நாணென்னப்பட்ட இம்மூன்றனகணுணும் கல்வியானன்றித் தாமாகவே வழுவார். எ-று.

ஒழுக்கமுதலியன மெய்ம்மொழிமனங்களினவாகலின், அம்முறையவாயின. இழுக்குதல் அறியாது வருகின்றமையின், இழுக்காரென்றார். (௨)

கூ௫௩. நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. ௩

இ-ள். வாய்மைக் குடிக்கு — எக்காலத்துந்திரிபில்லாத குடியின்கட்பிறந்தார்க்கு — நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகை என்ப — வறியார் சென்றவழி முகமலர்ச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இன்சொற்சொல்லுதலும், இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

பொய்ம்மை திரிபுடைமையிற்றிரிபின்மையை வாய்மையென்றும், இல்லாரை யெல்லாருமெள்ளுவராகலின் இகழாமையை அவர்கூறுகக்கியுங்கூறினார். குடி ஆகுபெயர். நான்கின்வகையென்பது பாடமாயின், வாய்மைக்குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறரின் வேறுபாடு இந்நான்கானுள்ளதாமென்றுரைக்க. இவைமூன்றுபாட்டானுங்குடிப்பிறந்தாரதியல்பு கூறப்பட்டது. (௩)

கூ௫௪. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர். ௪

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும் — பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிறந்த பொருளைப் பெற்றாராயினும், — குடிப் பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர் — உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தார் தம்மொழுக்கங்குன்றுந்தொழில்களைச் செய்யார். எ-று.

அடுக்கியகோடியென்பது எண்ணடையடுக்கிப் பொருண்மேனின்றது. குன்றுந்தொழில்கள் குன்றுதற்கேதுவாயதொழில்கள். (௪)

கூருரு. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று. ரு

இ-ள். பழங்குடி—தொன்றுதொட்டுவருகின்ற குடியிற்பிறந்தார்—வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக்கண்ணும்—தாங்கொடுக்கும்பொருள் பண்டைபிற்சுருங்கியவிடத்தும்—பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று— தம்பண்புடைமையின் நீங்கார். எ-று.

தொன்றுதொட்டுவருதல் சேர சோழ பாண்டியரென்றாற்போலப் படைப்புக்காலந்தொட்டுங்கி மேம்பட்டுவருதல். அவர்க்கு நல்குரவாவது வழங்குவது உள்வீழ்வதாகலின், அதனையே கூறினார். (ரு)

கூருசு. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார். சு

இ-ள். மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தும் என்பார் — வசையற்று வருகின்ற நங்குடிமரபினோடொத்து வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வார்,—சலம் பற்றிச் சால்பு இல செய்யார் — வறுமையுற்றவழியும், வஞ்சனையைப்பொருந்தி, அமைவில்லாய தொழில்களைச் செய்யார். எ-று.

அமைவின்மை அம்மரபிற்கேலாமை இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர் வறுமையுற்றவழியும் அவ்வியல்பின்வேறுபடாரென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

கூருஎ. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. எ

இ-ள். குடிப் பிறந்தார்கண் குற்றம்—உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தார்மாட்டுளதாங்குற்றம்—விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போல உயர்ந்து விளங்கும்—தானசிறிதேயாயினும் விசும்பின்கண்மதியிடத்தமறுப்போல ஓங்கித்தோன்றும். எ-று.

உயர்குடிமுதலிய பொருள்வகைமூன்றற்கும் விசும்பு முதலிய உவமைவகையொத்துப் பானமாறுபட்டது. குடியது உயர்ச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம். (எ)

கூருஅ. நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும். அ

இ-ள். நலத்தின்கண் நார் இன்மை தோன்றின்—குலநலமுடையனாய் வருகின்றவன்கண்ணே நாரின்மையுள்தாமாயின்,—அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலப்பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரின்மையாற் கொடாமையுங்கடுஞ்சொல் லுமுதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றுமைவிளக்கிநின்றது.

நலனுடையனுயவருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளதுஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாயநிலையானவந்தது. ஐயப்படலென்பதுபாடமாயின், ஐயப்படுகவென விதியாக்கியுரைக்க. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேறுபட்டவழிப் படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (௮)

௯௫௯. நிலத்திற் கிடந்தமை காலகாட்டுங் காட்டும்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். ௯

இ-ள். நிலத்திற் கிடந்தமை கால் காட்டும் — நிலத்தினியல்பை அதனகண்முளைத்த முளை காட்டும்,— குலத்திற் பிறந்தார் வாய்ச் சொல் காட்டும்— அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதன்கட்பிறந்தார் வாய்ச்சொற்காட்டும். எ-று.

கிடந்தமை உள்ளபடி. முளைத்தமாத்திரத்தானே நன்மையுந்தீமையுமறிதலின், இளமுதலிய கூறாராயினர், ஆகவே, பொருளினுஞ் செயன்முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்தியல்பறிதற்கருவி கூறுவார்போன்று, இன்சொல்வேண்டுமென்றவாறாயிற்று. (௯)

௯௬௦. நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு. ௧௦

இ-ள். நலம் வேண்டின் நாண் உடைமை வேண்டும்— ஒருவன் தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், நாணுடையனாதலை வேண்டுக,— குலம் வேண்டின் யார்க்கும் பணிவு வேண்டுக— குலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், பணியப்படுவார் யாவர்மாட்டும் பணிதலை வேண்டுக. எ-று.

நலம் புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் நின்றது, "வினைபபடு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்" என்புழிப்போல. அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென்றிவரெல்லாரும் அடங்க, யார்க்குமென்றார். பணிவு இருக்கையெழலும் எதிர்செலவும் முதலாயின. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டுவன கூறப்பட்டன.(௧௦)

௯௭-ம் அதி.— மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறுவானறொடங்கி,

முதறகண மானஙகூ ஙமினுா. அஃதாவ ந எஞஞானறுங நஙிலேயிறுழாமை யும, தெயவததாறருழவுவங தழி உயிாவாழாமையுமாம. இஃ ங, அகருடிபபி றபபிண் ஙிறுதது தலுடைமையின, அசசிறபபுபபறறி முனவைககபபட்டது.

கூகூக. இனறி யமையாச சிறபபின வாயினுங
குனற வருப விடல. க

இ-ள. இனறி அமையாச சிறபபின ஆயினும—செயயாதவழித தாம அமை யாதசிறபபினையுடையவேயெனினும,—குனற வருப விடல— தஙகுடிபபிறப புத தாழவருஞசெயலகளையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறததல. குடிபபிறபபெனபது அதிகாரமுறைமையான் வந் தது. இறப்பவருவழி இளிவநதன செயதாயினும் உயகவென்னும வடநூன் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது ஙிலையினமையையும் மானததினது ஙிலையு டைமையையுநதூக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

உளஅ கூள ம அதி.— மானம.

கூகூஉ. சீரினுஞ் சீரலல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள. சீரினும சீா அலல செயயாா — புகழசெய்யுமிடததுந்தஙகுடிமைக கொவ்வாத இளிவரவுகளைச செயயாா—சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவா — புகழுடனே மானததைநிறுததுதலை விருமபுவாா. எ-று.

எவ்விடத்தும ஙிலைகுலையாத திணமையான உளதாதலபறறிப பேராணமை யெனப்பட்டது. ஙிலையுடையபுகழின்பொருட்டாகவுஞசெயயாரெனபதாம.(உ)

கூகூங. பெருககதது வேண்டும பணிதல சிறிய
சுருககதது வேணடு முயாவு. ங

இ-ள. பெருககததுப பணிதல வேணடும — குடிப்பிறநதாாக்கு ஙிறைநத செலவமுளதாயவழி யாவாமாட்டும பணிவு வேணடும,— சிறிய சுருக்கதது உயர்வு வேணடும—குறைநத நலகுரவுளதாயவழிப பணியாமை வேணடும. எ-று.

பணியாமை தாழவுவாராமற பழையவுயாசசிககணணே ஙிறறல. செலவக காலை அஃதுயாசசி செயயத தாநதாழதலும, அலலறகாலை அது தாழவுசெய யத் தாமுயாதலும, வேணடுமெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும தாநதாழ தறகேதுவாயின செயயாமைசசிறபபுக கூறபபட்டது. (ங)

கூகூச. தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை. ச

இ-ள். மாந்தர்—குடிப்பிறந்தமாந்தர்,—நிலையின் இழிந்தக்கடை—தமதுய ர்ந்தநிலையைவிட்டு அதனின்றுந்தாழ்ந்தவழி,—தலையின் இழிந்த மயிர் அனை யர்—தலையைவிட்டு அதனின்றும் வீழ்ந்த மயிரினையொப்பர். எ-று.

அந்நிலையை விடாதுநின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத்தாழ்ந்தவழி இழி க்கப்படுதலும், உவமையாற்பெற்றும். (ச)

கூகூரு. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின். ரு

இ-ள். குன்றின் அனையாரும்—குடிப்பிறப்பான் மலைபோல்வுயர்ந்தோரும் — குன்றுவ குன்றி அனைய செயின் குன்றுவர்— தாழ்தற்கேதுவாகியசெய ல்களை ஒருகுன்றியளவாயினுஞ் செய்வராயிற்றாழ்வர். எ-று.

குன்றியனையவுமென்னும் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தாழ தற்கேதுவாய செயல்களாவன இனிவருகின்றன. சொற்பின்வருநிலை. (ரு)

கூகூகூ. புகழின்றாற் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை. கூ

இ-ள். இகழ்வார்பின் சென்று நிலை—மானத்தைவிட்டுத் தன்னையவமதிப்பா ர்பின்னே ஒருவன்சென்று நிற்கின்றநிலை — புகழ் இன்று— இவ்வுலகத்துப் புகழ்பயவாது;—புத்தேள் நாட்டு உய்யாது—ஏனைப்புத்தேளுலகத்துச் செலு த்தாது,—மற்று என—இனி அவனுக்கு அது செய்வதியாது! எ-று.

புகழ்பயப்பதனைப் புகழென்றார். பயனுய இவ்விரண்டுமின்றிக் கொன்னே மானங்கெடுகின்றது என்னையெனபதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவை செய்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகூஎ. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று. எ

இ-ள். ஒட்டார் பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின்—தன்னையிகழ்வார்பின்னே சென்று பொருள்பெற்று அதனாலொருவன் உயிர்வாழ்தலின்,— அந்நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று—அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்ல ப்படுதல் அவனுக்கு நன்று. எ-று.

ஒடபிதல பொருநதுகல. அநநிலையேயென்றது செலலாத முன்னேநிலைக்க ணணே கினறெனறவாறு, அபபொழுதேயெனறுமாம். புகழும புததேணுமிம் பயவாதேனும பொருளபெறறு உயிாவாழவாமெனபாரை நோகசிக கூறியது.

கூகூஅ. மருநதோமற றூனோமபும வாழககை பெருநதகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து அ

இ-ள். பெருநதகைமை பீடு அழிய வநதவிடதது— உயாகுடிப்பிறபபுத தனவலியாகிய மானம அழியவநதவழி, — ஊன் ஓமபும வாழககை மறறு மருநதோ — இறததலொழிநத பயனிலலாதவுடமபிணைக காககுமவாழக்கை பினனுமிறவாமைககு மருநதாமோ? எ-று.

மறறெனபது மேறசொலலிய இறபபினை மாறறிநினறது. நறகுணஙகடகெல்லாம இடனுதறசிறபபுபபறறிப பெருநதகைமையெனறும, அவையெலலா வறறுள்ளும் அதறகு வலியாதறசிறபபுபபறறிப பீடெனறும, அஃதழிநதால நினறவெறறுடமபு இழிககபபடுதலின அதனை ஊனெனறும, பினனுமிறத்தல ஒருதலையெனபாா மருநதோவெனறுஙகூறினா. மானததினறெழில அதற்கிடனுகிய குடிபபிறபபினமேனினறது. (அ)

கூகூகூ. மயிாநீபபின் வாழாக கவரிமா வன்னு
ருயிாநீபபா மானம வரின. கூ

இ-ள். மயிா நீபபின வாழாக கவரிமா அனனா—தனமயிாததிரளின ஒரு மயிா நீங்கினும் உயிாவாழாத கவரிமாவையொபபாா,—மானம வரின உயிா நீபபா — உயிாநீககததான மானமெயதுமெலலைவரின, அதனைததாஙகாதிறப்பா. எ-று

இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறொககது, உயிரும மானமும உடனிலலாமைக்கண், பினனும போவதாய உயிரைநீதது எஞஞானறும நிறபதாய மானத்தையெயதுவரெனபதாம். உவமை அவாககு அஃதியலபெனபது விளக்கி நின்றது. (கூ)

கூஎ0. இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு தேதது முலகு. க0

இ-ள். இளி வரின வாழாத மானம உடையார் ஒளி — தமககோரிழிவுவந்தவழிப் பொறுத்து உயிாவாழாது அதனைநீதத மானமுடையாரது புகழ்வடி

வினை — தொழுது ஏத்தும உலகு — எஞ்ஞானறுந்தொழுது துதியாநிறபர் உலகத்தார். எ-று.

"புலவா பாடும புகழுடையோா விசுமபின—வலவ னேவா வான வூாதி யெய்து"வராகலின, துறககச்செலவு சொலலவேணடாவாயிற்று. இவைநான குபாட்டானும மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (௧0)

கூஅ ம அதி. — பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியசெய்தல, தருக்கினமை, பிறாகுற்றங்கூறுமை யென்றிவைமுதலிய நறகுணங்களாறபெரியாரது தனமை. நிலையினுமேனமே லுயாத்தறபயத்தவாயவிவை உளவாவது நிலையிறறுழாமையுளவழியாகலின, இது மானத்தினபின வைக்கப்பட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவற குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற
கஃதிறந்து வாழது மெனல. ௧

இ-ள். ஒருவறகு ஒளி உள்ள வெறுக்கை — ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரா ற்செயறகரிய செயவேமெனறு கருதும ஊக்கமிகுதி, — ஒருவறகு இளி அஃது இறந்து வாழதும எனல — ஒருவனுககு மாசாவது அச்செயலையொழிந்து உயிாவாழககடவேமெனறு கருதுதல. எ-று.

ஒளி தானுளனாயகாலத்து மிகுந்தோனறுதலுடைமை. "ஒளிநிற் ேறாங்கு புகழ செயயான" எனறா பிறரும. மேலும செயறகரியசெயவாா பெரியோ ரென்றாாயினும, ஈண்டு ஆவை அளவிறந்தவொப்புரவு ஈகைமுதலியவாம். அவ றறினுறுய பெருமையை அதனகாரணத்தினமேலிட்டு உள்ளவெறுக்கையெ னறும, அததனனையே அதனகாரியமாகிய ஒளியாக்கியுங்கூறினாா. இவவாறு இதனெதிாமறைகக்கணணுமொக்கும். இதனுற பெருமையினசிறப்புக கூறப் பட்டது. (௧)

கூஎஉ. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்கு்ஞ் சிறப்பொவ்வா
செயதொழில வேற்றுமை யான். உ

இ-ள். எலலாவுயிாக்கும பிறப்பு ஒக்கும— எல்லாமக்களுயிாக்கும பொது வாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும, — சிறப்பு ஒவவா செயதொழில

வேறுமையான — பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளோவவர், அவைசெய்யுந்தொழில்களது வேறுபாட்டான. எ-று.

வேறுபாடு நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்லவாயி னவுமாய அளவிறந்த பாகுபாடுகள். வினைவயத்தாற் பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்தினன்று அதன்பயனனுபவித்தல் எல்லாவருணத்தார்க்

குமொத்தலிற் பிறப்பொக்குமென்றும், பெருமைசிறுமைகட்குக் கட்டளைக்கல் லாகிய தொழிற்பாகுபாடுகள் வருணந்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுத லிற் சிறப்பொவ்வாவென்றுங்கூறினார். (உ)

கூஎஙு. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர். ௩

இ-ள். மேல அல்லார் மேல இருந்தும் மேல அல்லர் —செயற்கரியசெய்க லாத சிறியராயினார், உயர்ந்தவமளிமுதலியவற்றின்மிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகார், —கீழ அல்லவர் கீழ இருந்தும் கீழ அல்லார் —அவைசெய்து பெரியராயினார், தாழ்ந்த வறுநிலத்திருந்தாராயினும், சிறியராகார். எ-று.

மேலிருத்தல்கீழிருத்தல்களாற்செல்வநல்குரவுகளும், மேல கீழ்களாற்பெரு மைசிறுமைகளும், கருதப்பட்டன இவையிரண்டுபாட்டானும முறையே குடி மைமாத்திரத்தானுஞ் செல்வமாத்திரத்தானும் அஃதுளதாகாமைகூறப்பட்டது.

கூஎச. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.௪

இ-ள். ஒருமை மகளிரே போல — கவராமனத்தினையுடைய மகளிர் நிறை யினவழுவாமற் றம்மைத் தாங்காத்துக்கொண்டொழுகுமாறுபோல, —பெரு மையும் தன்னைத் தான் கொண்டு ஒழுகின் உண்டு—பெருமைக்குணனும், ஒரு வன் நிறையினவழுவாமற்றன்னைத் தானகாத்துக்கொண்டொழுகுவானாயின, அவனகணுண்டாம். எ-று.

பொருளின்றொழில் உவமையினும வந்தது. கற்புண்டாதல் தோன்றநின்ற மையின், உம்மை எச்சவும்மை. ஒழுகுதல் மனமொழிமெய்களையொடுக்கி

ஒப்புரவு முதலிய செய்துபோதல். இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது.

௯௭௫. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல். ௫

இ-ள். பெருமை உடையவர்— அவ்வாற்றற் பெருமையுடையராயினார் — அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவார்— தாம் வறியராயவழியும் பிறராற்செய்தற்கரியவாய தஞ்செயல்களை விடாது அவைசெய்யுநெறியாற் கடைபோகச்செய்தலை வல்லராவர். எ-று.

வறியராயவழியுமெனப்து, முன்செய்ததுபோந்தமை தோன்றப் பெருமையுடையவொன்றுந்தனாறும், ஆற்றுவாரொன்றதனாறும், பெறும். இதனால் அதனையுடையார்செய்தி கூறப்பட்டது. (௫)

௯௭௬. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. ௬

இ-ள். பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம் என்னும் நோக்கு—அப்பெற்றியராய பெரியாரைவழிபட்டு அவரியல்பினை யாங்கோடுமென்னுங்கருத்து — சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை — மற்றைச் சிறியராயினார் மனத்தின்கண் உளதாகாது. எ-று.

குடிமை, செல்வம், கல்வியென்றிவற்றது உண்மைமாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பாராகலு அவை நமக்கியல்பென்று அமைந்திருப்பாரை வழிபட்டு அஃதுடையராதல் கூடாதெனபதாம். (௬)

௯௭௭. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின். ௭

இ-ள். சிறப்புந் தானும்—தனக்கொக்கும்பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாயசிறப்புந்தானும்,— சீர் அல்லவர்கட் படின் — தனக்கொவ்வாத

௩௯௬

சிறியாரிடத்துப்படுமாயின், —இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் — அதனையொழிந்து தருக்கின்கண்ணே மிகச்செயலையுடைத்தாம். எ-று.

தருக்கினை மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்புக்குடிமை, செல்வம், கல்வி

களிறுயமிகுதி. இவையிரணடுபாட்டானும் அஃதிலாசெயதி கூறபபட்டது.(எ)

கூஎஅ. பணியுமா மெனறும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியநது. அ

இ-ள். பெருமை என்றும பணியும— பெருமையுடையாா அசசிறபபுண்டா யஞானறுந தருககினறி அமைநதொழுகுவாா,— சிறுமை (எனறும)தனனை வியநது அணியும—மறறைச சிறுமையுடையாா அஃதிலலாதஞானறுநதமமை வியநது புனையாநிறபா. எ-று.

பொருளின்றெழிலகள பனபினமேலேறறபபட்டன. இஃது அறறமறைக குமபெருமையெனபுழியுமொககும. எனறுமெனபது பினனுமவநதியைநதது. ஆமெனபனவிரணடும அசை. புனைதல பிறிறறமககோமிகுதியையேறறிக கோடல. இதறகு உயாநதாா தாழவாா தாழநதாா உயாவாா இஃதொரு விரோதமிருநதவாறெனனென உலகியலைவியநது கூறிறறுககுவாருமுளா. (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை
பெருமித மூாநது விடல. கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம இனமை—பெருமைககுணமாவது காரணமு ண்டாயவழியும அஃதியலபாதனைககிந தருககினறியிருததல, — சிறுமை பெருமிதம ஊாநது விடல— சிறுமைககுணமாவது அஃதிலவழியும அதனை யேறறிக்கொணடு தருககினமுடிவினகணனே நினறுவிடுதல. எ-று.

அளவறததருககுதலெனபதாயிறறு. விடுமெனறு பாடமோதுவாருமுளா: முறறுததொடரும எழுவாயததொடரும சமமுளியையாமையின், அது பாட மன்மையுணர்க. (கூ)

கூஅ0. அறற மறைககும பெருமை சிறுமைதான
குறறமே கூறி விடும க0

இ-ள். பெருமை அறறம மறைககும—பெருமையுடையாா பிறாமானததை யேகூறி அவமானததை மறையாநிறபா,—சிறுமை குறறமே கூறிவிடும—மற றைச சிறுமையுடையாா பிறாகுணததை மறைநதுக் குறறததையே கூறிவிடு வாா. எ-று.

மறைத்தலுங கூறலும ஏனையிடததுமியைநதன. அறறம ஆகுபெயா. தா னெனபது அசை. இவைமூனறுபாட்டாறும இருவாசெயலும ஒருஙகுகூறப பட்டன. (க0)

௯௯ ம அதி.— சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்து அவற்றையாடற்றன்மை. பலகுணங்களானுமென்பது சாலுதற்றொழிலாற்பெறப்படுதலின், அவற்றையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுள்ளடங்காத குணங்கள்பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொண்டுநிற்றலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௯௯ ம அதி. — சான்றாண்மை. ௨௮௩

௯௮௧. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. ௧

இ-ள், கடன் அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு— நமக்குத்தகுவது இதுவென்றறிந்து சான்றாண்மையைமேற்கொண்டொழுகுவார்க்கு — நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப— நல்லனவாயகுணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்குமென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

சிலகுணங்களில்லாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டனவாயவழியுஞ்சான்றாண்மையென்னுஞ்சொற்பொருள் கூடாமையின், நூலோர் இவ்வேதுப்பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவரென்பதாம். (௧)

௯௮௨. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று. ௨

இ-ள். சான்றோர் நலன் குணநலமே — சான்றோர்நலமாவது குணங்களானுயநலமே;— பிற நலம் எந்நலத்தும் உள்ளது அன்று — அஃதொழிந்தவுறுப்புக்களானுயநலம் ஒருநலத்திலுமுள்ளதன்று. எ-று.

அகநலத்தை முன்னேபிரித்தமையின் ஏனைப்புறநலத்தைப் பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புகல்வியுமுதலாக நூலோரெடுத்தநலங்களுட்புகுதாமையின் எந்நலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங்கூறினார். இவ்விரண்டுபாட்டானும் சால்பிற்கேற்றகுணங்கள் பொதுவகையாற்கூறப்பட்டன. (௨)

௯௮௩. அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண் ௩

இ-ள். அன்பு — சுற்றத்தாரமேலேயன்றிப் பிறர்மேலுமுளதாயவன்பும்— நாண— பழிபாவங்களிநாணலும்— ஒப்புரவு— யாவர்மாட்டுமொப்புரவுசெய்தலும்— கண்ணோட்டம் — பழையார்மேற்கண்ணோடலும் — வாய்மை —எவ்விடத்தும் மெய்ம்மைகூறலுமென்— சால்பு ஊன்றிய தூண் ஐந்து—

சாலபெனனும்பாரந்தாங்கிய தூணகளாந. எ-று

எணணேடு முன்னவற்றிற்கேற்கக்கூடிறறு. இக்குணங்களிலவழிச் சாலபு நில்லா பெருமையின், இவற்றைத் தூணென்றார். ஏகதேசவுருவகம். (ங)

கூஅச. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு. ச

இ-ள். நோன்மை கொல்லா நலத்தது — பிறவறங்களுமவேணடுமாயினுந் தவம் ஒருயிரையுங்கொல்லா நலத்தினகணணதாம், — சாலபு பிறர் தீமை சொல்லா நலத்தது — அதுபோலப் பிறகுணங்களுமவேணடுமாயினுஞ் சாலபு பிறர்குற்றத்தைச்சொல்லாத குணத்தினகணணதாம். எ-று.

நலமெனனும் ஆகுபெயர்பபொருளிரணடனையுந் தலைமைதோன்ற இவவிரணடறகுமதிகாரமாக்கிக் கூறினார் தவத்திறகுக் கொல்லாவறஞசிறந்தாறபோலச் சாலபிறகுப் பிறர்குற்றஞ்சொல்லாகுணஞ்சிறந்ததெனபதாம். (ச)

கூஅரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. ரு

கூஅச   கூகூ ம் அதி. — சான்றாண்மை.

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் — ஒருகருமத்தைச்செய்து முடிப்பார் ஆற்றலாவது அதற்குத்துணையாவாரைத் தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல், — சானறோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை அது — இனிச் சாலபுடையார் தமபகைவரைப் பகைமையொழிக்குங்கருவியும் அது. எ-று.

ஆற்றல் அதுவல்லராந்தன்மை. இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாறறொக்கது. சாலபிறகேறற பணிதற்குணத்ததுசிறப்புக்கூறுவார், ஏனையதுமுடன்கூறினார். (ரு)

கூஅசு. சாலபிறகுக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். சு

இ-ள். சாலபிறகுக் கட்டளை யாது எனின் — சாலபாகிய பொனனினளவறிதற்கு உரைகல்லாகியசெயல் யாதெனின், — தோல்வி துலை அல்லார்கண்ணும் கொளல் — அது தமமினுயர்ந்தாரமாட்டுக்கொள்ளுந்தோல்வியை இழிந்தாரமாட்டுங்கோடல். எ-று.

துலை ஒப்பு. எச்சவுமமையான இருதிறத்தாரகணணும் வேணடுதல் பெறறும். கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்றலுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.

இழிந்தாரை வெல்லுதலகருதித் தமமோடொபபித்துககொள்ளாது தோலவியான் அவரினுயாவராயின, அதனுறசாலபளவறியபபடுமெனபதாம. (சு)

கூஅஎ. இன்னுசெய தாரகரு மினியவே செயயாககா
லெனன பயததோ சாலபு. எ

இ-ள். இனனு செயதாரககும இனியவே செயயாக்கால— தமககினனுத வறறைச செயதார்க்குஞ் சாலபுடையார் றினியவறறைச செயயாராயின,— சாலபு என்ன பயததது— அச்சாலபு வேறெனனபயனையுடைத்து! எ-று.

சிறப்புமமை அவர் இன்னுசெயதறகிடனுநலவிளக்கி நினற து. ஓகாரம அசை. வினு எதிரமறைபபொருட்டு. தாமுமினனுசெயவராயின, சாலபாலொருபயனுமிலலையெனபதாம. இவையைந்துபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற்கூறபபட்டது. (எ)

கூஅஅ. இனமை யொருவறகிளிவனறு சாலபென்னுந
திணமையுண டாகப பெறின. அ

இ-ள். சாலபு எனனும திணமை உணடாகப பெறின— சாலபெனறுசொலலபபடும வலியுணடாகப்பெறின,— ஒருவறகு இனமை இளிவு அனறு— ஒருவனுககு நலகுரவு இளிவாகாது. எ-று.

தளராமைநாட்டுதலின, வலியாயிறறு. இனமையான வருவதனை இனமைதானாகவுபசரித்துக்கூறினார். சாலபுடையார் நலகூர்ந்தவழியும மேமபடுதலுடையரெனபதாம. (அ)

கூஅகூ. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாணமைக
காழி யெனபபடு வார். கூ

இ-ள். சானறாணமைக்கு ஆழி எனபபடுவார்— சாலபுடைமையாகிய கடறகுக் கரையெனறுசொலலப்படுவார்,— ஊழி பெயரினும் தாம பெயரார்— ஏனைக்கடலுங் கரையுணில்லாமற காலந்திரிந்தாலும், தாந்திரியார். எ-று.

க00 ம் அதி.— பண்புடைமை. உஅகூ

சானறாணமையது பெருமைதோனற அதனைக கடலாககியும,அதனைத தாஙகிக்கொணடுநிறறலின அஃதுடையாரைக் கரையாககியுங்கூறினார், "பெருககடற காழி யணையன மாதோ" எனறார் பிறரும். ஏகதேசவுருவகம. (கூ)

கூகூ0. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றாங்காது மன்னோ பொறை. க0

இ-ள். சானறவா சானறாண்மை குனறின — பலகுணஙகளானுநிறைநதவர் தந்தன்மை குனறுவராயின,— இருநிலநதான பொறை தாஙகாது— மறறை யிருநிலநதானுந தனபொறையைத தாஙகாதாயமுடியும். எ-று.

தானுமென்னுமெசசவுமமை விகாரததாறறொககது. அவாக்கதுகுணருமையும அதறகதுதாஙகலும இயலபாகலான, அவையெஞஞானறுமுளவாகாநினறன வெனபது தோனறநினறமையின,மன ஒழிபிசைககணவநதது. ஏகாரம அசை. இதறகு இருநிலம பொறைதாஙகுவது சானறவா துணையாகவருதலான அதுவும அது தாஙகலாறறுதெனறுரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாடடானும அவற றுனிறைநதவரது சிறபபுக கூறபபடடது. (௯0)

௧00 ம அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சானறாண்மைகளிறறுமவழுவாதுநினறே எலலா ரியலபுகளுமறிநதொதததொழுகுதல, "பணபெனப படுவது பாடறிந தொழு கல" எனறா பிறரும். அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

கூகூக. எணபததா லெயத லெளிதெனப யாரமாடடும
பணபுடைமை யென்னும வழகக. ௧

இ-ள். யாரமாடடும எணபதததால — யாவாமாடடுமெளியசெவவியராத லால — பணபுடைமை எனனும வழககு எயதல எளிது எனப — அரிதா யபணபுடைமையெனனும நனனெறியினையெயதுதல எளிதெனறுசொலலுவா ரறலோா. எ-று.

குணஙகளானிறைநது செவவியெளியருமாயககாற பணபுடைமைதானே உளதாமாகலின,எணபததாலெயதலெளிதெனறும,அஃதுலகததையெலலாம வசிகரிததறபயததாகலின அதனைத தொலலோாசெனற நனனெறியாககியும, அதனையெளிதினெயதுதறகு இது நூலோரோதியவுபாயமெனபார் அவாமேல வைத்துககூறினா. (௧)

கூகூஉ. அன்புடைமை யானற குடிப்பிறதத லிவ்விரண்டும்
பணபுடைமை யெனனும வழககு. ௨

இ-ள். அனபுடைமை ஆனற குடிப பிறததல இவ்விரணடும— பிறாமேல ன்புடையனாதலும உலகததோடமைநதகுடியின்கடபிறததலுமாகிய இவ்விர ண்டும— பணபுடைமை எனனும வழக்கு—ஒருவனுககுப பணபுடைமையெ னறு உலகத்தாசொலலும் நனனெறி. எ-று.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறந்தார்செயலை. தனித் தவழி ஆகாது இரண்டுங்கூடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, முற்றும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாகவுபசரிக்கப்பட்டன. இவையிரண்டுபாட்டாலும் பண்புடையராதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உ௲அசு க௦௦ ம் அதி.— பண்புடைமை.

கூகூக. உறுப்பொத்தல் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. ௩

இ-ள். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று—செறியத்தகாதவுடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடொப்பாகாமையின் அதுபொருந்துவதன்று, —ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் — இனிப் பொருந்துவதாய ஒப்பாவது செறியத்தக்க பண்பாலொத்தல். எ-று.

வடநூலார் அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்படுமொப்பாவது உயிரின்வேறாய நிலையுதலில்லாவுடம்பொத்தல் அன்று வேறன்றி நிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற்றித்தாய அவர் பண்பினையுடையனாகவென்பதாம். (௩)

கூகூச. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு. ச

இ-ள். நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு—நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலாற் பிறர்க்கு நன்மைக்கும் பயன்படுதலுடையாரது பண்பினை — உலகு பாராட்டும் — உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்பர். எ-று.

புரிந்தவென்னும்பெயரெச்சம் ரண்டுக்காரணப்பொருட்டு. நயனொடுநன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டுமென்றார். (ச)

கூகூரு. நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ரு

இ-ள். இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது—தன்னையிகழ்தல் ஒருவற்கு விளையாட்டின்கண்ணும் இன்னாது,—பாடு அறிவார்மாட்டுப் பகையுள்ளும் பண்பு உள—ஆகலாற் பிறர்பாடறிந்தொழுகுவார்மாட்டுப் பகைமையுள்வழியும் அஃதுளதாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன. எ-று.

பாடறிவாரெனவே, அவரின்னாமைபுரிதலும் பெறும். அதனையறிந்தவா

பின அதசெயபார ஒவிப்வேசெயபவாரெனபது கருதது. இதறகுப பிறரெல லாம இரண்டுதொடருககமமுசி யெயாமலுணாபபாரும, இனனுதெனனுஞசொ றகுப பிறவாதெனறுணாபபாருமாயினுா. (௫)

௯௬௬. பணபுடையாாப படடுண டுலக மதுவினறேன்
மண்புகரு மாயவது மன. ௬

இ-ள. பணபு உடையாாப படடு உலகம உணடு — பணபுடையாாகணணே படுதலால உலகியல எஞஞானறுமுணடாய வாராநினறது,— இனறேல அது மண புகரு மாயவது— அணடுபபடுதலிலலையாயின, அது மணணினகடபுகரு மாயநதுபோவதாம. எ-று.

படவெனபது திரிநதுநினறது. உலகு ஆகுபெயா. மறறைபபணபில்லா சா ாபன்மையின ஓாசாாபுமினறி மணணினகடபுக்குமாயுமதுவேணடாவாயிறறெ னபது ப — நினறமையின, மன ஒழியிசைக்கணவநதது. இவைநானகுபாடடா னும அதனையுடையாரதுயாசசி கூறபபடடது. (௬)

௯00 ம் அதி. — பண்புடைமை. உ௪௭

௯௬௭. அரமபோலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மககடபண் பிலலா தவா. ௭

இ-ள. மககடபணபு இலலாதவா—ானமககடகேயுரிய பணபிலலாதவா,— அரமபோலும கூாமையரேனும—அரததின கூாமைபோலுங கூாமையையுடை யரேயாயினும,— மரம போலவா — ஓாறிவிறறுயமரததினையொபபா எ-று.

அரம ஆகுபெயா. ஓாறிவு ஊறறினையறிதல. உவமையிரணடனுள, முனனது தான மடிவினறித தனனையுறறபொருளகளை மடிவிததலாகிய தொழிலபறறி வநதது, ஏனையது விசேடவறிவினமையாகிய பணபுபறறி வநதது. அவவிசே டவறிவிறகுப பபனாய மககடபணபினமையின, அறதாறுமிலலையெனபதாயி றறு. (௭)

௯௬௮. நண்பாறறா ராகி நயமில செயவாாககும
பணபாறறா ராதல கடை. ௮

இ-ள. நணபு ஆறறாாகி நயம இல செயவாாககம — தமமொடு நடபினை சசெயயாது பகைமைபைச செயதொழுகுவாாமாடடும— பணபு ஆறறாாதல கடை— தாமபணபுடையராயொழுகாமை அறிவுடையாாககிழுக்காம. எ-று.

நயம ஈரம. சிறபபுமமை அவா பணபாறறுமைக கெடுதல தோனறநினறது.

அதனைசசெயயிறறுமம அவா,தனமையராவெனபாா, கடையெனறுா. (அ)

கூகூகூ. நகலவலல ரலலாாககு மாயிரு ஞாலம
பகலுமபாற படடன றிருள. கூ

இ-ள. நகல வலலா அலலாாக்கு—பணபினமையான ஒருவரோடுகலந்து உணமகிழதனமாட்டாதாாககு — மாயிரு ஞாலம பகலும இருடபாறபட்டனறு— மிகவும்பெரியஞாலம இருளிலலாத பகறபொழுதிறும இருளினகட்கிடநததாம. எ-று.

எலலாரோடுஙகலநதியபபெருமையிறபணபிலலாாக்கு உலகியல தெரியாதெனபாா, உலகமிருளினகடபட்டதெனறுா. பாழபடடனறிருளெனறுபாடமோதி, இருணீஙகிறறனறெனறுரைபபாருமுளாா. (கூ)

க000. பணபிலான பெறற பெருஞ்செலவ நன்பால்
கலந்தீமை யாறறிரிந தறறு. க0

இ-ள. பணபு இலான பெறற பெருஞ்செலவம — பணபிலலாதவன முனனைநலவினையானெயதிய பெரியசெலவம அகக்குறறததால ஒருவறகுமபயனபடாதுகெடுதல— நனபால கலநதீமையால றிரிநதறறு — நலலவானபால ஏறறகலததினகுறறததால இனசுவைதநாகாது கெட்டாறபோலும. எ-று.

கலத்தீமையெனபது மெலிநதுநினறது. தொழிலுவமமாகலின, பொருளினகண ஒததொழில வருவிககபபட்டது.படைககுமாறறலிலனுதறேனறபபெறறவெனறும, எலலாபபயனுங்கோடறகேறற இடனுடைமைதோனறபபெருஞ்செலவமென்றுங்கூறினாா. அசசெலவமும பயனபடாதெனற இதனுன வருகினற அதிகாரபபொருணமையுந்தோறறுவாயசெயயபபட்டது. இவைநானகு பாட்டானும் அஃதிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

உ.அ.அ க0க ம் அதி. —நனறியிலசெலவம.

க0க ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாறகும் பிறாககும பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தினதியலபு. உடையானதகுறறஞ் செலவததினமேலேறறப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை மேறறேறறுவாயசெயதவதனுறபெறறும.

க00க. வைததானவாய சானற பெருமபொரு ளஃதுண்ணுன்
செததான செயககிடநத தில. க

இ-ள். வாய்ச் சான்ற பெரும்பொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணான்—தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்கேதுவாய பெரும்பொருளையீட்டிவைத்த உலோபத்தால் அதனையுண்ணாதவன்—செத்தான் செயக் கிடந்தது இல்—உள்ளாயினுஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவன்றுசெயக்கிடந்ததோருரிமையின்மையான். எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல் அதனானிம்புலன்களையும் நுகர்தல். வாய்சான்றபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாதுசெத்தவழி அதன்கண் அவன்றுசெயக்கிடந்ததோருரிமையில்லையாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே நுகர்கவென்றுரைப்பினுமமையும். இதற்குச் செத்தானென்பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (க)

க00உ. பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு உ

இ-ள். பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று—பொருளொன்றுமுண்டாக அதனாலெல்லாமுண்டாமென்றறிந்து அதனையீட்டி—ஈயாது இவறும் மருளான்—பின் பிறர்க்கீயாது பற்றுள்ளஞ்செய்யுமயக்கத்தாலே— மாணாப் பிறப்பு ஆம்—ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினுமெய்துமின்பங்களபலவுமடங்க எல்லாமென்றும், ஈட்டிதற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பின்மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறர்பசிகண்டிருந்ததீவினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந்தும் பிறப்புளதாமென்றுங்கூறினார். (உ)

க00ங. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை. ங

இ-ள். ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர் தோற்றம்—யாம் பிறர்க்கீயாது கவீட்டுதுமென்று பொருளினீட்டன்மாத்திரத்தையேவிரும்பி அதன்பயனாய புகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு—நிலக்குப் பொறை—நிலத்திற்குப் பாரமாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான் அதனையேவேண்டல் செய்யாது ஈட்டற்றுன்பத்தையும் காத்தற்றுன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின்மைப்பற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரியவுடம்பினை. (ங)

க00ச. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன். ச

இ-ள். ஒருவரால் நச்சப்படாதவன்— ஒருபொருளுமீகதறியாமையின் ஒருவராலும் நச்சப்படுதலில்லாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல்— தானிறந்தவழி நிலைகொண்டு நிற்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ-று.

ஈண்டொழிந்துநிற்கும்புகழ் ஈவானமேலன்றி நில்லாமையின் அவனுக்கத் தேடியாதுமில்லையென்பார், என்னெண்ணுங்கொல்லோவென்றார். ஓகாரம் அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (௪)

௧00௫. கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில. ௫

இ-ள். கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு — பிறர்க்கீவதும் தானுகாவதுமாய இரண்டுசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல—பலவாகவடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமில்லை. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற்கூறப்பட்டது. அடுக்கியகோடியென்றது ஈண்டெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. ஒன்றுமில்லார்போலப் பயனிரண்டுமிழத்தலின், இலவென்றார். (௫)

௧00௬. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான். ௬

இ-ள். தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பிலாதான்—தானுகராது அதன்மேலுந் தகுதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனை ஈதலியற்கையிலனாயினான—பெருஞ்செல்வம் ஏதம்—இரண்டுஞ்செய்தற்கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய். எ-று.

தகுதி தானங்கோடற்கேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். நுகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்குரியதனை அன்றாக்கினமையின், நோயென்றார். ஈதலியல்பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தன்முதலியவற்றால் துன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனிருமையும் உடன்கூறப்பட்டன. (௬)

௧00௭. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று. ௭

இ-ள். அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம்—ஒருபொருளுமிலராயின

ாகரு அவாவேண்டியதொன்றனை கொடாதானது செல்வங் கொணனேகழி தல—மிகநலம் பெறறுள தமியள மூததற்று—பெண்டிரின மிககநலததினைப பெறறுளொருததி கொடுபபாரினமையிற கொழுநனின்றித தமியளாய மூதத தனமைதது. எ-று.

நலம வடிவினனமையும குணததினனமையும். இரணடுமொருஙகுபெறுத லரிதாகலின, பெறறுளளென்றா. கொடுபபாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழநது கழிநத குமரியோடுவமைகூறினமையின, தானுமேறபானுமேயன் றிச் செல்வமும் பயனிழநது கழியுமெனபதாயிறறு. (எ)

கூ00அ. நச்சப் பட்டாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரமபழுத் தற்று. அ

நஎ

௰௪௰ கூ0உ ம் அதி. — நானுடைமை.

இ-ள். நசசப்படாதவன் செலவம்— வறியாாக்கணியலுயிருநதும் ஒனறுங் கொடாமையின் அவரானச்சப்படாதவன செலவமெயதுதல— ஊா நடுவுள் நசசுமரம பழுததற்று — ஊரிடைநிறபதோர்நசசுமரம பழுததாறபோலும். எ-று.

நடுவூரென்பது பினமுனனாககததொக்கவாறுமவேறறுமைத்தொகை. அண் மையுடைமைகளாறு பயனிலலையெனபதாம. (அ)

கூ00கூ. அனபொரீஇத தறசெற றறநோககா தீட்டிய
வொணபொருள கொளவாா பிறா. கூ

இ-ள். அனபு ஒரீஇ— ஒருவன கொடாமைபபொருட்டுச் சுறறததாாநட டார்கண அனபுசெயதலையொழிநது— தறசெறறு—வேணடுவன நுகராது தன்னைசசெறுதது— அறம நோககாது—வறியாாககு ாதனமுதலியவறத்தை நினைபபதுஞ்செயயாது— ாட்டிய ஒணபொருள கொளவாா பிறா— ாட்டிய வொளளியபொருளைக கொணடுபோயப பயனபெறுவாா பிறா. எ-று.

பயனுப அறனும இனபமுஞ்செயதுகொளளாா தானுககுப பொருளா ளுளளது ாட்டறறனபமேயெனபது தோனற ஈட்டியவெனறும, அவனவழியினுளளாா க்கும உதவாதெனபது தோனறப பிறரொனறுங்கூறினா. (கூ)

கூ0கூ0. சீருடைச செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூாந தனைய துடைததது. கூ0

இ-ள். சீர் உடைச் செல்வர் சிறு துனி—புகழுடைத்தாய செல்வத்தினையுடையவரது சிறுகுங்காலஞ்சிறிதாய வறுமை — மாரி வறங்கூர்ந்தனையது உடைத்து—உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்துமேகம் வறுமைமிக்காற்போலவதோரியல்பினையுடைத்து. எ-று.

துனி வெறுப்பு, அதனைச்செய்தலாற்றுனியெனப்பட்டது. யாவர்க்குமபயன்பட்டார் அதனுனவறியராயவழியும் அவ்வறுமை கடிதினீங்குதலிற் பின்புஞ்செல்வராயப் பயன்படுவரென்பது உவமையாற்பெறப்பட்டது, படவே, நன்றியில்லாதசெல்வம் எஞ்ஞான்றும் பயன்படாதெனபதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வர் இரவலரோடு வெறுக்கும் நிலையில்வெறுப்பு மாரிவறங்கூர்ந்தனைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமைமேலும் ஓர்பொருட்டொடர்புபடாமலுரைப்பாருமுளர். இவைநான்குபாட்டானும் அச்செல்வத்ததுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (௧0)

---

௧0௨ ம் அதி.— நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சால்பு பண்புமுதலியகுணங்களானுயர்ந்தோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையராந்தன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

௧0௧௧. கருமத்தா ணாணுத னாணுத் திருநுத
நல்லவர் நாணுப் பிற. ௧

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால நாணுதல்— நன்மக்கணாவது இழிந்தகருமங்காரணமாக நாணுதல்,— பிற திருநுதல் நல்லவர் நாணு—அஃதன்றி மன

மொழிமெய்களதொடுக்கத்தான வருவனவோவெனின, அவை அவரளவல்ல அழகியநுதலினையுடைய குலமகளிர்நாணகள். எ-று.

பிற குலமகளிர்நாணென்றதனை ஏனையது நன்மக்கணென்பதும், நாணுதலென்றதனை கருமத்ததிழிவும், பெறும். திருநுதனல்லவரென்பது புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ஏதுப்பன்மைபற்றிப் பிறவென்றார். இனி அறமறைத்தன்முதலியன பொதுமகளிர்நாணொடொக்குமெனறுரைப்பாருமுளர். அவர்க்கு நாண் கேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவர்பெயராற்கூறப்படாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இதனை நாணினிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (௧)

க0கஉ. ஊனுடை யெச்ச ருயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. உ

இ-ள். ஊன் உடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறு அல்ல — ஊனும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மக்களுயிர்க்கெல்லாம் பொது, — மாந்தர் சிறப்பு நாணுடைமை—நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல. எ-று.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமுங் காமமும். சிறப்பு அவ்வுயிர்களின்வேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

கஒகங. ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு. ங

இ-ள். உயிரெல்லாம் ஊனைக் குறித்த— எல்லாவுயிர்களும் உடம்பினைத்தமக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனைவிடா, — சால்பு நாண் என்னும் நன்மை குறித்தது — அதுபோலச் சால்பு நாணென்னுநன்மைக்குண்டலைத் தனக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனை விடாது. எ-று.

உடம்பென்பது சாதியொருமை. நன்மை ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனெய்தாதவாறுபோலச் சால்பு நாணோடுகூடியல்லது பயனெய்தாதென்பதாம். ஊனைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (ங)

கஒகச. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கஃ தின்றேற்
பிணியன்றோ பீடு நடை. ச

இ-ள். சான்றோர்க்கு நாணுடைமை அணியன்றோ — சான்றோர்க்கு நாணுடைமையாபரணமாம்,— அஃது இன்றேல் பீடு நடை பிணியன்றோ— அவ்வாபரணமில்லையாயின் அவர்பெருமிதத்தையுடையநடை கண்டார்க்குப் பிணியாம். எ-று.

அழகுசெய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையிற் பிணியென்றுங் கூறினர். ஓகாரவிடைச்சொற்கள் எதிர்மறைக்கண் வந்தன. இவைமூன்றுபாட்டானும் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

கஒகரு. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு. ரு

இ-ள். பிறர் பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் — பிறர்க்கு வரும்பழியையுந் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமதித்து நாணுவாரை—உலகு நாணுக்கு உறைபதி என்னும்— உலகத்தார் நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவர். எ-று.

ஒபபமதித்தல அதுவுநதமக்குவநததாகவே கருதுதல. அக்கருததுடையாா பெரியராகலின், அவரை உயாநதோாயாவரும புகழுவரெனபதாம. இதனுல் அதனையுடையாரது சிறபபுக கூறபபடடது. (ரு)

௧0௧சு. நாணவேலி கொளளாது மனனே வியன்ஞாலம
பேணலா மேலா யவா. சு

இ-ள். மேலாயவா—உயாநதவா,—வேலி நாண கொளளாது—தமக்கேம மாகநாணினைககொளவதனறி,— வியன ஞாலம பேணலா — அகனறஞாலத தைககொள்ள விருமபாா. எ-று.

பழிபாவஙகள புகுதாமறகாததலின, வேலியெனருா. நாணும் ஞாலமுநதம் முணமாருயவழி அநநாணினைக கொளவதலலது அவை புகுதுநெறியாய ஞால ததினைககொளள விருமபாரெனபதாம. மனனும ஓவும அசை. நாணுகிய வேலி யைபபெறறலலது ஞாலமபெற விருமபாரெனறுரைபபாருமுளா. (சு)

௧0௧எ. நாணு லுயிரைத் துறபப ருயிாபபொருடடா
ணுணடுறவாா நாணாள பவா. எ

இ-ள். நாண ஆளபவா — நாணினதுசிறபபறிநது அதனை விடாதொழுகு வாா— நாணுல உயிரைத துறபபா— அநநாணுமுயிருநதமமுணமாருயவழி நாணசிதையாமறபொருடடு உயிரைநீபபா, — உயிாபபொருடடு நாண துற வாா— உயிாசிதையாமறபொருடடு நாணினை நீககாா. எ-று.

உயிரினும நாணசிறநததெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும அவாசெயல கூறபபடடது. (எ)

௧0௧அ. பிறாநாணத தககது தானுணு ணயி
னறநாணத தகக துடைதது. அ

இ-ள். பிறா நாணததகககது தான நாணுயின— கேடடாருஙகணடாருநா ணததககபழியை ஒருவன தானுணுதுசெயயுமாயின,— அறம நாணததககது உடைதது— அநநாணமை அவனை அறம விடடுநீஙகததககக குறறததினையுடை தது. எ-று.

தானெனச செயவானைப பிரிகினருராகலின, பிறரெனருா. நாணுடையைபி ல்லாதானை அறஞசாராதெனபதாம. (அ)

க0கக. குலஞசுடுங கொளகை பிழைபபி னலஞசுடு
நாணினமை நினறக கடை. கூ

இ-ள். கொளகை பிழைபபிற குலம சுடும— ஒருவனுககொழுககம பிழைக்குமாயின அபபிழைபபு அவனகுடிபபிறபபொனறனையுஙகெடுககும்,—நாணினமை நினறககடை நலம சுடும — ஒருவனமாட்டு நாணினமை நினறவழி அஙநிலை அவனலமயாவறறையுங கெடுககும். எ-று.

நிறறல ஒருபொழுதுநீஙகாமை. நலம சாதியொருமையாகலின, பிறபபு, கலவி, குணம,செயல, இனமெனறிவறறான வநதனவெலலாஙகொளளபபடும. ஒழுககவழிவினும நாணழிவு இறபபததீதெனபதாம். (கூ)

க0உ0. நாணகத் திலலா ரியககம மரபபாவை
நாணா லுயிர்மருட்டி யறறு. க0

க0௩ ம் அதி.— குடிசெயலவகை

இ-ள். அகதது நாண் இலலா இயககம— தம்மனததினகண் நாணிலலா தமக்கள உயிருடையாாபோனறியஙகுகினறவியககம—மரப்பாவை நாணால் உயிா மருட்டியறறு — மரததாறசெயதபாவை இயநதரககயிறறினுனிய தனனியககததால உயிருடைததாக மயககினறபோலும். எ-று.

கருவியே கருததாவாயிறறு. நாணிலலாத மககளியககம நாணுடைய பாவையியககமபோலவதலலது உயிரியககமனறெனபதாம். இவைமூனறுபாட்டானும நாணிலலாரதிழிவு கூறபபட்டது. (க0)

க0௩ ம அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவனறானபிறநதகுடியை உயரச்செயதலினதிறம். இது தாழ்வினகணணுதலுடையாரகுளதாவதாகலின நாணுடைமையினபின வைககபபட்டது.

க0உக. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும
பெருமையிற் பீடுடைய தில். க

இ-ள். கருமம செயக கைதூவேன என்னும பெருமையின—தன்குடிசெயதறபொருட்டுத தொடஙகிய கருமமுடியாமையின எணணியகருமஞ்செயதற கியான்கையொழியேனெனனும ஆளவினைபபெருமைபோல — ஒருவன பீடு

உடையது இல — ஒருவனுககு மேமபாடுடையபெருமை பிறிதிலலை. எ-று.

குடிசெயதறகெனபது அதிகாரததான வநதது பலவகைததாயகருமசசெயலாற செலவமும புகழுமெயதிக குடியுயருமாகலின, பீடுடையதிலலெனறா. குடிசெயதறகருமமே நடததலால, தனகருமஞசெயயவெனறும பிறாகருமஞசெயயவெனறுமுறைபபாருமுளா தனகருமமும அதுவேயாகலானும, பிறரேவலசெயதல தலைமையனமையானும, அவையுளாயனமையறிக. (௧)

௧0௨௨. ஆளவினையு மானற வறிவு மெனவிரண்டி
னீளவினையா னீளுங குடி. ௨

இ-ள. ஆளவினையும ஆனற அறிவும என இரணடின நீளவினையான்—முயறசியும நிறைநதவறிவுமெனறு சொலலபபடட இரணடினையுமுடைய இடையறாத கருமசசெயலால— குடி நீளும— ஒருவனகுடியுயரும. எ-று.

நிறைதல இயறகையறிவு செயறகையறிவோடுகூடி நிரமபுதல. ஆளவினை மடிபுகுதாமறபொருடடு. ஆனறவறிவு உயாதறகேறறசெயலகளும அவைமுடிககுநதிறமும பிழையாமலெணணுதறபொருடடு. இவையிரணடுபாடடானும அசசெயறகுக காரணஙகூறபபட்டது. (௨)

௧0௨௩. குடிசெயவ லென்னு மொருவறகுத தெயவ
மடிதறறுத் தானமுந துறும ௩

இ-ள. குடி செயவல எனனும ஒருவறகு— என்குடியினையுயரசசெய்யக்கடவேனெனறுகொணடு அதறகேறற கருமங்களினமுயலும ஒருவனுக்கு — தெயவம மடி தறறுத் தான முநதுறும—தெயவம ஆடையயத் தறறுக்கொணடு தானமுநதுறுநிறகும எ-று.

முயறசியை அதனகாரணததாறகூறினா. தறறுதல இறுகவுடுத்தல. முன்னடபபாரசெயல நியதிமேலேறறப்பட்டது. (௩)

௧0௨௪. சூழாமற றானே முடிவெயதுந் தஙகுடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்ககு. ௪

இ-ள். தங்குடியைத தாழாது உஞறறுபவாக்கு — தஙகுடிக்காம்வினையை விரைநதுமுயலவாாககு—சூழாமல தானே முடிவெயதும்— அவவினைமுடிக்குநதிறம அவாசூழவேணடாமறறானேமுடிவெயதும். எ-று.

* குடி ஆகுபெயா. தெயவமுநதுறுதலாற பயனகூறியவாறு. இவையிரணடு

பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வந் துணையாதல் கூறப்பட்டது. (ச)

கOஉரு. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு. ரு

இ-ள். குற்றம் இலனாய்க் குடி செய்து வாழ்வானை— குற்றமாயின செய்யாது தன்குடியையுயரச்செய்தொழுகுவானை— சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு— அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சென்றுசூழ்வர் உலகத்தார். எ-று.

குற்றமாயின அறநீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்தனோக்கி யாவருஞ்சென்றுசார்வரெனபதாம். (ரு)

கOஉசு. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். சு

இ-ள். ஒருவற்கு நல்லாண்மை என்பது— ஒருவனுக்கு நல்லவாண்மையென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுவது— தான் பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக்கொளல் — தான் பிறந்தகுடியினையாளுந்தன்மையைத் தனக்குளதாக்கிக்கோடல். எ-று.

போர்தொழிலினீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தார். குடியினையாளுந்தன்மை குடியினுள்ளாரையுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனைச்செய்துகோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும். (சு)

கOஉஎ. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை. எ

இ-ள். அமரகத்து வன்கண்ணர்போல— களத்தினகட்சென்றார் பலராயினும் போர்தாங்குதல் வன்கண்ணர்மேலதானாற்போல, — தமரகத்தும் பொறை ஆற்றுவார்மேற்றே— குடியின்கட்பிறந்தார் பலராயினும் அதன்பாரம்பொறுத்தல் அதுவல்லார்மேலதாம். எ-று.

பொருட்கொக்கவேண்டுஞ்சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன்குமதிக்கப்படுவார் அவரேயென்பதாம். இவ்மூன்றுபாட்டானும் அதுசெய்வாரெய்துஞ்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

கOஉஅ. குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும். அ

இ-ள். மடி செய்து மானம் கருதக் கெடும்— தங்குடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையேநோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைச்செய்துகொண்டு மான

தனையுங்கருதுவாராயிற் குடி கெடும்,—குடி செய்வார்க்குப் பருவம் இல்லை—ஆகலான் அவர்க்குக்காலநியதியில்லை. எ-று.

காலத்தைநோக்கி மடிசெய்தல் வெயில்மழைபனியெனப்படுவுடைமைநோக்கிப் பின்னாகச்செய்துமென்றொழிந்திருத்தல். மானங்கருதுதல் இக்குடியிலுள்ளாராயாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத்துன்பமுறுவேன் யானோவென்று உட்கோடல். மேல் இல்லெல்லாமவேர்தாக்கு வேண்டும்பொழுதென்றதுடகொண்டு இவர்க்கும்வேண்டுமோவென்றுகருதினும் அதுகருதற்கவென்று மறுத்தவாறு. (அ)

கOஉகூ. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. கூ

இ-ள். குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு—மூவகைத் துன்பமும் உறற்பாலதாய தன்குடியை அவையுறாமற்காக்கமுயல்வானது உடம்பு—இடும்பைக்கே கொள்கலங்கொல்—அம்முயற்சித் துன்பத்திற்கே கொள்கலமாமத்துணையோ, அஃதொழிந்து இன்பத்திற்காதலில்லையோ! எ-று.

"உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்து வருவேலே" எனப்புறமும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. தன்குடிமுழுதுந் தன்புறந்தரவே தானிருமையுமெய்துதலான் இம்மெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்கு நன்றென்று முயலுமறிவுடையான் அஃதொருஞான்றுமொழியாமைநோக்கி, இடும்பைக்கே கொள்கலங்கொல்லோவென்றார். இது குறிப்புமொழி. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் அதுசெய்யுமியல்பு கூறப்பட்டது. (கூ)

கOஙூO. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி. கO

இ-ள். இடுக்கண் கால் கொன்றிட வீழும்—துன்பமாகிய நவியம் புகுந்து தன்முதலைவெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றின்றி வீழாநிற்கும்—அடுத்து ஊன்றும் நல்லாள் இலாத குடி — அக்காலத்துப் பற்றுவனகொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்லாண்மகன் பிறவாத குடியாகியமரம். எ-று.

முதல் அதன்வழிக்குரியார். வளர்ப்பாரைப் பெற்றுழி வளர்ந்துபயன்படுதலும் அல்லாவழிக் கெடுதலுமுடைமையின், மரமாக்கினார். "தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன — வோங்குகுல நையவத னுட்பிறந்த வீரர்— தாங்கல்கட னாகுந்தலை சாய்ப்பவரு தீச்சொ—லீங்கனம டவர்கள்கட னென்றெழுந்து போந்தான்." *என்றார் பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இதனை அவ

௧0௪ ம் அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு முரித்தாய உழுதற்றொழில். செயவிக்குங்கால் ஏனையோர்க்குமுரித்து. இது, மேற்குடியுயாதற்கேதுவென்ற ஆள்வினைவகையாகலின், குடிசெயல்வகையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௬.

ஈக௬ ௧0௪ ம் அதி.— உழவு.

௧0௩௧. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
லுழந்து முழவே தலை. ௧

இ-ள். சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்— உழுதலானவரும் மெய்வருத்த நோக்கிப் பிறதொழில்களைச் செய்துதிரிந்தும், முடிவில் ஏருடையார்வழியதா யிற்று உலகம்,—அதனால் உழந்தும் தலை உழவே—ஆதலான் எல்லாவருத்த முற்றும், தலையாயதொழில் உழவே. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாற்பொருளெய்திபவழியும் உணவின்பொருட்டு உழுவார்கட்செல்லவேண்டுதலிற் சுழன்றுமேர்ப்பின்னதுலகமென்றும், வருத்தமில்லவேனும் பிறதொழில்கள் கடையென்பது போதர உழந்துமுழவே தலையென்றுங்கூறினார். இதனால் உழவினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

௧0௩௨. உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து. ௨

இ-ள். அஃது ஆற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து — அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாது பிறதொழில்கண்மேற்செல்வார் யாவரையுந்தாங்குதலால், —உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி — அதுவல்லார் உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவார். எ-று.

காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டென்றாற்போல உழுவாரென்றது உழுவிப்பாரமேலுஞ்செல்லும். உலகத்தாரென்றது ஈண்டிவரையொழிந்தாரை. கலங்காமனிறுத்தற்கண் ஆணிபோறலின்,ஆணியென்றார். பொறுத்தலானென்பது திரிந்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். அஃதாற்றா தொழுவாரேயெல்லாம்பொ

றுத்தெனறு பாடமோதி, அதுமாட்டாதாா புரபபாாசெயயுமபரிபவமெல்லாம் பொறுதது அவனைததொழுவாரோயாவரெனறுனைபபாருமுளா. (உ)

கoௗ௩. உழுதுண்டு வாழவாரோ வாழவாாமற றெலலாந
தொழுதுண்டு பினசெல பவா. ௩

இ-ள். உழுது உணடு வாழவாரோ வாழவா—யாவருமுணணுமவகை உழு தலைசசெயது அதனாறறுமுமுணடு வாழகினறாரோ தமககுரியராய வாழகின றவா,— மறறெலலாம தொழுது உணடு பினசெலபவா — மறறையாரெல லாம பிறனைதிதொழுது அதனாறறுமுணடு அவனைப பினசெலகினறவா. எ-று.

மறறென்பது வழககுபபறறி வநதது. தாமுமககட்பிறபபினராயவைததுப பிறனைததொழுது அவா சிலகொடுபபத தமமுயிரோமபி அவாபினசெலவாா தமக்குரியரலலரெனபது கருததது. (௩)

கoௗ௪. பலகுடை நீழலுந் தஙகுடைககீழக காணப
ரலகுடை நீழ லவா. ௪

இ-ள். அலகு உடை நீழலவா—உழுதறறெழிலான் நெலலினையுடையராய தண்ணளியுடையோா— பலகுடைநீழலும் தஙகுடைககீழக காணபா— பல வேநதாகுடைநிழலதாய மணமுழுதினையுந தமவேநதாகுடைககீழே காண்பா. எ-று.

அலகு கதிா, அஃதீணடாகுபெயராய் நெனமேலதாயிறறு. உடையவென்ப து குறைநதுநினறது. நீழலபோறலின, நீழலெனபபட்டது. நீழலவரென்றது

இரபபோர்க்கெல்லாம ஈதலைக்கி. ஒறறுமைபபறறித் தஙகுடையென்றுா,குடை நீழலெனபதூஉம் ஆகுபெயா, "ஊன்றுசான மருஙகி னின்றதன் பயனே"என் றதனால் தம்மரசனுககுக கொறறமபெருககி மணமுழுதும் அவனதாககண்டி ருபபாரெனபதாம்; "இரபபோா சுறறமும புரபபோர் கொறறமு முழவிடை விளைபபோா" எனறாா பிறரும். (௪)

கoௗ௫ இரவா ரிரபபாாககொன றீவா கரவாது
கைசெயதூண மாலை யவா. ௫

இ-ள். கைசெயது ஊண மாலையவா இரவாா— தஙகையாலுழுதுண்டலை யியலபாகவுடையாா பிறனாத தாமிரவாா, — இரபபாாககு ஒனறு கரவாது ஈவா — தமமையிரபபாாககு அவாவேணடியதொனறனைக் கரவாதுகொடு பபா. எ-று.

செயதெனபதறகு உழுதலையெனவருவிகக. கைசெயதூண்மாலையவனெனபது ஒருஞானறும அழிவிலலாதசெலவமுடையனெனறும ஏதுவையுடகொணடு நின றது. (ரு)

க0ங-சு. உழவினா கைம்மடங்கி னிலலை விழைவதூஉம்
விடடேமெனபாாககு நிலை. சு

இ-ள். உழவினா கைம்மடஙகின — உழுதலையுடையாாகை அதனைச்செய யாது மடஙகுமாயின,—விழைவதூஉம விடடேம எனபாாக்கு நிலை இல்லை —யாவருமவிழையுமுணவும யாநதுறநதோமெனபாாககு அவவறத்தின்கணிற றலுமுளவாகா. எ-று.

உம்மை இறுதிககணணும் வநதியைநதது. உணவினமையால், தாமுணட லும இலலறஞ்செயதலும யாவாககுமிலலையாயின. அவருறுபபுமாததிரமாய கை வாளாவிருபபின உலகதது இமமை மறுமை வீடெனறும பயன்கள் நிகழா வெனபதாம. ஒனறனை மனததாலவிழைதலுமொழிநதேமென்பாாக்கெனவுரை பபாருமுளா. இவவைநதுபாடடானும அதனைசசெயவாரது சிறபபுக கூறப் படடது. (சு)

க0ங-எ. தொடிபபுழுதி கஃசா வுணககிற பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப படும. எ

இ-ள். தொடிபபுழுதி கஃசா உணககின் — ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருப லபபுழுதி கஃசாமவணணம அதனைக காயவிடுவனாயின,— பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப படும—அதனகடசெயதபயிா ஒருபிடியினகணடங்கிய எரு வுமிடவேணடாமற பணைததுவிளையும. எ-று.

பிடிதது பிடியினகணணது. பிடிததவெனபதனவிகாரமெனபாருமுளா. வே ண்டாமல, சானறு எனபன திரிநதுநினறன. (எ)

க0ங-அ. ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல கடடபி
னீரினு நன்றதன் காபபு. அ

இ-ள். ஏரினும் எரு இடுதல நனறு—அபபயிாக்கு அவவுழுதலினும் எருப் பெய்தல் நனறு,— கட்டபின அதனகாப்பு நீரினும நனறு— இவ்விரண்டுஞ் செய்து களைகட்டால் அதனைககாததல அதறகு நீகாலயாத்தலினுநனறு.எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். காததல பட்டிமுதலியவறறின அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீகாலயாததல, காததலெனறிம்முறையவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

கOகூகூ. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும். கூ

இ-ள். கிழவன் செலலான இருபபின— அந்நிலததிற்குரியவன் அதனகணுடோறுஞ்சென றுபாாதது அபிதததனசெயயாது மடிநதிருககுமாயின,—நிலம இலலாளிற புலநது ஊடிவிடும —அஃது அவனிலலாளபோலத தனனுள்ளே வெறுத்துப் பினனவனோடேடிவிடும. எ-று.

செலலுதல் ஆகுபெயா. பிறனாயேவியிராது தானேசேறலவேண்டுமெனபது போதரக கிழவனெனறுா. தனகட்செனறு வேண்டுவனசெயயாது வேறிடத்திருநதவழி மனையாளூடுமாறுபோலவெனறது அவன போகமிழததனுககி. இவைமூனறுபாட்டானும் அதுசெயயுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

கOசO. இலமென் றசைஇ யிருபபாரைக காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். கO

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருபபாரைக காணின—யாம வறியேமெனறுசொல்லி மடிநதிருபபாரைக கணடால, — நிலம் எனனும நல்லாள நகும் —நிலமகளெனறு உயாததுசசொலலப்படுகினற நலலாள தனனுளளே நகாநிறகும். எ-று.

உழுதனமுதலிய செயவாாயாவாககுஞ் செலவங்கொடுத்துவருகினறவாறுபற்றி நலலாளெனறும, அதுகணடுவைததும அதுசெயயாது வறுமையுறுகினறபேதைமைபறறி நகுமெனறுங்கூறினா. இரபபாரையென்று பாடமோதுவாருமுளா. இதனுன அதுசெயயாதவழிபபடுமிழுககுககூறபபடடது. வருகினறவதிகாரமுறைமைககுக்காரணமுமிது. (கO)

கOரு ம அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது நுகரபபடுவனயாவுமிலலாமை.

கOசக. இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது. க

இ-ள். இன்மையின இனனாதது யாது எனின— ஒருவனுக்கு வறுமைபோ

லவின்னாதது யாதெனறு வினவின,—இனமையின இன்னாதது இனமையே—வறுமைபோலவின்னாததது வறுமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

இன்னாதது தனபஞசெய்வது. ஒபபதில்லையெனவே, மிக்கதின்மை சொலலவேண்டாவாயிறறு. (க)

கoசஉ. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இனமையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொரு பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருங்காலை அவனுக்கு மறுமையின்பமுமிம்மையினபமுமிலலையாக வரும். எ-று.

கoரு ம அதி. — நலகுரவு. உசுகூ

இனமையெனவொருபாவியென்பதறகு மேலை அழுக்காறெனவொருபாவியெனபுழியுரைததாஙகுரைகக. மறுமை இம்மையெனபன் ஆகுபெயர். ஈயாமையானும துவவாமையானும அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்று புடைமோதிப பாவியாலென விரித்துரைபபாருமுளர். (உ)

கoசங. தொலவரவுந் தோலுங கெடுக்கு தொகையாக
நலகுர வென்னு நசை. ங

இ-ள். நலகுரவு எனனும் நசை — நலகுரவென்றுசொலலபபடுமாசை — தொலவரவும தோலும தொகையாகக கெடுககும — தனனாறபறறபபட்டாருடைய பழையகுடிவரவினையும அதறகேறற சொலலினையும ஒருஙகேகெடுக்கும. எ-று.

நசையிலவழி நலகுரவுமிலலையாகலின நலகுரவையேநசையாக்கி,அஃது அக்குடிபிறநதாரலலோாககிலலாத இழிதொழில்களையும இளிவநதசொறகளையுமுளவாககலான அவவிரணடினையுமொருஙகு கெடுககுமெனறா "குடிபபிறப பழிககும விழுபபங கொலலும" எனறா பிறரும். தோலாவது "இழுமென மொழியால விழுமியது நுவறல" எனறா தொலகாபபியனாரும. இதறகு உடம்பெனறுரைபபாருமுளர் அஃததறகுப்பெயராயினும உடம்புகெடுக்குமென்றறகோரபொருட்சிறபபிலலாமையறிக. (ங)

கoசச. இறபிறநதார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொறபிறககுஞ சோாவு தரும. ச

இ-ள். இறபிறநதாரகணணேயும—இளிவநதசொறபிறவாத குடிப்பிறநதார் மாட்டேயும்—இளிவநத சொற பிறக்கும சோாவு இனமை தரும—அதுபிற

ததறகேதுவாகிய சோாவினை நலகுரவு உணடாக்கும. எ-று.

சிறபபுமமை அவாமாட்டு அது பிறவாமை தோனற நினறது. இளிவநத சொல இளிவருதறகேதுவாகியசொல. அஃதாவது எமக்கியவேணடுமெனறல. சோாவு தாமுறுகினறதுன்பமிகுதிபறறி ஒரோவழித தம்பிறபபினை மறநது அதுசொலலுவதாக வினைததல். (௪)

கO௪௫. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பலகுனைத்
துன்பங்கள் சென்று படும. ௫

இ-ள். நலகுரவு எனனும் இடுமபையுள—நல்குரவெனறு சொலலபபடுநது னபமொன்றனுள்ளே— பஃறுனபங்கள் செனறு படும் — பலதுன்பங்களும் வந்துவிளையும். எ-று.

குனா இசைநிறை. செலவு வினாவின்கண்வநதது. துன்பமுநதானுமுடனே நிகழ்தலின நலகுரவைத துனபமாககியும், அததுன்பமடியாகச செலவாகடை நோககிசசேறறுனபமும், அவனைககாண்டறுனபமும், கணடான்மறுத்து நீங்கமுநதுனபமும, மருவழியும அவாகொடுததவாங்கற்றுனபமும, அது கொடுவநது நுகர்வனகூட்டறறுனபமுமுதலாயின நாடோறும வேறுவேறாக வருதலின எலலாத துனபஙகளுமுளவாமெனறுங்கூறினா. இவையைந்துபாட்டானும் நலகுரவினகொடுமை கூறபபட்டது. (௫)

கO௪௬. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொறபொருள் சோர்வு படும். ௬

இ-ள். நற்பொருள் நனகு உணாநது சொல்லினும்—மெய்க்நூறபொருளைத தெளியவறிந்து சொன்னாராயினும், —நல்கூாநதாா சொற பொருள சோாவுபடும்—நலகூர்ந்தாாசொலலுஞ்சொற பொருளினமையைததலைபபடும. எ-று.

பொருளினமையைத்தலைபபடுதலாவது யாமிவாசொலலியன விருமபிககேட்குமாயிற கண்ணோடி இவருறுகினற குறைமுடிககவேணடுமெனறஞ்சி யாவரு ங்கேளாமையிற பயனிலசொலலாயமுடிதல. கலவியும பயனபடாதெனபதாம்.

கO௪௭. அறஞ்சாரா நலகுர வீனறதா யானும
பிறன்போல நோககப படும. ௭

இ-ள். அறம் சாரா நலகுரவு — அறத்தோடியைபில்லாத நலகுரவுடையான — ஈன்ற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும் — தன்னையீன்றதாயானும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும். எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியங்களுளொன்றுமியையாமை. நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்புமமை அவளதியற்கையன்புடைமை விளக்கிநின்றது. கொள்வதின்றுதலேயன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலுமுடைமையின், அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார்யாவருந்துறப்பரென்பதாம். (எ)

க0சஅ. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு. அ

இ-ள். நெருநலும் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு—நெருநற்றுங்கொன்றதுபோன்று எனக்கின்னாதவற்றைச்செய்த நல்குரவு — இன்றும் வருவதுகொல்— இன்றும் என்பால் வரக்கடவதோ, வந்தால் இனி யாதுசெய்வேன்! எ-று.

அவவின்னாதனவாவன மேற்சொல்லிய துன்பங்கள். நெருநன்மிகவருந்தித் தன்வயிறுநிறைத்தானொருவன்கூற்று. (அ)

க0சகூ. நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது. கூ

இ-ள். நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும்—மந்திரமருந்துகளான் ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையேகிடந்துறங்கலுமாம்,—நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது— நிரப்புவந்துழி யாதொன்றானுமுறக்கமில்லை. எ-று.

நெருப்பினும் நிரப்புக்கொடிதென்றவாறாயிற்று. இதுவுமவன்கூற்று. இவை நான்குபாட்டானும் நல்கூர்ந்தார்க்குளதாங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ0. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று. க0

இ-ள். துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை— நுகரப்படும்பொருள்களில்லாதார் தம்மாற்செயற்பாலது முற்றத்துறத்தலேயாகவும் அதுசெய்யாதொழிதல்— உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று— பிறரில்லினுள்வாய உப்பிற்குங்காடிக்குங்கூற்றாம். எ-று.

மானமழியாமையிற் செயற்பாலது அதுவேயாயிற்று. முற்றத்துறத்தல் சுற்றந்தானேவிட்டமையின் ஒருவாற்றுற்றுறந்தாராயினார் நின்ற தம்முடம்பினையுந்துறத்தல். அதுசெய்யாதுகொண்டிருத்தல் இரண்டனையுமாளப்பண்ணுதலின், அதனை அவற்றிற்குக்கூற்றென்றார். இனி முற்றத்துறத்தலாவது துப

புரவில்லாமையின் ஒருவாற்றானுந்தாராயினார் பின்னவற்றைமனத்தாற்றற வாமையெனவுரைப்பாருமுளர். இதனை அஃதுளதாயவழிச் செய்வது கூறப் பட்டது. (௱)

௱௭ ம அதி.—இரவு.

இனி மானந்தீராவிரவு இரவாமைபோடொத்தலின், அதனானும் வீடெய்தற் பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறநூல்வழக்குப்பற்றி மேலெய்திய தவரத்துறத்தல் விலக்குதற்பொருட்டு இரவுகூறுகின்றார். அதிகாரமுறைமை யும இதனானே விளங்கும்.

௱௫௧. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று. ௧

இ-ள். இரத்தக்கார்க் காணின் இரக்க — நல்கூர்ந்தார் இரத்தற்கேற்புடை யாரைக் காணின், அவர்மாட்டிரக்க,— கரப்பின் அவர்பழி தம்பழி அன்று —இரந்தால் அவர் கரந்தாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழி யாகாமையான். எ-று.

இரவென்னுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர்திறுதிக்கண் நானகனுருபு விகாரத்தா றறொக்கது. இரத்தற்கேற்புடையராவார் உலோயாமையுமனனுணருமொண்மை யுடையராய மாற்றுதீவார். அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணினென்றும், அவர் மாட்டிரந்தாரக்கு இரவானவருமிழிவின்மையின் இரக்கவென்றும், அவர்தலிற் குறைகாட்டாமையிற் கரப்பினென்றும், காட்டுவராயின் அப்பழி தூவெள்ளறு வைக்கண் மாசுபோல அவர்கட்கடிதுசேறலின் அவர்பழியென்றும், ஏற்பிலார் மாட்டிரவன்மையிற் றம்பழியன்றெனறுங்கூறினார். (௧)

௱௫௨. இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின். ௨

இ-ள். ஒருவற்கு இரத்தல் இன்பம — ஒருவற்கு இரத்தலும் இன்பத்தி றகேதுவாம்,— இரந்தவை துன்பம் உறா வரின் — இரந்தபொருள்கள் அவர் துணாவுடைமையாற் றுன்புறுமல் வருமாயின். எ-று.

இன்பம் ஆகுபெயர். உறுமலென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. துன்பம

சாதியொருமைப்பெயர். அவையாவன ஏவாக்காலமுமிடனுமறிந்தசேற லும், அவர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்தமவயத்தராக்கலும், அவர்மனநெகிழுவ னநாடிச்சொல்லலுமுதலியவற்றான் வருவனவும், மழுத்துழி வருவனவுமாம். அவையுருமல வருதலாவது அவர் முன்னுணர்ந்தீயக்கோடல். இரந்தவர்து ன்பமுறுவரினென்று பாடமோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொருளின்மைமுதலிய வற்றுற்றுன்புறுத எதிரவந்தீவராயினென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டு பாட்டானும் நல்குரவானுயிர்க்குமேலல்லைக்கண் இளிவில்லாவிரவு விலக்கப்ப டாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கoளுரு. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து. ௩

௯௦௨. கoசு ம அதி.—, இரவு.

இ-ள். கரப்பிலா நெஞ்சிற கடன அறிவார முன நின்று இரப்பும்—கரத்த லில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவார்முன்னாநின்று அவர்மாட்டொன்றிர த்தலும்—ஓரோ உடைத்து—நல்கூர்ந்தார்க்கு ஓரழகுடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கத்துவேண்டுமுயாவென்றதனால், அவர்க்கு அதுகடனெனப்ப ட்டது. அதனையறிதல் சொல்லுதலுற்றுரைக்கலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய லபினையறிதல். அவ்வறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றனமாத்திரமேயன்மைதலின் மு ன்னின்றெனவும், சொல்லுதலான்வருஞ்சிறுமையெய்தாமையின் ஓரோருடை த்தென்றுங்கூறினர். உம்மை அதனிழிபுவிளக்கினின்றது. (௩)

கoளுச. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல
கனவிலுந் தேற்றுதா மாட்டு. ௪

இ-ள். கரத்தல கனவிலும தேற்றுதாமாட்டு இரத்தலும—தமக்குள்ளது கரத்தலைக் கனவினக்கணுமறியாதார்மாட்டுச்சென்றொன்றனையிரத்தலும்— ஈதலேபோலும்— வறியார்க்கீதலேபோலும். எ-று.

உம்மை ஈண்டுமவ்வாறுநின்றது. தான புகழ்பயவாதாயினும முன்னுள்ளதாய புகழ்கெடவாராமையின், ஈதலேபோலுமென்றார். ஏகாரம ஈற்றசை. (௪)

கoளுரு. கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள் வது. ௫

இ-ள். கண்ணின்று இரப்பவர் மேற்கொள்வது — சொல்லுதனமாட்டாது முன்னிற்றனமாத்திரத்தான் இரப்பார் உயிரோம்பற்பொருட்டு அதனை மேற

கொண்டு போதுகின்றது—கரப்பிலா வையகத்து உண்மையான—அவர்க்கு உள்ளதுகரவாது கொடுப்பாரசிலா உலகத்துள்ளராய தன்மையானே, பிறிதொன்றுமின்று. எ-று.

அவரில்லையாயின், மானநீக்கமாட்டாமையின் உயிர்நீப்பரென்பதாம். (ரு)

கூ0௫௬. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும். ௬

இ-ள். கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின்—உள்ளதுகரத்தலாகியநோயில்லாரைக் கண்டால்,— நிரப்பிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்—மானம்விடா திரப்பார்க்கு நிரப்பான் வருந்துன்பங்களெல்லாஞ்சேரக்கெடும். எ-று.

கரத்தல் ஒருவற்கு வேண்டுவதொன்றன்மையின் அதனை நோயென்றும், அஃதில்லாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகையராவராகலின் எல்லாமொருங்குகெடுமென்றுங்கூறினார். இடும்பை ஆகுபெயர். முழுதுங்கெடுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (௬)

கூ0௫௭. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து. ௭

இ-ள். இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாரைக் காணின் — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாரைக்கண்டால்,—உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து—அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுளேயுவக்குந் தன்மையுடைத்து. எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடும்பை கெடுதலளவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்தினாராக கருதலான், உள்ளுளுவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் அவ்விரத்தக்காரதியல்பு கூறப்பட்டது. (௭)

கூ0௫அ. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. அ

இ-ள். இரப்பார் இல்லாயின்,—வறுமையுற்றிரப்பாரில்லையாயின்,—ஈர்ங்கண் மா ஞாலம்—குளிர்ந்தவிடத்தையுடையபெரியஞாலத்துள்ளார் செலவு வர

வுகள் — மரப்பாவை சென்று வந்தற்று — உயிரில்லாத மரப்பாவை இயந்திரக் கயிற்றாற்சென்றுவந்தாற்போலும். எ-று.

ஐகாரம் அசைநிலை. ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்கு உவமையோடொத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளாரென்றது அவரையொழிந்தாரை. அவர்கீதலைச்செய்து புகழும் புண்ணியமுமெய்தாமையின், உயிருடையரல்லரென்பதாம், "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து — வாழ்வாரே வன்க ணவர்" என்றார் பிறரும். இததொடையினப்நோக்காது இரப்பவரில்லாயினென்று பாடமோதுவாருமுளர். (அ)

க0ருக. ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை. கூ

இ-ள். இரந்துகோள் மேவார் இலாக்கடை — அவர்பாற்சென்று ஒன்றனையிரந்துகோடலை விரும்புவாரில்வழி — ஈவார்கண் தோற்றம் என் உண்டாம் — கொடுப்பாராமாட்டு என்னபுகழுண்டாம்; யாதுமில்லை. எ-று.

தோற்றம் ஆகுபெயர். மேவுவாரென்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தலவன்மை வெளிப்படாமையின், அதனாற்புகழெய்தாரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் உலகிற்கிரப்பாரவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கoகூo. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. கo

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் — ஈவானுக்குப் பொருளுதவாவழி இவனெனக்கீகின்றிலனென்று அவனையிரப்பான் வெகுளாதொழிதல்வேண்டும், — நிரப்பிடும்பைதானேயும் கரி சாலும் — அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடும்பைதானேயுஞ்சான்றுதலைமையும். எ-று.

யாவர்க்குமவேண்டிதலும் நிலையின்மையுமுதலிய பிறசான்றுமுண்டென்பதுபட நின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயன்றி மற்றையிரந்தார்க்கும் அறைக்கன்று பொருள்கடைக்கூட்டற்கு அவனுற்றுன்பத்தைத் தனக்கேயாகவைத்தத் தானுற்றுன்பந்தானறிந்து வெகுளற்கவென்பதாம். இதனால் அவர்க்கின்றியமையாததோரியல்பு கூறப்பட்டது. (கo).

௧௦௭-ம் அதி.— இரவச்சம்.

அஃதாவது மானந்தீரவரும் இரவிற்கு அஞ்சுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௦௬௧. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். ௧

இ-ள். கரவாது உவந்து ஈயும் கண் அன்னார்கண்ணும் இரவாமை— தமக்குள்ளது கரவாது இவர் வரப்பெற்றேமென்று உண்மகிழ்ந்து கொடுக்குங் கண்போலச் சிறந்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன் வறுமைகூர்தல் — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெய்தலிற் கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

நல்குரவு மறைக்கப்படாத நட்டார்மாட்டும் ஆகாதெனப்படுகின்றமையின், உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது. அவ்விரவானமானந்தீராதென்னுந் துணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோர் முயற்சியானுயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்து. (௧)

௧௦௬௨. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான். ௨

இ-ள். உலகு இயற்றியான் இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின்—இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன் இதன்கண் வாழ்வார்க்கு முயன்றுயிர்வாழ்தலையன்றி இரந்துமுயிர்வாழ்தலைவேண்டி விதித்தானாயின்,— பரந்து கெடுக — அக்கொடியோனும் அவரைப்போன்று எங்குமலமந்து கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டுவதாயவுண்டியும் அதற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினைவயத்தாற் கருவொடுகலந்தவன்றே அவன் கற்பிக்குமன்றே, அவற்றுட்சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தீவினையாற் றானும் அத்துன்பமுறல்வேண்டுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (௨)

௧௦௬௩. இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில். ௩

இ-ள். இன்மை இடும்பை இரந்து தீர்வாம் என்னும் வன்மையின்— வறுமையான் வருந்துன்பத்தை முயன்று நீக்கக்கடவேமென்று கருதாது இரந்

அரீககககடவேமெனறு கருதும வனமைபோல— வனபாடடது இல்—வலி மைபபாடுடையது பிறிதிலலை. எ—று.

நெறியாய முயறசி நிறக நெறியலலாத இரவாறறீரகககக்கருததலின, வன மையாயிற்று. வனபாடு முருட்டுததனமை, அஃதாவது ஓராதுசெயதுநிறறல். இதனுன வறுமைதீரதறகுநெறி இரவன்றெனபது கூறப்பட்டது. (௩)

௧0௬௪. இடமெல்லாங் கொளளாத் தகைததே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொலலாச சாலபு. ௪

இ—ள். இடம் இலலாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சாலபு—நுகரவேணடுவனவி ன்றி நல்கூாநதவழியும் பிறர்பாறசெனறிரததலையுடமபடாத அமைதி—இட மெலலாம் கொள்ளாத தகைததே—எலலாவுலகும் ஒருங்கியைநதாலுங்கொ ள்ளாதபெருமையுடைதது. எ—று.

௧0எ ம் அதி.— இரவசசம். ௩௦௫

அவவிரத்தலைச சாலபு விலககுமாகலின, இரவொலலாமை அதனமேலே றறபபட்டது. இதனுன அநநெறியல்லதனைச சாலபுடையார செயயாரெனபது கருத்து. (௪)

௧0௬௫. தெண்ணீ ரடுபுறகை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில. ௫

இ—ள். தாள தநதது தெணணீர அடுபுறகையாயினும—நெறியாய முயறசி கொடுவநதது தநதது தெளிநதநீரபோலும அடுபுறகையேயாயினும,—உண்ண லின ஊங்கு இனியது இல— அதனையுணடறகுமேலினியதிலலை. எ—று.

சாடநதகூழ செறிவினதித தெணணீரபோனறதாயினும இழிவாய இரவா னவநததனறித தமமுடைமையாகலின, அமிழதததோடொக்குமெனபதாம. இதனுல நெறியினுயைது சிறிதேனும அது செயயுமினபம் பெரிதெனபது கூறபபட்டது. (௫)

௧0௬௬. ஆவிற்கு நீரொன் றிரபபினு நாவிற
கிரவி னிளிவநத தில. ௬

இ—ள். ஆவிறகு நீரொனறு இரபபினும— தணணீரபெருது இறக்குநிலைமை ததாயதோராவினைக கணடு அறனேக்கி இதறகுத தணணீதரலவேண்டுமெ னறிரநதுசொலலுங்காலும,— இரவின நாவிறகு இளிவநதது இல— அவவி ரவுபோல ஒருவனுவிறகிளிவநதது பிறிதிலலை. எ—று.

ஆகாததோமபல பேரமமாகலின ஆவிறகென றும, பொருளகொடுததுககொ ளளவேணடாத எணமைததாகலின நீரொன றும, இரககினருறுககு இளிவு அசசொலலளவேயாகலின நாவிறகென றும, அதுதான எல்லாவிளிவினும் மே றபடுதலின இளிவநததிலலென றுஙகூறிஞா. இதனுன அறறும முயனறுசெ யவதலலது இரநதுசெயயறகவெனபது கூறபபடடது. (௬)

கo௬௭. இரபப னிரபபாரை யெலலா மிரபபிற் கரபபா ரிரவனமி னெனறு. ௭

இ-ள. இரபபாரை எலலாம இரபபன — இரபபாரையெல்லாம் யானிரவா நினறேன, — இரபபிற கரபபா இரவனமின எனறு — யாது சொலலியெ னின,நமககிரககவேணடுமாயிற நமககுளளது கரபபாரையிரவாதொழிமினெ னறுசொலலி. எ-று.

இரண்டாவது விகாரததாற றொககது. இவவிளிவநதசெயலான ஊட்டியவ றியும் உடமபு நிலலாதாகலின இதுவேணடாவெனபது தோனற, இரபபனெ னறா. இதனுன மானநதீரவருமிரவு விலககபபடடது. (௭)

கo௬௮. இரவெனனு மேமாபபி றூேணி கரவென்னும் பார்தாககப பகரு விடும். ௮

இ-ள. இரவு எனனும ஏமாபபு இல தோணி—இவவறுமையென்னுங்கடலை இதனுற்கடததுமெனறுகருதி ஒருவனேறிய இரவெனனுஞ சேமமறற தோணி —கரவு எனனும் பாா தாககப பகருவிடும— அதனகணேடுஙகாற கரததலெ ன்னும் வன்னிலததோடு தாககுமாயிற பிளநதுபோம். எ-று.

௩௬

கூ௦௬ கo௭ ம் அதி. — இரவசசம்.

முயறசியாறகடபபதனை இரவாறகடககலுறறுன அதனகணொணமையின், ஏமாபபிறூேணியென்றா. ஏமாப்பினமை தோணிமேலேறறபபடடது. அதுக டத்தறகேறறதனமையானும, நிலமறியாது செலுததியவழி உடைதலானும, அதன்கணேறறகவென்பதாம. இஃதவயவவுருவகம. (௮)

கo௬௯. இரவுளள வுள்ள முருகுங கரவுள்ள வுளளதூஉ மின்றிக கெடும. ௯

இ-ள். இரவு உளள உளளம உருகும— உடையாரமுன இலலாசெனறிர நதுநிறறலினகொடுமையை நினைநதால எமமுளளஙகாைநதுருகாநிறகும,—

கரவு உளள உளளதூஉம் இனறிக கெடும—இனி அநநிலையைககணடுவைதத வா இலலையெனறலினகொடுமையை நினைநதால அவவுருகுமளவுதானுமினறிப பொன்றிவிடும. எ-று.

"இரவினை— யுளளுஙகா லுளள முருகுமா லெனகொலோ— கொளளுங காற கொளவார குறிபபு."* எனறார பிறரும். இரவினுஙகரவுகொடிதெனபதாம. இதறகுப பிறவெலலாம இரககினறவருளளமுருகுமெனறுரைததார. (கூ)

க0எ0. கரபபவாக கியாஙகொளிககுங கொலலோ விரபபவா
சொலலாடப போஒ முயிர. க0

இ-ள. சொலலாட இரபபவா உயிா போம—கரபபார இலலையெனறுசொல்லாடியதனையானே இரபபாாககு உயிரபோகாநினறது, — கரபபவாககு யாஙகு ஒளிககுஙகொல— இனிச சொலலாடுகினற அவாதமககு உயிரினனு நிறறலான அபபொழுது எபபுழையுடபுககொளிததுநிறகும் எ-று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமெனசெயதுமெனறேஙகிச செயலறறுநிறறல, "அஙஙிலையே—மாயாதே மாறறி விடின"† எனறார பிறரும. கேடடாாககொலலவறறுயசொற் சொலவாாைககோறல சொலலவேணடாவாயினும அதுகாணகினறிலம இஃதெனனேவெனபதாம. வறுமையுறறுழி மறையாது இரககபபடுவாராய கேளிாகடகும அதனைசசொலலாட உயிாபோம, ஆனபின மறைக்கபபடுவாராய பிறாககுச சொலலாடியககாற போகாதெஙகேயொளிததுநிறகும இரணடானுமபோமெயனறேவென ஙிரவஙரினனொருவன கூறறுககியுாையபாருமுளா. இவைமூனறுபாடடானும அவவிரவினகுறறமும கரவினகுறறமும ஒருஙகுகூறபபடடன. (க0)

* நாலடியாா, இரவசசம,—கரவாத திணணனபிற கணணனனாா கணணு—மிரவாது வாழவதாம வாழககை—யிரவினை— யுளளுஙகா லுளள முருகுமா லெனகொலோ—கொளளுஙகாற கொளவாா குறிபபு.

† நாலடியாா, இரவசசம, — புறததுததன னினமை நலிய வகத்துததன,—னனஞான நீககி நிறீஇ யொருவனை—யீயா யெனக்கென திரப்பானே லஙஙிலையே—மாயாதே மாறறி விடின.

கஂ0அ ம அதி.— கயமை.

அஃதாவது மேல அரசியலுளளும அஙகவியலுளளுஞசிறபபுவகையாற கூறபபடடகுணஙகளுள ஏறபுடையன குறிபபினால யாவாகருமெய்தலைவைத்த மையின் ஆணடுக குறிபபாறகூறியனவும ஈணடொழிபியலுள் வெளிபபடக்கூறியனவுமாய குணஙகள யாவுமிலராய கீழோரது தனமை. அதனால இஃதெலலாவறறிறகுமபின் வைககபபடடது.

கஂ0எக. மககளே போலவா கயவ ரவரன்ன
வொபபாரி யாஙகணட தில. க

இ-ள். மககளேபோலவா கயவா — வடிவான முழுதும மககளையொபபா கயவா,— அவா அனன ஒபபாரி யாம கணடது இல— அவா மககளையொத்தாறபோனறவொபபு வேறிரணடுசாதிக்கண யாஙகணடதிலலை. எ-று.

முழுதுமொததல தேறறேகார,——"றபெறறும். அவனொனறும அவா மாட்டுள தாயவொபபுமைமை.மககடசாதிகடுமபகபசசாதிககும வடிவொததலிற குணங்களது உணமையினமைகளானலலது வேறறுமையறியபபடாதெனபதாம. இதனுற கயவரது குறறமிகுதி கூறபபடடது. (க)

கஂ0எஉ. நன்றறி வாரிற கயவா திருவுடையா
நெஞசத தவல மிலா. உ

இ-ள். நனறு அறிவாரிற கயவா திரு உடையா—தமககுறுதியாவனவறிவாரின அவைபறியாத கீழமககள ஈனமையுடையா,—நெஞசதது அவலம இலா — அவாபோல அவைகாரணமாகத தநநெஞசததினகட கவலையிலராகலான. எ-று.

ஈனறெனபது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இமமைமறுமைவீடுகட்குரியவாய புகழறஞானஙகள, இவறறையறிவாா இவைசெயயாதினறே மிகச்செயபபெறுகினறிலேமெனறும, செயகினறவிவைதமககு இடையூறுவருஙகொலெனறும, இவறறினமறுதலையாய பழிபாவமறியாமையெனபனவறறுள் யாதுவிளையுமோவெனறும, இவவாறறுறகவலையெயதுவா, கயவா அபபுகழுமுதலியவொழிநதுப பழிமுதலிபசெயயாதினறும யாதுஙகவலையுடையரலலராகலாற திருவுடையனொக குறிபபாலிகழநதவாறு. இதனுறபழிமுதலியவறறிற கஞசாரொனபது கூறபபடடது. (உ)

கஂ0எங. தேவ ரனையா கயவ ரவருநதா

இ-ள். தேவா அனையா கயவா—தேவருங்கயவரும ஒருதனமையா,—அவ ரும தாம மேவன செயது ஒழுகலான — அஃதியாதனுனெனின, தேவரைப் போனறு தமமை நியமிப்பாரினறிக கயவருந்தாம விரும்புவனவறறைச செய தொழுகலான. எ-று.

உயாசசியும இழிவுமாகிய அதனகாரணவேறுபாடு குறிப்பாறறோனறநின்ற மையின், இது புகழவாரபோனறுபழிததவாறுயிறறு. இதனுல விலக்கறபாடி னறி வேணடியசெயவரெனபது கூறப்பட்டது. (௯)

௲௦அ கO௮ ம் அதி.— கயமை.

கO௭௪. அகப்பட்டி யாவாரைக காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச செம்மாககுங கீழ. ௪

இ-ள். கீழ— கீழாயினை,— அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின்— தனனிற சுருங்கிய பட்டியாயொழுகுவாரைக கணடாளுயின,— அவரின மிகப்பட்டுச செமமாககும — அவவொழுகக்ததினகண அவரிறறுனமேமபட்டு அதனுற றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாககும. எ-று.

அகப்பட்டி அகமாகியபட்டி. பட்டிபோனறு வேணடியவாறேயொழுகலின, பட்டியெனறுா, "நோதகக செயயுஞ் சிறுபட்டி" எனறுா பிறரும. இதனுல அவா மேமபடுமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

கO௭௫. அசசமே கீழகள தாசார மெசச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. ௫

இ-ள். கீழகளது ஆசாரம அசசமே—கயவரதாயவாசாரங்கண்டதுண்டா யின அதறகுககாரணம அரசனுன ஏதமெய்துமெனறஞ்சுமசசமே,— எச்சம அவா உண்டேல சிறிது உணடாம—அஃதொழிந்தால, தமமால் அவாவப்படும பொருள அதனுலுணடாமாயிற சிறிதுணடாம. எ-று.

ஆசாரததினகாரணததை ஆசாரமெனறும, அவாவப்படுவதனை அவாவென றுங்கூறினர். எசசததினகணணெனனுமேழாவது இறுதிக்கடடொக்கது. பெ ருமபானமை அசசம, சிறுபானமை பொருடபேறு இவவிரணடானுமனறி இய ல்பாகவுணடாகாதெனபதாம. வேணடியசெயதலே இயலபு ஆசாரஞ்செயதல

இயல்பன்றென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௬)

௧0எசு. அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான். சு

இ-ள். தாம் கேட்ட மறை உய்த்துப் பிறர்க்கு உரைக்கலான்—தாங்கேட்ட மறைகளை இடந்தோறுந் தாங்கிக்கொண்டுசென்று பிறர்க்குச்சொல்லுதலான்,—கயவர் அறை பறை அன்னர்—கயவர் அறையப்படும் பறையினையொப்பர். எ-று.

மறை வெளிப்படிற் குற்றம்விளையுமென்று பிறர்மறைத்து ஒருவன்சொல்லிய சொல். பிறர் அம்மறைத்தற்குரியார். உய்த்தென்றார், அவர்கட்பெரும் பாரமாதலின். பறை ஒருவன்கையாற் றன்னையறிவித்ததொன்றனை இடந்தோறுங்கொண்டுசென்று யாவரையுமறிவிக்குமாகலான், இதுதொழிலுவமம். இதனால் அவர்துச்செறிவின்மை கூறப்பட்டது. (சு)

௧0எஎ ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. எ

இ-ள். கயவர் கொடிறு உடைக்கும் கூன் கையர் அல்லாதவர்க்கு—கயவர் தங்கதுப்பினைநெரிப்பதாக வளைந்த கையினையுடையரல்லாதார்க்கு—ஈர்ங்கை விதிரார்—தாமுண்டுபூசியகையைத் தெறித்தல்வேண்டுமென்றிரந்தாலுந்தெறியார். எ-று.

வளைந்தகை முறுக்கியகை. மெலியார்க்கு யாதுங்கொடார், வலியார்க்கு எல்லாங்கொடுப்பரென்பதாம். (எ)

௧0அ ம அதி.— கயமை. ௮.௦௫

௧0எஅ. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். அ

இ-ள். சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர்—மெலியார் சென்று தங்குறையைச்சொல்லியதனையானே இரங்கிப் பயன்படுவர் மேலாயினார்;—கீழ் கரும்புபோல கொல்லப் பயன்படும்— மற்றைக்கீழாயினார் கரும்புபோல வலியார் நையநெருக்கியவழிப் பயன்படுவர். எ-று.

பயன்படுதல் உள்ளதுகொடுத்தல். கீழாயினரிழிவுதோன்ற, மேலாயினாரையும் உடன்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

கoஎசு. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ். சு

இ-ள். உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் கீழ் காணின் — பிறர் செல்வத்தாற் படுந்துகிலுமுடுத்தலையும் பாலோடடிசிலுண்டலையுங் கீழாயினன் காணுமாயின், — பிறர்மேல் வடுக் காண வற்றாகும் — அவற்றைப் பொறாது அவர்மாட்டு வடுவில்லையாகவும் உண்டாக்கவல்லனாம். எ-று.

உடுப்பது உண்பதென்பன ஈண்டவ்வத்தொழின்மேனின்றன: அவற்றாற் பூணல் ஊர்தன்முதலிய பிறதொழில்களுங்கொள்ளப்படும். அவற்றைக் கண்டதுணையானே பொறாமையெய்தலிற் காணினென்றும், கேட்டார் இது கூடுமென்றியையப்படைத்தல் அரிதாகலின் வற்றாகுமென்றுங்கூறினார். இதனாற் பிறர் செல்வம்பொறாமை கூறப்பட்டது. (சு)

கoஅo. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து. கo

இ-ள். கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் விரைந்து விற்றற்கு உரியர் — கயவர் தம்மை யாதானுமொருத்தனபமுற்றக்கால் அதுவே பற்றுக்கோடாக விரைந்து தம்மைப் பிறர்க்கு விற்றற்குரியர், — எற்றிற்கு உரியர் — அதுவன்றி வேறெத் தொழிற்குரியர்' எ-று.

உணவின்மையாகப் பிறிதாக ஒன்றுவந்துற்றதுணையானென்பது தோன்ற ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றார் தங்கயமையறிந்து வேண்டாவென்றற்குமுன்னே விற்றுநிற்றலின் விரைந்தென்றுங்கூறினார். ஒருதொழிற்குமுரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். இதனாற்றம்பிறர்க்கடிமையாய்நிற்பரென்பது கூறப்பட்டது. (கo)

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்.

இனி அபபொருளைத துணைககாரணமாகவுடைததாய இம்மையே பயபப தாயவினபங கூறுவானெடுததுககொணடார. ஏணடினபமென றது ஒருகாலத தொருபொருளான ஐமபுலனுநுகாதறசிறபபுடைததாயகாமவினபததினை. இச சிறபபுபபறறி வடநூலுட்போசராசனுஞ சுவைபலவெனறு கூறுவார கூறுக யாங் கூறுவதினபச சுவையொனறனையுமேயென இதனையே மிகுததுககூறினன. இது புணாசசி பிரிவெனவிருவகைபபடும. ஏனையிருததல, இரஙகல, ஊடலென பனவோவெனின, இவா பொருடபாகுபாட்டினை அறமபொருளினபமென வட நூலவழககுபபறறியோ துதலான, அவவாறேயவறறைபபிரிவினகணடககினறோ னக. இனி அவைதமமையே தமிழநூலகளோடும பொருநதப புணாசசியைகக ளவெனறும பிரிவைக கறபெனறும பெருமபானமைபறறி வகுதது, அவறறை சசுவைமிகுதிபயபப உலகநடையோடு ஒபபுமைவவாமையுமுடையவாககிக் கூறுகினறா. அககைகோளிரணடினுளளுங களவாவது பிணிமூபபிறபபுகக ளினறி எஞஞானறுமொருதனமைபராய உருவுந்திருவுமபருவமுங்குலனுங்கு ணனுமனபுமுதலியவறறாற றமமுளொபபுமையுடையராய தலைமகனுந்தலைமக ளும பிறாகொடுபபவுமடுபபவுமனறிப பாலவகையாறறுமேயெதிாபபடடுப புணாநதுவருவது. அதனையேமுதிகாரததாறகூறுவானறொடஙகி, முதறகட டகையணஙகுறுததலகூறுகினறா.

க0கூ ம அதி.— தகையணஙகுறுததல.

அஃதாவது பொழிலவிளையாடடுவிருபபான ஆயநீங்க அதனகடடமியளா யநின்றாளை வேடடவிருபபான இளையாாநீஙகத தமியனாயவநதுகணணுறற தலைமகன அவளவனபபுத தனனைவருத்தமுறுவிததலைச சொலலுதல. இது, கணணுறறபொழுதே நிகழவதாகலின, முதறகட்கூறபபடடது.

க0அக. அணஙகுகொ லாயமயில கொலலோ கனஙகுழை
மாதாகொன மாலுமென னெஞசு. க

தலைமகளுருவுமுதலியன முனகணடறிவனவனறிச சிறநதமையின
அவளைத தலைமகனையுறறது.

இ-ள. கனஙகுழை— இககனவியகுழையையுடையாள்— அணஙகுகொல —இபபொழிறகணுறைவாளோாதெயவமகளோ, — ஆயமயிலகொல— அன றியொருமயிலவிசேடமோ,— மாதாகொல— அனறியொருமானுடமாதரோ,

—என நெஞசு மாலும—இவளையினனளெனறு துணியமாட்டாது எனனெ ஞசு மயஙகாநினறது. எ-று.

கoகூ ம் அதி.— தகையணஙகுறுத்தல். கூகக

ஓ அசை. ஆயமயில படைததோன விசேடமாகவாயநதுபடைதத மயில், மயிறசாதியுடெரிநதெடுததமயிலெனறுமாம. கனஙகுழை ஆகுபெயா.*கண ஙகுழையெனறு பாடமோதிப பலவாயசதிரணடகுழையெனறுரைபபாருமு ளா. எழுதலாகாவுருவுநதனவருத்தமுமபறறி அணஙகுகொலெனறும, சாய லும பொழிலவயினிறறலுமபறறி ஆயமயிலகொலென்றும, தனனெஞசஞசெ னறமையும அவளெதிரநோக்கியவாறுமபறறி மாதாகொலெனறுங்கூறினன.

கoஅஉ. நோககினு ளேககெதிா நோககுத ருககணஙகு
தானைககொண டன்ன துடைத்து. உ

மானுடமாதராததெளிநத தலைமகன் அவளேககினுறப
வருததங்கூறியது.

இ-ள். நோககினுள நோககெதிா நோககுதல — இபபெறறிததாய வணப பினையுடையாள எனனேககிறகெதிரநோககுதல— தாககு அணஙகு தானைக் கொணடனனது உடைதது— தானே தாககிவருத்துவதோரணஙகு தாககுத றகுத தானையையுங்கொணடுவந்தாறபோலுந்தனமையையுடைதது. எ-று.

மேலும அணஙகுகொலாயமயிலகொலெனறமையான, இகாசசுட்டு வருவிக் கபபட்டது. எதிரநோககுதலெனறமையின, அது குறிபபுநோக்காயிறறு. வன பபாலவருநதுதனமேலுங குறிபபுநோககாலவருநதுதல கூறியவாறு. நோக கினுளெனபதறகு என்னுலநோககபபட்டாளெனறுரைபபாருமுளா. (உ)

கoஅங. பண்டறியேன் கூறறென பதனை யினியறிந்தேன
பெண்டகையாற பேரமாக கடடு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். கூறறு எனபதனைப பணடு அறியேன— கூறறெனறு நூலோாசொ லவதனைப் பணடுகேட்டறிவதலலது கண்டறியேன, — இனி அறிந்தேன— இபபொழுது கண்டறிந்தேன,— பெணடகையால போ அமாக கடடு—அது பெணடகையுடனே பெரியவாய அமாததகணகளையுடைதது. எ-று.

பெணடகை நாணம, மடம, அசசம, பயிாபபெனனுங்குணஙகள. அவை அவவகுறிகளானறியபபட்டன. அமாததல அமாசெயதல,பெயரடியாயவினை.

பெண்டகையால் இன்பமபயததலுமுண்டேனும் அனபமபயததனமிகுதிபற றிக கூறருக்கிக கூறினன். (ந)

௧0அச. கண்டா ருயிருணணுந தோறறததாற பெண்டகைப பேதைக கமாத்தன கண். ௪

இ-ள். பெண்டகைப பேதைக்குக கண்—பெணடகையையுடையவிபபேதைக்கு உளவாய கணகள்— கண்டார் உயிர் உணணும் தோறறததான அமாத்தன— தமமைககண்டாருயிருணணுநதோறறததுடனேகூடி அமாததிருந தன.எ-று.

*கனஙகுழையெனறதனை ஆகுபெயரனறென மறுதது, அனமொழிததொகையெனககொளவா இலக்கணவிளக்கச்சூறுவளியார். ஆகுபெயாககும் அன மொழிததொகைககும் வேறறுமை தொலகாபபியசசூததிரவிருததியிறகாணக.

௩௧௨. ௧0௩ ம அதி.— தகையணஙகுறுததல.

அமாததல மாறுபடுதல. குணங்கட்கும பேதைமைககுமேலாது கொடிய வாயிருநதனவெனபதாம (௪)

௧0அரு. கூறறமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
ணேககமிம மூன்று முடைத்து. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கூறறமோ—எனனைவருததுதலுடைமையாறகூறறமோ,—கணணோ—எனமேலோடுதலுடைமையாறகணணோ,—பிணையோ— இயலபாகவெருவுதலுடைமையாற பிணையோ, அறிகினறிலேன,— மடவரல நோககம இமமூனறும உடைதது—இமமடவரல கணகள்நோககம இமமூனறனறனமையையுமுடைததாயிராநினறது. எ-று.

இனபமுநதுனபமும ஒருஙகுசெயயாநினறதெனபகாம. தொழிலபறறிவநத ஐயவிலயுவமம. (ரு)

௧0அசு. கொடுமபுருவங கோடா மறைபபி னடுஙகஞா
செயயல மனனிவள கண். சு

இதுவுமது.

இ-ள். கொடுமபுருவம கோடா மறைபபின—பிரியாநட்பாய கொடுமபுருவ

ஙகடாஞ செபபமுடையவாய விலககினவாயின,— இவள கண நடுஙகு அஞா செயயல— அவறறைககடந்து இவளகணகள எனககுநடுஙகுந துயரைசசெய யமாட்டா. எ-று.

நட்டாரைக்கழறுவாரகுத தாஞசெமமையுடையராதலவேண்டலிற கோடா வெனறும, செயகினற அவறிறகும உறுகினற தனககும இடைநினறுவிலக் குஙகாலுஞசிறிதிடைபெறின அதுவழியாக வநது அஞாசெயயுமாகலின மறை பபினெனறுஙகூறினா. நடுஙகஞா நடுஙகறகேதுவாயவஞா. தாமியலபாகக கோடுதலுடைமையான அவறறை மிகுதிககணமேறசென றிடிககமாட்டாவா யினவெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைக்கண வநதது (சு)

க0அஎ. கடாஅக களிறறினமேற கடபடா மாதா
படாஅ முலைமேற றுகில. எ

அவணமுலைகளினுய வருததஙகூறியது.

இ-எ. மாதா படா முலைமேறறுகில—இமமாதா படாமுலைகளினமேலிட்ட துகில,— கடாக களிறறினமேற கடபடாம— அவை கொலலாமறகாததலின், கொலவதாய மதககளிறறினமேலிட்ட முகபடாததினையொககும. எ-று.

கணணைமறைததல்பறறிக் கடபடாமெனறான. துகிலானமறைததல நாணு டைமகளிரகியலபாகலின, அததுகிலோடு அவறறினவெமமையுமபெருமையு ங்கணடு இததுணையாறறலுடையன இனியெஞஞானறுஞசாயவிலவெனக்கரு திப் படாமுலையெனறான. உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொலலுமென்ப துதோனற நினறது. (எ)

க0அஅ. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு. அ

நுதலினுய வருததங்கூறியது.

கக0 ம அதி — குறிபபறிதல். கூகக

இ-ள். ஞாட்பினுள் நணணாரும உட்கும என பீடு — போர்க்களத்து வநது நேராத பகைவரும கோநதாரவாயககேட்டஞசுதறகேதுவாய என்வலி — ஒணணுதறகு உடைநததே — இம்மாதரதொளளிய நுதலொன்றற்குமே அழிந் துவிட்டது. எ-று.

மாதரொனபது அதிகாரததான வநதது. ஞாட்பினுளெனறதனுற பகைவரா தல பெறறும. பீடெனறபொதுமையான மனவலியுஙகாயவலியுஙகொள்க. ஓவெனனுமவியபபினகட்குறிபபு அவவலிகளது பெருமையும் நுதலது சிற

மையுநதோன்ற நினறது. கழிநததறகிரஙகலிற றறபுகழதலனருயிறறு. (அ)

க0அகூ. பிணையோ மடநோககு நாணு முடையாட
கணியெவனோ வேதில தநது. கூ

அணிநலததாருய வருததஙகூறியது.

இ-ள். பிணையோ மடநோககும நாணும உடையாடகு—புறதது மானபிணை
யொததமடநோககினையும அகதது நாணினையுமுடையளாயவிவட்கு— ஏதில
தநது அணி எவன—ஒறறுமையுடைய இவவணிகளேயமைநதிருகக வேறறு
மையுடையவணிகளைப படைததணிதல எனனபயனுடைதது! எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோககு. இவடகுபபாரமாதலும எனக்கண
ணகாதலுஙகருதாமையின, அணிநதார அறிவிலரெனபதாம். (கூ)

க0கூ0 உணடாரக ணலல தடுநருக காமமபோற்
கணடார மகிழசெயத லின்று க0

தலைமகளகுறிபபறிதலுறறுன சொலலியது.

இ-ள். அடுநறு—அடபபடுநறு,—உணடாரகண அலலது—தனனையுண்டாா
மாடடு மகிழசசியைச செயவதலலது,— காமமபோல கணடார மகிழசெய
தல இனறு— காமமபோலக கணடாரமாடடு மகிழசசியைசசெயதலுடைதத
னறு. எ-று.

அடுநறு வெளிபபடை. காமமெனறது ஈணடு அதறகாதறகிடனுகியாளை.
கணடாரகணெனனுமேழாவது இறுதிசகடடொக்கது. மகிழசெயதறகட காம
ம நறவினுஞசிறநததேயெனினும இவளகுறிபபாராயநதறியாமையின யான
துபெறறிலேனெனக குறிபபெசசம வருவிததுரைகக, “அரிமயிாததிரணமு
னகை” எனனும் புறபபாடடிறகுறிபபுபபோல. (க0)

கக0 ம அதி — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன தலைமகளகுறிபபினையறிதலும, தோழிகுறிபபினை
யறிதலும, அவடான அவவிருவாகுறிபபினையுமறிதலுமாம. தகையணஙகுறற
தலைமகனறலைமகளைககூடுஙகால இதுவேணடுமாகலின, தகையணங்குறுததலி
னபின் வைககப்படடது.

க0கூக. இருநோக கிவளுணக ணுள்ள தொருநோககு
நோயநோககொன றநநோய மருந்து. க

தலைமகனறலைமகளுளபபாடடுகுறிபபினை
அவணோககினறிநதது.

இ-ள். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோககு—இவளுடையவுணகணகத் ததாய நோககு இதுபொழுது என்மேலிரணடுநோககாயிறறு,—ஒருநோக்கு நோய நோககு ஒன்று அநநோய மருநது — அவறறுள ஒருநோககு என்க ணுெயசெயயுநோக்கு, ஏனையது அநநோயககு மருநதாயநோககு. எ-று.

உணகண மையுணடகண. நோயசெயயுநோககு அவணமனததினுய காம ககுறிபபினைவெளிபபடுககினற நோககு. மருநதாயநோககுத தனகணிகழகி னற அறபுநோககு. நோயசெயயுநோககினைப பொதுநோககெனபாருமுளா. அது நோயசெயிற கைககிளையாவதலலது அகமாகாமையறிக. இவவருததந தீருமவாயிலுமுணடாயிறறெனபதாம். (க)

கூகூஉ. கண்களவு கொள்ளுஞ சிறுநோககங காமததிற
செமபாக மன்று பெரிது. உ

இதுவுமது.

இ-ள். கண களவுகொளளும சிறுநோககம — இவளகணகள யானகாணு மல எனமேனுெககுகினற அருகியநோககம—காமததில செமபாகம அனறு பெரிது—மெயயுறுபுணாசசியின ஓததபாதியளவனறு, அதனினுமிகும். எ-று.

தானுெக்கியவழி நாணியிறைஞசியும நோககாவழி உறறுநோககியும வருத லாற களவுகொளளுமெனறும, அஃதுளதாஙகாலஞசிறிதாகலிற சிறுநோகக மெனறும, அஃது உளபபாடுளவழி நிகழவதாகலின இனிபபுணாதல ஒருதலை யெனபான செமபாகமன றுபெரிதெனறுஙகூறினுன. (உ)

கூகூங. நோககினு ஞெககி யிறைஞசினு ளஃதவள
யாபபினு ளட்டிய நீா. ங

நோககினுனுநாணினுறுமறிநதது.

இ-ள். நோககினுள — யானுெககாவளவிற றனனையனபோடுநோககி னுள,—நோக்கி இறைஞசினுள—நோககி ஒனறனையுடகொணடு நாணி இறை ஞசினுள,—அஃது யாபபினுள அவள அட்டிய நீா— அக்குறிபபு இருவேமி டையுநதோனறிய அறபுபபயிாவளர அதனகணவளவாாதத நீராயிறறு. எ-று.

அஃதென்னுஞசுட்டுபபெயா அசசெயலைககேதுவாய குறிபபினமேனின றது. யாபபினுளெயதனை யாபபெனருா. ஏகதேசவுருவகம. (ங)

கOகூசA. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும். ச
நாணினாலுமகிழ்ச்சியினாலுமறிந்தது.

இ-ள். யான நோக்குங்காலை நிலன நோக்கும — யானறனனைநோக்குங் காற றனெதிரநோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிறகும்,— நோக்கா க்கால தான நோக்கி மெல்ல நகும — அஃதறிந்தியானோக்காக்காற றனென் னைநோக்கித தனறுள்ளே மகிழாநிறகும. எ-று.

மெல்ல வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற புணாதறகுறிப்பினிதுவிளங்கும். மெல்நகுமெனபதறகு முறுவலிக்குமென்றுரைப்பாருமுளா. (ச)

கOகூடு. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். ரு
இதுவுமது.

கசO ம் அதி.— குறிப்பறிதல். ங.கரு

இ-ள். குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால— நேரே குறிக்கொண்டுநோ க்காததுணையல்லது — ஒருகண சிறக்கணித்தாளபோல நகும் — ஒருகண் ணைசசிறங்கணித்தாளபோல எனனைநோக்கிப பினறனனுளளேமகிழாநிறகும். எ-று.

சிறக்கணித்தாளெனபது செய்யுளவிகாரம. சிறங்கணித்தல் சுருக்குதல். அதுதானும வெளிப்பட நிகழாமைபிற போலவெனறான. நோக்கியெனபது சொலலெச்சம. இனியிவளையெய்துதல ஒருதலையெனபது குறிப்பெச்சம. (ரு)

கOகூசூ. உறாஅ தவாபோற சொலினுஞ் செறாஅாசொ
லொல்லை யுணரப் படும். சூ
தோழிசேட்படுத்தவழி அவளகுறிப்பறிந்ததலைமகன்
தனறுள்ளே சொலலியது.

இ-ள். உறாதவாபோல சொலினும—புறதது நொதுமலாபோலக கடுஞ்சொ றசொனனாராயினும,—செறாா சொல ஒலலை உணரப்படும—அகததுச செறு தலிலாதாாசொற பிறபயததல குறையுறறாாறகடிதினறியப்படும. எ-று.

கடுஞ்சொலெனபது இவவிடங்காவலமிகுதியுடைத்து வரறபாலிரல்லீரென் றனமுதலாயின செறாஅனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தனகுறைமு டிக்ககக்கருதியே சேட்படுகினறமை குறிப்பானறிந்து, உலகியனமேலிட்டுக்கூ றியவாறு. இது வருகினறபாட்டிறகுமொக்கும. (சூ)

௧0௬௭. செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
முறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். செறாச் சிறுசொல்லும்—பின்னின்னாய முன்னின்னாதாயசொல்லும்—செற்றார்போல நோக்கும் — அகத்துச்செற்றின்றிப் புறத்துச்செற்றார் போன்ற வெகுளிநோக்கும்— உறார்போன்று உற்றார் குறிப்பு—நொதுமலர் போன்று நட்பாயினாரது ஒருகுறிப்புப்பற்றி வருவன.' எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளேபொருள்பயன்குறித்துச்செய்கின்றன இயல்பல்லவாகலான், இவற்றிற்கஞ்சவேண்டாவென்பதாம். (௭)

௧0௬௮. அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னோக்கப்
பசையினள் பைய நகும். ௮

தன்னைநோக்கிமகிழ்ந்தநிலைமகளைக்கண்டு தலைமகன்கூறியது.

இ-ள். யான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும் — என்னையகற்றுகின்ற சொற்காற்றுமியானிரந்துநோக்கியவழி அஃதறிந்து நெகிழ்ந்து உள்ளே மெல்லனகாநின்றாள்,— அசை இயற்கு ஆண்டு ஓர் ஏஎர் உண்டு—அதனால் நுடங்கியவியல்பினையுடையாட்கு அந்நகையின்கண்ணேதோன்றாநின்றதோர்நன்மைக்குறிப்புண்டு. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பழுதாகாதென்பதாம். (௮)

௧0௬௯. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. ௯

தோழி மதியுடம்பட்டோடன்னுள்ளேசொல்லியது.

இ-ள். ஏதிலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் — முன்னறியாதார் போல ஒருவரையொருவர் பொதுநோக்கத்தானோக்குதல்— காதலார்கண்ணே உள— இக்காதலையுடையார்கண்ணேயுள்ளவாகாநின்றன. எ-று.

பொதுநோக்கு யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்றொழில், ஒன்றேயாயினும் இருவர்கண்ணுநிகழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானுங்குறிப்புவேறுபாட்டாற்பலவாமாகலானும், உளவெனப்பன்மையாற் கூறப்பட்டது. இருவரும் மதுமறைந்துண்டோர்மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலின் அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்துவெளிப்படாமையின் ஏதிலார்

போலவெனறுஙகூறினாள். (௯)

கக00. கண்ணொடு கண்ணிணை நோககொககின் வாயசசொறக
ளென்ன பயனு மில. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கணணொடு கணணிணை நோககு ஒககின—காமததிறகுரியவிருவருள ஒருவாகணகளோடு ஒருவாகணகள நோககாலொககுமாயின, — வாயசசொறகள எனனபயனும இல — அவாவாயமைதோனறச சொலலுகினற வாயச சொறகள ஒருபயனுமுடையவலல. எ-று.

நோககாலொததல காதலொககினவாதல. வாயசசொறகள மனததின்கணி னறி வாயளவிறறோனறுகினறசொறகள. இருவாசொலலுஙகேட்டு உலகியன மேலவைததுககூறியவாறு. இருவாசொலலுமாவன அவள புனஙகாவனமே லும் அவன வேடடததினமேலுஞசொலலுவன. பயனிலசொறகளாகலின, இவை கொளளபபடாவெனபதாம. இவை புணாதனிமிததம. (க0)

கககம அதி.—புணாச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது அஙஙனஙகுறிபபறிநது புணாநத தலைமகன அபபுணாசசி யினை மகிழநதுகூறல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

கக0க. கண்டுகேட டுணடுயிாத துறறறியு மைமபுலனு
மொணடொடி கணணே யுள. க

இயறகைபபுணாசசியிறுதிககடசொலலியது.

இ-ள். கணடு கேட்டு உணடு உயிாதது உறறு அறியும ஐமபுலனும—கண ணறகணடும செவியாறகேடடும நாவாலுணடும மூககானமோநதும மெயயா றறீணடியும் அனுபவிககபபடுமைமபுலனும — ஒணடொடிகணணே உள — இவவொளளியதொடியையுடையாள்கணணேயுளவாயின. எ-று.

உமமை முறறுமமை. தேறறேகாரம வேறிடததினமை விளக்கினறது. வேறுவேறுகாலஙகளில வேறுவேறுபொருளகளானனுபவிககபபடுவன ஒருகா லததது இவள்கணணேயனுபவிககபபடடனவெனபதாம. வடநூலாா இடககா பபொருளவாகச சொலலிய புணாசசிததொழிலகளும ஈணடடககிககூறபப டடன. (க)

கக0உ. பிணிககு மருநது பிறம ணணியிழை
தனனோயககுத தானே மருநது. உ

இ-ள். பிணிக்கு மருந்து பிற—வாதமுதலியபிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாறாயவியல்பினையுடையனவாம்,—அணியிழை தன் நோய்க்கு மருந்து தானே—அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையினையுடையாள் தனனானாயபிணிக்கு மருந்துந்தானேயாயினாள். எ-று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன்வருந்தினானாகலிற் றன்னோயென்றும், அவ்வருத்தந்தமியாளையிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தீர்ந்தானாகலிற் றானேமருந்தென்றுங்கூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றாற்றீரப்பெறாதிலமெனபது பட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (௨)

கக0௩. தாம்வீழ்வார் மென்றோ டுயிலி னினிதுகொ
ழ்றாமரைக் கண்ணா னுலகு. ௩

நிரதிசயவின்பத்திற்குரியீ இச்சிறிதின்பத்திற்கின்னையாதல் தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் மென்றோட்டுயிலின் இனிதுகொல்— ஐம்புலன்களையுந்கவார்க்குந் தாம்விரும்புமகளிர்மெல்லியதோளின்கட்டுயிலுந் துயில்போல வருந்தாமலெய்தலாமோ — தாமரைக்கண்ணான் உலகு — அவற்றைத்துறந்தயோகிகளெய்துஞ்செங்கண்மாலுலகம். எ-று.

ஐம்புலன்களையுந்கவாரென்னும்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்தவேண்டுதலின்,எமமனோர்க்காகாதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இந்திரனுலகென்றுரைப்பாருமுளர் தாமரைக்கண்ணனென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃதுரையன்மையறிக. (௩)

கக0௪. நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள். ௪

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும் தீ—தன்னையகன்றுழிச் சுடாநிற்கும் அணுகுழிக் குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தாயதீயை — இவள் யாண்டுப் பெற்றாள் — எனக்கு—றாற்கு இவளெவ்வுலகத்துப்பெற்றாள்! எ-று.

கூடாமுன றுனபுறுதலின நீஙகிறறெறூஉமெனறும, கூடியபினனினபுறுதலிற குறுகுஙகாறறணணெனறுமெனறும, இபபெறறியதோர்நீ உலகததிலலையா மாகலின யானடுபெறறுளெனறுஙகூறினுன. தனகாமததீத நனனையே அவ டநதாளாககக்கூறினுன, அவளானஅது வெளிபபடுதலின. (ச)

ககഠ௫. வேடட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோடடார் கதுபபினு டோள. ௫

தோழியிறகூடடததிறுதிககட்சொலலியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொருளகளைப பெருது அவறறினமேலவிருபபஙகூாநதபொழுதின்கண் அவையவைதாமேவநதினபஞ்செயயுமாறுபோல் இனபஞ்செயயும்,—தோட்டார் கது

ககஅ ககக ம அதி— புணாசசிமகிழதல.

பபிஞள் தோள—எபபொழுதும பெறறுபபுணரினும, பூவினையணிநத தழைநத கூநதலினையுடையாடோளகள. எ-று.

தோடு ஆகுபெயர். இயறகைபபுணாசசி, இடநதலைபபாடு, பாங்கறகூட்டத தககண முனனரோ நிகழநதிருககப பினனரும புதியவாய நெஞ்சம்பிணித்தலின, அவவாராமைபறறி இவவாறுகூறினுன. தொழிலுவமம. (௫)

ககഠசு. உறுதோ றுயிாதளிாபபத தீண்டலாற பேதைக
கமிழ்தி னியனறன தோள. சு

இதுவுமது.

இ-ள். உயிா உறுதோறு தளிாபபத தீணடலால—தன்னைபபெறுது வாடிய எனனுயிா பெறறுநதோறுந தளிாககுமவகை தீணடுதலான,—பேதைககுத தோள அமிழதின இயனறன—இபபேதைககுத தோளகள் தீணடபபடுவதோரமிழதினுறசெயயபபடடன. எ-று.

ஏதுவாகலாற றீணடல அமிழதிறகுமெயதிறறு. வாடியவுயிாத தளிாபபித்தலபறறி, அவையமிழதினியனறனவெனறுன. தளிாததல் இனபததாற றழைத்தல. (சு)

ககഠஎ. தமமி லிருநது தமதுபாத் துணடறறு
லமமா வரிவை முயககு. எ

இவளை நீவரைநதுகொணடு உலகோா தமமிலலிருநது
தமதுபாதுதணணுமிலலறததோடுபடலவேணடுமெனற
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். அம மா அரிவை முயககு—அழகிய மாமைநிறததையுடைய அரிவை யது முயககம—ஏமமில இருநது தமது பாதது உணடறறு—இன்பமயயதத றகட்டமககுரியவிலலினகணிருநது உலகோா தநதாளானவநத பொருளைத தெனபுலத்தாா தெயவம விருநதொக்கலகடகுபபகுததுத தஙகூறறையுணடா றபோலும். எ-று.

தொழிலுவமம. இலலறஞ்செயதாரொய துநறறககததினபம எனககிப்புண ாச்சியேதருமென வனாவுடனபடானகூறியவாறுயிறறு. (எ)

கக0அ. வீழு மிருவாக கினிதே வளியிடை
போழப படாஅ முயககு. அ

ஒததவனபுடைய ருமககு ஒருபொழுதுமவிடாத முயககமே இனியதென வனாவுகடாயதோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். நீசொலலுகினறதொககும,— வளி இடை போழபபடா முயக்கு—ஒருபொழுதுநெகிழாமைபிற காறறுலிடையறுககபபடாதமுயககம—வீழும இருவாககு இனிதே — ஒருவரையொருவா விழ்ழவாரிருவாககுமினிதே. எ-று.

முறறும்மை விகாரததாறறொககது. ஏகாரம் தேற்றத்தினகண்வநதது. ஈணடு இருவரிலலை இன்மையான இஃதொவவாதெனபது கருதது. களவிறபு ணாசசியைமகிழநது வனாவுடனபடான்கூறியவாறு. (அ)

ககஉ ம அதி.—நலமபுனைந்துரைத்தல. கககூ

கக0கூ. ஊட லுணர்தல புணர்த லிவைகாமங்
கூடியாா பெறற பயன். கூ

கரததலவேணடாமையின இடையறவிலலாதகூடடமே இனபபய னுடைததென வனாவுகடாவியாடகுச சொலலியது.

இ-ள். ஊடல உணாதல புணாதல இவை —புணாசசியினிதாததறபொருட்டு வேணடுவதாயவூடலும அதனையளவறிநதுநீக்குதலும அதனபினிகழவதாயவ பபுணாசசிதானுமெனவிவையனறே— காமம கூடியாா பெறற பயன—வனா நதுகொணடு காமததையிடைவிடாதெயதியவா பெறற பயனகள். எ-று.

ஆடவாக்குப பிரிவெனபதொனறுளதாதனமேலும அதுதான பரததையா மாடடாதலும அதனையறிநது மகளிருடிகிறறலும அவவூடலைத தவறுசெயத வாதாமே தநதவறினமைகூறிநீககலும பினறுமவவிருவரும ஒததவன்பினரா யககூடலுமனறே முனவாாதெயதினாபெறறபயன, அபபயன இருவிலபபு

ளிஞேருயிராய உழுவலன்புடையவெமக்குவேண்டாவென அவ்வனாந்தெய்த லேயிகழ்ந்துகூறியவாறு. (கூ)

ககக0. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றால் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. க0

புணர்ந்துடன்போகின்றான் றனதுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். அறிதோறு அறியாமை கண்டற்று—நூல்களானும் நுண்ணுணர்வானும் பொருள்களையறியவறிய முன்னையறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படாநின்றது—சேயிழைமாட்டுச் செறிதோறும் காமம்—சிவந்தவிழையினையுடையாளை இடைவிடாது செறியச்செறிய இவண்மாட்டுக் காதல். எ-று

களவொழுக்கத்திற் பலவிடையீடுகளானெய்தப்பெறாது அவாவுற்றான் இதுபொழுது நிரந்தரமாகவெய்தப்பெற்றமையின், செறிதோறுமென்றான். அறிவிற்கெல்லையின்மையான் மேன்மேலறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாயமுடியுமாறுபோலச் செறிவிற்கெல்லையின்றி மேன்மேற்செறியச்செறிய முன்னைச்செறிவு செறியாமையாயமுடியாநிற்கின்றதென்று தன்னுராமைகூறியவாறு. இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலைமகட்குமுண்டேனும் அவண்மாட்டுக் குறிப்பானிகழ்வதல்லது கூற்றானிகழாமையறிக. (க0)

ககஉ ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன்றலைமகணல்நதைப் புனைந்துசொல்லியது. இது, புணர்ச்சிமகிழ்ந்துழி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கககக. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள். க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சமே வாழி நன்னீரை—அனிச்சப்பூவே, வாழ்வாயாக, மென்மையால் நீயெல்லாப்பூவினுநல்லவியற்கையையுடையை, — யாம் வீழ்பவள் நின்னினும் மென்னீரள்— அங்ஙனமாயினும் எம்மால்விரும்பப்பட்டவள் நின்னினுமெல்லியவியற்கையையுடையள். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியனென்னுந்தருக்கினையொழிவாயாகவென்பதாம். அதுபொழுதுற்றறி

நதாருகலின, ஊறதினினிமையையே பாராட்டினுன. இனனீரளெனறு பாட மோதுவாருமுளா. (௧)

௧௧௧௨. மலாகாணின மையாததி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலாகாணும பூவொககு மென்று. ௨

இடநதலைபபாட்டினகடசொலலியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—இவள கண பலாகாணும பூ ஒககும எனறு—யானேகாணபபெறற இவளகணகளைப பலராலுஙகாணபபடும பூக்கள ஒக்குமெனறு கருதி—மலாகாணின மையாததி—தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலாகளைக்கணடால மயஙகாநினறுய, நினனறிவிருநதவாறெனி எ-று.

மையாததல ஈணடு ஒவவாதவறறையொககுமெனககோடல, இருமாததல செமமாததலெனபனபோலவொருசொல. இபபுணாசசிகககுமுதலாகத தலைமகளகணகளைக காணபபெறுமையின அவறறோடொருபுடையொககுமல ராகளைக கணடுழியெலலாம அவறறினகடகாதலசெயதுபோநதான, இதுபொழுது அககணகளினலமுழுநநானேதமியாளையிடததெதிரபபடடனுபவிததா ருகலின அமமலாகள ஒவவாமைகணடு ஒபபுமைகருதிய நெஞ்சையிகழ்நது கூறியவாறு. (௨)

௧௧௧௩. முறிமேனி முதத முறுவல வெறிநாறறம
வேலுணகண வேயததோ ளவட்கு. ௩

கூட்டுதலுறறபாஙகறகுத தலைமகனறலைமக ளதியலபுகூறியது.

இ-ள். வேயததோளவடகு—வேயபோலுநதோளினையுடையவடகு—மேனி முறி — நிறநதளிாநிறமாயிருககும,— முறுவல முததம— பலலுமுததமாயிருககும, —நாறறம வெறி— இயலபாயநாறறம நறுநாறறமாயிருககும,— உணகண வேல — உணகணகள வேலாயிருககும. எ-று.

பெயரடையாலுமஓரியலபு கூறபபடடது. முறி, முறுவலெனபனஆகுபெயா. உருவகவகையாறகூறினமையின, புணாநதுரையாயிறறு. நினறுகருதபபடடா ளையறியேனெனறு சேடபடுதத தோழிக்குத தலைமகன சொலலியதுஉமாம.

௧௧௧௪. காணிற குவளை கவிழநது நிலனேககு
மாணிழை கண்ணெவவே மெனறு. ௪

பாஙகறகூட்டததுசசெனறுசாாதலுறுவான சொலலியது.

இ-ள். குவளை—குவளைபபூககடாமும்,—காணின—காண்டற்றொழிலையுடை

யவாயின,— மாண இழை கண ஒவவேம எனறு கவிழநது நிலன நோக்கும்— மாணடவிழையினையுடையாளகணகளை யாமொவவேமெனறுகருதி அநநாணி னுலிறைஞசி நிலததினைநோககும. எ-று.

ககஉ ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல். கூ.உ.க

பணபானேயனறித தொழிலானுமொவவாதெனபான காணினென்றும்,கண டால் அவவொவவாமையால நாணுடைத்தாமெனபது தோன்றக் கவிழ்நதெ னறுகூறினன. காடசியுநாணுமினமையிற செமமாநது வானைநோக்கினவெ னபதாம. (௪)

ககக௫. அனிசசபபூக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசுப்பிறகு
நல்ல படாஅ பறை. ௫

பகறகுறிககடபூவணிகணடு சொலலியது.

இ-ள. அனிச்சபபூக கால களையாள பெயதாள— இவள தனமெனமைக ருதாது அனிசசபபூவை முகிழகளையாது சூடினள,— நுசுபபிறகு நலல பறை படா— இனியிவளிடைககு நலலபறைகளொலியா. எ-று.

அமமுகிழப்பாரமபொறுமையின இடை முரியும்,முரிநதால அதறகுச் செத தாககுரிய நெயதறபறையே படுவதெனபதாம. மககடகுரிய சாக்காடும் பறைபடுதலும இலககணைககுறிபபால நுசுபபினமேலேறறபபடடன.* (௫)

ககக௬. மதியு மடநதை முகனு மறியா
பதியிற கலஙகிய மீன. ௬

இரவுககுறிககண மதிகணடு சொலலியது.

இ-ள. மீன— வானதது மீனகள,— மதியும மடநதைமுகனும அறியா— வேறுபாடு பெரிதாகவும தமமதியினையும எமமடநதைமுகததினையும இதுமதி இதுமுகமெனறறியமாடடாது,— பதியிற கலஙகிய— தநநிலையினினறுஙகல ஙகித திரியாநினறன. எ-று.

ஓரிடததுநிலலாது எபபொழுதுமியஙகுதலபறறிப பதியிறகலஙகியவெனறான. வேறுபாடு வருகினறபாடடாறபெறபபடும. இனியிரணடினையும பதியி றகலஙகாத மீனகளறியுமலலது கலஙகின மீனகள அறியாவெனறுரைபபினு மமையும. (௬)

ககக௭. அறுவாய நிறைநத அவிரமதிககுப் போல
மறுவுணடோ மாதா முகதது. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். அமமீனகள அஙஙனஙகலஙகுதறகுக காரணம யாது?— அறுவாய நிறைநத அவா மதிக்குபபோல— முனகுறைந்தவிடம வந்துநிரமபியே விள ஙகுமதிககடபோல— மாதா முகததது மறு உணடோ— இமமாதாமுகததது மறுவுணடோ! எ-று.

இடம கலே. மதிககெனபது வேறறுமைமயககம. தேய்தலும வளர்தலும மறுவுடைமையுமினமைபறறி வேறுபாடறியலாயிருகக அறிந்திலவெனவிகழ ந்துகூறியவாறு. (எ)

ககக அ. **மாதர் முகம்போ லொளிவிட் வலலேயேற**
காதலே வாழி மதி. அ
இதுவுமது.

---

*இவவிலககணேயடியாயத தோனறியகுறிபபை வடநூலார இலக்கணமூல த்தொனியெனபா.

சக

கஉஉ. ககக ம் அதி.— காதற்சிறபபுரைத்தல.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக, — மாதா முகம்போல ஒளி விட வலலேயேல் காதலே—இம்மாதாமுகமபோல யான மகிழுமவகை ஒளிவீ சவலலேயாயின, நீயுமெனகாதலேயுடையையாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின அதுமாடடாய, மாடடாமையின எனனாற்காதலிக்கவும படாயெனபதாம். வாழியெனபது இகழசசிககுறிபபு. (அ)

கககக. **மலரனன கணணை முகமொததி யாயிற**
பலாகாணத தோனறன மதி. க
இதுவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலா அனன கணணள முகம ஒத்தியாயின—இம மலாபோலுஙகணணிேயுடையாண்முகததை நீயொககவேணடுதியாயின,— பலா காணத் தோனறல— இதுபோல யானகாணத தோனறு, பலாகாணத தோனறறொழி. எ-று.

தானே முகததினலமுழுதுஙகணடநுபவிததாணுகலின ஈணடிம பலாகாண த்தோனறலேயிழிததுககூறினன. தோனறின நினககவவொபபுணடாகாதென பதாம். (க)

ககஉ0. **அனிச்சமு மனனத்தின் றூவியு மாத**
ரடிககு நெருஞசிப பழம். க0

உடனபோககுளாதத தோழிககு
அதனதருமைகூறி மறுதநது.

இ-ள். அனிசசமும அனனததின தூவியும்—உலகததாரான மெனமைககெ டுககபபட்ட அனிசசபபூவும அனனபபுளளினசிறகுமாகிய விரணடும—மாதா அடிககு நெருஞசிபபழம— மாதரடிக்கு'நெருஞசிபபழமபோல வருததஞசெ யயும். எ-று.

முள வலிதாதலுடைமையிற பழமெனறுன. இததனமைததாயவடி பரதநி யனனகுடுமிககூாஙகறகளையுடைய வெருசுரததை யாஙஙனஙகடககுமெனபது குறிபபாறபெறப்பட்டது. செமபொருளேயனறிக குறிபபுபபொருளும அடி நலனழியாமையாகலின, இதுவுமிவவதிகாரததறாயிறறு. (க0)

ககக ம் அதி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன தனகாதனமிகுதிகூறலும, தலைமகள தனகாதன மிகுதிகூறலுமாம. இது, புணாசசியும நலனுமபறறி நிகழவதாகலின, புணா சசிமகிழதல நலமபுனைநதுரைததலகளினபின வைககபபட்டது.

ககஉக. பாலொடு தேன்கலந தறறே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். க

இயற்கைபபுணரச்சியிறுதிக்கட்டலைமகன
றனனயபபுணாததியது.

இ-ள். பணிமொழி வால எயிறு ஊறிய நீர் — இமமெலலியமொழியினை யுடையாளது வாலியவெயிறூறியநீர்— பாலொடு தேன கலநதறறு— பாலு டனே தேனைக்கலநத கலவைபோலும். எ-று.

கலநததறறெனபது விகாரமாயிறறு, கலககபபட்டதெனறவாறு. பாலொடு தேனெனறவதனல அதனசுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிறறு; எயிறூறியவென இடததுநிகழபொருளினறெழில இடததின்மேனினறது. வே றுவேறறியபபட்ட சுவையவாய பாலுநதேனுஙகலநதுழி அக்கலவை இனன தெனறறியலாகாத இனசுவைததாமாகலின, அது பொருளாகிய நீாககுமெ யதுவிககு. (க)

ககஉஉ. உடமபொ டுயிரிடை யெனன மறறன்ன
மடந்தையொ டெமமிடை நட்பு. உ

இ-ள். உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன — உடம்போடுயிரிடையுள்ளவா யநட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய — மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு — இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுள்ளவாய நட்புக்கள். எ-று.

என்னவெனப் பன்மையாற்கூறியது, இரண்டுந்தொன்றுதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பதுன்பங்களொக்கவனுபவித்தல், இன்றியமையாமையென்றிவற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சியில்லாகியாள் பின்னுடையளாமன்றே, ஆயவழி இவன்யாவன் கொலெனவும் என்கண்ணன்புடையன்கொலெனவும் இன்னுமிவனைத்தலைப்பெய்தல்கூடுங்கொலெனவும் அவண்மனத்தின்கணிகழும், அந்நிகழ்வனவற்றைக்குப்பானறிந்து அவைநீரக்கூறியவாறு. என்னையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

கக௨ங. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம். ௩

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்டலைமகணீக்கத்துச் சொல்லியது.

இ-ள். கருமணியிற் பாவாய் நீ போதாய — என்கண்ணிற்கருமணியின்கணுறையும் பாவாய், நீயங்குநின்றும் போதருவாயாக,— யாம் வீழும் திருநுதற்கு இடம் இல்லை — போதராதிருத்தியாயின், எம்மாலவிரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்கவிடமில்லையாம். எ-று.

யானகாணுந்தன்மையாமையின் இவர்புறத்துப்போகற்பாலளன்றி என்கண்ணுளிருக்கற்பாலள், இருக்குங்கால நின்னேடொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நின்னினுஞ்சிறந்தவிவட்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீபோதுவாயாகவெனபதாம். (௩)

கக௨௪. வாழ்தல் உயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. ௪

பகற்குறிக்கட்புணர்ந்துநீங்குவான் சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னள் — தெரிந்தவிழையினையுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்போடுகூடிவாழ்தல்போலும்,— நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னள் — பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினீங்கிப்போதல்போலும். எ-று.

எனக்கெனபதும் புணருமிடத்தெனபதும் அவாய்நிலையான் வந்தன. வாழுங்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிற்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலானும், அவற்றை அவள்புணர்வுபிரிவுகட்குவமையாக்கினார். (௪)

கக௨௫. உள்ளுவன மன்யான மறபபின் மறபபறியே
னொளளமாக கண்ணுள குணம. ௫

ஒருவழிததணநதவநததலைமகன் நீயாதணநதஞானறு
எம்மையுளளியுமறிதிரோவென்ற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். ஒளளமாக கணணுள குணம யான மறபபின உளளுவன — ஒள ளியவாய அமரைசசெயயுஙகணணினையுடையாளகுணஙகளை யானமறநதேனு யின, நினைப்பேன்,—மறபபு அறியேன—ஒருபொழுதும மறததலையறியேன, ஆகலான நினைததலையுமறியேன. எ-று.

மன ஒழியிசைககண வநதது. குணஙகள நாணம, மடம, அசசம, பயிறபபு முதலாயின. இததுணையுநதலைமகனகூறறு, மேறறலைமகளகூறறு. (௫)

கக௨௬. கண்ணுளளிற போகா ரிமைபபிற பருவரார
நுணணியரெங காத லவர். ௬

ஒருவழிததணபபினகடடலைமகனைத தோழி இயறப
ழிககுமெனறஞ்சி அவளகேடபத தன
னுளளே சொலலியது.

இ-ள். தாஙகாணுமைபபறறிச சேயமைககடபோயினரெனறு கருதவார கரு துக,—எஙகாதலவர கணணுளளிற போகார—எமமுடையகாதலர எஙகணண கததுநினறும போகார,— இமைபபிற பருவரார— யாமறியாதிமைததேமா யின் அதனால்வருநதுவதுஞ்செயயார,— நுணணியர—ஆகலாற காணபபடார நுணணியர. எ-று.

இடைவிடாதநினைவினமுதிர்சசியான எபபொழுதும முனனேதோனறலிற கணணுளளிறபோகாரெனறும, இமைததுழியும அது நிறறலான இமைபபிற பருவராரெனறுஙகூறினள். (௬)

கக௨௭. கண்ணுளளார காத லவராகக கண்ணு
மெழுதேங கரபபாக கறிநது. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். காதலவர கண உளளாராகக கணணும எழுதேம—காதலர எபபொ ழுதுமெஙகணணினுளளாராகலாற கணணினையஞசனததாலெழுதுவதுஞ்செ யயேம,— கரபபாககு அறிநது — அததுணைககாலமும அவாமறைதலையறி நது. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமை மாறறபபடடது. கரபபாககெனபது வினேபபெயா. வருகி னற வேபாக்கெனபதுமது. யானிடையீடின்றிககாணகினறவரைப பிரிநதாரெ னறு கருதுமாறெனனேயெனபது குறிப்பெச்சம். (எ)

ககஉஅ. நெஞசத்தார காத லவராக வெயதுண்ட
லஞசுதும் வேபாக கறிநது. அ

இ-ள். காதலவா நெஞசத்தாராக வெயது உணடல அஞசுதும—காதலா எநநெஞசினுளளாராகலான உண்ணுஙகால வெயதாக உணடலையஞசாநின றேம்;—வேபாககு அறிந்து—அவா அதனுன வெயதுறலையறிநது. எ-று.

ககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல். கஉ௯

எபபொழுதும் எனனெஞ்சினகணிருககினறவரைப பிரிநதாரெனறு கருது மாறெனனேயெனபது குறிப்பெச்சம். (அ)

ககஉகூ. இமைபபிற கரப்பாக கறிவ லனேததிறகே
யேதில ரென்னுமிவ வூா. கூ

வரைவிடைவைததுபபிரிவினகடடலைமகளாறறுதறபொருட்டுத
தோழி தலைமகனையியறபழிததவழி அவளியறபடமொழிநதது.

இ-ள். இமைபபிற கரபபாககு அறிவல —எனகணணிமைகருமாயின உள் ளிருககினற காதலா மறைதலையறிநது இமையேன,—அனேததிறகே ஏதிலா் எனனும இவவூா— அவவளவிறகு அவரைத துயிலாநோயசெயதாா அனபி லரெனறு சொலலாநிறகும இவவூா. எ-று.

தனகருததறியாமையபறறிப புலநதுசொலலுகினருளாகலின, தோழியையே றுபடுததது இவவூரெனருள. ஒருபொழுதும பிரியாதவரைப பிரிநதாரெனறு பழிககறபாலையலலையெனபதாம. (கூ)

ககங0. உவநதுறைவ ருளளதது ளெனறு மிகநதுறைவ
ரேதில ரெனனுமிவ வூா. க0

இதுவுமது.

இ-ள். எனறும உளளததுள உவநது உறைவர் — காதலா எஞஞான்றும எனனுளளததுளளேயுவநதுறையாநிறபா,—இகநது உறைவா ஏதிலா எனனும

இவவூர — அதனையறியாது அவரைப பிரிந்துறையாநினறூர அனபிலரென்று சொலலாநிறகும இவவூர. எ-று.

உவந்துறைவரெனறதனால அனபுடைமைகூறினாள. பிரியாமையும் அனபுமு டையாரை இலரெனப பழிககறபாலையலலவெனபதாம. (௧0)

ககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேடபடுககபபட்டு ஆறறுளைய தலைமகன தோழிககுத தன ணுணடுறவுரைததலும, அறததொடுநிறபிககலுறற தலைமகள அவட்குத தனனு ணடுறவுரைததலுமாம. இது, காதனமிககுழி நிகழவதாகலின, காதறசிறபபு ரைததலினபின வைககபபடடது.

ககஙக. காம முழந்து வருந்தினாக கேம
மடலலல திலலை வலி. க

சேடபடுககபபட்டு ஆறறுளைய தலைமகன சொலலியது.

இ-ள். காமம உழந்து வருந்தினாககு — அரியராய மகளிரோடு காமததை யனுபவிததுப பினனதுபெறாது தனபுறறவாடவாககு — ஏமமடல அலலது வலி இலலை — பணடும ஏமமாயவருகினற மடலலலது இனியெனககு வலி யாவதிலலை). எ-று.

ஏமமாதல அததுனபநீஙகுமவகை அவவனுபவததினைககொடுததல. வலி ஆகுபெயா. பணடுமாடவராயினா இனபமெயதிவருகினறவாறுநிறக நினனைய தறகுததுணையெனறு கருதிக கொனனேமுயனற யான் இதுபொழுது அலலா மையையறிநதேனாகலான இனி யானுமவவாற்றுன அதனையெயதுவலென்பது கருதது. (க)

ககஙஉ. நோனு வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுதது. உ

நாணுடையுமகது அது முடியாதென மடலவிலககலுறறாட்குச் சொலலியது.

இ-ள். நோனா உடமபும் உயிரும மடல ஏறும — அவவருததததினைபபொ றுதவுடமபுமுயிரும அதறகேமமாய மடனமாவினையூாக்கருதாநினறன,—நா

ணியை நீக்கிநிறுத்து— அதனை விலக்குவதாய நாணினையகறறி. எ-று.

வருந்தினாக்கென மேலவாந்தமைபிற செயபபடுபொருள் ரணடுக கூறுரா யினா. மடல ஆகுபெயா. நீக்கிநிறுத்தெனபது ஒருசொனனீரமைதது. அறி வுநிறையோரப்புக்கடைபபிடிமுதலிய முனனேநீஙகவும நாணிஙகாதுநினறது, அதுவுமிதபொழுதுநீஙகிறறெனபான, உடமபுமுமிருமென்றுன. அவைதாந தமமுணிஙகாமற்பொருட்டு மடலேறுமெனறது அவள தனனுறறுமையறிநது கடிதிறகுறைநோதறகு. (உ)

ககஙூ. நாணொடு நலலாண்மை பணடுடையே னின்றுடையேன காமுறறு ரேறு மடல. ஙூ

நாணையனறி நலலாணமையுமுடைமையின
முடியாதெனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள. நாணொடு நலலாணமை பணடு உடையேன— நாணும மிககவாண டகைமையும யான பணடுடையேன, — சாமுறறா ஏறும மடல இன்று உடையேன—அவை காமததானீஙகுதலான, அககாமமிககாரேறும மடலினை யின்றுடையேன. எ-று.

நாண இழிவாயினசெயதறகணவிலககுவது. ஆணமை ஒனறறகுந்தளராது நிறறல. அவை பணடுளளன, இன்றுளளது இதுவேயாகலிற கடிதினமுடியு மெனபதாம. (ஙூ)

ககஙூச. காமக் கடுமபுன லுய்க்குமே நாணொடு நலலாணமை யென்னும புணை. ச

நாணுநலலாணமையுங் காமவெள்ளததிறகுப புணையாகலின
அதனுல அவைநீஙகுவனவலலவேபெனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள. நாணொடு நலலாணமை எனனும புணை—யானறனனைககடததறகுக கொணடநாணும நலலாணமையுமாகிய புணைகளை— காமக கடுமபுனல உய க்குமே—எனனிறபிரிததுக காமமாகிய கடியபுனல கொணடுபோகாநினறது. எ-று.

அதுசெயயமாட்டாத ஏனைபபுனலின்ீககுதறகுக் கடுமபுனலெனறுன. இப புனறகு அவை புணையாகா, அதனுன அவை நீஙகுமெனபதாம. (ச)

ககஙூரு. தொடலைக குறுநதொடி தநதாண் மடலொடு மாலை யுழக்கு துயர. ரு

இவவாறருமையும மடலும தமககெவவாறு

இ-ள். மாலை உழக்கும் துயர மடலொடு— மாலைபபொழுதின்கணனுபவிக
குநதுயரினையும அதறகுமருநதாயமடலினையும முனனறியேன,—— தொடலைக
குறுநதொடி தநதாள—இதபொழுது எனககு மாலைபோலததொடாநத சிறு
வளையினையுடையாடநதாள. எ-று.

காமம ஏனைபபொழுதகளினுமுளதேனும மாலைககணமலாதலுடைமையின
மாலையுழக்குநதுயரொனறும, மடலும அதுபறறி வநததாகலின அவவிழிவும
அவளாறறரபபட்டதெனறும், அவடான நீகூறியதேகூடுமிளமையளெனபது
தோனறத தொடலைககுறுநதொடியெனறுஙகூறினன. அபபெயா உவமை
ததொகைபபுறததுபபிறநதவனமொழிததொகை. இவைபயடநதனவாகலின
நினனுணர்வுகுமெனபது கருதது. (ரு)

ககஙகூ. மடலூாதல யாமதது முளளுவேன் மன்ற
படலொலலா பேதைககென் கண். கூ

மடலூருமபொழுது இறறைககுறுகழிநததெனறுடகுச
சொலலியது.

இ-ள். பேதைககு என கண படல ஒலலா— நினபேதைகாரணமாக என
கணகள ஒருகாலுநதுயிறலைபபொருநதா,—— யாமததும மனற மடலூாதல
உளளுவேன — அதனால எலலாருநதுயிலுமிடையாமததும யானிருநது மட
லூாதலையே கருதாநிறபேன. எ-று.

பேதையெனறது பருவமபறறியனறு மடமைபறறி. இனிககுறைமுடிபபது
நாளையெனவேணடாவெனபதாம். (கூ)

ககஙஎ. கடலன்ன காம முழநது மடலேறுப
பெணணிற பெருநதகக தில. எ

பேதைககெனகணபடலொலலாவெனபதுபறறி
அறிவிலராயமகளிரினும அஃதுடையராயவாடவரனறே
ஆறறறபாலரொனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள். கடல அனன காமம உழநதும மடல ஏறுப பெணணின—கடலபோ
லக கரையறறகாமநோயினையநுபவிததும மடலூாதலைசசெயயாது ஆறறியிரு
க்கும பெணபிறப்புபபோல——பெருநதககது இல — மிககதகுதியினையுடைய
பிறபபு உலகததிலலை. எ-று.

பிறபபுவிசேடததால அவவடககம எனககில்லையாகாநின்றது, நீயஃததிகின றிலேயெனபதாம. இததுணையுநதலைமகனகூறறு, மேறறலைமகளகூறறு. (எ)

ககஅ. நிறையரியா மனனளிய ரென்னுது காம
மறையிறந்து மனறு படும். அ

காபபுசசிறைமிககுக காமமபெருகியவழிச சொலலியது.

இ-ள். நிறை அரியா (எனனுது)— இவாநிறையால நாமீனாதறகரியரென் றஞுசுதலசெயயாது, —— மன அளியர் எனனுத — மிகவுமளிக்கத்தகரோ னறிரங்குதலசெயயாது,——காமம மறை இறநது மனறுபடும—— மகளிாகாம மும அவாமறைததலைக்கடநது மனறினகணணே வெளிபபடுவதாயிருநதது. எ-று.

கூ உ அ ககடு ம அதி.— அலராயிவுறுததல.

எனனுதெனபது முனனுஙகூட்டி மகளிரெனபது வருவிககபபட்டது. எசச வுமமை விகாரததாறறொககது. மனறெனபது நநதைதனையரைநோககி. உல கததுப பெணபாலாராகாமததியலபுகூறுவாளபோனறு,தனகாமம பெருகியவா றும இனியறததொடுநிறறலவேணடுமெனபதுஙகுறிபபாறகூறியவாறுயிறறு.

ககஅகூ. அறிகிலா ரெலலாரு மென்றேயென காம
மறுகின மறுகு மருணடு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். எலலாருமம அறிகிலா எனறு—யானமுனனடஙகி நிறறலான எலலா ருமெனனையறிதலிலா இனியவவாறுகிலலாதியானேவெளிபபட்டறிவிபபலென் றுகருதி,——எனகாமம மறுகில மருணடு மறுகும—எனகாமம இவவூாமறுகி னகணணே மயஙகிச சுழலாநினறது. எ-று

மயஙகுதல அமபலாதல. மறுகுதல அலராதல. அமபலுமலருமாயிறறு, இனி யறததொடுநிறறலவேணடுமெனபதாம. அறிவிலாரெனபதுஉம பாடம. (கூ)

ககூ0. யாஙகண்ணிற காண நகுப வறிவிலலா
யாமபட்ட தாமபடா வாறு. க0

செவிலிககறததொடுநினறுவைதது யானிறகுமாறெனனை யெனறு நகையாடிய தோழியொடு புலநது தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். யாம கணணிறகாண அறிவிலலா நகுப—யாஙகேட்குமாறுமனறிக கணணுறகாணுமாறு எமமையறிவிலாா நகாநினறாா, —— யாம பட்ட தாம

படாவாறு—அவரனனஞ்செயகினறது யாமுறறநோயகள தாமுருமையான. எ-று.

கணணினெனறது முனகணடறியாமையுணரநினறது. அறததொடுநினற மைய ரியாது வளாவுமாடடிமைபபடுகினறிலளெனப புலககினருளாகலின், ஏதிலாளாகநிக கூறினள். இது, நகாநினறுசேடபடுகருநதோழிகருத தலைமகன கூறியதாயகால, அதிகாரததிறகேலாமையறிக. (௬0)

ககரு ம அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுககமவேணடிய தலைமகன பிறாகூறுகினறவலர் தனககாகினறவாறறைத தோழிககறிவுறுததலும, வரைவாக உடனபோககாக ஒன்றுவேணடிய தலைமகளுநதோழியும அவவலரையவனறனககறிவுறுததலு மாம. இது, நாணுததுறநதவழி நிகழவதாகலான, நாணுத்துறவுரைததலினபின வைககபபடடது.

ககசுக. அலரொழ வாருயிா நிறகு மதனைப
பலரறியார் பாககியத தால. க

அலலகுறிபபட்ட பிறறைஞான்று வநத தலைமகனைத் தோழி யலாகூறி வரைவுகடாயவழி அவன சொலலியது.

இ-ள். அலா எழ ஆருயிா நிறகும — மடநதையொடெம்மிடைநட்பு ஊரி ன்கணலராயெழுதலான அவளைபபெருஅவருநதுமெனனரியவுயிா பெறறது

போனறு நிலைபெறும;— அதனைப பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை பேறறைத தெய்வத்தால யானேயறிவதலலது கூறுகினறபலருமறியாா.எ-று.

அலலகுறிபபட்டுத் தலைமகளையெயதபபெருத வருத்தமெல்லாநதோனற அரியவுயிரொனறும், அங்ஙனமரியாளை எளியளாக்கியெடுக்கினறமையின், அஃதி வவாருயிாக்குப பறறுககோடாகாநினறதெனபான அலரொழவாருயிர்நிற்குமெ னறும, பறறுககோடாதலை அவவேதிலாரறியிறறுறருதொழிவா ஒழியவே ஆரு யிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகினறது தெயவததானெனறுங்கூறினன. முறறுமமை விகாரததாறறொககது. (க)

ககசுஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலரெமக கீநததிவ வூா. உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலா அன்ன கணணள அருமை அறியாது—மலாபோலுங்கணணே யுடையாளது எயதறகருமையறியாது,— இவலூர் அலா எமக்கு ஈநதது— இவ்லூா அவளேயெளியளாக்கி அவளோடலாகூறலே எமககுபகரிநதது. எ-று.

அருமை அல்லகுறிபபாட்டானும இடையீடுகளானும ஆயது. ஈநதென ருன, தனககுபபறறுககோடாகலின. அலாகூறுவாரை அவாசெயதவுதவிபறறி இவலூரெனருன. (உ)

ககசங. உறுஅதோ வூரறிநத கௌவை யதனைப்
பெறுஅது பெறறனன நீரதது. ங

இதுவுமது.

இ-ள். ஊா அறிநத கௌவை உறுதோ— எஙகடகுககூட்டமுண்மை இவ வூரறிதலான விளைநதவலா எனககுறுவதொன றனறே,— அதனைப பெறுது பெறறனன நீரதது—அதுகேடடவெனமனம அககூடடதறைபபெறுநிருநதே பெறுறபோலுநீாமையையுடைததாகலான. எ-று.

பெறறனனநீாமை பெறறவழியுளதாமினபமபோலுமினபமுடைமை. நீரத் தெனபதறகேறற மனமெனனும வினைமுதல வருவிககபபட்டது. (ங)

ககசச. கவவையாற கவ்விது காம மதுவினறேற்
றவ்வென்னுந தன்மை யிழந்து. ச

இதுவுமது.

இ-ள். காமம கவ்வையால கவவிது—எனகாமம் இவலூரெடுக்கினற அலரா னேயலர்தலையுடைததாயிறறு,— அது இனறேல தனமை இழநது தவ்வென னும— அவவலரிலலையாயின, தனனியலபிழநது சுருஙகும. எ-று.

அலாதல மேனமேனமிகுதல. செவவையுடையதனை செவவிதெனருறபோ லக் கவ்வையுடையதனைக் கவவிதென்றா. இயலபு இனபமபயததல. தவவெ ன்னுமென்பது குறிபபுமொழி, "நூலகால யாதத மாலே வெணகுடை— தவ் வென் றசைஇத தாழதளி மறைபப" எனபுறியுமது. (ச)

ககசரு. களிதொறுங களளுண்டல வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிபபடுந் தோறு மினிது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கனிதோறும் கள் உண்டல வேட்டற்று—கள்ளுண்பார்க்குக் களிக் குந்தோறுங்கள்ளுண்டல இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுந்தோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலராந்தோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டற்றுலென்பது வேட்டற்றுலெனநின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதெனபதாம். (ரு)

ககசுசு. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. சு

இடையீடுகளானும் அலலகுறியானுந்தலைமகனையெய்தப்பெறுந் தலைமகள் அவனசிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள்—யான் காதலனைக் கணணுறப்பெற்றது ஒருஞான்றே,—அலா திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று—அதனினுயவலா அவ்வளவிற்றன்றித் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலாபோன்று உலகெங்குமபரந்தது.எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற்றெனருள். இருவழியும் மன்னும் உம்மையும் அசைநிலை. காட்சியின்றியும் அலாபரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடலவேண்டுமெனபதாம். (சு)

ககசுஎ. ஊரவா் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய எ

வரைவுநீட ஆற்றுளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதலறிந்தோழி ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லுநோக்கியாற்றலவேண்டுமெனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவள்சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவா் கௌவை எருவாக அன்னைசொல் நீராக நீளும—இவ்வூரின்மகளிரொடுக்கின்ற அலா எருவாக அது கேட்டு அன்னை வெகுண்டுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆணொழித்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுருக்குதற்கேதுவாவன தாமே விரித்தற்கேதுவாகாநின்றனவெனபதாம். வரைவான் ஆற்றல் பயன். (எ)

ககசுஅ. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றுற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல். அ

இதுவுமது.

இ-ள். கௌவையால் காமம் நுதுப்பேமெனல்— ஏதிலாரொடுக்கின்ற அலரால் காமகாமத்தைய வித்துமென்று கருதுதல்—நெய்யால் எரி நுதுப்பேமென்றற்று — நெய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொக்கும். எ-று.

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கண்வந்தன. கிளாத்தற்காரணமாய அலரால் அவித்தல்கூடாதென்பதாம். (அ)

கககசகூ. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. கூ

ககசு ம அதி.— பிரிவாற்றாமை. கூ.கூ.க

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவின்கண்ணாற்றாளாய தலைமகள் அவனுவந்து சிறைப்புறத்தானாதலறிந்து அலரஞ்சியாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அஞ்சலோம்பு என்றார் பலர் நாண நீத்தக்கடை— தம்மையெதிர்ப்பட்டஞான்று நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலோம்பென்றவர்தாமே இன்று கண்டாரபலரும் நாணுமவகை நம்மைத் துறந்தபின—அலர் நாண ஒல்வதோ—நாமேதிலார்கூறுமலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது. எ-று.

நாணவென்னும் வினையெச்சம் ஒல்வதென்னுந்தொழிற்பெயருள் ஒல்லுதற்றொழிலோடு முடிந்தது. கண்டார்நாணுதின்மையமாய யாம் நாணுதல் யாண்டையதென்பதாம். (கூ)

ககடுO. தாமவேண்டி னல்குவர் காதலர் யாமவேண்டுங்
கௌவை [illegible] ஆர். கO

தலைமகன் பிரிவுணர்க்கும் வன்கதோழி தலைமகட்குச்சொல்லி அவர் நீவ [illegible] நவைன உடன்போக்கு நயப்பச் செய்வித்து.

இ-ள். யாம வேண்டும் கௌவை இவ்வூர் எடுக்கும்—உடன்போக்கிற்கேதுவாகலின் யாம்பண்டேவிரும்புவதாயவலரை இவ்வூர்தானேயெடாநின்றது,—காதலர்தாம வேண்டின நல்குவர்—இனிக்காதலர்தாமும் யாமவேண்டிய வக்கால் அதனையினித்தேனோவா, அதனால் இவ்வலர் நமக்குநன்றுயவந்தது. எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஈங்கட்காதலுடைமையின் மறுமொன்பது தோன்றக் காதலொன்றுள். இவ்விருபதுபாட்டும் புணர்தனிமித்தம். (கO)

களவியல் முற்றிற்று

கற்பியல்.

இனிக் கற்புப் பதினெட்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெருடங்கி, முதற்கட் பிரிவாற்றாமை கூறுகின்றார்.

ககசு ம் அதி.— பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது வரைந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டுச் சேயிடையினும் ஆயிடையினுந் தலைமகளைப் பிரிந்துசெல்லும் செல லுற்றானது அப்பிரிவினை அவளாற்றாளாந்தன்மை. அஃது உணர்ப்பப் பிரிவுணர்த்தியதலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவட்கனகுத் தலைமகட்டானே அவன்குறிப்பா லுணர்ந்து கூறலும், பிரிவுணர்த்தியவழிக் கூறலும், தலைமகன்பிரிந்துழி ஆற்று விக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்துக் கூறலுமென நால்வகையாற் கூறப்படும்.

ககருக. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை . க
பிரிந்துகடிதின் வருவலென்ற தலைமகற்குந்
தோழி சொல்லியது.

ககசு. ககசு ம் அதி.— பிரிவாற்றாமை.

(இ-ள்.) செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையுண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல், — மற்று நின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை — அஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருதல்சொல்லவையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல். எ-று.

தலைமகளையொழித்து எனக்கென்றாள், தானவளெனனும் வேற்றுமையின்மையின். அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவ்வரவுகாணவல்லளல்லள், பிரிந்தபொழுதேயிறந்துபடுமென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகளைக்கூற்றாக்கியுரைப்பாருமுளர். (க)

ககருஉ. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்

பிரிவு தலைமகன் ... பானநிந்த தலைமகள
தோழிக் ... கொண்டற்று—அதல...

இ-ள. அவா பாாவல இனகண ... வலாபோன் று உலகெம ... ணணியுமகொணடு பினனினறுானறு அவாநோககுப ... துப பா... குறிததமையான நம க்கினபமுடைததாயிருககும,— ... பிரிவஞசும புனகண உடைதது— இன்று அபபுணாசசிதான நிகழாநிறகவும அது பிரிவொனறஞசுமசசததினை யுடைததாயிறறு, அவரனபினிலலைமயிது. எ-று.

பாாவலெனறதனுற புணாசசிபெருத பின்னிலைக்காலம பெறபபடடது. புன கணெனனுங்காரியபபெயா காரணததினமேலதாயிறறு. அவவசசததினையுடை ததாதலாவது "மூளளுறழ முளையெயிற றமிழதூறுந தீஞ்ோக—களளினு மகிழ செயயு மெனவுாைதது மமையாசொன—னெளளிழை திருததம" பணடையி றசிறபபால அவன பிரிதறகுறிபபுககாட்டி அசசஞ்செயதலுடைமை. அழுங குவிததல பயன. (உ)

ககடுரு. அரிதரோ தேறற மறிவுடையாா கணணும
பிரிவோ ரிடததுணமை யான. ரு

இதுவுமது.

இ-ள. அறிவு உடையாாகணணும—பிரியேனெனற தஞசொலலும நமபிரி வாறறுமையும அறிதலுடையராய காதலாகணணும,—ஓரிடததுப பிரிவு உண மையான—ஒரோவழிப பிரிவு நிகழதலான,—தேறறம அரிது—அவாசொல லும தலையளியும்பறறி நமமாடடனபுடையொனத் தேறுந்தேறறம அரிதாயி ருநதது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உமமை உயாவுசிறபபினகண வநதது. (ரு)

ககடுச. அளித்தஞச லென்றவா் நீப்பிற றெளிததசொற
றேறியாாக குணடோ தவறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள. அளிதது அஞசல எனறவா நீபபின— எதிாபபடடஞானறே தலைய ளிசெயது நின்னிறபிரியேன அஞசலெனறவாதாமே பின பிரிவராயின,— தெளித்த சொற றேறியாாக்குத தவறு உணடோ — அவாககனறி அவாதெ ளிவிததசொலலை மெய்யெனத் தெளிநதாாக்குக குறறமுணடோ! எ-று.

ககசுரு ம அதி. — பிரிவாறறுமை. ருருரு

தேறியாரெனபது தனனைப பிறாபோறகூறல. சொலலுஞ்செயலுமொவவா மைக்குறறம அவாகணெயதும, அஃதெயதாவகையழுஙகுவியென்ப துகருதது.

கக௫௫. ஓம்பி னமைந்தார பிரிவோமபன் மறறவர்
நீஙகி னரிதாற் புணாவு. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். ஓமபின அமைநதார பிரிவு ஓம்பல்— எனனுயிாசசெலலாமற்காத் தியாயின, அதனையாளுதறகமைநதாருடைய செலவினை அழுஙகுவிபபாயாக;—மறறு அவா நீஙகிற புணாவு அரிது—அழுஙகுவிபபாரினறி அவாசெலவ ராயின அவராலாளபபட்டவுயிருஞசெலலும, சென்றுற பினனவராகக்கூடுதல எனககரிதாம. எ-று.

ஆளுதறகமைதல இறைவராதறகுத தெயவததாலேறபுடையராதல. மறறு வினைமாறறினகண வநதது. (௫)

கக௫௬. பிரிவுரைககும வனகண்ண ராயி னரிதவா
நலகுவ ரெனனு நசை. ௬

தலைமகன பிரிவுணாததியவாறு வநதுசொலலிய தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். அவா பிரிவு உரைககும வனகணணராயின்— நஙகவவுககமைமையறி நததலைவாதாமே நமமுனினறு தமபிரிவினையுணாததும வனகணமையுடைய ராயின,—நலகுவா எனனும நசை அரிது—அததனமையாா பினபு நமமாறறு மையறிநது வநது தலையளிசெயவரொனறிருககுமாசை விடபபடும. எ-று.

அருமை பயனபடுதலிலலாமை. கூடியிருநதே அனபினறிப பிரிவெணணுத லும உணாததலுமவலலராயினா பிரிநதுபோய அனபுடையராய நமமைநினை த்துவநது நலகுதல யாணடையதெனபதாம. அழுஙகுவிததல பயன. (௬)

கக௫எ. துறைவன றுறந்தமை தூறறுகொன முன்கை
யிறையிறவா நினற வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள். துறைவன துறநதமை—துறைவன என்னைப பிரியலுறறமையை— முனகையிறை இறவாநினற வளை தூறறுகொல— அவனுணாததாமறறுமேயு ணாநது எனமுனகையினிறையினினறுஙகழலாநினற வளைகள எனககறிவியா வோ, அவனுணாததவுணாநதுவநது நீயறிவிததலவேணடுமோ! எ-று.

முனனேநிகழநதமையிற றுறநதமையெனறும, கேட்டதுணையான மெலி நது ஆறறுமையின இறவாநினறவெனறுங்கூறினாள. அழுஙகுவிததுவநதகூற

றபாலையலலையாய நீயும இவவளைகளசெயதனவே செயதாயெனப புலநதுகூறி யவாறு. (எ)

௧௧௫௮. இன்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். இனன இல ஊா வாழதல இனனாது—மகளிாககுத தமககுறிப்பறியுந தோழியரிலலாத வேறறூரினகண வாழதலினனாது;—இனியாாபபிரிவு அதனி

னும இன்னாது—அதனமேலுந தமகாதலரைபபிரிதல அதனினுமினனாது.எ-று.

தலைவனசெலவினையழுங்குவித்தது வாராது உடன்பட்டுவநதமைபறறிப புலககினறாளாகலின, இனனிலலூரெனறாள். உலகியலகூறுவாளபோனறு தனககு விரணடுமுணமைகூறியவாறு. (௮)

௧௧௫௯. தொடிற சுடினலலது காமநோய போல
விடிற சுடலாறறுமோ தீ. ௯

காமநதீயேபோனறு தானினறவிடததைச சுடுமாகலின
நீயாறறலவேணடுமெனற தோழிககுச் சொலலியது.

இ-ள். தீததொடிற சுடிற சுடலலலது — தீத தனனைததொட்டாறசுடுமா யிறசுடுதலலலது— காமநோயபோல விடிற சுடல ஆறறுமோ—காமமாகிய நோயபோலத தனனையகனறுற றபபாறுசுடுதலை வறறோ, மாட்டாது. எ-று.

சுடுமாயினெனபது மநதிரமருநதுகளாறறமபிககபபடாதாயினெனறவாறு. காமததிறகதுவுமிலலையெனபாள வாளா சுடலெனறாள. அகறல நுகராமை. சுடலெனபது முனனும கூட்டபபட்டது. தீயினுஙகொடியதனை யாறறுமாறெனனையெனபதாம். (௯)

௧௧௬0. அரிதாறறி யலலனோய நீககிப பிரிவாறறிப
பினனிருநது வாழவார பலர். ௧0

தலைவியாபலரும பிரிவாறறியிருபபா அது நீசெயகின
றிலையெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,—அரிது ஆற்றி அல்லல்நோய் நீக்கி— பிரிவுணர்த்தியவழி அதற்குடம்பட்டுப் பிரியுங்கால் நிகழும் அல்லனோயினையு நீக்கி—பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார் பலர்—பிரிந்தால் அப்பிரிவுதனையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்மகளிர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

பண்டையிற் சிறப்பத் தலையளிபெற்றின்புறுகின்ற வெல்லைக்கண்ணே அஃதிழந்து துன்புறுந்தக்குடம்படுதல் அரியதொன்றாகலின் அரியதனைச் செய்தென்றும், செல்லுந்தேயத்து அவர்க்கியாது நிகழுமென்றும் வருந்துணையும் யாமாற்றியிருக்குமாறென்னென்றும் அவர்வரவுதான் எஞ்ஞான்று வந்தெய்துமென்றும் இவ்வாறாற்றுனிகழுங்கவலை மனந்துநீங்காதாகலான் அல்லனோய் நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழுங் காமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வந்து அதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றலரியவாகலிற் பிரிவாற்றியென்றும், தங்காதலரையின்றியமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்வார் ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பாற்றோன்றப் பின்னிருந்துவாழ்வார்பலரென்றுங் கூறினாள். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவினைக்கணிகழ்வனவற்றைப் பிரிவென்றாள். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான் அவ்வவற்றதருமையுணர்நின்றன. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. யானுமிறந்துபடுவலென்பது கருத்து. (௧௦)

ககஎ ம அதி.—படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிந்திரங்கலென்விரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றுளாய தலைமகள் தானுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் ஆங்கினவான மெலிந்திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககசுக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
ஊற்றுநீர் போல மிகும். ௧

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நாணுதுகேளா
தென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நோயை யான் மறைப்பேன் — இந்நோயைப் பிறரறியாமல் யான்

மறையாகினறேன,— இஃதோ இறைபபவாககு ஊறறுநீாபோல மிகும—நிறப வும, இஃது ஆககாணவரை இலலாது நீாவேணடுமென நிறைபபவாககு ஊறறு நீாமிகுமாறுபோன மிகாநினறது. எ—று.

அமமறைததலாற பயனெனனெனப நபட நினறமையின, மன ஒழியிசைக கணவநதது. "இஃதோ செலவாக கொதததனெனயான" எனபுழிப்போல ஈண் டுச சுடடுபபெயாறு திரிநதுநினறது. இஃதோரநோயையென று பாடமோது வாருமுளா, அது பாடமனமையறிக இனி ஆறறகடுநதது நீசெயலவேணடு மெனபதாம. (௧)

கககூஉ. காததலு மாறறேனிந் நோயைநோய செயதாாக
குரைததலு நாணுத் தரும. ௨

ஈண்டையாரறியாமன மறைததல ஆணடையாரறிபததுவி
டுதலெனறுமிரணடனுள ஒனறுசெயலவேணடுமெ
னற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. இநநோயைக காததலும ஆறறேன—இநநோயை ஈண்டையாரறியா மனமறைததலும் வலலேனுகினறிலேன,—நோய செயதாாககு உரைத்தலும நாணுத தரும — ஆகாககால, நோயசெயதவாககுரைக்கவெனின, அதுவும எனககு நாணினைததாராநினறது, இனியெனசெயகோ' எ-று.

ஒருகாலைககொருகானமிகுதலிற காததலுமாறறேனெனறும், சேயிடைச்செ ன்றவாககு இதுசொலலித் தூதுவிட்டால இனனுமிருநதேனெனபது பயக்கு மெனனுங்கருததால நாணுததருமெனறுங்கூறினாள. (௨)

கககூ௩. காமமு நாணு முயிாகாவாத தூங்குமென்
னுை வுடமபி னகததது. ௩

இதுவுமது.

இ-ள. காமமும நாணும — காமநோயும அதனைச செயதவாககு உரைக்க லொலலாத நாணும — நோனு என உடமபின அகதது—தமமைபபொறுத எனனுடமபினகண்ணே—உயிா காவாத தூஙகும— உயிா காததணடாக அத விருதலையினும தூஙகாநினறன. எ-று.

பொறுமை மெலிவானுயது. தூங்குமெனபது, ஒனறினொனறு மிகாது இரண் டும் ஒததசீரவெனபது தோனற, நினறது. தூதுவிடவும ஒழியவுமபணணுவன வாய காமநாணகள தம்முளொதது உயிரினையிறுவியாநினறன, யான் அவற்று ளொன்றினகணிறகமாட்டாமையின இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (௩)

ககசுச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணேமன்னு மில. ச

தலைவியா காமககடறபடாா படினும அதனை ஏறற
புணையாளிந்தக் கடபபொன்ற தோழிக்குச
சொலலியது.

இ-ள.' உணடு காமககடலே—யாவாககும உளவாயவருகினற இவவிரணட
னுளளும எனககுணடாகினறது காமககடலே,—அது நீநதும ஏமப புணை இல
—அதனை நீநதும அரணுகிய புணையிலலை. எ-று.

இருவழியும மன்னும உமமும அசைநிலை. தூதுவிடடு இதறகுபபுணையாகற
பாலையாயநீயும ஆயிறறிலலையெனபது கருதது. (ச)

ககசுரு. துபபி னெவனுவா மறகொ லுயர்வரவு
நடபினு ளாற்று பவா. ரு

தூதுவிடாமைநோககித தோழியொடு
புலநதுசொலலியது.

இ-ள். நடபினுள துயாவரவு ஆறறுபவா—இனபஞ்செயதறகுரிய நடபினக
ணணே துனபவரவினைச செயயவலலவா—துபபின எவனுவாகொல—துனப
ஞ்செயதறகுரிய பகைமைககண என்செயவாகொலலோ!. எ-று.

துபபு பகையுமாதல "நுபபெதிாந தோககே யுளளாச சேயமைய—னட
பெதிாந தோககே யங்கை யணமையன" எனபதனுனுமறிக. அபபகைமை
ஈணடுக்காணுமையின அவாசெயவதுமறியபபெறறிலேமெனபதுபட—வினறமை
யின, மண ஒழியிசைககண வநதது. துயாவருதலை விலககலாயிருகக அதுசெ
யகினறிலையெனப புலககினறமையின, துயாவரவுசெயதாளாகவும பிறளாக்
கியுஙகூறினுள. (ரு)

ககசுசு. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்கால்
றுன்ப மதனிற் பெரிது. சு

காமததானினபமுறறாாககு அதனிலுய துனபமும வரு
மெனற தோழிககுச சொலலியது.

· இ-ள. காமம இனபம கடல—காமம புணாவாலினபஞ்செயயுங்கால, அவ
வினபங்கடலபோலபபெரிதாம,—மறறஃது அடுங்கால துனபம அதனிறபெ

ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாற்றுன்பஞ்செய்யுங்கால், அத்துன்பம் அக்கடலி னும்பெரிதாம். எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அடுங்காலென வந்தமையின், மறுதலை யெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின்பத்தோடொத்தவரின் ஆற்றலாம், இஃதத்தன்றளவன்றென்பது கருத்து. (சு)

ககசுஎ. காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணேன்

யாமத்தும் யானே யுளேன். எ

காமக்கடல் நிறை புணையாக நீந்தப்படு மென்றாட்குச் சொல்லியது.

ககஎ ம் அதி:—படர்மெலிந்திரங்கல். கூகஎ

இ-ள். காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரை காணேன—காமமாகிய கடலை நீந்தா தேனல்லேன்,நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண்கின்றிலேன்,—யாமத்தும் யானே உளேன—அக்காணுவமக்காலந்தான் எல்லாருந்துயிலும் அளையிருளாயிற்று, அவ்வளையிருட்கண்ணும் அதற்கொருதுணையின்றி யானேயாயினேன், ஆயும் இறந்துபட்டுயந்துபோகாதுளேனுகாகின்றேன், ஈதொருதீவினைப்பயனிருந்த வாறென! எ-று.

கடுமை ஈண்டு மிகுதிக்கண்ணின்றது. உம்மை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. யா னேயாயினேனென்பது நீதுணையாயிற்றில்லையென்னுங்குறிப்பிற்று. (எ)

ககசுஅ மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா

வென்னல்ல தில்லை துணை. அ

இரவினைக்கொடுமைசொல்லியிரங்கியது.

இ-ள். இரா அளித்து—இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது,—மன் உயிர் எல்லாம் துயிற்றி என்னல்லது துணை இல்லை—உலகத்து நிலைபெறுகின்ற உயிர்களையெ ல்லாந்தானே துயிலப்பண்ணுதலான் என்னையல்லது வேறுதுணையுடைத்தாயிற் றில்லை. எ-று.

துயிற்றியெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் அவாயநிலையான்வந்த உடைத் தாதலோடு முடிந்தது. துணையோடொன்றுகின்ற உயிர்களெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுமெல்லையேனுய என்னையே துணையாகக் கோடலின் அறிவின்றென் பதுபற்றி அளித்தென்றாள், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

கககூகூ. கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இந்நாள் நெடிய கழியும் இரா — காதலரொடு நாமின்புற்ற முன்னு ளகளிற் குறியவாய அவர்பிரிவாற்றேமாகின்ற இந்நாள்களிலே நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்கள் — கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய — அக் கொடியாரது கொடுமைக்குமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்றன. எ-று.

தனனுற்றுமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாரென்றாள். கொடுமை கடிதின் வாராது நீட்டித்தல். அவர்பிரிவாற்றும் நீட்டிப்பாறுமுள்ளதாய ஆற்றாமைக்குக் கண்டுஞ்சாமைமேலும் பண்டையினெடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றனவெனபதாம். (கூ)

ககஎ0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண். க0

நினைக்கின்கள் பேரழுகழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலு
யல்லையென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கற்பின் — மனம்போலக் காதல ருள்ளதேயத்துக் கடிதிற்செல்லவல்லனவாயின் — என் கண் வெள்ளநீர் நீந் தல — என்கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தந்நீர் நீந்தா. எ-று.

அதுமாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலேயுள்ளதென்பது படநின்ற மையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மனத்திற்குச் செல்வாவது நினைவே சாக.

[illegible] ககஅ ம் அதி:— கண்விதுப்பழிதல.

யாகலின் உள்ளம்போன்றென்றும், மெய்க்கு நடந்துசெல்லவேண்டுதலிற் கண் கள் அதனொடுசென்று காதலரைக் காண்டல்கூடாதென்னுங்கருத்தாற் செல் கற்பினென்றுங்கூறினாள். இதனான் வருகின்றவதிகாரமுந்தோற்றுவாய்செய் யப்பட்டது. (க0)

ககஅ ம அதி.— கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சிவிதுப்பான் வருந்துதல். காட்சிவிதுப்புத் தலைமகனைக் காண்டற்கு விரைதல். இது, படர்மெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலி ன், படர்மெலிந்திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஎக. கண்டாங் கலுழவ தெவன்கொலோ தண்டாநோய
தாங்காட்ட யாங்கண் டது. க

நின்கண்கள் கலுழ்ந்து தம்மழகிழவாநின்றன் ஈயாற்றல
வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். தண்டா நோய் யாம் கண்டது தாம் காட்ட— இந்த ரணியாநோயை யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டலானன்றே,—கண் தாம் கலுழவது எவன்கொல—அன்று அத்தொழிலவாய கண்கள் இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லியழுகின்றது எனகருதி எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந் தாமேகாட்டுதலல்லது யாங்காட்டுதல் யாணுடையதெனபதாம். (க)

ககஎஉ. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்ப தெவன். உ

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண்கண்— மேலவிளைவதனையாராய்ந் தறியாது அன்று காதலரை நோக்கிநின்ற உண்கண்கள்—பரிந்து உணராப் பைதல உழப்பது எவன்— இன்று இது நம்மாலவருந்தாகலின் பொறுத்தல வேண்டுமெனக் கூறுபடுத்துணராது துன்பமுழப்பது எனகருதி எ-று.

விளைவது பிரிந்துபோயவர் வாராமையிற் காணடற்கரியராய் வருந்துதல. முன்னே வருவதறிந்து அதுகாவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருந்துதல் கழிமடச்செய்கையெனபதாம். (உ)

ககஎங. கதுமெனத் தாநோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து ங

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுழும் இது—இக்கண்கள் அன்று காதலரைத் தாமே விரைந்துநோக்கி இன்றுந் தாமேயிருந்தழுகின்றவிது—நகத்தக்கது உடைத்து—நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கவியல்பினையுடைத்து. எ-று.

கண்களெனபது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழிமடச்செய்கையை. அது வருமுன்னர்க்காப்பார்க்கு நகைவிளைக்குமாகலான், நகத்தக்கதுடைத்தெனறுளர். (ங)

ககஅ ம அதி— கண்விதுப்பழிதல். ஙஅக

ககஎசு. பெயலாறறா நீருலந்த வுண்க ணுயலாறறா
வுயவினோ யென்க ணிறுதது. ச

இ-ள். உணகண—உணகணகள,—உயலாறறா உயவு இலநோய என்கண் நிறுதது—அனறு யானுயயமாட்டாமைக்கேதுவாய ஒழிவில்லாதநோயை என் கணமேல நிறுததி,—பெயலாறறா நீர உலநத—தாமுமழுதலமாட்டாவணணம் நீரவறறிவிட்டன. எ-று.

நிறுததல பிரிதலும பினகூடாமையுமுடையாரைக காட்டி அதனால நிலைபெறசசெயதல. முன எனககினனாதனசெயதலாற பின தமககினனாதன தாமே வநதனவெனபதாம. (ச)

ககஎரு. படலாறறா பைதல் உழககுங கடலாறறாக
காமநோய செயதவென கண. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கடல ஆறறாக காமநோய செயத என்கண—எனககுக கடலுஞசிறிதாமவணணம பெரிதாய காமநோயைச செயத என கணகள—படல ஆறறா பைதல உழககும—அததீவினையால் துஞசுதலிலலவாயத துனபததையுமுழவாநினறன. எ-று.

காமநோய காட்சியான வநததாகலின, அதனைக கணகளே செயததாககிக கூறினாள. தனபம அழுதலாறறெயது. (ரு)

ககஎசா. ஓஒ வினிதே யெமககிநநோய செயதகண
டாஅ மிதறபட் டது சா

இதுவுமது.

இ-ள். எமககு இநநோய செயத கண தாம இதறபட்டது—எமககிககாமநோயினைச செயத கணகடாமும இததுயிலாதழுநறகணமைபட்டது—ஓஒ இனிதே—மிகவுமினிதாயிறறு. எ-று.

ஓவெனபது மிகுதிபபொருட்கணவநத குறிபபுசசொல. தமமால வருநதமுறறவெமககு அது தீரநதாறபோனறதெனபதாம. (சா)

ககஎஎ உழநதுழந துணணீ ரறுக விழைநதிழைநது
வேணடி யவாககணட கண். எ

இதுவுமது.

இ-ள். விழைநது இழைநது வேணடி அவாக கணட கண—விழைநது உண்ணெகிழநது விடாதே அனறு அவரைககணட கணகள—உழநது உழநது உள

நீா அருக—இனறு இ, றயிலாதமுஙகலாய றனபநதினையுழநதழநத தமமக ததுளளநீா அறறேபோக. எ-று.

அடுககு இடைவிடாமைககண வநதது. அறுதலாகிய இடதறுகிழபொரு ளினறெழில இடததினமேனினறது. (எ)

ககஎஅ. பேணாது பெட்டா ருளாமனறே மறறவாக
காணா தமைவில கண். அ
காதலா பிரிநதுபோயினரலலா அவாணடுளா
அவரைக காணுமளவும நீயாறறலவேணடு
மெனற தோழிககுச சொலலியது.

ககஅ ம் அதி.—— கண்விதுப்பழிதல்.

இ-ள். பேணாத பெட்டாா உளா—நெஞசால் விழையாதுவைததுச சொன மாததிரததால விழைநதவா இவவிடததேயுளா; —மறறு அவாக் கண காணாது அமைவில—அவவுணமையாற பயன யாது, அவரைக கணகள காணாதமைகின றனவிலலையாயின. எ-று.

செயலாறபிரிநதுநினறமையிற பேணாதெனறும, முனனலமபாராட்டிபபிரிவ ச்சமும் வனபுறையுஙகூறினராகலிற பெட்டாரெனறுஙகூறினாள. மன ஒழியி சைக்கண வநதது. மறறு வினைமாற்றின்கண வநதது. ஓகாரம அசைநிலை. யா னுறறவுங கணகள அவரைக காணடறகு விருமபாநினறனவெனபதாம. இனிக கொணகனையெனறு பாடமாயின, எனகணகள தமமைக் காணாதமைகினற கொணகனைத தாஙகாணாதமைகினறனவிலலை இவவாறே நமமையொருவாவி ழையாதிருககத தாமவரை விழைநதாா உலகததுளரோவெனறுரைகக. இத றகு மன அசைநிலை. (அ)

ககஎகூ. வாராககாற றுஞசா வாிறறுஞசா வாயிடை
யாரஞ ருறறன கண. கூ
நீயுமாற்றி நினகணகளுநதுயிலவனவாதலவேணடு
மெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். வாராக்கால துஞசா—காதலா வாராதஞானறு அவாவரவுபார்ததுத துயிலா,—— வரின துஞசா—வநதஞானறு அவாபிரிவஞசித துயிலா,—— ஆயி டைக கண் ஆரஞா உறறன—ஆகலான அவவிருவழியும எனகணகள பொறு ததறகரிய துனபததினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச சுட்டு நீணடது. இனி அவறறிறகுத துயில ஒருஞானறுமி

ககஅ0. மறைபெற லூராாக கரிதன்று லெமபோ
லறைபறை கணணு ரகதது. ௧0

காதலனை இவவூா இயறபழியாமல அவாகொடுமையை
மறைககவேணடுமெனற தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள். எமபோல அறைபறை கணணா அகதது மறை பெறல — எமமைப போலும் அறைபறையாகிய கணணினையுடையாா தஙநெஞசினகணடககிய மறையையறிதல—ஊராாககு அரிதனறு—இவவூரினகணுளளாாககு எளிது. எ-று.

மறையெனறது ௩ணடு மறைககபபடுவதனை. அகததுநிகழவதனைப புறதது ள்ளாாககறிவிததலாகிய தொழிலான ஒறறுமையுண்மையின, அறைபறையா இயகணணெனருள. இஙஙனஞசெய்யுளவிகாரமாக்காது அறைபறைக்கணணு ரென்று பாடமோதுவாருமுளர். யான மறைககவும் இவை வெளிபபடுததாநி னறனவெனபதாம். (௧0)

---

௧௧௯ ம் அதி.— பசபபுறுபருவால. ௬.௪௧

௧௧௯ ம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசபபுறறபருவரலென விரியும். அஃதாவது பசபபுறுதலானுய வருத்தம். இதனைப பஙதெரிநதவயாவெனபதுபோலக் கொளக. பசப்பாவது பிரிவாறறுமையான வருவதோாநிறவேறுபாடு. இது, தலைமகனைக காணபெறாத வழி நிகழவதாகலின, கணவிதுபபழிதலினபின வைககபபடடது.

௧௧அ௧. நயந்தவாககு நலகாமை நோநதேன பசந்தவென
பண்பியாாக குரைககோ பிற. ௧

முன பிரிவுடமபடட தலைமகள அஃதாறறாது பசநதவழித
தனறுளளே சொலலியது.

இ-ள். நயநதவாககு நலகாமை நோநதேன — எனனை நயநதவாககு அது பொழுது பிரிவையுடமபடடநான—பசநத எனபணபு யாாககு உரைககோ— அதனையாறறாது இதுபொழுது பசநதவெனனியலபினை யாாககுச சொலவேன! எ-று.

பிறவெனபது அசைநிலை. உடமபடாவழி ஒழிதலகுறிததுப பிரிவுணாததி

ளராகலின அவரனபுடையரொனனுஙகருததான நயந தவரொன றும,இதுவேயுட மபாடாக மேலும பிரிவுங்கழுமாகலின இனி அவரைக் கூடுதலரிதெனனுஙகரு ததான நலகாமைபென றும, முனனருடமபடுத லும பினனரா றறு துபசததலும பிறாசெயதனவலலவெனபாள பசநதவெனபணபென றும, யான செயதுகொ ணடதுனபததினை இனியொருவாககுச சொலலலும பழியாமெனனுஙகருத தால யாாககுரைககோவென றுஙகூறினாள. (க)

ககஅஉ. அவாதந்தா ரென்னுந் தகையா லிவாதநதென்
மேனிமே லூரும பசபபு உ

ஆறறுளெனக கவனற தோழிககு ஆறறுவலெனபது
படச சொலலியது.

இ-ள. யானுறறியுளேனுகவும, — பசபபு—இப்பசபபுததான, — தநதாா அவா எனனும தகையால— எனனையுணடாககினா அவரொனனும பெருமிதத தான்,— எனமேனிமேல இவாதநது ஊரும— எனமேனியை மேலகொணடு செலுததாநினறது. எ-று.

“ குருதிகொப பிளிககும வேலான கூநதனமா விவாநது செலல” எனபுழி யும இவாதல இபபொருடடாதலறிக. இஃது உரிமைபறறியூாகினறது,இதறகு நீகவலலவேணடாவெனபதாம. (உ)

ககஅங. சாயலு நாணு மவாகொண்டாா கைம்மாறு
நோயும பசலையுந தநது. ங

அழகுநாணுமழியாமல நீயாறறலவேணடுமென்ற
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. கைம்மாறு நோயும பசலையும தநது — பிரிகினறஞானறே அவவிர ணடறகுநதலைமாறுக இககாமநோயினையும பசலையையும எனககுத தநது,— சாயலும் நாணும அவா கொணடாா — என்மேனியழகினையும நாணினையும அவாகொணடுபோயினா, எ-று.

ங.ூஉ ககக௯ ம அதி. — பசபபுறுபருவால.

எதிாநிரனிறை. அடககுநதோறும மிகுதலான, நோய நாணிறகுத தலைமா றுயிறறு. இனி அவா தநதாலலலது அவையுளவாகலும இவையிலவாகலுங்கூ டாவெனபதாம. (ங)

ககஅச. உளளுவன மனயா னுரைபப தவாதிறமாற
களளம பிறவோ பசபபு! ச

பிரிவுணர்வார் தெளிவித்த சொற்களையும் அவர்
நற்றிறங்களையுமறிதியாகலின் நீடியாது வருவனென்ற
வழிச் சொல்லியது.

இ-ள். யான் உள்ளுவன் — அவர்சொற்களை யான் மனத்தானினையாநிற்பேன், — உரைப்பது அவர்திறம் — வாக்கானுரைப்பதும் அவர்நற்றிறங்களையே, — பசப்புக் கள்ளம் — அங்ஙனஞ்செய்யாநிற்கவும், பசப்பு வந்து நின்றது, இது வஞ்சனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஓவும் அசைநிலை. மெய் மூன்றும் மனவாக்குக்களின்வழித்தாகலின் அதனைக்கண்ணும் வரற்பாற்றன்றாயிருக்க வந்தமையின், இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்ததென்று நாணுற்றுநின்றமை கூறியவாறாயிற்று. (௪)

கக௮௫. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது. ௫

காதலர் பிரிந்தணித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலையென்ற
தோழிக்கு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். எங்காதலர் உவக்காண் செல்வார் — பண்டும் எங்காதலர் உங்கேசெல்வாராக, — என்மேனி பசப்பூர்வது இவக்காண் — என்மேனி பசப்பூர்வதிங்கேயன்றோ! அப்பெற்றியது இன்று பிறிதொன்றாமோ! எ-று.

உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்ற இடைச்சொற்கள். தேயவண்மையாற் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவர்செலவும் பசப்பின்வரவும் பகலிரவுகளின்செலவும்வரவும்போல்வதொருதலைத்து அறியாதாய்போல நீசொல்லுகின்றதென்னையென்பதாம். (௫)

கக௮௬. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. ௬

இ-ள். விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல — விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவருமிருளேபோல — கொண்கன் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு — கொண்கன் முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரும் இப்பசப்பு. எ-று.

பார்க்குமென்பன இலக்கணைச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாசம்பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம். (௬)

கக௮௭ புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். புலலிககிடநதேன் புடைபெயாநதேன— முன்னொருஞானறு காத லரைப புலலிககிடநத யான அறியாது புடைபெயாநதேன,— அவவளவில

க்கசு ம அதி.— பசபபுறுபாருவால். ௩௪௩

பசபபு அளளிககொளவறறு— "அபபுடைபெயாநதவளவிலே பசப்பு அளளி ககொளவதுபோல வநது செறிநதது. எ-று.

கொளவெனபது குறைநதுநினறது. அளளிககொளவறு அளளிககொளளப படுமபொருள. அபபுடைபெயாசசிமாததிரததிறகு அவவாறுயது இபபிரிவின கணுமாறு சொலலவேணடுமோவெனபதாம். (எ)

ககஅஅ. பசநதா ளிவளெனப தலலா லிவளைத
துறநதா ரவரென்பா ரில. அ

நீயிஙஙனம பசககறபாலையலலையெனற தோழியொடு
புலநதுசொலலியது.

இ-ள். இவள பசநதாள எனபது அலலால—இவள ஆறறியிராது பசநதா ளெனறு எனனைப பழிகூறுவதலலது — இவளை அவா துறநதாா எனபாா இல—இவளையவா துறநதுபோயினரெனறு அவரைக கூறுவாரொருவருமிலலை. எ-று.

எனபாரென வேறுபடுததுககூறினாள், தனனையே நெருஙகுதலபறறிப புல ககினறமையின. (அ)

ககஅகூ. பசககமற படடாஙகென மேனி நயபபித்தாா
நனனிலைய ராவ ரெனின. கூ

இதுவும து.

இ-ள். நயபபிததாா நனனிலையராவா எனின—இபபிரிவை யானேயுடமபடும வகை சொலலியவா இனறு நினகருததான நலலநிலையினராவராயின,— என மேனி படடாங்கு பசகக— எனமேனி படடதுபடப பசபபதாக. எ-று.

நனனிலையராதல நனமைககணணேநிறறலையுடையராதல. படடாஙகாகவெ ன ஆககம வருவிததுரைகக. முன இபபிரிவினகொடுமையறியாதவெனனை இததறகுடமபடுததிப பிரிநதவா தவறிலராகவேவேணடுவது, எனமேனியும பச பபும யாதுசெயயினெனனெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைககண

ககக௦. பசபபெனப போபெறுத னனறே நயபபிததாா
நலகாமை நூறறு ரெனின க0

நலமகளாறறுதறபொருட்டுத் தோழி நலமகனேயியற
பழிததவழி அவள இயறபடமொழிநதது.

இ-ள். நயபபிததாா நலகாமை நூறறுரெனின—அனறு தாஙகுறைநயபபித தக கூடினவாக்கு இனறு நலகாமையை நடடோா நூறறுராயின, — பசப பெனப போபெறுதல நனறே—பசபபுறறுளென வேறறுமைபானனறிப பசு பபுததாளுயினுளென ஒறறுமையாறறுஞசொலல அபபெயரைபபெறுதல என க்கு நனறு. எ-று.

நடடாரெனபது அவாயநிலையான வநதது. இயறபழிததலபொருது புலக் கினறுளாகலின், இகழசசிககுறிபபாறகூறினுள். அவரா அருளிலரொனறுது இனனும பசநதாளிவளெனகையே யாறறுநெறியாவதெனபதாம். (க0)

க.௯௪ கஉ0 ம அதி.— தனிபபடாமிகுதி.

கஉ0 ம் அதி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படாமிகுதியென விரியும. அஃதாவது படாமிகுதி தலை வனகணினறித தனகண்ணதேயாதல கூறுதல. அறமும பொருளுநோககிப பிரிதலின அவனகண இலலையாயிறறு. இது, பசபபுறறு வருநதியாடகுரியதா கலின, பசபபுறுபருவரலினபின வைககபபடடது.

ககக௧. தாமவீழவாா தமவீழப பெறறவா பெறறுரோ
காமததுக காழில கனி. க

காதலரும நினனிறுமாறறுராயக கடிதின்வருவா நீயவரொடு
பேரினபறுகாதியெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். தாம வீழவாா தம வீழப பெறறவா—தமமாறகாதலிக்கபபடுங்கண வா தமமமமக காதலிககபபெறற மகளிா —— பெறறுரோ காமததுக காழ இல கனி—பெறறுரனறே காமநுகாசசியெனனும பரலிலலாத கனியை. எ-று.

காமம ஆகுபெயா. அதநு அலவழிககண வநதது. முனனைநலவினை இல வழிப பெறபபடாமையிற பெறறுரெனறும, அவராற றடையினறி நுகரபபடு தலிற காழிலகனியெனறுங்கூறினுள. நஙகாதலா பிரிதலேயனறிப பின வாரா

மையுமுடைமையின, அககனி யாம பெறறிலேமெனபதாயிறறு. (க)

ககக௬உ. வாழவாரககு வானம பயந்தறறால வீழவாரககு
வீழவா ரளிககு மளி. உ

இதுவும அது.

இ-ள். வீழவாரககு வீழவா அளிக ரம அளி—அறமும பொருளுநோக்கிப பிரிநதார தமமையினறியமையா மகளிரககு அவரையினறியமையாத கணவா அளவறிநது வநது செயயுநதலையளி —— வாழவாரககு வானம பயநதறறு— தனனையே நோககி உயிரவாழவாரககு வானம அளவறிநதுபெயதாறபோலும. எ-று.

நஙகாதலா நமமை விழையாமையின அதததலையளியிலலையாகலான, மழை வறநதுழி அதனை வாழவாரபோல இறநதுபடுதலே நமககுளளதெனபதாம.

ககக௬௩. வீழுநா வீழப படுவாரக கமையுமே
வாழுந மெனனுஞ செருககு. ௩

இதுவும அது.

இ-ள். வீழுநா வீழபபடுவாரககு அமையுமே — தாம விழையுஙகணவரான விழையபபடுமகளிரககு ஏறபுடைததது——வாழுநம எனனும செருககு— காத லா பிரிநதாராயினும நமமை நினைநது கடிதினவருவா வநதால நாமினபுறறு வாழ குமெனறிருககுநதருககு. எ-று.

நாம அவரான வீழபபடாமையின, நமக்கமைவது இறநதுபாடெனபதாம்.

ககக௬௪. வீழப படுவா கெழீஇயிலா தாமவீழவார
வீழப் படாஅ ரெனின். ௪

காதலாயியறபழிததலையஞசி அவரருளின்மை மறைதத நீ கடவுட் கறபினையாகலிற கறபுடைமகளிரால நனகுமதிககப்படுதியெ னற தோழிக்குச் சொல்லியது.

௪௨௦ ம அதி.— தனிப்படர் மிகுதி. ௩௪௫

இ-ள். வீழபபடுவார — கறபுடைமகளிரால நன்குமதிக்கபபடுவாரும்— தாம வீழவார வீழபபடாரெனிற கெழீஇயிலர— தாம விரும்புங்கணவரான விரும்பபபடாராயிற றீவினையாட்டியா. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறறொக்கது. கெழீஇயினமை நல்வினையின்மை; அஃது அருத்தாபததியாறறீவினையுடைமையாயிறறு. தீவினையுடையேறகு அந்தன்

குமஙிபபாற பயனிலலையெனபதாம். (ச)

கககூரு. நாஙகாதல கொண்டார் நமககெவன் செய்பவோ
தாஙகாதல கொளளாக் கடை. ரு

அவாமேறகாதலுடைமையின அவாகருததறிநதாறறிஞ
யெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. நாம காதல கொணடாா நமககு எவன செயப—நம்மாற்காதலசெ யயபபடடவா நமககெனனவினபததைச செயவா,—தாம காதல கொளளா ககடை—அவவாறே தாமும நஙகடகாதலசெயயாவழி. எ-று.

எசசவுமமை விகாரததாறறொககது. அககாதலுடைமையால நாம் பெற்றது துன்பமேயென்பதாம். (ரு)

கககூசு. ஒருதலையா னின்னாது காமஙகாப் போல
விருதலை யானு மினிது. சு

இதவுமது.

இ-ள. காமம ஒருதலையான இனனாது — மகளிா ஆடவரொன்னுமிருதலையி னும் வேடகை ஒருதலைககணணேயாயின அஃதினனாத, — காபபோல இரு தலையானும இனிது—காவினதுபாரமபோல இருதலைககணணுமொபபின, அஃ தினிது. எ-று.

மூனறனுருபுகள ஏழனபொருணமைக்கண வநதன. கா ஆகுபெயா. எனமா ட்டுணடாயவேடகை அவாமாட்டுமுணடாயின, யானிவவாறு துனபமுழததல் கூடுமோவெனபதாம். (சு)

கககூஎ. பருவரலும் பைதலுங காணுன்கொல காம
னொருவாக ணின்றொழுகு வான. எ

இ-ள. ஒருவாகண நின்று ஒழுகுவான காமன—காமநுகாதறகுரியவிருவரிட த்தும ஒபபநிறறலொழிநது ஒருவரிடததே நின்று பொருகினற காமககட வுள— பருவரலும பைதலும காணுனகொல — அவவிடததுப பசபபானுய பருவரலும படாமிகுதியும அறியானகொலோ! எ-று.

விழைவும வெறுபபுமினறி எலலாாகண்ணுநிகழநதனவறிதறகுரிய கடவுளும் எனகண வேறுபட்டான, இனி யானுயயுமாறெனனையெனபதாம். (எ)

கககூஅ. வீழவாரி னின்சொற் பெறுஅ துலகத்து
வாழவாரின் வன்கண ரில. அ

தலைமகனறாதுவரககாணது சொலலியது.

இ-ள். வீழவாரின் இன்சொற பெருது வாழவாரின—தம்மால் விரும்பபப டுகொதலாதிறததுநின்றும ஒரினசொலலளவும பெருதே பிரிவாறறி உயிரவா சு.சு

௩. சுக. கஉக ம் அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல.

ழ்கின்ற மகளிரபோல— வனகணோ உலகதது இல —வனகண்மையுடையார் இவவுலகத்திலலை. எ-று.

காதலாதிறததசசொல யாதானும எனககினிதெனனுநகருததால், இன்சொ லெனருள. இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறுககது. யான வனகணணேனு கலின, அதுவுமபெருது உயிரவாழாநினறேனெனபதாம. (அ)

ககசுக. நசைஇயா நலகா ரெனினு மவாமாட

டிசையு மினிய செவிககு சு

இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நலகார எனினும்— என்னல நசசபபடடகாதலா என மாட்டன்பிலரோயாயினும,—அவாமாடடு இசையும செவிககு இனிய— அவா திறததியாதானுமோரசொலலும எனசெவிக்கினியவாம. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை, .அவா வாரலரெனனுஞசொலலாயினும அமையுமெனப துபட, நினறது. அதுவும பெறறிலேனெனபதாம. (சு)

கஉ00. உருஅாக குறுநோ புளைபபாய கடலைச

செருஅய வாழிய நெஞசு. க0

தலைமகனறுதுவரபபெருது நானறுதவிடக்கருதியாள நெஞசொடு சொலலியது.

இ-ள. உருாககு உறுநோய உரைபபாய நெஞசு—நினனோடுருதாககு நின னுறுநோயையுரைககலுறற நெஞசே,— கடலைச செருய— நீயாறருயாயினும அரிதாய அதனையொழிநது, நினககுத துயரஞசெயகினற கடலைத தூர்க்க மு யலவாயாக, அஃதெளிது. எ-று.

உனாக்கலுறறது அளவிறநதநோயாகலானுங கேடபாா உறவிலராகலானும அது முடிவதொனறனறு, முடிநதாலும பயனிலலையெனபது கருதாது, முய லாநினருயெனனுஙகுறிபபான, வாழியவெனருள. (க0)

கஉக ம அதி.—நினைந்தவாபுலம்பல்.

அஃதாவது முனகூடியஞானறையினபததினை நினைநது தலைமகடனிமை யெயதலும, பாசறைககடடலைமகனறனிமையெயபதலுமாம. இவவாறு இருவ ர்ககும பொதுவாதலபறறிப பனமைபபாலாறகூறபபடடது. இது, படாமிகுதி தனகண்ணதாககினைநத தலைமகடருமுரிததாகலின, அவ்வியைபுபறறித தனி ப்படாமிகுதியினபின வைககபபட்டது.

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப பெருமகிழ் செய்தலாற
களளினுங காம மினிது. க

தூதாயசசென்ற பாஙகனுககுத தலைமகன சொலலியது.

இ-ள். உளளினும தீராப பெருமகிழ செயதலால—முனகூடியஞானறைமி னபததினைப பிரிநதுழி நினைநதாலும அதுபொழுது பெறறுறபோல நீஙகாத மிககமகிழசசியைத தருதலால,— களளினும காமம இனிது— உணடுழியல லது மகிழசசிசெயயாத களளினுங காமம இனபமபயததலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந தலைமகளைமறவாமையுஙகூறியவாறு. (க)

கஉக ம அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல். கூசஎ

கஉ0உ. எனைததொன றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைபப வருவதொன் றில. உ

இதுவுமது.

இ-ள். தாம வீழவார நினைபப வருவது ஒனறு இல—தமமால் விருமபப்படு வாரைப பிரிவினகணினைததால அநநினைவாககு அபபிரிவான வருவதோரது னபமிலலையாம,— காமம எனைதது இனிது ஒனறேகாண — அதனுறகாமம் எநதுணையேனுமினிதொனறே காண. எ-று.

புணாநதுழியும பிரிநதுழியும ஒபபவினிதெனபான,எனைததுமினிதெனறான. சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. தானுறறியவகை கூறியவாறு. (உ)

கஉ0ங. நினைபபவர் போன்று நினையாரகொ றுமமல
சினைபபது போன்று கெடும. ங

தலைமகனை நினைநது வருநதுகினற தலைமகள தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். தும்மல சினைபப்துபோனறு கெடும — எளகுதுத் தும்மல எழுவது போனறு தோனறிக கெடாநினறது,— நினைபபவரபோனறு நினையாரகொல —அதனுற காதலா எனனைநினைபபாரபோனறு நினையாராகலவேணடும.எ-று.

னைத்தல் அருமபுதல். சேயமைக்கணவராய கேளிர் நினைந்தழி அங்கி னைககபபட்டாககுத தமமஞேனறுமெனநூலங்கிபலபறறித நலமகனெழுந் துக்கொண்ட வினை முடிவததபோனறு முடியாமையுணாநதாள் சொலலியதா யிறறு. (ந)

கஉ0௪. யாமு முளேஙகொ லவாநெஞசத் தெங்நெஞசத்
தோஓ வுளரே யவா. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். எஙநெஞசதது அவா ஓ உளரோ — எமமுடையநெஞசததுஅவா எபபொழுதுமுளரோயாயிராநினரா, — அவா நெஞசதது யாமும உளேங கொல—அவவகையே அவருடைய நெஞ்சததும யாமுமுளமாதுமோ, ஆகே மோ! எ-று.

ஓகாரவிடைசசொல ரணடிடைவிடாமையுணாதநினறது.உளமாயும வினை முடியாமையின வாராராயினரோ, அது முடிநதும இலமாகலின வாராராயி னரோவெனபது கருதது. (௪)

கஉ0ரு. தஙநெஞசத நெமமைக கடிகொண்டாா நாணார்கொ லெஙநெஞசத தோவா வரல. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். தஙநெஞசதது எம்மைக கடிகொணடாா— தமமுடையநெஞசினக ணணே யாஞசெல்லாமல எமமைக காவலகொணட காதலா— எஙநெஞசதது ஓவா வரல நாணாகொல—தாமெமமுடையநெஞசினகண் ஒழியாது வருதலை நாணாகொலலோ! எ-று.

ஒருவாைத தஙகண வருதறகு ஒருகாலுமுடமபடாது தாமவாகட்பலகாலு ஞ்சேறல நாணுடையாாசெயலனமையின, நாணாகொலெனறாள். (ரு)

ரு௪அ கஉக ம அதி. — நினைந்தவர்புலம்பல்.

கஉ0சு. மறறியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா
னுறறநா ளுள்ள வுளேன. சு

அவரொடு புணாநதஞான்றையினபததை நினைநது இறநதுபாடெய தாநினறுய அதுமறததலவேண்டுமெனறுடறுச
சொலலியது.

இ-ள். யான அவரோடு உறற நாள உள்ள உளேன—யான் அவரோடு புண ர்நதஞானறையினபத்தை நினைதலான் இதநினபவெள்ளததும உயிரவாழுகி

னறேன,—மறறு யான எனனுளேன—அதுவினறியின, வேறெததால உயிா வாழ்வேன! எ-று.

நாள் ஆகுபெயா. உயிாவாழதறகு வேறுமுள, அவைபெறறிலேனெனபது பட நினறமையின, மன் ஒழிபிசைககண வநதது. அவை அவன றாதுவருதல, தன றாதுசேறனமுதலாயின. அவை யாவுமினமையின, இ தவலலது எனககு ப பறறுக்கோடிலலையெனபது கருதது (சு)

கஉ0எ. மறபபி னெவனுவன் மறகொன மறபபறியே
ளுளளினு முளளஞ சுடும. எ

இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன உளளினும உளளம சுடும—அவவினபததை மற ததலறியேனுய இனறுளளாநிறகவும, பிரிவு எனனுளளததைச சுடாநினறது, —மறபபின எவனுவன—அஙஙனம பிரிவாறறுத யான மறநதால இறநதுப டாது உளேனுவது எததால! எ-று.

மறக்கபபடுவது அதிகாரததான வநதது. மன ாணடும அது படநினறு ஒழி யிசையாயிறறு. கொல அசைநிலை. (எ)

கஉ0அ. எனைத்து நினைபபினுங காயா ரனைததன்றே
காதலா செயயுஞ சிறபபு அ

இததனபமறிநதுவநது காதலா நினககினபஞ
செயவரெனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள. எனைத்து நினைபபினும காயாா — தமமை யானெததுணையும மிகநி னைநதாலும அதறகு வெகுளாா,— காதலா செயயும சிறபபு அனைதது அன றே—காதலா எனககுச செயயுமினபமாவது அவவளவனறே! எ-று.

வெகுளாமை அதறகுடமபடடு நெஞசினகணிறறல. தனககு அவவினபததி ற்சிறநததினமையின, அதனைச சிறபபெனறுள. காதலர்நமமாடடருளென றும, செயயுஙகுணமெனறும, பாடமோதுவாருமுளா. தோழி கூறியவதனைக குறிபபானிகழநதுகூறியவாறு. (அ)

கஉ0சு. விளியுமெ னின்னுயிா வேறலல மெனபா
ரளியினமை யாறற நினைநது. சு

தலைமகனறுதவரக காணுது வருநதுகினறுள வறபுறுததுந தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. வேறு அலலம் எனபாா அளியினமை ஆறற நினைநது — முனபெ லலாம நாமிருவரும வேறலலமெனறு சொலலுவாரதளியினமையை மிகவுநி

ணாது,— என இன்னுயிர் விளியும—எனதினியவுயிர் கழியாநின்றது.எ-று.

அளியின்மை பின்வருவராதலுமாயபபிரிதலும, பிரிந்தவாராமையும, ஆண்டுநின்றழிதத னூதவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வற்புறுத்தாட்கு என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கன்று அவரன்பின்மைக்கென எதிரழிந்து கூறியவாறு. (௯)

கஉக0. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. க0

வன்புறையெதிரழிந்தாள் காமமிக்ககழிபடராற்சொல்லியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப் படாதி—என்னெஞ்சின் இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப்போயினார் யானென்கண்ணளவானுயினும் எதிர்ப்படுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கண்ணளவானெதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவரானுநோக்கப்படுதலின் இருவர்கண்ணும் அதன்கண்ணே சேறல். முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையிற சென்றாரைக்காணவென்றும, குறையுறுகின்றாளாகலின வாழியென்றுங் கூறினாள். இனிப படாதெனபது பாடமாயின, கனவிடைக் கண்ணினாற்காணுமாறு மதி படுகின்றதில்லையென அதனாற்றுயிலபெறாது வருந்துகின்றாள் கூற்றாக்குக. இபபொருட்கு வாழியெனபது அசைநிலை. (க0)

கஉஉ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள் தான்கண்ட கனவின்றுநிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதல். அக்கனவு நனவின்கணினைவுமிகுதியாற்கண்டதாகலின், இது நினைந்தவர்புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉகக. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய வேன்கொல் விருந்து. க

தலைமகன்றூதுவரக்கண்டாள் சொல்லியது.

இ-ள். காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு—யான் வருந்துகின்றதறிந்து

அதுதீரக காதலர் விடுதத அதினைககொணடு எனமாட்டுவநத கனவிறுககு—விருநது யாது செயவேன—யான விருநதாக யாதனைச்செயவேன! எ-று.
விருநதெனறது விருநதிறகுச்செயயுமுபகாரததினை. அது கனவிறகொனறு காணுமையின், யாதுசெயவேனெனறுள. (க)

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரபபத துஞசிற கலநதாரக
குயலுண்மை சாறறுவேன மன். உ

தூதவிடககருதியாள சொலலியது.

இ-ள். கயல உணகண யான இரபபத துஞசின— துஞசாதவருநதுகினற எனகயலபோலுமுணகணகள யானிரநதாற துஞசுமாயின,— கலநதாரககு உயல உணமை சாறறுவேன—கனவிடைக காதலரைக காணபேன, கணடால அவர்க்கியானுற்றியுளேனுயதனமையை யானே விரியசசொலவேன். எ-று.
கயலுணகணெனறுள, கழிநதநலததிறகிரங்கி. உயல காமநோயகுத் தபபுதல். தூதர்ககுச்சொலலாது யாமடககுவனவும சொலலுவனவறறுளளுஞ சுருக்கு

கஉஉ ம் அதி.—கனவுநிலையுரைததல.

க்குவனவறறினபரபபுந்தோன்றச்சொலவேனெனனுங்கருததாறசாறறுவேனெனறுள. இனி அவையுந்துஞசா சாறறலுங்கூடாதெனபதுபட நினறமையின், மன ஒழியிசைககண வந்தது. முனறுருககளடாளகூறறுகலின், கனவுநிலையுரைததலாயிறறு. (உ)

கஉகங. நனவினு னலகா தவரைக கனவினுற
காண்டலி னுண்டென னுயிர். ங

ஆறறுவெனக கவனறுடகு ஆறறுவலெனபதுபடச சொலலியது.

இ-ள். நனவினன நலகாதவரை—நனவினகண வநது தலையளிசெய்யாதாரை—கனவினுற காணடலின என உயிர உணடு— யான கனவினகட்கணட காட்சியானே எனனுயிருணடாகாநினறது. எ-று.
மூனறுருபுகள ஏழனபொருணமைககண வநதன. அககாட்சியானே யானுறறியுளேனுதனறேன நீகவலலவேணடாவெனபதாம். (ங)

கஉகச. நனவினு னுணடாகுங் காம நனவினு
னலகாரை நாடித தாறகு. ச

இதுவும அது.

இ-ள். நனவினன நலகாரை நாடித தாறகு— நனவினகணவநது தலையளி செயயாதாரை அவாசெனறுழி நாடிககொணடுவநது கனவு தருதலான,—

கனவினுற காமம உணடாகும — அககனவின்கணனே எனககினபமுணடாகா நினறது. எ-று.

காமம ஆருபெயா. நானகாவது மூனறனபொருணமைககண வநதது. இய லபான நலகாதவனா அவாசெனற தேயமதிது செனறு கொணடுவநது நநது நலகுவிதத கனவால யானுறறுவலெனபதாம.' (௪)

கஉகரு. நனவினுற கண்டதூஉ மாயகே கனவுநதான்
கணட பொழுதே யினிது. ௫

இதுவுமது.

இ-ள. நனவினுற கணடதூஉம (இனிது) ஆயகே—முனனனவினகண அவ ரைககணடு நுகாநதவின்பநதானுமினிதாயிறறு அபபொழுதே,—கனவுநதான கணடபொழுதே இனிது—இனறு கனவினக கணடு நுகாநதவினபமும அக கணடபொழுதேயினிதாயிறறு, அதனுன எனககிரணடுமொதநன. எ-று.

இனிதெனபது முனறுங கூடடபபடடது. கனவு ஆருபெயா. முனனும யா னபெறறதிவவளவே, இனறும அதுகொணடாறறுவலெனபதாம. (௫)

கஉகசு. நனவென வொனறிலலை யாயிற கனவினுற
காதலா நீஙகலா மன். சு

இதுவுமது.

இ-ள. நனவென ஒன்று இலலையாயின — நனவெனறுசொல்லபபடுகினற ஒருபாவியிலலையாயின,—கனவினுற காதலா நீஙகலா — கனவின்கணவநது கூடிய காதலா எனனைப பிரியாா. எ-று.

ஒனறெனபது அதனகொடுமைவிளககி நின்றது. அஃது இடையேபுகுநது கனவைப்போககி அவரைப பிரிவிததெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழி யிசைக்கண வநதது. கனவிறபெறறுறறுகினறமை கூறியவாறு. (சு)

கஉஉ ட

கஉகஎ. நனவி[illegible]
னென்[illegible]
விழிததழிக் கா[illegible]
ஆற[illegible]

இ-ள். நனவினன நல்காக் கொ[illegible] [illegible]மைப பீழிபபது என—நா
தலையளிசெயயாத கொடியவா— [illegible] [illegible]
டோறுஙகனவினுகணவநது நமமைவரு[illegible] [illegible]ஜவியைபபுபறறி எ-று.

பிரிதலும் பின்னினைந்துவாராமையுநோக்கிக் கொடியாரென்றும், கனவிற்
றோண்மேலராய் விழித்தழிக் கரத்தலின் அதனானுந் துன்பமாகாநின்றதென
பாள் பீழிப்பதென்றுங்கூறினாள். நனவினிலலது கனவினுமில்லையென்பார், அது
கண்டிலமென்பதாம். (எ)

கஉகஅ. துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து. அ

தானுற்றதற்பொருட்டுத் தலைமகனையியற்பழித்தற்கு
இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சுங்கால் தோண்மேலராகி — என்னெஞ்சுவிடாதுறைகின்றகா
தலர் யான்றுஞ்சும்பொழுது வந்து என்றோண்மேலராய் — விழிக்குங்கால்
விரைந்து நெஞ்சத்தராவர் — பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழையநெஞ்
சினகண்ணராவர். எ-று.

கலவிவிட்டுமறையுங்கடுமைபற்றி விரைந்தென்றாள். ஒருகாலும் என்னினீங்
கியறியாதாரை நீ நோவற்பாலையல்லையென்பதாம். (அ)

கஉகக. நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர்க் காணா தவர். க

இதுவுமஅது.

இ-ள். கனவினாற் காதலர்க் காணாதவர் — தமக்கொருகாதலரின்மையின்
அவரைக் கனவிற்கண்டறியாத மகளிர் — நனவினான் நல்காரை நோவர் —
தாமறிய நனவின்கண் வந்து நல்காத நங்காதலரை அன்பிலரென நோவா
நிற்பர். எ-று.

இயற்பழித்ததுபொறுத்து புலக்கின்றாளாகலின், நன்மைதோன்றக் கூறினாள்.
தமக்குங்காதலருளராய் அவரைக்கனவிற் கண்டறிவாராயின் நங்காதலர் கன
வின்கண்ணறநீங்குதலறிந்து நோவாரென்பதாம். (க)

கஉஉ0. நனவினா னந்நீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணார்கொ லிவ்வூ ரவர். க0

இதுவுமஅது.

இ-ள். இவ்வூரவர் நனவினான் நந்நீத்தார் என்பர் — இவ்வூரின்மகளிர் நன
வின்கண் நம்மை நீத்தாரென்று நங்காதலரைக் கொடுமைகூறாநிற்பர், — கன
வினாற் காணார்கொல் — அவர் கனவின்கண் நீங்காதுவருதல் கண்டறியாரோ!
எ-று.

என்னொடு தன்னிடை வேற்றுமையின்றியின் யான்கண்டது தானுங்கண்ட
மையும், அதுகாணாது அவரைக்கொடுமைகூறுகின்றமையின் அயலாளேயாமெ

கூ.௫0 கஉஉ ம் அதி.— கனவுநிலைபுரைத்ாஙகல.

க்குவனவறறினபரப்புாதோன்றச்சொலலவெனென்னுசடிாங்கல்.
னருள. இனி அவையுாஞசா சாறறலுஙகூடாதெநகணடு தலைமகளிரஙகுதல்.
மன ஒழியிசைககண வநதது. முனறுஙகனடாளபொழுதாறறியிருநதாட்கு உரி
ததலாயிறறு. வைககபபடடது.

கஉஉக. மாலையோ னலகா தவணநதா ருயிருண்ணும
வேலைநீ வாழிபொழுது. க

பொழுதொடுபுலநது சொலலியது.

இ-ள். பொழுது— பொழுதே,— நீ மாலையோ அலலை — நீ முனனாள்க ளின வநத மாலையோவெனின, அலலை,— மணநதா உயிா உணணும வேலை — இருநதவாறறுன அநநாடகாதலரைமணநத மகளிருயிரையுணணும் இறுதிக்காலமாயிருநதாய. எ-று.

முனனாள கூடியிருநதநாள. அநநாணமணநதாரெனவே, பினபிரிநதாராதல பெறுதும. வாழியெனபது குறிபபுசசொல ''வாலிழை மகளி ருயிாபபொதி யவிழகுந காலை'' எனறுறபோல ஈணடுப பொதுமையாற கூறபபடடது. வேலையெனபது ஆகுபெயா. வேலையெனபதறகு வேலாயிருநதாயெனபாருமுளா. (க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மாலை யெமகேளபோல
வன்கணணை தோநின் றுணை. உ

தனனுடைகையாறறை அதனமேலிட்டுச சொலலியது.

இ-ள். மருணமாலை— மயஙகியமாலாய,— புனகணணை—நீயுமெமபோலப புனகணுடையையாயிருநதாய,— நின றுணை எமகேளபோல வனகணணதோ —நின றுணையும எநதுணைபோல வனகணமையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-று.

மயஙகுதலபகலுமிரவுநதமமுளளே விரவுதல, கலஙகுதலுநதோனறநினறது. புனகண ஒளியிழததல, அதுபறறித துணையுமுணடாககிக கூறினாள். எசசவுமமை விகாரததாறறொககது. எமககுததுனபஞசெயதாய, நீயுமினபமுறறிலையெனனுஙகுறிபபால வாழியெனறுளா. (உ)

கஉஉ௩. பனியருமபிப பைதலகொண் மாலை துனியரும்பித
துன்பம வளர வரும. ௩

ஆற்றலவேணடுமெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். பனி அருமபிப பைதலகொள மாலை — காதலாகூடியநாளெல்லாம எனமுன நடுககமெயதிப்பசநதுவநத மாலை— துனி அருமபித துன்பம வளர வரும—இநநாள எனககிறநதுபாடு வநதுதோனறி அதறகுளதாந துனபம ஒருகாலைககொருகால மிகவாராநினறது. எ-று.

குளிரசசிதோன்ற மயஙகிவருமாலையெனனுஞ்செமபொருள இககுறிப்புணரநினறது. துனி உயிாவாழ்தறகணவெறுப்பு. அதனால யானுறறுமாறெனனை யெனபது குறிப்பெசசம். (௩)

கஉஉ௪. காதல ரிலவழி மாலை கொலைககளத்
தேதிலர் போல வரும். ௪

இதுவுமது.

கஉ௩ ம் அதி.— பொழுதுகண்டிரங்கல். ௩௫௫

இ-ள். மாலை— காதலருளளபொழுதெல்லாம் எனனுயிாதளிரபப வநதமாலை,—காதலா இல்வழி— அவரில்லாத இப்பொழுது—கொலைக்களத்து ஏதிலாபோல வரும— அஃதொழிநது நிறறலேயனறிக கொலலுங்களரியிறகொலைஞா வருமாறுபோல அவவுயிாைககோடறகு வாராநினறது. எ-று.

ஏதிலா அருளயாதுமிலலா. முனனெலலாம எனககு நடபாய இனபஞ்செயதுவநதபொழுதும இனறு எனமேறபகையாயத துனபஞ்செயதுவாராநினறது, இனி யானுறறுமாறெனனையெனபதாம. (௪)

கஉஉ௫. காலைககுச செய்தநன றெனகொ லெவன்கொல்யான்
மாலைககுச செயத பகை. ௫

இதுவுமது.

இ-ள. காலையும, மாலையும, அவா கூடியஞானறுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டுவாராநின்றன. அவறறுள,—யான காலைககுச செய்த நனறு என— யான காலைககுச செயதவுபகாரம யாது? — மாலைககுச செயத பகை எவன— மாலைககுச செயத அபகாரம யாது? எ-று.

கூடியஞானறு பிரிவொனறஞ்சப்பணணிய காலை அஃதொழிநது இஞ்ஞா

னறு கங்குலவெள்ளததிறகுக கரையாய வாராநினறதெனறுஙகருததால ஈன
றெனகொலெனறும, கூடியஞான்று இனபஞசெயதுவநத மாலை அஃதொழி
நது இஞஞான்று அளவிறுனபஞசெயயாநினறதெனனுஙகருததாற பகையெவ
னகொலெனறுங்கூறினள். பகை ஆகுபெயா. தனனேடொதத காலைபோலா
து மாலை தனகொடுமையாறறுனபஞசெயயாநினறதெனபதாம். (ரு)

கஉஉகூ **மாலைநோய் செயதன மணநதா ரகலாத**
காலை யறிநத திலேன. கூ

இனறு இனனையாகினற நீ அனறு அவாபிரிவிறகுடமபபட்ட
தெனனையெனறோடகுச சொலலியது.

இ-ள். மாலை நோய செயதல — முனனெலலாம எனககுநட்பாய இன்ப
ஞசெயதுபோநத மாலை இனறு பகையாயத துனபஞசெயதலை— மணநதார்
அகலாத காலை அறிநதது இலேன — காதலா பிரிதறகுமுனனே அறியபபெ
றறிலேன்' எ-று.

இஙஙனம வேறுபடுதலறிநதிலேன, அறிநதேனுயின அவாபிரிவிறகுடமபடே
னெனபதாம். (கூ)

கஉஉஎ. **காலை யருமபிப பகலெலலாம போதாகி**
மாலை மலருமிந நோய. எ

மாலைபபொழுதினகண இனையையாதறகுக காரண
மெனனையெனறோடகுச சொலலியது.

இ-ள். இநநோய—இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி—காலைப்பொழு
தின்கணரும்பி,—பகல எலலாம் போது ஆகி—பகறபொழுதெல்லாம் பேரு
ம்பாய முதிாநது,—மாலை மலரும் — மாலைபபொழுதினகண மலராநிறகும்,
எ-று.

சுரு

கூஙிச கஉஉஅ ம அதி.— பொழுதுகண்டிரங்கல.

துயிலெழுநதபொழுதாகலிற கனவினகட்கூடடநினைநதாறறுதலபறறிக கா
லையருமபியெனறும, பின பொழுது செலசசெல அதுமறநது பிரிவுளளியாறறு
ளாதலபறறிப பகலெலலாமபோதாகியெனறும, தததநதுணையயுளளிவநது
'சேரும விலஙகுகளையும மககளையுஙகணடு தான அககாலததினுகாநதவினப

நினைந்தாற்றுமைமிகுதிபற்றி மாலைமலருமென நாங்கூறினள். பூப்போல இந் நோய காலவயத்ததாகாநின்றதெனபது உருவகத்தாற்பெறப்பட்டது. ஏகதே சவுருவகம். (எ)

கஉஉஅ. அழலபோலு மாலைகருத் தூதாகி யாயன்
குழலபோலுங் கொலலும படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆயன குழல — முனனெல்லாம இனிதாயப்போந்த ஆயனகுழல — அழலபோலும மாலைக்குத் தூதாகி— இதுபொழுது அழலபோலச் சுடு வதாய மாலைக்குத் தூதுமாய,—கொலலும படை—அது வந்தெனனைககொ லவுழிக் கொலலும படையுமாயிற்று. எ-று.

பினனின்ற போலுமெனபது உரையசை. முனனரே வரவுணாத்தலிற் றூதா யிற்று, கோற்றகருவியாகலிற் படையாயிற்று. தானே சுடவல்லமாலை இதது ணையும பெற்றால எனசெய்யாதெனபதாம. (அ)

கஉஉகூ. பதிமருணடு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படாதரும போழ்து. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இதற்கு முனனெல்லாம யானே மயங்கி நோயுழந்தேன,—மதி மரு ண்டு மாலை படாதரும போழ்து — இனிக் கணடாரும மதிமருளுமவகை மாலை வரும்பொழுது— பதி மருணடு பைதல உழக்கும — இப்பதியெல் லாம் மயங்கி நோயுழக்கும. எ-று.

மதிமருளவெனபது மதிமருணடெனத் திரிந்துநின்றது. கூற்றமாகக் கரு திக் கூறினளாகலின், மாலைபடாதருமபோழ்தெனறாள். யானிறந்துபடுவலெ னபதாம, மாலை மயங்கிவரும போழ்தென மதிநிலைகலங்கி நோயுழக்குமெனறு ரைப்பாருமுளா. (கூ)

கஉகூ0. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென மாயா வுயிா் க0

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிா—காதலாபிரிவைப் பொறுத்து இறந்துபடாதிருந்த எனனுயிா — பொருணமாலையாளரை உளளி மருணமாலை மாயும — இன்று பொருளியல்பே தமக்கியலபாகவுடையவரை நினைந்து, இம்மயங்குமாலைக்க ணணே இறந்துபடாநின்றது. எ-று.

குறித்தபருவங்கழியவும் பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையிற் சொல்வேறு படாமையாகிய தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினர், காலமிதுவாயிறறு, இனி நீ சொல்கின்றவாற்றாற் பயனில்லையென்பதாம்.(க0)

கஉ௪ ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடன்கண்ணும், தோளும், நுதலுமுதலாய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௩க. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். க

ஆற்றாமைமிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத்
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி—இவ்வாற்றாமை நங்கண்ணே நிற்பத் தாஞ்சேணிடைச்சென்ற காதலரை நினைந்தழுதலால்,—கண் நறுமலர் நாணின — நின்கண்கள் ஒளியிழந்து முன்றமக்குநாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று நாணாணிவிட்டன. எ-று.

நமக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளியெனத் திரிந்து நின்றது. உள்ளுதலென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயவாகுபெயர். இவை கண்டார் அவரைக்கொடுமைகூறுவர் நீயாற்றல்வேண்டுமென்பது கருத்து.(க)

கஉ௩உ. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண். உ

இதுவுமது.

இ-ள். பசந்து பனிவாரும் கண்—பசப்பெய்தன்மேனீர்வார்கின்ற நின்கண்கள்—நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவபோலும்—நம்மானயக்கப்பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலாநின்றன, இனி நீயாற்றல்வேண்டும். எ-று.

சொல்லுவபோறல் அதனையவருணர்தற்கனுமானமாதல். நயந்தவர்க்கென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

கஉ௩௩. தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணந்த நாள் வீங்கிய தோள்—காதலர் மணந்தஞான்று இன்பமிகு தியாற்பூரித்த நின்றோள்கள்—தணந்தமை சால அறிவிப்பபோலும்—இன்று அவர்பிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவபோல மெலியாநின்றன, இது தகாது. எ-று.

அன்றுமவ்வாறுபூரித்து இன்றுமிவ்வாறுமெலிந்தால் இரண்டுங்கண்டவர் கடி தின்றிந்து அவரைத் தகவின்மைகூறுவரென்பதாம். (௩)

கஉ௩௪. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். துணை நீங்கித் தொல் கவின் வாடிய தோள் — அன்றுதந் துணை வர் நீங்குதலான் அவரால்பெற்ற செயற்கையழகேயன்றிப் பழையவியற்கைய

முகுமிழந்த இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப் பைந்தொடி சோரும்— இன்றத ற்குமேலே தம்பெருமையிழந்து வளை கழலாநின்றன, இவையிங்ஙனஞ்செயற் பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழத்தல் மெலிதல். பைந்தொடி பசியபொன்னாற்செய்ததொடி. சோருமென்னும் வினைத்தொழில் தோண்மேனின்றது. அன்றும் பிரிந்தாரென் று அவரன்பின்மையுணர்த்தி இன்றுங் குறித்தபருவத்து வந்திலரென்று அவர் பொய்ம்மையுணர்த்தாநின்றன, இனி அவற்றைக் கூறுகின்றாமேற் குறையுண் டோவென்பதாம். (௪)

கஉ௩௫. கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள் ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கொடியார் கொடுமை உரைக்கும்— கவவுக்கை நெகிழினும் ஆற்று தாட்கு இக்காலநீட்டத்து என்னுமென்று நினையாத கொடியாரது கொடுமை யைத் தாமே சொல்லாநின்றன—தொடியொடு தொல் கவின் வாடிய தோ ள்—வளைகளுங்கழன்று பழையவியற்கையழகுமிழந்த இத்தோள்கள், இனியத னை யாமறைக்குமாறென்னை! எ-று.

உரைக்குமென்பது அப்பொருண்மைதோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடு வேறுவினைக்கண் வந்தது. அவரொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானல

அயலார்சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோவெனபதாம். (ரு)

கஉகூகூ. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவர்க்
கொடிய ரெனக்கூற றொந்து. கூ

தானுற்றதற்பொருட்டியற்பழித்த தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். தொடியொடு தோள் நெகிழ — யானுற்றவும் எனவயத்தவனறித் தொடிகள் கழலுமாறு தோளகண்மெலிய,— அவர்க் கொடியர் எனக் கூறல் நொந்து நோவல் —அவற்றைக் கண்டு, நீயவரைக்கொடியரெனக் கூறுதலைப் பொருது யானென்னுளளே நோவாநின்றேன். எ—று.

ஒடு மேல்வந்தபொருண்மைத்து. யானுற்றேனுகின்றது அவர் வாராததற் கன்று நீகூறுகின்றதற்கெனபதாம். (கூ)

கஉகூஎ. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென
வாடுதோட பூச லுரைத்து. எ

அவவியற்பழிப்புப்பொருது தனனெஞ்சிற்குச
சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—கொடியார்க்கு என வாடு தோடபூசல் உரைத்து—இவள் கொடியாரொன்கின்றவர்க்கு நீசென்று எனமெலிகின்றதோளினால் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி— பாடு பெறுதியோ — ஒருமேமபாடெய்தவல்லையோ, வல்லையாயின அதனையொப்பதில்லை. எ—று.

கொடியார்க்கென்பது,கொடியரல்லரொனபது தோன்றநின்றகுறிப்புச்சொல். வாடுதோளெனபதும அவை தாமே வாடாநின்றனவெனபது தோன்றநின்

கஉகு ம அதி. — நெஞ்சொடுகிளத்தல். கூ௩௭

றது. பூசல் ஆகுபெயர். அஃது அவர் தோணேகியயற்புழித்தன்மேலும் அதனுற்றனக்காற்றாமைமிகன்மேலும நின்றது. நின்னுரைகேட்டலும அவர் வருவர், வந்தால இவையெல்லாநீங்கும், நீஙக அஃதெனக்குக் காலத்தினுற்செய்தநன்றியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெய்துதியென்றுங்கருத்தாற பாடு பெறுதியோவென்றாள். (எ)

கஉகூஅ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப பசந்தது
பைந்தொடிப பேதை நுதல். அ

வினைமுடித்து மீட்டுற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது
நினைந்து தன்னுளளே சொல்லியது.

இ-ள். முயங்கிய கைகளை ஊக்க—தன்னையிறுக முயங்கிய கைகளை இவட்குநோமெனறுகருதி ஒருஞான்றியானெகிழந்தேனாக,—பைந்தொடிப பேதை நுதல பசந்தது—அததுணையும பொறுது பைந்தொடிகளையணிந்த பேதையது நுதல பசந்தது, அபபெற்றிததாய நுதல இபபிரிவிற்கியாதுசெயயுமோ! எ-று.

இனிக் கடிதிற்செல்லவேணடுமெனபது கருதது. (அ)

கஉ௩௯. முயக்கிடைத் தணவளி போழப பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக கண. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். முயக்கிடைத தண் வளி போழ—அங்ஙனங்கைகளையூக்குதலான அம் முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக,— பேதை பெருமழைககண பசப்புற்ற—அததுணையிடையீடும் பொறாது, பேதையுடைய பெரியமழைககணகள பசப்புற்றன, அததனமைப்பவான கணகள மலர்களும், காடும், நாடுமாய இவ விடையீடுகளையெல்லாம யாங்ஙனம பொறுததன! எ-று.

தணமை ஈணடு மெனமைமேனினறது. போழவெனறது உடமபிரணடும் ஒன்றுனதுதோனற நினறது. மழை குளிர்ச்சி. (௯)

கஉ௪0. கண்ணின பசப்போ பருவரல எய்தினறே
யொண்ணுதல செய்தது கணடு. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின பசப்போ பருவரல எய்தினறு— தணவளி போழவந்த கண்ணினபசப்புத் துனபமுற்றது,— ஒணணுதல செய்தது கணடு— தனக் கயலாய ஒணணுதல விளைதத பசப்பைக் கணடு. எ-று.

அது கைகளையூக்க அவவளவிற்பசந்தது, யான கைகளையுமூக்கி மெய்களுநீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குந்துணையும பசந்திலனெனத் தனவனமையும அத னமெனமையுங்கருதி வௌகிற்றெனபதாம்: ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள ஒன்றி னொன்று முற்பட்டு நலனழியும, யாங்கடிதிற்சேறுமெனபது கருததாயிற்று.

கஉ௫ ம அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றுமை மீதூரத் தனக்கோர்பற்றுக்கோடு காணுத் தலைமகள் தனனெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல. இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்புநலனழிதலினபின வைக்கப்பட்டது.

கஉசக. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து. க

தனதுறுமைதிருநிறனுடியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று— இவ்வெவ்வநோயினைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனை, —எனைத்து ஒன்றும் நினைந்து சொல்லாய — யானறியுமாற்றலிலன், எத்தன்மையதியாதொன்றாயினும் நீயறிந்ததெனக்குச் சொல். எ-று.

எவ்வம் ஒன்றுனுந்தீராமை. உயிருளுநிறந்த நாணினைவிட்டுச் செய்வதியாதொன்றாயினுமெனபாள், எனைத்தொன்றுமென்றாள். (க)

கஉசஉ. காதல ரவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ

தலைமகனைக் காணாடறகண் வேட்கைமிகுதியாற்சொல்லியது.

இ-ள். என நெஞ்சு வாழி — என்னெஞ்சே, வாழ்வாயாக,— அவர் காதல இலராக நீ நோவது—அவர் நங்கட்காதலிலராகவும் நீயவர்வரவுநோக்கி வருந்துதற்கேது— பேதைமை—நினபேதைமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

நம்மை நினையாமையின் நங்கட்காதலிலரெனபதறியலாம், அஃதறியாமை மேலும் அவர்பாற்செல்லக் கருதாது அவர்வரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய், இது நீசெய்துகொள்கின்றதெனனுங்கருத்தால் பேதைமையென்றாள். வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவர்பாற்சேறலே அறிவாவதெனபதாம். (உ)

கஉசங. இருந்துள்ளி யென்பரிதி னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில். ங

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என —நெஞ்சே, அவர்பாற்செல்வதுஞ்செய்யாது ஈண்டிருந்துபடுவதுஞ்செய்யாதிருந்து அவர்வரவுநினைந்து நீவருந்துகின்றதெனனை! — பைதல் நோய் செய்தார்கண் பரிந்து உள்ளல் இல்— இப்பையுணோய்செய்தாரமாட்டு நமக்கிரங்கிவரக்கருதுதல் உண்டாகாது. எ-று.

நமமாட்டருளுடையரன்மையிற் றாமாக வாரார், நாஞ்சேறலே இனிதது

வதெனபதாம். (ங)

கஉ௪௪ கண்ணுங கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று. ௪

இதுவும தூ.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணும கொளச சேறி—நெஞ்சே, நீயவர்பாற்சேறலுற்று
யாயின இக்கண்களையும உடனகொண்டுசெலவாயாக,—இவை அவர்க் காணல
உற்று என்னைத் தினனும—அன்றி நீயே சேறியாயின, இவைதாங்காட்சிவிருப
பினால் அவரைக் காணடலவேண்டி நீகாட்டென்று என்னைத் தினபனபோன்று
நலியாநிற்கும். எ-று.

கொண்டெனபது கொளவெனத் திரிந்துநின்றது. தின்னுமென்பது இலக்க
ணைக்குறிப்பு. அந்நலிவுதீர்க்கவேண்டுமெனபதாம். என்றது தானசேறலகு
றித்து. (௪)

கஉ௫ ம அதி.— நெஞ்சொடுகிளத்தல். கடுரு

கஉ௪௫. செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர் ரு

இதுவுமது

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம உற்றால உறாதவர் — யாம தமமையு
றத் தாமுறாத நங்காதலரை—செற்றாரெனக் கைவிடல உண்டோ—வெறுத்தா
ரென்று கருதிப புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ, இலலை. எ-று.

உறுதல அனபுபடுதல. அவவலியின்மையின் அவர்பாற்செலவதே நமக்குத
தகுவதெனபதாம். (ரு)

கஉ௪௬. கலந்துணாத்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு. ௬

தலைமகனகொடுமைநினைந்து செலவுடன
படாதநெஞ்சினைக கழறியது.

இ-ள். என நெஞ்சு — என்னெஞ்சே, — கலந்து உணர்த்தும காதலர்க்
கண்டாற் புலந்து உணராய—யானறமமொடு புலக்தால அப்புலவியைக கல
விதனனுனே நீக்கவலல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினும ஒருகாற
புலந்து பினனதனைநீங்கமாட்டாய,—பொய்க் காயவு காய்தி— அதுவுமாட்
டாதநீ இபபொழுது அவர்கொடியரெனப பொய்க்காயவுகாயாநின்றாய, இனி
யிதனையொழிந்து அவர்பாற்செலலத் துணிவாயாக. எ-று.

கலந்ததலானென்னும் பொருட்டாய கலக்கவெனபது திரிந்துநின்றது. அக

ஹுணாத்தலாவது கலவியினபத்தைக காட்டி அதனுனமயக்கிய புலவிககுறி பபினையொழிததல. பொயககாயவு நிலையிலவெறுபபு. கணடானமாட்டாதீ காணுதவழி வெருககினறஈறுற பயனிலலையெனபதாம. (சு)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாணவிடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு. எ

நாணடுததலின் அசசெலவொழிவாள சொலலியது.

இ-ள். நனனெஞ்சே—நலலநெஞ்சே, — ஒனறு காமம விடு—ஒனறினுண விடமாட்டாயாயிற காமவேட்கையை விடு,—(ஒனறு) நாண விடு—ஒனறின துவிடமாட்டாயாயின நாணினை விடு, — இவவிரணடு யானோ பொறேன— அனறியே இரணடுமவிடாமை நினகருததாயின, ஒனறறகொனறு மறுதலையாய இவ்விரணடனையும் உடனருமகுமதனை யானிலன. எ-று.

யானோவெனனும் பிரிநிலை நீபொறுபபினுமெனபதுபட நினறது. நனனெஞ்சேயெனறது,இரணடையும விடாது பெணமையை நிலைபெறுததலின, நலலையெனனுங்குறிபபிறறு. அது நனறேயெனினும எனனுயிருணடாதல சாலாமைமயின, அதறகாகினறிலேனெனபதாம. முறறுமமை விகாரததாறறொககது.(எ)

கஉசஅ. பரிந்தவா நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செலவாய் பேதையென் னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் னெஞ்சு—எனனெஞ்சே,—அவர் பரிநது நல்காரென்று—அவர் இவவாறறுமையையறியாமையின நொநதுவநது தலையளிசெயயாராயினரெ

ன்றுகருதி—பிரிநதவர்பின ஏஙகிச் செலவாய பேதை—அஃதறிவிததறபொருட்டு நமமைபபிரிநதுபோயவாபின ஏஙகிச செலலுறற நீ யாதுமறியாய். எ-று.

ஆறறுமைகணடிவைததும நலகாது போயினாைக் காணுதவழிச் சென றறிவித்ததுணையானே நலகவருவரொனறு கருதினமையிற பேதையெனருள.(அ)

கஉசகூ. உள்ளததார காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். என நெஞசு— எனனெஞசே,— காதலவா உளளததாராக—காத லா நினனகததாராக,— நீ உளளி யாருழைச சேறி—முனபெலலாஙகணடு வைநது இபபொழுது நீபுறதது தேடிச செலகினறது யாரிடத்துு எ-று.

உளளமெனபுழி அமமுப பகுதிபபொருளவிகுதி. நினனகததிருககின்றவரை அஃதறியாது புறததுததேடிச சேறல நகையுடைததுு, அதனையொழியெனப தாம். (க)

கஉ௫0. தின்னுத துறந்தாரை நெஞசத் துடையேமா
வின்னு மிழததுங கவின. க0

அவரைமறநதாறறலவேணடுமெனபதுபடச சொலலியது.

இ-ள். தனனுத துறநதாரை நெஞசதது உடையேமா — நமமைககூடாவ ண்ணநதுறநதுபோயினரை நாம நமமகததுடையேமாக,—இனனுமகவின இழத்தும் — முன்னிழநத புறககவினேயனறி நினற அகக்கவினுமிழபபேம. எ-று.

"குன்றி—னெஞசுபக வெறிநத வஞசுடா நெடுவேல"எனபுழிபபோல நெஞ சென்பது ஈண்டும் அகபபொருட்டாய்நினறது. அவா நமமைததனனுமறறு நதாராகவும், நாமவரைமறததனமாட்டேமாகவும், போன மெயககவினேய ன்றி நினறநிறையுமிழபபேமெனபதாம. (க0)

கஉகூ ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள மனததடககறபாலனவறறை வேட்கைமிகுதியான அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல "நிறையெனப படுவது மறைபிற றறியாமை" எனறா பிறரும. அஃதழிதறகாரணம நெஞசொடுகிளததமையின, இது நெஞ சொடுகிளத்தலினபின வைககபபட்டது.

கஉ௫க. காமக கணிசசி யுடைககு நிறையென்னு
நாணுததாழ வீழதத கதவு. க

நாணுநிறையுமழியாமை நீயாறறலவேணடுமென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள சொலலியது.

இ-ள். நாணுத தாழ வீழத்த நிறையெனனும் கதவு— நாணுகிய தாழினைக் கோத்த நிறையெனனுங்கதவினை —காமக் கணிசசி உடைக்கும்—காமவேட் கையாகிய கணிச்சி முறியாநினறது, இனி அவைநிறறலுமில்லை, யானறறலுமி ல்லை. எ-று.

கணிச்சி கூர்ந்தாலி, நாணுள்ள துணையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகத்ததுக்கிடந்தன பிறர்கொள்ளாமற்காத்தலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டனையும் ஒருங்குநீக்கலிற் றன்காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங்கூறினள். (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில. உ

நெஞ்சின்கட்டோனறிய காமம் நெஞ்சாலடக்கப்படு
மென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். யாமத்தும் என் நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும—எல்லாருந்தொழிலொழியுமிடையாமத்தும் என்னெஞ்சத்தையொறுத்துத் தொழில்கொள்ளாநின்றது,— காமமென ஒன்று கண் இன்று — ஆகலாற் காமமென்றுசொல்லப்பட்டவொன்று கண்ணோட்டமின்றாயிருந்தது. எ-று.

ஓவென்பது இரக்ககுறிப்பு. தொழில்ன கண்ணேயாடல் தலைமகன்பாற்செலவிடுத்தல். தாயைப்பணிகோடல் உலகியலன்மையிற் காமமெனவொன்றென்றும், அது தன்னைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கண்ணின்றென்றுங்கூறினள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉருங. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போற் றோன்றி விடும். ங

மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமத்தை யான் மறைப்பேன் — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக்கருதுவேன்,—குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போலத் தோன்றி விடும்— அதுவென் இஃதென்கருத்தின் வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டேவிடாநின்றது. எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. தும்மலடங்காதாற்போல அடங்குகின்றதில்லையென்பதாம். (ங)

கஉருச. நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோவென் காம
மறையிறந்து மன்று படும். ச

இதுவுமது.

இ-ள். யான் நிறையுடையேன் என்பேன்—இன்றினுங்கெல்லாம் யானென்னை நிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன், — என் காமம் மறை இறந்து

மன்று படும— அதனுன இனறெனகாமம மறைததலேககடந்து மனறினகண வெளிபபடாநினறது. எ-று.

மனனும ஓவும மேலவறறினகண வநதன. மன்றுபடுதல பலருமறிதல். இனி ஏனவரைத்தனறெனபதாம். (ச)

கஉடுரு. செற்ருர்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்ரு ரறிவதொன றன்று. ரு

நம்மைமறநதாரை நாமுமறககறபாலமெனருட்குச்
சொலலியது.

சுசு

கூஉ கஉசு ம அதி.— நிறையழிதல்.

இ-ள். செற்ருர்பின் செல்லாப பெருநதகைமை—தம்மையகன்றுசென்ருர் பின் செலலாது தாமும் அகன்றுநிறகுநிறையுடைமை — காமநோய உறருர அறிவது ஒன்று அன்று — காமநோயினேயுருதார அறிவதொன்றனறி உறருர அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இனபததொடுகழியுஙகாலததைத துன்பததொடுகழியுமாறு செய்தலிற செற்ருரெனருள். பினசேறல மனததால் இடைவிடாதுநினேததல. பெருநதகைமை ரணடாகுபெயர. காமநோயுருதார மானமுடையார. நனறெனவுணரார மாட்டுஞ் சென்றேநிறகும யானறிவதொனறனறெனபதாம். (ரு)

கஉடுசு. செறறவர் பினசேறல வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுறற துயர். சு

இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவாபின சேறல வேணடி — என்னையகனறுசென்ருர்பினனே யான சேறலேவேணடுதலான,—எனனை உறற துயர எறறு அளிதது—என்னையுற்றதுயர எத்தனமையது! சாலநனறு. எ-று.

செறறவரென்றது ஈணடும அபபொருட்டு. வேணட்வெனபது வேணடியெனத் திரிநதுநினறது. அளிதனெபது இகழசசிககுறிபபு. இக்காமநோய யான்சொலலவுஙகேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலககொடிதெனபதாம். (சு)

கஉடுஎ. நாணென வொன்ருே வறியலங் காமததாற்
பேணியார பெடப செயின். எ

பரத்தையிறபிரிநதுவநத தலைமகனேடு நிறையழிவாறகூடிய

தலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற் பெட்ப செயின் — நம்மால் விரும்பப்பட்ட வர் வந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின், — நாண் என ஒன்றோ அறியலம் — நாணென்றொன்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விருமபியன வேட்கைமிகவின்றைக்கருதியிருந்த கலவிகள். நாண் பரத்தையர்தோயந்தமாறபைத் தோயத்தற்கு நாணுதல். ஒன்றெனபது ராண்டுச் சிறிதெனனும பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தன்குற்றநோக்கி, அவளையமுளப்படுத்தாள். (எ)

கஉரு அ. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெண்மை உடைக்கும் படை — நநிறையாகியவரணையழிக்கும் தானை — பனமாயக் கள்வன் பணிமொழியன்றோ — பலபொய்களைவல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றோ! ஆனபின் அதற்கு நிற்குமாறெனனை! ஈ-று.

பெண்மை ராண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாற்புலக்கக்கடவேமென்றும் புலந்தால் அவன்சொற்களானுஞ்செயல்களானும் நீங்கேமென்றும் இவைமுதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணாது கலவிக்கட்

ன்னினுமுறபடுமவகை வந்ததோனறினுனெனபாள், பனமாயக்கள்வனென்றாள். பணிமொழி நம்மினுந்தாழ்ந்தனபுமிகுதியுடையனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அத்தன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நநிறையழியாதொழியுமோ வெனபதாம். (அ)

கஉருகூ. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங்
கலத்த லுறுவது கண்டு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். புலப்பல் எனச் சென்றேன் — அவர்வந்தபொழுது புலக்கக்கடவேனென்று கருதி முன்னில்லாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன், — நெஞ்சம் கலத்தலுறுவது கண்டு புல்லினேன் — போயும், என்னெஞ்சம் நிறையினில்லாது

அறைபோய அவரோடு கலததறெூடஙகுதலையநிநது, இனி அத் வாயாதெனறு புலவினேன. எ-று.

வாயாமை புலததறகருவியாய நெஞசுதானே கலததறகருவியாய நிறறலின அது முடியாமை. (௯)

கஉ௬0. நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணாந்தூடி நிறபே மெனல. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள், நிணம் தீயில இட்டனன நெஞசினாககு— நிணததைத தீயினகணணேயிட்டால அஃதுருகுமாறுபோலத் தஙகாதலரைக கணடால நிறையழிநதுருகுநெஞசினையுடைய மகளிர்க்கு,— புணாநது ஊடி நிறபேம எனல உண்டோ— அவா புணர யாமூடிப பினபு உணராது அநநிலையே நிறககக்கடவேமெனறு கருததலுணடாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணாதல ரணடு மிகநணுகுதல, எதிாபபடலுமாம. புணரவெனபது புணாநதெனததிரிநதுநினறது. யானததனமையேனாகலின எனககஃதிலலையாயிறறெனபதாம. (௧0)

கஉஎ ம அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைபபிரிவினகட்டலைமகனுநதலைமகளும வேட்கைமிகவினை ஒருவரையொருவா காணடறகு விரைதல. தலைமகனபிரிவும தலைமகளாறறுமையும அதிகாரபபடடுவருகினறமையின, இருவாாயுஞசுட்டிப பொதுவாகிய பனமைபபாலாறகூறினா. பிறவெலலாம இநநீத தலைமகனைநினைநது தலைமகளவிதுபபுறலெனறுா. சுடடுப்பெயா சொலலுவாருறிபபொடு கூடியபொருளுணாததுவதலலது தானெனறறகுப பெயராகாமையானும, கவிகூறறுய அதிகாரததுத தலைமகன உயாததறபனமையாறகூறபபடாமையானும, அஃதுரையனமையறிக. இதனுடடலைமகளகூறறு நிறையழிவாணிகழநததாகலின, அவவியைபுபறறி நிறையழிதலினபின வைககபபட்டது.

கஉ௬௧. வாளற்றுப் புறகென்ற கண்ணு மவாசென்ற
நாளொற்றித் தேயந்த விரல. ௧

தலைமகள காணடலவிதுபபினாறசொலலியது.

இ-ள். அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்த;— அவர் நம்மைப்பிரிந்துபோய நாள்கள் சுவரின்கணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான் என விரல்கடேய்ந்தன;— கண்ணும் வாள் அற்றுப் புற்கென்ற— அதுவேயன்றி அவர்வரும்வழிபார்த்து எனகண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின, இவ்வாற்றும் அவர்வரவுண்டாயிற்றில்லை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் நுண்ணியகாணமாட்டாமை. ஒற்றவென்பது ஒற்றியெனத் திரிந்துநின்றது. இனி யான்காணுமாறென்னையென்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற்செய்தொழியாது இடையின்றிச்செய்தலான், விதுப்பாயிற்று. (௧)

௧௨௬௨. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. ௨

ஆற்றாமைமிகுதலின் இடையின்றிநினைக்கற்பாலையல்லை
சிறிதுமறக்கலவேண்டுமென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய் — விளங்காநின்றவிழையினையுடையாய்,—இன்று மறப்பின்—காதலரை இன்று யான்மறப்பேனாயின்,—மேல் காரிகை நீத்து என்றோள் கலங்கழியும் — மேலுங்காரிகையென்னைநீப்ப என்றோள்கள் வளை கழல்வனவாம். எ-று.

இலங்கிழாயென்பது இதற்கு நீ யாதுமபரியல்லையென்னுங்குறிப்பிற்று. இன்று யானிறந்துபடுகின்றவின்று. மேலும் மறுபிறப்பினும். எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துநின்றது. கழியுமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவ்வெல்லைக்கணினைந்தால் மறுமைக்கண் அவரையெய்தியின்புறலாம், அதனான் மறக்கற்பாலேனல்லேனென்பதாம். (௨)

௧௨௬௩. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். உரன் நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார் — இன்பநுகர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சி நற்றுணையாதலையிகழ்ந்து தம்மூக்கந்துணையாகப் போயினார்— வரல் நசைஇ இன்னும் உளேன் — அவற்றையிகழ்ந்து ஈண்டுவருதலை நச்சுதலான், யானிவ்வெல்லையினுமுளேனாயினேன். எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அந்நசையானுயிர்வாழாநின்றேன், அஃதில்லையா

யின இறநதுபடுவலெனபதாம. (௩)

கஉசுச. கூடிய காமம பிரிநதார வரவுளளிக
கோடுகொ டேறுமென னெஞ்சு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள. பிரிநதார கூடிய காமம் வரவு உளளி—நீககிபகாமததராய நமமை யபிரிநதுபோயவா மேறகூடியகாமததுடனே நஙகண்வருதலை நினைநது,—எனனெஞசு கோடுகொடு ஏறும— என்னெஞசு வருத்தமொழிநது மேணமே றபணைநதெழாநினறது. எ-று.

கஉஎ ம் அதி.— அவர்வயின்விதும்பல். ௬௬௫

வினைவயிறபிரிவுழிக காமவின்பநோக்காமையும அதுமுடிநதுழி அதுவே நோககலுநதலைமகறகியலபாகலின, கூடியகாமமொடெனறாள. ஓவுருபு விகா ரததாறறொககது. கோடுகொணடேறலாகிய மாததுதொழில் நெஞ்சினமே லேறறபபட்டது. கொணடெனபது குறைநதுநினறது. அஃதுளளிறறிலேனு யின இறநதுபடுவலெனபதாம. (௪)

கஉசுரு. காணகமற கொண்கனைக கண்ணாரக் கண்டபி
னீஙகுமென் மெனறோட பசபபு. ௫

தலைமகனவரவுகூறி ஆறறுயாயப பசககறபாலை
யலலையெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. கண ஆரக கொணகனைக காணக — எனகணகளாருமவகை என கொணகனை யான காணபேனுக,—கணடபின என மெனறோடபசபபு நீங்கும —அஙஙனஙகணடபின, எனமெலலியதோளினகடபசபபுத தானே நீஙகும. எ-று.

காணகவெனபது ஈண்டு வேணடிககோடறபொருட்டு. அது வேணடுமென் பதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைககண வநதது. கேடடதுணையானீஙகா தெனபதாம. (௫)

கஉசுசு. வருகமற கொண்க னொருநாட பருகுவன்
பைதனோ யெலலாங கெட. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். கொணகன ஒருநாள் வருக— இதததுணைநாளும வாராககொணகன ஒருநாள எனகண வருவானுக,—பைதல நோயெலலாம கெடப பருகுவன— வநதாற பையுளைசசெயகினற இநநோயெலலாஙகெட அவவமிழததைை வாயி

லகளிநதானும பருகககடவேன. எ-று.

வருகவெனபதறகும மனனெனபதறகும மேலுரைததவாறே கொளக. அக குறிபபு அவவொருநாளிககுளளே இனி வரககடவநோயகளுஙகெடுமபபலெனப பதாம. (சு)

கஉகூஎ புலபபேன்கொல புலலுவேன கொலலோ கலபபேன்கொல கணணன்ன கேளிர வரின. எ

இதுவுமது.

இ-ள். கண அனன கேளிர வரின—கணபோறசிறநத கேளிர வருவராயின், — புலபபேனகொல — அவர்வரவு நீட்டிததமைநோக்கி யான புலக்ககட வேனோ,—புலலுவேனகொல—அனறி எனனுறறுமைநோககிப புலலக்கடவே னோ,— கலபபேனகொல — அவவிரண்டும வேணடுதலான அவ்விருசெயல களையும விரவககடவேனோ, யாதுசெயயககடவேன! எ-று.

புலவியும புலலலும் ஓர்பொழுதினகண் விரவாமையிற கலபபேனகொலெ னறுள. மூனறனையுஞ்செயதல கருததாகலின, விதுபபாயிறறு. இனிக் கலப பேனகொலெனபதறகு ஒருபுதுமைசெயயாது பிரியாதநாடபோலக கலநதொ ழுகுவேனோவெனறுரைபபாருமுளர. (எ)

கூ.கூகூ கஉஎ டு அதி. — அவர்வயின்விதும்பல்.

கஉகூஅ. வினைகலந்து வென்றீக வேநதன் மனைகலந்து மாலை யயாகம் விருநது. அ

வேநதறகுறறுழிப்பிரிநத தலைமகன் வினைமுடிவுநீடடித் தழித தலைமகளை நினைநது தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். வேநதன வினை கலநது வென்றீக — வேநதன் வினைசெயதலைப்புரி நது வெலவானாக,— மனை கலநது மாலை விருநது அயாகம—யாமும மனைவி யைச சென்றுகூடி ஆணடைமாலைபபொழுதிறகு விருநதயர்வேமாக. எ-று.

மனையெனபது ஆணடாகுபெயா, "மஙகல மெனப மனைமாட்சி" எனபுழி ப்போல. வினைசெயதறகணவநத மாலைபபொழுதிறகு எதிர்கோடல அலஙகரி ததன முதலியவினமையின, மனைகலநதுமாலைககு விருநதயாகமெனறான். நான கனுருபு விகாரததாறறொககது. இது வினைமுடியாமுனகூறலான விதுப்பாயி றறு. பிறவெலலாம இதனைத தலைமகளகூறறுக்கியுரைததார். தலைமகளைக கூ றுது வேநதனவெலகவெனறும், மனைகலநதென்றும், மாலைபபொழுதின்கண

விருநதயாகமெனறும வநத அவவுரைதானே அது கூடாமைக்குக காியா யிறறு. (அ)

கஉசுசு. ஒருநா ளெழுநாளபோற செலலுஞசேட சென்றா
வருநாளவைத தேஙகு பவாககு. சு

இதுவுமது.

இ-ள். சேண சென்றா வருநாள வைதது ஏஙகுபவர்க்கு—சேணிடைசசெ ன்ற தஙகாதலா மீணடுவரககுறிதத நாளையுடகொணடு அதுவருநதுணையும உயிாதாஙகி வருநதுமகளிாக்கு——ஒருநாள எழுநாளபோல செலலும — ஒரு நாள பலநாளபோல நெடிதாகக காடடும. எ-று.

ஏழெனபது அதறகுமேலாய மிககபனமைகுறிததுநினறது, "ஒருவாகூறை யெழுவருடுதது" எனறுறபோல. தலைமகளவருததம பிறாமேலிடடுக கூறிய வாறு. இதனுன இதுவுநதலைமகளகூறறுகாமையறிக. இருநாளெனறு பாட மோதுவாருமுளா. (கூ)

கஉஎ0. பெறினென்னும பெறறககா லென்னு முறினென்னு
முளள முடைநதுககக கால. க0

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம உடைநது உகககககால— காதலி நம்பிரிவினையாறறாது உள ளமுடைநதிறநதுபடடவழி,—— பெறின என — நமமைப பெறககடவளாகு லென,——பெறறககால என—அதுவன்றியே பெறறுலென,—உறின என— அதுவனறியே மெயயுறககலநதாறறுனென, இவையொன்றுனும பயனிலலை, எ-று.

இமமூனறும உடமபொடுபுணாததிக் கூறபபடடன, அதன்மேலும் முனனே வழககுணலமயின. அதறகுமுனனே யானசெலலவேணடுமெனபது கருததா கலின, விதுபபாயிறறு. இது தலைமகளகூறறுயவழி இரங்கலாவதலலது விது ப்பாகாமையறிக. (க0)

கஉஅ ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன, தலைமகள, தோழியென்றிவா ஒருவாகுறிபபினை யொருவாக்கறிவுறுததல. இது, பிரிநதுபோய தலைமகனவநதுகூடியவழி நிக ழுவதாகலின, அவாவயினவிதுமபலினபின வைககபபடடது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துக்கூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவினாற்புறவதுபனனுணமபாராட
டத தலைமகள இதுவொன்றுடைததெனவஞசியவழி அதனையவள
குறிப்பானறிந்து அவனவடகுச்சொல்லியது.

இ-ள், கரப்பினும்— நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும்,—ஒல்லா கையிக ந்து—அதறகுடமபடாதே நின்னைக் கைகடந்து—நின உண கண உரைக்கலு றுவது ஒன்று உண்டு— நின்னுண்கண்களே எனக்குச சொல்லலுறுவதொரு காரியமுண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வாயாக,எ-று.

கரத்தல நாணுடைக்குதல. தனகடபிரிதறகுறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட் டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத தனபிரியாமைக்குறிப்பறிவு றுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காமபோதோட பேதைக்குப
பெண்ணிறைநத நீர்மை பெரிது. உ

நாணால அவள அதுசொல்லாளாயவழி
அவனறோழிக்குச சொல்லியது.

இ-ள். கண் நிறைநத காரிகைக காமபு ஏா தோடபேதைக்கு — என்கண ணிறைநதவழகினையும வேயையொதத தோளினையுமுடைய நினபேதைக்கு— பெண நிறைநத நீரமை பெரிது—பெணபாலாரிடதது நிறைநத மடமை அவ் வளவனறி மிகுநதது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கணேறறி அதறகஞ்சுதலான,இவவாறுகூறினான.(உ)

கஉஎங. மணியிற றிகழதரு நூலபோன் மடநதை
யணியிற் றிகழவதொன் றுண்டு. ங

இதுவுமது.

இ-ள். மணியில் திகழதரும நூலபோல— கோக்கப்பட்ட பளிக்குமணிய கததுக் கிடநது புறத்துப புலனாநூலபோல—மடநதை அணியில திகழவது ஒன்று உண்டு— இமமடநதையதணியகததுக் கிடநது புறததுப புலனாகின்ற தொருகுறிப்புணடு. எ-று.

அணி புணாசசியானாயவழகு. அதனகததுக்கிடத்தலாவது அதனோடு உட னிகழதற்பாலதனறிவைததது உடனிகழதல. அதனை யானறிகினறிலேன், நீயறி நதுகூறலவேண்டுமென்பது கருதது. (ங)

கஉஎச. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை

இ-ள். முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையது முகிழ்ப்பி னுள்ளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல — பேதை நகை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு — இன்பேதை என்னொடு நக்ககருதுநகையது முகிழ்ப் பினுள்ளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர்குறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாற்புடைபடுதல். நகை புணர்ச்சியின்பத்தானிகழ்வது.

கஉஎரு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர் தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. ரு.

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம் — நெருங்கிய வளைகளையுடை யாள் எனக்கணில்லாததொன்றனையுட்கொண்டு அதுகாரணமாக என்னைமறை த்துப்போன குறிப்பு — உறு துயர் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து — என்மிக்கதுயரைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனையுடைத்து. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானுமு டன்போகக்கொண்டது. உறுதுயர் நன்றுசெய்யத் தீயகுவிளைதலானும் அது தான்றீர்திறம்பெறுமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவின்மை தோழி யாற்றெளிவித்தல. நீயதுசெய்தலவேண்டுமெனபதாம். (ரு)

கஉஎசு. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. சு

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் — காதலர் வந்து தம்பிரிவினா லாய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழுமவண்ணங்கலக்கின்ற கலவி — அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து — இருந்தவாற்றான் மேலுமத்துன் பத்தினை அரிதாகவாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினையுந்தன்மையுடைத் து. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினாற்செய்கின்றதாகலான், முடிவில இன்னாதாகின்றதென்ப தாம். (சு)

கஉஎஎ. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு

முன்ன முணாநத வளை. எ

, இதவுமதது.

இ-ள். தண்ணநதுறைவன தணநதமை — குளிாநததுறையையுடையவன நமமை மெயயாறகூடியிருநதே மனததாறபிரிநதமையை— நமமினும் வளை முனனம உணாநத — அவனகுறிபபானறிதறகுரிய நம்மினும இவவளைகள் முன்னேயறிநதன. எ-று.

கருத்துநிகழநததாகலிறறணநதமையெனறும, யானறெளியவுணாதறகுமு னனே தோள்கண்மெலிநதனவெனபாள அதனை வளைமேலேறறி அதுதன்னை. யுணாவுடைததாக்கியுஙகூறினள. (எ)

கஉஎஅ. நெருநற்றுச சென்றோங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. அ

இதவுமது.

இ-ள். எஙகாதலா செனறா நெருநறறு — எஙகாதலா பிரிநதுபோயினர் நெருநறறே,— யாமும் மேனி பசநது எழுநாளேம— அபபிரிவிறகு யாமும் மேனிபசநது ஏழுநாளுடையமாயினேம. எ-று.

நெருநறறுசசெயத தலையளியாற பிரிவு துணியபபட்டதென்பாள நெருந றறுச்சென்றொனறும, அதனையுறறுசசெலகினறது ஏழுநாளுணடாகலின் அனறே மேனிபசநததெனபாள மேனிபசநதெழுநாளேமெனறுங கூறினள். இவவாறுற றலைமகனதுபிரிநதகுறிபபினையுணாததினறது. (அ)

கஉஎகூ. தொடிநோககி மென்றோளு நோககி யடிநோககி
யஃதாண டவளசெய தது. கூ

தலைமகளகுறிபபறிநத தோழி அதனைத தலைமகறகறிவிததது.

இ-ள். யானதுதெளிவிததவழித தெளியாது,—தொடி நோககி—அவா பிரிய யானீணடிருபபின இவை நிலலாவெனத தனறொடியை நோககி, — மென றோளும நோககி — அதறகேதுவாக இவை மெலியுமெனத தனமென்றோள் களையுநோககி,— அடி நோககி— பினனிவவிரணடும நிகழாமல நீாநடநது காததலவேணடுமெனத தனனடியையுநோககி, — ஆணடு அவள செயதது அஃது — அஙஙனம அவளசெயத குறிபபு உடனபோககாயிருநதது. எ-று.

செயதகுறிபபுச செயதறகேதுவாய குறிபபு. அஃதெனறுள, செறிதொடி

செயதிறநதகளளமெனறுளுகலின. பிரிதறகுறிபபுணடாயின அஃதழுஙகுதல் பயன. (௯)

கஉஅ0. பெண்ணினற பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினற்
காமநோய சொலலி யிரவு. க0

தலைமகனபிரியாமைககுறிபபினைநதோழிககறிவுறுததது.

இ-ள. காமநோய கணணினற சொலலி இரவு — மகளிா தஙகாமநோயினைத தோழியாகரும வாயாறசொலலாது கணணினறசொலலி அதுதீாக்கவேணடுமெனறு அவரையிரவாது உடனபோதலகுறிதநத தமமடியினையிரத்தல—பெணணினல பெணமை உடைதது எனப—தமககியலபாகிய பெணமைமேலும ஓாபெணமையுடைததெனறு சொலலுவர் அறிநதோா. எ-று.

தலைமகளதுடனபோதறறுணிபு தோழியாறறெளிநதாளுகலின, தனபிரிவினமைககுறிபபினையறிவுறுபபான, அவளபெணமையினைப பிறாமேலிடடு வியநதுகூறியவாறு. (க0)

கஉகூ ம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனுந தலைமகளுமபுணாசசிககணணே விரைதல. மேற்புணாசசிமிகுதிபறறித தலைமகனபிரிநறகுறிப்பறிவுறுததலைமகள அவனமாட்டே நிகழாது வேடகைமிகவினறபினனுநதனகணணே நிகழதலான, இது குறிப்பறிவுறுததலினபின வைககபபடடது.

கஉஅக. உள்ளக களிததலுங காண மகிழ்தலுங்
களளுககில காமததிற குணடு. க

பிரிதற்குறிபபினனுகியாளுேடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதென நகையாடிய தோழிககுத தலைமகள
சொலலியது.

இ-ள்; உள்ளக் களித்தலும—நினைநததுணையானே களிப்பெயதலும—காண மகிழ்தலும்—கணடதுணையானே மகிழவெயதலும்— களளுககு இல காமததிறகு உணடு—களளுணடாாக்கிலலை, காமமுடையாாக்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணாவழியாதது. மகிழதல அஃதழிநதது. இவவிரணடும உணடுழியலலதினமையிற களளுககிலலெனறுள. உணடெனபது இறுதிவிளககு. அப

பெற்றிததாய காமமுடைய யான புலததல யாணடையதெனபதாம. (க)

கஉஅஉ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும நிறைய வரின—மகளிாககுக காமம பனைய ளவினும மிகவுணடாமாயின,—தினை தததுணையும ஊடாமை வேணடும— அவ ரால, தஙகாதலரோடு தினையளவுமூடுதலசெயயாமை, வேணடபபடும. எ-று.

பனை ததுணையுமெனபுழி ஐநதனுருபு விகாரததாறறொககது. ஊடின வருதத மிகுமெனப் பிறாககுறுதிகூறுவாளபோனறு, தனவிதுபபுக கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங. பேணாது பெடபபவே செயயினுங கொணகனைக
காணா தமையல கண். ங

இதுவுமது.

இ-ள். பேணாது பெட்பவே செயயினும—நமமையவமதிததுத தான வேண டியனவே செயயுமாயினும,— கொணகனைக் கண காணாது அமையல—கொ ண்கனை எனகணகள காணாதமைகினறனவிலலை, எ-று.

தனவிதுபபுக கணகணமேலேறறபபடடது. அததனமையாளொடு புலககு மாறெனனையெனபதாம். (ங)

கஉஅச. ஊடறகட சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடறகட சென்றதென் னெஞ்சு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழீ,—ஊடறகண சென்றேன—காதலாைக காணுமுன அவாசெயத தவறறைத தனனொடுநினைநது யானவரோடூடுதறகணணே சென றேன்,—என்னெஞ்சு அது மறநது கூடறகண செனறது— கணடபின என னெஞ்சு அதனை மறநது கூடுதறகணணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழதல நினைததநெஞ்சிறகுமொததலின, அது மறநதெனறாள. அச்செ லவாற பயனெனனெனபதுபட நினறமையின், மன ஒழியிசைககண வநதது. அவ்வெலலையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான, அது முடிநததிலலையெனபதாம்.

கஉஅரு. எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. ரு

இதுவுமது.

இ-ள. எழுதுஙகால கோல காணாக கணணேபோல—முனனெலலாங்கண் டிருநதும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனககோலினியலபுகாணமாடடாத கணணே போல,—கொணகனபழி கணடவிடத்துக் காணேன்— கொணகனது தவறு

காணுதவிடத்தெல்லாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேன். எ-று.

கோல ஆகுபெயர். இயல்பு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின் மேலும் அது முடியாதெனபதாம். (௫)

கஉஅசு. காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணாக்காற்
காணேன் றவறல் லவை. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். காணுங்கால் தவறாய காணேன்— கொண்கனை யான் காணும்பொழுது அவன் றவறாயவற்றைக் காண்கின்றிலேன்,—காணாக்கால் தவறல்லவை காணேன் — காணாதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேன். எ-று.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நாணின்னொடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணாமையிற் புலந்திலேனெனபதாம். (௬)

கஉஅஎ. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. எ

இதுவுமது.

இ-ள். உய்த்தல் அறிந்து புனல் பாய்பவரேபோல— தம்மையீர்த்துக்கொண்டுபோதலறிந்துவைத்து ஒழுகுகின்ற புனலுட்பாய்வார்செயல்போல,— பொய்த்தல் அறிந்து புலந்து என —புலவி முடிவுபோகாமையறிந்துவைத்துக் கொண்கனோடு புலந்துபெறுவதென் ? எ-று.

பாய்பவரெனபது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் புரைபடுதல். புலந்தாலும் பயனில்லையெனபதாம். பொய்த்தலறிந்தேனென்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிய ஓடுநீருட்பாய்வார்போல முடிவறியப் பண்டொருகாற்புலந்து முடியாமையறிந்தேன் இனி அதுசெய்பற்பாற்றன்றெனவுரைக்க. (எ)

கஉஅஅ. இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. அ

தலைமகள்புணர்ச்சிவிதுப்பறிந்த தோழி
தலைமகற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கள்வ— வஞ்சகா, — களித்தார்க்கு இளித்தக்க இன்னா செயினும்

களாறறே—தனனையுணடுகளிததாாகரு இளிவரததக்க இனனுதவறறைச செ யயினும,அவரால மேனமேல விருமபபபடுவதாய களளுபபோலும—நின மா ரபு—எஙகட்கு நினமாாபு. எ-று.

அவவினனுதன நாணினமை, நிறையினமை, ஒழுக்கமினமை, உணர்வின மையெனறிவைமுதலாயின. எஙகட்கு நாணினமை முதலியவறறைச் செயயு மாயினும எஙகளால மேனமேல விருமபபபடாநினறதெனபதாம. களவவென றதும அதுநோககி. (அ)

கஉஅகூ. மலரினு மெலலிது காமஞ் சிலரதன
செவ்வி தலைபபடு வாா. கூ

உணாபபுவயினவாராவூடறகட்டலைமகன
சொலலியது.

கஉஎ கஉ0 ம் அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெலலிது — காமவினபம மலரினுமெலலிதாயிருக கும,— அதனசெவவி தலைப்படுவாா சிலா—அஙஙனம மெலலிதாதலையறிநது அதனசெவவியைப பெறுவார் உலகததுச சிலா. எ-று.

தொட்டதுணையானே மணசசெவவியழிவதாய மலா எலலாவறறினும மெ ல்லிதெனபது விளக்கலின, உமமை சிறபபினகண வநதது. குறிப்பும, வேட் கையும், நுகர்சசியும, இனபமும, ஒருகாலத்தினகணணேயொதது நுகாதறகு ரியாரிருவா அத்றகேறற இடனுங காலமும உபகரணஙகளும பெறறுக கூடிநு கரவேணடுதலின அதனசெவவிதலைபபடுவாாசிலரொனறும, அவறறுள யாதா னுமொனறனுற சிறிது வேறுபடினும வாடுதலின மலரினுமெலலிதெனறுங்கூ றினன. குறிபபொவவாமையின யானதுபெறுகினறிலேனெனபதாம. தலைமக னூடறீாவது பயன. (கூ)

கஉகூ0. கண்ணிற றுணித்தே கலஙகினுள் புலலுத
லெனனினுந் தானவிதுப புறறு. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கணணின துனிததே— காதலி முனனொருஞானறு புலலவிதுபபி னசெனற எனனெடு தனகண மாததிரததானுடி, — புலலுதல எனனினும விதுபபுறறுக கலஙகினுள — புலலுதலை எனனினுநதானவிதுமபலால தனனையும அபபொழுதே மறநது கூடிவிட்டாள, அதனுல யானிததனமை யுகவும் விதுபபினறியூடிநிறகினறவிவள அவளலலள. எ-று.

ணமாததிரததானுடல சொனனிகழசசியினறி அது சிவநததுணையேயாதல.
ளாயின இஙஙனமூடறகணீடாஒனபது பயன. (கo)

கரு0°ம அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுணடாயவழியும புலககககருதாது புணாசசிவிதும் னற நெஞசுடனே தலைமகள புலததலும, தலைமகன புலததலுமாம. அதிகா றைமையும இதனுனே விளஙகும.

ாஉகூக. அவாநெஞ சவாக்காதல கண்டு மெவனெஞசே
நீயெமக காகா தது. க

தலைமகனகடடவறுணடாயவழியும புலவிகருதாத
நெஞசிறகுத தலைமகள சொலலியது.

)-ள. நெஞசே— நெஞசே, — அவா நெஞசு அவாககு ஆதல கணடும— ருடையநெஞசு நமமை நினையாது அவாககாயநிறறலகணடுவைததும,— மககு ஆகாதது எவன— நீயெமககாய நிலலாது அவரை நினைததறகார ப யாது! எ-று.

வாககாதல அவாகருதியதறகுடமபடுதல. எமககாகாததெனறது புலவிக மபடாமையை. ஒருகருமததைத தாமாகவறிநது செயயமாடடாதாா செ ராைககணடாயினுஞசெயவா, நீயதுவுஞசெயகினறிலையெனபதாம. (க)

கஉகூஉ. உறுஅ தவாககணட கண்ணு மவரைச
செறுஒனச சேறியென் னெஞசு. உ

இதுவுமது.

இ-ள. எனனெஞசு—என்னெஞ்சே,— உறுதவாக் கணடகண்ணும்—மேலு ம நமமாட்டனபுடையராகாதவரை உளளவாறறிநதவிடததும,— செறுஒன அவரைச சேறி— நாஞசெனறால் வெகுளாரெனபதுபறறி நீயவாமாடடுச் செ லலாநினறுய, இபபெறறியதமேலுமோரறியாமையுணடோ ! எ-று.

அவரையெனபது வேறறுமைமயககம. பழஙகணஞேடமபறறி வெகு ளாரெனபது காதாகச செனறுய, நீகருதியது முடியுமோவெனபதாம. (உ)

கஉகூரு. கெடடாாககு நடடாரில லெனபதோ நெஞசேநீ
பெடடாங கவாபின செலல. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— நீ பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல— என மாட்டுகிலலாது நீவிரும்பியவாறே அவர்மாட்டுச் செல்லுதற்குக் காரணம்— கெட்டார்க்கு நட்டார் இல்லெனபதோ— கெட்டார்க்கு நட்டார் உலகத்தில் லையென்றுநினைவோ, நினனியல்போ, கூறுவாயாக. எ-று.

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச்சேறல் நீபண்டேபயின்றதெனபாள் பெட்டாங் கென்றும், தானிதுபொழுது மானமில்லாகலிற் கெட்டார்க்கென்றுங்கூறினாள். பின்னெனபது ஈண்டிடப்பொருட்டு. செல்லெனபது ஆகுபெயர். ஒலகிடத்து லபபிலாவுணர்வில்லார் தொடர்பாயிற்று நின்றொடர்பெனபதாம். (கூ)

கஉகூச. இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வாரியார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— துனி செய்து மற்றுத் துவ்வாய— நீய வரைக்கண்டபொழுதே இன்பநுகரக் கருதுவதல்லது அவர்தவறுநோக்கி மு ன்புலவியையுண்டாக்கி அதனையளவறிந்து பின்னுகரக்கருதாய,— இனி அன்ன நின்னொடு சூழ்வார் யார்— ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னோ டெண்ணுவார் யார்! யானதுசெய்யேன். எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குந்திறங்கள். காணெனபது உரையசை. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சிவிதுமபலின், இவ்வாறு கூறினாள். (௪)

கஉகூரு. பெருஅமை யஞ்சும பெறிற்பிரி வஞ்சு
மருஅ விடும்பைத்தென னெஞ்சு. ரு

வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். பெருமை அஞ்சும்— காதலரைப் பெறுதன்றாற்று அப்பெருமைக்க ஞ்சாநின்றது,— பெறின் பிரிவு அஞ்சும்— பெற்றக்கால் வரக்கடவபிரிவினை யுட்கொண்டு அதற்கஞ்சாநின்றது,— என்னெஞ்சு அறு இடும்பைத்து— ஆக லான், என்னெஞ்சமஞ்ஞான்றும் நீங்காதவிடும்பையையுடைத்தாயிற்று.எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியன்றென்னுங்கருத்தான வாயினேர்கினருளாகலிற் பெருமையஞ்சுமென்றும், கலவியாராமையின் இன னுமிவர்பிரிவராயின் யாது செய்துமெனபது நிகழ்தலிற் பெறிற்பிரிவஞ்சுமெ

னறும், இவ்விரண்டுமெலலது பிறிதின்மையின எஞ்ஞானறுமறுவிடும்பைத்தெ ன்றுகூறினள். (ரு)

கஉகூசு. தனியே யிருந்து நினைத்தககா லென்னைத்
தினிய விருநததென் னெஞசு. சு

இதுவுமது.

இ-ள். எனனெஞசு இருநதது— எனனெஞசு ஈணடிருநதது,— தனியே இருநது நினைததக்கால — காதலரைப பிரிநதிருநது அவாகொடுமைகளை யா னறனனெடுநினை ததககால,— எனனைத தினிய— அவவளவறிநது எனனைத தினபதுபோனறு துனபஞசெயததறகே. எ-று.

எனமாடடிருநதது அனறு அவாகொடுமைகளையுடகொணடு எனககாறறு மைசெயததறகே, இனறு அவைநோககி அவரொடு புலததறகனறெனபதாம். (சு)

கஉகூஎ. நாணு மறநதே னவர்மறக கலலாவென
மாணு மடநெஞசிற படடு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். அவர் மறககலலா என மாணு மடநெஞசிற படடு— தனனைமறநத காதலரைத தானமறககமாட்டாத எனமாடசிமையிலலாத மடநெஞசுடனே கூடி,— நாணும மறநதேன— எனனுயிரினுஞசிறநத நாணடனனையும மறந துவிட்டேன. எ-று.

மாணமை ஒருநிலையினிலலாமை. மடமை கணடவழி நினைநது காணுவழி மறககுநதவறறைக காணுவழிநினைநது கணடவழிமறததல, நாண் எஞஞான றுங்கூடியொழுகினும அஞஞானறு கணடாாபோனறொடுஙகுதல. கணடபொ ழுதே புணாசசியிறுமபலின, அதனை மறநதேனெனறுள. (எ)

கஉகூஅ. எளளி னிளிவாமென றெண்ணி யவாதிற
முளளு முயிாககாத னெஞசு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். உயிாக காதல நெஞசு— உயிாமேறகாதலையுடைய எனனெஞசு,— எளளின இளிவு ஆம என று எணணி— நமமையெளளிசசெனறுரொனறு நா முமெளளுநிவேமாயிற பினனமககிளிவாமெனறு கருதி,— அவா திறம உளளும — அவாதிறததினையே நினையாநினறது. எ-று.

எளளுதல வாயினமறுததல. இளிவு வழிபடாமையாலும, பிரிவாறறுமையா லும, நாணும நிறையுமுதலியவிழததலானும உளதாவது. திறம வாயினோதலும

வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இனிவிரகஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமையானுங் கூடக்கருதாநின்றதென்பதாம். (அ)

க௨௯௯. துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி. ௯

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கட்டலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். துன்பத்திற்கு—ஒருவர்க்குத் துன்பம்வந்தவழி, அதனீக்குதற்கு,— தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையலவழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய

நெஞ்சந் துணையாகாவழி,— துணையாவார் யாரோ—வேறு துணையாவார் ஒருவருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுத் துன்பமாவது ஊடலுணர்ப்புவயின் வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவளையன்பிலளென்றொழியாது கூடற்கண்ணே விதும்பல். ஒருதுணையுமின்மையின், இஃதுற்றுவிடுதலேயுள்ளதென்பதாம். (௯)

க௩00. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி. க0

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அலவழி—தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்லாவழி,—ஏதிலார் தமர் அல்லர் தஞ்சம்—அயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ! எ-று.

பிறளொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்றபின் அப்பிறள் புலக்கின்றதெளிதென்பதாம். (க0)

க௩௧ ம் அதி.— புலவி.

அஃதாவது இருவர்நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிதும்பாது புலக்கக்கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க௩0க. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது. க

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயினேர்தற்பொருட்டு
அவளொடு நகைபாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவா உறும் அலலல நோய சிறிது காணகம—அஙஙனமபுலநதாற காதலொயதுமலலனேயினை யாஞசிறிதுகாணககடவேம,— புலலா.து இராப புலததை— நீயவரைவிரைநதுசெனறு புலலாதே இநதொழிலேமேலிட்டுககொ ணடிருநது புலபபாயாக. எ-று.

அலலனேய் துனபத்தைசசெயயுஙகாமநோய. சிறிதெனறுள, புலவியைநீ ளவிடலாகாதெனபதுபறறி. புலததையெனபுழி ஐகாரம "கடமபூணடொரு காணிவநதை" என்புழிபபோல முனனிலைவினைவிகுதி. புலநதியெனபதூஉம பா டம். புலவிகருதிபபுககணடு அவளவழியளாய நினறு நாமுறறவருததம அவ ருஞசிறிதுறறிதலவேணடுமென நகையாடி நோவிததவாறு. (க)

கங0உ. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிககற்றா னீள விடல். உ

புலவியொழிநது வாயினேருமவகை
அவளசொலலியது.

இ-ள். புலவி உபபு அமைநதறறு— புலவி கலவி இனபஞசெயறகு வேண டுமளவிறறுதல உப்புத் துயப்பனவறறை இன்சுவையாக்கறகு வேண்டுமளவி றறுதலபோலும,—சிறிது நீள விடல அது மிககறறு—இனி அதனையவ்வளவி ற்சிறிதுமிகவிடுதல அவ்வுப்பு அளவினமிக்காறபோலும். எ-று.

கஉ௭கூ கஙக ம அதி.— புலவி.

நீளவிடல அளவறிநதுணராது கலவிமேலெழுநதகுதிபபழுங்குமளவுஞ செயதல. சிறிதுநீளவிடலாகாதெனறுள, நோவிககினறுளாகலின. உபபுமிக்க வழித துயபபத சுவையினறுஞறைபோலப புலவிமிககவழிக கலவி இனபமன் றுமெனறமையின, இது பணபுவமை. (உ)

கங0ங. அலநதாரை யலலனேய் செயதற்றா றமமைப
புலநதாரைப புலலா விடல. ங

பரததையரிடததுநினறும வநத தலைமகனெடு
தலைமகள புலநது சொலலியது.

இ-ள். தமமைப புலநதாரைப புலலா விடல— தமமைபபெறுது புலநத மகளிரைப புலவிநீககிக் கலவாது ஆடவாசேறல — அலநதாரை அலலல நோய் செயதறறு—பணடே துனபமுறறழிநதாரை அதனமேலும மிககதுன பததினைசசெயதாற்போலும. எ-று.

பிறாபாறசேறலின தமமைபபெறுது புலநதுஃயிருககினற பரததையரைப

போயப புலவிநீககிப புலவீராயின, அவராறறுொனபதாம். (ஙு)

கங0ச. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வளளி முதலரிந தறறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடியவரை உணராமை — நுமமோடூடிய பரததையரை ஊடலுணாததிக கூடாதொழிதல—வாடிய வளளி முதல அரிநதறறு—பணடே நீா பெருது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுததாறபோலும. எ-று.

நீா பரததையரிடததிராயவழி எமபுதலவரைககணடாறறியிருககறபாலமாய யாம நுமமோடூடுதறகுரியமலலம, அனமையின எமமையுணாததலவேணடா, உரியராயூடிய பரதததையரையே உணாததலவேணடுவது, அதனுல ஆணடுச செனமினெனபதாம். (ச)

கங0ரு. நலததகை நலலவர்க கேளா புலததகை
பூவன்ன கண்ணு ரகதது. ரு

தலைமகளைப புலவிநீக்கிக கூடிய தலைமகன
றனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். நலததகை நலலவாககு ஏா — நறகுணஙகளாற்றகுதியுடையராய தலைவாககும அழகாவது — பூ அனன கணணா அகததுப புலததகை—தமபூவனனகணணாநெஞசினகண நிகழும புலவிமிகுதியனறே. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. தவறிலலாக்கும புலவி இனிதென பான, நலததகைநலலவாககுமெனறுன. அழகு இனபபயனைததலைபபடுதல. தானுகாநதவினபததிறகேதுவாகிய புலவியை வியநதுகூறியவாறு. (ரு)

கங0சா. துனியும புலவியு மிலலாயிற காமங
கனியுங கருககாயு மறறு. சா

இதுவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியுமிலலாயின—முதிாநதகலாமாகிய துனியும் இளையகலாமாகியபுலவியும இலலையாயின்,—காமம கனியும் கருககாயும் அறறு—காமம செவ்விமுதிாநதபழமும் இளஙகாயும்போலும். எ—று.

கங.க ம் அதி. — புலவி. கஎ௭

மிகமுதிர்ந்திதிமெலலைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற் றுனியில்லையாயிற்கனியறறென்றும், கட்டிளைமைத்தாய காய நுகருஞ்செவ்வித் தனறுகலிற புலவியிலலையாயிற கருக்காயறறென்றுங்கூறினுன. இவ்விரண்டும வேணடுமெனறு வியநதுகூறியவாறு. (சா)

கஙு0எ. ஊடலி னுண்டாங்கோ துன்பம் புணாவது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். புணாவது நீடுவது (கொல) அன்றுகொல என்று— இனிப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்றுகருதலான்,— ஊடலின ஓ துனபம் உண்டு —இன்பததிறகினறியமையாத ஊடலின்கணணேயும் ஒருதுனபங்கழும். எ-று.

எனறெனனுமெசசததிறகுக கருதலானெனபது வருவிக்கபபட்டது. சிறப்புமமை விகாரததாறறொககது. கொலலெனபதனை நீடுவதெனபதனுடனுங்கூட்டுக. ஆறுகெனபது அசைநிலை. ஊடல கூட்டறகணவிளைவிததலகூறியவாறு.

கஙு0அ. நோத லெவன்மறறு நொநதாரொன் றஃதறியுங்
காதல ரிலலா வழி. அ

உணாபபுவயினவாராவூட்றகட்டலைமகன தலைமகளோடு
புலநது சொலலியது.

இ-ள். நொநதாரொனறு அஃது அறியும் காதலா இலலாவழி—இவர் நம்பொருட்டாக நொநதாரொனறு அநநோவினையறியுமனபுடையாளாப பெறுவழி— நோதல மறறு எவன—ஒருவா நோகினறதனறபயனெனன! எ-று.

அறிதல ரணடேலையினிதுணாதல. மறறு வினைமாறறினகண் வநதது. இவள் நஙகாதலியலலள, அனமையின இநநோவறியாள, அறியாமையின நாம் புலக்கினறதனற பயனிலலையெனத தனனுறறுமையுணாததியவாறு. (அ)

கஙு0கூ. நீரு நிழல தினிதே புலவியும
வீழுநா கண்ணே யினிது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நீரும நிழலதே இனிது—உயிாககினறியமையாத நீரும நிழலினகண்ணதே இனிதாவது, ஏனைவெயிலினகணணது ஆகாது,—புலவியும வீழுநாகணணே இனிது—அதுபோலக கலவிககினறியமையாத புலவியும அனபுடையார் கணணே இனிதாவது, ஏனையனபிலாாகண ஆகாது. எ-று.

நிழறகணிருநத நீா குளிாசசிமிககுத தாகநதணிததலின இனிதாயிறறு. வீழுநா ஆறறுமைககு நோதலுங கூடுதறகண வேட்கையுமுடையராவாா. இவள நமமாட்டு அவவிரணடுமினமையின இபபுலவிதானுமினனாதாகாநினறதென்பதாம. (கூ)

கஙுக0. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. க0

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடல் உணங்க— தானூடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும்,— விடுவாரோடு கூடுவேம் என்பது என்னெஞ்சம் அவர்—விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூடக்கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயற்றகேது தன்னவாவே, பிறிதில்லை,எ-று.

சஅ

அன்புமருளுமில்லாதாரை உடையரென்றும அவரோடியாங்கூடுவேமென்றுங்கருதி அதற்கு முயறல் அவாவுற்றார்செயலாகலின், கூடுவேமென்பதவாவென்றான். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதெனபதாம். (கo)

கஙஉ ம் அதி. — புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுந்தலைமகளும ஓரமளிக்கட்கூடியிருந்தழி அவனமாட்டுப புலத்தற்காரணமில்லையாகவுங் காதல் கைம்மிகுதலான நுண்ணியதோர்காரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனையவனமேலேற்றி அவள் புலத்தல். காரணத்தினுணுக்கம காரியத்தினமேனின்றது. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும.

கஙகக. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின மார்பு. க

உலாப்போய்வந்த தலைமகன பள்ளியிடத்தானுக்கத
தலைமகள சொல்லியது.

இ-ள். பரத்த—பரத்தமையுடையாய்,— பெண்ணியலார் எல்லாரும் கணணிற பொதுவுணபர — நின்னைப பெண்ணியல்பினையுடையார் யாவருந்தங்கணணாற பொதுவாகவுண்பர்,—நின மார்பு நண்ணேன—அதனால அவர்மிச்சிலாய நினமார்பினைப பொருநதேன. எ-று.

கற்பு நாணமுதலிய நற்குணங்களின்மையிற் பரத்தையார்க்குள்ள து பெண்ணியற்கைமாத்திரமேயென்றுங்கருத்தாற பெண்ணியலாரென்றாள். பொதுவாகவுண்டல தருசேரிச்செலவின முறையானன்றி ஒருகாலத்தொருங்குநோக்குதல். அதுவுமோர்குற்றம. தானோக்கியினபுறத்தவாறே அவருநோக்கியினபுறுவரெனவாசங்கித்து அவர்பாற்பொறாமையெய்தாதலின், நுணுக்கமாயிற்று. (க)

கஙகஉ. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினர் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து. உ

தலைமகனிக்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்
பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார்—யாந்தம்மோடு உரையாடாதிருந்தே மாகக் காதலர் தும்மினார்,— யாம் தம்மை நீடு வாழ்கென்பாக்கு அறிந்து— அதுநோக்கித் தம்மை நீடுவாழ்கென்று உரையாடுவேமாகக் கருதி. எ-று.

தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உரையாடல்வேண்டிற்றென்ப தாம். இயல்பானிகழ்ந்த தும்மலைக் குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின், நுணு க்கமாயிற்று. (உ)

கங்கங. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று. ௩

தலைமகள்புலவிக்குறிப்பினைக் கண்டு நீவிர்கூடியொழுகாநிற்க
வும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத்
தலைமகன் சொல்லியது.

கஙஉ ம் அதி.— புலவி நுணுக்கம் ௩௭௯

இ-ள். கோட்டுப்பூச் சூடினும் — யான் கோடுதலைச்செய்யுமாலையைச்சூடி னேனாயினும்,—ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று காயும்—நும்மாற்காத லிக்கப்பட்டாளொருத்திக்கு இப்பூவணிகாட்டல்வேண்டிச் சூடினீரென்று வெ குளாநிற்கும், இத்தன்மைப்பாட்டுக்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ? எ-று.

கோடென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வினையமாகச்சூடி னுமென்பதாம், "கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்" என்றார் பிறரும். இனியம்மருதநிலத்துப் பூவன்றி வேறுநிலத்துக்கோட்டுப்பூவைச்சூ டினேனாயினும் ஈண்டையாள் பிறளொருத்திக்கு அவ்வேறுபாட்டுப்பூவணிகாட்டல் வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளுமெனினுமமையும். (௩)

கஙகச. யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும் காதலம் என்றேனா — காமநுகர்தற்குரியவிருவராயினார் யாவரினும் யாம் மிக்க காதலையுடையேமென்பது கருதி யாரினுங்காதலமென் றேனாக,—யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினாள்—நின்றோழி அது கருதாது, என்னாற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர்பலருள்ளும் நின்கட்காதலுடையேனென்றே னாகக்கருதி, அம்மகளிர்யாரினும் என்கட்காதலுடையராயினீரென்றுசொல்லிப

புலநதாள. எ-று.

தலைமகளகருததிறகுத தனமைபபனமை உயாசசிககணவநதது. யானனபு மிகுதியாறசொலலியதனைக கருததுவேறுபடக கொணடதலலது பிறிதுகார ணமிலலையெனபதாம. (அ)

கஙகரு. இமமைப பிறபபிற பிரியல மெனறேனாக
கண்ணிறை நீாகொணட னள. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். இமமைப பிறபபிற பிரியலம எனறேனா — காதனமிகுதியான இம மையாகியபிறபபினகண யாம பிரியேமெனறு சொனனேனாக,— கஙஙிறை நீா கொணடனள— அதனை ஏனைமறுமையாகியபிறபபினகட்பிரிவலெனனுங குறிபபினேனாகக கருதி, அவள தனகணணிறைநத நீரினைககொணடாள.எ-று.

வெளிபபடுசொலலைக குறிபபுசசொலலாகக கொள்ளினறதலலது எனபாறற வறிலலையெனபதாம. (ரு)

கஙகசு. உளளினே னெனறேனமற றென்மறநதீ ரெனறெனனைப
புலலாள புலததக கனள. சு

இதுவுமது.

இ-ள். உளளினேன எனறேன —பிரிநதகாலதது நினனையிடையினறி நினை நதேனெனனுஙகருததால யானுளளினேனெனறேன;— மறறு எனமறநதீா என்று எனனைப புலலாள புலததககன்ள — என, அதனை ஒருகானமறநது பினனினைநதேனெனறதாகக கருதி, எனனையிடையே மறநதீரொனறுசொலலி முனபுலலுதறகமைநதவள அஃதொழிநது புலததறகமைநதாள. எ-று.

மறறு வினைமாறறினகண வநதது. அருததாபத்திவகையான மறததலையு டகொணடு புலநதாளென்பதாம. (சு)

கஙஉ ம் அதி.— புலவிநுணுககம்.

கஙகஎ. வழுத்தினா டும்மினே னாக வழிததழுதாள்
யாருள்ளித தும்மினீ ரென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேனாக வழுததினாள— கூடியிருககினறவள யானறுமமினே னாகத் தனனியறகைபறறி வாழததினாள,— அழிதது யாா உளளித துமமி னீா எனறு அழுதாள— அஙஙனம வாழததிய தானே மறிதது, நுமமைநி னைத்து வருநதுகினற மகளிருள யாவாநினைததலாறறுமமினீரொனறு சொல

லிப் புலந்தழுதாள். எ-று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், அழிந்தெனறுன. அன்புடை யார் நினைத்தவழி அங்ஙனைக்கப்பட்டாராகுத் தும்மறேன றுமெனபது மக ளிரவழக்கு. இவ்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலந்தாளெனபதாம். (எ)

கஙகஅ. தும்முச் செறுப்ப வழுதா ளுமக்குள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று. அ

இ-ள். தும்முச் செறுப்ப — எனக்குத் தும்மறேனறியவழி யாருளிதத் தும்மினீரென்று புலத்தலையஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன், அங்ஙனமடக்கவும், — நுமா உள்ளல் எம்மை மறைத்திரோ என்று அழுதாள் — நுமா நுமமை நினைத்தலை எம்மைமறைக்கலுறறீரோவென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள். எ-று.

தும்முவெனபது முதனிலைத்தொழிறபெயர். செறுப்பவுமெனபுழி இறந்த துதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாறறொக்கது. எம்மையெனபது நுமமோ டியாதுமியையிலலாதவெம்மையென்பதுபட்டினற இசையெச்சம். இதனை வட நூலார் காகுவென்ப. தும்மினுங்குறறம் ஒழியினுங்குறறமாயக்காற செயறபா லதியாதெனபதாம். (அ)

கஙகக. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயுந் பிறாக்குநீ
ரிந்நீர ராகுதி ரென்று. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். தன்னை உணர்த்தினும் காயும் — இவ்வாறறானுடிய தன்னை யான பணி ந்துணர்த்துங்காலும் வெகுளாநிறகும், — பிறாக்கும் நீர் இந்நீரா ஆகுதிர் என்று — பிறமகளிர்க்கும் அவரூடியவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்துநீரமை யையுடையீராகுதிரொன்று சொல்லி. எ-று.

இவள் தெளிவித்தவழியுந் தெளியாளெனபதுபறறி எனமேலேறறிய தவற றை உடமபட்டுப் பணிந்தேன், பணிய அதுதானும் புலத்தறகேதுவாய் முடிந் தது, இனியிவண மாட்டுச் செயயத்தகுவதியாதெனபதாம். (கூ)

கஙஉ0. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீ
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும் — எனசொறகளுஞ்செயல்க ளுமபறறித் தான வெகுடலான், அவற்றையொழிந்திருந்து தனனவயவங்க

ளதொடர்பின்மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெகுளாநி றகும்,—அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று—என்னவயவமனைத

தும் நோக்கினீர் அவற்றதொடர்புமையான எம்மகளிரை நினைந்தென்று சொ லலி. எ-று.

யான் எல்லாவவயவங்களானும ஒருத்தியோடொத்தலகூடாமையின ஒன்று லொருவராகப பலரையுநினைக்கவேண்டும அவரெல்லாரையும் யானறியச சொ லலுமினென்னுங்கருத்தால், அனைத்துநோக்கினீர் யாருள்ளியென்றாள். வாளா விருத்தலுங்குற்றமாயிற்றெனபதாம். (௧0)

கக௩ ம அதி.— ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற் றமக்குக கூடலின்பஞ்சிறந்தழி அசசிறப்பிற்கேதுவாய அவ்வூடலைத தலைமகளுவத்தலும தலைமகனுவத்தலுமா ம. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும்.

> ௧௩௨௧. இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல
> வல்ல தவரளிக்கு மாறு. ௧

தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்டதோழி
அங்ஙனநீபுலக்கின்றதென்னையென்றாட்கு அவள்
சொல்லியது.

இ-ள். அவர்கத் தவறு இல்லையாயினும்,— அவர்மாட்டுத்தவறில்லையாயி னும்,—அவர் அளிக்குமாறு ஊடுதல் வல்லது—நமக்கவர் தலையளிசெய்கின்ற வாறு அவரோடுதலைவிளைக்க வற்றுகின்றது. எ-று.

அவர்கணென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அளவிறந்தவின்பத்தராகலின் யானெ யதற்பாலதாய இத்தலையளி ஒழிந்தாருமெய்துவரொனக் கருதி அதுபொறாமை யான் ஊடனிகழாநின்றதெனபதாம். (௧)

> ௧௩௨௨. ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
> வாடினும் பாடு பெறும். ௨

புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து
புலவியானவருந்துவதென்னையென்றாட்கு அவள்
சொல்லியது.

இ-ள். ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுனி — ஊடலேதுவாக நங்கட்டோன்று கின்ற சிறியதுனிதன்னால் — நல்லளி வாடினும் பாடு பெறும் — காதலர்செய் யுநல்லதலையளி வாடுமாயினும் பெருமையெய்தும். எ-று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றவூடல் கடிதினீங்கலின் அத்துன்பமுநில்லாதென்பாள் சிறுதுனியென்றும், ஆராமைபற்றி நிகழ்தலின் அதனான் நல்லளி வாடாதென்பாள் வாடினுமென்றும், பின்னே பேரின்பம்பயக்குமென்பாள் பாடுபெறுமென்றுங்கூறினாள். அது வருத்தமெனப்படாதென்பதாம். (௨)

௧௩௨௩. புலத்தலிற் புத்தேணா டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீர் இயைந்தன்னாரகத்துப் புலத்தலின் — நிலத்தொடு நீர்கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடையகாதலார்மாட்டுப் புலத்தல்போல — புத்

தேள் நாடு உண்டோ — நமக்கின்பந்தருவதொருபுத்தேளுலகமுண்டோ, இல்லை. எ-று.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற்றாமாறுபோலக் காதலருந் தாங்கூடியமகளிரியல்பினராகலான் அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமென்பாள் நிலத்தொடுநீரியைந்தன்னாரகத்தென்றும், அவர் நமக்குமன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம்பயவாநின்றதென்பாள் புலத்தலிற்புத்தேணுண்டோவென்றுங்கூறினாள். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது. (௩)

௧௩௨௪. புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை. ௪

அப்புலவி இனி யாதானீங்குமென்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். புல்லி விடாப் புலவியுள் தோன்றும் — காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமைக்கேதுவாகிய அப்புலவிக்கண்ணேயுள்ளதாம் — என் உள்ளம் உடைக்கும் படை — அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படைக்கலம். எ-று.

புலவியுள்ளொன்றுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ளமுடைக்கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலமெ

னருள, அவறருன அபபுலவியுளளமழிதலின. புலவிநீஙகுநதிறஙகூறியவாறு.

கஙஉடு. தவறில ராயினுந தாமவீழவா மெனறோ
ளகறலி னுஙகொன றுடைததது. ரு

தலைமகளோடூடனீககிக கூடிய தலைமகன கழியுவகையனாயத தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. தவறு இலராயினும தாம வீழவா மெனறோள அகறலின — ஆடவா தஙகடடவறிலராயினும உடையாாபோலவூடபபடடுத தாமவிருமபுமகளி ருடைய மெலலியதோளகளைக கூடபபெறாதவெலலைககண— ஆஙகு ஒனறு உடைததது—அவாககு அபபெறறியதோரினபம பயததலுடைததது. எ-று.

உடையராயககால இறநதவினபததோடு வருமினபமுமெயதுவராகலின அது மிகநனறு, மறறையிலராயககாலும வருமினபததையிகழநததிலலையெ னனுஙகருததால, தவறிலராயினுமாஙகொனறுடைததெனறான. ஊடலினாய வினபம அளவிறததலிற கூறறகரிதெனபான, அபபெறறியதொனறெனறான. தவறினறியூடியதூஉம எனககினபமாயிறறெனபதாம. (ரு)

கஙஉகா. உணலினு முணட றறலினிது காமம
புணாதலி னூட லினிது. கா

இதுவுமது.

இ-ள. உணலினும உணடது அறல இனிது—உயிாககு மேலுணபதனினும முனனுணடதறுதல இனபநதரும;— காமம புணாதலின ஊடல இனிது— அதுபோலக் காமததிறகு மேறபுணாதலினும் முனனைததவறுபறறி யூடுதல இனபநதரும. எ-று.

கஙகூ ம அதி. — ஊடலுவகை. கூஅகூ

காமத்திறகெனபுழிச் சாரியையும நானகனுருபும விகாரத்தாறறொககன. பசிததுணணுமவழி மிகவுண்ணலுமாய இனசுவைததுமாம அதுபோல அகன றுகூடுமெவழி ஆராதுமாயப பேரின்பததுமாமெனத தனனனுபவமபறறிக கூறியவாறு. (கா)

கஙஉஎ. ஊடலிற றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங
கூடலிற காணப படும். எ

இதுவுமது.

இ-ள. ஊடலின தோறறவா வெனறா—காமநுகாதறகுரிய இருவருள ஊ

டலினகட்டோறறவா வெனருராவா,—அது கூடலிற காணபபடும—அஃதப பொழுதறியபபடாதாயினும பின்னைபபுணாசசியினகண அவராலறியபபடும. எ-று.

தோறறவா எதிாதலாறருத சாயநதவா. அவா புணாசசிககட்பேரினபமெ யதலின வெனருராயினா. மனறும உமமும அசைநிலை. யானதுபொழுதசா யதலின இதுபொழுது பேரினபமபெறறேனெனபதாம. (எ)

கஙஉஅ. ஊடிப பெறுகுவங கொலலோ நுதலவெயாபபக
கூடலிற றோனறிய வுபபு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நுதல வெயாபபக் கூடலில தோனறிய உபபு—இதுபொழுது இவ ளுதலவெயாக்குமவகை கலவியினகணுளதாய இனிமையை—ஊடிப பெறு குவஙகொலலோ—இனனுமொருகால இவளூடி யாமபெறவலலேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடமபறறி நுதலவெயாபபவெனருன. இனிமை கணடுகேட்டு ண்டுயிாததுறறறிதலானுயவினபம. இனி அபபேறு கூடாதெனப பெறறதன சிறப்புக கூறியவாறு. (அ)

கஙஉகூ. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரபப
நீடுக மன்னோ விரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள இனனுமெமமோ டூடுவாளாக,—யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன—அஙஙனம் அவளூடிநிறறறகும் அதனையுணாதறகுதறபொருட்டு யாமிரநதுநிறறறகுஙகாலமபெறுமவகை இவ விரவு விடியாதுநீட்டிததலவேணடுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவெனபன வேணடிக்கோடறபொருள. மனனிரணடும ஆககத தின்கண் வநதன. ஓகாரஙகள அசைநிலை. கூடலின ஊடலேபஙமையுமென்ப தாம். (கூ)

கஙகூ0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதறகின்பங்
கூடி முயஙகப பெறின். க0

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திறகு இன்பம் ஊடுதல—காமநுகா்சசிக்கினபமாவது அதனை நுகாதற்குரியராவாா ஆராமைபறறித தம்முளூடுதல,— அதறகு இனபம்

கூடி முயங்கப் பெறின் — அவ்வூடுதற்கின்பமாவது, அதனை யளவறிந்து நீங்கித் தம்முட் கூடி முயங்குதல் கூடுமாயின், அம்முயக்கம். எ-று.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல். முதிராத துனியாயவழித் துன்பம் பயத்தலானும், முதிராத புலவியாயவழிக் கலவியின்பம் பயவாமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகிய வளவறிந்து நீங்குதலரிதென்பது பற்றிக் கூடி முயங்கப்பெறினென்றான். அவ்விரண்டின்பமும் யான் பெற்றேனென்பதாம்.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன் மதம் பற்றிச் செலவு ஆற்றாமை விதுப்புப் புலவி யென நால்வகைத்தாக்கிக் கூறினார். அவற்றுட் செலவு பிரிவாற்றாமையுள்ளும், ஆற்றாமை படர்மெலிந்திரங்கன் முதல் நிறையழிதலீறாயவற்றுள்ளும், விதுப்பு அவர்வயின் விதும்பன் முதற் புணர்ச்சிவிதும்பலீறாயவற்றுள்ளும், புலவி நெஞ்சொடு புலத்தன் முதல் ஊடலுவகையீறாயவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினாய நீக்கத்தினையுங் கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத்தென்றாராலெனின், அஃது, அறம்பொருளின்பமென்னும் பயன்களுள் ஒன்று பற்றிய பிரிவன்மையானும், முனிவராணையான் ஒருகாலத்தோர் குற்றத்தானாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும், ஈண்டொழிக்கப்பட்டதென்க.

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை

முற்றுப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீரத தெய்வத திருவள ளுவாதங ❋
கருத்தமைதி தானே கருதி —விரிததுரைததான் ❋
பனனு தமிழதோ பரிமே லழகனெனு ❋
மனனு முயாநாமன் வந்து. ❋
பாலெலலா நலலாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள ❋
நூலெலலாம் வள்ளுவாசெய நூலாமோ— நூலிற ❋
பரித்தவுரை யெலலாம் பரிமே லழகன் ❋
றெரிததவுரை யாமோ தெளி. ❋

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

க. திருததகு தெய்வத திருவள் ளுவரோ
டுருததகு நறபலகை யொகக—விருகக
வுருத்திர சனம லெனவுரைதது வானி

லொருககவோ வெனறதோர் சொல.

இ-ள். திருததகு தெயவததிருவளளுவரோடு—அருடசெலவததையும் அதற குத தகக தெயவததனமையையுமுடைய திருவளளுவரோடு—உருததகு நற பலகை உருததிரசனமா ஒகக இருகக என உரைதது—அவரிருததறகுத த னது உருவததினலே தகக நலல சஙகபபலகையிடதது உருததிரசனமா ஒரு வரோ ஒபபவேறியிருககவெனறு கூறி, — வானில ஒருகக ஓாசொல ஓவென றது— ஆகாசததிலிருநது அவவிடததுளள புலவாகருததையெலலாம ஒறறு மைசெயயுமபடி ஒருவாககியம ஓவெனறு இரைநதெழுநதது. எ-று.

"அருடசெலவஞ செலவததுட செலவம" எனபவாகலின, திருவென்றதற கு அபபொருளுரைககபபடடது. தெயவததனமை தெயவததினவதாரமாய் விளஙகுகை. தெயவததனமையிலலாாககு அருளுளதாயினும அதனலே பெரு மபயன விளையாமையின, தகுதி சொலலபபடடது. திருவளளுவனெனனும பெ யருள, திருவெனபது உயாவையும, வளளுவனெனபது வணமையையுடையனெ னபதையும, விளககி நினறனவாகலின, அது வேதததில இலைமறை காயகள போற பலவிடஙகளினும மறைநது வெளிபபடாதிருநத மெயபபொருளகளை யெல்லாம தொகுதது உலகததாருககுக் கொடுததருளசெயதவனெனனுங கார ணமபறறி வநத பெயராயிறறு. வள முதனிலை, அா இறுதிநிலை, உ சாரியை. அமமுதனிலைககுப பொருள ஈகை. உருததிரசனமா உருததிரனல அடைநத சன்மததையுடையவனெ விரியும. அவா முருககடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிறறேனறிய மூஙகைப்பிள்ளையாா. அசரீரி அருவமாய எஙகு நி றைநதுளள முதறறெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடஙகிய காலததுத் தெயவப் புலவரோடு ஒபபவிருநது கேட்டறகுத் தகுதியுடையோா யாரென யாவரும் எண்ணமுறறு நினறவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறநதது. எனறதெனப் பட ர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவாகளுள் ஒருவா அத னை இங்ஙனம் பாடலாகச் செயதனரென்றறிக. (க)

உ

நாமகள்.

உ. நாடா முதனுன் மறைநான் முகனுவிற்
பாடா விடைப்பாரதம்பகாந்தேன்—கூடாரை

யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாககு.

இ-ள். கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலஙகு இலை வேல் மாற—பகைவரைப் புறங்கொடுக்கசசெயது இகழநத வெறறியை உணடாக்கி விளஙகாநினற இலைபோலும வேறபடையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத தார் விதிவிலககுககளை அறிநது உயயுமவழியை நாடி,—முதல் நானமுகன நாவில் நானமறை பாடா— படைபபுககாலததிலே பிரமனது நாவிலிருநது இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதஙகளையும பாடி,— இடைப பாரதம பகர்ந தேன—நடுவானகாலததிலே பாரதமாகிய வேதத்தைக கூறினேன,— பின என்வாக்கு வளளுவன வாயது — அதற்குப பிறபட்ட இககாலததிலே என வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச சொலலி வளளுவனவாயின கணணதாயிற்று. எ-று.

தன்கணவனுகலின் நானமுகனுவிலிருநதென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும, கூறினுள். பாரதம வியாசரைககொண்டு சொல்லபபட்டது. இதனுல நானமறை பூரவவேதமும, பாரதம மததிய வேதமும், திருக்குறள் உததரவேதமும், எனறதாயிறறு.,வேதம மூவகைததென்பதூஉம், இவறறது தோறறமுறையால் இஃது வாக்கியபபிரமாணததிற சிறபபுடைததெனபதூஉம, சொலலியபடி. (உ)

இறையனுர்.

௩. என்றும் புலரா தியாணாநாட செலலுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிறறு நீரமையதாயக—குனறுத
செந்தளிர்க கறபகததின் றெயவத திருமலர்போன
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச சொல.

இ-ள். மன புலவன வளளுவன் வாயசசொல் — புலவாககரசனுகிய வளளுவன்வாயிற பிறநத திருககுறளானது,—எனறும யாணர் புலராது நாட்செல்லுகினும் நினறு அலாநது தேன பிலிறறும் நீரமையதாய—எக்காலததுநதனனழகு கெடாது நெடுஙகாலங்கழியினும் நிலைபெறறு மலாநது தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய விளஙகுமாதலால்,—குனறுத செநதளிர்க் கறபகத்தின் தெய்வத்திருமலாபோன்ம்—குறைவுபடாத செய்யதளிாகளையுடைய கறபகத்தினது தெய்வத்தனமைபொருநதிய உயாவாகிய மலாபோலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருணமுடிபினகுணங்களும், அல

ர்தல் எங்கும் பரவுதலும், தேனபிலிற்றல இருமையின்பங்களும் விளைத்தலு மாம். சொல ஆகுபெயர். இறையனுர் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறபபதொ ன்றுளதாவதின்றென்னுந் துணிவு தோனற என்றுமென்றும், பினனும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகினுமின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ் வாறு கூறினர். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயனபமொது சொல்லியபடி.

க.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
முன்மறைந்து வள்ளுவனுய்த் தந்துரைதத—நான்முறையை
வந்திகக சென்னிவாய வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ
சிநதிகக கேட்க செவி.

இ-ள். நானமுகத்தோன தான மறைநது வளளுவனுய நானமறையின மெ யபபொருளை முபபொருளாக தநது உரைதத நூனமுறையை—நானமுகன் தான தன்னுரு மறைநது திருவளளுவனுயவதரிதது நானகுவேதஙகளினுண் மைபபொருளை அறம பொருள இனபமெனனும முபபாறபொருளதாகத தமி ழிறறநதுகூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை—சென்னி வநதிக்க—என றலை வணஙகுக,—வாய வாழததுக—வாய துதிகக,—நனனெஞசம சிநதிக் க—நல்லமனம தியானிகக,—செவி கேடக—காது கேடக. எ-று.

முபபொருள ஆகுபெயா. இவவேதபபொருள ஆதியிலே வேதஞசொல்லி யோனுலேயே சொலலபபடடமையால உலகததுச சமயாசாரியாகளாலும பி றராலும் ஒனறறகொணடு மாறுகக கொளளபபட்ட பொருள்களபோலவதன றெனபது தோனற, மெயபபொருளெனருா. கலையுணா புலமையிற றலைமை யோனுகி விதிமுறை வழாது முதநிலம புரக்கும பெருநதகை யுக்கிரப பெ ருவழுதி யெனனுந தனனிக ரிலலா மனனவா பெருமான தான மேறகொண டசிறபபைப பலரும அறிநது மேறகொளள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினன், "மனன னெபபடி மனனுயி ரபபடி" ஆகலின. இபபுததகததை முனனே பூசி தது மெய மொழி மனஙகளால வணககஞசெயது பின கேடகவேண்டுமெ னறு சொலலியபடி. (ச)

கபிலர்.

௫. தினையளவு போதாச சிறுபுன்னீா நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான—மனையளகு
வளளைக குறஙகும் வளநாட வளளுவனா
வெள்ளைக குறட்பா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வளளைககு உறஙகும் வளநாட—மனையில வளாககபப டுகினற பறவைபபேடுகள உலககைபபாட்டால கனணுறஙகுகினற வளம்பொ ருநதிய நாட்டையுடைய அரசனே,— வளளுவனா வெள்ளைககுறட்பா விரி —திருவளளுவரால அருளிசசெயயபபட்ட குறளவெணபா மிகபபெரிய பொ ருளைத தனனுடகொணடு காட்டுதல— தினையளவு போதாச் சிறுபுனனீா நீண ட பனையளவு காட்டும் படித்து—தினையரிசியினளவுக்கும போதாத சிறியபுல லினது நுனியின கணுளள பனிநீா உயாநத பனையினளவான அதன்சாயையை த தனனுட்கொணடு காட்டுகுகுணமபோலுங குணததையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயா. ஆல அசை. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைபபாட் டு மகளிா பரிமளபபொடி இடிககினறபோது பாடும் பாட்டு. விரி விரிததல்.

எப்படி மிகசசிறிய பனிததுளியிலே மிகபபெரிய பனைமரத்தினசாயை அடங் கி விளஙகுகினறதோ அபபடியே மிகசசிறிய இககுறளவெணபாவில மிகபபெ ரிய பொருள அடஙகி விளஙகுகினறதெனபதாம். இது சுருஙகியிருநதும விரி வான பொருளை விளககுமாறு சொலலியபடி. இது முதலியன சஙகததுபபு லவராலே பாடபபட்டன. (ஞ)

பரணா்.

௬. மாலுங குறளாய வளாநதிரணடு மாணடியான
ஞால முழுது நயநதளந்தான—வாலறிவின
வளளுவருந தஙகுறளவெண் பாவடியால வையத்தா
ருளளுவவெல லாமளந்தா ரோாநது.

இ-ள். மாலும குறளாய வளாநது இரணடு மாண அடியால ஞாலம முழு தும நயநது அளநதான—திருமாலும குறளாயப பிறநது வளாநது இரணடு பெரிய அடிகளால உலகமனைததையும விருமபி அளநதான,— வாலறிவின வ ளளுவரும தம குறளவெணபா அடியால வையததா உளளுவ எலலாம ஓா நது அளநதாா— மெயயறிவினையுடைய திருவளளுவரும தமமினனுநதோ

னறி அநநிலைநிறகினற வெணபாககுறளின இரணடுசிறிய அடிகளால அவவுல கமனைததினுமுளளோரால நினைககபபடடவறறையெலலாம ஆராயநது அள ந்தார. எ-று.

உம்மையிரணடும, முறையே தேவரிற பெரியோனுகியவெனறும, மனிதரி ற்சிறியராயக காணபபடடவெனறும, பொருளபட நினறன. உவமானததிலே வளாதலும் பெருமையும சொலலுதலால, உவமேயததிலே அவறறுககு முர ணுகிய நிலைநிறறலும சிறுமையும வருவிககபபடடன. மாலுககுத தானே கு றளாதலும் பின்பு அநநிலை நிலலாது வளாதலும பேரடிகளால அளவுபடட உ லகததையளததலும, திருவளளுவருக்குத தமமினினறுங குறளை உணடாககு தலும் அது தனனிலைநிறறலும அதனசிறறடிகளால அளவுபடாத நினைபபின விடயஙகளை அளததலும, சொலலபபடுதலாலும, வேறறுமையறிக. நினைகக பபடடனவெலலாம இதனகதது அளவுசெயயபபடடமை சொலலியபடி. (௬)

நக்கீரா.

எ. தானே முழுதுணாநது தணடமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வநநானகு—மேனோருக
கூழி னுரைததாறகு மொணணீா முகிலுககும
வாழியுல கென்னுறறு மறறு.

இ-ள், தானே முழுது உணாநது—தானே வேதபபொருளனைததையும அறி ந்து—தணடமிழின வெணகுறளால் ஆனு அறம் முதலா அநநானகும் ஏனோ ருக்கு ஊழின உரைததாறகும— தணணிய தமிழினகண குறள்வெணபாகக ளால விட்டுநீஙகுதல கூடாத அறமுதலாகிய அந்நானகுபொருளகளையும அவ றறையறியாதவாகளுககு அவா எளிதினறிய முறையாற சொலலியருளிய தி ருவளளுவருககும—ஒணணீா முகிலுக்கும—ஒள்ளிய நீரைத தநத மேகதது

இ

க்கும—உலகு மறறு என ஆறறும்—இவவுலகம் எதிாகனறி யாது செயயும? செயககிடநதது ஒனறும இலலை,—வாழி—அவரும அதுவும வாழக.எ-று.

ஆனமை நீஙகாமை. தானே முழுதுணர்நதெனவே, ஆசாரியராயிருநது பிறாறிவிகக அறிநதிலரெனறதாயிறறு. முழுதுமெனறுமுமமை தொக்கது.

ஒண்மை இனிமைமேனினறது. முறை நூலினமுபபொருளகளின கிடக்கை
யொழுங்கு. நாயனாகொடைசசிறபபுச சொலலியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பமவீ டென்னுமந் நானகின
றிறநதெரிநது செபபிய தேவை—மறநதேயும
வளளுவ னெனபானோ பேதை யவனவாயசசொற
கொளளா ரறிவுடை யார.

இ-ள். அறம பொருள இனபம வீடு எனனும அநநானகின திறம தெரிந
து செபபிய தேவை—அறமுதலாகச சொலலபபடட அவவேதபபொருளகளா
கிய நானகனது கூறுபாடடையும தெரிநது உலகததாாககுச சொலலிய தே
வனை—மறநதேயும வளளுவன எனபான பேதை—மறநதாயினும ஒருமனித
னாக உட்கொணடு வளளுவனெனறு சொலலுதறகு ஒருவனுளனாயின, அவன்
அறிவிலலாதவனாவன,— அவன வாயச சொல அறிவு உடையார கொளளார்
—அவனது வாயிறபிறநத அசசொலலை அறிவுடையார கொளளார. எ-று.

அறமுதலியவறறின கூறுபாடு அவறறினது தொகை வகை விரிகள். மறந
தேயுமெனறதனால, நினைபபுடன சொலலுவோன பேதையிற பேதையாமென்
றதாயிறறு. முனனும் பினனுமுளள பாடடுககளில இபபெயா தெயவததனமை
யைக குறிபபிககுமபடி நனகுமதிதது உயாததிச சொலலபபடடதலால, ஒரும
னிதனாகவுட்கொணடெனபது வருவிககபபடடது, அனறி ஒலிக்குறிபபினாலே
சாதியிழிவு தோனற வளளுவனெனபானெனினுமமையும். இககுறிபபொலியை
வடநூலாா காகுசுரமெனபா. தெயவபபுலவரை அவமதிபபினிழிவு சொலலி
யபடி. (அ)

கல்லாடர்.

கூ. ஒனறே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
னன்றென்ப வாறு சமயததார்—நனறென
வெபபா லவரு மியைபபவே வளளுவனா
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயததார ஒனறே பொருள எனின வேறு எனப — அறுவ
கைமதத்தோரும் ஒருமததார தமது நூலிலே உலகமும உயிரும் கடவுளு
மாகிய பொருளகள் ஒனறேயெனறு நாட்டுவராயின, மறறொருமததார த
மது நூலிலே அதனை மறுதது அவை வேறுமெனறு நாடடுவா,—வேறு எனி

ன் அன்று என்ப—அப்படிவேறென்று நாட்டின, பின்னொருமதத்தா அதனை அன்றென்று மறுப்பா; ஆதலால், சமயநூல்களெல்லாம இவ்வாறு மறுக்கப்ப டுகின்றன.—வள்ளுவனா முப்பால மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பால்வ

ரும் இயைப— திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை நன் றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும உடன்படுவா. எ-று. மொழி ஆகுபெயா. ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம, பதஞ்சலி மதம், கபிலமதம, கணதமதம, அக்ஷபாதமதம, அனறிச சைவ வைணவமு தலியவற்றைக கூறினுமாம். எச்சமயத்தாருமென்னுது எப்பால்வருமென்றத னால, வேதத்துக்கு உடபட்ட சமயத்தாரேயன்றிப புறப்பட்ட சைனம, பௌ த்தம முதலிய மதத்தாரும, பலவகைப்பட்ட சாதியாரும, தேசத்தாரும, கால த்தாரும, பிறரும, தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (க)

சித்தலைச்சாத்தனார்.

கo. மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
முமமுரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவுந
தாமுடைய மன்னா தடமுடிமேற றாரன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால.

இ-ள். வள்ளுவா பா முறை தோ முப்பால—திருவள்ளுவரது பாக்களின்மு ன்பின முறைதெரிதறகிடனாகிய திருக்குறளானது,—மும்மலையும—கொல்லி மலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும— முந்நாடும —குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும—முந்நதியு ம்—பொருநைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்— முப்பதியும—கருவூா உறையூா மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபதிகளையும— மும்முரசும—மஙகலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன் றுமுரசுகளையும்—முத்தமிழும—இயற்றமிழ இசைத்தமிழ நாடகத்தமிழ என ப்படுகின்ற மூன்றுதமிழகளையும—முக்கொடியும — விறகொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும—மும்மாவும— கனவட்ட ம் பரடலம கோரம எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும்—தாம் உடைய மன்னா தடமுடிமேல தாா அன்றே — தாமமுறையேயுடைய சேரசோழபா ண்டியா எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுங்கொள்ளப பட்ட மாலையன்றே. எ-று.

அனறேவெனறது பலரறிதேறறம. முபபால் ஆகுபெயா. மூமமுரசும மு
ததமிழும அம்மூவரசாககும பொதுமையவாயினும, இமமுறையுரிமை அவா
குடிமரபிறகு இயைநதனபோலும. அரசாமூவரும மேறகொணட சிறபபுச
சொலலியபடி. (௯0)

மருத்துவன்ருமோதரனர்

கக. சீந்திநீர்க கண்டந் தெறிசுககுத தேனளாய
மோந்தபின் யாாககுந தலைக்குத்தில—காநதி
மலைககுத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைககுத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காநதி மலைககுததும மால் யானை—தன்பகையென வெகுணடு மலை
யைக் குததுகினற பெரிய களிறுபோலுளள அரசனே,—சீநதிநீாககண்டம்

எ

தெறி சுக்குத தேன அளாய் மோநதபின யாாக்கும் தலைககுத்து இல்—சீநதி
நீாசசருககரையையும சிதைக்கபபடட சுக்கையும் தேனெடு கலநது மோநத
பின அதனால தலைககுத்துடையோா யாவாக்கும தலைககுத்து இலலையாகும்.
—வளளுவா முபபாலால சாததறகுத் தலைக்குததுத தீாவு— திருவள்ளுவா.
அருளிசசெயத முபபாலினலே சீததலைச்சாத்தனர்ககுத தலைக்குதது இலலை
யாயிறறு. எ-று.

யானைபோலபவனை யானையெனலால, ஆகுபெயா. முனகேட்கபபட்ட நூ
லுகளிலெலலாம பலசொறகுறறஙகளும், பொருட்குறறஙகளும, கணடு பொ
றுது தலையில அறைநதுகொணடுவநதமையால, புண்பட்டுககுததல உண்டாயி
ருநதது, இதனகண ஓாகுறறமுங்காணபபெருமையால அது நீஙகிறறென்க.
எபபடி அமமூனறுசரககும அதறகு மருநதாமோ அபபடியே இதறகு இம
மூன்றுபாலும மருநதாயினவெனபதாம. தீாவெனனுநதொழிறபெயா முறறு
பபொருளில வநதது. இதன குறறமறறுவிளஙகுகை சொலலியபடி. (கக)

நாகன்றேவனர்.

கஉ. தாளார் மலர்பபொய்கை தாஙகுடைவார் தண்ணீா
வேளா தொழிதல வியபபன்று—வாளாதா
மபபா லொருபாவை யாயபவோ வளளுவனா
முபபான மொழிமூழ்கு வாா.

இ-ள். தாள ஆா மலாபபொயகை குடைவாா தணணீா வேளாதொழி தல வியபபு அனறு—நாளதேோடு பொருநதிய தாமரைமலாகளையுடைய ஒரு குளத்துநீரினகணணே மூழகுவோா வேறுதணணீா விருமபாதொழிதல வி யபபைச செயவதனறு;— வளளுவனா முபபால் மொழி மூழகுவாா தாம வாளா அபபால ஒருபாவை ஆயபவோ—திருவளளுவரது முபபாலகளையுடை ய நூலினகண்ணே மூழகுவாா தாம் வீணாக அபபால ஒருநூலை விரும்புவ ரோ!விரும்பாா, ஆகலின், இதுவே வியபபைச செயவதாம. எ-று.

தாளார்மலரொனலால, தாமரைமலரொனபபட்டது. வியபபைச் செயவதை வியபபெனறாா. மூழகுதல இஙகே கருததுமுழுதும் அழுநதிநிறறலமேனின றது. மொழி ஆகுபெயா. ஓகாரம எதிாமறை. விருமபுதலாகியகாரணததை ஆயபவோவெனக் காரியமாக உபசரிததாா. அது வியபபனறெனறமையால, இது வியபபெனறதாயிறறு. உயாவானபொருள பெறறோாககு அதினிழிவா னபொருளையும் பெற விருமபுதல் இயல்பாயிருகக, குளிாசசி இனசுவை நறு மணம் முதலிய குணஙகளாலே சிறநத ஒரு தாமரைக்குளதது நீரைப பெ றறோர்க்கு அதனறுனே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப பெற விரும பாமை வியபபைச செயவதாயிறறு, ஆயினும இதுகாறும ஒருநூலைக் கறறோ ாககு வேறுநூலைக் கறக விரும்புதலனறி விருமபாமையில்லாதிருக்க, இப் போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செயவதென்றதாயிறறு. இ தனுல இநநூலகத்து எநநூறபொருளும் அடங்கியிருக்கினறமை குறிபபிக்க பபட்டது. பலநூலகளையுங் கற்க விரும்புவோாக்கு இதுவொன்றே அமைத ல் சொலலியபடி. (கஉ.)

அ

அரிசிற்கிழார்.

கங. பரந்த பொருளெலலாம பாரதிய வேறு
தெரிநது திறநதொறுஞ சேரச—சுருஙகிய

சொலலால விரிததுப பொருள்விளஙகச சொல்லுதல
வலலாரார வள்ளுவரல லால.

இ-ள். பரநத பொருளெலலாம பார அறிய வேறு தெரிநது—வேதத்திலே ஒனறேடொனறு மயஙகினற நாலவகைபபொருளகளையும இபபூமியிலுள ளோர அறிதறபொருட்டு வேறுகப பிரிதது—திறநதொறுஞ்சேரச சுருஙகிய சொலலால பொருள விளஙக விரிததுச சொலலுதல வலலார— அது அது தனது தனது வகையோடு சேருமபடி சுருஙகிய சொல்லால பொருள விளங க விரியுமபடி வைததுச சொலலுதல வலலார—வளளுவரலலால ஆர—வள் ளுவரலலது ஒருவருமிலலை. எ-று.

பார ஆகுபெயர். திறம் அறமுதலியவறறின கூறுபாடு. சுருஙகசசொலலல விளங்கவைத்தனமுதலிய அழகுகள எபபடி இவரால அமைககபபட்டனவோ அபபடிப பிறரால அமைககபபடுதல கூடாமை காட்டியதாயிறறு. நூலுககும நாயனாககும தகுதி சொலலியபடி. (கரு)

பொன்முடியார்.

கசு. கானினற தொஙகலாய காசிபனார தந்ததுமுன
கூஇன றளநத குறளெனப— நூனமுறையான
வானினறு மணணின் றளநதகே வளளுவனார
தாஙின் றளநத குறள்.

இ-ள். கான நினற தொஙகலாய —மணநதஙகபபெறற மாலையையுடைய பாணடியராசனே,—முன காசிபனார தநதது கூ நின்று அளநத குறள எனப —முன் காசிபராலே தரபபட்ட குறளை மணணினகணணே நினறு உலகததை அளநத குறளெனறு சொலலுவர,—தாம நினறு வளளுவனார அளநத குற ள நூன்முறையான வான நினறு மண நினறு அளநதது—தாம இஙகே எழு நதருளித திருவளளுவராலே தரபபடட குறள நூலின முறையோடு கூடி விணணினகணணே நினறும மணணினகணணே நினறும உலகததை அளந தது. எ-று.

கு கூ எனநீணடது. ஆறுருபு ஒடுவுருபின பொருளில் வநதது. அககுறள் வ ஞசித்துப பெறறளததலால நூனமுறையோடு கூடாததாயிறறு. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும வரிவடிவுமென இரணடுவடிவுண்மையால, ஒலிவடிவுக்கிடம் வா னுகலின வானினறெனறும், வரிவடிவுககிடம மணணுகலின் மணணினறென றும், கூறினர். இக்குறளுக்கு நூனமுறையோடு கூடலும வானிற்றலும் மி குததுச சொலலி வேற்றுமை செயயபபட்டது. முன் மாலுமெனபாட்டிலே

நாயனுர்க்கும் மாலுக்கும், இபபாட்டிலே திருக்குறளுக்கும மாலவதாரக்குற ளுககும், ஒபபுமை குறித்தசசொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகததுபபொரு ளெல்லாம் இஃது அளததறசிறப்புச் சொலலியபடி. (கச)

கோதமனுர்.

கரு. ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ணான்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனுர் முப்பாலைச
சொலலிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும் என்று ஏட்டினபுறத்து எழுதார்—அநதணர்கள நானகுவேதங்களையும் வரப் பபாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏடடின்கண எழுதிவைததால் வலியில்லாரும் ஓது வராகலின இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டினகண் எழுதார்;—வள் ளுவனுர் முபபாலை ஏட்டு எழுதி வல்லுநரும் வலலாரும் சொலலிடினும் ஆற் றல் சோாவினறு—திருவள்ளுவரது திருககுறளை ஏட்டின்கணெழுதிவைதது வலியுடையவரும் வலியிலலாரும ஒதினுலும், வலிமை குறைதலிலலை. எ-று.

அவவேததது்ககு உதாததம் அநுதாத்தம் சுவரிதமெனனுஞ்சுரங்களின் வ ழுவாமல் ஓதலவேண்டுமெனனும் விதியுளதாகலின, அதற்குத் தகுதியுடைய அநதணரே அதிகாரிகளாயினா, இதற்கு அஃதிலலாமையால யாவரும் அதிகா ரிகளாவரெனறறிக. சொலலிடினுமெனறதனுல பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டுமெனபது பெறபபட்டது. ஆறறல சொறசெறிவின்றிட்பம். இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனப தூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைததெனபதூஉம், பெறப் பட்டன. ஓதபபடுதலின் அவவேததநினும இது சிறபபுடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனுர்.

கசு. ஆயிரதது முநநூறறு முபப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னேடு பகாந்ததறபின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ

ராயக்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

இ-ள். பாயிரத்தினோடு ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பது அருங்குறளும் பகர்ந்ததற்பின் போய் ஒருத்தர் வாயக் கேட்க நூல உளவோ—பாயிரநான்கதிகாரங்களோடு சேர்ந்த தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பது குறள்வெண்பாக்களையும் ஓதியுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டற்கு நூலுளவோ! இல்லை;—மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க வீற்றிருக்கலாம்—நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிப் பிறர் தம்மிடத்து வந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீற்றிருத்தல் ஒருசபைநடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்குகின்றமையின், கேட்க நூலுள்வோவென்றார். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பதருங்குறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. இவை ஓதியோர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (௧௬)

௪0

முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்.

௧௭. உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வார்
எப்பா வலரினு மில.

இ-ள். வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு என்பு பகர்வார் எப்பாவலரினும் இல் — திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்மேற்பட்ட நூலொன்று உள்தென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும் இல்லை,—செயற்பால உள்ளுதல் உள்ளி உரைத்தல் உரைத்ததனைத் தெள்ளுதல் அன்றே—ஆதலால், நாம் இந்நூலைக்குறித்துச் செயக்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், சிந்தித்தபிறகு அதனைச்சொல்லுதலும், பிறராலே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே! எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழியென்றும், தமிழின்மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவரையுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும், கூறினார். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுகலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுகுமாறு சொ

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாறறிய பலகலேயுந் தபபா வருமறையும்
போறறி யுணாத்த பொருளெலலாந—தோறறவே
மூப்பான் மொழிந்த முதறபா வலரொபபா
ரெபபா வலரினு மில.

இ-ள். சாறறிய பலகலேயும தபபா அருமறையும போறறி உணாத்த பொருளெல்லாம தோறற —அறிவுடையோராற சொலலபபட்ட பலநூலகளாலும தபபாத அரியவேததினுலும் காபபாறறிவைததிருநத உலகத்தாக்குச் சொல்லபபட்ட விடயஙகளெலலாம் தனனிடததே காட்டும்படி—மூபபால் மொழிந்த முதறபாவலர் ஒபபாா எபபாவலரினும இல்—திருக்குறளே சொலலிய திருவள்ளுவரையொபபவா எவவகைபபட்ட பாவலருள்ளும இல்லே. எ-று.

தம்மாலே சொலலபபட்டவறறில வழுவுருமையால் தபபாவென்றும, பொருளுணர்தற்கேயனறி ஓதுதறகும் எளிதன்ருகலின அருவெனறும, விசேடணஞ்செய்யப்பபட்டது. எபபாவலரினுமில இதறகு முனனுரைசகபபட்டபடியே கொள்க. முதறபாவலா முதன்மையையுடைய பாவலா, நாலவகைபபாக்களில் வெண்பாககளும் அவறறுளளும குறளவெண்பாவும தலேமை பெறறு நிறறலின், அக்குறளவெணபாவால நூல்செய்த வலலமையுடையரெனறுமாம். புலமையிலே நாயனருக்கு ஒபபினமை சொலலியபடி. (கஅ)

கீரந்தையார்.

கக. தப்பா முதற்பாவாற ருமாண்ட பாடலினுன்
மூபபாலி ஞற்பான் மொழிந்தவ—ரொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ-ள். எபபாலும் வை வைதத கூா வேல வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத்திலும கூாமை வைதத சிறபபுப பொருநதிய வேலேயுடைய பாணடியராசன மனமகிழ—தபபா முதற்பாவால தாம மாணட பாடலினுல மூபபாலின காற

பால மொழிநதவா— சொல்லபபடடபொருள வழுவாமல முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெணபாககளாலே தாம மாட்சிபெறற பாடறெழிலினலே மூன்றுபாலகளிலே அறமுதலிய நானகுபகுதிபபொருளேயும திருவாய்மலாந தவா—தெயவத்திருவளளுவா—தெயவததனமையையுடைய திருவளளுவநா யனா. எ-று.

கூா சிறபபு. நானகனுண மூனறடஙகுவிதனறி மூனறனுள நானகடங்கா மையின, வியநது கூறபபடடதாயிறறு. நூலசெயத சிறபபும, அதனுல் அரசனே மகிழவிததமையும, சொலலிபபடி. (கக)

சிறுமேதாவியாா.

உ0. வீடொன்று பாயிர நானகு விளஙகற
நாடிய முபபதது மூனறொன்றாழ— கூடுபொரு
ளெளளி லெழுப திருபதிற றைநதின்பம
வளளுவா சொனன வகை.

இ-ள. வளளுவா சொனன வகை—திருவளளுவராலே சொல்லபபட்ட திருககுறளின அதிகாரவகை,—பாயிரம நானகு— பாயிரம நானகதிகாரததை யுடைதது,— அறம முபபததுமூனறு—அறம முபபததுமூனறதிகாரததையு டைதது,—ஊழ ஒனறு—ஊழ ஓரதிகாரததையுடைதது,—பொருள எழுபது—பொருள எழுபததிகாரததையுடைதது,— இனபம இருபதிறறைநது— காமம இருபததைநததிகாரததையுடைதது. எ-று.

அறததுபபாலுளடஙகாது அதனே விடடு நூறகெலலாம பொதுவாய நிறறலின வீடொனறு பாயிரமெனறும, இமமை மறுமை வீடு மூனறும பயததறசிறபபிறறுய மூனறனுண முதனிறறலின விளஙகறமெனறும, யாவாககும பொதுபபட நாடித தொகுககபபடட அறததினகூறுபாடு இவையேயாகலின நாடிய முபபததுமூனறெனறும, முனனினற அறமும பினனினற இனபமும கைகூடுதறகுத துணையாய நிறறலின கூடுபொருளெனறும, அபபொருளின பாகுபாடுகளெலலாம இவறறினடஙகுதலின எளளிலெழுபதெனறும, கூறினா. எளளல இகழதல. சிலபழைய நூலகளிலே சிலவறறைச சாதியாரும சமயததாரும மிகுததும குறைததும வேறுபடுததலால அபபடிபபடடவேறுபாடு இதறகும வரினும வருமெனறு ஆசஙகிதது, இதனதிகாரஙகளுககு இவ ஙனநதொகைசெயதாா. பின இவவாறு தொகைசெயயபபடடு வருவனவறறிறகும இதுவே கருததாகக கொளக. முபபாலகளுககும அதிகாரததொகை

நல்கூர்வேள்வியார்.

உக ' உப்பகக நோககி யுபகேசி தோணமணந்தா
ஹுததர மாமதுரைக கசசெனப—விபபகக
மாதானு பஙகி மறுவில புலசசெநநாப
போதாா புனறகூடற கசசு.

இ-ள். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள் மணந்தான் உத்தர மா மதுரைக்கு அச்சு என்ப—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றேகிய உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்; —இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மறு இல் புலச் செநநாப்போதார் புனற்கூடற்கு அச்சு— இபபக்கம் மாதானுபஙகியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச் சொரிகின்ற செவவிய நாவாகிய மலரையுடையவர் நீரவளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர், எ-று.

உப்பககம் இடைககாடா அரசன் தனபாடலை அவமதித்தமைபற்றிப் பிணங்கிச்சென்ற பக்கம். உபபககநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசி திருமால், இது அக்கடவுள் சகசிரநாமததிற கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே பிறநதவன் உபகேசியென்றுயது, உபேநதிரனென்பதுபோல. மாதா அனுபங்கி மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கினற ஒழுங்கினனெனபபடுதலின், அவள் பிள்ளைமேலேபோல் இவர் உலகததாரமேல அருள்செயதல சொலலபபட்டதாயிற்று. நாபபோதென்றதற்கேற்பப புலமையிலே தேன ஆரோபிக்கபபட்டது. அச்சுப்போற்றாங்குதலால், அச்செனறூர். நாயனாராலே திகட்குடையுடைச் சேர்சாலவழுதியுஞ் சங்கபபுலவருநதழைத்தினிதோங்கிய மதுரைக்கு உண்டான சிறபபுச் சொலலியபடி. (உக)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணாவாா
போலு மொழிந்த பொருள.

இ-ள். அறததிறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழெனு அ

றப்பாலினுட்பிரிவுகள் நானகும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச்சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும்—காமததிறம் மூனறு எனப பகுதிசெயது—ஆணபாறகூறறு, பெண்பாற்கூற்று, அவவிருபாறகூறறெனக் காமத்துபபாலினுட்பிரிவுகளமூனறுமாகப் பகுதி செயது—பெறலரிய நாலும மொழிநத பெருந்நாவலரோ—பெறுதற்கரிய அறம் பொருள இனபம் வீடு எனபபடுகிற நானகுபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரோ—ஒழிநத பொருள் நனகு உணர்வாரபோலும்—அவறறுளடங்காது ஒழிநதபொருள உளதாயின, அதனை நனறுக அறியவல்லவர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவறறுட்பகுக்கப்பட்டது. நாவலரோயெனறமையால், பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியறறுளகையும், இவற்றினடங்காதது ஒனறில்லையென்பதும், சொலலியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

உ௩. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில.

இக.

இ-ள். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிநத பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒனறே—ஒருவராலே செய்யபபடாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தனவழிநின்றுவோர்க்குப் பயன்விளைவிலே பொய்படாத மொழியாகிய திருககுறளுக்கும் பொருளொனறே;—ஆராயிற் செய்யா அதறகு உரியர் அநதணரே— ஆராயுங்கால், செய்யபபடாத அவ்வேதமோதுதற்குரியவர் அநதணரே,—ஏனையிதறகு உரியர் அல்லாதார் இல— பொயபடாத இத்திருக்குறளோதுதறகு உரியவரலலாதவர் உலகத்திலில்லை. எ-று.

பூரவவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பறறிச் செயயாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தெனமொழியுமாய நினறு சிலவேறுபாடுடையன

போறறேனதினும் நுணனுணாவாஞேகருவாக்குக கருதது வேறுபடாமை யின், பொருளொனறேயெனத் தேறறேகாரம் கொடுததுக் கூறினா. செயயா மொழி பொய்யாமொழி அனமொழித்தொகைகள. இதறகுரியரலலாதாரில் லெனறதனுலும் பொதுவேதமாதலறிக. அதறகும் இதறகும பொருள் வே றேவென்றும, இதனேயோதறகதிகாரிகளாவாா யாவரோவென்றும, நிகழ்கின ற ஐயமொழித்தபடி. (உ௩)

மாங்குடிமருதனுர்.

உ௪. ஓத்ற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித—தீதற்றே
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு— திருவள்ளுவரது வாயினின்று தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொலலின,— ஓதறகு எளிதாய உணர்தறகு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஓதப்படுதறகு எளி ய சொறகளையுடையதாகியும் அறியபபடுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகி யும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவவேததனை மிக விளக்கி,— தீது அறறேர் உளளுதொறு உள்ளுதொறு உளளம் உருக்கும்—குறறமறறே ர்கள் நினைககுநதோறும நினைக்குநதோறும அவாகளுடைய மனத்தைக் கரை க்கும். எ—று.

ஓதற்கெளிதாயெனவே நவின்றேர்க்கினிமை நன்மொழிபுணாத்தல்களும், உணர்தறகரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும, வேதப்பொருளாயெனவே விழு மியதுபயததலும், பிறவுமாகிய அழகுகளினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிறறு. தீதறறேர் பொருளாராயச்சிக்கேறற நுண்ணறிவுடையோா. உளளுதொறுள் ளுதொ றுளளமுருக்குமெனவே, முன் காணப்பட்டதினும் பின்காணபபடும பொருள் சிறந்தும் விரிநதுந தோன்றுதலுடைமை பெறபபட்டது. இதனது அறபுதமான குணமுடைமைசசிறபபுச் சொலலியபடி. (உ௪)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உரு. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—வாய
வறத்துப்பா னால்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவனார் ஆய்ந்து நூலின் திறத்துப்பால் தேர்ந்து—திருவள்ளுவனாராயினார் அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களையாராய்ந்து, தம்மாலே செய்யப்பட்ட நூலினது திறத்திறத்துத் தக்க நன்மையுடைமையால் இவையே உரியவையென்று தெரிந்து,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரமும்,—இல்லறம் இருபான்—இல்லறவியல் இருபததிகாரமும்,—துறவறம் பன்மூன்று—துறவறவியல் பதின்மூன்றதிகாரமும், — ஊழ் ஒன்றாக —ஊழ் ஓரதிகாரமுமுடையனவாக,—ஆய அறத்துப்பால் நால்வகையா உரைத்தார்—இவ்வாறாய அறத்துப்பாலைப் பாயிரமுதலிய நால்வகையுடைத்தாகக் கூறினார். எ-று.

முப்பாற்பொருள்களினும் முத்திக்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைமையின், தூய துறவறமென்றார். துப்பு நன்மை, அது எல்லாவாச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

உகூ. அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
தருவ லரணிரண்டொன் றொண்கூ—ழிருவிய
திண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல் ஐயைந்து—அரசியல் இருபத்தைந்ததிகாரமுடைத்து,—அமைச்சியல் ஈரைந்து — அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்து, — அரண் இரண்டு—அரணியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—கூழ் ஒன்று—பொருளியல் ஓரதிகாரமுடைத்து,—படை இருவியல்— படையியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—நட்புப் பதினேழ்—நட்பியல் பதினேழதிகாரமுடைத்து,—குடி பதின்மூன்று—ஒழிபியல் பதின்மூன்றதிகாரமுடைத்து,— எண்பொருள் இவை ஏழாம் — எண்ணப்பட்ட பொருட்பாலுக்கு இவ்வியல்களேழாம். எ-று.

அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவல்லரணென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கம்போ

றிற பிணகொடாத திணைமை உரிததாகலின, திணபடையெனறும, கூறினா. பிறகாலததா அமைசசு முதலியவைநதனையும அகககவியலென ஓரியலாகவியு ம் வழஙகுப. பொருட்பாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உசு)

மோசிகீரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா விருபாலோ ராறுக—மாண்பாய
காமத்தின பககமொரு மூன்றுகக கடளொத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா நன்கு.

சுடு

இ-ள். ஆண்பால ஏழ—ஆண்பாற்கூறறு ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறி ரண்டு—பெண்பாறகூறறுப் பனனிரணடதிகாரமும,— அடுதது அன்பு பூண் பால இருபால ஓராறுக—ஒருவனையொருவா அடுதது அனபைப் பூணுதறபகு தியுடைய அவவிருபாறகூறறு ஆறதிகாரமுமாக,—மாணபு ஆய காமததினப ககம ஒருமூன்றுக நாமததின வள்ளுவனா் நன்கு கடடுரைத்தா — மாட்சி யான காமததுபபாலினியல்கள் மூனறுகப பெயாபெறற திருவளளுவா நன் குகூறினா். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணததுக்களையக களவியல கறபியலென இரண டாககபபட்டன. காமததுபபாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.

உஅ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்பாய வேதப பொருளவிளஙகப—பொயயாது
தநதா னுலகிறகுத தான்வள ளுவனாகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம நூறும ஐயாறும மூனறுமா — அதிகாரம நூற்றுமுபப த்துமூனறுக,—மெயபாய வேதபபொருள பொயயாது விளஙக—வடமொழி யிலிருநத மெயயாகிய வேதபபொருள பொயயுறுது விளஙகுமபொருடடு,— அநதாமரைமேல அயன் தான வளளுவனாகித தநதான—அழகிய தாமரைம

லாமேல வீறறிருககும நானமுககககடவுள தானறிருவளளுவனுகி உலகததூா க்குத தமிழிறசெயது தநதான. எ-று.

உலகு இஙகே மககளை உணாதது கினறது. மெயயாய வேதப்பொருள பொயயாது விளஙகவெனவே, இதறகு முன மெயயாயபொருள பொயயாய மறைநதும், பொயயாய பொருள் மெயயாய விளஙகியும, கிடநதமை சொலலபபடடதாயிறறு. அதிகாரததொகையோடு நூறபொருளியலபு சொலலியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

உ௬. எலலாப் பொருளு மிதனபா லுளவிதனபா
லிலலாத வெபபொருளு மிலலையாற—சொலலாற
பரநதபா வாலென் பயனவள ளுவனூ
சுரநதபா வையத துணை.

இ-ள. எலலாபபொருளும இதன்பால உள—பலவகைநூலகளாலுஞ சொல்லபபட்ட எலலாபபொருளும இநநூலகதநடஙகியிருககினறன,— இதனபால இல்லாத எப்பொருளும இலலை—இதனிடததிலலாத யாதொருபொருளும எநநூலகததும இல்லை,—சொல்லாற பரநத பாவால பயன என—ஆதலால, சொல்லளவிலுலே விரிநத நூலகளாற பயன யாது!—வளளுவனூ சுரநத பாவையத்துணை—திருவளளுவராலே தரபபடட இநநூலொனறே மணணுலகததாருக்குத துணையாதலமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூவகைபபட்ட அறநூல பொருணூல இன்பநூல வீட்டுநூல் எனபவறறிற செம்பொருள ஆககப

பெருளன் குறிப்புபபொருளென இம்மூவகையாம் தொள்ளுக்கிடநத காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் பிரோவழிப் பொருளெனற்கேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுததற்கு இதன்பாலிலலாதவெபபொருளுமிலலையென்றார். சொல்லாறபரநதவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறபபட்டது. பாரதம் பதினாயிரம் நூறாயிரமுதலிய கிரநதவளவையால் விரிதல். சொலலாற்பரந்தநூல்களை ஆயவோர் மலையகழ்நது எலிபிடிததலபோல மிகவருநதிச் சிறுபயன கொள்ளுதலால, எனபயனென்றா. ஆல அசை. பா, வையம் ஆகு

பெயாகள். சினஞுட்பல்பிணிச் சிறறிவுடையோாக்கு விதி விலக்குக்கண்முற் றும் உள்ளங்கைநெலிக்கனிபோலக் கணடு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தமோ ற்றந்தீர்த்தலின, வையத்துணையென்ருர். முற்ருெருங்குணா விழைவாாக்கு இஃது இன்றியமையாசசிறபபிறறென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனர்.

௩0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பணடை மறை நோவன— பாரதம் ப ழைய சீராமகதையையும, மனுமிருதி பழையவேததையும, ஒப்பனவாகும்; —எப்பொருளும யாரும் இயலபின அறிவுறச் செபபிய வளளுவா செப்ப வ ரும முப்பாறகு நிகா இலலை— எவ்வகைபபட்ட பொருள்களையும எவவகை யோரும் அவறறின்றனமையோடு அறிய அவாக்குச் சொலலுமபடிக்குத் திரு வள்ளுவா சொல்லலால் வநத திருக்குறளுக்கு உவமானமாகததக்கது ஒன றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய 'வேதாகதப்பொருளுமென்றற்கு எபபொருளு மென்றும், உயாகுலத்தாரோயனறி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐ யநதிரிபினறியறியவெனறறகு இயலபினறிவுறவெனறும, இதுவே சுருதிகுரு விரண்டுமொமெனறறகுச் செபபியவெனறும, கூறினர். பணடையெனபது சீரா மகதைக்குங்கூட்டுக. கதாரூபமாயிருநது பாரத ராமாயணமெனவும, விதிரு பமாயிருநது சுருதி மிருதியெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும யாருமியலபினறிவுறச் செபபுதல்வே தத்திற்கின்மையால, முன முபபாலின மிக்கமொழியெனற அதனுறபெறபபட் ட வேதத்திஞெப்புமையை மறுத்தபடி. (௩0)

உருத்திரசன்மகண்ணர்.

௯௧. மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பாற் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.
கள

இ-ள். மணற் கிளைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டுந்தோறும் நீர் பெருகும்;—மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதல்வர்கள் வாயைவைத்து உண்ணுந்தோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும்,—பிணக்கு இலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் ஆயதொறும் மதிப்புலவோர்க்கு அறிவு ஊறும—அவைபோல, பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லையுடைய திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஆராயுந்தோறும், அறிவுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். எ-று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிவூறுமெனவே, அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற்பயிற்றலின்மையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி. (௯௧)

பெருஞ்சித்தனர்.

௯௨. ஏதமில வள்ளுவ ரின்குறளவெண் பாவின
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முணர்த்ததனற்
றுதவிழ தாரமாற தாமே தமைபபயந்த
வேதமே மேதக கன.

இ-ள். தாது அவிழ தார மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டியராசனே,— ஏதம் இல வள்ளுவர் இன்குறள்வெண்பாவினால் ஓதிய ஒண்பொருளெல்லாம் உணர்த்ததனால்—குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர் இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாம் கூறினமையால்,—மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்த

வேதமே — மேமபாடடுகெகுத' தககவை அகுறளவெணபாககளோ, முதனூ லாய நினறு அவற்றைப பயநத வேதஙகளோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம தமமை எனப்பட்டவை அவை அவறறை எனனும பொருளைத் தந்து நினறன. ஏகாரம இரணடும வினா. பிற நூலாசிரியாக்கெல்லாம் அவரொதிரிக ளாலே மறுககபபட்டுவருங குறறமபோலவது இவாககு இல்லையெனறறகு ஏத மிலவளளுவனெனறும, தாஙகுறியவாய நினறு கறபோாக்கு வருத்தம் விளை யாமைபறறி இனகுறளெனறும, உணாவுடையோராலே விருமபப்பட்ட நறகு ணமுடைமைபறறி ஒணபொருளெனறும, கூறினா. நூலாசிரியாகரும் நூலு ககும, நூனுதலிய பொருளுக்கும, தகுதி தோனறச சொலலப்பட்ட விசேட ணகுணஙகளாலே, இவவேதம அவவேதததினுஞ் சிறபபுடைமை குறிபபித தபடி. (கூஉ)

நரிவெருத்தலையார்.

கூகூ. இன்பம் பொருளறம வீடென்னு மிந்நான்கு
முனபறியச சொன்ன முதுமொழிதான்— மன்பதைகட்

குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள.

கஅ

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும இந்நான்கும் மனபதைகட் கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல உளள அரிது எனறு— இனப முதலிய இநநாறபொருளியலபுகளையும் மக்கடபரபபுக்கு அக்காலததில் அறி யும்வணணஞ சொலலபபட்ட பழமொழிவேதமானது ஓதியுணரபபடுதறகரி தென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம கொளளக குறள் மொழிநதா—திரு வள்ளுவர் அவறறை உலகததா எளிதினுணருமபடி திருககுறளைக கூறினா. எ-று.

முனபறியவெனவே, உறசாபபிணியாகலின, அககாலததோாககு உணாதற கேறற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருநதனவெனபதூஉம, அவசாபபிணி யாகலின இக்காலததோாககு அலலவிலவெனபதூஉம, பெறபபட்டன. இவ

விரண்டுமே அவாவறுத்தன மூன்றுமபாடலொயிறகாணக. தேயவழககிறபடா தும் வருநதிக கறபோர்ககுமாததிரம் புலபபடுவதுமாய எலலாமொழிகட கும் முறபட்டுக கடவுண்மொழியாய நிறறலின, முதுமொழியென்றா. அற முதலியநானகும பிரிவுபட்டுத தோனறுமையை உடைததாகலின, உளளவரி தாயிறறு, பழையவேதம உளதாகவும் வேறிது சொலலுதறகுக காரணம உண ரத்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

௩௪. புலவா திருவள ளுவரன்றிப் பூமேற
சிலவா புலவரொனச செபப—னிலவு
பிறஙகொளிமா லைககும் பெயாமாலை மற்றுங
கறஙகிருண்மா லைககும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவா திருவள்ளுவரனறிச் சிலவா புலவரொனச் செப்பல —பூவுலகினகணனே புலவரொனத திருவளளுவனாயனறி வேறுசிலரையும் பு லவரொனறு சொலலுதல—மாலை நிலவு பிறஙகு ஒளி மாலைககும பெயா மற றும் கறஙகு இருள மாலைககும் பெயா (செபபல) —மாலையெனபது நிலவால விளஙகுகினற அநதிககும பெயராக மறறும சூழகினறவிருளையுடைய அநதிக கும் பெயராகச சொலலுதலபோலும. எ-று.

செபபலெனறது பினனுஙகூடடபபடடது. புலமையாவது பலவேறுவகை பபட்ட நூலுணாச்சிகளையெல்லாம ஒருஙகே கொணட பேரறிவுடைமையா ம். உயாவொபபறற இவரது புலமையைககுறிதது நோககுஙகால ஏனையோா புலமை புலமையனறுய முடிதலின, இவவாறு கூறினா. புலவரொனபது நா யனாக்கே காரணபபெயராமென்றபடி. (௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனூர்.

௩௫. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெலலா மனமகிழ—வன்பொழியா
துளளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வளளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இனபமும் துனபமும என்னும இவை இரண்டும் உளளி உணர—பி ன் வரககடவனவாய சுகமுநதுககமுமெனனபபட்ட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராய்ந்தறியவும்,— அன்பு ஒழியாது மனம்மகிழ—ந மமேலன்பு நீங்காமல் உள்ளங்களிகூரவும்,— மன்பதைக்கெல்லாம் ஓது சிர வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்து உரைத்தார்—மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம் புகழ்ப்ப டுஞ்சீரையுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாகத் திருக்குறளைக் கூறினர். எ-று.

'இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்கு றளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தலின், மனமகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம்போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகக் கூறலின், மன்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு "வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்—வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்—றாங்குத லின்றி வழி நனி பயக்குமென — றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே" என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக். எதிர்காலவினைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல லியபடி. (௩௫)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

௩௬. பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத
மாவிற் கருமுனியா யானைக் கமரருமப்
றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தெனபவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

இ-ள். பூவிற்குத் தாமரை—மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும்— பொன் னுக்குச் சாம்புனதம்—பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப்பொன்னும்— ஆவி ற்கு அருமுனி ஆ—பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும்—யானைக்கு அமரர் உம் பல— யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும்— தேவில் திருமால் என—தேவர்களு க்குள்ளே திருமாலும்போல,— பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பாச் சிறந்தது என்ப—நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாச் சிறந்தது என்று அ றிவுடையோர் சொல்லுவர். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம் புனதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாகலின், அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினும் சிறந்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (௩௬)

மதுரைப் பெருமருதனூர்.

௩௭. அறமுபபத் தெடடுப பொருளெழுப தினபத்
திறமிருபத தைநதாற் றெளிய—முறைமையால
வேத விழுபபொருளை வெணகுறளால வள்ளுவனு
ரோதவழுக கறற துலகு.

இ-ள். அறததிறம முபபததெட்டால் — அறததினகூறுபாடு முபபத்தெட்டதிகாரஙகளாலும்,—பொருட்டிறம எழுபதால— பொருடகூறுபாடு எழுபததிகாரஙகளாலும, — இன்பததிறம இருபததைநதால — காமததினகூறுபாடு இருபததைநததிகாரஙகளாலும,—தெளிய—தெளியுமபொருட்டு,—மு

றைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனூர் ஓத—காரணகாரியவொழுங்கால் வேததினுயர்வாகிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவளளுவனூர் ஓதலால்,—உலகு வழுக்கு அற்றது— உலகமானது வழுவுதலினின்றும் நீங்கிறது. எ-று.

திறமும் ஆறும் முனனுஙகூட்டபபட்டன. உயாவாகிய பொருள கருமகாண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுளளுமு சிறநதபொருள. வழுக்குதல விதியை விலக்கெனறும் விலககை விதியென்றும கோடல். உலகு மககளையுணாததி நின்றது. துணிவுபறறி அறறதென இறநதகாலததாற கூறினூ. முனனதின வேறுபட்ட முபபாலகளினதிகாரததொகைகளோடு உலகிறகு விளையும நனமை சொல்லியபடி. (௩௭)

கோவூர்க்கிழார்.

௩௮. அறமுத னான்கு மகலிடததோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்நது தெளியக—குறளவெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனூர் பான்முறைநே ரொவவாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல நானகுமு அகலிடத்தோா எல்லாமு திறம் உறத தோநது தெளியக் குறளவெணபாப பனனிய வளளுவனூ பானமுறை—அறமுதலியாநன்குபொருளகளையும் மணணுலகததுளளோரெலலாமு வகைபபட ஆராயநது தெளியும்பொருட்டுக குறளவெணபாக்களாலே சொலலபபட்ட திருவள்ளுவ

நாயனாரது முப்பாலகளையுடைய புத்தகத்தின்கணணே—முனனை மூதுவோர் மொழி நேர் ஒவ்வாது— முறகாலத்துள்ள பெரியோரது நூலகளுககு நோ தல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். பெரியோராவார வடமொழியிலும, தெனமொழியிலும, பிறமொழிகளிலும், நூல்செய்த முனிவரும, புலவரும, பிறரும. அந்நூலகளா வன மனு முதலியோராலே செயயப்பட்ட அறநூனமுதலியன. இதனபுத்தகத தில் முனனூலகளிலொன்றும் சோக்கபபடுதறகுத தகுவதனறெனறு சொல லியபடி. (நஅ)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

நகூ. தேவிற சிறநத திருவள ளுவாகுறள்வெண்
பாவிற சிறந்திடுமுப் பாலபகரார்—நாவிற
குயலில்லை சொறசுவை யோர்விலலை மறறுஞ
செயலிலலை யென்னுந திரு.

இ-ள். தேவிற சிறநத திருவளளுவா குறளவெண்பாவிற சிறநதிடு முப்பால பகரார் — தெயவததனமையாற சிறநத திருவளளுவரது குறளவெணபாக் களோடு கூடிச் சிறநது தோனறுங்னற முப்பாலகளையும ஓதாரது—நாவிறகு உயல இல்லை—வாககிறகு இனசொறசொலலி வாழதல உணடாகாது,—சொ ற்சுவை ஓர்வு இல்லை—மனததிறகுச சொறகளினசுவையை அறிதல் உண்டா காது,—மறறும் செயல இலலை—இவையனறியும் காயத்துககு நலல செய

லுண்டாகாது—என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடததுச் சேராள். எ-று.

சுவையோர்தற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட் டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். நூ தாரகுளவாகாமை கூறவே, ஓதுவோரகு இவையுளவாகலின, வாக்கிறகுக் கடுஞசொல, பொய, கோள், புறங்கூறலகளும, மனத்திறகுப பிறனிலவிழை தல, பிறனபொருளவிழைதல், பிறனபொருட்குக் கேடெணணல, பிறவுயிரக கிறுதியெண்ணலகளும, காயததிறகுப பிறனமனைபுணாதல, உயிாககொலை செயதல, பழியூணுணல, பிறாபொருளவெளவலகளும, ஆகிய குறறங்களெல லாம நீஙகுமெனபதும் பெறபபடடது. அறவினபஙகட்குக காரணமாதறகிற

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

௪0. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைகளு
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவறறி ஞன்கின விதிவழஙக வளளுவனா
பாடின ரினகுறள வெண பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரணடும் எழுமைகளும செம்மை நெறியின தெளிவு பெற—இகபரஙகட்காவனவிரணடையும வினைபபயனறொடாதறகுரிய ஏழு பிறபபிறகுமாகச் செவவையானவழியால யாவரும் தெளிதலபெறவும,—மும்மையின அவறறின வீடு நானகின் விதி வழங்க—அறம பொருள இனபமெனனும் முப்பால்களுள அம்முப்பாறபொருளகளோடு வீடுமாகிய நாறபொருளகளது விதிகளும வழஙகவும்,—வளளுவனா இன் குறளவெண்பாப பாடினா—திருவளளுவநாயனா இனிய குறள்வெண்பாவைப பாடினா. எ-று.

செவவையானவழி விதியும பத்தியும ஞானமும் நோயாளிககு மருநதும் அனுபானமும பத்தியமுமபோல ஒனறறகொனறு முரணாது கூடி நிறகும வழி. வீட்டுவிதி துறவறததிறகாணக. இமமை மறுமை வீடு மூனறும பயககுமாறு சொலலியபடி. (௪0)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

௪௧. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும வலலா ரெடுத்தியமபத—தேவர்
திருவள் ளுவாதாமுஞ் செபபியவே செயவார்
பொருவி லொழுககமபூண் டாா.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும அறிவுடையாா யாவரும் எடுததியமப வலலாா—மககளுக்கு ஆவனவறறையும ஆகாதவறறையும அறிவுடையாா யாவரும் இனி இதிலிருநது எடுத்துச்சொல்லுதறகு வலலவராவாா,—தேவா திருவள்ளுவா செபபியவே பொருவில ஒழுக்கம் பூண்டாா செயவாா— ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லபபட்டவறறையே ஒபபிலலாத ஒழுக்கத்தை மேறகொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இவ்வனங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாறெடுத்துச்சொல்லுதல அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால, ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதனகணணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமறசெயதல கூடாமை காட்டபபட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பததைத் தருவன. ஆகாதன துனபததைத தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொலலாமை முதலியன. போதகாசிரியருககும், கேட்டொழுகுவோாக்கும, வரும் நனமை சொலலியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

சஉ. வேதப பொருளை விரகால விரிததுலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருளளும பொருளெலலா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாயமொழி மாடடு.

இ-ள். வேதபபொருளை உலகோா ஓத விரகால விரிதததை தமிழால உரைசெய்தா—வேததினபொருளை உலகத்தாா ஓதியுணருமபொருட்டு உபாயத்தால் விரித்தத தமிழ மொழியினாலே சொலலியருளினா,—ஆதலால உளளுநா உள்ளும பொருளெலலாம வளளுவா வாய்மொழிமாடடு உணடு எனப—ஆதலால, நினைபபவா நினைககும பொருளகளெல்லாம திருவளளுவா திருவாயிற்பிறநத திருககுறளினகணணே உணடெனறு அறிவுடையோா சொலலுவா. எ-று.

உபாயததால விரித்தல சொறசுருககததால ஓதத்தெளிதென மனவெழுசசியுண்டாகககி கறபோரது அறிவளவிறகேறகப பொருளளவு விரிய வைததல. நினைக்கபபடும பொருளகளெலலாம இதனகணணே இககாரணததால தோனறுநின்றனவெனறு கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

சங. ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச செபபரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத தமிழதிரு வளளுவனா
ரோது குறடபா வுடைத்து.

இ-ள். ஆரியமும செநதமிழும ஆராயநது இதனின இது சீரியது எனறு ஒனறைச் செபபரிது—வடமொழியையுந தெனமொழியையும ஆராயநது இ

தைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல் கூடாது,—ஆரியம் வேதம் உடைத்து தமிழ் திருவள்ளுவனார் ஓது குறட்பா உடைத்து—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவள்ளுவநாயனார் சொல்லிய குறட்பாவுடைத்து, ஆதலால். எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள்போலாது பாணினியாரும் அகத்தியனாருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கணநூல்களாலே சீர்திருந்தி நிற்றன்முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருக்கு

றள் உண்டாதலின் இல்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றொன்றைச் செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (சங)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்குஞ் சாலு—மருமறைக
ளைந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகள் ஐந்தும் சமயநூல் ஆறும் நம் வள்ளுவனார் புந்தி மொழிந்த பொருள் — இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய அரிய வேதங்களைந்தும் அவ்வேதத்தின்வழிப்பட்ட சமயநூல்களாறும் நம்முடையதிருவள்ளுவரால் உலகத்தார்க்குப் புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும்,—ஒருவர் இருகுறளே முப்பாலின் ஓதும் தருமமுதல் நான்கும் சாலும்—ஆதலால், ஒருவர் ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய இருவகைக்குறள்களையுமே முப்பால்களில் அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற அறமுதலிய நாற்பொருள்களும் அவருக்குப் போதும். எ-று.

ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஓதியுணர முடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமைபற்றி, அருமறைகளைந்துமென்றார். சமயநூலாறும் ஒன்றேபொரு

ளெனனும பாடமொயிறகாணக. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுககஙகொளுததி கல்வழிபபடுதத வநத பரமாசாரியா இவரேயெனனுமுரிமைதோனறறகு நம வளளுவனுரெனறா. மறைகளினதுஞ சமய நூலாறும நமவளளுவனா புநதி மொழிநதபொருளெனலால, அவைபலவறறினும வேறுவேறுவகைபபடடுச சிறநதுநினற கருததுககளெல்லாம இவவொருநூறகணணே அடஙகிறகின றமை சொலலபபடடதாயிறறு. பொருள ஆருபெயா. ஒருவனெனப பொதுப படககூறலால், இதனை ஓதுதறகுப பெணபாலாருக்கும அதிகாரமுணடென பது கொளளபபடடது. இவவொருநூலோதியுணாநதோா அருமறைகளினது ஞசமயநூலாறும ஒதியுணாநதோராவரெனறபடி. (சச)

நச்சுமனா.

சரு. எழுத்தசை சீரடி சொறபொருள யாபபு
வழுககில வனபபணி வணண—மிழுககின்றி
யென்றெவர் செயதன வெலலா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறளவெண பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீ அடி சொல் பொருள யாபபு வழுக்கு இல வனப பு அணி வண்ணம இழுக்கு இனறி என்று எவா செயதன — எழுததுமுதல வணணமீருகச் சொல்லபபட்ட இவறறுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலததில எவரால் எவை செய்யபபட்டன,— எல்லாம இன்று இவா இன குறள்வெண பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இததிருவள்ளுவராலே செயய பபட்ட இவ்வினியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொலலப்பட்டன. எ-று.

உச

வன்ப்பு அழ்மை, அழகு, தொன்மை, தோல, விருதது, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவற்று மகிசைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொ ருகுணததினுலே சிறநது விளஙக நூலசெயதனர், இவரோவெனின எல்லாக் குணஙகளாலும நிறைநது சிறநது விளங்கச் செயதமையின, இவ்வாறு கூறி னா, இதனபாககளின சிறப்புச சொல்லியபடி. (சரு)

அக்காரக்கனி நச்சுமனார்.

சசு. கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயத்தின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரம்பிக் காண்டற்கு இனிதாகிக் கண்ணினிலை நிரம்பு நீர்மைத்து எனினும்—மதியமும் முப்பானூலும் பதினாறுகலைகளாலும், அறுபத்தொரு கலைகளாலும், நிறைந்து, நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாகி, முகக்கண்ணினிலையில், அகக்கண்ணினிலையில் ,நிரம்புகின்ற தன்மையுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும்,— வள்ளுவர் முப்பானூல் நயத்து இன்பயன் தொலைவு இலா வான் ஊர் மதியந்தனக்கு உண்டோ—திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனானது ஒழிவின்றி ஆகாசத்தினகண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ! எ-று.

மதியந்தனக்கென்றது வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம் எதிர்மறை. ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாத வானை ஆதாரமாகக் கோடலின், இழிவு தோன்றத் தொலைவிலாவானூர்மதியமென்றார். நயம் மறுப்படாமை, மழுங்காமை, குறைவுறாமை முதலியன. பயன் இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள். ஒப்புமைசொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், ஏனைப்பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப் புகின் அதுவும் இதனுற்றற்குவதன்றென்றபடி. (சசு)

நப்பாலத்தனார்.

சஎ. அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீ தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனா ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ளுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

இ-ள். அறம் தகளி—தருமம் அகலும்,—பொருள் திரி—பொருள் திரியும்,—இன்பு நெய்—காமம் நெய்யும்,—செஞ்சொல் தீ— செவ்வியசொல் நெருப்பும்,—குறும்பாத் தண்டா—குறட்பாத தண்டும் ஆக,—வள்ளுவனார் வையத்து வாழ்வார்கள் உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கு ஏற்றினார்—திருவள்ளுவனார் பூமியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருளை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏற்றி

ஞர். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகளி முதலியவ ற்றோடு கூடிய புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாயனாரது திருவாயிற் பிற

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின, இங் ஙனம உருவகஞ்செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனை யகத்துள்ளார்க்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெ டுக்கவல்லதன்மையாலும், இந்நூ உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோ கியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிகச் சிறந்து நிற்கின்றமை உணர்த்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தள்ளற்கு அரிய இருள் தள்ளுதலால்—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி மக்களது அகத்திலு ள்ள பிறிதொன்றனாலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை நீக்குதலால்,—வள் ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பாவும் வெங்கதிரும் குணத்தைக்கொண்டு ஒக்கும் எனக் கொள்ளத்தகும்— திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், புறத்துத் தா மரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும், அச்செய்கையை க்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும். எ-று.

செயலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது, அது மல ர்த்தலும், தள்ளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளை க்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடையொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

சசு. பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலிற்
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ-ள். தெய்வத்திருவள்ளுவர் முப்பாலிற் செப்பிய குறளால்— தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயனார் மூன்றுபால்களையுடையதாகக் கூறிய குறளைக் கேட்டறிதலால்,—வையத்து வாழ்வார் மனத்துப் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின—உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொய்யின்பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் பொய்யேயாய்ப் போயின,— பொய்யல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கின—பொய்ம்மையல்லாத மெய்யின்பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய் விளங்கின. எ-று.

குறளாற் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்ப்பால மெய்யேயாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன்று மேற்கொள்ளப்படும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோறக் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று. இதன்மெய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சசு)

உசு

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

ருo. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே யின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள் ஆர் நெடுமாற—பகைவரையெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீரமேங்கும் பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனார்தம் வாயாற் கேளாதனவெல்லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிந்தேம—திருவள்ளுவநாயனாரது வாக்கால் இதற்குமுன் கேட்கப்பட்டில்லாதவையெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அறத்தின்றிறத்தையறிந்தேம,—பொருட்டிறன் அறிந்தேம— பொருளின்றிறத்தை அறிந்தேம்,—இன்பின் திறன் அறிந்தேம— இன்பத்தின்றிறத்தை அறிந்தேம்,—வீட்டுத் திறன் தெளிந்தேம—வீட்டினறிறத்தை அறிந்தேம. எ-று.

திறன் அறமுதலியவற்றோடு கூட்டப்பட்டது. மறன் ஆகுபெயர். கேளா

தன பிறநூலாசிரியாகளெல்லாம் அறிநது சொலலுதறகெட்டாதிருநத அறமு தலியவறறினுடபஙகள, இம்மை மறுமை வீடுகளைக குறிததுணாதறகுரிய உ றுதிப்பொருளுணகுமுணாதலின, இனி யாதொனறுலுஙகு குறைவிலலையென றபடி. (ருo)

கவுணியனார்.

ருக. சிந்தைக் கினிய செவிககினிய வாய்ககினிய
வந்த விருவினைககு மாமருநது—முநதிய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வளளுவனா
பன்னிய வின்குறளவெண் பா.

இ-ள. முநதிய நனனெறி நாம அறிய நாபபுலமை வளளுவனா பன்னிய இனகுறளவெணபா— முறபட்டதாகிய நலவழியை நாமறியுமபொருட்டு நா வால் விளஙகுகினற புலமையையுடைய திருவளளுவநாயனாரால சொலலபப ட்ட இனியகுறளவெணபாககள—சிநதைககு இனிய—நினைத்தால மனததிற கு இனபஞ்செயவன,—செவிககு இனிய— கேட்டால காதுககு இனபஞ்செ யவன,—வாய்ககு இனிய—ஓதினால வாயககு இன்பஞ்செயவன,—வநத இ ருவினைககு மா மருநது— தொடாநதுவருகினற இருவினைகளாகிய நோயக ளுககுப பெரிய மருநதுகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருநதென்றமைக்கு ஏறக வினையை நோயெனனுமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிககு ஏதுவாகலால், இருவினையெனறூா. முறபட்ட நலவழி நன்மக்களுககு அநாதியாயமைநதுள்ளது; அது சமயத் தாரது பலவகைபபட்ட கற்பனையினுலே மறைபட்டு நினறமையின், நாமறிய வெனறூா. இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தனமுதலியன செய்யுங்காலும் சொ ற்பொருணயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வததனமையால் வினைத்து யரும் ஒழிக்குமெனறபடி. (ருக)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

௫௨. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள் புறவிருளைப் பொள்ளென நீக்கும்—சுக்கிரன் சுரகுரு சூரியன் சந்திரன் என்பன புறத்திருளை விரைவிலே நீக்கும் ஒளிகளாம்,— தெள்ளிய வள்ளுவர் இன்குறள்வெண்பா அகிலத்தோர் உள்ளிருள் நீக்கும் ஒளி—முற்றுணர்ந்த திருவள்ளுவநாயனாரது இனிய குறள்வெண்பா உலகத்தோரது உள்ளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே உளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாகலின், இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின்றென்றபடி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

௫௩. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதால்—றெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

இ-ள், வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் உரைக்கின் வாய்மடுக்கும் தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையும் ஒவ்வாது — திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச் சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சுவையும் ஒப்பாகாது,—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார் தேவர்—அத்தெள்ளிய அமுதையுண்டு அதன்சுவையை அறிபவர் தேவர்கள்,—வண்டமிழின் முப்பால் உலகடைய மகிழ்ந்து உண்ணும்—வளம் பொருந்திய தமிழின்கண்ணதாகிய முப்பாலாகிய அதின் மும்மடிசிறந்த பாலை எல்லாவுலகத்தாரும் மகிழ்ந்து உண்டு தீஞ்சுவையறிவார். எ-று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல் அசை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்பட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது, இப்பாட்டு நெஞ்சினகணிலைபெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின், ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலேஷடரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோ

ன்றி மெயபபொருளுணாநதனறி வீட்டினபம பெறுதல் கூடாமையின, உலகடையவுணணுமெனறா. அனறி, அவவுலகததுத தேவர்களும் தமது மேறபட்டவறிவினுலே இதனது உயாவொபபறற குணததை அறிநது முக்கியபபிரமாணமாகக கொண்டு மகிழகூாவரெனபதுபறறி, அஙஙனங்கூறினுரெனினுமமையும். இஃது இவவுலகத்தாககேயன்றி அவவுலகததாாக்கும் பயன்படுமாறு சொலலியபடி. (ருங)

திருததணிகைச சரவணபபெருமாளையா செயத

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

உ

இடைக்காடாபாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள—நாயனாரது நூலின ஆயிரதது மூநநூறறுமுபபது குறளவெணபாககளும,—கடுகைத துளைத்து ஏழகடலைப புகட்டிக குறுகத தறிதத—கடுகை அதனடுவே துளைசெயது எழுகடனீரையும அததுளையுடபெயது தனனளவிற குறுகும்வணணம தறித்துவைததால, அதுபோலவனவாகும. எ-று.

மிகக சிறறளவிறகு எடுததுசசொலலபபடுவதொரு நுணபொருளாகலின, கடுகு சொலலபபட்டது. இரணடனுருபு தறிததவெனவினை கொணடது. துளைத்தல் உள்வீடு போகருதல. புகவிடெனபது புகடடென விகாரபபட்டு முதனிலையாய நிறறலின, புகட்டியெனறுயது. துளையினிடைவெளிக்கும அதனபுறமுடிக்கும் கொளளப்பட்ட பஙகு சிறிதாக ஒழிநத பஙகு பெரிதாகலின, குறுகவெனறா. தறிததாலனனவெனறபாலது தறிததவென இடைக்குறைநது நினறது. இலலாதபொருளை உவமானமாகக கூறலின, இலபொருளுவமை. குறட்பாககளுள ஒவவொனறும அதுபோறலின, தறிததவெனப பனமையாற் கூறலாயிறறு. குறள் பாலபகாவஃறிணைபபெயராகலின, இஙகே பனமைக்காயது. இஙஙனங்கூறவே, குறடபாவின சொறசுருககமும அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அககடுகும ஏழகடனீருமபோலுமென்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொலலியபடி.

இப்பாட்டிலே "அணுவைத துளைததேழ கடலைப புகட்டிக—குறுகத தறித்த குறள்." என முதறசொலலை மாற்றி ஔவையாராற புகழசசி செயயபபட்டது.

ஆசிரியர்திருநாமங்கள்—௯.

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புலவர்.
நான்முகனார்.
மாதானுபங்கி.
செந்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

நூலின்திருநாமங்கள்—௯.

திருககுறள்.
முபபானூல.
உத்தரவேதம்.
தெயவநூல.
திருவள்ளுவர்.
பொயயாமொழி.
வாயுறைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

௨

திருக்குறளகராதி.

அரம்போலு - ௨௮௭ | அவ்வியநெ - ௪௧

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அறனுக்கம -	௪௮	அன்புநாணொ -	௨௮௩	இடுக்கணகா -	௨௯௫
அறனியலா -	௪௪	அன்புமறனு -	௧௭	இடுக்கணவ -	௧௮௨
அறனிழுக்கா -	௧௧௪	அன்புற்றமர -	௨௫	இடும்பைக்கி -	௧௮௨
அறனீனு - -	௨௧௯	அன்பொரீஇ -	௨௯௦	இடும்பைகடகே -	௨௯௫
அறனெனப - -	௧௮	அன்போடியை -	௨௫	இடைதெரிந -	௨௦௮
அறனோக்கி - -	௫௪	அன்றறிவாமெ -	௧௪	இணரூழ்த்து -	௧௯௦
அறன்கடை - -	௪௩	—		இணரெரிதோ -	௮௮
அறன்வரை - -	௪௫	ஆக்கறளவிட -	௧௪௨	இதனையிதனு -	௧௫௩
அறிகிலா - -	௩௨௮	ஆகூழாற - -	௧௧௦	இமைப்பிறகர -	௩௨௫
அறிகொன - -	௧௮௭	ஆக்கங்கரு -	௧௩௭	இமையாரின -	௨௬௧
அறிதோறறி -	௩௧௧	ஆக்கமதர்வி - -	௧௭௪	இம்மைப்பிறப -	௩௭௯
அறிந்தாற்றி - -	௧௫௩	ஆக்கமிழந - -	௧௭௪	இயல்பாகு -	௯௯
அறிவற்றங - -	௧௨௫	ஆக்கமுங - -	௧௮௮	இயல்பினா - -	௧௭
அறிவிலாதார -	௨௪௪	ஆங்கமை -	௨௧௫	இயல்புளி - -	௧௬௧
அறிவிலானெ -	௨௪௪	ஆபயன்கு - -	௧௬௫	இயற்றலு -	௧௧௪
அறிவினு - -	௮௯	ஆயுமறிவி -	௨௬௪	இரக்கவிர -	௩௦௧
அறிவினுள் - -	௫௭	ஆய்ந்தாய்ந -	௨௩௦	இரத்தலினி - -	௬௪
அறிவின்மை -	௨௪௩	ஆராவியற்கை -	௧௦௯	இரத்தலும் -	௩௦௨
அறிவுடையாரா	௧௨௭	ஆவிற்குநீரெ -	௩௦௫	இரந்துமுயி -	௩௦௪
அறிவுடையாரொ	௧௨௭	ஆள்வினையு -	௨௯௩	இரப்பன்இரப -	௩௦௫
அறிவுருவா -	௨௦௦	ஆற்றுருமா -	௧௪௯	இரப்பாரை - -	௩௦௩
அறுவாயநி -	௩௨௧	ஆற்றினளவறிந்து	௨௧௧	இரப்பானவெ -	௩௦௩
அறைபறை -	௩௦௮	ஆற்றினளவறிந்தீ	௧௪௧	இரவாரிரப -	௨௯௭
அறகாவியல் -	௯௬	ஆற்றினருந -	௧௩௯	இரவுள்ளவுள -	௩௦௬
அற்றதறிந்து -	௨௭௨	ஆற்றினிலைத -	௨௦௯	இரவென்னு -	௩௦௫
அற்றமறைக்கு -	௨௮௨	ஆற்றினொழு -	௧௮	இருணீங்கி - -	௧௦௨
அற்றமறைத்த -	௨௪௫	ஆற்றுபவர்க -	௨௧௬	இருநோக்கி -	௩௧௩
அற்றவரொ -	௧௦௮	ஆற்றுவா - லிக	௨௫௭	இருந்துள்ளி -	௩௫௮
அற்றாரழிபசி -	௬௩	ஆற்றுவா - லபசி	௬௩	இருந்தோம்பி -	௨௭
அற்றாரைக்கே -	௧௫௦	ஆற்றுவா--லபணி	௨௮௩	இருபுனலும் -	௨௧௪

௩

குறள்.	பககம்.	குறள்.	பககம்.	குறள்.	பககம்.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪௩	௨௨	பேதையாயாரில	பேதையாரில்
௫௩	௧	புறங்கூறாமை	புறங்கூறுமை
"	௩௪	பொளின	பொருளின
௫௪	௩௩	ஒபபக்	ஒபபக்
௭௨	௩௨	விலைபபெரட்டு	விலைப்பொருட்டு
"	௩௩	விறபாா	விறபாா
௧௧௮	௯	உளளப	உளளப
௧௩௪	௩௭	இனததாளுமென்று	இனததாளுமென்று
௧௬௫	௨௮	ஒருசொல	ஒருசொல
௨0௨	௨௨	இகலவேநதொனறா	இகலவேநதொன்றா
௨௨௪	௩௪	காநதருவததையார்	காநதருவததையாா
௨௩௪	௧௧	பேதைமைஒனறே	பேதைமைஒனறே
௨௩௭	௯	கேழீஇய	கெழீஇய
௨௫௧	௧௧	மலலன	மல்லன
௨௬௩	௨௧	பெண்டிா	பெணடிர்
௨௭௭	௨	பாடமாயின	பாடமாயின
௨௯௯	௨	யெனபன	யென்பன
௩௩௮	௨௮	பொறுத்தலனறே	பொறுததலனறே
௩௫0	௯	நனவின	நனவின